PROPHETARUM VITAE FABULOSAE INDICES APOSTOLORUM DISCIPULORUMQUE DOMINI DOROTHEO · EPIPHANIO · HIPPOLYTO ALIISQUE VINDICATA

INTER QUAE NONNULLA PRIMUM EDIDIT RECENSUIT SCHEDIS VIR. CL. HENR. GELZER USUS PROLEGOMENIS INDICIBUS TESTIMONIIS APPARATU CRITICO INSTRUXIT

THEODORUS SCHERMANN



IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI - LIPSIAE MCMVII

LIPSIAE: TYPIS B. G. TEUBNERI.

D. M.

V. CL.

HENRICI GELZER.

CAPITULA.

Pars prior.

-		
Witae prophetarum Epiphanio, Dorotheo aliis-		
que in codicibus mss. adscriptae	IΧ	-
a. Enumeratio LXXII prophetarum et pro-		
phetissarum Epiphanio attributa	Χī	1
A. De prophetarum vita et obitu, libri Epi-		
phanio adscripti recensio prior	XIII	3
B. De prophetarum vita et obitu, liber Doro-		
theo cuidam adscriptus	XVIII	25
C. De prophetarum vita et obitu, libri Epi-		
phanio adscripti recensio altera	IIXX	55
D. De prophetarum vita et obitu, liber ab		
anonymo quodam conscriptus	XXIV	68
E. De prophetarum vita et obitu, recensio		
scholiis Hesychii aliorumque patrum in		
prophetas adiecta	XXIX	98
Appendix: Versio latina textus syriaci Epi-		
phanio et Cornelio in cod. Synait. syro 10	V3/3717	
(saec. IX) attributi	XXXII	105
Altera pars.		
Ifnodices XII apostolorum et LXX discipulorum		
Domini	XXXIV	107
A. Index Epiphanio attributus	XXXV	107
Appendices: De quibusdam discipulis et		
de evangelistis, 1-4c	XXXIX	126
B. Index Pseudo-Dorothei	XLI	131
Appendix: De baptismate apostolorum		
et BMV	${f L}$	160
C. Index Pseudo-Hippolyti	LIII	163
D. Index anonymus Graeco-Syrus	LVIII	171

CAPITULA.

E. Index in Pseudo-Symeonis Logothetae		
chronico asservatus	LIX	177
F. Indices in menologiis synaxariisque Grae-		
cis asservati	X.1	184
a. Forma brevior	ΓX	184
b. Forma longior	LX	185
c. Forma abbreviata	LXI	194
G. Textus mixti apostolorum indicum	LXII	197
a. inter recension. Hippolyti et Dorothei	LXII	197
b. inter priorem istam et Ps. Epiphanii .	LXIII	200
H. Textus anonymus de apostolorum paren-		
tibus	LXIII	202
I. Versus in duodecim apostolos Ioannis		
Euchaitensis	LXIV	204
K. Index apostolorum reservatus in homilia		
Pseudo-Chrysostomi in XII apostolos	LXVI	205
L. Textus Latini.	LXVI	206
a. Breviarium apostolorum	LXVI	206
b. Notitia de locis sanctorum apostolorum	LXVIII	211
c. Laterculus quidam anonymus	LXIX	213
d. Notitia regionum et civitatum, quibus		
s. apost corpora requiescunt	LXX	214
e. Versus memoriales	LXX	215
f. Series apostolorum e poëmate Venantii		
Fortunati deprompta	LXX	215
g. Laterculus "quibus locis singuli apo-		
stoli iaceant"	LXX	216
h. Divisio apostolorum	LXX	217
S. Versio latina textus Syriaci in cod. Sinait.		
Syro 10 (saec. IX) reservati	LXXI	218
Indices: Index locorum s. script. et libr. patrum		222
Index verborum Graecorum		226
Index nominum propriorum		240
Index codicum mss. adhibitorum		254

PRAEFATIO.

Iam magnum temporis spatium peractum est, cum intentio istorum textuum, qui sub nominibus Dorothei, episcopi Tyri, Epiphanii Cyprii aliorumque scriptorum ecclesiasticorum existunt, edendorum a viro clar. Henrico Gelzer excepta est. Quattuor aut quinque lustra istud consilium in animo secum tulit, ut R. A. Lipsius in libro "Die apokryphen Apostelgesch. und Apostellegenden"1) inscripto nobis refert. Coadiutore adscito illud verifacere cupiens indicavit editionem sub titulo: "Dorothei, Epiphanii, Hippolyti, Irenaei, Symonis Logothetae quae feruntur de XII Domini nostri Iesu Christi apostolis et discipulis fabulae e codicibus graecis, syriacis, armeniacis" (Scriptores sacri et profani, Teubner). At ista editio non est publicata rerum commu-Ego vero nonnullis codicibus manuscriptis tatione facta. in Bibliotheca Vaticana et in aliis Italiae bibliothecis continentibus istos indices repertis in haec opuscula incidi illorumque traditionum origenes et causas inquisivi. rem haud indignam esse putavi, quae singulari commentatione pertractaretur, quae nunc apud J. C. Hinrichs in "Texte und Untersuchungen zur altchristlichen Literatur, Tom. XXXI 3" Lips. publicatur. Anno 1903 Henricus Gelzer Romae interroganti, utrum editio concepta nondum publicata sit, mihi codicum collationes aut descriptiones, quas ipse aut eius amici ut M. Bonnet, G. Gunder-

¹⁾ Tom. I 1883, p. 194.

mann, A. Schoene, E. Preuschen fecerunt, dereliquit, nulla textuum discretione tentata. Opera mihi relicta erat: conferendi codices aliquarum Italicarum bibliothecarum, recensiones distinguendi, iam exaratos libros investigandi fontesque traditionum inquirendi.

Textus Epiphanii Dorotheique in tres partes dividuntur, quae sunt vitae prophetarum fabulosae, indices apostolorum discipulorumque enumerationes. Cum duo indices posteriores apostolorum discipulorumque ab auctoribus unanimiter concepti sint, non alium ab alio in edendo dividemus.

Monachii, mense Sextili 1907.

T. S.

PROLEGOMENA.

PARS PRIOR.

VITAE PROPHETARUM EPIPHANIO, DOROTHEO ALIISQUE IN CODICIBUS ADSCRIPTAE.

Bollandiani viri doctissimi in bibliotheca hagiographica Graeca¹) editiones indicum prophetarum collegerunt quattuorque recensionum familias distinxerunt. Neque vero omnes editiones ibi enumeratae neque recensionum typi omnes sunt inventi. Sex recensiones distinguendas esse puto, Epiphanii priorem, Dorothei, Epiphanii alteram, anonymi cuiusdam, scholiorum Hesychii vel Theophylacti, Synaxariorum Graecorum.

Colligendis codicibus manuscriptis praeter illos ad editiones iam adhibitos operam dederunt Ducange, Petavius, Fabricius, Lambecius, Schultze, H. A. Hamaker, Fr. Delitzsch, Eb. Nestle, J. H. Hall.

Vitae prophetarum omnium sequentium recensionum christianis temporibus conscriptae compositaeque sunt; neque vero omnes eodem modo christianis messianicisque opinionibus sunt impletae, ut dubitares, an conscriptio primaria fuerit a Christiano quodam facta. Verisimile est nostros textus potius a Iudaeo quam a Christiano conceptos esse indeque a christianis auctoribus interpolatos. Nam recensio Dorotheana aliaeque cum ea confines vitas minorum prophetarum solum biographicis notis describit, quibus aliae posteriores recensiones propheticas in Messiae adventum spectantes narrationes adiunxerunt.

Invenitur etiam quaedam propinquitas cum pseudepigraphis iudaicis alterius aut primi saeculi a. Chr. n.

¹⁾ Bruxelles 1895, p. 115.

Nam vitae Isaiae immixtus est excursus compositis. ascensionis seu martyrii Isaiae c. 5, cuius descriptio Iudaeo cuidam adscribitur; item historia de Ieremiae translatione arcae aliorumque judaicorum sanctuariorum e secundo libro Macchabaeorum c. 2, 4-6 aut ex eius deperdita fonte, opere Iasonis Cyrenensis, excerpta est; item concordant quaedam narrationes nostrarum vitarum cum traditione iudaica, quam Flavius Iosephus Rabbinique in commentariis, quae Talmud, Targum, Midrasch vocantur, nobis referent. Fontem nostrorum textuum, librum judaicum, vitis prophetarum tantum biographicis et fabulosis exornatum complexum esse negari non potest. Quibus insitae sunt inventae fabulae, quibus populus judaicus ad novam unionem in Sion et ad repugnandos hostes exteriores, qui Israel ferro ignique se deleturos esse minabantur, excita-Praesertim vitae prophetarum quattuor maiorum ad id conceptae fabulisque depictae erant.

Iam primis temporibus christianis istae vitae messianicis prophetiis aliisque vaticiniis ex eventu de partu Messiae, de pace et peccatorum remissione sumptis, variis portentorum in consummatione mundi futurorum descriptionibus erant adauctae, quare interpolationi testamentorum XII patriarcharum consimiles sunt. Ista scriptura pseudepigrapha iudaica etiam a Christiano saepius iisdem paene verbis, quibus nostrae vitae, additamentis christianis impleta erat.

Quamquam originem nostrorum textuum librum iudaicum fuisse censemus, tamen non probatum est istam scripturam originalem hebraico aut aramaico idiomate conscriptam fuisse, ut H. A. Hamaker Hebraismis in iis inventis nobis demonstrat. At cum textus isti in Syria vel Palaestina concepti sint, stilo linguae Graecae conclusio non conceditur textus nostros versiones libri hebraici aut aramaici esse; nam idioma Graecum in istis regionibus Semitismis aut Hebraismis erat plenum. Ideo non certe ad originem hebraicam nostros textus referre possumus.

Alii autem ut Is. H. Hall putaverunt nostros textus e syriacis libris translatos esse, dum Baethgen nostrum graecum textum originalem fuisse probat. Prior opinio haud consensum doctorum virorum habebit, cum liber originarius nostrorum textuum maior natu sit secundo saeculo christiano, quo primum viri istarum regionum syriaca lingua utebantur; at quaestio inquirenda est, utrum una e nostris recensionibus e syriaco christiane iam interpolato libro versa sit an non.

Maxime probandum est librum originarium iam graece conscriptum esse, ut complures iudaicos libros eiusdem aetatis, exceptis iis, quorum conscriptio Hebraica testimoniis fixis affirmatur. Eam sententiam defendit Fr. Delitzsch¹) contra Joach. Zehner, qui hunc librum primum Hebraico idiomate conscriptum ac posteriobus annis a diversis interpretibus in Graecum sermonem translatum fuisse censuit. Alio autem loco idem Delitzsch²) e vaticiniis Habacuci concludit, "a Iudaeo potius quam a Christiano confictum esse, et idiomate aramaico libri Sohar antiquitus consignatum fuisse."

Cum fontem nostrorum textuum ignoremus, unamquamque recensionem singulariter tractamus et consideramus, an graves testes adsint, qui confirment eam ex alio fonte ortam esse.

a.

Enumeratio LXXII prophetarum et prophetissarum Epiphanio attributa.

Iam Cotelerius istam enumerationem³) in commentaticiis notis ad librum IV constitutionum Apostolicarum

¹⁾ De Habacuci prophetae vita atque aetate. Accedit diatribe de Pseudodorotheo et Pseudepiphanio, Lipsiae 1842, p. 89 s.

²⁾ ibidem p. 49.

³⁾ Quacum graeca multum concordat latina enarratio

communicavit ex mss., ut ait, Reg. 1067 et 1789, qui hodie designantur cod. Par. gr. 854 et 1085. Quae enumeratio etiam in aliis codicibus sequentibus ad textum redigendum adhibitis reservatur.

- A = Coisl. gr. 120 (ol. 17. 209. 2810) saec. X. membr. 263 foliorum, 31 linearum in pagina positarum, 29,8 × 20 pag., 24 × 13,5 script. spatii. Fuit olim Laurae sancti Athanasii in monte Athos, ut ex nota Macarii cuiusdam in folio quarto anni 1218 apparet. Incipit enumeratio in fol. 217 v. Contulit Gelzer.
- A¹ = Laurent. plut. IV cod. 6 saec. XI. membr. 285 foliorum. In cuverculo scriptum est: τοῦ ἀγίου ἀναστασίου ἀποκρίσεις. Incipit textus noster in fol. 225°. Vide Catalogum cod. manuscr. Bibl. Medic. Laurentianae opp. Graecor. patrum Ang. Mar. Bandinius recensuit. Florentiae 1764, p. 525. Contuli.
- [a = Baroc. 206 saec. XIII. membr. 131 foliorum, binis columnis exaratus. Vide H. O. Coxe, Catalogus codic. manuscr. Bibl. Bodleianae pars I. Oxonii 1853, p. 366. Textus incipit in fol. 116]. Nondum collatus.
- B = Coisl. 258 (ol. 99) saec. XII. membr. 303 foliorum; binis columnis exaratus, 30 linearum, 25 × 17,5 pag. spatii. Inc. in fol. 200 col. I. Contulit Gelzer.
- C = Paris. 1085 (ol. 1789. 2910) anni 1001, membr. 334 foliorum, 36 linearum, 23 × 17 pag., 18 × 11,5 script. spatii. Rubro colore titulus in folio 247 scriptus est. Contulit Gelzer.
 - [c = Marcian. 498 saec. XIV.; vide Graeca D. Marci

Chronographi anni 354; v. Th. Mommsen, Über den Chronographen vom Jahre 354 in Abhandlungen der Kgl. sächs. Gesellschaft der Wissensch. (philol.-histor. Klasse) II. Bd. Leipzig 1850, pag. 640, ubi nomina prophetarum invenies, pag. 641, ubi mulieres prophetissae notantur. Conferenda est enumeratio in Iosephi hypomnestico c. 14—16; Io. Alb. Fabricii, codicis pseudepigr. Veteris Testamenti Vol. alt. Hamb. 1723, app. p. 33—34.

bibliotheca codicum manuscr. per titulos digesta. Praeside et moderatore Laurentio Theupolo. Venet. 1740 p. 261]. Nondum collatus.

- D = Paris. 854 (ol. 1477, 1067, 2431) saec. XIII. bombyc. 422 foliorum. 25.5×17.5 pag. spatii. Sine auctoris nomine indicato in fol. 18° textus incipit. Contulit Gelzer.
- E = Paris. 1259 A, saec. XIV. bombyc. 295 foliorum. In fol. 158 v violaceo colore titulus scriptus est. Contulit Gelzer.
- $E^1 = \text{Vallic. } 47 \text{ (ol. C } 97^2) \text{ anni } 1425, \text{ membr. palimps.,}$ $22-23 \text{ linearum. } 19,5 \times 13,7 \text{ pag. spatii. Textus noster in fol. 59 incipit. Contuli.}$
- e = Athous Esphigm. 131 saec. XVI chartac. (Lampros I 2144). Textus in fol. 221 exstat. Contulit Gelzer.
- f = editio Cotelerii: SS. Patrum qui temporibus apostolicis floruerunt Barnabae, Clementis etc. opera J. B. Cotelerius illustravit.... Accesserunt in hac nova editione notae integrae aliorum virorum doctorum..., recensuit... Ioannes Clericus. Vol. I Antverpiae 1700 p. 295.
- l = latina series Chronographi anni 354 secundum edit. Th. Mommsen, Abhandlungen der Kgl. sächs. Gesellschaft der Wissensch. (philol.-histor. Klasse) II 640, 641.

A.

De prophetarum vita et obitu, libri Epiphanio adscripti recensio prior.

Usque adhuc solum in cod. Paris. gr. 1115 anni 1276 ista recensio invenitur, ubi Epiphanio archiepiscopo Cypri insulae attribuitur. Sed iam prioribus saeculis erat textus, de quo nunc agitur, sub Epiphanii nomine notus, praesertim apud Syros. Nam Iacobus Edessenus, ille

Monophysitarum doctor saeculi septimi exeuntis (640 — 708), iam narrationes quasdam tradit, "quae in falsatim Epiphanio Cyprio adscripto libro inveniuntur".1) Michael Syrus, patriarcha Iacobitarum Antiochiae, operi chronologico, Chronicon titulato, istum indicem sub nomine Epiphanii inseruit, quod testimonium aliis Syriacis codicibus manuscriptis confirmatur, e quibus Eb. Nestle textum Testibus autem syriacis con-Epiphanii communicavit. ferenda sunt testimonia, quae in manuscriptis aut libris Graecorum vel Latinorum auctorum inveniuntur. noster, Paris. gr. 1115 (anni 1276) et Cardinalis Hugo († 1264) in commentariis in Danielem prophetam c. 4 v. 22 videntur etiam testes esse nostri textus propagationis. Ille cardinalis dubium prae se fert, an Epiphanius auctor sit, cum etiam nomini Epiphanii "magistrum incognitum quendam" substituat. Inde oritur illa valde agitata quaestio, utrum revera textus noster Epiphanio attribuendus sit an non. Omnes enim scriptores, qui textibus istis in prophetarum commentariis usi sunt, tum pro Epiphanio auctore, tum contra illum professi sunt, quout istas fabulas vel fictiones propheticas genere eius historiam scribendi aut exegesim tractandi dignas putaverint. Commemoro Ioach. Zehner (1612), qui etiam differentiam inter vitam Eliae horum tractatuum, ubi pater Eliae Sobach nominatur, et inter Epiphanii corpus adv. haeres. 55 (ol. 35)²) c. Melchidecianos notat, ubi pater Eliae Achimaam vocatur; nomino etiam Petavium (1622, † 1652), qui librum de vita prophetarum pseudepigraphum esse censuit, refertum sescentiis mendaciorum nugis. Quem sequebantur Sir-

2) Migne Patr. gr. 41, 977 A.

¹⁾ Cod. Brit. Mus. Syriac. 707 saec. IX (Add. 12 172); W. Wright, Catalogue of syriac manuscripts in the British Museum. London 1871 part. II 601; Eb. Nestle, Marginalien und Materialien, Tübingen 1893, II p. 56. Iacobus Edessenus etiam alia e nostris textibus deprompsit p. e. Abdiam fuisse tertium capitanum quinquaginta militum: 2 Reg. 1, 13.

mond († 1651), Labbe (1680), Papebroch (1714), Ellies du Pin (1719), Oudinus (1752), qui sententiae favet, has nugas subcontumeliose talmudica somnia vocitare totumque librum Talmudistarum somnia recinere¹), item Ceillier (1761), Bardenhewer²), Bonwetsch³). Pro genuino autem fetu Epiphanii habebant hoc opus Bellarminus (1621), H. A. Hamaker (1832). Fr. Delitzsch, magna cum vehementia auctoritatem Epiphanii defendit dicens Epiphanium ea referre, quae tradita a maioribus invenisset et quae forsitan ne ipse quidem omnia pro veris sincerisque historiis habuisset.

Ioachim Zehner⁴) primum animadvertit istum Epiphanii librum hebraico idiomate conscriptum ac posterioribus annis a diversis interpretibus in Graecum sermonem translatum fuisse, quam sententiam tanto verisimiliorem arbitratur, quanto proprius orationis filus ad Hebraicae linguae proprietatem accedat. Imprimis H. A. Hamaker⁵) multas huius textus singulares lectiones ad hebraicum originarium librum reducebat, dum Isaac H. Hall syriacum librum fontem nostri textus fuisse dicit.

Usque hodie tres recensiones syriacae vitarum propheticarum sub Epiphanii nomine notae sunt: primum s = textus in chronico Michaelis Syriaci⁶), patriarchae

¹⁾ cf. Fr. Delitzsch, De Habacuci prophetae vita atque aetate adiecta diatribe p. 90.

²⁾ Patrologie, 2. Aufl., Freiburg 1901, 274.

³⁾ Art. "Epiphanius" in Herzogs Real-Encyclopädie für protest. Theologie und Kirche V, 3 ed., Leipzig 1898, 421.

⁴⁾ Divi Epiphanii (ut vulgo nominatur) liber de vitis prophetarum Graece . . . repurgatus a Ioachim Zehnero, impr. Schleusingae 1612, p. 2.

⁵⁾ Commentatio in libellum de vita et morte prophetarum [Commentationes latinae tertiae classis, instituti Regii Belgici Vol. V], Amstelod. 1833.

⁶⁾ Chronique de Michel le Syrien. Editée par la première fois et traduite en français par J. B. Chabot, tome premier, fasc. I, Paris 1899, p. 63—101.

Iacobitarum (1166—1199), qui quarto libro chronici sui vitas prophetarum Epiphanii inseruit.

s¹ = editio textus Syriaci ab Eb. Nestle secundum codicem manuscriptum Mus. Brit. add. 14536 (saec. VIII) facta in secunda editione grammaticae Syriacae (1888)¹). Iam in priore editione (1881) vitas quattuor prophetarum maiorum publicavit.

s² = versio anglica textus Syriaci ab Isaac H. Hall secundum codicem manuscr. in "Union Theological Seminary in New York" facta et publicata.²) Cum textu istius codicis concordat etiam codex "Sachau 131", quem Fr. Baethgen descripsit.³) Titulus nostrorum tractatuum in istis codicibus est: Triumphi prophetarum, qui erant compositi ab Epiphanio Cyprio.

Inter quos testes syriacos solum s = textus syriacus apud Michaelem Syrum praebet aliquam confinitatem, ut editioni textus Graeci adscribantur variantes lectiones.

E nostro codice Parisino 1115 iam quater textus Epiphanianus editus est; editiones enumero: Anno 1529 Albertus Torinus⁴) editionem "locis pluribus quam trecentis" vitiosam fecit, quam Joachim Zehner anno 1612 repurgavit ipsa altera editione, quae a vidua liberisque eius post mortem curata est. Iterum operam

¹⁾ Eb. Nestle, Syrische Grammatik [Porta linguarum orientalium, Pars V]. Zweite Aufl., Berlin 1888, p. 86—101. Variantes lectiones e codd. Mus. Brit. 12178. 17193 dedit Eb. Nestle, Marginalien und Materialien, Tübingen 1893, II, p. 36—43.

²⁾ Journal of the Society of Biblical Literature and Exegesis Vol. VII 1. June 1887, Boston, p. 28 s.

gesis Vol. VII 1, June 1887, Boston, p. 28 s.
3) Beschreibung der syrischen Handschrift "Sachau 131" auf der K. Bibliothek zu Berlin in "Zeitschrift für die alttest. Wissensch." VI. Jahrg., Giessen 1886, p. 197.

⁴⁾ Osc. v. Gebhardt, Hieronymus de viris illustribus in griech. Übersetzung [Texte und Unters. XIV 1] Leipzig 1896, p. XVIII false designat Erasmum editorem huius textus esse, dum solum eius editio "Sophronii" in Torini librum assumpta est.

dedit editioni Dionysius Petavius, cui alter codex manuscriptus Augustanus, quem amicissimus illi Andreas Schott contulit, praesto erat; sed iste codex aliam recensionem praebuit, ut ex variis lectionibus apparet. Petavius autem solum prioribus editionibus codicis Parisini nixus multa vitia editionis Torini iterum communicavit, etiamsi quasdam lectiones altero codice adscito correxit. Editio Petavii prior anno 1622; altera 1688 facta est. Quartus Eb. Nestle editioni operam dedit anno 1893, cum codicem Parisinum vv. clcl. Jeanjan et Samuel Berger contulissent eigue obtulissent. Editio ista quarta differt ab aliis prioribus editionibus, cum editor enumerationem prophetarum commutaverit. Sed in nostra editione ordinem codicis manuscripti tenemus, qui est sequens: α΄. Ναθάν. β΄. 'Aylag. γ΄ Ἰωάμ. δ΄. Ἰλζαρίας. ε΄. ἸΗλίας. ς΄. Ἐλισσαῖος. ζ΄. ΄ Ησαΐας. η΄. Ίερεμίας. Θ΄. Ίεζεκιήλ. ι΄. Δανιήλ. ια΄. Ώσηέ. ιβ΄. 'Αμώς. ιγ΄. Μιχαίας. ιδ΄. 'Ιωήλ. ιε΄. 'Αβδιοῦ. ις΄. 'Ιωνάς. ιζ'. Ναούμ. ιη'. 'Αμβακούμ. ιθ'. Σοφονίας. κ'. 'Αγγαίος. κα΄. Ζαγαρίας. κβ΄. Μαλαγίας. κγ΄. Ζαγαρίας. κδ΄. Συμεών. κε΄. Ἰωάννης δ βαπτιστής. Denuo codicem Parisinum contulit D. H. Gelzer. Itaque novam editionem faciemus auxiliis sequentibus:

A = editio Eb. Nestle, Die dem Epiphanius zugeschriebenen Vitae prophetarum in doppelter griechischer Rezension in Marginalien und Materialien, Tübingen 1893, II, p. 16-35.

B = collatio codicis Paris. gr. 1115 (anni 1276)¹) fol. 228 facta a viro cl. H. Gelzer.

p = editio Petavii: S. Patris nostri Epiphanii Con-

¹⁾ Descriptionem vide apud Eb. Nestle, Marginalien und Materialien, Tüb. 1893, II p. 10 f. In fine istius textus sunt aliquae glossulae adiectae verbotenus sumptae ex Epiphanii libro adv. haeres. 55 (contra Melchisedecianos), quae de parentibus Melchisedech regis (Migne Patr. gr. 41, 973 B), de nomine patris Danielis (976 B), de Eliae ortu (ibid.), de tribus pueris (977 B) agunt.

stantiae episc. opp. omn. Tom. II. Dionysius Petavius ex veteribus libris recensuit etc. Parisiis 1622 p. 235—250; editio iuxta Parisinam anni 1622 adornata Colon. 1682 p. 238 ss; iterum exarata Migne P. gr. XLIII 415—427.

- t = editio Torini: Epiphanii episcopi Cypri de prophetarum vita et interitu commentarius graecus, una cum interpretatione e regione Latina, Albano Torino interprete... Basileae, apud Andr. Cratandrum. An. 1529, p. 6—39. Accentus falsi multaque alia vitia compositoris libri non animadvertuntur.
- z = editio Zehneri: Divi Epiphanii (ut vulgo nominatur) liber de vitis prophetarum Graece. Intra LXXXIII annorum spacium nuspiam excussus, nunc autem locis pluribus quam trecentis repurgatus a Joachimo Zehnero, superintendente Hennenbergico ac Pastore Schleusingensi. Impressus Schleusingae. Sumptibus Thomae Schüreri, typis Sebastiani Schmuccij Anno MDCXII p. 10—150, textus Graecus minutiosissime impressus cum versione Latina et commentaticiis notis.

B.

De prophetarum vita et obitu, liber Dorotheo cuidam adscriptus.

Versio latina a Wolfgang Musculo primum 1557 edita e codice Graeco translata opera Dorothei cuiusdam, quae erant συνόψεις prophetarum, apostolorum discipulorumque Domini, omnibus communicavit. Dorotheus auctor istorum libellorum in titulo episcopus Tyri sub Diocletiano multa passus significatus est. Omnes, qui haec opera legerunt, ea falsata esse cognoverunt et temporibus multo recentioribus redacta. Cum autem codices manuscripti haud pauci inventi sint, qui Dorothei indices apostolorum discipulorumque Domini solum tradiderunt, plurimi virorum doctorum vitas

prophetarum investigandi operam neglexerunt; ideo istae cum aliis indicibus pro falsatione habitae sunt.

Postquam textus Graecus istius latinae versionis ab Io. Alb. Fabricio auxilio Chronici Paschalis, in quo etiam invenitur, reconstructus est, Fr. Delitzsch¹) primum connexum inter istas prophetarum vitas aliasque sub Dorothei nomine propagatas scripturas inquisitioni subiecit, cuius eventus erat: "Ad authentiam ... relationum Synopsi comprehensarum quod attinet, partem de prophetis a Dorotheo episcopo Tyri profectam esse posse, collata prisca ecclesiae synagogaeque traditione, partes de XII apostolis et LXX discipulis Domini itidem Dorotheum illum antiquum auctorem habere posse, facile concedes." Attamen non omnia, quae dixit, veritatem sapiunt; sed ea quae de prophetis iudicat recta esse censeo. Distinguendae sunt in istorum operum enumeratione duae vel tres partes, antiquioris aetatis, vitas prophetarum circumplectentes, pristinioris aetatis, indices de apostolis discipulisque conficti. Compositor istius trilogiae saeculo IX ineunte primam partem neglexit, alteram sibi adiunxit, ultimam redegit. Ita evenit, ut synopsis intentione impostoris commutationibusque sub manibus insciorum librariorum insciorumque interpolatorum et decursu temporum perpessa sit, adeo ut forma eius genuina, vitae prophetarum, quasi obruta sit²) et confictae apostolorum discipulorumque fabulae servatae sint.

Multi codices manuscripti, inter quos etiam Coisl. 224 (saec. XI), Coisl. 209 (saec. XI), qui indices solum apostolorum discipulorumque Dorotheo cuidam adscriptos tradunt, in appendice impostoris nobis referunt, Dorotheum e Graecis Hebraicisque libris opera transtulisse, et in

¹⁾ De Habacuci prophetae vita atque aetate. Accedit diatribe de Pseudodorotheo et Pseudopiphanio. Lipsiae 1842, p. 76 s.

²⁾ cf. Fabricius, Biblioth. gr. VII 453 nota. Lambecius, Commentar. Bibl. Vindob. t. III p. 49-52.

procemio legimus, illum multa conscripta nobis reliquisse, inter quae numerantur historia de LXX discipulis, et opera, in quibus de morte prophetarum apostolorumque agitur. At unus codex manuscriptus graecus Vindob. theol. gr. 77 tradidit synopsim prophetarum, quamquam omnes alii illam a Dorotheo conscriptam designant. Quomodo factum est? Cum redactor saec. IX ineuntis indices apostolorum discipulorumque suis intentionibus praepararet, quibus Byzantium ab apostolis fundatum esse demonstraretur, ideo ea quae ipsi ad id non idonea videbantur, intermisit. Itaque vitis prophetarum plurimi codices carent, qui a falsatore sunt redacti.

Altera pars Dorotheanae propheticae synopsis complectitur etiam excerpta e singulis prophetis de Messiae adventu prodigiisque collecta vitisque fabulosis praemissa. Iterum quaestio est: Dorotheusne ipse ea collegit? Primum testimonium istius collectionis habemus in Cosmae Indicopleustae topographia christiana lib. V (c. annos 547-549 composita) 1), qui eam anonyme operi inseruit. Cosmas auctor locorum messianicorum non est, cum ab alio praedecessore singula scripturae loca desumpserit et parvis commentaticiis notis adornaverit. Id etiam indolis mutatione, quam fecit, patefit. Quamquam ordinem priorem non servavit, sed prophetas maiores minoribus immiscuit, qui prius ultimi erant positi, tamen formulam transitoriam: λοιπον έπὶ τοὺς τέσσαρας τοὺς μεγάλους βαδιούμεν non commutavit neque abscidit. Si tamen isti prophetici excursus iam saeculo VI propagati erant, nihil obstat, quominus Dorotheo, experientissimo interpretatori, attribuamus.2) Nam iam Clemens Romanus in

1) Migne Patr. gr. 88, 260 ss.

²⁾ Videtur collectio locorum messianicorum, inter quos etiam Mt. 27, 9 Ieremiae attribuitur ut in nostro textu, iam ante Hieronymum exstitisse, cum Mt. 27, 9 in Ieremiae apocrypho cuiusdam voluminis Hebraici se vidisse dicat; v. Schürer, Gesch. des jüd. Volkes III³, 272.

epist. 1 ad Corinth. 17, 1 videtur collectiones cognovisse, quae περὶ τῆς ἐλεύσεως τοῦ δεσπότου Χριστοῦ ex Elia, Elisaeo, Ezechiele aliisque notis prophetis agebant. Negandum non est Iudaeos quoque locos de Messia agentes collegisse primoque saeculo ante Christum propagasse. Apologetae denique christiani secundi saeculi, Athenagoras, Ariston Pellensis, Iustinus martyr messianicis prophetiis ostendebant Iesum Christum verum Dei filium esse. Ideo Dorotheum auctorem (circa annum 290) etiam istorum locorum e prophetis collectorum esse negare non debemus.

Ad textum reconstruendum utimur istis subsidiis:

- A = Vindob. theol. gr. 77 (Nessel XL, Lambec. 77; intus numeratus I B 19), saec. XIII. exeunt., bombyc. 34 linear., 32,5 × 23 pag., 26 × 18,5 script. spatii. Ut e folio 269 apparet, Angerius de Busbecke Constantinopoli comparavit. Descriptionem vides: Petri Lambecii Hamburgensis commentariorum de Augustissima Bibliotheca Caesarea Vindobonensi liber tertius. Editio altera studio et opera Adami Francisci Kollarii, Vindobonae 1776, 430. Contulit Gelzer; iterum contuli.
- s = editio Io. Alb. Fabricii: De vita et morte Mosis, libri tres cum observationibus Gilb. Gaulmini. Accedunt I. Pseudodorothei Tyrii et aliorum veterum apospasmata etc. II. Ben Sira et aliorum sententiae. III. Nicephori Callisti menologium breve cum praefatione Io. Alb. Fabricii, Hamburgi 1714, p. 414—469, adiecta Wolfgangi Musculi interpretatione latina.
- L = "versio vulgata" latina Musculi, quae primum anno 1557 lucem vidit noniesque usque ad annum 1680 impressa est. Mihi praesto erat editio in Maxima Bibliotheca Veterum Patrum et antiquorum scriptorum tom. III, Lugduni 1677, p. 422 ss.
- B = Textus in Chronico Paschali editionis L. Dindorfii, Chronicon Paschale ad exemplar Vaticanum Vol. I. [Corpus scriptorum historiae Byzantinae editio emendation

et copiosior, consilio B. G. Niebuhrii.] Bonnae 1832, iterum impressit Migne Patr. gr. 92, Parisiis 1865, 361 ss.

C = Prophetici excursus Dorothei, textus apud Cosmam Indicopleustem, topographia christiana l. V (Migne Patr. gr. 88, 260 ss).

Editionibus Chronici Paschalis codices manuscripti serviebant, qui variantes lectiones continent sigillis sequentibus notatas.

m = Monac. gr. 557 (saec. XVI), ol. Augustan., ex quo factae sunt duae editiones.

r = editio Raderi anni 1615 (repetita 1624).

p = editio Parisina Ducangii 1688 (repetita 1729).

v = Vatic. gr. 1941 (saec. X) in editione Dindorfii.

C.

De prophetarum vita et obitu, libri Epiphanio adscripti recensio altera.

Ista recensio in multis codicibus manuscriptis annexa est enumerationi LXXII prophetarum et prophetissarum sub formula τοῦ αὐτοῦ. Primum Petavius in notis ad recensionem Epiphanii priorem fragmenta huius textus e codice "Augustano" edidit, deinde Constant. Tischendorf e codice Coisliniano 120 textum plenum publicavit. Ordo enumerationis idem est in omnibus usque adhuc inventis codicibus: α΄. Ἰασηέ. β΄. Ἰαμώς. γ΄. Μιχαίας. δ΄. Ἰωήλ. ε΄. Ἰαβδιοῦ. ε΄. Ἰωνᾶς. ξ΄. Ναούμ. η΄. Ἰαμβακούμ. θ΄. Σοφονίας. ι΄. Ἰαγναῖος. ια΄. Ζαχαφίας. ιβ΄. Μαλαχίας. ιγ΄. Ἡσαΐας. ιδ΄. Ἱερεμίας. ιε΄. Ἰεξεκιήλ. ιε΄. Δανιήλ. α΄. Ἡλίας. β΄. Ἐλισσαῖος.

Ista recensio videtur prior altera Epiphanii recensione e textu sequenti anonymo (D) orta esse.

Descriptio codicum haec est:

A = Coisl. 120 membr. saec. X ineuntis. Descriptionem

vide supra. Textus incipit fol. 218 — 223. Contulit Gelzer.

a = editio C. Tischendorf ex isto codice sumpta. Anecdota sacra et profana ex oriente et occidente allata sive Notitia codicum Graecorum etc. edidit Aenoth. Frid. Const. Tischendorf. Editio repetita, emendata, aucta. Lipsiae 1861 p. 110. E priore editione (1845) iterum impressit Migne Patr. gr. 43, 415 s.

A¹ = Vindob. theol. gr. 89 (Nessel CLXXXIV. 54); intus numeratus II F 15. Fol. B: K. 89 chartac. saec. XIII—XIV, 305 foliorum. Fol. 1—6 πίναξ σὺν θεῷ τοῦ παρόντος βιβλίου. 22 linear. Angerius de Busbecke comparavit Constantinopoli. Noster textus post excerpta ex Epiphanii Panarii facta fol. 298 incipit anonyme περὶ τῶν εξ καὶ δέκα κτλ. usque ad 305 °. Petri Lambecii Hamburgensis Commentariorum de August. Bibl. Caes. Vindob. liber tertius. Editio altera studio et opera Adami Fr. Kollarii, Vindob. 1776 p. 476. 487. Contuli.

B = Laur. Plut. IV 6 membr. saec. XI, 285 folior. Hic codex nostrum textum incomplete fol. 226 v — 249 v tradit usque ad verba πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ in Eliae vita. Post Ieremiae vitam inserta sunt Paralipomena Ieremiae prophetae, inc. ἐγένετο ἡνίπα αἰχμαλωτεύθησαν, des. ἐγγέγραπται ἐν τῆ ἐπιστολῆ Βαρούχ, quae ab J. R. Harris, Cambridge 1889, edita sunt. Vide Alb. Ehrhard, Die altchristliche Literatur und ihre Erforschung. Freiburg 1900, p. 117. Erich Klostermann, Analecta zur Septuaginta. Leipzig 1895, 32 nostrum codicem designat. Contuli.

[B¹ = Baroc. 206 membr. saec. XIII. Vide H. O. Coxe, Catalogus Oxonii 1853, p. 366, qui initium fol. 117 nominat. Nondum collatus.]

C = Paris. 1085 membr. anni 1001, in fol. 248* initium Epiphanianae recensionis. Contulit Gelzer.

D = Coisl. 258 membr. saec. XII. Descriptionem vide supra. In fol. 200 v noster textus incipit. Contulit Gelzer.

[d = Marcian. 498 saec. XIV. Graeca D. Marci Biblio-

theca codicum manuscriptorum per titulos digesta. Praeside et moderatore Laurentio Theupolo 1740, p. 261. Nondum collatus.]

- $[d^1 = \text{Napol. II AA 27 fol. 305 de prophetis.}]$ Non-dum collatus.
- E = Fragmenta codicis Augustani cuiusdam, quae Petavius communicavit. Istum codicem Augustanum inter codices Augustano-Monacenses non inveni, ideo lectiones a Petavio editas confero apud Migne Patr. gr. 43, 395 ss in notis.
- e = [Paris. 2496 saec. XVI. chartac. 73 foliorum; textus exstat in fol. 52—60. Vide H. Omont, Inventaire sommaire des Manuscripts Grecs de la Bibliothèque nationale. Seconde partie. Ancien fonds grec. Paris 1888 p. 271: S. Epiphanii fragmentum de LXXII et XII prophetis.] Nondum collatus.

D.

De prophetarum vita et obitu, liber ab anonymo quodam conscriptus.

Iste textus invenitur in antiquissimo codice Marchaliano, nunc Vatic. gr. 2125, qui per varias collationes exaratosque codices usque ad Origenis Hexapla seu Tetrapla reducitur. Subscriptio nam in initio Isaiae 1) et Ezechielis

¹⁾ fol. 84 r (pag. 171): Μετελήφθη ὁ Ἡσαΐας ἀπὸ ἀντιγράφου τοῦ ἄββα ᾿Απολιναρίου τοῦ κοινοβιάρχου, ἐν ὁ καθυπέτακτο ταῦτα. Μετελήφθη ὁ Ἡσαΐας ἐκ τὼν κατὰ τὰς ἐκδόσεις ἐξαπλων, ἀντεβλήθη δὲ καὶ πρὸς ἑξαπλοῦν ἔχον τὴν παρασημείωσιν ταύτην ὁ διώρθωνται ἀκριβῶς Ἡσαΐα ἐκδόσεις ἀντεβλήθησαν γὰρ πρὸς τετραπλοῦν Ἡσαΐαν, ἔτι δὲ καὶ πρὸς ἑξαπλοῦν; fol. 280 v (pag. 568): Μετελήφθη ἀπὸ τῶν κατὰ τὰς ἐκδόσεις ἑξαπλῶν καὶ διορθώθη (sic) ἀπὸ τῶν Ὠριγένους αὐτοῦ τετραπλῶν, ἄτινα καὶ αὐτοῦ χειρὶ διώρθωτο καὶ ἐσχολιογράφη τε, ὀθεν Εὐσέβειος ἐγὼ τὰ σχόλια παρέθηκα. Πάμφιλος καὶ Εὐσέβειος διωρθώσαντο.

facta narratur, istum codicem ex exemplari coenobiarchi Apolinarii ortum esse, quod a Pamphilo correctum et ab Eusebio glossatum ex Hexaplis aut Tetraplis Origenis originem duxit. Textus noster praemissus est pag. 11 ss. graecae versioni prophetarum. Iam Eb. Nestle vidit recensionem antiquissimam optimamque vitarum propheticarum in isto codice exstare; quacum concordat textus syriacus antiquissimi codicis Syro-Hexaplaris Ambrosiani, cuius versio syriaca ad exemplar graecum reducitur, quod ex Origenis Tetraplis item exaratum erat.

Haec subscriptio in isto codice Syriaco 1) Isaiae librum sequitur: Explicit prophetia Isaiae secundum interpretationem Septuaginta. Desumptus est et appositus (Isaias) ex Eusebii et Pamphili codice, quem illi etiam correxerant e bibliotheca Origenis." Et post Malachiae libellum descriptum est2): "Desumti sunt duodecim prophetae ex exemplari, quod erat secundum versiones quattuor columnarum (i. e. secundum Tetrapla). Pamphilus et Eusebius sedulo correxerant. Conversus autem est hic liber syriace in Alexandriae urbe, mense Canuni posterioris anni vicesimi octavi Alexandri, indictione quinta." Versio syriaca mense Martii anni 617 e Graeco facta est. Ideo concludimus etiam textum syriacum propheticarum vitarum e codice Graeco eodem tempore translatum esse quo librorum prophetarum, cum dubium non sit³), quin Syriaca versio illarum vitarum e Graeco translata sit. Quamquam recensio textus graeci et syriaci eadem esse videtur, tamen quaedam differentiae exsistunt. In Graeco codice iam commemoravimus omnes vitas in una serie textui prophetarum praemissas

¹⁾ Codex Syro-Hexaplaris, liber quartus Reg. e cod. Parisiensi, Iesaias, duodecim prophetae minores etc. e cod. Mediolanensi. Ed. Henr. Middeldorpf, Berolini 1835, pars II, commentarii p. 508. Cf .Matth. Norberg, Codex Syriaco-Hexaplaris Ambrosiano Mediolanensis. Editus et latine versus, Londini 1787, tom. I p. VIII s. A. M. Ceriani, photolitogr. 1874 fol. 2) ed. Middeldorpf, p. 568.

³⁾ Marginalien und Materialien, Tübingen 1893, p. 46 s.

esse, dum in syriaco teste vitae novem prophetarum minorum tantum singulis prophetis adiunctae sunt. Quamquam relatio inter duos testes neganda non est, tamen Origenem auctorem istius recensionis esse graviter dubitamus, aut ipsum eam iam cognovisse, ut Hamaker censet.¹) Etiam ab aliis auctoribus vitae anonymae textui prophetarum praemitti aut singulis prophetis addi poterant.

Primum Hamaker¹) istam recensionem animadvertit in cod. Leyd. Voss. 46, deinde A. Mai e codice Marchaliano (nunc Vatic. 2125) exemplo gustuique vitas et miracula Elisaei communicavit, deinde Const. Tischendorf e cod. Coisl. 224 textum publicavit itemque Eb. Nestle e cod. Vatic. 2125 collationibus Ferd. Börger et H. Dopffel usus.

Iam Ducange varias lectiones e cod. Paris. 1712, qui chronicum Pseudo-Symeonis Logothetae³) tradit, in notis ad Chronicon paschale annotavit. Combesis³) etiam partem istius chronici publici iuris fecit, at non eam, in qua textus noster exstat.

A = Vatic. gr. 2125 saec. VII. - VIII. membr. (Marchal.-Claromont.). Vetustate lectionum, notationibus unicus aeque et insignis phototypice editus et auspice Leone XIII pont. max. curante Iosepho Cozza-Luzi abbate Basiliano S. Rom. ecclesiae vicebibliothecario, 1890. Descriptionem alteram vides apud Eb. Nestle, Die dem Epiphanius zugeschriebenen vitae prophetarum in Marginalien und Materialien, Tübingen 1893, II p. 10. Qui doctissimus vir editionem

¹⁾ Commentatio in libellum de vita et morte prophetarum, vide Comm. latinae tertiae classis, Instituti Regii Belgici Vol. V. Amstelod. 1833 pag. 4. 12. 16. 19--21.

²⁾ K. Krumbacher, Geschichte der byzant. Literatur, 2. Aufl. München 1897 p. 358 s.

³⁾ Scriptores post Theophanem, Paris 1685, 401-498; repetita editio per I. Bekker (Bonnae 1836) et Migne Patr. gr. 109, 663-882.

⁴⁾ A. Mai, Nov. Patr. bibl. IV 1847, p. 318—320 narrationem miraculorum Elisaei ex isto codice exscripsit et publicavit.

huius textus curavit in eodem libello p. 16 ss secundum descriptionem nominatorum virorum.

Ordo prophetarum est: α΄. Ἡσαΐας. β΄. Ἱερεμίας. γ΄. Ἰεξεκιήλ. δ΄. Δανιήλ. α΄. Ὠσηέ. β΄. Μιχαίας. γ΄. Ἰαμώς. δ΄. Ἰωήλ. ε΄. Ἰβδιοῦ. ς' . Ἰωνᾶς. ς' . Ναούμ. η΄. Ἰαμβακούμ. Θ΄. Σοφονίας. ι΄. Ἰγγαῖος. ια΄. Ζαχαρίας. ιβ΄. Μαλαχίας. α΄. Ναθᾶν. β΄. ἸΑχιᾶ. γ΄. Ἰωάδ. δ΄. ἸΑζαρίας. ε΄. ἸΗλίας. ς' . ἸΕλισσαῖος. η΄. Ζαχαρίας.

Numeri desunt in codice, in margine initium vitae uniuscuiusque prophetae per crucem (†) nomine latina aut graeca lingua adiecto animadvertitur, interdum manu posteriore. 39 linearum. Pagg. 1—9 exstat tractatus Eusebii impressus apud Migne Patr. gr. 22, 1264 ss. Noster textus in pag. 11—24 exstat. Contuli.

B = Coisl. 205 (ol. 42) saec. XI. (al. XII.) membr. 269 foliorum. 22,5 × 17,3 pag., 14,3 × 9 scripturae spatii. Fol. 250 initium textus, in quo nomina prophetarum in marginibus scripta sunt, v. Abbé Martin, Description technique des manuscripts grecs... conservés dans les bibl. de Paris, Paris 1884, pag. 109 s. Ordo enumerationis idem est, qui in sequenti codice B¹. Contulit Gelzer.

B¹ = Philadelph. bibl. 1141, saec. ignoti, chartac. 130 foliorum. 29-20 linearum. 10,5 × 7,5 pag., 8 × 6 script. spatii. Vide Isaac H. Hall, A hagiologic manuscript in the Philadelphia Library in Journal of the Society of Biblical Literature and Exegesis. Iune 1886, Boston, pag. 3 s. Codex fuit quondam monasterii Athois cuiusdam: κτῆμα τῆς σεβαστῆς μονῆς ////αρίου. Post Athanasii σύγγραμμα διδασκαλίας sequitur fol. 109: τὰ τῶν προφητῶν ὀνόματα κτλ. usque ad fol. 113 v. Hall edidit hunc tractatum ibidem pag. 29—39. Ista editio vitiosis scripturis plena est, ita ut non omnia vitia animadvertam pag. 31: οὖτος νομοθετήσαι, p. 32 Χαλδαίοι, p. 34 ἐθεό-ρουν, μήνας, δμολόγει, κατάστησαι, p. 35 ἐπίνασεν, p. 36 θερισταίς, p. 38 in vita Zachariae repetita est: οὖτος ἡν

Ordo enumerandorum prophetarum in isto codice est: Isaias, Ieremias, Ezechiel, Daniel; deinde minores prophetae: Osee, Ioel, Amos, Abdias, Ionas, Nahum, Habbacuc, Sophonias, Aggaeus, Zacharias, Malachias, Zacharias pater Ioa. Bapt., Elias, Elisaeus, Selom qui et Eli, Nathan. Inter prophetas minores Michaeas deest. Hall p. 28 putat immerito Selom eundem esse ac Samuelem. Contuli.

C = Vatic. 1974 (ol. Basil. XIII) saec. XII. — XIII. membr. 125 foliorum; 19 × 14 pag., 15 × 10 script. spatii. 24—26 linearum. In fol. C index latinus. Ordo enumerationis idem est, qui in cod. sequenti D; deest Simon Cleophae. In fol. 100 — 107 v exstat textus anonymus. Contuli.

Quocum codice saepius concordat:

D = Coisl. 224 (ol. 115. 2431) saec. XI. membr. 379 foliorum, nitidissime scriptus $25 \times 19,5$ pag., $17,2 \times 15$ scripturae spatii, 29 linearum. Fol. 8° Dorothei textus de apost., fol. 18-24° vitae prophetarum. Ex isto codice iam Constantinus Tischendorf textum edidit in "Anecdota sacra et profana". Editio repetita, emendata, aucta (post primam 1845) Lipsiae 1861 p. 110—119; iterum ex prima editione impressus apud Migne Patr. gr. 43, 415, ubi textus lunulis includitur. Henr. Gelzer inscius istius editionis iterum codicem exaravit.

Ordo enumerationis prophetarum est: α΄. Ἡσαΐας. β΄. Ἰερεμίας. γ΄. Ἰεζεκιήλ. δ΄. Δανιήλ. α΄. Ὠσηέ. β΄. Ἰμώς. γ΄. Ἰωήλ. δ΄. Ἰβδιοῦ. ε΄. Ἰωνᾶς. ξ΄. Μιχαίας. ξ΄. Ναούμ. η΄. Ἰμβακούμ. ξ΄. Σοφονίας. ι΄. Ἰγγαῖος. ια΄. Ζαχαρίας. ξ΄. Μαλαχίας. α΄. Ναθᾶν. ξ΄. Ἰαίας. γ΄. Ἰωάβ. δ΄. Ἰζαρίας. ε΄. Ἐλίας. ξ΄. Ἐλισσαῖος. ξ΄. Ζαχαρίας. η΄. ἄνθρωπος θεοῦ. ξ΄. καὶ ἄλλοι. ι΄. Σίμων.

 $[D^1 = Ambros. 445 (H 104 sup.) anni 1434 chartac. VII + 164 foliorum. Binis columnis exaratus. Fol. 157 v$

textus incipit, cuius recensio plane concordat cum codice praecedente cum in procemio invitatorio, tum in ordine enumerationis. Vide Catalogum codicum Graecorum Bibliothecae Ambrosianae. Digesserunt Aemidius Martini et Dominicus Bassi. Tom. I, Mediolani 1906, p. 537.] Nondum collatus.

E = Paris 1712 saec. XIV. membr. 430 foliorum, Chronicon Pseudo-Symeonis Logothetae continens, cui insertae sunt vitae prophetarum in fol. 65. Iam Ducange in edendo Chronico paschali isto codice usus variantes lectiones vitarum propheticarum cum illis Chronici paschalis callatas in notis communicavit (impress. iterum apud Migne Patr. gr. 92, 362 ss). Codicem contulit Gelzer.

F = Leyd. Voss. 46, cuius lectiones H. A. Hamaker, (Commentatio in libellum de vita et morte prophetarum), passim communicavit: pag. 28 Nathan, 31 Achias, 148 Osee; 149 Amos, 163 Ioël, 168 Ionas, 185 Nahum, 191 Habacuc, 206. 208 Aggaeus, 217 Zacharias Iojadae filius. Videntur deesse Ioam et Azarias.

Istius recensionis mihi videtur etiam esse textus codicis Baroc. 131 fol. 73° saec. XIV: περὶ τῶν ἁγίων προφητῶν, πόθεν ἕκαστος αὐτῶν ἦν καὶ ποῦ τετελείωται. Inc. Ἡσαΐας ἦν ἐξ Ἰερουσαλήμ, quem Eb. Nestle, Margin. und Material. II p. 12 commemorat. Vide: Catal. codicum manuscr. bibliothecae Bodleianae pars prima. Confecit Henr. O. Coxe, Oxonii 1853, 212.

Codicum textus in duas vel tres recensiones dividuntur; prior non interpolata solum in cod. Vatic. 2125 exstat, altera Dorotheana recensione commixta in omnibus fere aliis cod. mss. invenitur, qui non eodem modo illam servabant; nam codices Coisl. 205 eiusque socius Philadelph. 1145, item Paris. 1712 et Leyd. Voss. 46 auxilio textus Epiphaniani prioris (A) ascito novam redactionem inaugurant, dum Coisl. 224 eiusque copia Ambros. 445 (H 104 sup.) et Vatic. 1974 solam cum Dorothei textu commixtionem initam demonstrant typum cod. Vatic. 2125 aliter secuti.

 \mathbf{E} .

De prophetarum vita et obitu, recensio scholiis Hesychii aliorumque patrum in prophetas adiecta.

D. Hoeschelius¹) primum istam recensionem vitarum propheticarum communicavit, quas sub nomine Hesychii cuiusdam e codice "Augustano" deprompsit. Sin dubio iste codex hodie idem est, qui Monac. gr. 4722) numeratur; etiam M. Faulhaber³) affirmat illam editionem e nostro codice ortam esse. Sed differentia inter codicem et editionem Hoeschelianam haud exigua est. Dum in codice capitulatio Hesychio attributa unicuique propheticae scripturae anteponitur, deinde textus communicatur, cuius in fine vita uniuscuiusque prophetae litteris maiusculis anonyme annotatur, Hoeschelius capitulationes cum vitis prophetarum sociavit et sub nomine Hesychii publicavit. Deinde quasdam vitas, quae in codice defuerunt, subrogavit per alias e recensione Epiphaniana sumptas. Ideo primum ad codicem Monacensem 472 recurrendum est, priusquam editionem Hoeschelianam admovemus.

Eadem recensio anonyma, falsatim Hesychiana dicta⁴),

¹⁾ D. Hoeschelius, Adriani Isagoges in sacras litteras August. Vindelic. 1602, 2°. Mihi editio huius tractatus praesto fuit in libro Tractatuum biblicorum hoc est Variarum in diversas materias biblicas commentationum, volumen prius, sive Criticorum sacrorum tom. IV, Francof. 1696, fol., p. 28 ff. Iterum impressa est Hesychii recensio apud Migne P. gr. 93.

²⁾ vide Ign. Hardt, Catalogus codic. Manuscript. Monac. Vol. I. Cod. graeci, tom. IV, Monachii 1810, 458.

³⁾ Hesychii Hieros. interpret. Isaiae Prophetae, Frib. 1900 p. XXXII.

⁴⁾ item Relandus cum Hoeschelio Hesychio attribuit, vide Nestle, Margin. a. l. p. 5; Fr. Delitzsch, De Habacuci prophetae vita atque aetate, accedit diatribe de Pseudodorotheo et Pseudepiphanio, Lipsiae 1842, p. 88 nota, qui alium errorem Ios. Franc. Budde designat.

etiam in alias commentationes scriptorum ecclesiasticorum transiit, quam in fine commentariorum ipsorum ad complendam prophetarum historiam posuerunt. Exempli gratia in nonnullis codicibus etiam commentationibus Cyrilli Alexandrini¹), item enarrationibus Theodoreti episcopi Cyrenensis in codice Laurentiano addita est, item expositionibus Theophylacti, Bulgariae archiepiscopi, quae ad minores quinque prophetas tantum editae sunt. Omnibus istis vitarum redactionibus una eademque forma erat communis, quae solum XII minores prophetas excepta vita Habacuci continebat. Istam Habacuci vitam ex aliis recensionibus supplebant, item Hoeschelius vitam Isaiae aliorumque maiorum prophetarum.

Ideo ad textum reconstruendum mihi praesto fuerunt illi testes:

A = Cod. Monac. gr. 472 saec. XI. membr. 370 ff. (Hardt IV 458 ss); fol. 20° vita Oseae; fol. 25° Ioelis, fol. 35° Amos, fol. 37° Abdiae, fol. 40° Ionae, fol. 48° Michaeae, fol. 51° Nahum, (fol. 55° deest Habacuc), fol. 58° Sophoniae, fol. 62° Aggaei, fol. 77° Zachariae, fol. 82° Malachiae. Contuli.

a = editio Hoeschelii, Adriani Isagogis in sacras litteras, August. Vindel. 1602, 2º [Tractatuum biblicorum hoc est Variarum in diversas materias biblicas commentationum, volumen prius sive criticorum tom. VI, Francof. 1696, p. 28 ff.], iterum impressa apud Migne Patr. gr. 93, 1348 ss.

B = Vitae prophetarum minorum, quae sunt additae Theodoreti episcopi Cyri enarrationibus. Inveniuntur in editione operum Theodoreti ab Io. Lud. Schulze facta, quas exscripsit e Codice Laurentiano plut. XI cod. 4 saec. XI foliorum 304, chartac. (Bandini, Catal. cod. Ms. Bibl. Med. Laur. t. I, p. 499). Iterum impressus apud Migne P. gr. 81: ad Osee p. 1632 D; ad Ioelem (1633 C);

¹⁾ ut notatur apud Migne Patr. gr. 93, 1347 nota 4.

ad Amos (1664 C), ad Abdiam (1709 C), ad Ionam (1724 D), ad Michaeam (1741 D), ad Nahum (1789 D), ad Sophoniam (1837 C), ad Aggaeum (1861 D), ad Zachariam (1876 D), ad Malachiam (1961 D).

C = Vitae prophetarum adiunctae Theophylacti expositionibus ex editione apud Migne P. gr. 126: ad Osee (pag. 817 C - D), ad Habacuc (904 B - D), in Ionam (968 B - D), in Nahum (1048 C), in Michaeam (1189 D).

[D = Ambros. gr. 433 (H 45 sup. olim V 392) membr. saec. IX., scholia in Ioel, Abdiam, Ionam, Habacuc, Sophoniam. In isto codice videntur etiam textui Hesychii vitae annexae esse; at Ant. Ceriani notam fol. II fecit, quae dubium exprimit, an istae vitae Hesychianae recensionis sint. Catalogus codicum Graecorum Biblioth. Ambrosianae. Digesserunt Aemidius Martini et Dominicus Bassi. Tom. I. Mediolani 1906, p. 522.] Nondum collatus.

[E = Ambros. 260 (D 96 sup.) saec. X.—XI., bombyc. Textum Sophoniae fol. 20, Aggaei fol. 33°, Zachariae fol. 35 sequuntur vitae. Utrum istius recensionis sint an alius, nescio. Vide Catalogum codicum graec. Bibl. Ambros. Digesserunt Aem. Martini et Dom. Bassi, Tom. I. p. 291.]

Appendix.

Versio Latina textus Syriaci Epiphanio et Cornelio in cod. Sinait. Syro 10 (saec. IX.) attributi.

Inter iam nominatos textus syriacos, quorum tres aut quattuor recensiones Epiphanio attribuuntur aut in libro Salomonis Bassorae¹) inveniuntur aut in codice syrohexa-

¹⁾ J. M. Schoenfelder, Salomon. Bass. liber apis. Bambergae 1866. Ern. Wall. Budge, The Book of the Bee [Anecdota Oxoniensia Semitic. Ser. Vol. I. part. II]. Oxford 1886 p. 69.

plari Ambrosiano reservantur, etiam commemoratione dignus est ille, quem Agnes Smith Lewis 1) e cod. Sinait. Syro 10 (saec. IX.) edidit, ubi Epiphanio episcopo Constantiae Cypri et Cornelio Hierosolymitano attribuitur. Textibus nostris haud affinis est. Versionem latinam fecit mihi amicissimus Dr. Caspar Julius, vir linguarum orientalium experientissimus.

¹⁾ Catalogue of the Syriac Mss. in the Convent of S. Catherine on Mount Sinai [Studia Sinaitica I.]. London 1894, pag. 4 ss.

ALTERA PARS.

INDICES XII APOSTOLORUM ET LXX DISCIPU-LORUM DOMINI.

Usque adhuc indices apostolorum discipulorumque Domini sub nominibus Dorothei et Hippolyti cogniti erant nuntiis de vita, praedicatione, morteque aut de episcopali sede apostolorum expediti. Cum Dorotheana synopsis in procemio tempus existentiae nominaret, i. e. anno 525, multi doctissimi viri eos indices istis temporibus factos et inde propagatos esse censuerunt. Nostris autem temporibus et iam prius suspicio illata est procemium Dorothei mendacium esse neque prius saeculo octavo totam Dorotheanam synopsim inventam. Imprimis Lud. Duchesne fabulis fictis aetatem posteriorem defixit. Revera collatione syriacorum textuum intelligendum est indices apostolorum in Syria Palaestinaque compositos indeque a Ps. Dorotheo depromptos et mutatos esse. Adiunxit falsator aliquas novas fabulas, quae aetatem posteriorem indicant praedicto compositionis in procemio termino. Item indicem discipulorum in syriaco fonte nondum numerum LXX complectentem enumeratis in scripturis Novi Testamenti aut in Chronico paschali discipulorum aut diaconorum nominibus complevit. Ideo R. A. Lipsius alique immerito omnes recensiones originarie in Pseudo-Dorothei indices reduxerunt, imprimis illam sub nomine Epiphanii aut anonyme traditam, quam unus codex Vindob. theol. gr. 77 Dorotheo attribuit. At cum aetas istius codicis quattuor aut quinque saeculorum spatio antiquissimis Dorothei codicibus minor natu

sit, et alii antiquiores codices istum textum sub Epiphanii nomine, ut etiam Epiphanius monachus saec. IX ineunte testatur, tradant, eum Dorotheanae synopsis fuisse censere illicet. Contrarie videndum est Epiphanii textum fontem Pseudo-Dorothei fuisse. Ideo primum de Epiphanii aut anonyme tradito textu agemus.

Α.

Index apostolorum discipulorumque Domini. Epiphanio attributus.

R. A. Lipsius¹), qui investigandis istis textibus magnam operam dedit, istam recensionem nominavit Dorothei textum priorem, cum eum unus codex manuscriptus Vindob. theol. gr. 77 (al. 40) sub eius nomine tradat. At non solum primo litterario teste Epiphanio monacho, scriptore ecclesiastico saec. IX ineuntis, sed etiam in codice manuscripto Epiphanio Cyprio attribuitur.

Epiphanius monachus²) in eius opere περὶ τοῦ βίου καὶ τῶν πράξεων καὶ τέλους ἀνδρέου dicit Epiphanium episcopum Cypri ex traditione referre, quae de Andreae apostoli praedicatione nota sint. Verbotenus deinde illum locum refert, quomodo in nostro Epiphaniano textu exstat. Etiam indicem 70 discipulorum Domini illi attribuit. Qui testis primus adiuvatur alio teste, codice Parisino gr. 1115 (a. 1276), in quo sub formula τοῦ αὐτοῦ noster textus illi Epiphanio de prophetarum vita et obitu annumeratur. Sed posterioribus temporibus tum anonyme, cum sub aliis nominibus servatur.

¹⁾ Die apokr. Apostelgesch. und Apostellegenden. Erster Band. Braunschweig 1883, p. 23. 197 Anm. 2.

²⁾ Alb. Dressel, Epiphanii monachi et presbyteri edita et inedita, Parisiis et Lipsiae 1843, p. 49, 23.

In editione commentariorum ab Oecumenio in acta apostolorum et in omnes Pauli epistolas factorum iste index videtur sub eius nomine exstare, in versione graeca libri S. Hieronymi de viris inlustribus titulati sub Sophronii cuiusdam nomine, dum alii codices mss. Pii 47, Baroc. 142, Matrit. 145 anonyme tractatum tradunt neque ullum auctoris nomen referunt. In cod. Vindob. theol. gr. 77 autem noster textus alibi Epiphanio adscriptus tunica Dorotheana i. e. prologo, in quo Dorothei vita laudatur, vestitus est et introductione Dorotheana circumdatus. In cod. Athous Vatopod. 635 (saec. XI) etiam "apostolorum canones" indices nostri nominantur.

Ideo codices mss. et editiones huius textus sunt sequentes:

A = Paris. 1115 (ol. Medic.-Reg. 1936. 1026. 2951) anno 1276 per Leon. Cinnamum exaratus, bombyc. 314 foliorum. 23,5 \times 16,5 pag., 17,5 \times 11,5 script. spatii 25 linearum. Fol. 228 de prophetarum vitis Epiphanii textus, fol. 233 τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν ἁγίων ἀποστόλων ατλ. Contulit Gelzer.

B = Vindob. theol. gr. 77 (saec. XIII exeunt.). Fol. 259 sub introductione Δωροθέου Τύρου κτλ. Contulit Gelzer.

b = Latina versio huius textus secundum istum codicem facta, quae Wolfgango Musculo attribuitur primumque anno 1557¹) impressa est: Ecclesiasticae historiae auctores Eusebi, Pamphili, Rufini, Socratis, Theodoreti, Sozomeni, Theodori, Evagrii et Dorothei episcopi Tyri Synopsis Apostolorum ac Prophetarum vitas complectens eodem (sc. Musculo) interprete, nunc primum in lucem aedita. Basil. MDLVII p. 662 ss.

C = Vat.-Pii gr. 47 saec. XII membr. 153 foliorum, 15,5 \times 11 pag., 11 \times 8 script. spatii 24 linearum. Vide:

¹⁾ Lipsius, Die apokryph. Apostelgesch. I 194 indicat anno 1570 primum editum fuisse librum; contra Osc. v. Gebhardt, Hieronymus de viris illustribus in griech. Übersetzung (Texte und Unters. XIV 1.) Leipzig 1896 p. IX nota 6.

Codices mss. Graec. Reginae Suecorum et Pii Pl'. II. recens. Henric. Stevenson senior, Romae 1888 pag. 164. Fol. 151 v textus incipit. Contuli.

- D = Baroc. 142 saec. XIV ineuntis, chartac. 492 foliorum, in 4°. Fol. 284 περὶ τῶν ἁγίων ἀποστόλων τῶν ιβ΄ ονομάτων κτλ. Deinde sub Dorothei nomine enumeratio LXX discipulorum. Vide Catal. cod. mss. bibl. Bodleianae pars I. Confecit H. O. Coxe, Oxonii 1853, 242. 245; C. de Boor, Cod. Baroc. 142 in Zeitschr. f. Kirchengeschichte VI 1884/5, 478 ss. Contulit Gundermann.
- [d = Vatoped. 635 saec. XI fol. 7—10° sub titulo: διατάξεις τῶν ἀποστόλων διὰ Κλήμεντος τοῖς ἔθνεσι ἀποσταλεῖσαι. Vide R. A. Lipsius, Die apokr. Apostelgesch., Ergünzungsheft S. 3. 80. 87.] Nondum collatus.
- E = textus inter commentarios Oecumenii in epistolas Novi Testamenti, primum editus: Ἐξηγήσεις παλαιαὶ καὶ λίαν ὡφέλιμοι κτλ. Expositiones antiquae ac valde utiles . . . ex diversis sanctorum patrum commentariis ab Oecumenio et Aretha collectae. Veronae 1532. Mihi praesto fuit editio: Οἰκουμενίου ὑπομνήματα εἰς τὰς τῆς νέας διαθήκης πραγματείας τάσδε. Oecumenii commentaria in hosce novi Testamenti tractatus, in acta apostolorum, in omnes Pauli epistolas etc. Opus nunc primum graece et latine editum etc. interprete Ioan. Hentenio, emendatore et praelectore huius editionis Fed. Morello, Lutet. Parisiorum pag. i.
- [e = Canonic. 34 saec. XVI chartac. 319 foliorum in quarto, in usum Ioannis Francisci Picis, ducis de Mirandula, manu Michaelis Damasceni Cretensis, nitide exaratus. Fol. 314 duodecim apostolorum nomina etc., ut in expositionibus in Novum Testamentum ab Oecumenio collectis praemissa. Vide Catal. cod. mss. bibl. Bodl. pars III., codices Graecos et Latinos Canonicianos continens, confecit Henr. O. Coxe, Oxonii 1854 pag. 38.] Nondum collatus.
- F = Matrit. 105 e bibliotheca Constant. Lascaris, saec. ignot. (cum catalogus non indicet), chartac. 108 foliorum. Fol. 37 exstat index apostolorum editusque est in catalogo:

Regiae biblioth. Matritensis codices graecos mss. Ioannes Iriarte excussit, recensuit, notis, indicibus, anecdotis pluribus evulgatis illustravit. Vol. I. Matriti 1749 pag. 415 ss.

[f = Ambros. 484 (L 49 sup., olim N. 36); ea pars ubi index exstat saec. XIII est. Fol. 116 ·: περὶ τῶν ἀγίων ἀποστόλων, ὅπου αὐτῶν ἔκαστος ἐκήρυξε κτλ. Deinde fol. 118 videtur sequi index LXX discipulorum Domini anonyme. Fol. 120 περὶ τοῦ εὐνούχου τῆς ἐν Γάζη κτλ. Sequentur ibi elenchus corum qui defecerunt a fide necnon illorum qui pro eis suffecti sunt. Vide Catalog. codicum graecorum bibliothecae Ambrosianae. Digess. Aemidius Martini et Dom. Bassi. Tom I. Mediol. 1906, 581 s.] Nondum collatus.

[f¹ = Sinait. 266 saec. XV chartac. V. Gardthausen, Catalogus Codicum graecorum Sinaiticorum. Oxonii 1866, 54.] Nondum collatus.

F¹ = Textus sub Sophronii nomine, qui versioni graecae Hieronymi libri de viris inlustribus titulati insitus est. Erasmus primum anno 1516, iterum 1524 editiones curavit e codice, qui nunc in bibliotheca urbis Zürich (Cod. Turic. [C 11] saec. XIII [al. XIV]) servatur. Aliae sex editiones secutae sunt usque ad Mignianam Patr. lat. XXIII Paris. 1854 col. 602 — 722, quarum nulla, neque Erasmi ipsius, momenti critici est, cum editor primus codicem non ipse exaraverit, sed compositori literarum in impressionis fabrica ad imprimendum dederit. Ideo Osc. de Gebhardt¹) novam editionem fecit.

Is qui librum Hieronymi in graecum transtulit, solum eorum apostolorum vitas e nostro textu sumens addidit, qui non iam in catalogo Hieronymiano erant nominati; qui sunt Andreas, Iacobus, Philippus, Bartholomaeus, Simon Cananaeus. Annexa est illis appendix quaedam de Timotheo,

¹⁾ Hieronymus de viris illustribus in griechischer Übersetzung (Der sogenannte Sophronius) [Texte und Unters. XIV 1b] Leipzig 1896 p. XVII ss.

Tito, Crescente et eunucho Candaces, eadem quae in codice Barocciano exstat. Ad demonstrandam novam seriem versionis graecae, quae differt a latino Hieronymi textu, Osc. de Gebhardt latina nomina et graeca connexuit isto modo. De vir. inl. Ps. Sophr.

Cap. I.	Simon Petrus . A'	Β΄. ἀνδοέας.
II.	Iacobus frater	Ε΄. Ἰάκωβος ὁ τοῦ Ζεβεδαίου.
	Domini Γ'	Ζ'. Φίλιππος.
ШI.	Matthaeus 1	Η΄. Βαρθολομαΐος.
IV.	Iudas frater Ia-	Θ΄. Θωμᾶς.
	cobi IA'	Ι'. Σίμων ὁ Καναναῖος.
V.	Paulus Id'	ΙΓ΄. Ματθίας.
	Barnabas IE'	
VII.	Lucas Is'	IH'. $Tlios$.
VIII.	Marcus IB'	ΙΘ΄. Κοίσκης. Εὐνοῦχος Καν-
IX.	Iohannes 5'	δάκης.
X.	Hermas K'	

Appendices.

Indicibus XII apostolorum annectuntur in nonnullis codicibus appendices de quibusdam discipulis aut de evangelistis.

1. De Timotheo, Tito, Crescente, Eunucho reginae Candaces. 1)

De Timotheo referunt: textus apud Oecumenium, itemque Pseudo-Sophronii textus graecus.

De Tito: Vindob. theol. gr. 77; Occumenian. recensio, Ps. Sophron., Baroc. 142; Vatic. 1506; Vatoped. 635 sacc. XI (vide Lipsius, Ergänzungsheft p. 87). Vallic. 47; Ath.

¹⁾ Ottob. 167 fol. 147 et Ambros. 506 (M 15 sup.) fol. 114 v ante istos textus tradunt: τῶν δὲ ο΄ οἱ πρόκριτοί εἰσιν οὖτοι. Παῦλος, Μάρκος, Λουκᾶς, Τίτος, Κανδάκης ὁ εὐνοῦχος, Ἰωάννης βαπτιστής.

Esphigm. 131; Laurent. 56, 13. Variantes lectiones non multum distant.

De Crescente iidem testes.

De Eunucho Candacis reginae: iidem testes, quibus adiungitur Ambros. 484 (L 49 sup. ol. N. 36), qui in fol. 120 περὶ τοῦ εὐνούχου τῆς ἐν Γάξη Κανδάκης κτλ. tradit.

- 2. De LXX discipulis apud Clementem Alexandrinum. Quamquam Eusebius h. e. I 12, 2 e libro quinto hypotyposeon Clementis Alexandrini solum notitiam de Cepha sumpsit, quem discipulum fuisse dicit, tamen posteri censuerunt Eusebium etiam alios discipulos ex eodem fonte sumpsisse. Ideo catalogus complurium discipulorum dissipatus est, qui ad Clementem Alexandrinum reducitur. Inter istos discipulos nominantur: Barnabas, Sosthenes, Cephas, Matthias, Eubulos, Pudens, Crescens, Barnabas et Linus, Thaddaeus, Cleopas et qui cum eo erant. Exstat iste catalogus in codicibus Vatop. 635 fol. 10° (Lipsius, Ergänzungsheft p. 3); Vatic. 1506 fol. 78°; Ottob. 167 fol. 147°; apud indicem Occumenii commentariis praemissum.
- 3. De electione septem diaconorum aliqui codices Act. 6, 3 ss exscripserunt separatimque tradunt: index apud Occumenium, Matrit. 105, Ottob. 167 fol. 147.
- 4. De evangelistis et conscriptione quattuor evangeliorum.
- a. Textus brevior, inc. δεῖ γινώσκειν etiam Hippolyto Thebano attribuitur; vide Diekamp, Hippolytos von Theben, Texte und Untersuchungen, Münster 1898 pag. 40 et LIV, ubi Paris. 177 saec. X aliique codices manuscripti notantur. In Vatic. 1506 saec. XIII—XIV fol. 78° etiam reservatur.
- b. Textus longior in Vatic. 1506 fol. 78° et Vatic. 1974 fol. 6, Ottob. 268 fol. 44° reservatur. Similis est textui, quem Diekamp l. c. p. 40 numero IX c designat.
- c. Fragmenta de conscriptione Marci et Lucae evangelii in Barbar. 306 saec. XVI post Hippolyti textum reservantur.

В.

Index discipulorum apostolorumque Domini.
Pseudo-Dorothei.

Claruisse dicitur Dorotheus noster anno 303 multa sub Diocletiani persecutione passus tandemque in exilium missus; sedata tempestate ad ecclesiam suam rediit, ad Iuliani usque tempore superstes, sub quo ad Odysseam civitatem aufugit, ubi a Iuliani praefectis comprehensus, post varia tormenta vitam martyrio finivit, aetatis an. 107. Plane conficta haec omnia esse patebit, nullius scriptoris saeculo nono antiquioris testimonio fulta. Etiam Dorothei exscriptorem nomine Procopium, ut ipse indicat, scripsisse Probo et Philoxeno Css. hoc est anno 525, mendacium est. Admodum probabile anonymum saec. IX fuisse ipsius indicis Dorotheani de LXX discipulis conditorem, quocum indices de prophetis et de apostolis alio ex fonte haustos adiunxerit et in lucem sub presbyteri Procopii nomine evulgaverit. Multi doctissimi viri¹) fidem tribuerunt illi nuntio a. 525 hanc historiam fictam esse et totius imposturae originem eruerunt, quae non alia esset quam illa inter sedem Romanam et CPolitanam de praesidentia contentio praesente Romano pontifice Ioanne Byzantii anno 525 iterum acta. Sine dubio index de LXX discipulis Domini ita constructus est, ut demonstretur, sedem episcopalem Constantinopolitanam vetustiorem priusque fundatam esse ab Andrea apostolo sede Romana a Petro. Inter Dorothei opera distinguemus prologum i. e. vitam Dorothei martyris, deinde prophetarum synopsim, de qua supra iam egimus, deinde apostolorum indicem et discipulorum catalogum, deinde episcoporum Byzantinorum

¹⁾ Guil. Cave, Scriptor. ecclesiasticorum historia literaria a Christo nato usque ad saeculum XIV, Londini 1688 p. 114. Fabricius, Bibl. Graeca tom. VII 566 (ed. Harless) Procopium ipsum affinxisse totam illam disputationem credit.

seriem a Stachy ad Metrophanem auctam, denique appendicem Dorotheanae synopsis.

Vita Dorothei martyris, quam epilogus describit, falsis narrationibus adaucta ex Eusebii historia ecclesiastica VII 321) orta est. Auctor synopsis propheticae Dorotheus nominatus non episcopus Tyri, sed presbyter Antiochiae simulque fabricae imperialis purpuriae Tyri erat domesticus palatii Diocletiani. Hoc munere fungens Tyri etiam contionibus ecclesiasticis scripturaeque exegeticae arti operam dedit. Linguarum, imprimis etiam Hebraicae, peritus erat. Quae sunt indicia Eusebii, quibus alia ex ciusdem h. e. libro VIII 62) coniuncta sunt. Ibi enim Eusebius martyrio coronatum esse tradit Dorotheum aliquem cum socio, Gorgonii nomine, qui autem Nicomediae palatii Diocletiani domestici erant. At istum Dorotheum non eundem esse ac priorem verisimile est. Noster falsificator autem istas duas narrationes coniunxit et addidit Dorotheum 107 annos vixisse et Iuliani persecutione martyrio passum esse. Primus testis huius amplificatae Dorothei vitae est Theophanes, qui in Chronographia circa ann. 810/11 composita vitam eius describit.

De prophetarum synopsi supra iam egimus, ubi demonstravimus, istam unicam et genuinam partem Dorotheanorum operum esse.

Cui adiunxit impostor e graeco-syriaco fonte apostolorum indicem variis rebus, imprimis vita Andreae, mutatis, ubi consilium animadvertitur probandi Andream iter ab Hellesponto et Thracia per Byzantium in Graeciam fecisse. Etiam seriem apostolorum commutavit ultimis nominibus secundum canonicos indices redactis. Aliisque locis traditiones minoris aetatis suscepit et incorporavit, quorum primi testes saeculo IX excunte exsistunt.

¹⁾ Migne Patrol. gr. 20, 721 B; ex Eusebio sumpsit Nicephorus Callisti Xanthopulus Patr. gr. 145, 1200 C.

²⁾ Migne Patr. gr. 20, 753 A; Nicephorus Call. h. c. VII 5 (Migne 145, 1214 C).

Tertio dicemus aliquid de LXX discipulorum serie, quam ipsam item ab indice graeco-syriaco incompleto suscepit et ad numerum LXX complevit. Ibi inseruit Stachyn, quem primum ab Andrea episcopum Byzantii institutum esse narrat. Alia nomina sumpsit ex indice Chronici paschalis ita ut unus e discipulis nomine duplicato duobus in locis episcopus factus sit. Episcoporum sedes traditione vacant, nullis testibus, nisi singillatim saeculi IX, praesentibus. Arbitrio falsatoris episcopales urbes singulis discipulis attributae sunt.

Quarto deinde agemus de serie antenicaena episcoporum Byzantinorum a Stachy ad Metrophanem ducta. Fr. Fischer, qui istis seriebus maxime studuit in libro "de patriarcharum Constantinopolitorum catalogis" inscripto ostendebat illam seriem e diptychis liturgicis ortam esse. At non solum talia diptycha desunt, sed primi testes istius indicis etiam saeculo nono inveniuntur, in patriarchae Nicephori (c. 806—815, †829) brevi chronologia, quam genuinam esse alibi negatur; deinde saeculo decimo quarto apud Nicephorum Callisti Xantopulum, h. e. VIII 6, si codicum manuscriptorum, quorum antiquissimi saec. X scripti sunt, testimonia neglegimus.

Etiam saeculo nono ineunte narratio, quae Stachyn primum Byzantii episcopum ab Andrea institutum fuisse refert, dissipata notaque est, ut Epiphanius monachus in vita Andreae (c. 800—815 composita) testatur, deinde iterum Nicephorus patriarcha, cuius testimonium non certum est, deinde Georgius monachus Hamartolus in libro "chronicum breve" titulato et c. 866/67 finito, deinde Nicetas David Paphlago († 880) in panegyrico in Andream, quos multi alii testes sequuntur.

Denique appendicem Dorotheanae synopsis respiciemus, qui excerpta loca e Ieremiae vita praebet. Iste tractatus refert de Ieremiae vaticinio et arcae occultatione, quae narrantur in secundo Maechabaeorum libro c. 2, 4—8 itemque in vitis' prophetarum Dorotheo adscriptis. Quae

historia ex antiquiore Dorotheani operis parte reservata est etiam in codicibus, in quibus vitae prophetarum non sunt receptae. Istae reliquiae, quibus coniungitur notitia Dorotheum ἐξ Ἑβραικῶν sumpsisse, nobis demonstrant Dorotheum fuisse auctorem synopsis propheticae. Cur ea historia de Hieremia reservata narrataque sit nescio. Inter alias appendicis historias etiam narratur Simonem Cyrenensem pro Christo crucifixum esse, deinde quomodo Herodiadis filia Herodesque e vita decesserint.

Rebus sic stantibus iudicio priorum accedimus Dorothei synopsim falsatoris opus esse, cuius principale argumentum Stachyn a primo electo apostolo Andrea episcopum Byzantii institutum esse probaretur. Cum autem testes priores saeculo nono desint, dubium est, an Procopius presbyter quidam anno 525, ut in epilogo narratur, praesente Ioanne episcopo Romano opuscula protulerit (consulibus Philoxeno et Probo), quorum ille approbavit testimonia.

Plurimi virorum doctorum anno 525 illa opera a falsatore facta esse censuerunt; ut Baronius († 1607), Molanus (1585), Marg. de la Bigne (1589), Bellarmin (1621), Voss (1649), Cave (1688). Possevin (1686), Ducange (1688), Tillemont¹) (1698), Labbe (1680), Banduri (1711), Ellies du Pin (1719), Huetius (1721), Natalis Alexander (1724), Oudin (1752), inter recentiores, R. A. Lipsius, Fr. Fischer, cum alii totam synopsim de apostolis discipulisque, de Byzantii episcopis antenicaenis genuinam esse crediderint, inter quos nomino Carmelitum Ambrosium Gardebosc (1715), Fr. Delitzsch, Max Treppner, Guil. Christ, K. Krumbacher.

Tertia series exstat e viris cl. Morcelli (1622), Papebroch (1714), Cuperus (1741), Hergenröther, Nilles. Bol-

¹⁾ Vide Papebroch in AA. SS. Iunii tom. I pag. 392, 435. Ans. Banduri, Imperium Orientale sive Antiquitates CPolitan. tom. II, Parisiis 1711 pag. 888. Fabricius, de vita et morte Mosis cum observat. Gilb. Gaulmini, Hamburgi 1714, 409.

landista anonymus tertii decimi tomi AA. SS. Octobris, Lud. Duchesne, qui crediderunt etiam illud, quo narratur Procopium presbyterum ea attullisse aut anno 525 finxisse, falsum scriptaque sub eius nomine propagata longe iunioris scriptoris esse. Approbo hanc opinionem, cum multa argumenta sint, quibus negatur ante saec. IX iniens totam synopsim exceptis prophetarum vitis exstitisse.

Traditio codicum manuscriptorum varia est; quidam intermittunt episcoporum Byzantinorum seriem, nonnulli solum XII apostolorum seriem servant, alii denique LXX discipulorum tantum. At nil causae est cur dubitemus, an omnes partes ad Dorotheanae synopsis integritatem pertineant. Nam Chronographia brevis patriarchae Nicephoro attributa testis est omnium singularum partium, item codices manuscripti antiquissimi, qui quamquam partes aliquas intermiserunt, tamen formulas transitorias servabant. Ideo in conscriptione et prima editione LXX discipulorum index, series episcoporum, XII apostolorum catalogus, prologus, epilogus et appendix integra coniuncta erant.

Codices manuscripti, qui synopsim Dorotheanam tradunt, sunt sequentes:

- A = Paris. 237 (ol. DCXVII. 607. 2869) saec. X membr. 246 foliorum. 20.5×15 pag., 13.5×11 script. spatii. Fol. $242^{\circ} 246^{\circ}$ textus noster exstat. Contulit Gelzer.
- a = Casanat. 334 (ol. G. V 14) saec. XV—XVI chartac. codex miscell. Fol. 325 Dorothei textus. Vide Fr. Bancalari, index librorum codicum Graec. Bibl. Casanat. Estratto dagli studi italiani di filologia classica. Vol. II. Firenze-Roma 1894, 174. Contuli.
- a¹ = Athous S. Laurae 34 K (ol. Chr.). Textus incipit fol. 247. Aliam codicis descriptionem Gelzer non dereliquit. Catalogus codicum huius monasterii nondum editus est. Contulit Gelzer.
 - M = Ottobon, 167 saec. XIV chartac. 209 foliorum.

- 25×13 pag., 19×9 scripturae spatii. In fol. 147 solum index XII apostolorum exstat. Vide E. Feron et F. Battaglini, Cod. manuscr. graeci Ottobon. Bibl. Vatic. Romae 1893, 94. Contuli.
- [a = Ambros. 506 (M 15 sup.) saec. XV chartac. fol. 114: solum indicem apostolorum praebet. (Copia codicis \(\mathbb{N} \)). Catal. cod. gr. bibl. Ambros. II 1906, 506.
- B = Coisl. 224 saec. XI membr. In fol. 8° seriem apostol. priorem ponit, deinde fol. 9°—12 de LXX discipulis, quorum index libellis περὶ τοῦ βαπτίσματος τῶν ἀποστόλων καὶ τῆς θεοτόκου fol. 17°—18 (Simon Cyren., Ieremias, Herodias, Herodes, Procopius) interrumpitur. Istam transversionem indicum iam annotat Fabricius Bibl. graec. VII p. 454 not. 9. Contulit Gelzer.
- B¹ = Vindob. theol. gr. 34 (Nessel 302) saec. X—XI membr. 308 foliorum. Ad Arsenium Monembasiae archiepiscopum olim pertinuit, ut ex inscriptione apparet: αὕτη ἡ θεία βίβλος κτῆμά ἐστιν ᾿Αρσενίον τοῦ Μονεμβασίας. Vide P. Lambecii Hamburgensis, Commentariorum de august. biblioth. Caesarea Vindob. liber tertius. Editio altera studio et opera Ad. Fr. Kollarii, Vindobonae 1776, 130 ss. Descriptionem etiam invenies apud Cas. Oudin, Commentar. a. l. Francof. 1722, 1382—1388. Io. Alb. Fabricius, De vita et morte Mosis a. l. p. 552. Is codex eandem enumerationem prioris codicis praebet, si non ex eodem fonte descriptus est. Contuli partim.
- $B^2 = Baroc. 206$ saec. XIII membr. Textus incipit in fol. 124. Contulit Gundermann.
- b = Vallic. 47 (ol. C 97²) a. 1425, membr. palimps. Vide E. Martini, Catalogo di manoscritti greci esistente nelle biblioteche italiane Vol. II. Milano 1902. Textus Dorothei incipit in fol. 69. Contuli.
- C = Coisl. 205 saec. XI membr. Fol. 258—268 textus Dorothei; isto codice usus est Ducange. Contulit Gelzer.
 - C¹ = Monac. 211 saec. XI membr. 224 foliorum, binis

columnis scriptus. 25 linearum. Fol. 218 textus Dorothei. Contuli.

- © = Vatic. 1974 (Basil. XIII) saec. XII—XIII membr. Fol. 4 v tantum XII apostolorum indicem praebet. Contuli.
- D = Leidens. Voss. 46 saec. X, fol. 46. Quo codice Dindorf usus est in appendice editionis Chronici paschalis (1832). Contulit Preuschen.
- $D^1 = \text{Coisl. } 209 \text{ (ol. } 23) \text{ saec. IX resp. XI membr.;}$ a folio 260 altera manu saec. XI scriptus. Textus Dorothei fol. $260-267^{\circ}$; 23.5×16 pag., 18.2×13 script. spatii, 30 linearum. Contulit Gelzer.
- D² = Laurent. plut. IV cod. 32 saec. XI membr. 200 foliorum. 12,8 pag., 9 × 6 script. spatii, 27 linearum. Fol. 3 textus Dorothei. Vide Catalogum cod. manuscr. bibl. Medic. Laurent. opp. Graecorum patrum Aug. Mar. Bandinius recensuit. Florentiae 1764, 553. Contuli.
- D = Baroc. 142 saec. XIV ineuntis, chartac. Fol. 284 indicem Ps. Epiphanii XΠ apostolorum praebet, deinde LXX discipulorum iuxta Dorothei recensionem. Contulit Gundermann.
- [D¹ = Matrit. 105 a Const. Lascari exaratus, item praebet fol. 37 τὰ ὀνόματα τῶν ιβ΄ ἀποστόλων iuxta Ps. Epiphanii recensionem, deinde fol. 37 ν Δωροθέου ἐπισκόπου Τύρου περὶ τῶν ο΄ ἀποστόλων α΄. Ἰάκωβος ὁ ἀδελφός ἀπετμητήθησαν, sine appendice et historia sedis Byzantinae. Vide I. Iriarte, Regiae bibliothecae Matritensis codices graeci mss., tom. I 1769, 415—417.] Nondum collatus.
- [D² = Ambros. 484, ea pars ubi noster index invenitur, saec. XIII est. Post Pseudepiphanii XII apostolorum indicem videtur anonyme fol. 118 index LXX discipulorum sequi. Vide Catalogum codicum graecorum bibliothecae Ambrosianae. Digesserunt Aemid. Martini et Dominicus Bassi. Mediolani 1906, 581 s.] Nondum collatus.
- [d=Iviron. 60 (secundum catalogum v. cl. Lambros hodie n. 59, Lambros II 4179) saec. XII membr. 294 foliorum. Fol. 191 textus Dorothei sub nomine Cosmae Indicopleustae.

- Phil. Meyer (apud R. A. Lipsius, Die apokryphen Apostelgeschichten und Apostellegenden, Ergänzungsheft, Braunschweig 1890 p. 3 et 15) fragmentum communicavit, quod typum codicis D sequitur. Nondum collatus.
- d¹ = Napol. II C 34 (ol. 35) saec. XV chartac. 161 foliorum, 20 linearum. 21 × 16 pag., 15 × 9 script. spatii. Fol. 137—141° Dorothei textus. Vide: codices graeci Mss. Regiae bibliothecae Borbonicae descripti atque illustrati a Salvat. Cyrillo, tom. II. Neapoli 1832, 24. Contuli.
- b = Ottob. 408 saec. XVI chartac. 190 foliorum, 21 linearum. 20,8 × 18,6 pag., 16,5 × 8,5 script. spatii. Fol. 144 textus Dorothei. Copia codicis d¹. Contuli.
- d^2 = Athous S. Laurae 38 Ω saec. ignoti. Vir cl. Gelzer descriptionem non dereliquit, catalogus istius monasterii nondum editus est. Contulit Gelzer.
- [d³ = Athous Dionysii 120 (Lampros I 3654) sacc. XIV bombyc.] Nondum collatus.
- [d⁴ = Athous Esphigm. 87 saec. XV fol. 506. Initium indicat Lipsius, Die apokryphen Apostelgesch., Ergänzungsheft p. 15 s.] Nondum collatus.
- [d̄⁵ = Ambros. 445 (H. 104 sup.) anni 1434 chartac. VII + 164 foliorum. Fol. 157: Δωροθέου ἐπισκόπου Τύρου. + (Εὐρομεν καὶ ταῦτα ἐν τοῖς ἱστορικοῖς συγγράμμασι τοῦ προλεχθέντος θείου ἀνδρὸς Δωροθέου ὅτι Σίμων ὁ Κυρηναῖος ἐτρώθη (sie in catal.) ὑπὲρ Χριστοῦ ὁ βαστάσας τὸν σταυρὸν αὐτοῦ ταῦτα ὑμῖν ἐγγράφως καταλέλοιπεν πάντα.) Secundum catalogi notam mutilata esse videtur synopsis Dorotheana, cum iam fol. 157 prophetarum vitae sequantur. Vide Catalogum codicum Graecorum bibliothecae Ambrosianae. Digess. Aem. Martini et Dominic. Bassi. Tom. I. Mediolani 1906, 537.] Nondum collatus.
- [d⁶ = Philadelph. 1141 saec. ignoti, chartac. In fol. 113 ^ν Σύγγοαμμα κτλ. Fol. 115 catalogus episcoporum Byzantinorum. Fol. 117 ^ν index XII apostolorum. Vide Isaac H. Hall, A hagiologic manuscript in the Philadelphia

Library in Journal of the Society of Biblical Literature and Exegesis VI 1, June 1886, Boston, pag. 5.] Nondum collatus.

- E = Paris. 1085 anni 1001 membr. Fol. 267 textus Dorothei. Contulit Gelzer.
- e = Coisl. 258 (ol. 99) saec. XII membr. Fol. 212 Dorothei textus incomplete scriptus, cum fol. 215 $^{\circ}$ apud $\nu\vartheta'$. $K\lambda\dot{\eta}\mu\eta_S$ abruptus sit. Contulit Gelzer
- e¹ = Napol. II AA 27 saec. XVI chartac., 325 foliorum, 22 linearum. Fol. 315 Dorothei textus. Vide Codic. graec. mss. regiae biblioth. Borbonicae descripti a Salv. Cyrillo. Tom. I Neapoli 1826, 88. Contuli.
- & = Ottob. 268 saec. XVI chartac. 241 foliorum, 23 linearum, 21,5 × 15 pag. spatii. Fol. 43 textus Dorothei XII apostolorum tantum. Contuli.
- V = Vindob. theol. gr. 77 (Nessel 40) saec. XIII exeunt., fol. 259 introductionem i. e. prologum Dorotheanum historiamque Byzantinae sedis praebet, dum index XII apostolorum prioris Pseudepiphanii recensionis est. Contulit Gelzer; iterum contuli. Editiones:
- p = Parisina editio Ducangii, Chronicon Paschale, Lutet. 1688 pag. 426—436 (repetita Venetiis 1729, pag. 342—350). Alteram editionem, qua utor, fecit Lud. Dindorfius Chronicon Paschale, Bonnae 1832, tom. II pag. 120ss, qui Leidae codicem aliquem insignem saec. X contulit, cuius variae lectiones a Geelio ipsi sunt communicatae. Sed iterum contulit codicem Leidensem Erw. Preuschen, cum multa vitia in collatione Geelii sint facta. Ex editione Dindorfii istum textum iterum impressit Migne Patr. gr. 92 (non 91, ut indicat catalogus hagiogr. graec. ed. Bolland.) pag. 1060—1076.
- c = editio Guil. Cave, Scriptorum ecclesiasticorum historia literaria a Christo nato usque ad saec. XIV, Londini 1688, tom. I pag. 114 ad annum 303, qui prologum, historiam Byzantinae sedis et XII apostolorum indicem e codd. Baroc. 142 et 206 edidit. Cave includit varias

lectiones Cod. Baroc. 206 lunulis, quas cum littera: a significat, illas cod. Baroc. 142 cum littera: b. Istos codices iterum contulit vir cl. Gundermann.

f = editio Fabricii in De vita et morte Mosis libri tres cum observationibus Gilb. Gaulmini. Accedunt I Pseudodorothei Tyrii et aliorum apospasmata etc. Cum praefatione Io. Alb. Fabricii, Hamburgi 1714, 477—480.

Codices manuscripti in quinque classes dividendi sunt, quarum antiquissimae e prototypo exierunt, cum codices quintae classis non immediate ex originario fonte, sed Inter codices commixtione aliorum codicum orti sint. commemorandi sunt B = Coisl. 224 (saec. XI) eiusque comes $B^1 = Vindob$, theol. gr. 34 (Nessel 302, saec. XI) qui ab eodem scriptore scripti aut ex eodem fonte exarati Qui enim codices ordinem Dorotheanum evertunt et prius XII apostolos, deinde LXX discipulos ponunt. Ista subversione conscriptionem primariam offendunt, quae ut omnes alii codices nobis testantur, prius discipulos, deinde apostolos post episcoporum seriem composuit. Etiam alii codices eiusdem classis primarium ordinem servant. Ideo BB¹, qui pro uno teste habendi sunt, redactione propria ordinem verterunt.

In conferendis codicum textibus vitia scribarum aliaque vituperanda aut per itacismum causata non commemoravi; p. e. cod. Coisl. 209 (D¹) ἀνήρει legit pro ἀναίρη, έκκατέρων, imprimis codices minoris aetatis superabundant istis perversis lectionibus aut scripturis.

Appendix.

Περὶ τοῦ βαπτίσματος τῶν άγίων ἀποστόλων καὶ τῆς θεοτόκου. De baptismate apostolorum et BMV.

Ex encomio Sophronii¹), patriarchae Hierosolymitani, in s. Ioannem apostolum et evangelistam composito tractatus

¹⁾ Initium encomii apud I. B. Cotelerius, SS. Patrum qui

in quibusdam codicibus Dorothei textui annexus est, qui titulatur "de baptismate apostolorum et BMV". Nonnullis viris quaerentibus aut interrogantibus, quonam modo apostoli baptizati fuerint aut ipsi baptizaverint, et quomodo manuum impositionem receperint, respondetur excerptis ex encomio Sophronii factis (εξορμεν . . . τοῖς ὑπομνήμασι τοῦ ἀγίου Σωφοονίου).

Ista fragmenta encomii, quod nondum integrum exstat, non ordine primario in nostro tractatu componuntur, sed compilatoris libero arbitrio facta commutatione.

Cum iam Menaeis Synaxariisque Graecis die 8. Maii istud encomium fragmentarie publicatum sit, initiumque a Cotelerio, Lambecius eundem tractatum Dorothei textui annexum inveniens in Cod. Vindob. theol. gr. 34, eum cum chronico Hippolyti Thebani cohaerere cognovit. Propinquitas vero non est magna. Solum textus interpolatus istius chronici (IV c. 3, 5—13, ed. Diekamp p. 20, 5 ff.)¹) ista fragmenta e Sophronio sumpsit, ut coniciamus Lambecium textum interpolatum prae oculis habuisse. Etiam in definitione et derivatione cognationis Iohannis apostoli et evangelistae cum D. N. I. Chr. inter Sophronii encomium et Hippolyti chronicon I c. 6, 1—2 (Diekamp p. 7) maior differentia, quam affinitas est, ut Lambecium istud cogitasse dubitemus.

At verba, quibus ostenditur Dominum solum Petrum ipsis manibus baptizasse, Petrum deinde Andream, istum iterum Iacobum et Ioannem, filios Zebedaei, duos denique alios apostolos et BMV, etiam in litteris Evodio episcopo Antiocheno, Petri in episcopatu successori, adscriptis et "lux" titulatis ab interpolatore textus Hippolytei chronici (V c. 2, 5,

temporibus apostolicis floruerunt, Barnabae etc. opera ... I. B. Cotelerius eruit ... nova edit., Ioannes Clericus, editio altera, Vol. primum, Amstelod. 1724 pag. 280 nota 5.

1) Fr. Diekamp, Hippolytos von Theben. Texte und Unter-

suchungen. Münster 1898.

Diekamp p. 27, 5)¹) et a Nicephoro Callisti Xanthopulo inventa esse dicuntur. Vix unus e viris doctis nostrae aetatis illas litteras genuinas esse censet, ideoque nobis nullius momenti sunt; immo potius Sophronium e prato spirituali magistri sui Ioannis Moschi, qui e quinto libro hypotyposeum Clementis Alexandrini sumpsit, illa verba hausisse intellegimus. Ideo pro redactione nostri textus auxilia varia nobis praesto sunt.

Noster tractatus iam editus est a Cotelerio e cod. reg. "2216 fol. 124" (SS. Patrum etc. vol. I ed. altera cura Clerici 1724 Amstelod. p. 119 nota 33); etiam a Ducange, Chronicon Paschale p. 438 e cod. Paris. 1712 fol. 64, ubi Theodoreto, episcopo "Tyri" adscribitur, quae commutatio cum Dorotheo episcopo Tyri est.

Deinde testes huius textus sunt:

A = Coislin. 224 saec. XI fol. 12°. Contulit Gelzer. a = editio Cotelerii fragmentaria e "cod. reg. 2216 fol. 124" (p. 119 nota 33).

B = editio Ducangii e cod. Paris. 1712 fol. 64. Chronicon Paschale p. 438; ed. altera L. Dindorf. Vol. II, Bonnae 1832, 14. Repetita apud Migne Patr. gr. 92, 1076.

C = editio Lambecii e cod. Vindob. theol. gr. 34 saec. XI. P. Lambecii Hamburgensis, Commentariorum de augustissima Bibliotheca Caesarea Vindobonensi, liber tertius. Editio altera studio et opera Ad. Fr. Kollarii, Vindobonae 1776, 138 f. Repet. apud Cas. Oudin, Commentarius a. a. O. Francof. 1722, 1382—88; et a Fabricio, De vita et morte Mosis p. 552, editio repetita apud Migne Patr. gr. 87, 3, 3369.

D* = editiones fragmenti encomii Sophronii in s. Ioannem.

D = editio in Synaxario Constantinopolitano: Syn. eccles. Constantinopol. e codice Sirmondiano nunc Berolinensi

¹⁾ In cod. Bodl. Baroc. 142 saec. XIV- XV. v. Diekamp, pag. XXXIV f.

adiectis synaxariis selectis opera et studio Hippolyti Delehaye [Propylaeum ad Acta Sanctorum Novembris], Bruxelles 1902, pag. 663, 8.

- d = variae lectiones e cod. Coisl. 223 (anno 1301), communicatae per Hipp. Delehaye ibidem; descriptio codicis ibidem pag. XLI.
- d^1 = variae lectiones in editione fragmenti in Menaeis Graecis die 8. Maii facta (Βιβλίον τοῦ Μάϊος μηνός. Περιέχον τὴν πρέπουσαν αὐτῷ ἄπασαν ἀκολουθίαν. Ἐνετίησιν, αφπη΄. fol. b [pag. 35]).
- d² = variae lectiones in textu interpolato chronici Hippolyti Thebani, textus IV c. 3, 5—13 (ed. Fr. Diekamp, Hippolytos von Theben. Texte und Untersuchungen. Münster 1898, pag. 20, 5—21, 1).

Alios codices manuscriptos istius recensionis designat Diekamp, pag. XXX s.

- E* = Ps. Evodii fragmentum epistulae "lux" titulatae, quod de baptismate apostolorum et BMV agit.
- E = Textus interpol. V c. 2, 5 chronici Hippolyti Thebani (ed. Diekamp, pag. 27, 5-11).
- e = Nicephor. Callisti Xanthopul. h. e. l. II c. 3 (Migne Patr. gr. 145, 757 B).

C.

Index apostolorum discipulorumque Domini Pseudo-Hippolyti.

Primum Georgius Monachus Hamartolus¹) in eius chronico (c. 866/67) vitam Ioannis Ev. e nostro indice sumpsit, quem Hippolytum Romanum conscripsisse dicit.

Complures autem codices manuscripti istum textum Hippolyto cuidam attribuunt haud decernentes, utrum auctor

¹⁾ Ed. C. de Boor Vol. II, Lipsiae 1904, 447, 22 - 448, 6.

sit ille Hippolytus martyr Romanus an Hippolytus quidam Thebanus. Fr. Combefis, qui prior indicem XII apostolorum edidit, operibus Hippolyti Romani utpote isto episcopo indignum annumeravit, alius editor J. A. Fabricius etiam appendici eius operum adiunxit. Deinde Andreas Gallandi etiam seriem LXX discipulorum, cuius aliquos codices manuscriptos Montfaucon¹), ille celeberrimus vir, e bibliotheca Coislineana denominavit, e cod. Baroc. 206 adiciens inter Hippolyti Thebani opera nostros textus constituit. Viri doctissimi recentioris aetatis nostrique temporis, qui sunt O. Bardenhewer, Fr. Diekamp, Ad. Harnack, R. A. Lipsius, non Romano Hippolyto attribuunt, excepto Fr. Delitzsch²), qui neos a Portuensi Hippolyto confectos esse posse . . . contendere" non veretur. Unus enim codex Petropol. 254 (anni 1111) textum Dorothei et Hippolyti recensionibus mixtum profert, in cuius titulo Hippolytus episcopus Romae auctor designatur: Ίππολύτου ἐπισκόπου Ῥώμης καὶ Δωροθέου κτλ. alter autem (Mosq. bibl. synod. 186 saec. XII), si vis etiam tertius (Escur. Ω IV 16 saec. XVI), Hippolyto Thebano nostrum textum attribuunt, quibus testibus haud magna auctoritas danda est. Aliqui, ut Lipsius, Harnack, Lightfoot, auctorem esse Hippolytum Thebanum putaverunt.

Fr. Diekamp⁸), de chronico Hippolyti Thebani bene meritus, variis indicibus differentiarum inter opiniones a Hippolyto Thebano in eius chronico prolatas et illas in tractatu nostro de Ioannis Evangelistae fine aliisque rebus inventas negat illum Thebanum auctorem synopsis XII

¹⁾ Bibliotheca Bibliothecarum manuscriptorum nova. Ubi quae innumeris pene manuscriptorum bibliothecis continentur, ad quodvis literaturae genus spectantia et notatu digna, describuntur et indicantur. Auctore Bernardo de Montfaucon. Tomus secundus. Parisiis 1739 pag. 1061s et 413.

²⁾ De Habacuci prophetae vita atque aetate. Accedit diatribe de Pseudodorotheo et Pseudopiphanio. Lipsiae 1842, 77.

³⁾ Hippolytos von Theben. Texte und Untersuchungen. Münster 1898, pag. LIX ss.

apostolorum esse. Eandem sententiam etiam de indice LXX discipulorum habemus. Cum non dubium sit, quin noster Ps.-Hippolyti tractatus indicem LXX discipulorum e Ps.-Dorotheo sumpserit, qui nono saeculo ineunte illum conscripsit, aetate Hippolyti Thebani, qui inter annos 650 et 750 vigebat, est posterior, quare immerito illi attribuitur.

Isti Hippolyti duo indices non eodem tempore sunt editi. Primus Fr. Combess¹) solum indicem XII apostolorum e "cod. Reg. 1820" in lucem protulit, deinde Montfaucon in aliis codicibus "Coisl. 256 et 298" etiam indices discipulorum denominavit, Andr. Gallandi²) autem e cod. Baroc. 206 illos publicavit.

Codices mss., qui Hippolyti textum tradunt, sunt sequentes:

- A = Coisl. 120 saec. X membr. Descriptionem vide supra. Fol. 223 v textus Hippolyti. Contulit Bonnet.
- B = Paris. 1085 anni 1001 membr. Fol. 256 Hippolyti textus. Contulit Bonnet.
- $B^1 = \text{Coisl. } 258 \text{ saec. XII membr. } \text{Fol. } 207^{\text{v}} \text{ Hippolyti textus. } \text{Contulit Bonnet.}$
- C = Coisl. 296 (ol. 33) saec. XII membr. 245 foliorum. 23 × 17 pag. spatii. Fol. 32 Hippolyti textus. Contulit Bonnet.

¹⁾ Historia haeresis Monothelitarum . . . Diversorum item antiqua, ac medii aevi, tum historiae sacrae, tum dogmatica, graeca opuscula. Opera ac studio Francisci Combesis (Bibliotheca PP. Graecorum Combesis. Tom. II) pag 831 ss. Ex ista editione iterum impressit Io. Alb. Fabricius in ed. Hippolyti opp. I, Hamburgi 1716 append. p. 30 et 41 et in "De vita et morte Mosis libri tres cum observationibus Gilb. Gaulmini." Accedunt I Pseudodorothei Tyrii etc. apospasmata. Cum praes. Io. Alb. Fabricii 1714 pag. 508.

²⁾ Bibliotheca Veterum Patrum antiquorumque scriptorum ecclesiasticorum. Cura et studio Andreae Gallandii. Tom. XIV. Venetiis 1781, pag. 117 f. Repetita ista editio in Migne, Patr. gr. Tom. X 951—958.

- D = Vatic. 1506 (ol. Cryptoferr. ΨΨ) saec. XIII—XIV membr. 80 foliorum, binis columnis exaratus, 34 linearum. 25 × 17 pag. spatii. In folio I scriptum est τοῦτο τὸ βιβλίον ἡν τῆς μονῆς τῆς κουπτοφέρης. Multae glossae in superiore et inferiore margine sunt. Fol. 78° Hippolyti textus. Contuli.
- [D¹ = Baroc. 206 saec. XIII membr. Fol. 121 Hipp. textus.] Nondum collatus.
- E = Paris. 1555 A saec. XIV bombyc. 194 foliorum. 29,5 \times 22 pag., 22 \times 15,5 scripti spatii. 29 linearum. Fol. 186° incipit Hipp. textus. Contulit Bonnet.
- [E¹ = Marcian. 498 saec. XIV. Vide Graeca D. Marci bibliotheca codicum mss. per titulos digesta. Praeside et moderatore Laurentio Theupolo 1740 pag. 261.] Nondum collatus.
- e = Athous Esphigm. 131 (Lampros I 2144) saec. XVI chartac. Fol. 247 v textus Hippolyti incipit. Contulit Gelzer.
- e¹ = Napol. II C 34 (ol. 35) saec. XV chartac. Fol.
 72 textus Hippolyti. Contuli.
- e² = Ottob. 408 saec. XVI chartac. 190 foliorum. Fol. 77 inc. textus Hipp. Contuli.
- e⁸ = Vatic. 1226 (ol. bibl. Card. Caraffae) saec. XVI XVII chartac., in duas partes divisus, fol. 1—32; fol. 33—39 minoris scripturae. 22 linearum. Fol. 35 Hipp. textus. Contuli.
- e⁴ = Vatic. 1177 saec. XVI—XVII chartac. 469 foliorum. 30 linearum, 34 × 22 pag., 22,5 × 13,5 script. spatii. Fol. 468 Hippolyti textus. Contuli.
- e⁵ == Vatic. 1862 saec. XVI—XVII chartac. 159 foliorum. Fol. 1—36 eandem magnitudinem habent; 17,5 × 13 pag. spatii. Fol. 19 Hippolyti textus. Contuli.
- e⁶ = Vallic. 126 (ol. R 26) cod. miscell., velam. magn. 45 × 30; saec. XVI—XVII, textus Hippolyti in separata charta fol. 125; 23 × 14,5 pag., 18 × 10 script. spatii. Vide E. Martini, Catalogo di manoscritti greci esistente

nelle bibliot. Italian. Vol. II. Milano 1902, pag. 197. Contuli.

F = Vallic. 47 (ol. C 97^2) anni 1425. Fol. 50^v Hippolyti textus. Contuli.

f = Laur. plut. 56 cod. 13 saec. XV, 187 foliorum chartac. (fol. 61—69 membr. et manus antiquioris), altera pars 28,5 × 21 magnitud. pag., 22 × 13,5 script. spat. 32 linearum. Textus Hippolyti incipit in fol. 16. In velamine scriptum est Γνωμῶν ἐκλογαὶ συλλεγυῖαι ὑπὸ Ἰω-άννου μονάζοντος. Multa vitiosa; p. e. pro Μεσοποταμεία scriptum est μεσὶ πὸ τὰ μεία, κανάνίτης. Contuli.

f¹ = (Vatic.-)Barber. 306 (ol. III 25) saec. XVI chartac. 152 foliorum, 18 linearum. 15 × 10,5 pag., 11 × 6,5 script. spatii. Fol. 150 Hippolyti textus. Contuli.

f² = Napol. II AA 27 saec. XVI chartac. Fol. 312 inc. textus Hippolyti. Multa vitiosa: pro ἐπειδὴ: ἐπὶ δὲ, ἰνδ' οἶς, σταυρωθεϊ ὑπὸ κεφαλῆς κάτωθεν. Contuli.

[Codices nondum collati:

Mosq. bibl. synod. 186 (Władimir 430) saec. XII. Έξήγησις Ίππολύτου Θηβαίου περὶ τῶν μαθητῶν τοῦ κυρίου, ποῦ ἔκαστος αὐτῶν ἐκήρυξεν καὶ ἐτελειώθη; vide Fr. Diekamp, Hippolytos von Theben, Texte und Untersuchungen. Münster 1898 pag. LX. Władimir, Beschreibung der Handschriften der Moskauer Synodalbibliothek (russ.) I. Band. Moskau 1894.

Escurial \(\Omega\)-IV-16 saec. XVI. Vide E. Miller, Catalogue des manuscripts grecs de la bibliothèque de l'Escurial, Paris 1848, 492. Fol. 206: Extrait de la Chronique d'Hippolyte le Thébain sur les disciples du Seigneur. Fol. 216: Noms des douze apôtres.

Athous Iviron. 388 (Lampros II 4508) saec. XVI chartac. Fol. 844 textus Hippolyti, sine 72 discipulis. Athous S. Pauli 22 (Lampros I 149) saec. XVII num. 5.] Editiones:

c = Fr. Combesis, Historia haeresis Monothelitarum. Diversorum item antiqua ac medii aevi, tum historiae sacrae tum dogmatica graeca opuscula. [Bibliotheca Patrum Graecorum. Combefis, t. II.] Paris. 1648, pag 831 ss.

g = Andr. Gallandi, Bibliotheca Veterum Patrum antiquorumque scriptorum ecclesiasticorum. Tom. XIV, Venetiis 1781 pag. 117—119; repetita apud Migne Patr. gr. X, 951—958.

Antiquissimus codex manuscriptus Coisl. 120 saec. X archetypum omnium aliorum codicum repraesentat, quamquam non ab illo exarati sunt. Nam lacunis aliisque vitiis non carens tamen ab aetate compilatoris Hippolyteae synopsis magno temporis spatio haud remotus est. Quocum codice concordat essentialiter secunda codicum classis (B = Paris 1085, B¹ = Coisl. 258), cum C (Coisl. 296) propriam redactionem demonstret, item D (Vatic. 1506), qui plurimas textus emendationes secundum Dorothei recensionem suscepit. Omnes alii codices saec. XIV minores natu in duas classes dividuntur, quarum una cum archetypo A multum concordat, i. e. classis E, et altera, quae archetypum multis locis correxit, quae est classis F.

D.

Index anonymus Graeco-Syrus.

In codd. Vatic. 2001 et 1506 singularis recensio servata est, quae syriaci originis est. Nam apostolorum indices multis indiciis demonstrant auctorem huius textus in regionibus Syro-Palaestinensibus habitasse; item discipulorum series indicibus syriace traditis affinis. Non solum apostolorum nomina cum syriacis catalogis antiquis concordant, sed etiam traditio de apostolorum quorundam fine et obitu cum syriacis apocryphis apostolorum actibus. Item nomina discipulorum singularia syriacique coloris sunt, ut dubium non sit, quin iste catalogus inter primos

syriace ortos numerandus sit. Etiam affinitas cum syriace traditis indicibus, ut in chronico Michaelis Syrii l. V, VI e Dionysio Bar-Salibi) sumptis, in libro "apis" c. 48 et 49) Salomonis episcopi Bassorensis (c. 1222) neganda non est; imprimis divisio discipulorum in quasdam partes etiam invenitur in catalogo Cod. Sinait. syr. 10), qui Irenaeo Lugdunensi immerito attribuitur.

Codicum descriptio haec est:

A = Vatic. 2001 (ol. Basil. 40) saec. XII membr. 305 foliorum, binis columnis exaratus, 24 linearum. 23,5 × 17,5 pag., 15,5 × 12 scripturae spatii. Fol. 302 v textus incipit, usque ad fol. 305 pertinens. Contuli.

B = Vatic. 1506 saec. XIII—XIV membr. Fol. 78° textus incipit. Codex B non e cod. A ortus esse videtur, qui nonnullas lacunas habet, quas B supplet. At duo ex eodem fonte exarati sunt. Contuli.

E.

Index apostolorum discipulorumque in Pseudo-Symeonis Logothetae chronico asservatus.

Chronicon in Cod. Paris. 1712 saec. XIV, membr. 430 foliorum, exstans immerito Symeoni⁴) Logothetae seu

¹⁾ Chronique de Michel le Syrien, Patriarche Jacobite d'Antioche (1166 — 99) éditée pour la première fois et traduite en français par J. B. Chabot, tome I., fasc. II. Paris 1900, 146, 147 — 151, 154 ss

²⁾ Ern. A. W. Budge, The Book of the Bee (Anecdota Oxoniensia. Semitic series, vol. I, part II.) Oxford 1886, pag. 103-113.

³⁾ Agn. Sm. Lewis, Studia Sinaitica, No. I. Catalogue of the Syriac mss. in Mount Sinai. London 1894, pag. 8-11.

⁴⁾ K. Krumbacher, Geschichte d. byzant. Literatur, 2. Aufl. München 1897, 358 ss.

Magistro adscribitur. Iste chronicon decimi exeuntis saeculi est. Partem e cod. Paris. 1712 iam publicavit Combefis, historiam a Leone Arm. ad Nicephorum Phocam (813—963) narrantem, at nostros tractatus non complectentem. Ideo Henr. Gelzer et A. Schoene indices e nominato codice exaraverunt. Chronici indices minoris valoris sunt, cum e Dorothei indicibus et syriacis anonymis derivati sint.

F.

Indices apostolorum discipulorumque in menologiis synaxariisque Graecis asservati.

Die 30. Iunii in menologiis synaxariisque graecis indices apostolorum discipulorumque asservantur, qui cum Dorotheanis affines sunt. Tres formae existunt.

a.

Forma brevior in antiquissimo menologio reservatur, quod sub auspiciis Basilii Porphyrogeniti conscriptum esse dicitur, sed iam e collectionibus similibus saeculi IX ortum est. Cardinalis Albani curam primum edendi istius menologii suscepit, iterum Migne Patr. gr. 117, 516 B exaravit. Ista forma maior natu est aliorum sequentium, cum etiam apostolorum nomina enumeratione syriacae instar proferat, quae antiquior est miscellaniis Byzantinis indicibus.

b.

Forma longior typus est menologiorum synaxariorumque, quae decimo secundo saeculo et posterioribus temporibus traduntur. Haec series post apostolorum indices subiungit illam septem diaconorum, quam clausula de Iuda Iscariota excipit. Aug. Thenn¹) e codicibus Monac.

¹⁾ Zeitschrift für wissenschaftl. Theologie XXIX. Leipzig 1886, 442-455.

255 et 551 nuperrime indices apostolorum quasi ineditos publicavit non animadvertens eos iam in menologiis esse publicatos. Hippolytus Delehaye¹) iterum editionem curavit codice Sirmondiano substrato. Ideo testes editionis nostrae sunt:

- A = editio H. Delehaye sec. cod. Sirmondianum, nunc Berolin. 219 saec. XV.
- B = Paris. 1587 (olim Colb. 1892, Reg. 2475, 3) membr. saec. XII, descriptionem vides apud Delehaye. Contulerunt Delehaye et Gelzer.
- C = Paris. 1588 (olim Colb. 371, Reg. 2016, 6) membr. saec. XII. Contulit Gelzer.
- D = editio Thenn e cod. Monac. 255 et 551. Isti duo codices Monacenses cum aliis menologiis de apostolis Petro et Paulo diffusius tradunt, quod Delehaye pag. 780 s margini infra posito commisit, inc. δ μακάφιος Δανίδ, expl. δ παρανομώτατος. Ab Andrea autem omnes codices menologiorum synaxariorumque consentiunt.

c.

Forma abbreviata

textus longioris exstat in cod. Paris. 1575 (Mazar.-Reg. 2475) saec. XII membr. 221 foliorum, fol. 139. Contulit Gelzer.

Appendix: De Iuda proditore.

Illud in A et D de Iuda proditore annexum etiam in catenis ad Acta apostolorum (Catena in Acta SS. Apostolorum . . . descripsit et nunc primum edidit J. A. Cramer

¹⁾ Hipp. Delehaye, Synaxarium ecclesiae Constantinopolitanae e codice Sirmondiano, nunc Berolinensi, adiectis synaxariis selectis [Propylaeum ad Acta Sanctorum, Novembris]. Bruxelles 1902.

Oxonii 1838 p. 12 et saepius) invenitur et in Apolinarii cuiusdam (incertum est, utrum Apolinarius Hierosolymitanus an Laodicenus sit) scriptis fuisse dicitur, sumptum e Papiae quarto libro ἐξηγήσεων τῶν πυριακῶν λόγων. "Dubitare possis an hoc fragmentum revera Papiae tribuendum sit." Secundum Hilgenfeldi textus constitutionem in "Zeitschrift für wissenschaftliche Theologie 1875 pag. 262—265" publicatam etiam impresserunt.

Osc. de Gebhardt, Ad. Harnack, Theod. Zahn, Patrum apostolicorum opera. Editio post Dresselianam alteram tertia, fasc. I part. II editio altera, Lipsiae 1878, pag. 93 fragm. III. Priores editiones ibi notantur.

Fr. X. Funk, Patres apostolici. Vol. I editio II. Tubingae 1901, pag. 361 fragm. III.

Istae duae editiones conferuntur, variae lectiones cum sigillo "e" annotantur.

G.

Textus mixti apostolorum indicum.

a

Inter recensionem Hippolyti et Dorothei:

A = Petropol. gr. 254 (ol. Coisl. 212) anni 1111, membr. ff. 149; Fol. 147 – 149 , communicatus primum cum omnibus singularitatibus codicis manuscripti a P. A. de Lagarde, Constitutiones apostolorum, Lipsiae 1862, 282—284; iterum a Fr. Xav. Funk, Didascalia et Constitutiones Apostolorum. Vol. I, Paderbornae 1906, pag. XXX s (= a).

B — Ottob. gr. 333 sacc. XVI XVII chartac. ff. 179; 21,5 × 13,9 pag. spatium. Fol. 176 – 179. Descriptionem vide: Codices manuscripti Graeci Ottoboniani Bibl. Vatic. recenser. E. Feron et F. Battagliani, Romae 1893, 174. Contuli.

[C = Athous Dionysii 186 (Lampros I 3720) s. XIV chartac. ζ΄. Ίππολύτου ἐπισκόπου Ῥώμης καὶ Δωροθέου ἐπισκόπου κτλ.; nondum collatus.]

b.

Textus mixtus inter istum priorem et Epiphanii primum communicatus a P. A. de Lagarde, Constitutiones Apostolorum, Lipsiae 1862, 281 e codicibus Vindob. hist. gr. 46 et 47.

A = Vindob. hist. gr. 73 (ol. 46) s. XI—XII ff. 195, chart., fol. 160°—178° scholia descriptionem vide P. A. de Lagarde pag. XIV. Fr. X. Funk, Didascalia et Constitut. Apostolorum. Vol. I, Paderbornae 1906, pag. XXVIII s.

B = Vindob. hist. gr. 64 (ol. 47) s. XVI ff. 153, chart. fol. 105—120° scholia in margine. Priorem textus istius codicem (Vindob. hist. gr. 46) iam commemorat Lambecius, in quo scholium ad lib. VIII 4 constitutionum apostolicarum exstat. E "Lambecio VIII pag. 455" communicat Io. Alb. Fabricius notitiam de Petro: Codicis apocryphi novi Testamenti pars tertia, nunc primum edita, curante Io. Alb. Fabricio, Hamburgi sumptu viduae Beniamin Schilleri 1719, 593.

H.

Textus anonymus de apostolorum parentibus.

A = Paris. 1085 anni 1001, fol. 272.

a = editio Cotelerii: SS. Patrum qui temporibus Apostolicis floruerunt, Barnabae, Clementis etc. opera J. B. Cotelerius illustravit . . . Accesserunt in hac nova editione notae integrae aliorum virorum doctorum . . . recensuit . . . Ioannes Clericus. Vol. II, editio altera, Amstel. 1724, pag. 275 e Cod. "Reg. 1026". Iterum impressa apud Migne P. gr. I 755.

LXIV INDICES APOSTOLORUM DISCIPULORUMQUE DOM.

- B = Paris. 1115 anni 1276. Descriptionem vide supra. Fol. $235 235^{\circ}$.
 - C = Coisl. 296 saec. XII membr. fol. 31^v.
 - D = Baroc. 206, s. XIII membr., fol. 130 v.
 - E = Ottob. 268 s. XVI chartac. Fol. 42.

Nondum collati codices: Iviron. 329 fol. 113 (Lampros II 4449); Panteleem. 829 fol. 2^v (Lampros II 6336); Bodl.-Canonic. 19 (saec. XVI) fol. 127.

- f = editio Fabricii: Codicis Apocryphi Novi Testamenti pars tertia, nunc primum edita, curante Io. Alb. Fabricio, Hamburgi, Sumptu viduae Beniamin Schilleri 1719, pag. 590 ss. Ex editione Cotelerii et Baroc. sumpta.
- g = editio Dindorf: Corpus scriptorum Historiae Byzantinae. Editio emendatior et copiosior consilio B. G. Niebuhrii C. F. instituta, auctoritate litterarum regiae Borussiacae continuata. Chronicon Paschale ad exemplar Vaticanum recensuit Ludovicus Dindorfius. Vol. II, Bonnae 1832, pag. 142.
- R. A. Lipsius¹) commemorat, illa de parentibus et patria apostolorum narrata nihil valere traditioneque carere nisi quaedam e Novo Testamento excerpta.

I.

Versus in duodecim apostolos Ioannis Euchaitensis.

Matthaeus Bust (a. 1610)²) e complexu versuum iambicorum, qui in codicibus mss. Ioanni Euchaitensi Mauropo poëtae circa medium saec. XI florenti attribuuntur, illos primum edidit, cuius editione usus est iterum Ioa. Alb.

¹⁾ Die apokryphen Apostelgesch. uud Apostellegenden I. Braunschweig 1883 pag. 206.

²⁾ Repetita editio apud Migne Patr. gr. 120, 1196 A - B carm. n. 99.

Fabricius.¹) J. B. Pitra²) autem illos versus Michaeli Psello seniori adscribit. Nulli codices mss., quibus usus sum, ullum auctoris nomen indicant.

- A = Ottob. 167 saec. XIV bombyc. fol. 147 v. Contuli.
- B = Paris. 1310 saec. XV chart. 444 foliorum, fol. 34, cuius codicis textum E. Miller, Catalogue des manuscripts Grecs de la bibliothèque de l'Escurial, Paris 1848 pag. 282 publicavit.
- [b = Escurial Y-III-9 saec. XIV fol. 6, qui cum codice B consentire videtur, cum catalogi auctor, E. Miller, nullas variantes lectiones editioni cod. Paris. 1310 adiunverit.] Nondum collatus.
- C == Paris. 1782 (ol. Reg. 3058, 3) saec. XIV bombyc. 124 foliorum, fol. 75, quo ex codice Pitra (Spicilegium tom. IV pag. 496) textum edidit.
- D = Baroc. 197 anni 1344 chartac. fol. 581, vide O. Coxe, catal. cod. mss. bibliothecae Bodl., pars prima, recensionem codicum graecorum continens, Oxonii 1853, 349.
- F = editio Matthaei Bust (1610), iterata apud Migne Patr. gr. 120, 1196 A—B.
- f = editio Ioa. Alb. Fabricii, codicis apocryphi Novi Testamenti pars tertia. Hamburgi 1719, 593.

Haud omnes codices eundem ordinem apostolorum et evangelistarum servant:

- A et F (f): Petrus, Paulus, Lucas, Matthaeus, Marcus, Ioannes, Andreas, Thomas, Bartholomaeus, Simon, Iacobus, Philippus.
- B: Petrus, Lucas, Matthaeus, Paulus, Marcus, Ioannes, Andreas, Thomas, Iacobus, Simon, Bartholomaeus, Philippus.
- C: Paulus, Petrus, Andreas, Iacobus, Philippus, Thomas, Bartholomaeus, Simon, Ioannes, Lucas, Matthaeus, Marcus.

¹⁾ Codicis apocryphi Novi Testamenti, pars tertia. Hamburgi 1719, 593.

²⁾ Spicilegium Solesmense complectens sanctorum Patrum scriptorumque ecclesiasticorum anecdota hactenus opera. Tom. VI, Parisiis 1858, 496.

K.

Index apostolorum reservatus in homilia Pseudo-Chrysostomi in XII apostolos.

Primum istam homiliam Gerardus Voss edidit anno 1580, inde in omnes posteriores editiones operum Ioa. Chrysostomi est assumpta (Migne Patr. gr. 59, 495—498; locus, ubi apostolorum praedicatio laudatur, exstat pag. Henricus Gelzer etiam exaravit istam partem e Paris. 1453 (ol. Colb. 977, Reg. 1832, 3) saec. XII membr. 363 foliorum; fol. 123 incipit textus.

L.

Textus Latini.

Isti indices, qui e collectione passionum apostolicarum sub Abdiae nomine propagatarum excerpti compositique sunt et in operibus patrum ut Gregorii Turonici († 595), Venantii Fortunati († 609), Isidori Hispalensis¹), Aldhelmi Malmesburensis inveniuntur, hic negleguntur. Solum eos latinos indices respiciemus, qui anonyme circumferuntur") aut qui in compluribus codicibus mss. sunt collati.

8.

Inter quos pono illum indicem titulatum "Breviarium apostolorum ex nomine vel locis, ubi praedicaverunt, orti

¹⁾ Vide R. A. Lipsius, Die apokryphen Apostelgesch. und Apostellegenden. I. Bd., Braunschweig 1883, 213, 215.
2) Vide Bibl. hagiogr. lat. antiquae et mediae aetatis edid.

socii Bollandiani. Bruxelles 1899, 105.

vel obiti sunt", qui in singulis codicibus manuscriptis etiam Martyrologio Hieronymiano praemissus est. Mart. Gerbertus, anno 1777 e codice Rhenaugiens. saec. VIII, Luc. d'Achery anno 1723 iterum e martyrologio Gellonensi saec. IX ineuntis (c. 804), et Martène et Durand 1717 ex antiquissimo manuscripto S. Germani Autissiodorensis ediderunt.

Ad quas editiones accedunt codices manuscripti:

- A = Sangall. 110 (saec. IX), 17 linear. Textus "Breviarii" incipit pag. 275; sed est incompletus, explicit in vita Simonis Zelotis apud verba "in honore", cum folia sequentia abscissa sint. Contuli.
- B = Paris. lat. 2316 (Lemon. 113. CXCI. 4241²) membr. saec. X. Fol. 120s. Contulit Gelzer.
- b = S. Genovef. Paris H. l. 10 (anno 1734 erat 41), membr. (saec. XIII); concordat cum persimili codic. Paris. 2316, saec. XV secundum ipsum correctus est. Contulit Gelzer.
- $C = Paris. lat. 12604 (S. Germ. 489) membr. (saec. XII), fol. <math>88^{v} 89$. Contulit Gelzer.
- D = Paris. lat. 2543 (Colb. 4334. Reg. 4353. 3. 3. a) membr. $24,5 \times 15$ saec. XIII ineuntis. Fol. 91. Contulit Gelzer.
- E = Monac. lat. 6382 (Fris. 182) membr. saec. IX (et XI), 172 foliorum. Fol. 41 Breviarium Apostol., quod praecedit pars etymologiarum Isidori Hispalensis. Fol. 42 sequitur: supputatio Esdrae. 21 linear. Usque ad fol. 43 prima pars (saec. IX) codicis; Fol. 44—172 altera pars (saec. XI). V. Catalog. codic. latin. Biblioth. Regiae Monacensis. Secundum Andreae Schmelleri indices composuerunt Carolus Halm, Georgius Thomas, Gulielmus Meyer. Tom. I, pars III. Monachii 1873 pag. 101. Contuli.

In margine istius cod. nomina gemmarum nominibus apostolorum sequenti modo adscripta sunt:

LXVIII APOSTOLORUM INDICES LATINI.

Petrus: (Chry)solitus.
Paulus: (Sa)phyrus.
Andreas: (B)erillus.
Iacobus: (Ch)alcedonius.

Philippus: (Sa)rdonix.
Iacobus: (A)matixtus.
Bartholomaeus: Iaspis.
Matthaeus: Sardix.

Iohannes: (Hy)azinctus. | Simon Zelotes: Topazius.

Thomas: (Sm)aragdus. Iudas: Crisoprasus.

Quibus annumero editiones:

g = editio Mart. Gerbert. Monumenta Veteris Liturgiae alemannicae. Pars I. San-Blasian. Typis 1773, 453.

f = editio Lucae d'Achery: Spicilegium sive Collectio veterum aliquot scriptorum qui in Galliae bibliothecis delituerant. Olim editum opera ac studio D. Lucae d'Achery. Nova editio priori accuratior... per Lud. Fr. Ios. de la Barre. Tom. II, Parisiis 1723, pag. 25.

m = editio Edm. Martène: Thesaurus Novus anecdotorum. Tom. tertius complectens chronica varia . . . studio et opera D. Edm. Martène et Ursini Durand, Lutetiae Parisiorum 1717, pag. 1549.

b.

Notitia de locis sanctorum apostolorum

martyrologio Hieronymiano post epistulam dedicatoriam praemissa est ab ipso compositore, ut viri doctissimi J. B. de Rossi¹) et L. Duchesne putant. Isti duo editores ideo editionem huius notitiae secundum codicem Epternacensem Martyrologii fecerunt notatis²) variis lectionibus codicum Bernensis et Corbeiensis. Ultimo codice iam Vallarsi³) ad suam editionem usus est, quae mutationes aliquas in

¹⁾ Acta Sanctorum Novembris, Tom. II pars prior. Praemissum est Martyrologium Hieronymianum edentibus Ioanne Bapt. de Rossi et Lud. Duchesne, Bruxelles 1894, pag. LXXV.

²⁾ Ibidem pag. LXXVI.

³⁾ Editio repetita apud Migne Patr. lat. 30, 449 D.

enumerandis apostolis demonstrat. Item Florentinius¹) anno 1688 e codicibus Luccensibus a Corbeiensi non multum distantibus notitiam publicavit. Methodum Pseudo-Hieronymi secuti duo editores de Rossi et Duchesne notitias de apostolorum festis e martyrologio ipso excerpserunt et constituerunt (pag LXXVI), dum R. A. Lipsius, Die apokryphen Apostelgesch. und Apostellegenden I 210 nota 4 ordinem priorem reconstruit, qui codici Epternacensi subiacuit. Ideo sigillis sequentibus utor.

- A = Paris. lat. 10837 saec. VIII fol. 3 (Cod. Epternacensis) secundum collationem M. Bonnet.
 - B = Editio J. B. de Rossi et L. Duchesne pag. LXXVI.
- C = Editio Vallarsi (Migne Patr. lat. 30, 449 D) secundum codicem Corbeiensem.
- C¹ = Collatio fragmentaria istius codicis Corbeiensis apud de Rossi-Duchesne pag. LXXVI.
- C² = Collatio fragmentaria cod. Bernens. apud de Rossi-Duchesne pag. LXXVI.
- D = Editio Florentinii (Acta Sanctorum Febr. tom. III [1688] 431) secundum codices Luccenses.

c.

Laterculum quendam de apostolis agentem iam Theodorus Zahn²) e codice Marciano lat. class. 21 cod. 10 (saec. XIII) publicavit, cum in illo fragmentum notitiae e Clementis Alexandrini hypotyposibus restare videretur. Alter codex ms. illum tradit laterculum: Paris. lat. 9562 (suppl. l. 541) membr. saec. XII—XIII fol. 142°, quem Gelzer exaravit.

¹⁾ AA. SS. Febr. tom. III pag. 431; vide de Rossi et Duchesne pag. XVII.

²⁾ Forschungen zur Geschichte des neutestam. Kanons und der altkirchl. Literatur III. Teil. Suppl. Clementinum, Erlangen 1884 pag. 70. Vide J. Valentinelli, Bibl. mss. ad S. Marci Venetiarum cod. mss. latin. V 1872, 214. R. A Lipsius, Ergänzungsheft III 17.

d.

Notitia regionum et civitatum, quibus sanctorum apostolorum et evangelistarum venerabilia corpora requiescunt, est publicata a Chr. Browero¹) a. 1626; quo codice usus sit, nescio.

6

Versus memoriales de apostolis agentes inveniuntur in Paris. lat. 8069 (Jac. Aug. Thuani', Colb. 571, Reg. 5074, 5) membr. saec. XI, 36,5 × 25 cm. Fol. 3 textus incipit.

f.

Etiam Venantius Fortunatus in poëmate "de virginitate" titulato et c. 559—574 conscripto (carm. miscell. VIII 6) seriem apostolorum tradit. Cum editione apud Migne facta (Patr. l. 88, 270) collatus est codex Montepesulanus 39 membr. saec. XII per H. Gelzer.

g.

Item in codice Fuldensi²) praefationi actuum apostolorum praeit laterculus, "quibus locis singuli apostoli iaceant", qui etiam servatur in Cod. Sangall. 682 (saec. IX) pag. 409 (membr., in cuverculo "Capit. Synod. Nicenae". 18 linearum). Contuli.

h.

In Cod. Paris. 12604 (S. Germ. 489) membr. (saec. XII) fol. 91 reservatur laterculus "divisio apostolorum" titulatus. Sermo ille "Delectat tantorum tractare — — ut ultimo nervo cordarum tredecim cithara electorum cantet

¹⁾ Chr. Browerus, Annales Trevirenses, Coloniae 1626, 658; deinde Chr. Browerus et Iac. Masenius, Antiquitatum et annalium Trevirensium libri XXV, tom I, Leodii 1670, 533.

²⁾ Primum edid. Chr. Browerus a. 1626; iterum Browerus et Masenius a. 1670; vide Bibl. hagiogr. lat. Bolland. I 105;

nobis laetitiam sempiternam apostolica corona sanctorum", legitur etiam fol. 77 v sub titulo: Sermo sancti Augustini episcopi de omnibus sanctis apostolis. Contulit Gelzer.

S. Versio Latina textus Syriaci in Cod. Sinait. Syr. 10 (saec. IX) reservati.

Inter textus Syriacos maioris momenti, qui inter opera Michaëlis, patriarchae Iacobitae, Dionysii Bar-Salibi, Salomonis Bassorae (libr. apis c. 48 et 49), Bar-Ebrâjâ, (libr. mysteriorum et chronic. ecclesiastic.) reservantur aut e codicibus manuscriptis nondum editi sunt, numerandus est imprimis ille e cod. Sinait. Syro 10 (IX saec.) editus ab Agn. Smith Lewis, Catalogue of the Syriac Mss. [Studia Sinaitica No. I], London 1894, p. 8—11, quem per amicum Dr. theol. Caspar Julius in linguam Latinam translatum ultimum in editione posui.

deinde etiam E. Ranke, Codex Fuldensis, Novum Testamentum latine interprete Hieronymo ex manuscripto Victoris Capuani edidit. Marb. et Lipsiae 1868 pag. 332. Cf. H. Kellner, Sterbeort und Translation des Evangelisten Lukas und des Apostels Bartholomaeus in Theol. Quartalsschr. 87, 1905, 606f.

PARS PRIOR.

PROPHETARUM VITAE FABULOSAE.

a.

ENUMERATIO LXXII PROPHETARUM ET PROPHETISSARUM EPIPHANIO ATTRIBUTA.

A = Coisl. 120 saec. X	101.	217.
------------------------	------	------

- A1 = Laurent. plut. IV 6 saec. XI fol. 225.
- B = Paris. 1085 anni 1001 fol. 247.
- C = Coisl. 258 saec. XII fol. 200.
- D = Paris. 854 saec. XIII fol. 18.
- E = Paris. 1259 A saec. XIV fol. 158.
- $E^1 = \text{Vallic. 47 anni 1425 fol. 59.}$
- e = Athous Esphigm. 131 saec. XVI fol. 221.
- f = editio Cotelerii.
- 1 = latina series Chronographi anni 354.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΟΒ ΠΡΟΦΗΤΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΦΗΤΙΔΩΝ ΕΠΙΦΑΝΙΟΥ.

α΄. 'Αδάμ. β΄. 'Ενώχ. γ΄. Νῶε. δ΄. 'Αβραάμ. ε΄. 'Ισαάκ. ε΄. 'Ιακώβ. ζ΄. Μωϋσής. η΄. 'Ααρών. θ΄. 'Ιησοῦς. ι΄. 'Ελδάμ. ια΄. Μωδάδ. ιβ΄. 'Ιώβ. ιγ΄. Σαμουήλ. ιδ΄. Ναθάν. ιε΄. Δαβίδ. 20

10

ις΄. Γάδ. ιζ΄. Ἰδιθούμ. ιη΄. Ασάφ. ιθ΄. Αἰμάν. κ΄. Αἰθάμ. κά. Σολομῶν. κβ΄. Άχιάς. κγ΄. Σαμέας. κδ΄. Ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ, ὁ Σήθ. κε΄. Ἡλί, ὁ καὶ Σιλώμ. κς΄. Ἰωάδ. κζ΄. ἸΑδδῶ. κη΄. ἸΑζαρίας. κθ΄. ἸΑνανί, ὁ καὶ ἸΑνανίας. λ΄. Ἰησοῦς νίὸς Ἰανανίου. λς΄. ἸΕλισσαῖος. λζ΄. Ἰωναθάμ. λη΄. Ζαχαρίας, ὁ καὶ ἸΑζαρίας. λθ΄. Ζαχαρίας ἄλλος. μ΄. Ὠσηέ. μα΄. Ἰωήλ. μβ΄. ἸΑμώς. μγ΄. ἸΑβδιοῦ. μδ΄. Ἰωνᾶς. με΄. Ἡσατας. μς΄. Μιχαίας. μζ΄. Ναούμ. μη΄. Ἰαμβακούμ. μθ΄. ἸΩβήδ. ν΄. ἸΑβ-10 δαδών. να΄. Ἰερεμίας. νβ΄. Βαρούχ. νγ΄. Σοφονίας. νδ΄. Οὐρίας. νε΄. Ἰεξεκιήλ. νς΄. Δανιήλ. νζ΄. ἸΕσδρας. νη΄. ἸΑγγαῖος. νθ΄. Ζαχαρίας. ξ΄. Μαλαχίας. ξα΄. Ζαχαρίας ὁ πατὴρ Ἰωάννου. ξβ΄. Συμεών. ξγ΄. Ἰωάννης ὁ βαπτιστής.

"Ετι δὲ ἄλλους εύρεθέντας ἔγνωμεν μέρος ἐλάχιστον προ16 φητείας ἔχοντας ἢ καὶ προφάσει προφητικῆ, τοὺς δὲ καὶ περιττότερόν τι προφητεύσαντας, τοὺς μὲν ἀπὸ τοῦ ᾿Αδάμ, τοὺς δὲ ἀπὸ τῶν καθεξῆς χρόνων, οῦς δεῖν ὡήθην μὴ παραλεῖψαι αὖθις μετὰ τὸν ξγ΄ ἀριθμόν, ἀλλὰ συνάψαι τῆ τῆς ἀνακεφαλαιώσεως ἀκολουθία, οἶον καί εἰσιν οἶδε. ξδ΄. Ἐνώς.
20 ξε΄. Μαθουσάλα. ξς΄. Λάμεχ. ξζ΄. Βαλαάμ. ξη΄. Σαούλ.

ξθ΄. 'Αβιμέλεχ ὁ .καὶ 'Αχιμέλεχ. ο΄. 'Αμασέ. οα΄. Σαδώκ. οβ΄. ὁ γέρων ὁ ἐν Βεθήλ. "Αγαβος ὁ ἐν ταῖς πράξεσιν.

ΚΑΙ ΟΣΑΙ ΠΡΟΦΗΤΙΔΕΣ.

α΄. Σάξξα. β΄. Ῥεβέκκα. γ΄. Μαρία ή τοῦ Μωϋσέως ἀδελφή. δ΄. Δεββόρα. ε΄. Ὀλδά. ς΄. Ἄννα ή μήτης Σαμουήλ. ζ΄. Ἰου- δ δίθ. η΄. Ἐλισάβετ, ή μήτης Ἰωάννου. θ΄. Ἄννα ή θυγάτης Φανουήλ. ι΄. Μαρία ή θεοτόκος.

A.

DE PROPHETARUM VITA ET OBITU LIBRI EPIPHANIO EPISCOPO ADSCRIPTI RECENSIO PRIOR.

- A = Paris. 1115 anni 1276 fol. 228 sec. editionem Eb. Nestle.
- B = descriptio exarata ab Henr. Gelzer.
- p = editio Petavii anni 1622.
- s = versio gallica textus syriaci in chronico Michaelis patriarchae 15 inventi, facta per I. B. Chabot.
- t = editio Torini anni 1529.
- z = editio Zehneri anni 1612.
- 1 ὁ καὶ ἀχιμ. \angle AA¹E 2 οβ΄. ἀγαβος e Βεθῆλ f 3 mulieres prophetissae l ὅσαι + αἰ Α καὶ προφ.] περὶ τῶν προφητίδων Ε¹e προφήτιδαι Ε 4 ἡ \angle Ee soror Aaron et Moysi l Μωσέως AA¹E 5 Δεβόρα Ε¹e Δεβόρα fl Ὁλδά] ἡ Ἐλδά e ἡ ἄννα e Sam. + et alia Anna quae genuit Mariam de qua Christus natus est l Iud. \angle l Ἰονδήθ A 6 ἡ Ἰωάννον \angle Ε¹e θ΄. ἄννα Φαν. \angle A¹ Φαν. + περὶ πάντων καὶ Ε¹e ἡ Μαριά Ε¹e θ΄ - δεοτόκος] Baptistae, et Maria virgo quae Christum genuit de spiritu sancto l

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΠΙΦΑΝΙΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΥΠΡΟΥ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΡΟΦΗΤΩΝ, ΠΩΣ ΕΚΟΙΜΗΘΗΣΑΝ ΚΑΙ ΠΟΥ ΚΕΙΝΤΑΙ.

α΄. Ναθαν δ προφήτης εγένετο εν ήμεραις Δαυίδ εκ φυλής Θώκ. Ούτος δὲ ην ἐκ Γαβάθ, καὶ αὐτός ἐστιν ὁ 5 διδάξας τὸν Δαυὶδ τὸν νόμον τοῦ κυρίου. Καὶ ἔγνω Ναθάν, ὅτι ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ ἐν τῆ Βηρσαβεὲ παρέβη. Καὶ σπεύδοντα έλθεῖν έκ Γαβάθ είς Ίερουσαλημ καὶ κωλῦσαι τὸν Δαυὶδ ἀπὸ τῆς ἀνομίας ταύτης ἐκώλυσεν αὐτὸν δ Βελίαο ὅτι κατὰ τὴν δδὸν εὖρε νεκρὸν κείμενον γυμνόν. 10 καὶ ἐπέμεινε τοῦ θάψαι αὐτὸν ἐκεῖ, ῖνα μὴ ὑπὸ θηρίων άναλωθή. Καὶ τῆ νυκτὶ ἐκείνη ἔγνω, ὅτι ἐποίησε Λαυίδ την άμαρτίαν, και επέστρεψε πενθών είς Γαβάθ. Και ώς άνείλε Δαυίδ Ούρίαν τον άνδρα της Βηρσαβεέ, απέστειλεν ό θεὸς τὸν Ναθὰν καὶ ἤλεγξε τὸν Δαυὶδ περὶ τῆς άμαρτίας 15 αὐτοῦ. Καὶ ἐφοβήθη Δαυὶδ τὸν κύριον, ὅτι ἡλέγηθη ὃ έποίησε καὶ ἔγνω Δαυίδ, ὅτι πνεῦμα θεοῦ ἄγιον ἐπὶ Ναθαν τον προφήτην έστι και έτιμησεν αὐτον ως οσιον θεοῦ καὶ αὐτὸς πάνυ γηράσας ἀπέθανε καὶ ἐτάφη ἐν Γαβάθ ἐν τῆ γῆ αὐτοῦ.

20 β΄. Άχιας δὲ δ Σηλωνίτης οὖτος ἡν ἀπὸ Σηλώμ ἐκ

3 2 Reg. 7, 2; Sir. 47, 1 6 2 Reg. 11; 12, 1 ss. 13 2 Reg. 11, 12 ss. 20 3 Reg. 11, 29; 12, 15

1 ἀγίου] ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν p 3 Νάθαν deest in s Ὁ βίος τοῦ Νάθαν προφήτου καὶ ποῦ κεῖται pz Ὁ τοῦ βίος κτὶ. t, istam ineptam verborum positionem t semper tenet 4 Θωή Α Θῶα z (1 Chron. 7, 34) 6 Βυρσαβεὲ Α Βηρσαβὲτ Β καὶ σπεύδ.] τὸν σπεύδοντα pt ἀλλὰ σπεύδοντα z σπεύδοντι αὐτὸν ΑΒ 7 εἰλθ τ κωλύσαι Βτ 9 κείμεν (!) τ γύμνον τ 10 δᾶψαι Αρ θάψοι τ 11 ὁ Δανὶδ pt 12 ὑπέστρεψε pt 13 ἀπέστ.] ἀπέστηον (!) τ 14 ἤλλεγξε τ 18 πανηγηράσας τ 20 — p. 5, 2 deest in s 20 Ὁ βίος τοῦ Άχία προφήτου καὶ ποῦ κεῖται ptz δὲ / pz

συλης Ἰούδα, ὅπου ην ή σκηνη της κιβωτοῦ τὸ παλαιόν ἐκ πόλεως ᾿Αρμαθαὶμ Ἡλεὶ τοῦ ἱερέως. Οὖτος ὁ προφήτης εἶπε περὶ Σολομῶν τοῦ υίοῦ Δαυίδ, ὅτι προσκρούσει τῷ θεῷ οὖτος ἤλεγξε καὶ τὸν Ἱεροβοάμ, ὅτι ἐὰν βασιλεύση, δόλω πορεύσεται μετὰ κυρίου εἶδε γὰρ ὀπτασίαν ζεῦγος δ βοῶν καταπατοῦν τὸν λαὸν καὶ κατὰ τῶν ἱερέων ἐπιτρέχον καὶ προσεῖπε τῷ Σολομῶν, ὅτι γυναῖκες αὐτὸν ἐκστήσουσιν ἀπὸ τοῦ κυρίου. Καὶ τῷ Ἱεροβοὰμ εἶπεν, ὅτι διὰ τῶν δύο δαμάλεών σου προσκρούσεις τῷ κυρίω, καὶ εἰς δουλείαν ἔσται τὸ γένος σου. ᾿Απέθανε δὲ ᾿Αχίας καὶ ἐτάφη σύνεγγυς 10 τῆς δρυὸς τῆς οὔσης ἐν Σηλώμ.

γ΄. Ἰωὰμ ὁ προφήτης ἐγεννήθη ἐν Σαμαρεία οὖτός ἐστιν ὂν ἐπάταξεν ὁ λέων ἐν τῆ ὁδῷ καὶ ἀπέθανεν, ὅτι ἤλεγξε τὸν Ἱεροβοὰμ ἐπὶ ταῖς χρυσαῖς δαμάλεσιν αὐτοῦ, ας ἐποίησεν, ὅτε καὶ κατηράσατο τὴν θυσίαν Ἱεροβοάμ, καὶ ἐξέτεινε τὴν 15 χεῖρα τοῦ κακῶσαι αὐτόν, καὶ ἐξηράνθη ἡ χεὶρ τοῦ Ἱεροβοάμ. Καὶ μετὰ ταῦτα ἠπατήθη ὑπὸ τοῦ ψευδοπροφήτου

1 Silo in Ephraim, non in Iuda vide Zehner p. 14 4 Ap. Const. IV 7, 2 (cf. 3 Reg. 14, 2ss) 8 3 Reg. 12, 28 13 vide 3 Reg. 13, 24; 4 Reg. 23, 17 sine nominis indicatione. Alia nomina istius viri apud Patres inveniuntur, vide Zehner p. 16 14 3 Reg. 12, 28 16 3 Reg. 13, 4 s

καὶ ἐβιάσατο αὐτὸν φαγεῖν ἄρτον καὶ πιεῖν ὕδωρ. Καὶ ἐξελθόντα αὐτὸν ἐπάταξεν ὁ λέων, καὶ τὴν ὄνον αὐτοῦ οὐκ ἠδίκησε. Καὶ ἐτάφη ἐν Βεθὴρ σύνεγγυς τοῦ ψευδοπροφήτου. Καὶ ὕστερον ἀποθνήσκων ὁ ψευδοπροφήτης, ῶρκισε τοῖς ἱερεῦσιν, ὅτι ,,μετὰ τοῦ Ἰωὰμ τοῦ προφήτου με θάψετε". ὅτι ,, ἡπάτησα αὐτόν. Καὶ ἐν τῆ ἀναστάσει δίκας εἰσπραξόμεθα". Καὶ ἀμφότεροι κεῖνται ἐν ενὶ μνημείφ.

- δ΄. 'Αζαρίας ὁ προφήτης' οὖτος ἡν ἐκ τῆς Συμβαθᾶ.
 Οὖτός ἐστιν ὁ ἀποστρέψας τὴν αἰχμαλωσίαν 'Ιούδα εἰς
 10 'Ισραὴλ διὰ προσευχῶν. Πολλὰ δὲ προφητεύσας περὶ τῆς
 ἐλεύσεως τοῦ Χριστοῦ ἐκοιμήθη ἐν τῆ πατρίδι αὐτοῦ.
- ε΄. 'Ηλίας ὁ προφήτης. Οὖτος ἦν ἐκ Θεσβῶν [ἐκ γῆς 'Αράβων], ἐκ φυλῆς 'Αρών, οἰκῶν ἐν Γαλαάδ· ὅτι ἡ Θέσβις δῶμα ἦν τοῖς ἱερεῦσι δεδομένη καὶ ὅτε ἔτεκεν ἡ 15 μήτηρ αὐτοῦ, εἶδε Σωβὰκ ὁ πατὴρ αὐτοῦ ὀπτασίαν ὅτι ἄνδρες λευκοφανεῖς αὐτῷ προσηγόρευον καὶ ὅτε ἐν πυρὶ αὐτὸν ἐσπαργάνουν καὶ φλόγα πυρὸς ἐδίδουν αὐτῷ φαγεῖν. Καὶ ἐλθὰν εἰς ἱερουσαλὴμ ἀνήγγειλε τοῖς ἱερεῦσι. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ χρηματισμός μὴ δειλιάσης ἔσται γὰρ ἡ οἴκησις 20 τοῦ παιδός σου φῶς καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ ἀπόφασις καὶ κρινεῖ

1 ibid. v. 18. cf. Apost. Constit. IV 6, 6 2 3 Reg. 13, 24. 28 5 ibid. v. 31 8 2 Chron. 15, 1. 8 9 2 Chron. 28, 8—15 11 2 Chron. 15, 3 12 3 Reg. 17, 1; 4 Reg. 1, 3. 8. &x — 'Ao. vide Zehner p. 24. Galaad vide Ioseph. antiquitt. VIII c. 13, 2

3 καὶ — 7 μνημείω]. Il fut enseveli à Bethel à côté d'Abiatan, le vieux prophète qu'il avait trompés 4 δοκησε t 5 τοῦ / ptz μεθάψεται t 6 ἡπάτησαν pt 8 Ὁ βίος τοῦ Άζαρίον προφήτον καὶ ποῦ κεῖται ptz deest in s Συνβαθᾶ tz 9 αἰχμάλωσιν ptz 10 Ἰσρ.] Ἱερουσαλὴμ ptz 12 Ὁ βίος τοῦ Ἡλίον προφήτον καὶ ποῦ κεῖται ptz 13 ἀδράβων ΑΒ ἀαρῶν + λενίτης pt 14 Θεσβὶς Α δόμα Α 15 ἴδεν pt ὀπτασὶν t 16 αὐτῷ] αὐτὸν t 19 δηλιάσης t

τὸν Ἰσραὴλ ἐν φομφαία καὶ ἐν πυρί. Οὖτός ἐστιν Ἡλίας δ τὸ πῦρ τρίτον ἐξ οὐρανοῦ κατενέγκας, καὶ τὸν ὑετὸν τῆ ἰδία γλώττη βαστάσας καὶ νεκροὺς ἐγείρας καὶ εἰς οὐρανὸν ἀναληφθεὶς ἐν λαίλαπι πυρός.

ς΄. Ἐλισσαῖος ὁ προφήτης. Οὖτος ἦν ἐξ ᾿Αβελμοὺθ ἐκ 5 τῆς γῆς ᾿Ρουβίμ. Καὶ ἐπὶ τούτφ γέγονε τεράστιον. Ὅτι ἡνίκα ἐτέχθη ἐν Γαλγάλοις, ἡ δάμαλις ἡ χρυσὴ ἡ ἐν Σηλὼμ ὀξὺ ἐβόησεν, ὥστε ἀκουσθῆναι ἐν Ἱερουσαλήμ. Καὶ εἶπεν ὁ ἱερεὺς διὰ τῶν δήλων, ὅτι προφήτης ἐτέχθη σήμερον, ὡς καθελεῖ τὰ γλυπτὰ καὶ συνθλάσει τὰ χωνευτά. Πολλὰ δὲ 10 τεράστια ἐποίησεν ὁ θεὸς διὰ χειρὸς Ἐλισσαίου καὶ θανὼν ἐτάφη ἐν Σαμαρεία ἐν Σεβαστοπόλει. Οὖτος ἐπροφήτευσε περὶ τῆς τοῦ κυρίου παρουσίας. Καὶ τὰ ὕδατα Ἱερηχὼ ἄτεκνα ὄντα ἤγουν άλμυρὰ ἰάσατο εἰπών τάδε λέγει κύριος. օἤμερας. Καὶ υεκροὺς ἤγειρε καὶ λεπρὸν ὄντα Νεεμὰν τὸν Σύρον ἐκαθαίρισε τῆς λέπρας, καὶ τὸν Γιεζῆ τὸν ὑπηρέτην αὐτοῦ λεπρὸν ἐποίησε γενέσθαι. Καὶ νεκρὸς ὧν νεκρὸν ἤγειρεν.

1 Isa. 66, 16; 3 Reg. 18, 38; Sir. 48, 3. 5. 9 2 3 Reg. 17, 1 4 4 Reg. 2, 11; 1 Macch. 2, 58 5 3 Reg. 19, 16 7 cf. 3 Reg. 12, 29 13 4 Reg. 2, 19 ss. 16 4 Reg. 5, 1 17 4 Reg. 5, 20 18 4 Reg. 13, 21; Sirac. 48, 13. 14

- ζ΄. Ἡσαΐας ὁ προφήτης εγεννήθη μεν εν Ἱερουσαλημ έκ φυλης Ἰούδα θνήσκει δὲ ὑπὸ Μανασση τοῦ βασιλέως Ιούδα πρισθείς είς δύο καὶ ἐτέθη ὑποκάτω δρυὸς Ῥωγὴλ έγόμενα της διαβάσεως των ύδάτων, ων απώλεσεν Έζεκίας 5 δ βασιλεύς γώσας αὐτά. Ὁ δὲ θεός τὸν Σιλωὰμ διὰ τὸν προφήτην εποίησεν, ότι πρό τοῦ θανεῖν όλιγωρήσας προσηύξατο πιείν θδωρ καὶ εὐθέως ἀπεστάλη αὐτῷ έξ αὐτοῦ ζῶν ύδως. Διὰ τοῦτο ἐκλήθη τὸ ὄνομα Σιλωάμ, ὁ έρμηνεύεται απεσταλμένος. Καὶ ἐπὶ Ἐξεκίου τοῦ βασιλέως πρὸ τοῦ 10 ποιήσαι αὐτὸν τοὺς λάκκους καὶ τὰς κολυμβήθρας ἐπὶ εὐγή τοῦ προφήτου 'Ησαΐου μικρον εδωρ έξελήλυθεν, ὅτι ἦν δ λαὸς ἐν συγκλεισμῶ τῶν ἀλλοφύλων καὶ ἵνα μὴ διαφθαρῆ ή πόλις ως μη έχουσα ύδως. 'Ηρώτων γὰς οί πολέμιοι πόθεν πίνουσιν; οὐ γὰρ ἤδεισαν. "Εχοντες γὰρ τὴν πόλιν 15 παρεκαθέζουτο τῷ Σιλωάμ. ὁπότε οὖυ οί Ἰουδαίοι ἤρχουτο, αντλείν εξήρχετο αὐτοίς ύδωρ καὶ ύδρεύοντο, οί δὲ αλλόφυλοι οὐχ εύρισκον. Έφευγε γὰρ τὸ ὕδωρ. Διὸ καὶ ἕως τῆς σήμερον αἰφνιδίως ἐξέργεται, ΐνα δειχθη τὸ μυστήριον. Καὶ έπειδή διὰ τοῦ Ἡσαΐου τοῦτο γέγονε, μνήμης γάριν καὶ δ
 - 2 4 Reg. 21; 2 Chron. 33 2—4 ascensio Isaiae c. 3—4 (vide textum Graecum apud Osc. v. Gebhardt in Zeitschr. f. wiss. Theologie XXI, 1878, 350) aethiop. c. 5; cf. Hebr. 11, 37; Iustin. dial. c. Tryph. c. 120; Tertullian de patientia c. 14 et alios testes apud Em. Schürer, Gesch. des jüd. Volkes III⁵, 283 4 fons Rogel: Ios. 18, 16; 2 Reg. 17, 17; 2 Chron. 32, 3. 30; Sirac. 48, 17 8 Ioa. 9, 7 12 cf. Isa. 22, 9—11

λαὸς πλησίον αὐτὸν ἐπιμελῶς ἔθαψαν ἐνδόξως, ἵνα διὰ τῶν εὐχῶν αὐτοῦ ἕως τέλους ἔχουσι τὴν ἀπόλαυσιν τοῦ ὕδατος. Καὶ χρησμὸς γὰρ ἐδόθη αὐτοῖς περὶ αὐτοῦ. Ἔστι δὲ ὁ τάφος Ἡσαΐου τοῦ προφήτου ἐχόμενα τοῦ τάφου τῶν βασιλέων οπίσω τοῦ τάφου τῶν ἱερέων ἐπὶ τὸ μέρος τὸ πρὸς 5 νότον. Σολομῶν γὰρ οἰκοδομῶν τὴν Ἱερουσαλὴμ ἐποίησε τοὺς τάφους τῶν βασιλέων τοῦ Δαυλδ διαγράψαντος αὐτούς ἔστι δὲ κατ' ἀνατολὰς τῆς Σιών, ἥ τις ἔχει εἴσοδον ἀπὸ Γαβαὼθ μήκοθεν τῆς πόλεως σταδίους κ΄. Καὶ ἐποίησε σκολιὰν συνθετὴν ἀνυπονόητον καὶ ἔστιν ἕως σήμερον τοῖς 10 πολλοῖς ἀγνοουμένη.

η΄. Ίερεμίας ὁ προφήτης ἡν ἐξ ἀναθώθ καὶ ἐν Τάφναις Αἰγύπτου λιθοβοληθεὶς ὑπὸ τοῦ λαοῦ ἐτελεύτησε. Κεῖται δὲ ἐν τόπω τῆς οἰκήσεως Φαραώ, ὅτι οἱ Αἰγύπτιοι ἐδόξασαν αὐτὸν εὐεργετηθέντες ὑπὰ αὐτοῦ. ἀΑσπίδες γὰρ καὶ τῶν 15 ὑδάτων οἱ θῆρες, οὺς καλοῦσιν οἱ Αἰγύπτιοι Νεφώθ, "Ελληνες δὲ κροκοδίλους, οἱ ἡσαν αὐτοὺς θανατοῦντες καὶ εὐξαμένου τοῦ προφήτου Ἱερεμίου ἐκωλύθη ἐκ τῆς γῆς ἐκείνης ὁ θυμὸς τῶν ἀσπίδων καὶ ἐκ τοῦ ποταμοῦ ὡσαύτως

¹² Ierem. 1, 1; 43, 8; cf. Mt. 21, 35; 23, 37; Lc. 13, 34; Hebr. 11, 37 13—14 Ierem. 43, 9 18 cf. 2 Macchab. 15, 14. Origenes in Ioan. tom. XIII c. 57

¹ ἐθάψατο ptz + καὶ z ῗνα — νόατος [ε 2 ἔχωσι pz 3 καὶ [pz χρισμὸς Α χρισμὸν Β 6 Σολομὼν p τὴν [pz 7 τοὺς [tz 9 Γαβαὼν Βε μήκωθεν Β 10 σκαλιὰν ΑΒτ σκαληνὰν σύνθετον z σύνθεσιν p συνθέτην t ἐστὶν Β 11 ἀγνοουμένος Α ἀγν. + Les rois avaient là de l'or venu de Saba et des aromates. Ezéchias révéla au peuple le mystère de David et de Salomon et profana les ossements de ses pères; c'est pourquoi, il fut décrété contre lui que sa descendance serait dans la servitude s 12 Ὁ βίος τοῦ Ἱερεμίου προφήτου καὶ ποῦ κεῖται ptz ἡ Β Τάφνας Ατ 14 Φαραῶ Β 15 ἄσπιδες z ἀσπίδες p 16 οἱ [pz 17 δὲ] τοὺς p κορκονήλους Βτ κορκοδήλους Α κροκοδείλους pz οῖ [ptz κροκ. + et les Syriens: hordanê s οῖ — θανατ. [ε

τὸ ἔνεδρον τῶν θηρίων. Καὶ ὅσοι εἰσὶ πιστοὶ ἔως σήμερον εὕχονται ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ, καὶ λαμβάνοντες τοῦ χοὸς δῆγμα ἀσπίδων θεραπεύουσιν καὶ αὐτὰ δὲ τὰ θηρία τοῦ ὕδατος φυγαδεύουσιν. Οὖτος ὁ προφήτης σημεῖον ἔδωκε τοὶς Αἰγύπτου ἱερεῦσιν λέγων, ὅτι δεὶ σεισθῆναι πάντα τὰ εἴδωλα αὐτῶν καὶ συμπεσεῖν τὰ χειροποίητα πάντα ὅταν ἐπιβῆ ἐν Αἰγύπτῳ παρθένος λοχεύουσα σὺν βρέφει θεοειδεῖ, ὅπερ καὶ ἐγένετο αὐτοῖς.

Οὖτος ὁ προφήτης πρὸ τῆς ἀλώσεως τοῦ ναοῦ ἤρπασεν 10 τὴν κιβωτὸν τοῦ νόμου καὶ τὰ ἐν αὐτῆ πάντα καὶ ἐποίησεν αὐτὰ καταποθῆναι ἐν πέτρα καὶ εἶπε τοῖς ἱερεῦσι τοῦ λαοῦ καὶ τοῖς πρεσβυτέροις παρεστῶσιν ,,ἀπεδήμησε κύριος ἐκ Σινᾶ εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ πάλιν ἐλεύσεται ἐν δυνάμει άγία. Καὶ τοῦτο σημεῖον ἔσται τῆς αὐτοῦ παρουσίας, ὅτε τὴν κιβωτὸν ταύτην οὐδεὶς ἀναπτύξει ἔτι ἱερέων ἢ προφητῶν, εἰ μὴ Μωϋσὴς ὁ ἐκλεκτὸς τοῦ θεοῦ, καὶ τὰς ἐν αὐτῆ

5 Isa. 19, 1 (non apud Ierem.); Sozom. h. e. V 21; Nicephor. h. e. X 31 16 2 Macchab. 2, 4-8

2 έχείνω / Β 4 $[\varphi v \gamma \alpha \delta. + Nous]$ 3 δίγμα Α δόγμα t avons appris des enfants d'Alexandre et de Ptolemée que quand Alexandre le Macédonien vint à l'endroit où réposait le prophète, et apprit ces merveilles, il fit transporter ses os à Alexandrie et la race des vipères fut chassée de la contrée dans laquelle il fut déposé, ainsi que les crocodiles. Il envoya de mêmes les bêtes appelées argolan, qui combattaient contre les serpents et qu'il fit venir d'Argos, dans le Peloponnèse. Les Egyptiens les appellent "argolau" c'est-à-dire argiens gauches s] 8 οπερ [pz [αὐτοῖς + Διὸ καὶ νῦν τιμῶσι παρθένον λοχοῦν καὶ βρέφος ἐν φάτνη τιθέντες προσκυνοῦσι: καὶ Πτολεμαίω τῷ βασιλεί πυνθανομένω την αίτίαν έλεγον, ότι πατροπαράδοτον ήμεν έστι μυστήριον ύπὸ όσίου τοῦ προφήτου τοίς πατράσιν ήμων παραδοθέν και έκδεχόμεθα το πέρας τοῦ μυστηρίου ήμῶν ps] 9 άλλώσεως t 13 Σίνα Β έκ Σινᾶ (bis) A 17 καὶ [p

πλάκας οὐδεὶς ἀναπλώσει εἰ μὴ ᾿Ααρών. Καὶ ἐν τῇ ἀναστάσει πρῶτον ἡ κιβωτὸς ἀναστήσεται, καὶ ἐξελεύσεται ἐκ τῆς πέτρας, καὶ τεθήσεται ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ, καὶ πάντες οἱ ἄγιοι πρὸς αὐτὴν συναχθήσονται, ἐκεῖ ἐκδεχόμενοι τὸν κύριον, καὶ τὸν ἐχθρὸν φεύγοντες ἀνελεῖν αὐτὸν θέλοντα. Καὶ δ ἐσφράγισε τὴν πέτραν ἐν τῷ δακτύλῳ τὸ ὄνομα κυρίου καὶ γέγονεν ὁ τύπος ὡς γλυφὴ σιδήρου. Καὶ νεφέλη ἐσκέπασε τὴν πέτραν καὶ οὐδεὶς νοεῖ τὸν τόπον ἐκεῖνον, ἀλλ' οὕτε ἀναγνῶναι ⟨δύναται⟩ τὸ ὄνομα εως τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ εως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος τούτου. Καὶ ἔστιν ἡ πέτρα ἐν τῷ 10 ἐρήμω, ὅπου ἡ κιβωτὸς πρῶτον γέγονε, μεταξὺ τῶν ὄρεων, ἐν οἶς κεῖνται Μωϋσὴς καὶ ᾿Ααρών ἐν δὲ ταῖς νυξὶ νεφέλη ὡς πῦρ γίνεται ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ κατὰ τὸν τύπον τὸν ἀρχαῖον, ὅτι οὐ μὴ παύσεται ἡ δόξα τοῦ θεοῦ ἐκ τοῦ νόμου αὐτοῦ.

θ΄. 'Ιεζεκιὴλ ὁ προφήτης' οὖτος ἦν ἐκ γῆς Σαρηρᾶ ἐκ τῶν υίῶν τῶν ἀρχιερέων, ἀπέθανε δὲ ἐκ τῆ γῆ τῶν Χαλδαίων ἐπὶ τῆς αἰχμαλωσίας πολλὰ προφητεύσας περὶ τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ λαοῦ καὶ περὶ τῆς ἐπανόδου τῶν υίῶν 'Ισραὴλ καὶ περὶ τῆς τοῦ κυρίου παρουσίας [ἐπροφήτευσεν]. 'Απέκτεινεν νο δὲ αὐτὸν ὁ ἡγούμενος τοῦ λαοῦ ἐν τῆ παροικία αὐτοῦ ἐν Βαβυλῶνι, ἐλεγχόμενος ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ εἰδώλων σεβάσμασι.

8 2 Macchab. 2, 7 12 ibid. 2, 8 16 Ezech. 1, 3 18 cf. ibid. 28, 25 20 cf. ibid. cc. 17, 18 s

1 ἀναπλώση Β ἀναπλάσει t εl μὴ ἀαρ. L s 4 ἀγίοι A ἐκεl — 5 θέλοντα L s 8 άλλ — 10 τούτου L s 9 δύν. L AB 11 τῶν + δύο ρ ὅπου — ὄρεων L s 13 τῶν ἀρχαίων ptz [15 αὐτοῦ + Dieu fit à Jérémie la grâce de mettre le complément à ce mystère et d'être le coopérateur de Moise s] 16 O βίος τοῦ Ἰεξεκιὴλ προφήτου καὶ ποῦ κεῖται ptz προφήτης + νίὸς Βουζῆ p Sarira s ἀρχιερ. + λευΐτης pt 19 περὶ L τῆς L 20 περὶ L p ἐπροφ. L pz 18—20 Il fit de nombreuses prédictions à ceux de la Judée s 22 ἐλεγχούμενος L

Καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν ἀγρῷ Μαοὺρ ἐν τῷ τάφῳ Σὴμ καὶ ᾿Αρφαξὰδ πατέρων ᾿Αβραάμ καὶ ἔστιν ὁ τάφος ἕως σήμερον σπήλαιον διπλοῦν καὶ γὰρ ᾿Αβραὰμ ἐν Χεβρῶν πρὸς τὴν ὁμοιότητα αὐτοῦ ἐποίησεν τὸν τάφον Σάρξας τῆς γυναικὸς αὐτοῦ διπλοῦν λέγεται, ὅτι ὀρυκτόν ἐστι καὶ ἀπόκρυφον ἐξ ἐπιπέδου καὶ ὑπερῶόν ἐστιν ἐπὶ γῆς πέτρα κρεμάμενον.

Οὖτος οὖν ὁ προφήτης τέρας ἔδωκε τῷ λαῷ ὥστε προσέχειν τὰ ποταμῷ Χοβάρ, ὅτι ὅταν ἐκλείπη τὸ ὕδωρ αὐτοῦ, ἐλπίζειν τὸ δρέπανον τῆς ἐρημώσεως εἰς πέρας τῆς γῆς καὶ 10 ὅταν πλημμυρήση αὐτοῦ τὸ ὕδωρ, τὴν Ἱερουσαλὴμ ἐπάνοδον αὐτῆς σημαίνει ὁ καὶ γέγονεν. Καὶ γὰρ εἰς γῆν τῶν ᾿Ασσυρίων κεῖται ὁ ὅσιος, καὶ πολλοὶ πρὸς τὸν τάφον αὐτοῦ συνεστρέφοντο ἐπὶ προσευχὴν καὶ ἰκεσίαν. Καί ποτε πλήθους τῶν Ἰουδαίων συνελθόντος ἐκεὶ ἐπὶ τὴν μνήμην αὐτοῦ δεδιότες οἱ Χαλδαῖοι μὴ ἀντάρωσιν ἔμελλον δὲ ἐπελθεῖν αὐτοῖς καὶ ἀναιρεῖν αὐτούς ἐποίησε δὲ ὁ προφήτης στῆναι τὸ ὕδωρ τοῦ ποταμοῦ, ἵνα ἐκφύγωσιν υίοὶ Ἰσραὴλ εἰς τὸ πέραν γενόμενοι. Οἱ δὲ τολμήσαντες τὸν λαὸν ἐπιδιῶξαι ὀπίσω αὐτῶν κατεποντίσθησαν.

ο Οὖτος δ προφήτης διὰ προσευχῆς αὐτομάτως αὐτοῖς δαψιλὴν τροφὴν ἰχθύων παρέσχετο, ὅτι λιμῷ διεφθείροντο καὶ ἐπ τοῦ πλήθους τῶν ἰχθύων διετράφησαν καὶ πολλοῖς ἐκλείπουσιν ζωὴν ἐλθεῖν ἐκ θεοῦ παρεκάλεσεν. Οὖτος δ

1 cf. Genes. 11, 11 3-4 ibid. 23, 2.9.19 21 cf. Ezech. 47, 9

προφήτης ἀπολλυμένου τοῦ λαοῦ ὑπὸ τῶν ἐχθοῶν προέστη τοῖς ἡγουμένοις αὐτῶν καὶ παρηνόγλησεν αὐτοῖς. Διὰ τεραστίων και φοβηθέντες επαύσαντο οι πολέμιοι. Τότε έλεγε τῶ λαῶ ὁ Ἰεζεκιήλ, ὅτι ,,διαπεφωνήκαμεν ἀπώλετο ἡ έλπὶς ήμων". Καὶ ἐν τέρασι τῶν ὀστέων τῶν νεκρῶν ἔπεισεν 5 αὐτούς, ὅτι ἐστὶν ἐλπὶς τῷ Ἰσραὴλ καὶ ομός καὶ ἐν τῷ μέλλοντι αιωνι. Ούτος έκει ων έν τη χώρα των Χαλδαίων έμήνυσε τῷ λαῷ πάντα τὰ ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν τῷ ναῷ γινόμενα. Οδτος ο προφήτης ήρπαγη από της χώρας των Χαλδαίων καὶ ἡνέχθη εἰς Ἱερουσαλὴμ εἰς ἔλεγγον τῶν ἀπί- 10 στων. Οὖτος δ Ἰεζεκιὴλ εἶδε κατὰ τὸν Μωϋσὴν τὸν τόπον τοῦ ναοῦ κυρίου τὸ τεῖχός τε πλατύ, καθώς εἶπε καὶ δ Δανιήλ, ὅτι κτισθήσεται. Οδτος ἐν Βαβυλῶνι ἔκρινε τὴν φυλην Δαν καὶ Γάδ, ὅτι ἠσέβουν πρὸς τὸν κύριον, διώκοντες τοὺς εἰς τὸν νόμον πιστεύοντας καὶ ἐποίησεν αὐτοῖς 15 τέρας μέγα, ὅτι οἱ ὄφεις ἀνήλισκον τὰ βρέφη αὐτῶν καὶ πάντα τὰ κτήνη αὐτῶν. Καὶ προέλεγεν, ὅτι δι' αὐτοὺς ούκ επιστρέψει ὁ λαὸς είς Ἱερουσαλήμ, άλλ' εν ίδία έσον-

4 Ezech. 37, 11 10 ibid. 8, 3 11 cf. Exod. 25, 9. 40; Act. 7, 44 12 Daniel 9, 25; cf. Ezech. c. 40 ss; 43, 44 18 (κρίνειν == arguere) cf. Genes. 49, 16—19

1 ἀπολυμένου Α 2 ἀντοῖς αὐτοῦς διὰ τεραστίων pt 2 et les ayant effrayés par ses prodiges, il les obligea de cesser s τερατίων pt 4 ἀπόλετο Α ὑμῶν t 5 ἐποίησεν t persuada s 6 τοῦ Ἰσρ. Β 7 οὖτος — Χαλδαίων] Tout en étant en captivité s 8 ἑρμήνυσε t ἡρμήνευσε p 10 εlς — ἀπίστον] (pour confondre) les incrédules s 11 Μωσῆν p τὸν τόπον — 13 κτισθ.] la fit du temple s 12 τεῖχος τὲ Α τύχος t 14 Γάδ] Δανὶδ Α in manuscripto Γ ex Δ correct. B Gad s διόκοντες t 15 τοὺς τ. ν. φυλάσσοντας p 16 ἀνείλισκον Α αὐτῶν L καὶ ptz 17 προέλ. + δὲ pz 18 ἰδία] Μηδία ptz 16 καὶ — p. 14, 3 τελευτῆς αὐτοῦ] Les notables de ces deux tribus lui étaient opposés, et celui qui le tira, en faisait partie s

ται έως συντελείας πλάνης αὐτῶν ἐξ αὐτῶν γὰρ ἦν καὶ ὁ ἀνελὼν αὐτόν. ᾿Αντέκειτο γὰρ αὐτῷ ἕως ἡμέρας τελευτῆς αὐτοῦ.

ι΄. Δανιὴλ ὁ προφήτης. Οὖτος μὲν ἦν ἐκ φυλῆς Ἰούδα δ γένους τῶν ἐξόχων τῆς βασιλικῆς ὑπηρεσίας ἀλλ' ἔτι νήπιος ὢν ἤχθη εἰς Βαβυλῶνα ἐκ τῆς Ἰουδαίας. Ἐγεννήθη δὲ ἐν Βεθεβορῷ τῆ ἀνωτέρα πλησίον Ἱερουσαλήμ καὶ ἦν ἀνὴρ σώφρων, ὥστε δοκεῖν τοῖς Ἰουδαίοις εἶναι αὐτὸν σπάδοντα. Πολλὰ ἐπένθησεν οὖτος τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ ἐν νηστείαις 10 ἤσκησεν ἀπὸ πάσης τροφῆς ἐπιθυμητῆς καὶ ἦν ἀνὴρ ξηρότατος τῆ εἰδέα ἀλλ' ὡραῖος ἐν χάριτι θεοῦ. Πολλὰ δὲ ηὕξατο οὖτος περὶ τοῦ Ναβουχοδονόσορ, ὅτι ἐγένετο θηρίον καὶ κτῆνος, ἵνα μὴ ἀπώληται. Ἡν γὰρ τὰ ἐμπρόσθια αὐτοῦ ὡς βοῦς σὺν τῆ κεφαλῆ καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ σὺν τοῖς ὸπισ-15 θίοις ὡς λέων. Ταῦτα γὰρ ἔχουσιν οἱ δυνάσται ἐν τῆ νεότητι αὐτῶν, τὸ ὡς βοῦς ὑπὸ ζυγὸν γινόμενοι τοῦ Βελίαρ διὰ τὰς φιληδονίας, ἐπὶ τέλει θῆρες γενόμενοι ἁρπάζοντες, ὀλοθρεύοντες, πατάσσοντες καὶ ἀναιροῦντες. Ἔγνω οὖν ὁ

4-5 Daniel 1, 3; cf. 4 Reg. 20, 18; Isa. 39, 7 10 cf. Daniel 1, 8. 13 13 Secundum Daniel 4, 16. (15. 33) Nabuchodonosor usum rationis perdidit. Cf. Georgius Cedrenus, compend. hist. (Migne 121, 237 B—C)

άγιος οδτος, ότι ως βους ήσθιεν χόρτον και έγίνετο αὐτῷ άνθρωπίνης φύσεως τροφή. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ Ναβουγοδονόσος μετὰ τὴν πέμψιν τῆς μάστιγος αὐτοῦ ἐν καρδία ἀνθρωπίνη γενόμενος έκλαιε καὶ ήξίου τὸν θεὸν πᾶσαν ἡμέραν καὶ νύκτα τεσσαρακοντάκις δεόμενος τοῦ θεοῦ Βεημών, ο 5 έστι τοῦ θεοῦ Ἰσραήλ. Ἐπεγίνετο γὰρ αὐτῷ πνεῦμα Σατὰν καὶ ἐλάνθανεν αὐτόν, ὅτι γέγονεν ἄνθρωπος. Ἡ γλῶσσα αὐτοῦ ἐδεσμεύετο λαλεῖν, καὶ φωνή θηρίου ἐδίδετο αὐτῷ. καὶ διανεύων εὐθέως ἐδάκρυε, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐγίνοντο ώς πρέας ἀπὸ τοῦ πλαίειν. Καὶ πολλοὶ δυνάσται 10 καὶ πολίται έξιόντες έκ τῆς πόλεως έθεώρουν αὐτὸν. Δανιὴλ δὲ μόνος οὐκ ἢθέλησεν ἰδεῖν αὐτόν. ὅτι πάντα τὸν γρόνον της αλλοιώσεως αὐτοῦ ἐν ταῖς προσευγαῖς ἦν περὶ αὐτοῦ, καὶ ἔλεγεν, ὅτι ,,πάλιν ἄνθρωπος γενήσεται καὶ κρατήσει τῆς βασιλείας αὐτοῦ" καὶ ἢπίστουν αὐτῷ, τὰ έπτὰ ἔτη γε- 15 νέσθαι έπτὰ μῆνας δεόμενος περὶ αὐτοῦ πρὸς κύριον. Τὸ μυστήριον των έπτα καιρών ετελέσθη επ' αὐτόν, ὅτι ἀπεκατέστησεν έπτὰ μεσίτης. Έξ οὖν ἔτη καὶ εξ μῆνας ὑπέπιπτεν κυρίω τῷ θεῷ καὶ ἐξομολογεῖτο τὴν ἀσέβειαν έαυτοῦ. Καὶ μετὰ τὴν ἄφεσιν τῆς ἀνομίας αὐτοῦ ἀπέδωκεν αὐτῷ 20 πάλιν ο θεος την βασιλείαν. Καὶ οὔτε κρέα ἔφαγεν οὔτε

1 Dan. 4, 23. 30 16 ibid. 4, 29. 30 18 Georg. Cedren. ἀποκατέστη εἰς ἐαντόν 16—18 Hugo Cardinal. in Dan. c. 4 20 Dan. 4, 33

² τρόφημα pt 3 μετὰ — αὐτοῦ] quand il avait digéré cette nourriture s 3 ἀνθρωπίνη] ἀνθρώπου p 5 νυπτὸς pt Béhémoth s 5 ο — 6 Ἰσο. \angle s 6 ἐπεγίν. — 8 αὐτῷ] et oublia qu'il était homme; la parole lui fit enlevée s 7 ή] καὶ p καὶ δὶαν. — ἐδάκρυε \angle p 9 καὶ + ἐγίγν. p 11 πολίται pz πολλοὶ — πολίται] beaucoup de gens s ἐκ supra, v. supra. ἀπὸ AB 12 αὐτὸν + humilié s 15 ἔτη + ᾶ εἶπεν αὐτῷ Δανιὴλ ἑπτὰ καιροὺς ἐποίησεν ptzs 17 ἀποκατέστησεν pz 18 μεσίτας A μεσίτης + Quand Nabuchodonosor fut changé s cinq mois s 19 ἑαντοῦ] αὐτοῦ pz 21 πάλιν \angle pz τὴν βασιλείαν] sa nourriture lui fut rendue s

οἶνον ἔπιεν ἐξομολογούμενος τῷ θεῷ, ὅτι Δανιὴλ αὐτῷ προσέταξεν ἐν ὀσπρέοις ἢ χλοροῖς ἢ βρεκτοῖς ἐξιλεώσασθαι τὸν κύριον. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ Ναβουχοδονόσορ ἐκάλεσε τὸν Δανιὴλ Βαλτάσαρ κατὰ τὸ ὄνομα τοῦ μονογενοῦς αὐτοῦ τῶν τέκνων αὐτοῦ ἀλλ' ὁ ὅσιος εἶπεν' ",ἵλεώς μοι, ἀφεῖναι κληρονομίαν πατέρων μου καὶ προσκολληθῆναι κληρονομίαν ἀπεριτμήτων".

Καὶ ἐν τοῖς βασιλεῦσι δὲ Περσῶν πολλὰ ἐποίησε τεράστια, 10 ὅσα οὐκ ἐγράψαμεν ἐν τῆ βίβλω ταύτη εἰσὶ δὲ γεγραμμένα ἐν τῆ βίβλω τοῦ Δανιὴλ. Οὖτος ὁ προφήτης ἔδωκε τέρας ἐν τοῖς ὑψηλοῖς ὄρεσι Βαβυλῶνος λέγων ὅτι ,,ὅταν ἴδητε καπνιζόμενον τὸ ἐκ βορξῶ ὄρος, ῆξει τὸ τέλος Βαβυλῶνος ὅταν δὲ ἴδητε αὐτὸν ὡς ἐν πυρὶ καιόμενον, ῆξει τὸ τέλος πάσης τῆς γῆς ἐὰν δὲ τὸ ἐν τῷ νότω ὄρος νεύση ὕδατα, ἐπιστρέψει ὁ λαὸς ἐν τῆ γῆ αὐτοῦ οἰκοδομήσεται Ἱερουσαλὴμ πλατεῖα καὶ εὐρύχωρος, ὥσπερ καὶ ἐγένετο διὰ Ἰησοῦ ἀρχιερέως καὶ Ζοροβάβελ τοῦ υίοῦ Σαλαθιήλ. Ἐὰν δὲ αἰμα ρεύση τὸ ὄρος, φόνος ἔσται τοῦ Βελίαο ἐν πάση 20 τῆ γῆ, ῆξει δὲ κύριος ἐπὶ γῆς ἐνανθρωπήσας. Ἐκεῖ οὖν

4 cf. Daniel 1, 7; 5, 1. 22; Bar. 1, 12 15 cf. Ezech. 47, 1ss. 20 cf. Testam. XII patriarch. Aser c. 7; Beniamin c. 6. 10

2 χλωροίς pz en n'usant que de graines trempées, de lé-3 τοῦτο] τοῦ Α gumes et d'eau s 5 νίοῦ αὐτοῦ ptz άπο-7 κληφονομίας pz κληφονομίσας t πατρών t καταστήναι Atz 11 Δαν. + Il mourut là χληφονομία t 9 τεράτια ptz et fut enseveli seul glorieusement dans le tombeau royal s 12-13 quand la partie septentrional fumerait s 15 τῷ / p ψεύσει ptz que si les eaux coulaient dans la partie meriodonale s 16 και οίκοδομηθήσεται pt οίκομ. — 18 Σαλαθ. Ls 17 διὰ + τοῦ pz 18 Ζωφοβ. pz Σαλλαθιήλ tz 19 έστὶν ptz Satan causerait un grand massacre s 20 ἐν ἀνθοωπίσασι t 'Exet - Bαβ. Le vénérable Daniel dit ces choses et mourut en paix s γνωστός] γνωστότατος ptz

έκοιμήθη δ ὅσιος Δανιὴλ ἐν Βαβυλῶνι ἐν εἰρήνη καὶ ἐτάφη ἐν τῷ σπηλαίῳ τῷ βασιλικῷ ἐνδόξως καὶ ἔστιν δ τάφος αὐτοῦ ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας πᾶσι γνωστὸς ἐν Βαβυλῶνι.

ια΄. 'Ωσηὲ ὁ προφήτης' υίὸς Βεηρεί. Οὖτος ἐγεννήθη ἐν Βελομὼθ ἐκ τῆς φυλῆς Ἰσάχαρ. Οὖτος ἔδωκε τέρας ῆ- 5 ξειν τὸν κύριον ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν γῆν' καὶ τοῦτο τὸ σημεῖον τῆς παρουσίας αὐτοῦ' ὅταν ἡ δρῦς ἡ ἐν Σηλὼμ μερισθῆ ἀφ' ἐαυτῆς εἰς δώδεκα μέρη καὶ γένωνται δρῦες δώδεκα' οὕτως καὶ ἐγένετο. Πολλὰ δὲ προφητεύσας περὶ τῆς πορνείας τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἀπέθανεν ἐν εἰρήνη καὶ ἐτάφη 10 ἐν τῆ γῆ αὐτοῦ.

ιβ΄. 'Αμώς δὲ ὁ προφήτης. Οὖτος ἐγεννήθη ἐν Θεκουὲ ἐκ γῆς Ζαβουλών. "Εστι δὲ πατὴρ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου. 'Αμασίας δὲ ὁ ἱερεὺς Βεθὴλ συχνῶς αὐτὸν τυμπανίσας ἐνέδρα αὐτὸν ἐλοιδόρει, εἰς τέλος δὲ ἀνεῖλεν αὐτὸν ὁ υίὸς 'Αμασίου 15 ἐν ροπάλω πλήξας αὐτὸν κατὰ τοῦ κροτάφου, ὅτι ἤλεγχεν αὐτὸν περὶ τῆς ἐνέδρας τῶν δύο δαμάλεων τῶν χρυσῶν. Καὶ ἔτι ἐμπνέων ἡλθεν εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ καὶ ἀπέθανε καὶ ἐτάφη ἐκεῖ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ.

ιγ΄. Μιχαίας δ προφήτης. Οὖτος έγεννήθη έν Μοραθί 20

4 Osee 1, 1 6 cf. Testament. XII patriarch. Simeon c. 6. 9 Osee 5, 4 12 Amos 1, 1 14. 17 cf. 3 Reg. 12, 29 s. 33 15 cf. Amos 7, 10 20 Mich. 1, 1; Ierem. 26, 18

4 Ὁ βίος τοῦ ἀσηὲ προφήτου καὶ ποῦ κεῖται ptz νἰεὺς tz δ — ἐγεν.] était s \tilde{o} Balemôth s βελωμῶθ t \tilde{o} Τ δρὺς Apt 8 γενήσονται pz δρύες pz \tilde{o} πολλά — εἰρήνη \tilde{o} s προφητεύσεν t \tilde{o} βίος τοῦ ἀμῶς καὶ ποῦ κεῖται ptz \tilde{o} 12 δὲ \tilde{o} pz \tilde{o} ἐν γῆ ptz Ζεβουλών p ἐκ — προφ. \tilde{o} s \tilde{o} 14 συγχνῶς A ἀμασίας — 15 ἐλοιδ.] il reprenait sans cesse Amasias s τυμπανώσεν (!) t \tilde{o} 15 ἐλοιδώρει t \tilde{o} δτι — 17 χρυσῶν \tilde{o} δαμαλίων t \tilde{o} 19 πατρῶν t μετὰ — αὐτοῦ \tilde{o} 8 20 Ὁ βίος τοῦ Μιχαίον προφήτον καὶ ποῦ κεῖται ptz Μωραθεί pz \tilde{o} πρ. — Μορ.] fils de Yamsai était de la tribu d'Ephraim s

έκ φυλης Έφραϊμ. Πολλά ἐποίησεν οὖτος τῷ Αχαὰβ βασιλεῖ Ἰούδα ὑπὸ δὲ Ἰωρὰμ τοῦ υίοῦ αὐτοῦ ἀναιρεῖται κρημνωθείς, ὅτι ἤλεγχεν αὐτὸν ἐπὶ ταῖς ἀσεβείαις αὐτοῦ καὶ τῶν πατέρων αὐτοῦ ὧν ἐποίησεν. Καὶ θανών ἐτάφη ἐν Μοραθὶ ἐν τῆ γῆ αὐτοῦ μονώτατος σύνεγγυς τοῦ πολυανδρίου καὶ ἔστιν ὁ τάφος αὐτοῦ εὕγνωστος ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας.

ιδ΄. Ἰωῆλ δὲ ὁ προφήτης. Οὖτος ἦν ἐξ ἀγροῦ Βηθώμ ἐκ τῆς γῆς Ῥουβίμ πολλὰ δὲ προεφήτευσε περὶ Ἱερουσαλὴμ καὶ τέλους ἐθνῶν. Ὁρῶν δὲ ἀπέθανεν ἐν εἰρήνη καὶ ἐτάφη 10 Βηθώμ ἐν τῆ γῆ αὐτοῦ ἐνδόξως.

ιε΄. 'Αβδιοῦ ὁ προφήτης. Οὖτος ἦν ἐκ τῆς Συχὲμ ἐξ ἀγροῦ Βηθθαχάμαρ. Οὖτος ἐστὶν ὁ τρίτος πεντηκόνταρχος, οὖ ἐφείσατο 'Ηλίας ὁ Θεσβίτης, καὶ κατέβη καὶ ἦλθε πρὸς τὸν βασιλέα. Μετὰ δὲ ταῦτα ἀπολιπὼν τὴν βασιλικὴν αὐτοῦ 15 τάξιν, προσεκολλήθη τῷ προφήτη 'Ηλία καὶ ἐγένετο αὐτοῦ μαθητής' καὶ πολλὰ ὑπομείνας δι' αὐτὸν περιεσώζετο' καὶ θανὼν ἐτάφη ἐν ἀγρῷ Βηθθαχάμαρ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ.

ις΄. Ίωνας ὁ προφήτης. Οὖτος οὖν ἐκ γῆς Καφιαθμαοὺμ

1 3 Reg. 22, 8 s. 9 Ioel c. 3, 1. 9. 12. 20 12. 13 cf. 4 Reg. 1, 13 15 3 Reg. 18, 3 ss.

1 'Αχάβ AB βασ. 'Ιούδα Δ s 3 καὶ τῶν — 6 ἡμέρας] Et pour cela Joram le fit tuer en le faisant précipiter du ⟨haut d'un rocher⟩. Il fut enseveli à 'Achim s 4 Μωραθεὶ ptz 5 πολυανδρίου + 'Ενακείμ pz (Ios. 11, 21; Iud. 1, 20) ἐστὶν Β 7—10 Δ s 7 Ὁ βίος τοῦ 'Ιωὴλ προφήτου καὶ ποῦ κεῖται ptz δὲ Δ pz προφ. + νιὸς Βαθοὴλ p 8 προφήτευσε Α 9 τέλεος p ἐθνῶν ὁρῶν ἀπέθανε δὲ z 10 Βηθὼρ z Βηθὼμ Δ pt 11 Ὁ βίος τοῦ 'Αβδίου τοῦ προφήτου καὶ ποῦ κεῖται ptz Αβδιοῦ Β 'Αβδίας p Σιχὲμ Α 12 Βεθθαχάμαρ Α Βηθαχ. p Beit — Acarim s 13 καὶ κατέβη — βασιλέα Δ s 17 Βηθαχάμαρ p 18 αὐτοῦ + La femme d'Abdias est celle qui alla trouver le prophète Élisée, lequel libéra ses enfants de leur dette, grâce à l'eau qu'il changea en huile. Il soignait et nourrissait cinquante prophètes dans chacune des deux grottes (3 Reg. 18, 4) s 19 Ό

πλησίον 'Αζώτου πόλεως Ελλήνων κατά θάλασσαν. 'Ην τότε 'Ηλίας δ προφήτης έλέγχων τὸν 'Αχαὰβ βασιλέα Σαμαρείας καὶ καλέσας λιμὸν μεγάλην έπὶ τὴν γῆν ἔφυγεν ἐν τῆ ἐρήμω. και ετρέφετο εκ των κοράκων και έπινεν ύδωρ εκ του χειμάββου. Καὶ ὅτε ἐξηράνθη ὁ γείμαβρος ἐπείνασε. Καὶ ἦλ- 5 θεν είς Σαρεφθά της Σιδονίας πρός γυναϊκα γήραν πενιγράν, ήτις ήν μήτης του Ίωνα, καὶ εἰσηλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς καὶ ἐποίησεν αὐτῷ ὡς προσέταξεν αὐτῆ καὶ ἔφαγε καὶ εὐλόγησεν αὐτῆ σίτω καὶ ἐλαίω καὶ ἔμεινε μετ' αὐτῆς. Οὐ γὰρ ἠδύνατο μεῖναι μετ' ἀπεριτμήτων καὶ θανόντα τὸν 10 υίὸν αὐτῆς Ἰωνᾶν ἀνέστησεν ὁ θεὸς διὰ τοῦ Ἡλία καὶ απέδωκεν αὐτὸν ζῶντα τῆ μητρὶ αὐτοῦ διὰ τὴν φιλοξενίαν. Καὶ γενόμενος ήλικίας ὁ Ἰωνᾶς ἀπεστάλη εἰς Νινευΐν πρὸς τοὺς 'Ασσυρίους. Καὶ ἐξήτησεν Ίωνᾶς ἀποδρᾶσαι κύριον καὶ κατεπόθη ύπὸ τοῦ κήτους πορευθηναι βουλόμενος είς 15 Θαρσείς έξελθων δε έκ του κήτους εκήρυξε την απώλειαν Νινευί. Καὶ μετενόησαν οί Νινευίται τῷ θεῷ καὶ ἡλεήθησαν. Καὶ έλυπήθη Ίωνᾶς, καὶ ἀνακάμψας οὐκ ἔμεινεν εἰς τὴν γην αὐτοῦ, ἀλλὰ παραλαβών τὴν μητέρα αὐτοῦ παρώπησε την Σούο χώραν των άλλοφύλων. "Ελεγε γάρ, ότι ,,ούτως 20 αφωμαι τον ονειδισμόν, ότι έψευσαμην προφητεύσας κατα

2 3 Reg. 17, 1 3 ibid. 17, 2 ss 4 ibid. 17, 6 6 ibid. 17, 9 7 Iacob. Edess. (Wright, Catalogue 601); cf. 3 Reg. 17, 12. 15 11 ibid. 17, 18; Ps. Athanas. ad Antioch. quaest. 65 (Migne 28, 633 C) 14 Ion. 1, 2; 3, 2; 2, 1; 4, 2 17 ibid. 3, 10

βίος τοῦ Ἰωνᾶ προφήτου καὶ ποῦ κεῖται ptz προφ. + νιὸς Ἰμα-θη p οὖν] ην p Καριαθαμαοὺμ ptz Kariathiarim β 3 μέγαν p
ἔφυγεν - 5 ἐπείνασε ∫ β 6 Σαραφθὰ pt Σιδωνίας ptz χηραν β 9 εὐλόγηστεν β 12 αὐτὸν] ἑαυτῷ β μητέρι ptz
11 καὶ ἀπ. β φιλοξενίαν] pour lui faire voir qu'il ne pouvait fair la présence de Dieu β 13 Νινεύιν β Νινεύ β Νινευ β pt 16 ἀπώλειαν] πόλιν ptz 17 Νινευϊται β ηλέησεν β ό Ἰωνᾶς β 2 18 ἔμηνεν β 19 παρώκησε β εἰς pt Σοὺρ] la région de Tyr β

Νινευϊ." Καὶ κατοικήσας ἐν γῆ Σαὰο ἐκεῖ ἀπέθανε καὶ ἐτάφη ἐν τῷ σπηλαίω τοῦ Κενεζέου κοιτοῦ. Ἐποοφήτευσε δὲ ὅτι: ὅταν ἴδωσιν ἐν Ἱερουσαλὴμ ἔθνη πολλὰ ὑπὸ δυτικῶν, ἔως ἐδάφους ἀφανισθήσεται.

5 ιζ΄. Ναοὺμ δὲ ὁ προφήτης. Οὖτος ἦν ἀπὸ Ἐλκέσιν πέραν τοῦ Ἰορδάνου εἰς Βηγαβάρ ἐκ φυλῆς Συμεών. Οὖτος μετὰ τὸν Ἰωνᾶν τέρας ἔδωκεν ἐπὶ Νινευί, ὅτι ὑπὸ ὑδάτων γλυκέων καὶ πυρὸς ἐπιγείου ἀπολεῖται, ὁ καὶ γέγονεν. Ἡ γὰρ περιέχουσα αὐτὴν λίμνη ἐν σεισμῷ καὶ πῦρ ἐκ τῆς ἐρήμου 10 ἐπελθὸν πάντα τὰ ὑψηλότερα αὐτῆς ἐνέπρησεν μέρη. ᾿Απέθανε δὲ Ναοὺμ ἐν εἰρήνη, ἐτάφη δὲ ἐν τῆ γῆ αὐτοῦ Βηγαβάρ.

ιη΄. 'Αμβακούμ ὁ προφήτης. Οὖτος ἦν ἐξ ἀγροῦ Βυζζουχὰρ ἐκ φυλῆς Συμεών. Οὖτος εἶδε πρὸ τῆς αἰχμαλωσίας
15 περὶ τῆς άλώσεως 'Ιερουσαλήμ, καὶ ἐπένθησε σφόδρα ἐπὶ τῆ
πόλει καὶ τῷ λαῷ. Καὶ ὅτε ἦλθεν Ναβουχοδονόσορ εἰς 'Ιερουσαλὴμ τοῦ πορθῆναι αὐτήν, οὖτος ἔφυγεν εἰς 'Οστρακίνην
καὶ ἦν ἐκεῖ πάροικος εἰς γῆν 'Ισμαήλ. 'Ως δὲ ὑπέστρεψαν οἱ
Χαλδαῖοι ἀπὸ τῆς 'Ιερουσαλὴμ εἰς τὴν γῆν αὐτῶν, λάφυρον
20 αὐτὴν ποιήσαντες, καὶ οἱ κατάλοιποι οἱ ὄντες ἐν 'Ιερουσαλὴμ

1 Ion. 4, 1 5 Nah. 1, 1 7 cf. ibid. 2, 8 ss 8 ibid. 1, 8 10 cf. ibid. 3, 15 19 Habb. 1, 6 ss. c. 2

1 κατωκήσας At Sarar s 2 τῷ] τῷ Α Κενεζίου Α Κέnézaou s ἐπροφ. + quand on verra la pierre qui poussera des
mugissements, la fin approchera s 3 ἴδωσιν] εἴσωσιν pz ἰσώσιν t
5 Ὁ βίος τοῦ Ναοὺμ προφήτου καὶ ποῦ κεῖται ptz δὲ / pz Ἐλκεσεὶ p Elqai s 6 πέραν — Βηγ.] au dela de Beit-Havarim s
8 γλυκείων Α par l'eau douce et par le feu de sous-terre s
9 περιέχουσεν ΑΒ λίμνη / ΑΒ lac s λίμνη + κατέκλυσεν αὐτὴν p
elle fut inondée s 9 πυρὶ Α ἐπελθὼν Α 10 τὰ / pz
11 καὶ ἐτάφη p Βηγαβὰρ pz Βηγ. / s Γηγαβάρ ΑΒ 13 ὁ βίος
τοῦ Ἀμβακοὺμ καὶ ποῦ κεῖται ptz Ἀββακοὺμ z Βηθζοχὴρ p
Βηζζοχὴρ t Beith Sochara s ποῦ Α 17 τοῦ — αὐτὴν / s
Οστρακίνην] dans la maison d'un potier s 18 Ὠς δὲ] ὥστε t
19 λάφυραν pt

κατέβησαν είς Αίγυπτον. Αὐτὸς δὲ ἀνηλθεν είς την γην Έλειτούργει τοῖς θερισταῖς τοῦ ἀγροῦ έαυτοῦ. "Εσπειρε γάρ κριθόν. 'Ως δὲ ήψεν αὐτοῖς ἐδέσματα, ἐπροφήτευσε τοῖς ιδίοις εἰπών. ,,πορεύομαι έγὼ είς γῆν μακρὰν καὶ τάγιον ἐπανελεύσομαι. Ἐὰν δὲ βραδύνω, ἀπενέγκατε 5 φαγείν τοίς θερισταίς." Καὶ γενόμενος εν Βαβυλώνι καὶ δοὺς ἄριστον τῷ Δανιὴλ εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων, ὑποστρέψας παρέστη τοῖς θερισταῖς ἐσθίουσι καὶ οὐδενὶ εἶπε τὸ γινόμενον. Συνηκε δὲ ὁ προφήτης, ὅτι τάχιον ἐπιστρέψει ό λαὸς έκ Βαβυλώνος εἰς Ἱερουσαλήμ. "Εδωκε δὲ τέρας τοῖς 10 έν τη Ἰουδαία, ὅτι ὄψονται έν τῷ ναῷ φῶς μέγα διαλάμψαν. Καὶ οῦτως ἴδωσι τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ. Καὶ περὶ τῆς συντελείας τοῦ ναοῦ προείπεν, ὅτι ὑπὸ ἔθνους δυτικοῦ γενήσεται ή πόρθησις τοῦ ναοῦ Ἱερουσαλήμ τότε τὸ ἄπλωμα τοῦ Δαβείο είς δύο μέρη βαγήσεται καὶ ἐπίκρανα τῶν δύο 15 στύλων ἀφαιρεθήσονται. Καὶ οὐδεὶς γνώσεται, ποῦ ἔσονται. Αὐτὰ δὲ ἐν τῆ ἐρήμω ἀπενεχθήσονται ὑπὸ ἀγγέλων, ὅπου έν ἀρχῆ ἐπάγη ἡ σκηνή τοῦ μαρτυρίου. Καὶ ἐν αὐτοῖς γνωσθήσεται έπὶ τέλει κύριος, ὅτι φωτίσουσι τοῖς διωκομένοις ύπὸ τοῦ ὄφεως ὥσπερ ἐξ ἀργῆς καὶ διασώσει αὐτοὺς 20 κύριος έκ σκότους καὶ σκιᾶς θανάτου καὶ ἔσονται έν σκηνῆ άγία. Οὖτος δ προφήτης περὶ τῆς ἐλεύσεως τοῦ κυρίου πολλά προεφήτευσεν πρό δύο έτῶν περὶ τῆς ἐπιστροφῆς

3 Dan. 14, 32 ss. 15 Δαβείς: 3 Reg. 6, 22. 23 18 s. cf. Habac. c. 3, 4 ss.

² καὶ ἐλειτούργ. pt 3 κριθάς pz κριθόν A ὡς δὲ] καὶ p ηψισεν AB νψησεν ptz ἔσπ. — κριθ. \angle 8 καὶ ἐπροφ. p 5 τάχειον t ταχέως p 8 ἐσθίωσι AB 9 γενόμενον ptz ὅτι τάχιον (bis!) AB 11 τη \angle pz 12 ἰδωσι] εἴσουσι pz 15 μέρα AB δογήσεται t ἐπικρανᾶ A 16 στήλων t 19 τοὺς διωκομένους ptz 20 ὄφιος pz ἄσπερ — p. 22, 2 ἐνδόξως \angle 8 21 σκότους καὶ \angle ptz 23 πρὸ + δὲ p ἔτη t περὶ \angle t

τοῦ λαοῦ τῆς ἀπὸ Βαβυλῶνος ἀπέθανε καὶ ἐτάφη ἐν τῷ ἰδίφ αὐτοῦ ἀγρῷ ἐνδόξως.

- ιθ΄. Σοφονίας δ προφήτης οὖτος οὖν ἐκ φυλῆς Συμεὼν ἀπὸ ὄρους Σαραβαθα ἐπροφήτευσε δὲ περὶ τῆς πόλεως δ Ἱερουσαλήμ, ὅτι οἰκοδομηθήσεται ἐπὶ κρεῖττον εἰς μῆκος καὶ πλάτος, καὶ περὶ τέλους ἐθνῶν καὶ αἰσχύνης ἀσεβῶν, καὶ περὶ τῆς τοῦ κυρίου παρρυσίας. ᾿Απέθανε δὲ ἐν ἀποκαλύψει κυρίου, καὶ ἐτάφη ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ μονώτατος.
- κ΄. 'Αγγαῖος ὁ προφήτης. "Ετι νέος ὢν ἐπανῆλθεν ἐκ 10 Βαβυλῶνος εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ φανερῶς περὶ τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ λαοῦ ἐπροφήτευσε καὶ εἶδε τὴν οἰκοδομὴν τοῦ ναοῦ Ἱερουσαλὴμ καὶ αὐτὸς ἔψαλλεν ἐκεῖ πρῶτος ἀλληλούϊα, ὁ ἐρμηνεύεται αἰνέσωμεν τῷ ζῶντι θεῷ ἀμήν, ὅ ἐστι γένοιτο, γένοιτο ἐκεῖ οὖν ἀπέθανε καὶ ἐτάφη πλησίον τῶν ἱερέων 15 ἐνδόξως διὸ λέγομεν ἀλληλούϊα, ὅ ἐστιν ὅμνος 'Αγγαίου καὶ Ζαχαρίου.
- κα΄. Ζαχαρίας ὁ προφήτης. Οὖτος ἦν νίὸς Βαραχίου. Οὖτος ἦλθεν ἀπὸ τῆς Χαλδαίων ἤδη προβεβηκώς καὶ ἐκεῖ ὢν πολλὰ τῷ λαῷ προεφήτευσε καὶ τέρατα πολλὰ ἔδωκεν 20 εἰς ἀπόθειξιν. Οὖτος εἶπε τῷ Ἰωσεδέκ, ὅτι γεννήσει υίὸν καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ ἱερατεύσει τῷ κυρίῳ. Οὖτος καὶ τὸν Σαλαθιὴλ εὐλόγησεν ἐπὶ νίῷ λέγων ὅτι γεννήσεις υίὸν καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα Ζοροβάβηλ. Καὶ ἐπὶ Κύρου τοῦ βασιλέως

4 cf. Zachar. 14, 10 6 ibid. 14, 12. 18 7 Soph. c. 2, 11; c. 3, 9. 10. 14. 15. 19 10 Agg. 1, 8; 2, 10 17 Zachar. 1, 1

Περσῶν τέρας ἔδωκεν εἰς νῖκος περὶ Κροίσου τοῦ Λυδίων βασιλέως καὶ περὶ ᾿Αστυάγους τοῦ τῶν Μήδων βασιλέως καὶ περὶ τῆς λειτουργίας αὐτοῦ ἐπροφήτευσεν, ἣν ποιήσει Κύρος ἐπὶ Ἱερουσαλήμ. Καὶ εὐλόγησεν αὐτὸν σφόδρα. Τὰ δὲ τῆς προφητείας αὐτοῦ τῆς ἐν Ἱερουσαλήμ καὶ περὶ τέλους ἐθνῶν ταὶ περὶ τῆς τοῦ ναοῦ Ἱερουσαλήμ οἰκοδομῆς καὶ ἀργίας προφητῶν καὶ ἱερέων καὶ διπλῆς κρίσεως ἐξέθετο. ᾿Απέθανε δὲ εἰς τὴν Ἰουδαίαν ἐν γήρει μακρῷ καὶ ἐτάφη σύνεγγυς ᾿Αγγαίου τοῦ προφήτου.

κβ΄. Μαλαχίας ὁ προφήτης ἡν ἐκ φυλῆς Ζαβουλών. 10 Οὖτος μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ λαοῦ τὴν ἀπὸ Βαβυλῶνος τίκτεται ἐν Σοφᾶ ἐν γῆ Ζαβουλών. Καὶ ἔτι νέος ὢν καλὸν βίον ἔσχε, πολλὰ δὲ προεφήτευσε περὶ τῆς τοῦ κυρίου ἐπιδημίας καὶ περὶ κρίσεως νεκρῶν καὶ ὅτι τὰ ἔθη Μωϋσέως πληρωθήσονται καὶ ἀλλαγήσονται. Καὶ ἐπειδὴ πᾶς ὁ λαὸς 15 ἐτίμα αὐτὸν ὡς ὅσιον καὶ πραῦν, ἐκάλεσεν αὐτὸν μαλαχί, ὁ ἑρμηνεύεται ἄγγελος. Ἡν γὰρ καὶ τῷ εἴδει πάνυ εὐπρεπής, ἀλλὰ καὶ ὅσα εἶπεν αὐτὸς ἐν προφητεία, αὐτῆ τῆ ἡμέρα ἄγγελος ὀφθεὶς ἐπεδευτέρωσεν αὐτοῦ τὴν προφητείαν, ὥσπερ ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς ἀναρχίας, ὡς γέγραπται ἐν 20 Σφαρφωθείμ, τουτέστιν ἐν βίβλω Κριτῶν. Νέος δὲ ὢν ὁ προφήτης ἀπέθανε καὶ προσετέθη πρὸς τοὺς πατέρας αὐτοῦ ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ.

κγ΄. Ζαχαρίας άλλος προφήτης καὶ ίερεύς. Οὖτος ἦν

5 Zachar. 9, 8; 14, 12 7 ibid. 1, 16; 4, 9; 6, 12—15; 13, 2. 4. 9 14 Malach. c. 3 et 4 16 cf. Malach. 3, 1 21 Iudic. 2, 1s 24 2 Chron. 24, 20

1 νίος ΑΒ νίκην p Κρείσσον ΑΒ 6 ἀργήας ΑΒ 7 ἰερ. Δ καὶ ptz 10 ὁ βίος τοῦ Μαλαχίου τοῦ προφήτου καὶ ποῦ κεῖται ptz 12 ζαβούλον t 13 πολλὰ — 15 ἀλλαγ. Δ ε 14 πρηρωθ. Β 16 πρᾶον pz πραὸν t αὐτὸν μαλαχί] Μαλαχίαν p καὶ Δ p 19 ῶσπερ + καὶ pz 21 σχοφθεὶμ pz 24 Ὁ βίος τοῦ Ζαχαρίου προφήτου καὶ ποῦ κεῖται ptz ἄλλος — ἡν] était de Jérusalem s υίος Ἰωδαὲ ἰερέως, πατὴρ δὲ Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ. Τοῦτον ἀπέκτεινεν Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς ἐχόμενα τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τοῦ οἴκου κυρίου. Οὖτος δὲ ἦν ἐξ Ἱερουσαλὴμ ἐξ οἴκου Δαυίδ, ἀνὰ μέσον τοῦ Ἐλὰμ ἐξ οἴκου κυρίου. Οὖτος ἐπροσήτευσε περὶ Χριστοῦ γενεᾶς. Ἐκεῖ οὖν αὐτὸν ἔθαψαν ἐν οἴκφ θεοῦ ἐχόμενα ναοῦ κυρίου. Ἔκτοτε ἐγίνοντο τέρατα πολλὰ ἐν τῷ ναῷ καὶ φαντασίαι καὶ οὐκ ἴσχυον οί ἱερεῖς ἰδεῖν οὐκέτι ὀπτασίαν ἀγγέλων οὐδὲ δοῦναι χρησμοὺς τῷ λαῷ ἐν Δαβεὶρ οὕτε ἐρωτῆσαι ἐν τῷ Ἐφοὺδ οὕτε διὰ τῶν 10 δήλων ἀποκριθῆναι, ἕως τὸ πρίν, ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης.

κδ΄. Συμεων ο ίερευς οὖτος ην έκ φυλης 'Ααρων. Οὖτος έχρηματίσθη ὑπὸ πνεύματος άγίου τοῦ μὴ ἰδεῖν θάνατον εως ἂν ἴδη τὸν Χριστὸν ἐν σαρκί. Οὖτος ἐβάστασε τὸν κύριον εἰς τὰς ἰδίας ἀγκάλας. Καὶ ἐδόξασε τὸν θεὸν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, δέσποτα, κατὰ τὸ ۉημά σου ἐν εἰρήνη. 'Απέθανε δὲ καὶ ἐτάφη πλησίον τῶν ἱερέων πρεσβύτης πλήρης ήμερῶν.

(κε'.) Ἰωάννης ὁ βαπτιστής υίὸς Ζαγαρίου καὶ Ἐλι-

1 De commutatione istius Zachariae cum Ioannis patre vide Chrysostom. hom. 75 in Mt. (Migne 58, 631); Hieronymus in Mt. l. IV (Migne, Patr. lat. 26, 180 B) 2-3 Mt. 23, 35; 2 Chron. 24, 21; Tertull. scorp. c. 10. De Herode auctore caedis vide Protoevang. Iacobi 23, 3 11 Lc. 2, 26-30 15 ibid. 2, 30 19 ibid. 1, 5

20

σάβετ. Οὖτος ἦν ἐκ φυλῆς Λευΐ. Οὖτος ἐδήλωσεν ἡμῖν τὸν ἀμνὸν τοῦ θεοῦ τὸν υίὸν τοῦ πατρὸς τὸν ἄραντα τοῦ κόσμου τὴν ἁμαρτίαν. Οὖτος εἴσοδος ἡμῖν ἐγένετο τῆς τοῦ θεοῦ βασιλείας. Οὐδεὶς γὰρ ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζων ἐστὶν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ. ᾿Απέθανε δὲ τμηθεὶς τὴν κεφαλὴν παρὰ Ἡρώδου, διὰ Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.

Καὶ ἄλλοι δὲ προφῆται ἐγένοντο, ὧν τὰ ὀνόματα ἐγγέγραπται ἐν ταῖς αὐτῶν γενεαῖς, ἐν βίβλφ ὀνομάτων Ἰσραήλ, ὧν οὐκ ἐμνημονεύσαμεν.

B.

DE PROPHETARUM VITA ET OBITU LIBER DOROTHEO CUIDAM ADSCRIPTUS.

A = Vindob. theol. gr. 77 (ol. 40) saec. XIII fol 261.

B = Textus Chronici Paschalis sec. edition. L. Dindorf 1832. 15

C = excerpta prophetica apud Cosmam Indicopleust. topogr. christ. l. V (Migne Patr. gr. 88, 260 ss).

L = Latina versio Wolfg. Musculi anni 1557.

Codices et editiones Chronici Paschalis in editione nominata.

m = Monac. gr. 557 saec. XVI.

p = editio Parisina Ducangii 1688.

r = editio Raderi 1615.

s = editio Fabricii 1714.

v = Vatic. gr. 1941 saec. X.

2 Ioa. 1, 29 4 Lc. 7, 28; Mt. 11, 9 6 Marc. 6, 16-20; Mt. 14, 2-5

2 αἴοαντα pt τὴν ἀμαρτίαν] Nestle corr. τὰς ἀμαρτίας 5 ἐστιν / p τμηθείσης τῆς κεφαλῆς pt 8 δὲ / p 10 ἐμνημ. + τέλος τῆς βίβλου τῶν προφητῶν τοῦ ἀγίου Ἐπιφανίου ἐπισκόπου τῆς Κύπρου t

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΡΟΦΗΤΩΝ. (ΔΩΡΟΘΕΟΥ.) Εἰς τὸν 'Ωσηέ. Σωζόμενος.

Οὖτος 'Ωσηὲ τῶν ιβ' προφητῶν ὁ πρῶτος, ἀξιωθείς είπειν περί του δεσπότου Χριστού ούτως όταν θλίβωσιν, 5 ὀρθρίσουσιν πρός με λέγοντες δεῦτε ἐπισρέψωμεν πρὸς κύοιον τον θεον ήμων, δτι αυτός ήρπακε και ιάσεται ήμας πλήξας, μοτώσει ήμας, ύγιάσει ήμας μετα δύο ήμέρας, έν τη ημέρα τη τρίτη αναστησόμεθα ενώπιον αυτου, και γνωσόμεθα. Έκ ταύτης τῆς γρήσεως ὁ ἀπόστολος λέγει Παῦ-10 λος τοις Κορινθίοις παρέδωκα γάρ ύμιν έν πρώτοις, ο καί παρέλαβον, ὅτι Χριστὸς ἀπέθανεν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν κατά τὰς γραφάς, καὶ ὅτι ἐτάφη, καὶ ὅτι ἐγήγερται τῆ ἡμέρα τῆ τρίτη κατὰ τὰς γραφάς οὐκ ἔστιν ἀλλαγόθεν εύρεῖν. Έτι λέγει δ προφήτης άρμόζων έπὶ τοῦ δεσπότου Χριστοῦ. 15 σάρξ μου έξ αὐτῶν. Πάλιν λέγει ἐκύκλωσέ με ἐν ψεύδει Έφραὶμ καὶ ἐν ἀσεβεία οἶκος Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα. Νῦν ἔγνω αὐτοὺς ὁ θεός, καὶ λαὸς ἄγιος κεκλήσεται τοῦ θεοῦ ἀπὸ τῆς φυλῆς διὰ τὸν ἐξ αὐτῆς ἀναδεικνύμενον κατὰ σάρκα δεσπότην Χριστόν, λαὸν ἄγιον θεοῦ ὀνομάσας τὸν Ἰούδαν. 20 Έτι πάλιν δ αὐτὸς προφήτης ἐκ γειρὸς Αιδου δύσομαι

5 Osee 6, 1—3 9 1 Cor. 15, 3. 4 15 Osee 9, 12 16 ibid. 11, 12 20 ibid. 13, 14

1 Δέον έν συντόμω μνημονεῦσαι καὶ τῶν προφητῶν καὶ δεῖξαι καὶ αὐτοὺς περὶ τοῦ κατὰ Χριστὸν μυστηρίου προειρηκότας, καὶ ὅτι πάντες ἀπὸ τοῦ πρωτοπλάστον Ἰδὰμ μέχρις Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ εἰς τὴν μέλλουσαν κατάστασιν ἀφορῶσιν \mathbf{B} 2 Osee L Όσηξ \mathbf{p} οὐτος $\mathbf{+}$ ὁ \mathbf{C} 4 θλιβῶσιν $\mathbf{A}\mathbf{B}$ 5 ὀρθρίσωσι \mathbf{C} 6 ῆρπακε \mathbf{R} πέπαικε \mathbf{C} ἡμᾶς $\mathbf{+}$ ὁ \mathbf{C} 7 πλήξας $\mathbf{-}$ ἡμᾶς \mathbf{L} \mathbf{p} βωτώσει \mathbf{V} μωττώσει \mathbf{R} άγιάσει \mathbf{R} 8 ἐνώπιον αὐτοῦ \mathbf{L} \mathbf{C} 9 ex isto oraculo \mathbf{L} Παῦλος λέγει \mathbf{R} 13 γραφὰς $\mathbf{+}$ τοῦτο γὰρ τὸ τῆ τρίτη ἡμέρα ἀλλαχοῦ ἐν παλαιᾶ γραφῆ οὐκ ἔστιν εὐρεῖν $\mathbf{R}\mathbf{L}$ 12 καὶ ὅτι] Τὸ γὰρ \mathbf{C} 14 ἀρμόζον \mathbf{R} 15 ἐκύκλωσαν \mathbf{B} 17 κεκλήσεται] πληθήσεται \mathbf{C} τοῦ \mathbf{L} \mathbf{R} ἀναδεινύμενον \mathbf{B} declaratur venisse \mathbf{L} 19 θεοῦ \mathbf{L}

αὐτούς ποῦ ἡ δίκη σου, θάνατε; ποῦ τὸ κέντρον σου, "Αιδη; ταύτη τῆ χρήσει έχρήσατο ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἐπὶ τῆς ἀναστάσεως.

Οὖτος 'Ωσηὲ ἡν ἐκ Βελεμὼθ τῆς φυλῆς 'Ισσάχαο καὶ ἐτάφη ἐν τῆ γῆ αὐτοῦ ἐν εἰρήνη.

Είς τὸν 'Αμώς. Στερέωσις.

Οὖτος ὁ δεύτερος ᾿Αμῶς καὶ αὐτὸς ἀξιωθεὶς εἰπεῖν περὶ τῆς ἐλεύσεως τοῦ δεσπότου Χριστοῦ οθτως · διότι ἰδοὺ ἐγὼ στερέων βροντὴν καὶ κτίζων πνεῦμα καὶ ἀπαγγέλλων εἰς ἀνθρώπους τὸν Χριστὸν αὐτοῦ. Ἔτι λέγει. Ἐν τῆ ἡμέρα 10 ἐκείνη ἀναστήσω τὴν σκηνὴν Δαβὶδ τὴν πεπτωκυῖαν καὶ ἀνοικοδομήσω τὰ πεπτωκότα αὐτῆς καὶ ἀνοικοδομήσω αὐτήν, καθὼς αί ἡμέραι τοῦ αἰῶνος, ὅπως ἐκζητήσωσιν οἱ κατάλοιποι τῶν ἀνθρώπων τὸν κύριον, καὶ πάντα τὰ ἔθνη, ἐφ᾽ οὺς ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ᾽ αὐτούς, λέγει κύριος ὁ 15 ποιῶν ταῦτα. Ταύτης τῆς χρήσεως μέμνηται Ἰάκωβος ὁ ἀπόστολος ἐν ταῖς πράξεσι τῶν ἀποστόλων.

'Αμῶς ἦν ἐκ Θεκουέ, καὶ 'Αμασίας συχνῶς αὐτὸν ἐτυμπάνισε. Τέλος ἀνεῖλεν αὐτὸν ὁ υίὸς αὐτοῦ ὁοπάλω πλήξας τὸν κρόταφον, καὶ ἔτι ἐμπνέων ἦλθεν εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ, 20 καὶ μεθ' ἡμέρας δύο ἀπέθανεν, καὶ ἐκεῖ ἐτάφη.

2 1 Cor. 15, 55 4 Osee 1, 1 7 Amos 4, 13 11 ibid. 9, 11. 12 16 Act. 15, 16 18 Amos 1, 1; 7, 10

Είς τὸν Μιχαίαν. Στρατηγός.

Οὖτος Μιχαίας ὁ τρίτος ος ἢξιώθη καὶ αὐτὸς προειπεῖν περὶ τῆς ἐλεύσεως τοῦ δεσπότου Χριστοῦ καί φησιν καὶ σὺ Βηθλεὲμ οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ, ὀλίγιστος εἶ τοῦ εἶναι ἐν χι- ὁ λιάσιν Ἰούδα ἐκ σοῦ μοι ἐξελεύσεται τοῦ εἶναι εἰς ἄρχοντα ἐν τῷ Ἰσραήλ, καὶ αί ἔξοδοι αὐτοῦ ἀπ' ἀρχῆς ἐξ ἡμερῶν αἰῶνος. Ταύτην τὴν χρῆσιν λαβόντες οί ἀρχιερεῖς καὶ γραμματεῖς τῶν Ἰουδαίων Ἡρώδου αὐτοὺς ἀπαιτοῦντος, ποῦ ὁ Χριστὸς γεννᾶται, ἔφησαν, ἐν Βηθλεέμ. Όθεν καὶ τοὺς ὁ προφήτης αὐτὸς ἐπιστέψει καὶ οἰκτειρήσει ἡμᾶς, καταδύσει τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν καὶ ἀποξρίψει εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης πάσας τὰς ἀδικίας ἡμῶν, δώσει, εἰς ἀλήθειαν τῷ Ἰακώβ, ἔλεος τῷ ᾿Αβραάμ, καθότι ὤμοσε τοῖς πατράσιν ἡμῶν κατὰ τὰς ἡμέρας τὰς ἔμπροσθεν.

Μιχαίας ἡν ἀπὸ Μορασθή ἐκ φυλῆς Ἐφραΐμ. Πολλὰ ποιήσας τῷ ᾿Αχαὰβ ὑπὸ Ἰωρὰμ τοῦ υίοῦ αὐτοῦ ἀνηρέθη ἐν κρημνῷ, ὅτι ἤλεγχεν αὐτὸν ἐπὶ ταῖς ἀσεβαίαις τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐτάφη ἐν τῆ γῆ αὐτοῦ μόνος, σύνεγγυς πολυ-20 ανδρίου Ἐνακείμ.

3 Mich. 5, 1 9 Mt. 2, 5 10 Mich. 7, 19. 20 16 Mich. 1, 1 17 3 Reg. 22, 8 ss

1 στρατηγός $\[L \]$ 2 τρίτος $\[]$ ξβδομος $\[C \]$ δς $\[]$ $\[C \]$ 4 Έφραθα $\[A \]$ 6 έν τῷ $\[]$ τοῦ $\[C \]$ αἰ $\[]$ $\[C \]$ αὐτοῦ $\[]$ αὐτῶν $\[A \]$ 8 ἀπαιτοῦντος $\[+ \]$ τοῦ βασιλέως $\[A \]$ 9 Βηθλεέμ $\[+ \]$ τῆς Ἰονδαίας $\[C \]$ τοὺς $\[]$ $\[C \]$ 11 ἐπιστρέψη $\[A \]$ $\[Λ \]$ $\[A \]$ μᾶς $\[A \]$ τοῦ $\[A \]$ άποξοίψει $\[A \]$ ἀποξοίψη $\[A \]$ αποξαι αὶ ἀμαρτίαι $\[C \]$ 14 ἔλεον $\[C \]$ τῷ $\[]$ τοῦ $\[D \]$ ἄμοσας $\[C \]$ 16 ἀπὸ $\[M \]$ Μωρασθίτης $\[D \]$ Το τολνανδρείον $\[D \]$ το τηροξθη $\[D \]$ δς ηὐρέθη $\[D \]$ αν ως ηὐρέθη $\[D \]$ το τολνανδρείον $\[D \]$ γολνανδρείον $\[D \]$

Είς τὸν Ἰωήλ. Αὐθαίρετος ίσχύς.

Οὖτος Ἰωὴλ ὁ προφήτης καὶ αὐτὸς ἀξιωθεὶς προειπεῖν περὶ τοῦ κατὰ τὸν δεσπότην Χριστὸν μυστηρίου φησὶ γὰρ οὕτως καὶ ἔσται μετὰ ταῦτα, ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα, καὶ προφητεύσουσιν οί υίοὶ ὑμῶν καὶ 5 αἱ θυγατέρες ὑμῶν καὶ οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν ἐνυπνίοις ἐνυπνιασθήσονται, καὶ οἱ νεανίσκοι ὑμῶν ὁράσεις ὄψονται, καὶ ἐπὶ τοὺς δούλους μου καὶ ἐπὶ τὰς δούλας μου ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου, καὶ δώσω τέρατα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ ἐπὶ τῆς γῆς αἶμα καὶ πῦρ 10 καὶ ἀτμίδα καπνοῦ. Ὁ ἥλιος μεταστραφήσεται εἰς σκότος, ἡ σελήνη εἰς αἶμα πρὶν ἐλθεῖν τὴν ἡμέραν κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ. Καὶ ἔσται πᾶς ος ἂν ἐπικαλέσηται τὸ ὄνομα κυρίου, σωθήσεται.

Ταύτης τῆς χρήσεως μέμνηται ὁ μακαρίτης Πέτρος ἐν 15 ταῖς πράξεσι τῶν ἀποστόλων πληρουμένης, ὅτε ἡ κάθοδος τοῦ ἀγίου πνεύματος ἐπὶ τοὺς ἀποστόλους ἐν τῆ ἡμέρα τῆς Πεντεκοστῆς ἐγένετο.

'Ιωὴλ ἐκ γῆς ἦν τοῦ 'Ρουβὴν ἀγροῦ τοῦ Βεθομορῶν, καὶ ἀπέθανεν ἐν εἰρήνη καὶ ἐκεῖ ἐτάφη.

Είς τὸν Άβδιοῦ. Δουλεύων χυρίφ.

Οδτος 'Αβδιοῦ πέμπτος φησὶ καὶ αὐτὸς ἀξιωθεὶς εἰπεῖν περὶ τοῦ κατὰ Χριστὸν μυστηρίου οῦτως: διότι ἐγγὺς ἡμέρα

4 Ioel 2, 28-32 16 Act. 2, 17 23 Abdias 1, 15. 17

κυρίου ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη. Εἴρηται μὲν κατὰ τὸ πρόχειρον ἐπὶ τῶν Σκυθῶν, τουτέστι τοῦ Γὼγ καὶ Μαγώγ κυριώτερον δὲ ἀρμόζει ἐπὶ τοῦ δεσπότου Χριστοῦ ἐπιφέρει γὰρ μετ' ὀλίγα ἐν δὲ τῷ ὄρει Σιὼν ἔσται ἡ σωτηρία.

5 'Αβδιοῦ ἦν ἐκ γῆς Συχὲμ ἀγοοῦ Βιθαχαράμ. Οὖτος ἦν μαθητὴς 'Ηλία, καὶ πολλὰ ὑπομείνας δι' αὐτὸν περισώζεται. Οὖτος ἦν ὁ τρίτος πεντηκόνταρχος, οὖ ἐφείσατο 'Ηλίας, καὶ κατέβη πρὸς 'Οχοζίαν, καὶ μετὰ ταῦτα ἀπολιπὰν λειτουργίαν τοῦ βασιλέως προεφήτευσεν καὶ ἀπέθανε ταφεὶς μετὰ τῶν 10 πατέρων αὐτοῦ.

Είς τὸν Ίωνᾶν. Δέησις χυρίου, ὁ αὐτὸς βαπτιστής.

Οὖτος Ἰωνᾶς ἕκτος, ὃς οὐ διὰ λόγων, ἀλλ' ἔργω καὶ τύπω προεμήνυσε τὴν ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ. Φησὶ γὰρ ὁ κύρίος ιῶσπερ Ἰωνᾶς ἔμεινεν ἐν τἢ κοιλία τοῦ κήτους τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας ιῶσπερ γὰρ τὸ κῆτος ἀδιάφθορον ἔξήμεσε τὸν Ἰωνᾶν, οῦτω καὶ ὁ τάφος τὸν δεσπότην ἐξήμεσε εἰς κρείττονα ζωήν.

Ίωνᾶς ἦν ἐκ γῆς Καριαθμαοῦς πλησίον ᾿Αζώτου, πόλεως Ἑλλήνων κατὰ θάλασσαν, καὶ ἐκβρασθεὶς ἐκ τοῦ κήτους, 20 καὶ ἀπελθών εἰς Νινευῆ, ἀνακάμψας οὐκ ἔμεινεν εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ, ἀλλὰ παραλαβών τὴν μητέρα αὐτοῦ παρώκησε τὴν Σούρ, χώραν ἀλλοφύλων ἐθνῶν. Ἦλεγε γὰρ ὅτι΄ οὕτως

7 4 Reg. 1, 13 ss 13 Mt. 12, 40 19 Ion. 2, 1; 4, 2

2 έπὶ] περὶ C καὶ + τοῦ C κυριότερον A certius autem et magis proprie L 4 δὲ \angle p 5 Οὖτος Αβδ. AL 6 Ήλιοῦ A περισώζεται] ἐσώζετο A 8 ἀπολιπὼν + τὴν A 11 Δέησις — βαπτ. \angle CL 12 Ἰωνᾶς \angle L ἔκτος] πέμπτος C 15 νύκτας + οὕτως ἔσται καὶ (\angle C) ὁ νίὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ καρδία τῆς γῆς τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας ACL 15 ἀδιάφορον B 16 οὕτω] οὖτος C 18 Οὖτος Ἰων. A 20 ἐν N. B Nινιν Γ A Eν τῇ γῇ A 22 ἀσσοὺρ A

άφελῶ τὸ ὄνειδός μου, ὅτι ἐψευσάμην προφητεύσας κατὰ Νινευή πόλεως της μεγάλης, ην τότε Ήλίας ελέγχων καί τὸν οἶκον 'Αγαὰβ, καὶ καλέσας λιμὸν ἐπὶ τὴν γῆν ἔφυγε. Καὶ ἐλθών ηὖρε τὴν γήραν μετὰ τοῦ υίοῦ αὐτῆς καὶ ἔμεινε παρ' αὐτοῖς. Οὐ γὰρ ἦδύνατο μένειν μετὰ ἀπεριτμήτων καὶ 5 ηὐλόγησεν αὐτήν. Θανόντα τὸν Ἰωνᾶν πάλιν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν ὁ θεὸς διὰ τοῦ Ἡλία ἡθέλησε γὰρ δείξαι αὐτῷ, ὅτι οὐ δύναται ἀποδρᾶσαι θεόν. Καὶ ἀναστὰς Ἰωνᾶς μετὰ τὴν λιμόν ήλθεν έν γη Ἰούδα, καὶ ἀποθανοῦσαν τὴν μητέρα αὐτοῦ κατὰ τὴν ὁδὸν ἔθαψεν αὐτὴν ἐχόμενα τῆς Λιβάνου 10 βαλάνου. Έν γη Σαὰρ ἀπέθανεν, καὶ ἐτάφη ἐν σπηλαίω Κενεζέου πριτοῦ γενομένου μιᾶς φυλης εν ημέραις της άναργίας. Καὶ ἔδωπε τέρας ἐπὶ Ἱερουσαλημ καὶ ὅλην την γην ότε **ίδωσ**ι λίθον βοῶντα οἰκτρῶς, ἐγγίζει τὸ τέλος, καὶ ότε ἴδωσι ἐν Ἱερουσαλὴμ πάντα τὰ ἔθνη, τότε ἡ πόλις ἀφα- 15 νισθήσεται.

Είς τὸν Ναούμ. Παράχλησις.

Οὖτος Ναοὺμ ἔβδομος ἠξιώθη καὶ αὐτὸς προειπεῖν περὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ δεσπότου Χριστοῦ, καί φησιν' ἐόρταζε Ἰούδα τὰς ἑορτάς σου, ἀπόδος κυρίω τὰς εὐχάς σου, διότι 20 οὐ μὴ προσθῶσιν ἔτι τοῦ διελθεῖν εἰς παλαίωσιν. Συντε-

1 Ion. 4, 1s 8 3 Reg. 17, 1s 4 ibid. 17, 9 6 ibid. 17, 17 Ps. Athanas. quaest. ad Antioch. 65 (Migne 28, 633 C) 14 Habac. 2, 11 20 Nah. 1, 15 (2, 1)

2 Νινευΐ τῆς πόλεως Α ῆν] sicut et L 3 οἶκον] demum (!) [domum] L 6 θανόντα δὲ Α 8 τὴν] τὸν p 10 τῆς Λιβ.] τοῦ Βαλάνου Α ἀποθνήσκει δὲ καὶ αὐτὸς ἐν Σαάφ ΑL Λιβ. \angle ν 12 Γενεζέου p + τοῦ p 14 ὅτε ἴδωσι] ὅτι δώσει Α 15 ἐγγίζειν Α καὶ ὅτε δώσει Α 17 Nahum L παφάκλ. \angle L 18 οὖτος + ὁ p Ναούμ \angle L ἔβδομος] ὄγδοος L ἀξιωθεὶς Α καὶ \angle Α 19 καὶ \angle Α 20 κυρίω \angle C 21 προσδήσωσιν C διελθεῖν + διὰ σοῦ C συνεπλήσθη p

10

τέλεσται, έξῆρται ἀνέβη ὁ ἐμφυσῶν εἰς πρόσωπόν σου, ὁ ἐξαιρούμενός σε ἐκ θλίψεως.

Ναούμ ἦν ἀπὸ Ἐλκεσεῖ πέραν τοῦ εἰς Βηταβαρὴν ἐκ φυλῆς Συμεών. Οὖτος μετὰ τὸν Ἰωνᾶν τῆ Νινευῆ τέρας δἔδωκεν, ὅτι ἀπὸ ὑδάτων γλυκέων καὶ πυρὸς ὑπογείου ἀπολεῖται ὁ καὶ γέγονεν. Ἡ γὰρ περιέχουσα αὐτὴν λίμνη κατέκλυσεν αὐτὴν ἐν σεισμῷ καὶ ἀπώλεσε καὶ πῦρ ἐκ τῆς ἐρήμου ἐπελθὸν τὸ ὑψηλότερον αὐτῆς ἐνέπρησε μέρος ἀπέθανε δὲ ἐν εἰρήνη καὶ ἐτάφη ἐν τῆ γῆ αὐτοῦ.

Είς τὸν 'Αμβαχούμ. Περίληψις.

Οὖτος 'Αμβακοὺμ ὄγδοος καὶ αὐτὸς ἀξιωθεὶς εἰπεῖν περὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ οῦτως 'ἔδετε οἱ καταφροντηταὶ καὶ ἐπιβλέψατε καὶ θαυμάσατε καὶ ἀφανίσθητε, διότι ἐγὼ ἔργον ἐργάζομαι ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν, ὁ οὐ μὴ πιστεύσητε τὸ ἐάν τις ἐκδιηγῆται. Ταύτην τὴν χρῆσιν ἁρμοδίως ὁ Παῦλος ἐπὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ δεσπότου Χριστοῦ ἔλαβεν ἐν 'Αντιοχεία τῆς Πισιδίας.

'Αμβακουμ ήν έκ φυλής Συμεων έξ άγρου Βηθιτουχάρ. Ούτος είδε προ τής αιχμαλωσίας περί τής άλώσεως 'Ιερου-20 σαλήμ, και ἐπένθησεν. Ναβουχοδονόσορ ὅτε ἡλθεν είς 'Ιερουσαλήμ, ἔφυγεν είς 'Οστρακίνην και ἡν πάροικος ἐν γῆ 'Ισμαήλ. 'Ως δὲ ὑπέστρεψαν οι Χαλδαῖοι και οι κατάλοιποι

5. 6 cf. Nah. 2, 8 s; ibid. 1, 8; 3, 15 16 Act. 13, 41 19 Habac. 1, 6 ss; c. 2

1 ὁ \angle AC 3 Οὐτος N. AL Ἑλκεσὲ p Elltesi L ἐκ \angle A 4 Νινενῖ A 5 γλυκίων r γλυκείων pv 8 μέρος ἐνέπο. A 10 Abacuc L περίληψις \angle L 11 Οὖτος + ὁ C Οὖτος ὄγδοος Άμβ. A Άμβακοὺμ \angle L ὄγδοος ἔνατος C 13 θαυμάσατε + θαυμάσια C 16 ἔλαβεν \angle ἐξελάμβετο A ἐξέλαβεν C ἐν + τῆ p 18 Οὖτος Άμβ. AL Βιτιτουχάρ AL Βῆθι τοῦ χὰρ pv 20 ἐπένθ. + σφόδρα καὶ ὅτε ἡλθε Ναβ. A

οί όντες εἰς Ἱερουσαλημ καὶ κατέβησαν εἰς Αἴγυπτον, ἦν παροικών γην αὐτοῦ. Καὶ ἐλειτούργει θερισταῖς τοῦ ἀγροῦ αὐτοῦ. Ώς δὲ ἔλαβε τὸ ἔδεσμα, προεφήτευσε τοῖς ἰδίοις είπών πορεύομαι είς γῆν μακράν καὶ ταγέως έλεύσομαι, εί δε βραδύνω, ενέγκατε τοῖς θερισταῖς. Καὶ γενόμενος εν 5 Βαβυλώνι, καὶ δοὺς τὸ ἄριστον τῷ Δανιὴλ ἐπέστη τοῖς θεοισταίς έσθίουσι καὶ οὐδὲν εἶπε τῶν γενομένων. δὲ ὅτι τάγιον ἐπιστρέψει ὁ λαὸς ἀπὸ Βαβυλῶνος. Καὶ πρὸ δύο έτων ἀποθνήσκει της έπιστροφης καὶ έτάφη εν ἀγρω ιδίω μόνος εν τῆ Ἰουδαία. Καὶ περὶ συντελείας τοῦ ναοῦ 10 προείπεν, ότι ὑπὸ έθνος δυτικόν γενήσεται. Τότε τὸ απλωμά φησι τοῦ Δαβείο και τὰ ἐπίκοανα τῶν δύο στύλων ἀφαιρεθήσονται, καὶ οὐδεὶς γνώσεται ποῦ ἔσονται. Αὐτὰ δὲ ἐν τη ερήμω απενεγθήσονται ύπὸ αγγέλου, ὅπου εν αργή έπάγη ή σκηνή του μαρτυρίου, καὶ έν αὐτοῖς γνωσθήσεται 15 επὶ τέλους κύριος, καὶ φωτίσει τοὺς διωκομένους ὑπὸ τοῦ ὄφεως εν σκότει, ως εξ άρχης.

Είς τὸν Σοφονίαν. Σχοπεύων.

Οὖτος Σοφονίας ἔνατος καὶ αὐτὸς ἀξιωθεὶς προφητεῦσαι περὶ τοῦ δεσπότου Χριστοῦ, φησὶν γὰρ οῦτως ἐπιφανήσεται 20 κύριος ἐπ' αὐτούς, καὶ ἐξολοθρεύσει πάντας τοὺς θεοὺς τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς, καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ ἕκαστος ἐκ

6 Dan. 14, 32 ss 16 Habac. 3, 4 ss 20 Sophon. 2, 11

τοῦ τόπου αὐτοῦ, πᾶσαι αί νῆσοι τῶν ἐθνῶν. Πάλιν λέγει

ὅτι μεταστρέψω ἐπὶ λαοὺς γλῶσσαν εἰς γενεὰς αὐτῆς τοῦ
ἐπικαλεῖσθαι πάντας τὸ ὄνομα κυρίου τοῦ δουλεύειν αὐτῷ
ὑπὸ ζυγὸν ἕνα. Ἐκ περάτων ποταμῶν Αἰθιοπίας οἴσουσι
5 θυσίας μοι. Καὶ πάλιν λέγει Χαῖρε σφόδρα, θύγατερ Ἱερουσαλήμ, εὐφραίνου καὶ κατατέρπου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου,
θύγατερ Ἱερουσαλήμ, περιεῖλε κύριος τὰ ὰδικήματά σου,
λελύτρωταί σε ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν σου βασιλεύσει κύριος ἐν μέσῷ
σου οὐκ ὄψει κακὰ οὐκέτι, ἄπερ πάντα κυριώτερα ἐπὶ τοῦ
10 δεσπότου Χριστοῦ ἀρμόζει.

Σοφονίας ην έκ φυλης Συμεών έξ αγρού Σαβαρθαθά. Ούτος προεφήτευσε περὶ της πόλεως καὶ περὶ τέλους Ἰσραηλ καὶ αἰσχύνης ἀσεβῶν καὶ θανών ἐτάφη ἐν ἀγρῷ αὐτοῦ.

Είς τὸν Άγγαῖον. 'Εορτή.

15 Οὖτος 'Αγγαῖος δέκατος ἢξιώθη καὶ αὐτὸς προειπεῖν περὶ τοῦ δεσπότου Χριστοῦ, ὡς εἰς πρόσωπον Ζοροβάβελ τὰ ἀρμόζοντα τῷ δεσπότη Χριστῷ λέγων. Καὶ θήσομαί σε σφραγίδα, διότι σε ἢρετισάμην,λέγει κύριος παντοκράτωρ, καθάπερ καὶ Ἰωάννης ὁ εὐαγγελιστὴς λέγει. Τοῦτον γὰρ ὁ πατὴρ 20 ἐσφράγισεν ὁ θεός.

'Αγγαῖος νέος ἡλθεν ἐκ Βαβυλῶνος εἰς 'Ιερουσαλὴμ καὶ

4 Sophon. 3, 9. 14 2, 11; 3, 9. 10. 14. 15. 19 18 Agg. 2, 23—24 19 Ioa. 6, 27 21 Agg. 1, 8; 2, 10

2 ὅτι — 4 ἕνα L C 5 θυσίαν C θύγατες C Ἱες.] Σιὰν C 6 εὐφρα ἱνον — Ἱεςουσαλὴμ L C σον + θεοῦ p 8 βασιλεὺς ἢ ραὴλ ὁ πύριος ἐν μέσω B 9 πυριότες ον A πυριώτες ον C 11 Οὐτος A Σοφωνίας B 12 Ἰσςαὴλ] Ἱεςουσαλὴμ A 14 Aggaeus L ἑορτὴ L 15 Ἰγγαῖος L δέπατος L C ἀξιωθεὶς A 18 σε L C ἤρέτισα C παντοπράτως L θεός L C 21 Iγγ. + ούτος A L ὡς αὐτοί] cum honore quo sacerdotes sepeliri solebant L

φανερῶς περὶ τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ λαοῦ προεφήτευσε. Καὶ εἶδεν ἐκ μέρους τὴν οἰκοδομὴν τοῦ ναοῦ καὶ θανὼν ἐτάφη πλησίον τοῦ τάφου τῶν ἱερέων ἐνδόξως, ὡς αὐτοί.

Είς τὸν Ζαχαρίαν. Μνήμη θεοῦ.

Οὖτος Ζαχαρίας ενδέκατος καὶ αὐτὸς ἀξιωθεὶς προειπεῖν 5 περὶ τῆς ἐλεύσεως τοῦ Χριστοῦ λέγων οὕτως. Χαῖρε σφόδρα, θύγατερ Σιών, κήρυσσε, θύγατερ Ἱερουσαλήμ ἰδοὺ ὁ βασιλεύς σου ἔρχεται δίκαιος καὶ σώζων, αὐτὸς πραΰς καὶ ἐκβεβηκὼς ἐπὶ ὑποζύγιον καὶ πῶλον νέον. Ὑπερβολικῶς μὲν εἰς τὸν Ζοροβάβελ εἴρηκε ταύτην τὴν χρῆσιν τὴν ἔκ- 10 βασιν δὲ κυρίως ἔσχεν ἐπὶ τοῦ δεσπότου Χριστοῦ. Ἔτι λέγει καὶ ἐρῶ πρὸς αὐτόν τὶ αί πληγαὶ αὖται αί ἀνὰ μέσον τῶν χειρῶν σου; καὶ ἐρεῖ ἃς ἐπλήγην ἐν τῷ οἴκῳ τῷ ἀγαπητῷ μου. Καὶ μετ ὀλίγα πάνυ πατάξω τὸν ποιμένα, καὶ διασκορπισθήσονται τὰ πρόβατα τῆς ποίμνης. Ταύτης τῆς 15 χρήσεως μέμνηται ὁ κύριος ἐν τῷ καιρῷ τοῦ πάθους, ὅτι ἤμελλε παραδίδοσθαι, εἰς ἑαυτὸν αὐτὴν εἰρηκώς.

Ζαχαρίας ἦλθεν ἀπὸ Χαλδαίων ἤδη προβεβηκώς, κἀκεῖ τῷ λαῷ πολλὰ προεφήτευσε, καὶ τέρατα ἔδωκεν εἰς ἀπόδειξιν. Οὖτος εἶπε τῷ Ἰωσεδέκ, καὶ εἰς Ἱερουσαλὴμ ἱερατεύσεις. 20 Οὖτος καὶ τὸν Σαλαθιὴλ ἐπὶ υίῷ ηὐλόγησε καὶ τὸ ὄνομα

7 Zachar. 9, 9 14 ibid. 13, 6 16 Marc. 14, 27 18 Zachar. 1, 1

4 Zacharias L μνήμη θεοῦ \angle L 5 Ζαχαρίας \angle L δέκατος \angle C 6 λέγων οὖτως] φησὶ γάρ A χαίροις C 8 ἔρχεταί + σοι C πρᾶος p 9 ἐπιβεβηκὼς C 11 Χριστοῦ + ὡς εἰς πρόσωπον Ζοροβάβελ C 12 λέγων p αὶ \angle C 13 ἃς \angle B 14 πάνν] πάλιν C 16 μέμνηται + καὶ AC 17 εἰρηκὼς] ἐκλαβόμενος A εἰς - εἰρηκὼς] usurpans illud et transferens in se L παραδεδόσθαι C αὐτὴν] ταύτην C 18 Ζαχ. + οὖτος AL 19-20 ἀπόδειξιν καὶ εἰς Ἱερουσαλὴμ ἱεράτευσεν AL οὖτος - Ἰωσεδὲν \angle AL 20 ἱερατεύσεις p ἱεράτευσεν rv 21 νἱῶν A

Ζοροβάβελ ἐπέθηκε. Καὶ ἐπὶ Κύρου τέρας ἔδωκεν εἰς νῖκος. Καὶ περὶ τῆς λειτουργίας αὐτοῦ προηγόρευσεν ἢν ποιήσει ἐπὶ Ἱερουσαλήμ, καὶ ηὐλόγησεν αὐτὸν σφόδρα. Τὰ δὲ τῆς προφητείας εἶδεν ἐν Ἱερουσαλήμ περὶ τέλους ἐθνῶν καὶ τοῦ ναοῦ καὶ ἀργίας προφητῶν καὶ ἱερέων καὶ περὶ διπλῆς κρίσεως ἐξέθετο. Καὶ ἀπέθανεν ἐν γήρει μακρῷ, καὶ ἐτάφη σύνεγγυς τοῦ ᾿Αγγαίου [ἐγγὺς Ἐλευθερουπόλεως ἀπὸ στα-δίων τεσσαράκοντα ἐν ἀγρῷ τοῦ Νοεμὰν ἐν χρόνοις Ἐφίδου ἐπισκόπου. Ἐμφανισθεὶς ὅτι αὐτός ἐστιν Ζαχαρίας υίὸς 10 Βαραχίου, οὖ μέμνηται Ἡσαΐας, ὄνομα δὲ τῷ ἀγρῷ ἔνθα κεῖται Βεθζαρία, μήκοθεν Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ σταδίων ρν΄.]

Είς τὸν Μαλαχίαν. "Αγγελος.

Οδτος Μαλαχίας δωδέκατος καὶ αὐτὸς προφητεύειν ἀξιωθεὶς τῶν κατὰ τὴν οἰκονομίαν τοῦ δεσπότου τοῦ Χριστοῦ.

15 Λέγει δὲ καὶ αὐτὸς οὕτως διότι ἀπὸ ἀνατολῶν ἔως δυσμῶν
τὸ ὄνομά μου δεδόξασται ἐν τοῖς ἔθνεσιν. Καὶ ἐν παντὶ
τόπω θυμίαμα προσάγεται τῷ ὀνόματί μου καὶ θυσία καθαρά ·
διότι μέγα τὸ ὄνομά μου ἐν τοῖς ἔθνεσι, λέγει κύριος παντοκράτωρ. Καὶ πάλιν λέγει ἱδοὺ ἐγὼ ἀποστελῶ τὸν ἄγγελόν
20 μου, καὶ ἐπιβλέψεται ὁδὸν πρὸ προσώπου σου. Ταύτην δὲ
τὴν χρῆσιν ὁ κύριος εἰς ἑαυτὸν ἐξέλαβε καὶ εἰς τὸν βαπτιστὴν Ἰωάννην. Ετι λέγει ὁ αὐτὸς προφήτης καὶ ἀνατελεῖ
ὑμῖν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά μου ῆλιος δικαιοσύνης καὶ

4 Zachar. 9, 8; 14, 12 5 ibid. 1, 16, 4, 9; 6, 12—15; 13, 2—22 15 Malach. 1, 11 19 ibid. 3, 1. 5 22 ibid. 4, 2—5

1 τέρας] Πέρσας A 6-11 solum in AL 12 Malachias L ἄγγελος \angle L 13 Μαλαχίας \angle L δωδέκατος \angle C προφητεῦσαι A 14 ἀξιωθεὶς + περὶ C τῶν \angle A περὶ τῆς οἰκονομίας A τοῦ \angle AC 18 παντοκράτος A 19 έγὼ \angle C 20 δδὸν \angle A δὲ \angle p 21 ἐξελάμβετο A 22 λέγει + καὶ + 23 δικαιωσύνης A

ἴασις ἐν ταῖς πτέρυξιν αὐτοῦ, καὶ ἐξελεύσεσθε καὶ σκιρτήσετε ὡς μοσχάρια ἐκ δεσμῶν ἀνειμένα, καὶ καταπατήσετε ἀνόμους, διότι ἔσονται σποδὸς ὑποκάτω τῶν ποδῶν ὑμῶν ἐν τῆ ἡμέρα ἣν ἐγὼ ποιῶ, λέγει κύριος παντοκράτωρ. Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμῖν Ἡλίαν τὸν Θεσβίτην, πρὶν ἐλθεῖν τὴν ἡμέραν κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ, καθὼς εἶπεν ὁ κύριος τοῖς Ἰουδαίοις, ὅτι καὶ ἐὰν θέλητε δέξασθαι περὶ Ἰωάννου, αὐτός ἐστιν Ἡλίας ὁ μέλλων ἔρχεσθαι.

Μαλαχίας οὖτος μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν τίκτεται ἐν Σοφᾳ καὶ ἔτι πάνυ νέος ὢν καλὸν βίον ἔσχηκεν. Καὶ ἐπειδὴ πᾶς 10 δ λαὸς ἐτίμα αὐτὸν ὡς ὅσιον καὶ πρᾶον, ἐκάλεσαν αὐτὸν Μαλαχίαν, ὁ ἐρμηνεύεται ἄγγελος. Ἡν γὰρ καὶ τῷ εἴδει εὐπρεπής, ἀλλὰ καὶ ὅσα εἶπεν αὐτὸς ἐν προφητεία, αὐτῆ τῆ ἡμέρα ὀφθεὶς ἄγγελος κυρίου ἐπεδευτέρωσεν, ὡς ἐγένετο ἐν ἡμέραις ἀναρχίας, ὡς γέγραπται ἐν Σφερτελλείμ, τουτέστιν 15 ἐν βίβλφ Κριτῶν. Καὶ ἔτι νέος ὢν προσετέθη πρὸς τοὺς πατέρας αὐτοῦ ἐν ἀγρῷ αὐτοῦ.

[Οὖτοι μέν εἰσιν οἱ ιβ΄ προφῆται, οἱ εἰς εν βίβλον ἀριθμούμενοι, ἐξ ἦς βαδιούμεθα ἐπὶ τοὺς μεγάλους τέσσαρας, ὧν ἐκάστου ἴδιόν ἐστι βιβλίον, ναὶ μὴν καὶ ἐπὶ τοὺς λοιποὺς 20 περιβοήτους προφήτας ὧν οὐ φέρονται συγγράμματα, ταῦτα προθεωρήσαντες πρότερον.]

Λοιπὸν ἐπὶ τοὺς τέσσαρας μεγάλους βαδιοῦμεν πληρώσαντες σὺν θεῷ τοὺς ιβ΄. Πάντες μὲν οἱ προφῆται προ-

8 Mt. 11, 14 10 cf. Malach. 3, 1 15 Iudic. 2, 1 s

εφήτευον καὶ ὑπεμίμνησκον τοὺς Ἰουδαίους περὶ τῶν ἐπαγγελιών του θεου, ών πρός τους πατέρας εποιήσατο, όπως πάντα τὰ έθνη εὐλογεῖν ὑπέσχετο ἐν τῷ σπέρματι τοῦ 'Αβραάμ διά τῆς κατά τὸν δεσπότην Χριστὸν οἰκονομίας, 5 καὶ ὅπως ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ὁ θεὸς πρώην ἐκ τῆς δουλείας των Αίγυπτίων μετά βραγίονος ύψηλοῦ καὶ δέδωκεν αὐτοῖς τὴν γῆν ἐπαγγελίας, καὶ ὅπως αἰγμάλωτοι εἰς Βαβυλώνα ύπο Ναβουγοδονόσορ απαγθήσονται, καὶ πάλιν ενδόξως έπανήξουσι, καὶ πάλιν πείσονται κακὰ ὑπὸ Αντιόγου καὶ 10 τῶν πέριξ ἐθνῶν, καὶ ὅπως καὶ τούτων δυνάμει θεία περιγένωνται καὶ τότε ὁ προσδοκώμενος ἐκ τοῦ σπέρματος Άβρααμ ήξει ἐπὶ σωτηρία παντὸς τοῦ κόσμου κατὰ τὰς ἄνωθεν Τοῦτο τὸ ἔργον τῶν προφητῶν. ἐπαγγελίας. Τινές μέν οὖν ἐξ αὐτῶν ἑαυτοῖς συνέγραψαν τὰς ἰδίας βίβλους, οἶον 15 ὁ Δαβὶδ συνθεὶς τὴν βίβλον τῶν ψαλμῶν καὶ Δανιὴλ ἐν τῆ αίχμαλωσία κελευσθείς γράψαι άπερ αὐτῷ δι' δράσεων άπεκαλύφθη η και άλλοι τινές. Οι δε λοιποι ούχ έαυτοῖς συνέγραφον, άλλὰ γραμματεῖς ἦσαν ἐν τῶ ίερῶ, οἱ ἔγραφον έκάστου προφήτου ώς επί ήμερολογίου λόγον. Καὶ ήνίκα 20 απεστέλλετο ύπὸ τοῦ θεοῦ προφήτης κηρῦξαι ἢ περὶ [ερουσαλημ ότι μέλλει αίγμαλωτίζεσθαι η περί Σαμαρείας η περί έτέρων τόπων ἢ περὶ τῆς ἐπανόδου ἢ περὶ Αντιόχου ἢ περὶ των πέριξ έθνων η περί αὐτοῦ τοῦ δεσπότου Χριστοῦ, καθ' ην ημέραν προεφήτευεν, έγραφον έν τῷ λόγῳ τοῦ προφήτου 25 εκείνου ο εκήρυσσε περί ενός πράγματος. Καὶ πάλιν μετά καιρόν, εί εκήρυξε περί ετέρου πράγματος, πάλιν έγραφον

³ εὐλογῆσαι C 4 Χριστὸν + μελλούσης A 6 ἔδωκεν C 8 ἀχθήσονται A ἐνδόξης] μετὰ δόξης C 10 ὅπως] ὅτι A καὶ C C περιγενήσονται AC 13 τοῦτο — τινὲς] καὶ τὸ μὲν ἔργον τῶν προφητῶν πάντων κοινῶς τοῦτο ὑπῆρχεν, ἀλλά τινες AL 14 οὖν C C κηρύξαι τι C 24 ἔγραφεν C 25 C C κηρύτιεν + τοντέστιν C 26 εἰ] ἢ C

ύποτάσσοντες εἰς τὸν αὐτοῦ λόγον ὡς ἀργὴν κεφαλαίου ποιούμενοι δ εκήρυττον, καὶ οθτω πᾶσαν τὴν βίβλον αὐτοῦ συνετίθεσαν. Όθεν έστιν εύρειν έν ταις αὐτῶν βίβλοις πεφάλαιον άρμόζον είς την αίγμαλωσίαν Βαβυλώνος η είς την επάνοδον, καὶ εὐθέως περὶ Χριστοῦ ετερον καὶ αὖθις περὶ τῆς αίγμα- 5 λωσίας καὶ τῆς ἐπανόδου λέγοντα [ἢ ἕτερον ὑποθέσεως καὶ αὖθις άλλο περί άλλου και πάλιν ετερον περί τῆς προτέρας ύποθέσεως]. Καὶ άπλῶς εἰπεῖν, ἐὰν μὴ παρατετηρημένως άναγνῷς, συγκεγυμένα τὰ πάντα εύρήσεις. Οὐ μόνον δὲ ταῦτα τὰ προφητικά, ἀλλὰ καὶ αί βασιλεῖαι τούτω τῷ τρόπω 10 έγράφησαν έν τῷ ίεοῷ κατὰ μέρος έν τῷ καιρῷ τοῦ Σαούλ τὰ εως τοῦ Σαούλ καὶ ἐν τῷ καιρῷ τοῦ Δαβίδ τὸ εως ⊿αβίδ. 'Ομοίως καὶ τὰ έκάστου βασιλέως τὰ κατὰ τὸν ίδιον καιρόν εγράφοντο. 'Ομοίως έγραφον καὶ εν τοῖς σκρινίοις των βασιλέων, ας καλούμεν παραλειπομένας. Την 15 δὲ Πεντάτευχον ὁ Μωϋσης ἔγοαψεν ίστορίαν προγεγονότων καὶ γινομένων καὶ ἐσομένων. Ἰησοῦς πάλιν τὴν ἰδίαν βίβλον. τούς κριτάς πάλιν έν τῶ ίερῷ ήγουν έν τῆ σκηνῆ, δμοίως καὶ τὴν Ρούθ. Σολομών πάλιν τὰ ίδια ἔγραψε, τάς τε παροιμίας καὶ τὰ ἄσματα καὶ τὸν Ἐκκλησιαστήν, σοφίας 20 γάριν είληφως παρά θεοῦ, καὶ πάντα ἄνθρωπον νουθετῶν σοφως αναστρέφεσθαι έν τῷδε τῷ βίω προφητείας γὰρ χάριν ούκ είλήφει. Όσους οὖν ηθρομεν προφήτας άξιωθέντας

1 εἰς + αὐτὸν C ποιούμενοι + ὁ C 2 ἐκήρνξε C 3 κεφ. + πρῶτον A ἀρμόζον + τυχὸν A 5 εὐθέως + ἔτερον A αὐθις + πάλιν C λέγον C ἢ ἔτερον — λέγοντα [AC 6 ἢ — 8 ὑποθέσεως solum in AL 9 ἀναγνῷ τις AC τὰ [A πάντα] πλεῖστα C εὐρήσει A V C δὲ [C] ταῦτα τὰ προφητικά AL 10 τοῦτον τὸν τρόπον A τῷ [C] [

εὶπεῖν περὶ τοῦ δεσπότου Χριστοῦ ἐτάξαμεν. "Ετι δὲ γράφωμεν καὶ περὶ τῶν ἄλλων τεσσάρων προφητῶν, ὅσα ἢξιώθησαν εἰπεῖν περὶ τῆς κατὰ τὸν δεσπότην Χριστὸν οἰκονομίας, ἐν ἦ ἀφορᾶ πᾶς ὁ σκοπὸς τῆς θείας γραφῆς. Προφέρωμεν 5 τοίνυν πρῶτον τὸν μεγαλοφωνότατον Ἡσαΐαν ὃς καὶ τύπφ καὶ λόγφ ἢξιώθη ἰδεῖν καὶ προειπεῖν περὶ τοῦ κατὰ Χριστὸν μυστηρίου.

Είς τὸν Ἡσαΐαν.

Οὖτος ὁ μέγας Ἡσαΐας ὁ υίὸς τοῦ Ἀμώς, ὃς τύπω μὲν 10 εἶδε τὰ κατὰ τὸ μυστήριον τοῦ Χριστοῦ, ὅτε εἶδε τὸν κύριον καθήμενον ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ καὶ ἐπηρμένου καὶ σεραφεὶμ εἰστήκεσαν κύκλω αὐτοῦ, εξ πτέρυγες τῷ ἐνὶ καὶ εξ πτέρυγες τῷ ἐνὶ ἐαυτὰ κατακαλύπτοντα, καὶ ἔκραζον ετερος πρὸς τὸν ετερου ἄγιος ἄγιος ἄγιος κύριος σαβαώθ, πλήρης πᾶσα ἡ γῆ 15 τῆς δόξης αὐτοῦ. Ἐπὶ τούτοις ἀπεστάλη εν τῶν σεραφεὶμ καὶ ἔλαβε τῆ λαβίδι ἄνθρακα ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ἤψατο τῶν χειλέων αὐτοῦ λέγων τοῦτο ἀφελεῖ τὰς ἁμαρτίας σου, σαφῶς διὰ τῆς ὄψεως τῆς δειχθείσης καὶ τοῦ ῦμνου καὶ τοῦ τύπου διδαχθεὶς προμηνῦσαι τὸ κατὰ Χριστὸν μυ-20 στήριον. Ἐτι δὲ πάλιν καὶ λόγω φησὶν οὕτως ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη, καὶ ὡς ἀμνὸς ἐναντίον τοῦ κείραντος

11 Isa. 6, 1 ss 21 ibid. 53, 7

1 περὶ τῆς κατὰ τὸν δεσπότην Χριστὸν οἰκονομίας C τὸν δεσπότην Χριστὸν p δεσπότον L L ἐτάξαμεν] ἤδη προσέλθομεν A γράφομεν AC 2 ὄσα + δηλονότι καὶ αὐτοὶ A 3 περὶ - οἰκονομ. L C 4 σκοπὸς] κόσμος A προφέρωμεν] προφερέσθω A 5 ὁ μεγαλοφωνότατος 'Ησαΐας A δς + δὲ p 8 Esaias L 9 Οὐτος 'Ησ. ὁ μέγ. A δς" L A τύπω - Χριστοῦ] καὶ τύπω μὲν προεώρακε τὸ κατὰ Χριστὸν μυστήριον A 10 προείδε C 11 σεραφὶμ AC 13 τὸν L C ἔτερον + καὶ ἔλεγον 15 ἔν] εἶς ἐκ p 16 ἄνθρακα L C 18 δειχθείσης] δειχείας P 19 προμηνύσαι P 20 λόγω P περὶ τοῦ Χριστοῦ ἀξιωθεὶς προφητεῦσαι ὁ αὐτὸς P

Ταύτην την γρησιν δ Αίθίωψ εὐνοῦχος αὐτὸν ἄφωνος. άναγνούς τὸν Φίλιππον παρεκάλει ξρμηνευθήναι αὐτῷ αὐτήν, ος τάγιστα περί τοῦ δεσπότου Χριστοῦ αὐτὴν ἡρμήνευσεν είο ησθαι ύπὸ τοῦ προφήτου. "Ετι πάλιν λέγει "Ανθρωπος έν πληγη ὢν καὶ είδως φέρειν μαλακίαν. Καὶ πάλιν ὅτι 5 ανομίαν ουκ εποίησεν, ουδε ευρέθη δόλος εν τῷ στόματι αὐτοῦ, καὶ κύριος βούλεται καθαρίσαι αὐτὸν ἀπὸ τῆς πληγῆς καὶ δείξαι αὐτῷ φῶς. Καὶ πάλιν οὕτω λέγει κύριος ἰδοὺ έγω έμβαλω είς τα θεμέλια Σιων λίθον πολυτελή έκλεκτον άκρογωνιαΐον έντιμον είς τὰ θεμέλια αὐτῆς. Καὶ δ πιστεύων 10 έπ' αὐτῶ οὺ μὴ καταισγυνθῆ. Καὶ πάλιν ἔσται ἐν τῆ ήμερα εκείνη ή ρίζα τοῦ Ἰεσσαί, καὶ δ ἀνιστάμενος ἄρχειν έθνων, έπ' αὐτῷ ἔθνη έλπιοῦσι. Καὶ πάλιν πνεῦμα κυρίου έπ' έμέ, οδ είνεκεν έχρισέ με. Τοῦτο αναγνούς ο κύριος έν τῆ συναγωγή τοῖς σάββασιν εἶπεν. 'Αμὴν λέγω ὑμῖν, σήμερον 15 έπληρώθη ή γραφή αθτη έν τοῖς ἀσὶν ὑμῶν.

'Ησαίας ἦν ἀπὸ Ἱερουσαλήμ' θνήσκει δὲ ὑπὸ Μανασσῆ πρισθεὶς εὶς δύο, καὶ ἐτέθη ὑποκάτω δρυὸς Ῥωγὴλ ἐχόμενα τῆς διαβάσεως τῶν ὑδάτων ὧν ἀπώλεσεν Ἐζεκίας ὁ βασιλεὺς χώσας αὐτά. Καὶ ὁ θεὸς τὸ σημεῖον τοῦ Σιλωὰμ 20

1 Act. 8, 32—35 4. 5 Isa. 53, 3. 9 8 ibid. 28, 16
11 ibid. 11, 10 13 ibid. 61, 1 15 Lc. 4, 18—21 17 cf.
4 Reg. 21; 2 Chron. 33 18 ascensio Isaiae, aethiop., c. 5; alia testimonia patrum vide Schürer, Gesch. des israël. Volkes III³, 283 2 Chron. 32, 3. 30; Sir. 48, 17

έποίησε διὰ τὸν προφήτην, ὅτι πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν ὁλιγοψυγήσας ηύξατο πιείν ύδως, καὶ εὐθέως ἀπεστάλη αὐτῶ ἐξ αὐτοῦ διὰ τοῦτο ἐκλήθη Σιλωάμ, ὅπερ έρμηνεύεται ἀπεσταλμένος καὶ ἐπὶ τοῦ Ἐζεκία πρὸ τοῦ ποιῆσαι τοὺς λάκκους 5 καὶ τὰς κολυμβήθρας ἐπὶ εὐγῆ τοῦ Ἡσαΐου μικρὸν ὕδωρ έξηλθεν, ότι ήν ὁ λαὸς ἐν συγκλεισμῷ ἀλλοφύλων, καὶ ϊνα μη διαφθαρη ή πόλις. ώς μη έχουσα ύδωρ. 'Ηρώτων γάρ οί πολέμιοι, πόθεν πίνουσιν καὶ χαρακώσαντες τὴν πόλιν παρεκαθέζοντο τῷ Σιλωάμ. Όταν οὖν ηὖχοντο σὺν τῶ 10 Ήσαΐα οί Ἰουδαῖοι, έξήργετο τὸ ὕδωρ διὸ ἕως τῆς σήμερον αίφνιδίως έξέργεται, ΐνα δειγθή τὸ μέγα τοῦτο μυστήριον. Καὶ ἐπειδὴ διὰ τοῦ Ἡσαΐου τοῦτο γέγονε, μνήμης γάριν καὶ δ λαός τῶν Ἰουδαίων πλησίον αὐτὸν τὸν Σιλωὰμ ἔθαψαν έπιμελῶς καὶ ἐνδόξως, ῖνα διὰ τῶν ὁσίων αὐτοῦ προσευχῶν 15 καὶ μετὰ θάνατον αὐτοῦ ὡσαύτως ἔχωσι τὴν ἀπόλαυσιν τοῦ θδατος, ότι και χρησμός εδόθη αὐτῷ περί αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι ούτως. "Εστι δε δ τάφος εγόμενος του τάφου των βασιλέων, ὄπισθεν τοῦ τάφου τῶν Ἰουδαίων ἐπὶ τὸ μέρος τὸ πρὸς νότον. Σολομών γὰρ ἐποίησε τοὺς τάφους τοῦ Δαβὶδ δια-20 γράψας κατὰ ἀνατολὰς τῆς Σιών, ἥτις ἔγει εἴσοδον ἀπὸ Γαβαών μήκοθεν τῆς πόλεως σταδίους εἴκοσιν. Ἐποίησε δὲ ταύτην σκολιάν, σύνθετον, άνυπονόητον καὶ ἔστιν ή είσοδος εως της σήμερον τοις πολλοίς άγνοουμένη των ιερέων καὶ όλω τῷ λαῷ. Ἐκεὶ εἶχεν ὁ βασιλεὺς Σολομῶν τὸ γου-25 σίον τὸ ἐξ Αἰθιοπίας καὶ τὰ ἀρώματα. Καὶ ἐπειδὴ ἔδειζεν

3 Ioa. 9, 7 5 cf. Isa. 22, 9-11.

1 διὰ] δι' αὐτὸν Αρ δλιγωρήσας Β 4 'Ιεξεκία Α 'Εξεκίου ρ 5 κολυμβήτρας ρ 6 συγκλεισμῷ] συκαῖς Μωὰβ Α 9 ἤρχοντο Β orabant L εἶρχοντο ρτ 10 'Ιουδαῖοι + ἀντλεῖν ρ 11 ἐξέρχονται Α 13 ἔθαψαν + αὐτὸν Α 14 αὐτοῦ] τούτου Α διὰ - αὐτοῦ L ρ 17 ἐχομένως ρ 19 Salomon L 20 ἀπὸ L ὑπὸ Α 22 ταύτην + τὴν Α Έζεκίας τὸ μυστήριον Δαβὶδ καὶ Σολομῶντος τοῖς ἔθνεσι καὶ ἐμίανεν ὀστὰ τῶν προπατόρων αὐτοῦ, διὰ τοῦτο ὁ θεὸς ἐπηράσατο εἰς δουλείαν ἔσεσθαι τὸ σπέρμα αὐτοῦ τοῖς ἐχθροῖς αὐτοῦ, καὶ ἄκαρπον αὐτὸν καὶ ἄγονον ἐποίησεν ὁ θεὸς ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης.

Είς τὸν Ἱερεμίαν.

Οὖτος Ἱερεμίας ἀξιωθεὶς καὶ αὐτὸς προειπεῖν περὶ τοῦ κατὰ Χριστὸν μυστηρίου λέγων οὕτως καὶ ἔλαβον τὰ τριάκοντα ἀργύρια τὴν τιμὴν τοῦ τετιμημένου, ὃν ἐτιμήσαντο ἀπὸ υίῶν Ἰσραήλ, καὶ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ κε- 10 ραμέως, καθὰ συνέταξέ μοι κύριος. Ταύτης δὲ τῆς χρήσεως καὶ ὁ εὐαγγελιστὴς μέμνηται Ματθαῖος πληρωθείσης ἐν καιρῷ τοῦ πάθους. Πάλιν λέγει ὁ αὐτὸς προφήτης. Ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει κύριος, καὶ διαθήσομαι τῷ οἴκῷ Ἰσραὴλ καὶ τῷ οἴκῷ Ἰούδα διαθήκην καινήν, οὐ κατὰ τὴν 15 διαθήκην ἢν ἐποίησα τοῖς πατράσιν αὐτῶν, ἐν ἡ ἡμέρα ἐπιλαβομένου μου τῆς χειρὸς αὐτῶν ἐξαγαγεῖν αὐτὰς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ὅτι αὐτοὶ οὐκ ἐνέμειναν ἐν τῆ διαθήκη μου, κὰ ἀγὼ ἡμέλησα αὐτῶν, φησὶ κύριος, διδοὺς νόμους μου ἐπὶ διάνοιαν αὐτῶν, καὶ ἐπὶ καρδίαν αὐτῶν ἐπιγράφω αὐτούς, 20 καὶ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς θεόν, καὶ αὐτοὶ ἔσονταί μοι εἰς λαόν.

1 4 Reg. 20, 13f.; 2 Chron. 32, 27 3 4 Reg. 20, 18 8 Zach. 11, 12 12 Mt. 27, 9 13 Ierem. 31, 31—34

1 Σολομῶν Β 2 ἐμίανε + τὰ Α όστᾶ τόπου πατέρων Αρν 3 ἐπειράσατο ν ἐπειρώσατο \mathbf{r} 4 αὐτὸν \mathcal{L} Α ἄγονον + αὐτὸν \mathbf{A} 6 Ieremias \mathbf{L} 'Ιερεμ. + ὁ δέκατος \mathbf{C} 8 λέγει γὰρ οὕτως \mathbf{A} τριάκοντα] λ' \mathbf{A} 11 δὲ \mathcal{L} \mathbf{p} 12 Ματθαῖος + ὡς \mathbf{A} ἐν + τῷ \mathbf{A} πάθους + τοῦ Χριστοῦ \mathbf{A} 16 $\mathring{\eta}$ \mathcal{L} \mathbf{A} 17 αὐτὰς] αὐτοὺς \mathbf{C} 19 αὐτῶν] αὐτοὺς \mathbf{A} πύριος + ότι αὕτη $\mathring{\eta}$ διαθήκη μου, $\mathring{\eta}$ ν διαθήσομαι τῷ οἶκῳ 'Ισρα $\mathring{\eta}$ λ μετὰ τὰς $\mathring{\eta}$ μέρας ἐπείνας, φησὶ πύριος \mathbf{C} διδοὺς + δώσω \mathbf{C} ἐπὶ εἰς τ $\mathring{\eta}$ ν \mathbf{C} 20 καρδίας $\mathring{\mathbf{C}}$ γράψω $\mathring{\mathbf{C}}$ 21 θεὸν + αὐτοῖς \mathbf{v}

Καὶ οὐ μὴ διδάξωσιν ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ ἔκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ λέγων. Γνῶθι τὸν κύριον, ὅτι πάντες εἰδήσουσί με ἀπὸ μικροῦ ἔως μεγάλου αὐτῶν, ὅτι ἵλεως ἔσομαι ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν καὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν 5 οὺ μὴ μνησθῶ ἔτι. Καὶ ταύτης τῆς χρήσεως μέμνηται ὁ ἀπόστολος ἐν τῆ πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῆ.

Ίεφεμίας ἦν ἐξ ᾿Αναθώθ, καὶ ἐν Τάφναις Αἰγύπτου λίθοις βληθεὶς ὑπὸ τοῦ λαοῦ ἀποθνήσκει. Κεῖται δὲ ἐν τόπω τῆς οἰκήσεως Φαραώ, ὅτι Αἰγύπτιοι ἐδόξασαν αὐτὸν εὐεργειο τηθέντες δι᾽ αὐτοῦ. Ηὕχετο γὰρ αὐτοὶς. Τῶν γὰρ ὑδάτων οἱ θῆρες ⟨ἡνόχλουν αὐτὸν⟩, οῦς καλοῦσιν οἱ Αἰγύπτιοι μὲν Ἐφώθ, Ἔλληνες δὲ κροκοδείλους. Καὶ ὅσοι εἰσὶ πιστοὶ θεοῦ εως σήμερον εὕχονται ἐν τῷ τόπω ἐκείνω, καὶ λαμβάνοντες τοῦ χοὸς τοῦ τόπου δήγματα ἀνθρώπων θεραπεύουσιν. Ἡμεῖς δὲ ἡκούσαμεν ἐκ τῶν παίδων ᾿Αντιγόνου καὶ Πτολεμαίου γερόντων ἀνδρῶν, ὅτι ᾿Αλέξανδρος ὁ τῶν Μακεδόνων ἐπιστὰς τῷ τάφω τοῦ προφήτου καὶ ἐπιγνοὺς τὰ εἰς αὐτὸν μυστήρια εἰς ᾿Αλεξάνδρειαν μετέστησεν αὐτοῦ τὰ λείψανα, 20 περιθεὶς αὐτὰ ἐνδόξως κύκλω, καὶ ἐκωλύθη ἐκ τῆς γῆς

6 Hebr. 8, 8—12 7 Ierem. 1, 1; 43, 8 8 cf. Hebr. 11, 37 8 Ierem. 43, 9 10 cf. 2 Macchab. 15, 14; Origenes in Ioan. t. XIII c. 57

1 διδάξουσιν Β 2 ἕκαστος + τὸν πολίτην αὐτοῦ καὶ ἕκαστος C καὶ - αὐτοῦ L C 4 ἕλεος A μὴ L ρν 5 μιμνησθῶ ν τῆς χρήσεως L C 6 Ἑρραίους] Ῥωμαίους C Romanos (!) L 7 Ἱερ. + οὐτος A ἐν L τν λίθ. βλ.] λιθοβοληθεὶς A βληθεὶς] δὲ ὑποβληθεὶς ρν 9 οτι] οἱ γὰρ A 10 δι'] ὑπ' A αὐτοῖς] ὑπὲρ αὐτῶν A <math> 10 deest aliquid 11 20

ἐκείνης τὸ γένος τῶν ἀσπίδων, καὶ ἐκ τοῦ ποταμοῦ ὡσαύτως, καὶ οὕτως ἐνέβαλεν τοὺς ὄφεις τοὺς λεγομένους ἀργολάους ὅ ἐστιν ὀφιομάχους, οῦς ἤνεγκεν ἐκ τοῦ Ἦρους τοῦ Πελοπονησιακοῦ, ὅθεν καὶ ἀργόλαοι καλοῦνται, τουτέστιν ἤργους δεξιοί, λαλιὰν δὲ ἔχουσιν ἡδυτάτην καὶ πανευώνυμον.

Οὖτος ὁ Ἱεφεμίας σημεῖον ἔδωκε τοῖς ἱεφεῦσιν Αἰγύπτου, ὅτι δεῖ σεισθῆναι τὰ εἴδωλα αὐτῶν καὶ συμπεσεῖν διὰ σωτῆρος παιδὸς ἐκ παρθένου γεννωμένου, ἐν φάτνη δὲ κειμένου. Διὸ καὶ ἕως νῦν θεοποιοῦσιν παρθένον λεχὼ καὶ βρέφος ἐν φάτνη τιθέντες προσκυνοῦσιν. Καὶ Πτολεμαίω τῷ βα- 10 σιλεῖ τὴν αἰτίαν πυνθανομένω ἔλεγον, ὅτι πατροπαράδοτόν ἐστιν μυστήριον ὑπὸ ὁσίου προφήτου τοῖς πατράσιν ἡμῶν παραδοθέν.

Οὖτος ὁ προφήτης Ἱερεμίας πρὸ τῆς ἁλώσεως τοῦ ναοῦ ῆρπασε τὴν κιβωτὸν τοῦ νόμου καὶ τὰ ἐν αὐτῆ, καὶ ἐποίη- 15 σεν αὐτὰ κατατεθῆναι ἐν πέτρα, καὶ εἶπε τοῖς παρεστῶσιν ἀπεδήμησε κύριος ἐν Σινᾶ εἰς οὐρανόν, καὶ πάλιν ἐλεύσεται νομοθέτης ἐκ Σιὼν ἐν δυνάμει, καὶ σημεῖον ὑμῖν ἔστω τῆς παρουσίας αὐτοῦ, ὅτε ξύλον πάντα τὰ ἔθνη προσκυνήσουσιν. Εἶπε δὲ ὅτι τὴν κιβωτὸν ταύτην οὐδεἰς ἐκβαλεῖ εἰ μὴ 20 ᾿Ααρών, καὶ τὰς ἐν αὐτῆ πλάκας οὐδεἰς ἀναπτύξει οὐκέτι ἱερέων ἢ προφητῶν, εἰ μὴ Μωϋσὴς ὁ ἐκλεκτὸς τοῦ θεοῦ. Καὶ ἐν τῆ ἡμέρα τῆς ἀναστάσεως πρώτη ἡ κιβωτὸς ἀναστήσεται, καὶ ἐξελεύσεται ἐκ τῆς πέτρας, καὶ τεθήσεται ἐν ὄρει Σινᾶ. Καὶ πάντες οἱ ἅγιοι πρὸς αὐτὴν συναχθήσονται, 25 ἐκεῖ ἐκδεχόμενοι κύριον τὸν ἐχθρὸν φεύγοντες, ἀνελεῖν αὐτοὺς

7 Isa. 19, 1 14 2 Macchab. 2, 4—8

θέλοντα. Έν τῆ πέτρα ἐκείνη ἐσφράγισε τῷ δακτύλῳ τὸ ὅνομα τοῦ θεοῦ, καὶ ἐγένετο ὁ τύπος ὡς γλυφὴ σιδήρου, καὶ νεφέλη φωτεινὴ ἐσκέπασε τὸ ὅνομα, καὶ οὐδεὶς νοεῖ τὸν τόπον οὐδὲ ἀναγνῶναι δύναταί τις ἕως σήμερον καὶ ἕως τῆς συντελείας. Ἔστι δὲ ἡ πέτρα ἐν τῆ ἐρήμῳ ὅπου πρῶτον ἡ κιβωτὸς γέγονε μεταξὺ τῶν δύο ὀρέων, ἐν οἰς κεῖται Μωϋσὴς καὶ ᾿Ααρών. Καὶ ἐν νυκτὶ νεφέλη ὡς πῦρ γίνεται περὶ τὸν τόπον κατὰ τὸν τύπον τὸν ἀρχαῖον, ὅτι οὐ μὴ παύσηται ἡ δόξα τοῦ θεοῦ ἐκ τοῦ νόμου αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο ἔδωκεν ὁ θεὸς τῷ Ἱερεμία χάριν, ἵνα τὸ τέλος τοῦ μυστηρίου αὐτοῦ αὐτὸς ποιήση, ἵνα γένηται συγκοίνωνος Μωϋσέως καὶ ᾿Ααρών, καὶ ὁμοῦ εἰσιν ἕως σήμερον, ἐπειδὴ καὶ ὁ Ἱερεμίας ἐστὶν ἐκ σπέρματος ἱερατικοῦ.

Είς τὸν Ίεζεχιήλ.

15 Οὖτος Ἰεζεκιὴλ ἐν Βαβυλῶνι προφητεύων καὶ αὐτὸς ηξιώθη προειπεῖν περὶ τῆς κατὰ Χριστὸν οἰκονομίας, καὶ φησι καὶ ρύσομαι αὐτοὺς ἀπὸ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν, καὶ καθαριῶ αὐτούς, καὶ ἔσονταί μοι εἰς λαόν. καὶ ἐγὼ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς θεόν, καὶ ὁ δοῦλός μου Δαβὶδ ἄρχων ἐν το μέσω αὐτῶν καὶ ποιμὴν εἰς ἔσται πάντων, ὅτι ἐν τοῖς προστάγμασί μου πορεύσονται. Καὶ πάλιν λέγει, καὶ εἶπε πρός με τὸ ὕδωρ τοῦτο τὸ ἐκπορευόμενον εἰς τὴν θάλασσαν τὴν πρὸς ἀνατολάς, καὶ κατέβαινεν ἐπὶ τὴν ᾿Αραβίαν καὶ ἤρχετο ἐπὶ τὴν θάλασσαν ἐπὶ τὸ ὕδωρ τῆς διεκβολῆς καὶ

3 2 Macchab. 2, 7 8 ibid. v. 8 17 Ezech. 34, 23-25 22 ibid. 47, 8. 9

8 περὶ — τόπον] ἐπὶ τοῦ τόπου Α 11 ποιήσει ∇ γέννηται pv 13 καὶ + δὲ p Οὖτος + ὁ C 14 Ezechiel L 15 Ἰεζ. + ὁ Α 16 ἀξιωθεὶς Α 17 φησὶ γὰρ Α φησι \angle καὶ C αὐτῶν] ὧν ἡμάρτησαν ἐν αὐταῖς C 18 ἐγὼ + κύριος C 22 θάλασσαν] Γαλιλαίαν BC 23 τὴν \angle C ἀξοαβίαν Α 24 ἤρτχετο + ἕως C τῆς + τὸ Α δι' ἐκβ. Α

ύγιάσει τὰ ὕδατα· καὶ ἔσται πᾶσα ψυχὴ τῶν ζώων τῶν ἐκζεόντων καὶ ἐπὶ πάντα, ἐφ' ἃ ἂν ἐπέλθη, ἐκεῖ ὁ ποταμὸς ζήσεται.

Ἰεζεκιὴλ οὖτός ἐστιν ἐκ τῆς Σαριρᾶ τῶν ἱερέων, καὶ ἀπέθανεν ἐν γῆ Χαλδαίων ἐπὶ τῆς αἰχμαλωσίας, πολλὰ προφητεύ- 5
σας τοῖς ἐν τῆ Ἰουδαία. ᾿Απέκτεινε δὲ αὐτὸν ὁ ἡγούμενος
τοῦ λαοῦ Ἰσραὴλ ἐκεῖ, ἐλεγχόμενος ὑπ᾽ αὐτοῦ ἐπὶ εἰδώλων
σεβάσμασι. Καὶ ἔθαψεν αὐτὸν ὁ λαὸς ἐν ἀγρῷ Μαοὺρ ἐν
τάφω Σὴθ καὶ ᾿Αρφαξὰδ πατέρων ᾿Αβραάμ. Καί ἐστιν ὁ
τάφος σπήλαιον διπλοῦν, ὅτι ᾿Αβραὰμ ἐν Χεβρῶν πρὸς τὴν 10
ὁμοιότητα αὐτοῦ ἐποίησε τὸν τάφον Σάρξας. Διπλοῦν δὲ
λέγεται, ὅτι είλικτόν ἐστι καὶ ἀπόκρυφον ἐξ ἐπιπέδου, καί
ἐστιν ὑπερῷον ἐπὶ γῆς ἐν πέτρα κρεμάμενον.

Οὖτος ὁ προφήτης τέρας ἔδωκε τῷ λαῷ, ὥστε προσέχειν τῷ ποταμῷ Χοβάρ, ὅτε ἐκλείποι, ἐλθεῖν τὸ δρέπανον τῆς 15 ἐρημώσεως εἰς πέρας τῆς γῆς, καὶ ὅτε πλημμυρήσει, τὴν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐπάνοδον.

Καὶ γὰο ἐκεῖ κατώκει ὁ ὅσιος, καὶ πολλοὶ πρὸς αὐτὸν συνήγοντο. Καί ποτε πλήθους συνόντος αὐτῷ ἔδεισαν οἱ Χαλδαῖοι τοὺς Ἑβραίους, μὴ ἀνταράξωσι καὶ ἐπέλθωσιν 20 αὐτοῖς εἰς ἀναίρεσιν. Καὶ ἐποίησεν ὁ προφήτης διαστῆναι τὸ ὕδωρ, ἵνα ἐκφύγωσιν εἰς τὸ πέραν. Οἱ δὲ κατατολμήσαντες τῶν ἐχθρῶν ἐπιδιώξαντες κατεποντίσθησαν.

Ούτος δ προφήτης διὰ προσευχής αὐτομάτως αὐτοῖς

9 Genes. 23, 2. 9. 19 15. 16 cf. Ezech. 1, 3; 36, 8; 47, 1

δαψιλή τροφὴν ἰχθύων παρέσχε, καὶ πολλῶν ἐκλειπόντων ζωὴν αὐτοῖς ἐκ θεοῦ ἐλθεῖν παρεκάλεσεν. Οὖτος ἀπολλυμένου τοῦ λαοῦ σημεῖα ποιήσας ἔπαυσε τοὺς πολεμίους καταπλήξας αὐτοὺς οὐρανόθεν, ὅτε ἔλεγεν ὁ Ἰσραήλ, ὅτι ὁια- πεφωνήκαμεν, ἀπόλωλεν ἡ ἐλπὶς ἡμῶν. Καὶ ἐν τέρασι τῶν ὀστέων τῶν νεκρῶν αὐτοὺς ἔπεισεν, ὅτι ἐστὶν ἐλπὶς τῷ Ἰσραὴλ καὶ ὧδε καὶ ἐπὶ τοῦ μέλλοντος οὖτος κρίνων τῷ Ἰσραὴλ ἐδείκνυε τὰ ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν τῷ ναῷ γενόμενα. Οὖτος ἡρπάγη ἐκεῖθεν, καὶ ἡλθεν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ εἶπεν τὰ ἐν τῷ ναῷ γενόμενα κατ' αὐτὴν τὴν ὥραν εἰς ἔλεγχον τῶν ἀπειθούντων τῷ θεῷ.

Οὖτος κατὰ τὸν Μωϋσῆν εἶδε τὸν τύπον τοῦ ναοῦ καὶ τὸ τεῖχος καὶ περίτειχος καὶ τὴν πύλην, ἐν ἦ κύριος εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται. Καὶ ἔσται ἡ πύλη κεκλεισμένη, 15 καὶ εἰς αὐτὸν ἐλπιοῦσι πάντα τὰ ἔθνη.

Οὖτος ἔκρινεν ἐν Βαβυλῶνι τὴν φυλὴν Δὰν καὶ τοῦ Γάδ, ὅτι ἠσέβουν πρὸς κύριον διώκοντες τοὺς τὸν νόμον φυλάσσοντας, καὶ ἐποίησεν αὐτοῖς τέρας μέγα, ὅτι οί ὄφεις ἀνήλισκον τὰ βρέφη αὐτῶν καὶ πάντα τὰ κτήνη αὐτῶν διὰ 20 τὴν ἀσέβειαν αὐτῶν. Καὶ εἴρηκεν ὅτι δι' αὐτοὺς οὐκ ἐπιστρέψει δ λαὸς εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ, ἀλλ' ἐν Μηδία ἔσονται ἕως συντελείας πλάνης αὐτῶν, καὶ ἐξ αὐτῶν ἡν ὁ ἀνελὼν αὐτὸν [πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ].

1 cf. Ezech. 47, 9 4 ibid. 37, 11 10 ibid. c. 8, 3 11 Exod. 25, 9; Ezech. 40; 43, 2; 44, 2; 46, 1. 2. 8. 14 17 cf. Genes. 49, 16—19

¹ έκλιπόντων p 4 Ίσοαήλ] Ίεξεκιήλ? 7 τὸν Ἰσοαήλ A 8 καλ — γενόμενα A 10 έλεγον r 18 περίτειχος] καλ τὰ περί τὸ τεῖχος Apv 17 πρὸς + τὸν A 19 κτῆνα r 20 έπιστρέφει rv Madiam L 23 πάσας — αὐτοῦ / AL

Είς τὸν Δανιήλ.

Οὖτος Δανιὴλ ἐν Βαβυλῶνι προφητεύων καὶ αὐτὸς ἀξιωθεὶς προειπεῖν περὶ τοῦ δεσπότου Χριστοῦ φησιν οῦτως:
καὶ γνώση καὶ συνήσεις ἀπὸ ἐξόδου λόγου τοῦ ἀποκριθῆναί σοι καὶ τοῦ οἰκοδομηθῆναι Ἱερουσαλὴμ ἔως Χριστοῦ το
ἡγουμένου ἐβδομάδες ἐπτὰ καὶ ἐβδομάδες ἐξήκοντα δύο καὶ
τὰ ἐξῆς. Καὶ πάλιν καὶ ἐτμήθη λίθος ἄνευ χειρῶν, καὶ
ἐπάταξε τὴν εἰκόνα, καὶ ἐγένετο ὁ λίθος εἰς ὄρος μέγα, καὶ
ἐπλήρωσε τὴν γῆν. Καὶ πάλιν καὶ ἰδοὺ μετὰ τῶν νεφελῶν
τοῦ οὐρανοῦ ὡς υίὸς ἀνθρώπου ἐρχόμενος, καὶ ἕως τοῦ 10
παλαιοῦ τῶν ἡμερῶν ἔφθασε, καὶ αὐτῷ ἐξεδόθη ἡ τιμὴ καὶ
ἡ ἐξουσία καὶ τὰ λοιπὰ ὅσα ἐρξήθη.

Δανιὴλ οὖτος ἡν ἐκ φυλῆς Ἰούδα τῶν ἐξεχόντων τῆς βασιλικῆς ὑπηρεσίας, ἀλλ' ἔτι νήπιος ὢν ἤχθη ἐν τῆ αἰχμα-λωσία ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς γῆν Χαλδαίων. Ἐγεννήθη δὲ ἐν 15 Βεθωρών τῆ ἀνωτέρα καὶ ἡν ἀνὴρ σώφρων, ὥστε δοκεῖν τοὺς Ἰουδαίους εἶναι αὐτὸν σπάδοντα.

Πολλὰ ἐπένθησεν οὖτος τὸν λαὸν καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐν νηστείαις ἤσκησεν ἀπὸ πάσης τροφῆς ἐπιθυμητῆς, σπέρματα γῆς ἐσθίων. Καὶ ἦν ἀνὴρ ξηρὸς 30

4 Dan. 9, 25 7—9 ibid. 2, 45; 7, 13 13 ibid. 1, 3: cf. 4 Reg. 20, 18; Isa. 39, 7 18 Dan. 1, 8. 13

1 Daniel L 2 Δαν. + ὁ AL 3 Χριστοῦ + καὶ C φῆ γὰρ A ἀπὸ ἐξόδον ἰόγον L V 4 ἰόγον L A σοι L C 5 οἰποδομῆσαι C ἔξήκ. δύο] ξβ΄ A 7 ἔξῆς] λοιπά C καὶ L C 8 ἐπάταξε — μέγα] ἐλέπτυνε τὸ ὅστρακον, τὸν σίδηρον, τὸν χαλκόν, τὸν ἄργυρον, τὸν χρυσόν C ἔφθασε — ἐρξήθη] ἔφθασε καὶ προσήχθη αὐτῷ. Καὶ αὐτῷ ἐδόθη ἡ ἀρχὴ καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ βασιλεία, καὶ πάντες οἱ λαοί, φυλαὶ καὶ γλῶσσαι αὐτῷ δουλεύσουσιν. Ἡ ἔξουσία καὶ τὰ λοιπὰ C 11 ἔξεδόθη + καὶ A 15 γῆν] τὴν P 16 Βεθερώμ P Βεθερών P 18 σπάδωνα in margine τὸν εὐνοῦχον A ita ut videretur Iudaeis spado L 19 νηστεία P ἤσκ.] ἡσθένησεν A

καὶ σπανὸς τὴν ὶδέαν, ὡραῖος ἐν γάριτι ὑψίστου. Οὖτος πολλά ηύξατο ύπεο του Ναβουγοδονόσοο, παρακαλούντος αὐτὸν Βαλτάσαρ τοῦ υίοῦ αὐτοῦ, ὅτι ἐγένετο θηρίον καὶ κτηνος, ίνα μη ἀπόληται. Ήν γαρ τα έμπροσθεν ως βους 5 σύν τη κεφαλή, και οι πόδες σύν τοις οπισθεν λέων. 'Απεκαλύφθη δὲ τῷ δσίω περὶ τοῦ μυστηρίου τούτου, ὅτι κτῆνος γέγονε διὰ τὴν ἄλογον αὐτοῦ φιληδονίαν καὶ σκληροτραγηλίαν, καὶ ὅτι ὡς βοῦς ὑποζύγιον γενήσεται τοῦ Βελίαο, λέων δὲ διὰ τὸ άρπακτικὸν καὶ τυραννικὸν καὶ θηριῶδες τοῦ Ταῦτα ἔχουσιν οί δυνάσται ἐν νεότητι, ἐπὶ τέλει δε θήρες γίνονται, άρπάζοντες, όλοθρεύοντες, πατάσσοντες άναιροῦντες, τυραννοῦντες, ἀσεβοῦντες, τὰς δὲ τούτων άμοιβάς παρά τοῦ δικαιοκρίτου θεοῦ ἀπολαμβάνοντες. "Εγνω δὲ διὰ τοῦ θεοῦ ὁ ἄγιος, ὅτι ὡς βοῦς ἤσθιε χόρτον, καὶ 15 ότι οὐκ ἐγένετο αὐτῷ ἀνθρωπίνης φύσεως τροφῆς ἐπιθυμία. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ αὐτὸς Ναβουγοδονόσορ μετὰ τὴν πέψιν τῆς τροφῆς ἐν καρδία ἀνθρωπίνη γενόμενος ἔκλαιε καὶ ἠξίου κύριον πασαν την ημέραν και νύκτα τεσσαρακοντάκις δεόμενος. Δαίμων δὲ ἐπεγίνετο αὐτῶ καὶ ἐλάνθανεν ὅτι γέγονεν 20 άνθρωπος. "Ηρθη δὲ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ τοῦ μὴ λαλεῖν, καὶ νοῶν εὐθὺς ἐδάκουε, καὶ οί ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἦσαν ὡς νεκρόν κρέας έν τῷ κλαίειν πολλοί γὰρ έξιόντες έκ τῆς πόλεως έθεώρουν αὐτόν.

Ό δὲ Δανιὴλ μόνος οὐκ ἤθελεν ἰδεῖν αὐτόν, ὅτι πάντα

14 Dan. 4, 23. 30

1 ὡραῖος] ἀμοξόαῖος Α τυμιστος p 2 ηυξετο pv 6 δὲ \angle A 7 φιληδονίαν + αὐτοῦ A 8 βελιᾶ Β ὑπὸ ζυγὸν A 11 ἀπατάσσοντες r 12 δὲ \angle A 13 δικαιοκριτοῦ p δικαίον κριτοῦ A θεοῦ \angle A 15 καὶ ὅτι — ἐπιθυμ.] χόρτον καὶ ἐγένετο αὐτῷ ἀνθρωπίνης βρώσεως τροφή A 16 αὐτὸς \angle A 17 ἐν \angle Á γινόμενος B 19 Δαίμων lacuna in A 20 δὲ \angle A 21 εὐθέως A ἐδάκρυεν \angle καὶ A 22 ἐκ \angle A

τὸν χρόνον τῆς ἀλλοιώσεως αὐτοῦ ἐν προσευχῆ ἦν περὶ αὐτοῦ. Ἐλεγε γὰρ ὅτι· πάλιν ἄνθρωπος γενήσεται, καὶ τότε ὄψομαι αὐτὸν, καὶ ἠπίστουν αὐτῷ.

Ο Δανιὴλ οὖν τὰ έπτὰ ἔτη προσευγόμενος πρὸς τὸν υψιστον ήτησεν γενέσθαι, ους είπεν καιρούς, προσευγόμενος 5 πρός τον θψιστον εποίησεν γενέσθαι] μηνας έπτά. Καὶ τὸ μυστήριον των έπτα καιρων έτελέσθη έπ' αὐτόν, ὅτι ἀποκαταστάς εν επτά μησίν, ως ην το πρίν, τὰ εξ έτη καὶ πέντε μῆνας ὑπέπιπτε κυρίφ καὶ ὡμολόγει τὴν ἀσέβειαν αὐτοῦ καὶ πᾶσαν τὴν ἀνομίαν αὐτοῦ, καὶ μετὰ ἄφεσιν τῶν ἀνομιῶν 10 αὐτοῦ ἀπέδωκεν αὐτῷ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ, καὶ οὕτε ἄρτον ούτε πρέας έφαγεν ούτε οίνον έπιεν, έξομολογούμενος πυρίω, őτι Δανιὴλ προσέταξεν αὐτῷ ὀσπρίοις βρεκτοῖς καὶ γλόαις έξιλεώσασθαι κύριον. Διὰ τοῦτο ἐκάλεσεν αὐτὸν Βαλτάσαρ, ώς τὸν υίὸν αὐτοῦ. Ἡθέλησε δὲ αὐτὸν συγκληρονόμον 15 καταστηναι των τέκνων αὐτοῦ. 'Αλλ' ὁ ὅσιος εἶπεν. 'Ίλεώς μοι ἀφεῖναί με κληρονομίαν πατέρων μου καὶ κολληθηναί με κληρονομία απεριτμήτων. Καὶ τοῖς άλλοις βασιλεῦσι Περσῶν πολλὰ ἐποίησε τεράστια ὅσα οὐκ ἐγράφησαν. ἀπέθανεν, καὶ ἐτάφη ἐν τῷ σπηλαίω τῷ βασιλικῷ μόνος 20 *ἐνδόξως. Καὶ αὐτὸς ἔδωκε τέρας ἐν ὄρεσι τοῖς ὑπεράνω* της Βαβυλώνος ότι ότε καπνισθήσεται τὸ ἐκ βοζόᾶ, τότε ήξει τέλος Βαβυλώνος. [ότε δὲ κατ' ἀνατολας ὕδωρ καθαρὸν

4 Dan. 4, 29. 30 11 ibid. 4, 33 14 ibid. 1, 7; 4, 5 s 22 Ezech. 47, 1 ss

10

ἐξελεύσεται, τότε ὁ θεὸς ἐπὶ γῆς φανεὶς ὡς ἄνθρωπος ἀναδέξεται πάσας τὰς ἀνομίας τοῦ κόσμου εἰς ἑαυτὸν ἐν τῷ ἀνασκολοπίζεσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἱερέων τοῦ νόμου. Καὶ
εὐθὺς πνεύματος χάρις ἐπὶ γῆς ἐκχυθήσεται εἰς πάντα τὰ
5 ἔθνη.] "Ότε δὲ ἐν πυρὶ καίεται, τότε τέλος ἔσται τῆς γῆς.
Έὰν δὲ ἐν τῷ νότῳ ρεύση ὕδατα, ὑποστρέψει ὁ λαὸς εἰς
τὴν γῆν αὐτοῦ. 'Εὰν δὲ αἶμα ρεύση, φόνος ἔσται τοῦ
Βελίαρ ἐν πάση τῆ γῆ. Καὶ ἐκοιμήθη ἐν εἰρήνη ὁ ὅσιος
τοῦ θεοῦ.

Είς τὸν 'Ηλίαν.

Οἶτός ἐστιν Ἡλίας ὁ πρῶτος ἀνθρώπων τοῖς ἀνθρώποις ὑποδείξας ο ὑρανοδραμεῖν, ὁ πρῶτος ἀνθρώπων ὑποδείξας ὁ τὴν γῆν λαχὼν οἰκητήριον καὶ τὸν οὐρανὸν ἀθρόον διατρέχων, ὁ θνητὸς ὑπάρχων καὶ τοῖς ἀθανάτοις ἁμιλλώμενος, 15 ὁ χαμαὶ βαδίζων καὶ ὡς πνεῦμα μετ' ἀγγέλων οὐρανοπολῶν' ὁ διὰ τῆς μηλωτῆς τῷ μαθητῆ Ἐλισσαίῳ διπλᾶ τὰ χαρίσματα μεταδούς ὁ μακροχρόνιος καὶ ἀγήρως ἄνθρωπος, ὁ τῷ ᾿Αντιχρίστῳ διατηρούμενος στρατηγός, ὁ ἀντικαθιστάμενος καὶ διελέγχων τὴν ἀπάτην καὶ τὴν ὑπερηφανίαν αὐτοῦ, ὁ 20 πάντας ἀνθρώπους ἐκ τῆς πλάνης αὐτοῦ ἐπὶ τὸν θεὸν ἐν τῆ συντελεία ἐπιστρέφων' οὖτος ὁ τῆς δευτέρας καὶ ἐπιφανοῦς παρουσίας τοῦ δεσπότου Χριστοῦ ἀξιούμενος εἶναι πρόδρομος ὁ μέτρω διακονιῶν τοῖς ἀγγέλοις ἁμιλλώμενος.

δ ἔσται [Ar ἐν — νότω] morbo L 6 ξεύσει pv 7 τοῦ Βελίας [L] 9 θεοῦ + Hactenus de prophetis qui libros conscripserunt, iam consequenter et de illis dicendum est, quorum nulli libri circumferuntur [L] 10 Ήλίας [B] + δ Θεσβίτης [B] 11 οὖτος [- ἀμιλλώμενος in chronico paschali et apud Cosmam Indicinitium omnium prophetarum exstat, sed in [A] et [L] hoc in loco 12 οὐρανοδραμεῖν [- ἀνθρώπων [L] [P] ὑποδ. [+ ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων μίαν ὁδόν [A] [C] 13 ἇθρῶσν [A] ἀνθρῶν [A] αντελεία [A] [

Οὖτος ἡν ἐκ γῆς ᾿Αράβων, φυλῆς ᾿Ααρών, οἰκῶν ἐκ Γαλαάδ, ὅτι ἡ Θέσβις δῶμα ἡν τοῖς ἱερεῦσιν. Ὅτε δὲ ἔμελλε τεχθῆναι, εἶδεν Σωβαχὰ ὁ πατὴρ αὐτοῦ, ὅτι ἄγγελοι λευκοφανεῖς αὐτὸν προσηγόρευον καὶ ὅτι ἐν πυρὶ αὐτὸν ἐσπαργάνουν καὶ φλόγα πυρὸς ἐδίδουν αὐτῶ φαγεῖν. Καὶ 5 ἐλθὼν ἀνήγγειλεν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ χρησμός μὴ δειλιάσης ἔσται γὰρ ἡ οἴκησις αὐτοῦ φῶς καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ ἀπόφασις, καὶ κρινεῖ τὸν Ἰσραὴλ ἐν ξομφαία καὶ πυρί.

Είς τὸν Ἐλισσαῖον.

Οὖτος ὁ Ἐλισσαῖος ἡν ἐξ ᾿Αβελμαοὺλ γῆς τοῦ Ῥουβίμ. 10 Καὶ ἐπὶ τούτου γέγονε τέρας, ὅτι ἡνίκα ἐτέχθη, ἐν Γαλγάλοις ἡ δάμαλις ἡ χρυσὴ ὀξὺ ἐβόησεν, ιστε ἀκουσθῆναι εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ εἶπεν ὁ ἱερεὺς διὰ τῶν δήλων ὅτι προφήτης ἐτέχθη εἰς Ἱερουσαλήμ, ος καθελεῖ τὰ γλυπτὰ αὐτῶν καὶ τὰ χωνευτὰ αὐτῶν. Καὶ θανὼν ἐτάφη ἐν Σαμαρεία. 15

Είς τὸν Ζαχαρίαν.

Ζαχαρίας υίὸς Ἰωδαὲ τοῦ ἱερέως. Οὖτος ἡν ἐξ Ἱερουσαλήμ, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτὸν Ἰωὰς ὁ βασιλεὺς Ἰούδα ἐχόμενα τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ἐξέχεε τὸ αἶμα αὐτοῦ ὁ οἶκος Δαβὶδ

1 3 Reg. 17, 1 8 Isa. 66, 16 10 3 Reg. 19, 16 17 2 Chron. 24, 20 18 cf. 4 Reg. 12 19 Mt. 23, 35; Lc. 11, 51

1 ἀρξάρων + Thesbites AL ἐκ] ἐν Β ἐκ \angle p 2 ἡ \angle A δόμα A οὐτος ὅταν Β Σοβαχὰ A Sabacha L Σβαχὰ p 4 ὅτι \angle A 6 ὁ \angle A 9 Elisaeus L 10 ὁ \angle A 'Ελισσάτος \angle L Abelbuel L ἀβελμονήλ A 'Pονβίν Β 11 ὅτι \angle A ἡνίκα + γὰρ A 13 καὶ — 14 'Ιερονσαλήμ \angle p ἱερεὺς — προφήτης lacuna A 15 θανὰν + δὲ A 16 Zacharias L 17 Οὐτος Ζαχαρίας ὁ τὸ δρέπανον, ὁ A Hic Zacharias, falcifer L 18 ἀπέχτεινε δὲ A

15

ἀνὰ μέσον ἐπὶ τοῦ Ἐλάμ. Καὶ λαβόντες αὐτὸν οἱ ἷερεῖς ἔθαψαν μετὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

Είς τὸν Ναθάν.

Οὐτος Ναθὰν ὁ προφήτης ἦν ἐκ Γαβαὼν ἐπὶ Δαβὶδ 5 καὶ αὐτὸς ἦν ὁ διδάξας αὐτὸν τὸν νόμον τοῦ κυρίου καὶ εἶδεν, ὅτι Δαβὶδ ἐν τῆ Βηρσαβεὲ παραβήσεται καὶ σπεύδοντι ἐλθεῖν καὶ ἀναγγεῖλαι αὐτῷ ἐνεπόδισεν ὁ Βελίαρ. Ἐρχόμενος δὲ κατὰ τὴν ὁδόν, εὖρε νεκρὸν κείμενον γυμνὸν ἐσφαγμένον καὶ ἀπέμεινε δι' αὐτὸν ἐκεῖ. Οὖτος ἀπέθανε καὶ ἐτάφη 10 εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ ἐν Γαβαών.

Είς τὸν 'Αχία.

Οὖτος 'Αχίας ἦν ἐν Σιλώμ, ὅπου ἦν ἡ σκηνὴ ἡ παλαιὰ ἐπ πόλεως 'Ηλί, καὶ ἀπέθανε καὶ ἐτάφη σύνεγγυς τῆς δουὸς Σιλώμ ὁ δὲ αὐτὸς καὶ 'Αδωνίας λέγεται.

Είς τὸν Ἰωάθ.

Οὖτος Ἰωὰθ ἦν ἐκ γῆς Σαμαρίν, ἐπάταξε δὲ αὐτὸν δ λέων, καὶ ἀπέθανε, καὶ ἐτάφη ἐν Βεθὴλ ἐγγὺς τοῦ ψευδοπροφήτου τοῦ πλανήσαντος αὐτόν.

4 2 Reg. 7, 2; Sir. 47, 1 5 2 Reg. 11; 12, 1 ss 12 3 Reg. 11, 29; 12, 15 16 ibid. 13, 24. 29

1 έπὶ τοῦ 'Ελάμ] sub Elam L 3 Inde omnes alii in Chronico Paschali desunt 3 Νάθαν Α ὁ προφ. \angle L 7 έλθεῖν + ut regem praemoneret L 9 καὶ — ἐκεῖ] cuius ibi gratia aliquamdiu haesit L 11 Achias L ἀχιά Α 12 ἀχίας \angle Ls Σηλώμ $\mathbf B$ ή παλαιά] πάλαι $\mathbf B$ 13 'Ηλὶ \angle καὶ $\mathbf B$ 14 δὲ \angle $\mathbf B$ λέγεται \angle S 15 Ioath Ls 16 'Ιωάθ \angle S Samariae Ls Σαμ. + ὃν $\mathbf B$ δὲ αὐτὸν \angle S 18 τοῦ πλανήσ. αὐτ.] ἀφ' οῦ ἡπατήθη $\mathbf B$

Είς τὸν 'Αζαφίαν.

Ούτος 'Αζαρίας ήν έκ γης Συνάθα' ος απέστρεψεν έξ 'Ιερουσαλήμ την αίχμαλωσίαν Ίούδα, καὶ θανών έτάφη έν άγρῷ αὐτοῦ.

Ίεφθὰ δὲ Δαβίδ τε καὶ Σαμουήλ, ἕκαστος αὐτῶν, ἐν τῷ 5 ιδία αὐτοῦ ἐτάφη πόλει ἀποθανών.

Τέλος τῶν προφητῶν ἤγουν τῆς γενέσεως αὐτῶν καὶ τῆς βιωτικῆς καὶ τῆς τελευτῆς.

C.

DE PROPHETARUM VITA ET OBITU LIBRI EPIPHANIO ADSCRIPTI RECENSIO ALTERA.

A = Coisl. 120 saec. X fol. 218.

A1 = Vindob, theol. gr. 89 (Nessel 184) saec. XIII-XIV fol. 298.

a = editio Tischendorf secundum Coisl.

B = Laurent. plut. IV cod. 6 saec. XI fol. 226.

- C = Paris. 1085 anni 1001 fol. 248v.
- D = Coisl. 258 saec. XII fol. 200v.
- E = Fragmenta cod. Augustani Petavii.

ΕΠΙΦΑΝΙΟΥ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΙΣ ΠΡΟΦΗΤΩΝ ΠΟΘΕΝ ΗΣΑΝ ΚΑΙ ΠΟΥ ΕΤΕΛΕΙΩΘΗΣΑΝ.

- α΄. 'Ωσηὲ υίὸς Βεηοὶ ἦν ἐκ Βελεμὼθ φυλῆς 'Ισάχαο καὶ θανών ετάφη εν τη γη αὐτοῦ εν εἰρήνη. Καὶ εδωκεν τέρας
 - 2. 3 2 Chron. 15, 1. 8; 28, 9 s 20 Ose. 1, 1
- 2 Sinatha L Συνβαθά 8 ὁ ἀποστρέψας 8 1 Azarias Ls 3 καὶ θανὼν] ἐκοιμήθη καὶ s 5 Ὁ δὲ Ἰ. s ἐν τῷ ἑαυτοῦ πόλει ἀπέθανε καὶ ἐτάφη s 7 τέλος — 8 τελευτῆς \angle Ls 19 Έπιφανίου] τοῦ αὐτοῦ ΑΒΒCD Ἐπιφανίου ΔΑ1 ἐξ καὶ δέκα A^{1} προφ. + καὶ A^{1} 21 'Ωσιὰ AaB Bεϊρί <math>AB $βαρὴ <math>A^{1}$ φυλής A1 23 έννειρήνη C δέδωκεν δε CD

ήξειν τὸν κύριον ἐπὶ τῆς γῆς. Ἐάν φησιν ἡ δοῦς ἡ ἐν Σιλὰμ μερισθῆ εἰς ιβ΄ ἀφ' ἑαυτῆς καὶ γένωνται δούες ιβ΄.

- β΄. 'Αμως ἡν ἐκ Θεκουὲ καὶ ἀνηρέθη ὑπὸ τοῦ υίοῦ 'Αμασίου, πλήξας αὐτὸν ἐν ρομφαία κατὰ τὸν κρόταφον. 5 Καὶ ἔτι ἐμπνέων ἡλθεν εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ καὶ μεθ' ἡμέρας γ΄ τελευτήσας ἐτάφη ἐκεῖ.
- γ΄. Μιχαίας υίὸς Ἱεραμῶς ὁ Μωραθίτης γέγονεν ἐκ φυλῆς Ἐφραϊμ, καὶ πολλὰ ποιήσας τῷ Αχαὰβ ὑπὸ Ἰωρὰμ τοῦ υίοῦ αὐτοῦ ἀνηρέθη κρημνῷ, ὅτι ἤλεγχεν αὐτὸν ἐπὶ 10 ταῖς ἀσεβείαις τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐτάφη ἐν τῆ γῆ αὐτοῦ.
 - δ΄. Ἰωὴλ υίὸς Βαθουὴλ ἦν ἐκ φυλῆς Ῥουβὶμ ἐξ ἀγοοῦ Θεβορῶν καὶ θανων ἐν εἰρήνη ἐτάφη ἐκεῖ.
- ε΄. 'Αβδιοῦ ἦν ἐκ γῆς Συχέμ, ὁ καὶ τρίτος πεντηκόνταρχος οὖ ἐφείσατο 'Ηλίας' καὶ κατέβη πρὸς 'Οχοζίαν. Μετὰ 15 δὲ ταῦτα ἀπολείπων τὴν λειτουργίαν τοῦ βασιλέως προεφήτευσε' καὶ θανὼν ἐτάφη μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ.
- 5'. 'Ιωνᾶς υίὸς 'Αμαθῆ ἡν ἐκ γῆς Καριαθαρὶμ πλησίον 'Αζώτου πόλεως κατὰ θάλασσαν' καὶ ἐκβρασθεὶς ἐκ τοῦ κήτους καὶ ἀπελθὼν εἰς Νινευῖ, καὶ ἀνακάμψας οὐκ ἔμεινεν 20 εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ, ἀλλὰ παραλαβὼν τὴν μητέρα αὐτοῦ παρώκησεν τὴν Σοὺρ χώραν τῶν ἀλλοφύλων. "Ελεγεν γάρ, ὅτι' οῦτως ἀφελῶ ὄνειδός μου, ὅτι ἐψευσάμην προφητεύσας κατὰ Νινευῖ τῆς πόλεως. ⁵Ην δὲ τότε ἐλέγχων 'Ηλίας τὸν

3 Amos 1, 1; 7, 10 7 Mich. 1, 1; Ierem. 26, 28 8 3 Reg. 22, 8 s 13 4 Reg. 1, 13 s 19 Ion. 2, 1; 4, 2 23 3 Reg. 17, 1 s

'Αχαὰβ καὶ καλέσας λιμὸν ἐπὶ τὴν γῆν ἔφυγε. Καὶ ἐλθὼν εὖρε τὴν χήραν μετὰ τοῦ υίοῦ αὐτοῦ οὐ γὰρ ἠδύνατο μένειν μετὰ ἀπεριτμήτων. Καὶ εὐλόγησεν αὐτὴν καὶ θανόντα τὸν υίον αὐτῆς 'Ιωνᾶν πάλιν ἐκ νεκρῶν ὁ θεὸς διὰ τοῦ 'Ηλία ἀνέστησεν. 'Ηθέλησεν γὰρ δεῖξαι αὐτῷ, ὅτι οὐ δύναται ἀπο- 5 δρᾶσαι θεόν. Καὶ μετὰ τὸν λιμὸν ἐλθὼν ἐν τῆ γῆ 'Ιούδα ἐν Σαάρ, καὶ θανὼν ἐτάφη ἐκεῖ. Καὶ ἔδωκε τέρας ἐπὶ 'Ιερουσαλὴμ λέγων' ὅτε ἴδωσιν λίθον βοῶντα οἰπτρῶς, ἐγγίζει τὸ τέλος' ὅτε δὲ ἴδωσιν ἐν 'Ιερουσαλὴμ πάντα τὰ ἔθνη, τότε ἡ πόλις ἐδαφισθήσεται.

- ζ. Ναούμ υίὸς Ἐλκεσαίου ἡν ἀπὸ Ἰεσβῆ φυλῆς Συμεών καὶ μετὰ τὸν Ἰωνᾶν τῆ Νινευῖ τέρας ἔδωκεν, ὅτι ὑπὸ ὑδάτων καὶ πυρὸς ὑπογείου ἀπολεῖται. Όπερ καὶ γένονεν ἡ γὰρ περιέχουσα αὐτὴν λίμνη κατέλυσεν ἐν σεισμῷ, καὶ πῦρ ἐκ τῆς ἐρήμου ἐξῆλθεν καὶ τὸ ὑψηλότερον αὐτῆς 15 ἐνεπύρησεν μέρος. Καὶ θανὼν ἐτάφη ἐν τῆ γῆ αὐτοῦ.
- η΄. 'Αμβακουμ ην έξ ἀγροῦ Βιδζουχάρ, φυλης Συμεών. Καὶ εἶδε πρὸ τῆς αἰχμαλωσίας περὶ τῆς άλώσεως 'Ιερουσαλήμ, καὶ ἐπένθησε σφόδρα' καὶ ὅτε ἡλθε Ναβουχοδονόσορ ἐν 'Ιερουσαλήμ, ἔφυγεν εἰς 'Οστρακίνην, καὶ ην πάροικος ἐν γῆ 20 'Ισμαήλ. 'Ως δὲ ἐπέστρεψαν οἱ Χαλδαῖοι, καὶ οἱ κατάλοιποι οἱ ὄντες ἐν 'Ιερουσαλημ κατέβησαν εἰς Αἴγυπτον, ἡν οὖτος παροικῶν τὴν γῆν αὐτοῦ καὶ λειτουργῶν θερισταῖς τοῦ λαοῦ
- 1 3 Reg. 17, 9 3 ibid. 17, 17 Ps. Athanas. quaest. ad Antioch. 65 (Migne 28, 633 C) 8 Habac. 2, 11 12 Nah. 2, 9 s 14. 15 ibid. 1, 8; 3, 15 18 Habac. 1, 6 ss c. 2 23 Dan. 14, 32 ss
- 5 ἀποδράσαι CDE 8 ἴδωσε A^1 9 ἐν] ἐπὶ A^1 ἐν Ἱερονσαλὴμ \int Ε 11 Ἐλκεσίου AB ἰεσβὴ A 12 τὴν Νηνευὶ CD 13 ὑπὸ] ἀπὸ A^1 ὕδατος A^1 14 κατέκλυσεν A^1B ἐν \int A^1 1 6ἐνέποησε A^1 17 ᾿Αββακοὺμ A^1 Βιθζουχάρ A^1 Βόζουδούχαρ C Βόζουχάρ D 18 ἴδεν A BE 19 Ναβουχοδοσονοωρ A 20 margini col. rubro ascript. παροικίαν A 22 A ἔγ. + καὶ A^1 ἤν + δὲ D οὖτος D

αὐτοῦ. Ως δὲ ἔλαβε τὸ ἔδεσμα ἀπενέγκαι τοῖς ἐργάταις, ποοεφήτευσε τοῖς ίδίοις εἰπών πορεύομαι εἰς γῆν μακράν, καὶ ταχέως ἐλεύσομαι. Ἐὰν δὲ βοαδύνω, ἀπενέγκατε τοῖς θερισταίς τὸ ἄριστον αὐτῶν. Καὶ γενόμενος ἐν Βαβυλῶνι 5 καὶ δούς τὸ ἄριστον τῷ Δανιὴλ ἐπέστη τοῖς θεμισταῖς έσθίουσι, καὶ οὐδενὶ εἶπεν τὸ γεγονός. Συνῆκε δὲ ἐκ τούτου, ότι τάχειον επιστρέψει δ λαός εκ Βαβυλώνος. Καὶ πρὸ δύο έτων τῆς ἐπιστροφῆς θανών ἐτάφη ἐκεῖ ἐν ἀγρῷ. "Εδωκε δὲ τέρας τοῖς ἐν τῆ Ἰουδαία, ὅτι ὄψονται ἐν τῷ ναῷ φῶς, 10 καὶ οῦτως ἴδωσι τὴν δόξαν τοῦ ναοῦ. Καὶ περὶ τῆς συντελείας τοῦ ναοῦ προείπεν, ὅτι ὑπὸ ἔθνους δυτικοῦ γενήσεται, καὶ τότε τὸ ἄπλωμα, φησί, τοῦ Δαβὴρ εἰς μικρὰ διαζβαγήσεται, καὶ τὰ ἐπίκρανα τῶν δύο στύλων ἀφαιρεθήσεται, καὶ οὐδεὶς γνώσεται ποῦ ἔσονται ταῦτα δὲ ἐν τὴ ἐρήμω ἀπε-15 νεγθήσονται ύπὸ ἀγγέλου, ὅπου ἐν ἀρχῆ ἐπάγη ἡ σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου, καὶ τοῖς ἐπὶ τέλει γνωσθήσεται κύριος.

- θ΄. Σοφονίας, υίὸς Χουσῆ, ἦν ἐξ ἀγροῦ Σαβαραθᾶ, φυλῆς Συμεών προεφήτευσε δὲ περὶ τῆς πόλεως καὶ περὶ τοῦ τέλους τῶν ἐθνῶν καὶ τῆς αἰσχύνης τῶν ἀσεβῶν καὶ 20 τελευτήσας ἐτάφη ἐν ἀγρῷ αὐτοῦ.
 - ι΄. 'Αγγαῖος νέος ἡλθεν ἐκ Βαβυλῶνος εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ φανερῶς περὶ τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ λαοῦ προεφήτευσε, καὶ εἶδε ἐκ μέρους τὴν οἰκοδομὴν τοῦ ναοῦ. Καὶ θανὼν ἐτάφη ἐνώπιον τοῦ τάφου τῶν ἱερέων ἐνδόξως.
- 15 ια΄. Ζαχαρίας υίὸς Βαραχίου ἡλθεν ἀπὸ Χαλδαίων εἰς Ἱερουσαλήμ, ἤδη προβεβηκὼς κἀκεῖ τῷ λαῷ πολλὰ προεφή-
 - 18 Zachar. 14, 12. 18; cf. Soph. 1 23 Agg. 1, 8; 2, 10 24 Zach. 1, 1
 - 2 προεφύτευσεν A^1 $l\delta ioιs$] Ἰονδαίοις A^1 6 γεγονὼς A συνοῖπε A^1 τάχιον A^1 9 Ἰονδαῖα D 12 τὸ A^1 Διαβὴρ And περί τοῦ δαβὴρ margini adscript. A 14 ποὺ A^1 15 άρχὴ A^1 17 σαβαραθά A 23 ἴδεν A2 οίποδ. τ. ναοῦ] ἐπιστροφὴν τοῦ λαοῦ CD 24 ἔνδοξος D 26 προεφύτευσε A^1

τευσε, καὶ τέρατα ἔδωκεν εἰς ἀπόδειξιν. "Ος καὶ τῷ Ἰωσεδὲκ εἶπεν, ὅτι γεννήσεις υἰόν, καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ ἱερατεύσει, καὶ τὸν Σαλαθιὴλ ἐπὶ υἰῷ ηὐλόγησε, καὶ τὸ ὄνομα Ζοροβάβελ ἐπέθηκε καὶ ἐπὶ Κύρου τέρας ἔδωκεν εἰς νῖκος καὶ περὶ τῆς λειτουργίας αὐτοῦ προηγόρευσεν, ἢν ποιήσει ἐν Ἱερου- 5 σαλήμ, καὶ ηὐλόγησεν αὐτόν καὶ περὶ τέλους ἐθνῶν, καὶ Ἰσραὴλ, καὶ τοῦ ναοῦ καὶ ἀργίας προφητῶν καὶ ἱερέων προεφήτευσεν. ᾿Απέκτεινε δὲ αὐτὸν Ἰωὰς βασιλεὺς Ἰούδα μεταξὺ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ θυσιαστηρίου, παραινοῦντα αὐτῷ τε καὶ τῷ λαῷ ἀπέχεσθαι τῆς ἀσεβείας καὶ ἐπιστρέφειν πρὸς 10 θεόν, καὶ λαβόντες αὐτὸν οἱ ἱερεῖς ἔθαψαν μετὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. Καὶ ἀπὸ τότε ἐγίνοντο τέρατά τε ἐν ναῷ πολλὰ φαντασιώδη. Καὶ οὐκ ἴσχυον οἱ ἱερεῖς ἰδεῖν ὀπτασίαν ἀγγέλων θεοῦ, οὖτε δοῦναι χρησμοὺς ἐκ τοῦ Δαβὴρ οὕτε διὰ τῶν δήλων ἀποκριθῆναι ἐν τῷ λαῷ ὡς τὸ πρίν.

ιβ΄. Μαλαχίας μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ λαοῦ τίκτεται ἐν Σοφᾳ, ὃς νέος ὢν βίον εἶχε καλὸν πάνυ. Καὶ ἐπειδὴ πᾶς ὁ λαὸς ἐτίμα αὐτὸν ὡς ἄγιον, ἐκάλεσαν αὐτὸν Μαλαχίαν, ὅ ἐστιν ἄγγελος. Ἡν γὰρ καὶ τῷ εἴδει εὐπρεπὴς καὶ τῷ λαῷ πληρωτής. Ὅσα γὰρ εἶπεν αὐτοῖς ἐν προφητεία, αὐτῆ 20

6. Zachar. 9, 8; 14, 12 7 ibid. 1, 16; 4, 9; 6, 12 ss; 13, 2—22 19 Malach. 3, 1

τη ημέρα όφθεις άγγελος πυρίου έβεβαίωσε. Καὶ ἔτι νέος τον έτελειώθη καὶ έτάφη έν άγρῷ αὐτοῦ.

ιγ΄. 'Ησαΐας υίὸς 'Αμώς ην ἀπὸ 'Ιερουσαλήμ' ἀναιρεθείς δὲ ὑπὸ Μανασσῆ, πρισθεὶς εἰς δύο ἐτάφη ὑποκάτω δρυὸς 5 Ρωγήλ, πλησίον τῆς διαβάσεως τῶν ὑδάτων ὧν ἀπώλεσεν Έζεκίας χώσας αὐτά. Καὶ ὁ θεὸς τὸ σημεῖον τοῦ Σιλωὰμ διὰ τὸν προφήτην ἐποίησεν, ὅτι πρὸ τοῦ θανεῖν ὀλιγορήσας ηθέατο πιείν θόωρ, καὶ εὐθέως ἀπεστάλη αὐτῷ ἐξ αὐτοῦ. Καὶ διὰ τοῦτο ἐπεκλήθη Σιλωάμ, ὅ ἐστιν ἀπεσταλμένος. 10 Καὶ Ἐζεκίας ἐπὶ τῶν εὐχῶν τούτου ἐποίησε τοὺς λάκκους καὶ τὰς κολυμβήθρας. Μικρον γὰρ ἦν ὕδωρ έξεληλυθός, ότε ήν ο λαός εν συγκλεισμῷ ἀλλοφύλων καὶ ῖνα μὴ διαφθαρή ή πόλις ως μή έγουσα ύδωρ, ἐποίησε τοῦτο. Καὶ όταν οὖν ἤρχοντο οἱ πολέμιοι ἀντλῆσαι, οὐκ ἤρχετο ὕδωρ· 15 όταν δὲ Ἰουδαῖοι ἤρχοντο, ἤρχετο καὶ τὸ ΰδωρ. "Όθεν εως τοῦ νῦν αἰφνίδιον ἐξέρχεται τὸ ὕδωρ, Γνα δειχθή τὸ μυστήοιον τοῦ θεοῦ. Καὶ ἐπειδή διὰ τοῦ Ἡσαΐου τοῦτο γέγονε, μνήμης χάριν καὶ ὁ λαὸς πλησίον αὐτὸν ἔθαψεν ἐνδόξως, ΐνα διὰ τῶν εὐχῶν αὐτοῦ ὡσαύτως ἔχωσιν τὴν ἀπόλαυσιν 20 τοῦ ὕδατος, ὅτι γρησμὸς ἐδόθη αὐτοῖς περὶ τούτου. "Εστιν δε ο τάφος εγόμενα τοῦ τάφου τῶν βασιλέων, ὅπισθεν τοῦ τάφου τῶν legέων ἐπὶ τὸ μέρος τὸ πρὸς νότον. Σολομών

2 Iudic. 2, 1 3-4 ascensio Isaiae (aethiopice) c. 5. Cf. Hebr. 11, 37; Iustin dial. c. Tryph. c. 120 etc. 5 2 Chron. 32, 4; Sir. 48, 17 9 Ioa. 9, 7 10 cf. Isa. 22, 9-11

1 ἡμέρα] ὅρα Α 2 αὐτοῦ \angle Ε 3 ἀνηρέθη CD πρησθεὶς Α¹ δύο + καὶ CD 5 ἀπόλεσεν Α χόσας ACD 7 τῶν προφητῶν D θανὴν C ὀλιγωρήσας Α¹CD ὀλιγ + καὶ Α¹ 12 ἀλοφύλων Α καὶ \angle BCD διαφθαρὴ Α¹ 14 ἀντλῆσαι + ὕδωρ BCD ἐξήρχετο CD 15 ἐξήρχετο CD ἐξήρχεται Α¹ 18 αὐτὸν] κὐτῆς manu rec. correct. D αὐτὸν + καὶ μετὰ θάνατον αὐτοῦ in AB margini adscriptum, in A¹CD in contextu 20 ἐδώθη Α 21 τάφος + αὐτοῦ Α¹

γὰρ ἐποίησε τοὺς τάφους τοῦ Δαυὶδ διαγράψαντος κατὰ ἀνατολὰς τὴς Σιών, ἥτις ἔχει εἴσοδον ἀπὸ Γαβαώ, μήκοθεν τῆς πόλεως σταδίους κ΄ καὶ ἐποίησε σκολιὰν σύνθεσιν ἀνυπονόητον, καὶ ἔστιν εως τοῦ νῦν τοῖς πολλοῖς ἀγνοουμένη. Ἐκεῖ εἶχεν ὁ βασιλεὺς τὸ χρυσίον τὸ ἐξ Αἰθιοπίας καὶ τὰ ὁ ἀρώματα. Καὶ ἐπειδὴ Ἐξεκίας ἔδειξε τοῖς ἔθνεσι τὸ μυστήριον Δαυὶδ καὶ Σολομῶντος, καὶ ἐμίανεν ὀστὰ πατέρων αὐτοῦ, διὰ τοῦτο ὁ θεὸς ἐπηράσατο εἰς δουλείαν τὸ σπέρμα αὐτοῦ τοῖς ἐχθροῖς αὐτοῦ, καὶ ἄκαρπον ἐποίησεν ὁ θεὸς ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης.

ιδ΄. Ἱερεμίας ἢν ἐξ ἀναθὼθ καὶ ἐν Τάφναις τῆς Αἰγύπτου λίθοις βληθεὶς ὑπὸ τοῦ λαοῦ ἀποθνήσκει. Κεῖται δὲ πλησίον τῆς οἰκίας Φαραώ, ὅτι οἱ Αἰγύπτιοι ἐδόξασαν αὐτὸν εὐεργετηθέντες δι' αὐτοῦ ηὕξατο γὰρ, καὶ αὶ ἀσπίδες αὐτοὺς ἔασαν καὶ τῶν ὑδάτων οἱ θῆρες, οῦς καλοῦσιν οἱ Αἰγύπτιοι 15 μὲν Ἐφώθ, Ἑλληνες δὲ κροκοδείλους, οἱ ἦσαν αὐτοὺς θανατοῦντες, καὶ εὐξαμένου τοῦ προφήτου ἐκωλύθησαν ἐκ τῆς γῆς ἐκείνης τὸ γένος τῶν ἀσπίδων καὶ ἐκ τοῦ ποταμοῦ ὡσαύτως τὸ ἔνεδρον τῶν θηρίων. Καὶ ὅσοι εἰσὶ πιστοὶ θεοῦ, εως τοῦ νῦν εὕχονται ἐν τῷ τόπω ὅπου κεῖται, καὶ 80 λαμβάνοντες τοῦ χοὸς τοῦ τόπου δήγματα ἀσπίδων θεραπεύουσιν, καὶ τὰ θηρία τοῦ ὕδατος φυγαδεύουσιν. Ἡμεῖς δὲ ἠκούσαμεν ἐκ τῶν παίδων ἀντιγόνου καὶ Πτολεμαίου γε-

4 4 Reg. 20, 13s; 2 Chron. 32, 27 8 4 Reg. 20, 18 11 Ierem. 1, 1; 43, 8 12 cf. Hebr. 11, 37; cf. Ierem. 43, 9

1 ἀναγράψαντος AB 2 Γαβαῶ BCD Γαβαῶν A 3 στα-δίους — ἐποίησεν L CD 4 ἀγνοούμενος C 5 Αθδιωπίας A^1 6 μυστήριον + τοῦ E 7 Σολομῶν E δστᾶ + τόπων A^1 8 εἰς δουλ. L C 10 ἐκείνης L D 11 Ἱερ. + νἰὸς Χελκίον τοῦ ἱερέως A^1BCD ἀνώθ D Ταφναῖς A βληθεὶς C 12 θνήσκει A^1CD 13 φαραῷ A 14 αὐτοὺς L D 15 οἱ L A^1 16 μενεφώθ A AB κροκοδήλονς BCD οῖ] οἰον A^1 οἴων ACD 18 ἐκείνης L CD τὸ γένος L τὰ γένη L CD 21 δίγματα L

ρόντων τινῶν, ὅτι ᾿Αλέξανδρος ὁ Μακεδὼν ἐπιστὰς τῷ τάφῷ τοῦ προφήτου, καὶ ἐπιγνοὺς τὰ εἰς αὐτὸν μυστήρια εἰς ᾿Αλεξάνδρειαν μετέστησεν αὐτοῦ τὰ λείψανα, περιστείλας αὐτὰ ἐνδόξως καὶ ἐκωλύθη ἐκ τῆς γῆς τὸ γένος τῶν ἀσπίδων, 5 καὶ ἐκ τοῦ ποταμοῦ ὡσαύτως τὰ θηρία.

Οὖτος ὁ προφήτης σημεῖον δέδωκε τοῖς ἱερεῦσιν Αἰγύπτου, ὅτι ὁεὶ σεισθῆναι τὰ εἴδωλα αὐτῶν καὶ συμπεσεῖν
τὰ χειροποίητα αὐτῶν, ὅταν ἐπιβῆ ἐν Αἰγύπτω παρθένος
λοχεύουσα βρέφος θεοειδές. Διὸ καὶ ἕως νῦν τιμῶσι παρ10 θένον λοχοῦν καὶ βρέφος ἐν φάτνη τιθέντες προσκυνοῦσι.
Καὶ Πτολεμαίω τῷ βασιλεῖ πυνθανομένω τὴν αἰτίαν ἔλεγον,
ὅτι πατροπαράδοτον ἡμῖν ἐστι μυστήριον ὑπὸ ὁσίου προφήτου τοῖς πατράσιν ἡμῶν παραδοθέν, καὶ ἐκδεχόμεθα τὸ
πέρας τοῦ μυστηρίου ἡμῶν.

15 Οὖτος δὲ πρὸ τῆς άλώσεως τοῦ ναοῦ ῆρπασε τὴν κιβωτὸν τοῦ νόμου καὶ τὰ ἐν αὐτῆ, καὶ ἐποίησεν αὐτὰ καταποθῆναι ἐν πέτρα λέγων τοῖς παρεστῶσιν ἀπεδήμησε κύριος
ἐκ Σιὼν εἰς οὐρανόν, καὶ πάλιν ἐλεύσεται ἐν δυνάμει. Καὶ
σημεῖον ὑμῖν ἔστω τῆς παρουσίας αὐτοῦ, ὅτε ξύλον πάντα
20 τὰ ἔθνη προσκυνήσουσι. Τὴν δὲ κιβωτὸν ταύτην οὐδεἰς
ἐκβάλλει εἰ μὴ ᾿Ααρών καὶ τὰς ἐν αὐτῆ πλάκας οὐδεἰς
ἀναπτύσσει ἱερέων ἢ προφητῶν εἰ μὴ Μωϋσὴς ὁ ἐκλεκτὸς
τοῦ θεοῦ. Καὶ ἐν τῆ ἀναστάσει πρῶτον ἡ κιβωτὸς τοῦ
θεοῦ ἀναστήσεται καὶ ἐξελεύσεται ἐκ τῆς πέτρας, καὶ τεθή25 σεται ἐν ὄρει Σινᾶ, καὶ τότε πάντες οἱ ἅγιοι συναχθήσονται
ἐκεῖ, ἐκδεχόμενοι τὸν Χριστόν. Ἐν δὲ τῆ πέτρα ἐσφράγισε

7 Isa. 19, 1 15 2 Macchab. 2, 4-8

2 τὸ μυστήριον CD γης + αὐτης manu recent. additum C 4 ἐκολύδη A 6 οῦτως B ἔδωκεν AA^1D ἱερατεῦσιν A 9 διὸ L Ε ἔως + τοῦ E 10 λεχὼ A^1 12 πατροπαράδωτον A ἡμῶν A ἡμῖν + αὐτοῦ in margine D 15 Οῦτως B 18 Σιῶν AB 20 προσκυνήσωσιν A 22 Μωσης AB

τῷ δακτύλῳ αὐτοῦ τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ, καὶ γέγονεν ὁ τύπος ὡς γλυφὴ σιδήρου, καὶ νεφέλη ἐσκέπασε τὸ ὄνομα, καὶ οὐδεὶς νοεῖ τὸν τόπον ἔως τῆς συντελείας. Καὶ ἔστιν ἡ πέτρα
ἐν τῆ ἐρήμῳ ὅπου πρῶτον ἡ κιβωτὸς γέγονε μεταξὺ τῶν
δύο ὀρέων, ἐν οἶς κεῖται Μωϋσὴς καὶ ᾿Ααρών καὶ ἐν νυκτὶ 5
νεφέλη ὡς πῦρ γίνεται κατὰ τὸν τύπον τὸν ἀρχαῖον, ὅτι οὐ
μὴ παύσηται ἡ δόξα τοῦ θεοῦ ἐκ τοῦ νόμου αὐτοῦ. Καὶ
ἔδωκεν ὁ θεὸς τῷ Ἱερεμία χάριν, ἵνα τὸ τέλος τοῦ μυστηρίου
αὐτοῦ αὐτὸς ποιήση, ὅπως γένηται κοινωνὸς Μωϋσέως.

ιε΄. Ἰεζεκιὴλ υίὸς Βουζῆ ἡν ἐν Σαριρᾶ, ἐκ τῶν ἱερέων 10 καὶ ἀποκτείνας αὐτὸν ἡγούμενος τοῦ Ἰσραὴλ ἐν τῆ γῆ τῶν Χαλδαίων ἐπὶ τῆς αἰχμαλωσίας ἐλεγχόμενος ὑπὰ αὐτοῦ ἐπὶ εἰδώλων σεβάσμασιν ἔθαψαν αὐτὸν ἐκεῖ ἐν ἀγρῷ Μαούρ, ἐν τῷ τάφω Σὴμ καὶ ᾿Αρφαξάθ, πολλὰ προφητεύσαντα τοῖς ἐν τῆ Ἰουδαία. Καὶ ἔστιν ὁ τάφος σπήλαιον διπλοῦν, ὅτι 15 καὶ ὁ ᾿Αβραὰμ εἰς Χεβρὼν πρὸς τὴν ὁμοιότητα αὐτοῦ ἐποίησε τὸν τάφον Σάρρας. Διπλοῦν δὲ λέγεται, ὅτι είλικιῶδές ἐστιν καὶ ἀπόκρυφον ἐξ ἐπιπέδου ὑπερῷον.

"Εδωκε δὲ τέρας τῷ λαῷ ιστε προσέχειν τῆ ποταμῷ Χοβάρ, καὶ ὅτε ἐκλείποι, ἐλπίζειν τὸ δρέπανον τῆς ἐρημώ- 20 σεως εἰς πέρας τῆς γῆς, καὶ ὅτε πλημμυρήσοι, τὴν Ἱερουσαλὴμ ἐπάνοδον. Καὶ γὰρ ἐκεῖ κατώκει ὁ ὅσιος, καὶ πολλοὶ πρὸς αὐτὸν συνήρχοντο, ιστε φοβεῖσθαι τοὺς Χαλδαίους μὴ ἀντάρωσι. Διὸ καὶ ἐπῆλθεν αὐτοῖς εἰς ἀναίρεσιν καὶ ἐποίησε στῆναι τὸ ιδωρ, ἵνα ἐκφύγωσιν εἰς τὸ πέραν καὶ οί τολ- 25.

5 2 Macchab. 2, 8 10 Ezech. 1, 3 16 Genes. 23, 2. 9. 19 20 Ezech. 1, 3; 36, 8; 47, 1

³ καὶ ἔστιν \mathbf{A}^1 5 Μωσῆς $\mathbf{a}\mathbf{B}$ 9 ποιήσει \mathbf{C} Μωνσεῶς \mathbf{D} 10 Σαριρά \mathbf{A} 13 Μα|| \mathbf{A}^1 προφητεύσας \mathbf{A}^1 17 έλικοειδὲς $\mathbf{A}^1\mathbf{C}\mathbf{D}$ 20 καὶ \mathbf{D} 21 πλημμυρήσει $\mathbf{A}^1\mathbf{C}\mathbf{D}$ τὴν $\mathbf{+}$ τῆς $\mathbf{C}\mathbf{D}$ 22 κατέκειτο \mathbf{E} 24 ἀν||ρωσιν \mathbf{A}^1 ἐπῆλθον $\mathbf{A}\mathbf{B}$ ἀπῆλθεν \mathbf{C}

μήσαντες τῶν ἐγθοῶν ἐπιδιῶξαι κατεποντίσθησαν. διὰ προσευχής αὐτομάτως αὐτοῖς δαψιλή τροφήν ἰγθύων παρέσγετο, καὶ πολλοῖς ἐκλιποῦσι ζωὴν ἐγαρίσατο. ἀπολλυμένου τοῦ λαοῦ ὑπὸ τῶν ἐγθρῶν προσῆλθε τοῖς 5 ήγουμένοις, καὶ διὰ τεραστίων φοβηθέντες ἐπαύσαντο. Τότε έλεγεν αὐτοῖς ὅτι΄ διαπεφωνήκαμεν' ἀπώλετο ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, καὶ ἐν τέρασι τῶν ὀστέων τῶν νεκρῶν αὐτοὺς ἔπεισεν, ὅτι έσται έλπίς τῷ Ἰσραήλ, καὶ ένταῦθα καὶ ἐπὶ τοῦ μέλλοντος. Ούτος έκει ὢν έδείκνυε τῷ λαῷ Ίσραὴλ τὰ ἐν Ἱερουσαλὴμ 10 καὶ ἐν τῷ ναῷ γινόμενα. Οὖτος ἡρπάγη ἐκεῖθεν εἰς Ίερουσαλημ είς έλεγγον των απίστων. Ούτος κατά τον Μωϋσην είδε τὸν τύπον τοῦ ναοῦ, οὖ τὸ τεῖχος καὶ τὸ περίτειχος πλατύ, καθώς είπε Δανιήλ, ὅτι κτισθήσεται. Οὖτος ἔκρινεν έν Βαβυλῶνι τὴν φυλὴν τοῦ Γάδ, ὅτι ἡσέβουν εἰς πύριον 15 διώκοντες τους τον νόμον φυλάσσοντας, και εποίησεν τους ὄφεις ἀναλίσκειν τὰ βρέφη καὶ πάντα τὰ κτήνη αὐτῶν λέγων, ὅτι΄ δι' αὐτοὺς οὐκ ἐπιστρέψει δ λαὸς εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ. Ἐξ ὧν καὶ ἀνηρέθη.

ις΄. Δανιὴλ ἦν ἐκ Βεθόρων τῆς ἀνωτέρας φυλῆς Ἰούδα 20 γένους τῶν ἐξοχωτάτων τῆς βασιλικῆς ὑπηρεσίας, καὶ ἔτι νήπιος ὢν ἀπῆλθεν εἰς γῆν Χαλδαίων. Ἦν δὲ ἀνὴρ σώφρων, ὥστε δοκεῖν τοὺς Ἰουδαίους εἶναι αὐτὸν σπάδοντα. Πολλὰ δὲ ἐπένθησεν ἐπὶ τὴν πόλιν καὶ ἐν νηστεία ἤσκησεν

2 cf. Ezech. 47, 9 6 ibid. 37, 11 11 ibid. c. 8, 3 12 Exod. 25, 9; Daniel 9, 25; Ezech. c. 40; 43, 2; 44, 2; 46, 1. 2. 8. 14 20 Daniel 1, 3 cf. 4 Reg. 20, 18; Is. 39, 7 23 Dan. 1, 8. 13

1 ἐπιδιώξαι A^1 2 δαψιλή A^1 3 ἐκλείπουσιν AA^1CD κεχαρήσατο A 6 ὅτι \bigwedge A^1 διαπεφρονήκαμεν CD διαπεφονήκαμεν A^1 ἀπόλωλεν A^1 7 νεκρῶν + αὐτῶν D ἔπεισαν A^1 τῷ] τοῦ AA^1CD 9 οῦτως A λαῷ \bigwedge A^1 12 ἴδεν A τὸ CD οὐ τὸ] οὐτος A^1 τὸ \bigwedge A^1 18 αὐτῶν A^1 19 ἐκ] ἐν A 20 τῷ ἀνωτέρα A ἐξοχοτάτον E 21 εἰς + τὴν A^1 23 νηστείαις AA^1E

από πάσης τροφής επιθυμητής. Καὶ ύπερ τοῦ Ναβουχοδονόσος πολλά ηὔξατο παρακαλοῦντος αὐτὸν Βαλτάσαρ τοῦ υίοῦ αὐτοῦ ότε γέγονεν θηρίον καὶ κτῆνος, ῖνα μὴ ἀπώληται. την γὰρ τὰ έμπρόσθια αὐτοῦ ὡς βοῦς σὺν τῆ κεφαλῆ, καὶ οἱ πόδες σὺν τοῖς ὀπισθίοις ὡς λέων. 'Απεκαλύφθη δὲ τῷ ἀγίω περὶ τοῦ 6 μυστηρίου τούτου, ὅτι θηρίον μὲν γέγονε διὰ τὸ φιλήδονον αὐτοῦ καὶ σκληφοτράγηλον, κτῆνος δὲ ὅτι ὑπὸ ζυγὸν ἦν τοῦ Βελίαο καὶ ὑπήκοος καὶ ὡς μὲν βοῦς ἤσθιε χόρτον. έγίνετο δε αὐτῷ ἀνθρωπίνης φύσεως τροφή. Ἐκρατήθη δε ή γλῶσσα αὐτοῦ τοῦ μὴ λαλεῖν καὶ νοῶν εὐθέως ἐδάκρυε, 10 καὶ παρεκάλει τὸν θεὸν κατὰ νοῦν πᾶσαν ημέραν καὶ ώραν οί δὲ ὸφθαλμοὶ αὐτοῦ γεγόνασι πρεώδεις ἐκ πολλῶν δαπρύων. Καὶ πολλοὶ τῆς πόλεως έώρων αὐτὸν καὶ ἐθαύμαζον. Ὁ δὲ Δανιὴλ μόνος οὐκ ἠθέλησεν ἰδεῖν αὐτόν. 'Αλλὰ πάντα τὸν χοόνον τῆς ἀλλοιώσεως αὐτοῦ ἐν προσευχῆ 15 ην περί αὐτοῦ, δεόμενος τοῦ θεοῦ. "Ελεγε γάρ" ὅτι πάλιν άνθρωπος γενήσεται καὶ ἠπίστουν αὐτῷ. Ὁ δὲ Δανιὴλ τὰ έπτὰ έτη ἃ εἶπεν έπτὰ καιρούς ἐποίησε γενέσθαι έπτὰ μῆνας καὶ τὸ μυστήριον τῶν ζ΄ καιρῶν ἐτελειώθη ἐπ' αὐτὸν μετὰ την άφεσιν της ανομίας αὐτοῦ. Καὶ απέδωκεν πάλιν αὐτῷ 20 ό θεὸς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ, οὕτε δὲ ἄρτον ἢ κρέας ἔφαγεν, ούτε οίνον έπιεν έξομολογούμενος τῷ θεῷ, ὅτι Δανιὴλ αὐτῷ προσέταξεν όσπρέοις βρεκτοῖς καὶ χλόαις ἐξιλεώσασθαι τὸν

9 Dan. 4, 23. 30 20 ibid. 4, 29. 30 21 ibid. 4, 33

1 ἐπιδυμητής a 2 Βαλτ. + ὑπὲς Ε 3 ὅτε] ὅτι Ε ἀπώλειται Α 7 σκληςοτράχειλον a ὑποζυγὸν CD ὑποζύγιον Β 8 τοῦ] τῷ Ε ἴσθιεν Α 9 τρυφῆ aC 10 ἐδάκρυσεν ΑΒΕ 11 παςακαλεῖ Ε 12 αὐτοῦ] αὐτῶν Ε κρεῶδεις a ἐκ + τῶν \mathbf{A}^1 13 πόλεως + ἐξιόντες \mathbf{A}^1 14 μόνος \mathbf{D} 15 τὸν \mathbf{D} Α ἀλώσεως \mathbf{A}^1 18 ἐπτὰ] \mathbf{C} Α μήνας \mathbf{A}^1 19 τὸ μυστήςιον] τῶν μυστηςίων Ε ἐτελειώθησαν \mathbf{D} 20 καλ \mathbf{D} Α ἀπέδωκεν — 21 αὐτοῦ \mathbf{D} Ε αὐτοῦ + καλ \mathbf{D} δὲ \mathbf{D} Α \mathbf{D} οὕτε Ε 22 ἔποιεν \mathbf{D} 3 προσέταξεν + ἐν \mathbf{D} ἐξιλεῶσαι \mathbf{E}

θεόν διὰ τοῦτο ἐκάλεσεν αὐτὸν Βαλτάσαρ, ὅτι ἡθέλησεν αὐτὸν συγκληρονόμον καταστήσαι τῶν τέκνων αὐτοῦ ἀλλ' εἶπεν δ δσιος· ΐλεώς μοι ἀφεῖναι κληρονομίαν πατέρων μου, καὶ κολληθήναι κληρονομία απεριτμήτων. Καὶ τοῖς μετέπειτα δὲ 5 βασιλεῦσι Περσῶν πολλὰ ἐποίησε τεράστια, ὅσα οὐκ ἔγραψα΄ δεύτερον δὲ ἐβλήθησαν τῷ λάκκῳ τῶν λεόντων ὑπὲρ εὐσεβείας καὶ ἀγάπης θεοῦ. Τὸ μὲν γὰο ποῶτον, ἐπειδὴ τῶν Βαβυλωνίων προσευγομένων Δαρείω τῷ βασιλεῖ μόνος αὐτὸς τῷ θεῷ προσηύγετο. Τὸ δὲ δεύτερον, διότι τὸν Βῆλ κατέ-10 στρεψε καὶ τὸν δράκοντα ἐφόνευσεν ἐπὶ Κύρου τοῦ βασιλέως, καὶ αὐτὸς μὲν διεσώθη, καὶ ἀβλαβης ἀπὸ τῶν λεόντων άνηλθεν έκ τοῦ λάκκου. Οι δὲ ἐπιβουλεύσαντες αὐτῷ ἐβλήθησαν είς τὸν λάκκον τῶν λεόντων, καὶ εὐθὺς κατεβρώθησαν ύπ' αὐτῶν' μετὰ δὲ ταῦτα γηράσας καὶ τελευτήσας ἐν εἰρήνη, 15 ετάφη εκεῖ εν τῷ σπηλαίῳ τῷ βασιλικῷ μόνος ενδόξως. "Εδωκε δὲ τέρας εν όρεσι τοῖς ὑπεράνω τῆς Βαβυλῶνος λέγων ὅτε καπνισθήσεται τὰ ἐκ βοζόᾶ, ἥξει τὸ τέλος Βαβυλῶνος, ὅτε δὲ ὡς πυρὶ καίεται, τὸ τέλος πάσης τῆς γῆς. Ἐὰν δὲ τὰ ἐν τῷ νότῷ ὄρη φεύσωσιν ΰδατα, ἐπιστφέψει ὁ λαὸς εἰς τὴν γῆν αὐτῶν καὶ 20 έὰν αἶμα ۅεύσωσιν, φόνος ἔσται τοῦ Βελίαρ ἐν πάση τῆ γῆ. α΄. 'Ηλίας δ Θεσβίτης ην έκ γης 'Αράβων φυλης 'Ααρών, οίκων εν Γαλαάδ, ὅτι ἡ Θεσβίς δωμα ἡν τοῖς ῖερεῦσιν.

Ότε δὲ ἔμελλε τίκτεσθαι, εἶδε Σοβαχὰ ἡ μήτης αὐτοῦ, ὅτι ἄνδρες λευκοφανεῖς αὐτὸν προσηγόρευου, καὶ ἐν πυρὶ αὐτὸν

1 Dan. 1, 7; 4, 5 ss 6 ibid. 13 16 cf. Ezech. 47, 1 ss 21 3 Reg. 17, 1

1 ἐκάλεσαν ABCD αὐτὴν A¹ 3 ἴλεος AA¹ ἀφῆναι A 4 κληφονομίαις AA¹aB μετ' ἔπειτα Ε 5 τεράτια Α¹ τεράστεια A 6 ἐβλήθη AA¹E + ἐν A¹E 8 βαβασιλεῖ (!) Α 9 τῷ \angle AA¹ Βὴλ Α 12 ἐκ] ἀπὸ A¹ 16 ἐνόρεσιν Α τοῖς] τῆς A¹ 17 τὰ \angle A¹ ἐκ βόξοια A¹ ὄφει Α 19 ὕδατα] ὕδατι Ε 19 γῆν] χώραν C καὶ \angle B ἐὰν + δὲ B φώνος (!) B πᾶσι (!) C 21 α΄ \angle A α΄] περὶ Ἡλίον B Ἡλίας + δὲ B in marg. Ὁ Ἡλίας α΄ A ἀξράβων A¹ 22 δόμα AA¹ 23 δὲ \angle Ε Σοβοχᾶ AA¹

ἐσπαργάνουν, καὶ φλόγα πυρὸς ἐδίδουν αὐτῷ φαγεῖν, καὶ ἐλθὼν ὁ πατὴρ αὐτοῦ ᾿Ασὼμ ἀνήγγειλεν ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ χρησμός 'θάρσει 'ἔσται γὰρ ἡ οἴκησις αὐτοῦ φῶς καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ ἀπόφασις, καὶ κρινεῖ τὸν Ἰσραὴλ ἐν ρομφαία καὶ πυρί. Καὶ γὰρ ζηλωτὴς καὶ φύλαξ τῶν τοῦ θεοῦ ἐντολῶν ἀκριβὴς γεγονὼς καὶ μεγίστων μυστηρίων καὶ χαρισμάτων θείων ἀξιωθεὶς ἀνελήφθη ἐν ἄρματι πυρίνω, δς πάλιν ἐλεύσεται πρὸ τῆς συντελείας, ῶς φησιν ὁ θεὸς διὰ Μαλαχίου 'ἰδοὺ ἐξαποστελῶ ὑμῖν Ἡλίαν τὸν Θεσβίτην πρὶν ἐλθεῖν τὴν ἡμέραν κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ, 10 ος ἀποκαταστήσει καρδίαν πατοὸς πρὸς υίόν, καὶ καρδίαν ἀνθρώπου πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ 'μὴ ἐλθὼν πατάξω τὴν γῆν ἄρδην.

β΄. Ὁ δὲ τούτου φοιτητης Ἐλισσαῖος ην ἐξ ᾿Αβελμουήλ
γῆς τοῦ Ἡουβὶμ φυλῆς Λευῖ τοῦς Ἰωσαφάτ καὶ οὖτος δὲ 15
ηνίκα ἐτέχθη ἐν Γαλγάλοις ἡ χρυσῆ δάμαλις ὀξὺν ἐβόησεν,
ὥστε ἀκουσθῆναι ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ εἶπεν ὁ ἱερεὺς διὰ τῶν
δήλων, ὅτι προφήτης ἐτέχθη ἐν Ἱερουσαλήμ, ὅς καθελεῖ τὰ
γλυπτὰ αὐτῶν καὶ τὰ χωνευτά. Καὶ γὰρ ἐπαναπαυσάμενον
ἐπ' αὐτὸν τὸ πνεῦμα διπλοῦν γέγονεν ἐν αὐτῷ διπλᾶ ἐν 20
πνεύματι καὶ τὰ χαρίσματα καὶ τὰ ἐνεργήματα ὅθεν οὐ μόνον
ἐν τῆ ζωῆ αὐτοῦ ἐθαυματούργει, ἀλλὰ καὶ θανὼν καὶ ταφείς
ἐν Σαμαρεία, ἐρρίφη νεκρὸς μονόζωος ἐν τῷ τάφω αὐτοῦ.
Καὶ εὐθὺς ἀνέζησεν ὁ νεκρὸς.

7 4 Reg. 2, 11; 1 Macchab. 2, 58 9 Malach. 4, 5. 6 14 3 Reg. 19, 16 19 Isa. 48, 5 23 4 Reg. 13, 21

3 θάδρει A 6 γεγονῶς A 7 χρισμάτων E ἀνελίφθη C 8 πάλιν rasura in A 9 ἰδοῦ A 10 ἐπιφανὴ AA^1 12 αὐτοῦ hic finis est codicis B 14 Ἐλισσαῖος B in marg. A φυτητής A ᾿Αβελμαοὺθ E 15 ξουβίν A Ἰωσ.] σαφάθ A^1 16 δξὺ BD ἐξεβόησε A^1 18 δς] ὡς A κατελεῖ D 19 χονευτά A 20 πνεῦμα + Ἡλίου A^1 ἐν A^1 διπλᾶ E 22 καὶ ταφελς] ἐτάφη E ταφὴς A 23 ἐξβίφει A^1 ἐζβίφην CD Σαμαρία D νεκρὸς + καὶ E νεκρὸς. + Δόξα τῷ ἀγίφ θεῷ τῷ δῶντι (!) ἀρχὴν καὶ τέλος A^1

D.

DE PROPHETARUM VITA ET OBITU, LIBER AB ANONYMO QUODAM CONSCRIPTUS.

- A = Vatic. 2125 saec. VII VIII pag. 11-24.
- 5 a = editio Eb. Nestle sec. istum codicem ms.
 - B = Coisl. 205 saec. XI fol. 250.
 - B1 = Philadelph. 1141 saec. ignoti fol. 109.
 - C = Vatic. 1974 saec. XII fol. 100.
 - D = Coisl. 224 saec. XI fol. 18.
- 10 D1 = Ambros. 445 (H 104 sup.) anni 1434 copia cod. D.
 - d = editio Tischendorf 1855 (iterata 1861) sec. Coisl. 224.
 - E = Paris. 1712 saec. XIV fol. 65.
 - e = lectiones ex hoc codice communicatae a Ducange (Migne Patr. gr. 92, 362).
- 15 F = Fragmenta Leyd. Voss. 46 saec. X communicata per H. A. Hamaker.

ΟΝΟΜΑΤΑ ΠΡΟΦΗΤΩΝ ΚΑΙ ΠΟΘΕΝ ΕΙΣΙ ΚΑΙ ΠΟΥ ΑΠΕΘΑΝΟΝ ΚΑΙ ΠΩΣ ΚΑΙ ΠΟΥ ΚΕΙΝΤΑΙ.

- α΄. Ἡσαΐας ἀπὸ Ἱερουσαλημ θνήσκει ὑπὸ Μανασση 20 πρισθείς είς δύο καὶ ἐτέθη ὑποκάτω δρυὸς Ῥωγηλ ἐχόμενα
 - 19 ascens. Isaiae (sec. textum aethiop.) c. 5. Alia testimonia apud patres vide Emil Schürer, Geschichte des jüd. Volkes III³, 283
 - 17 Όνόματα + τῶν B 18 ποῦ] ὅπως B καὶ πῶς L B 1-2] Τὰ ὀνόματα τῶν ἀγίων προφητῶν καὶ ποίας χώρας εἰσὶν ἕκαστος καὶ πῶς ἀπέθανον καὶ ποῦ κεῖνται ἐν σώμασιν C Τὰ τῶν προφητῶν ὀνόματα, καὶ πόθεν ἡσαν καὶ ποῦ κεῖνται B^1 Ἐνταῦθα ἀναγράφονται τὰ ὀνόματα καὶ αἱ προσηγορίαι τῶν ἀγίων καὶ ἐνδόξων προφητῶν καὶ ὁποίας χώρας ἕκαστος αὐτῶν ὑπάρχει, καὶ ὅπου ἐτελειώθη καὶ ἔνθα κατετέθη τὰ τίμια αὐτῶν λείψανα DD^1 d Αναγκαῖον δὲ προσθῆναι τούτοις καὶ τὰ τῶν προφητῶν ὀνόματα πόθεν δὲ ὑπῆρχον καὶ πῶς ἕκαστος τούτων προεφήτευσε καὶ ὅπως ἐτελειώθη E 19 Ἡσαΐας ἑρμηνεύεται ἀσμα (κίασμα?) in marg. E Ἡσαίας + ὁ προφήτης ἦν B^1 + ὁ μέγας προφήτης

τῆς διαβάσεως τῶν ὑδάτων ὧν ἀπώλεσεν Ἐζεκίας χώσας αὐτά. Καὶ ὁ θεὸς τὸ σημεῖον τοῦ Σιλωὰμ διὰ τὸν προφήτην ἐποίησεν, ὅτι πρὸ τοῦ θανεῖν ὀλιγωρήσας ηὕξατο πιεῖν ὕδωρ καὶ εὐθέως ἀπεστάλη αὐτῷ ἐξ αὐτοῦ διὰ τοῦτο ἐκλήθη Σιλωάμ, ὁ ἐρμηνεύεται ἀπεσταλμένος. Καὶ ἐπὶ τοῦ 5 Ἐζεκία πρὸ τοῦ ποιῆσαι τοὺς λάκκους καὶ τὰς κολυμβήθρας, ἐπὶ εὐχῆ τοῦ Ἡσαῖου μικρὸν ὕδωρ ἐξελήλυθεν, ὅτι ἡν ὁ λαὸς ἐν συγκλεισμῷ ἀλλοφύλων καὶ ἵνα μὴ διαφθαρῆ ἡ πόλις ὡς ⟨μὴ⟩ ἔχουσα ὕδωρ. Ἡρώτων γὰρ οἱ πολέμιοι πόθεν πίνουσιν; καὶ ἔχοντες τὴν πόλιν παρεκαθέζοντο τῷ Σιλωάμ. 10 Ἐὰν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι ἤρχοντο, ἐξήρχετο ὕδωρ ἐξέρχεται, ῖνα

1 2 Chron. 32, 3; Sir. 48, 17 5 Ioa. 9, 7 6 cf. Isa. 22, 9-11

ην CDd + πρῶτος, οὖτος γὰρ Ε + ην Β΄ Ιερ.] Ίσραήλ Β¹ Ίερ. + γέγονε Ε θνήσκει + δὲ Β¹ + δὲ πρισθεὶς CDd (πρισθεῖς (sic) C) + βιαιότατον θάνατον Ε ὑπὸ + γὰρ Ε Μαναση Dd Μαν. + εἰς δύο μέρη πρισθεὶς ἐτελειώθη Ε πρισθεὶς] βασιλέως νἰοῦ Ἐξεκίου CDd πρισθεὶς - δύο \angle Ε ἐτέθη] τίθεται Ε ραγήλ C ρωγην Β ρογήλ Ε 1 Ἐξεκίας + ὁ βασιλεὺς Β¹ CDd χόσας C καταχώσας Dd 2 Σιλωὰμ + ἐποίησε Dd τοῦ προφήτου Ε ἐποίησεν \angle Dd 3 ἀποθανεῖν CDd όλιγορήσας Ε 4 ἐξ αὐτοῦ \angle Ε αὐτοῦ] αὐτῶν Β¹ δ ἐπεκλήθη Ε Σιλωὰμ] Σολομὰν corr. manu recent. σιλοὰμ Ε τοῦ] τῷ BB¹ 6 πρὸ \angle Ε ποιῆσαι + αὐτὸν d τοὺς] αὐτοὺς CE 7 ἐπὶ + τῆ Dd εὐχῆς Ε ἐξελήλυθαι Ε λαὸς] πόλις CDd ἀλλοφύλου Ε 8 διαφθαρεῖ Β¹ πόλυς corr. Ε 9 μὴ \angle Αα ἡρώτησαν Εο 10 πίννονσιν Αα πίνωσιν Β¹ πίνονσιν + διὸ καὶ ἐχαράκωσαν \angle καὶ ἔχοντες Β¹ CDd πόλιν + καὶ CDd περιεκαθέζοντο e τῷ] τοῦ Β¹ Σιλώαν e 11 οὖν] μὲν Εe οἱ Ἰονδαῖοι] Ἰονδας Εε ἐὰν — ἤρχοντο] ὅταν οὖν ἤρχοντο σὺν τῷ Ἡσαῖα οἱ Ἰονδαῖοι, ἄφνω CDd ἤρχοντο] ηλθον Β ηλθεν Ε οἱ — ἤρχοντο] ἤρχετο Ησαῖας ἄφνω Β¹ ἤρχοντο + ἄφνω Β ἐξήρχετο + καὶ Β¹ + τὸ Β¹ CDdE ΰδωρ. + καὶ Εe ἐὰν] ὅταν C ἐπὰν Dd ἀλλόφνλοι + ἤρχοντο CDd + ηλθον Β¹ ἐὰν — οὐ] εἰ δὲ ἀλλόφνλος, οὐδαμῶς Εθ 12 οὐ] οὐκ ἐξήρχετο τὸ ὕδωρ Β¹ CDd διὸ + καὶ CDd ἐξέρχονται Εe ἐξέρχεται + κατὰ τὴν ὥραν ῆν ἤρχετο Ἡσαῖας τότε σὺν τοῖς Ἰονδαίοις ΒΒ¹ CDd

δειχθή τὸ μυστήριον. Καὶ ἐπειδὴ διὰ τοῦ Ἡσαΐου τοῦτο γέγονε, μνήμης χάριν καὶ ὁ λαὸς πλησίον αὐτὸν ἐπιμελῶς ἔθαψε καὶ ἐνδόξως, ἵνα δι' εὐχῶν αὐτοῦ καὶ μετὰ θάνατον αὐτοῦ ὡσαύτως ἔχωσι τὴν ἀπόλαυσιν τοῦ ὕδατος, ὅτι καὶ 5 χρησμὸς ἐδόθη αὐτοῖς περὶ αὐτοῦ.

"Εστι δὲ ὁ τάφος ἐχόμενα τοῦ τάφου τῶν βασιλέων ὅπισθεν τοῦ τάφου τῶν ἱερέων ἐπὶ τὸ μέρος τὸ πρὸς νότον. Σολομὼν γὰρ ἐποίησε τοὺς τάφους τοῦ Δαυὶδ διαγράψαντος κατ' ἀνατολὰς τῆς Σιών, ῆτις ἔχει εἴσοδον ἀπὸ Γαβαὼν 10 μήκοθεν τῆς πόλεως σταδίους εἴκοσι. Καὶ ἐποίησε σκολιάν, σύνθεσιν ἀνυπονόητον καὶ ἔστιν ἕως τῆς σήμερον τοῖς πολλοῖς ἀγνοουμένη, ὅλου δὲ τοῦ λαοῦ. Ἐκεῖ εἶχεν ὁ βασιλεὺς τὸ χρυσίον τὸ ἐξ ᾿Αιθιοπίας καὶ τὰ ἀρώματα. Καὶ ἐπειδὴ ὁ Ἐζεκίας ἔδειξε τοῖς ἔθνεσι τὸ μυστήριον Δαυὶδ καὶ Σο-15 λομῶντος καὶ ἐμίανεν ὀστᾶ τόπου πατέρων αὐτοῦ, διὰ τοῦτο ὁ θεὸς ἐπηράσατο εἰς δουλείαν ἔσεσθαι τὸ σπέρμα αὐτοῦ τοῖς

13 4 Reg. 20, 13 s; 2 Chron. 32, 27

1 καὶ [Ε ἐπὶ δὲ (sic) Ε τοῦτο [Ε 2 καὶ — ἐπιμελῶς] διὸ καὶ πλησίον αὐτοῦ, τοῦτον Εε μνήμης + αὐτοῦ CDd αὐτοῦ + τοῦ Σιλωάμ Β¹ αὐτοῦ] τοῦ Σιλωάμ Dd 3 ἔθαψαν ΒΕ ἔθαψεν + αὐτον CDd καὶ [ΒΒ¹Ε ῖν Αα ῖνα] ὅπως ΒΒ¹Dd ὅιὰ + τῶν Β¹CDdE αὐτοῦ] τούτον Ε 4 ὡσαύτως ἔχ.] ἔχωσιν ὡς αὐτός Dd 5 αὐτοῖς] αὐτῶ Ε αὐτοῦ] τοῦ ῦδατος CDd 6 τάφος + αὐτοῦ Dd τοῦ [Ε΄ ἐχόμενα + τῆς ὁδοῦ τοῦ ΒΒ¹ 8 Σολομῶν Β¹CDdE γὰρ] δὲ Ε ἐποίησεν Β τοῦ] τῷ Ε διαγράψας Ε 9 τῆς [Dd Σιῶν Β¹ τὴν Β ἀπὸ] κατὰ Ε Γαβαῶν Β¹ 10 εἴκοσι] κ΄ Dd στάδια ΒΒ¹ 11 σύνθετιν (sic) Β σύνθετον τὴν εἴσοδον καὶ Dd συνοδα (!) ἀνυπονόητα Ε ἀνυπονόητον + τοῖς πολλοῖς CDd ἐστὶν Ε τῆς [Ε 12 ἀγνοούμενον Β¹ ἀγνοουμέν. + τῶν ἱερέων Β¹CDdE καὶ ὅλον τοῦ λαοῦ Β¹ καὶ ὅλω τῷ λαῷ Dd δὲ [ΒDd ὁ Ε 13 ἐπεὶ Εε 14 Ἰεζεκίας Ε Ἐζεκίας + ὁ βασιλεὺς CDd Ἐζ.] ὁ βασιλεὺς Β τοῖς ἔθνεσι [Β¹CDd Σαλωμῶνος Α Σολομῶνος Β¹ Σολ. + τοῖς ἔθνεσι τοῖς Βαβυλωνίοις Β¹CDd 16 ἐπειράσατο Β ἐπηράσατο] συνεχώρησεν Dd τοῖς — p. 71, 1 αὐτοῦ Εε

έχθοοῖ; αὐτοῦ, καὶ ἄκαρπον αὐτὸν ἐποίησεν ὁ θεὸς ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης.

β΄. Ἱερεμίας ἡν ἐξ ἀναθὼθ καὶ ἐν Τάφναις Αἰγύπτου λίθοις βληθεὶς ὑπὸ τοῦ λαοῦ ἀποθνήσκει. Κεῖται δὲ ἐν τῷ τόπῳ τῆς οἰκήσεως Φαραώ, ὅτι οἱ Αἰγύπτιοι ἐδόξασαν τὰ αὐτὸν εὐεργετηθέντες δι' αὐτοῦ. Ηὕξατο γὰρ καὶ αἱ ἀσπίδες αὐτοὺς ἔασαν καὶ τῶν ὑδάτων οἱ θῆρες, οῦς καλοῦσιν οἱ Αἰγύπτιοι μὲν νεφώθ, Ἦληνες δὲ κροκοδείλους. Καὶ ὅσοι εἰσὶ πιστοὶ θεοῦ, ἔως σήμερον εὕχονται ἐν τῷ τόπῳ καὶ λαμβάνοντες τοῦ χοὸς τοῦ τόπου δήγματα ἀσπίδων θε- 10 ραπεύουσι. [Καὶ πολλοὶ αὐτὰ τὰ θηρία καὶ τὰ τοῦ ὕδατος φυγαδεύουσιν.] Ἡμεῖς δὲ ἠκούσαμεν ἐκ τῶν παίδων ἀντιγόνου καὶ Πτολεμαίου γερόντων ἀνδρῶν, ὅτι ἀλέξανδρος ὁ Μακεδὼν ἐπιστὰς τῷ τόπῳ τοῦ προφήτου καὶ ἐπιγνοὺς αὐτοῦ μυστήρια εἰς ἀλεξάνδρειαν μετέστησεν αὐτοῦ τὰ λεί- 15 ψανα, περιθεὶς αὐτὰ ἐνδόξως κύκλῳ καὶ ἐκωλύθη ἐκ τῆς γῆς τὸ γένος τῶν ἀσπίδων καὶ ἐκ τοῦ ποταμοῦ ὡσαύτως

1 4 Reg. 20, 18 3 Ierem. 1, 1; 43, 8 4 cf. Hebr. 11, 37; Ierem. 43, 9

τοὺς κοοκοδείλους, καὶ οὕτως ἐνέβαλε τοὺς ὄφεις τοὺς λεγομένους ἀργόλας, ὅ ἐστιν ὀφιομάχους, οῦς ἤνεγκεν ἐκ τοῦ Ἄργους τῆς Πελοποννήσου, ὅθεν καὶ ἀργόλαι καλοῦνται, τοῦτ' ἔστιν "Αργους δεξιοί" λαιὰν γὰρ λέγουσι πᾶν εὐώνυμον.

5 Οὖτος ὁ Ἱερεμίας σημεῖον δέδωκε τοῖς ἱερεῦσιν Αἰγύπτου, ὅτι δεῖ σεισθῆναι τὰ εἴδωλα αὐτῶν καὶ συμπεσεῖν ⟨διὰ σωτῆρος ἐκ παρθένου γενομένου ἐν φάτνη⟩. Δι' ὁ καὶ εως νῦν τιμῶσι παρθένον λοχὸν καὶ βρέφος ἐν φάτνη τιθέντες προσκυνοῦσι, καὶ Πτολεμαίω τῷ βασιλεῖ τὴν αἰτίαν πυνθανο10 μένω ἔλεγον, ὅτι πατροπαράδοτόν ἐστι μυστήριον ὑπὸ ὁσίου προφήτου τοῖς πατράσιν ἡμῶν παραδοθέν, καὶ ἐκδεχόμεθα τὸ πέρας, φησίν, τοῦ μυστηρίου αὐτοῦ.

Οὖτος ὁ προφήτης πρὸ τῆς άλώσεως τοῦ ναοῦ ῆρπαξε τὴν κιβωτὸν τοῦ νόμου καὶ τὰ ἐν αὐτῷ καὶ ἐποίησεν αὐτὰ 15 καταποθῆναι ἐν πέτρα καὶ εἶπε τοῖς παρεστῶσιν ἀπεδήμησε κύριος ἐκ Σιὰν εἰς οὐρανὸν καὶ πάλιν ἐλεύσεται ἐν δυνάμει.

6 cf. lsa. 19, 1 12 2 Macchab. 2, 4-8

1 τοὺς προποδίλους [Β¹ καὶ οῦτως] οὖτος Ε οῦτως] τότε Dd ὅταν ἔβαλον BB¹ ὄφεις] σοφούς manu recent. corr. Ε 2 ἀργόλας Ε άργολαίους CDd άργολάους Β άφιόμαχου είς την γην Αιγύπτου Ε ηνεγκαν Dd της Πελοπ. του Πελασγικού DdE Πελοποννισιακού BB1 3 άργολαῖοι CDd άργόλαοι BB1 τουτέστιν 4 δεξιού BB1 δεξιοί] άριστεροί CDd λεάν BB1 λαιόν CDdE λέγουσι [Ε παν + τὸ Ε ε παν] την BB1 εὐωνύμου (sic) Ε ε εὐώνυμον + τότε (τὸ δὲ Β¹Εε) ἄργος (ὅργος Ε) ἐστίν (+ ὅρος 6 πεσείν BB¹CDd Β'Ε) ἀνατολικόν ΒΒ'Εε 5 έδωκε BB1E πεσόντα συντριβήναι Ε διὰ σωτήρος + θεοῦ BB^1 διὰ -7 φάτνη [As γεννωμένου B^1 + διὸ Ε δι' δ καὶ] καὶ διὰ τοῦτο CDd δι' δ [BB^1 ξως + τοῦ Ε 8 τιμῶσι] θεοποιοῦσι Dd λόχον Ε 9 καὶ $L \to \Pi \tau o \lambda \epsilon \mu \alpha i \omega + \delta \epsilon D d E \Pi \tau o \lambda \epsilon \mu \alpha i \omega rasur. in B$ 10 $\xi \lambda \epsilon \gamma o \nu +$ οὶ ἱερεῖς Αἰγύπτου \mathbf{E} ἐστι + τὸ \mathbf{Dd} ὑπὸ + τοῦ \mathbf{B}^1 12 φησίν / Ε αὐτοῦ [E] 13 πρὸ] ἐπὶ E] τῆς + πρώτης E] ναοῦ] λαοῦ B^1 ῆρπασε BB^1C 14 αὐτῷ] αὐτῷ B^1E ἐν + τῷ D] 15 παρεστῶσιν + αὐτῷ E] 16 ἐκ] ἐν B^1 Σιὼν] Σινᾶ D] σινὰ B^1 οὐρανοὺς BB^1 ἐλεύσεται + νομοθέτης E] νομοθετῆσαι BB^1D d νομοθετῆσαι + έκ Σινᾶ Dd έκ Σιών Ε δυνάμει + τῆς γῆς χάριτος Ε

Καὶ σημείον ὑμῖν ἔσται τῆς παρουσίας αὐτοῦ, ὅτε ξύλον πάντα τὰ ἔθνη προσκυνοῦσιν. Εἶπε δὲ ὅτι τὴν κιβωτὸν ταύτην οὐδείς ἐκβάλλει, εὶ μὴ ᾿Ααρών. καὶ τὰς ἐν αὐτῷ πλάκας οὐδεὶς ἀναπτύξει οὐκέτι ιερέων ἢ προφητῶν, εἰ μὴ Μωϋσής ο εκλεκτός του θεου, και εν τη αναστάσει πρώτη 5 ή πιβωτός αναστήσεται καὶ έξελεύσεται έκ τῆς πέτρας καὶ τεθήσεται εν όρει Σινά και πάντες οι άγιοι πρός αὐτὸν συναγθήσονται έκει έκδεγόμενοι κύριον καὶ τὸν έγθρὸν φεύγοντες ανελείν αυτους θέλοντα. Έν τη πέτρα έσφραγισε τῷ δαπτύλω τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ καὶ γέγονεν ὁ τύπος ὡς γλυφὴ 10 σιδήρου, καὶ νεφέλη ἐσκέπασε τὸ ὄνομα καὶ οὺδεὶς νοεῖ τὸν τόπον οὔτε ἀναγνῶναι αὐτὸν ⟨δύναται⟩ ξως σήμερον καὶ έως συντελείας. Καί έστιν ή πέτρα έν τη έρήμω, ὅπου πρώτως ή κιβωτός γέγονε μεταξύ τῶν δύο ὀρέων, ἐν οἶς κείνται Μωϋσής καὶ 'Ααρών. Καὶ έν νυκτὶ νεφέλη ώς πῦρ 15 γίνεται κατά τὸν τύπον τὸν ἀρχαῖον, ὅτι οὺ μὴ παύσηται ή δόξα τοῦ θεοῦ ἐκ τοῦ νόμου αὐτοῦ. Καὶ ἔδωκεν ὁ θεὸς

11 2 Macchab. 2, 7 15 ibid. 2, 8

1 ύμιτ] ήμιτ BCDdE όταν Ε ότ' αν Dd 2 προσκυνοῦσιν $+ \tau \tilde{\eta} s \gamma \tilde{\eta} s E \delta \tilde{\epsilon} + \pi \alpha \tilde{\kappa} \iota \nu E 3 \epsilon \kappa \beta \alpha \lambda \epsilon \tilde{\iota} BB^{1}CDdE A \alpha \rho \tilde{\omega} \nu B^{1}$ Aαρων + μόνος ὁ ἱερεὺς BCDd αὐτῷ] αὐτῷ BB¹Ε 4 ἀναπτύξει] ἀνοίξει (+ αὐτήν B) BB¹ οὐκέτι <math>L B¹ ἢ L B¹ οὐκέτι - προ-5 πρῶτον Ε 8 énei L CDdE φητών L Ε ούκέτι + ούχ Dd έκδεχόμενοι + τὸν $B^{1}E$ $\tilde{}$ φεύγοντες + τὸν E 9 έ έν C έν + δὲ $BB^{1}Dd$ τῷ δακτύλφ ἐσφράγισται E9 έθέλοντα C καὶ 10 θεοῦ + τῶ δακτύλω τοῦ προφήτου BB1 καl | κὲ (sic) Ε γέγονεν] έγένετο 11 σιδήρω B νεφέλη + φωτεινή $B^{1}E$ νοήσαι 12 οὐδὲ E άγνῶναι E αὐτὸ CDd αὐτὸν + δυ-DdE γλυφη B1 Β¹ νοήσει Dd νήσεται BB1 + δύναται CDdE σήμερον — συντελείας] της ήμέρας έκείνης CDd ξως + τῆς BB¹E 13 καί ξοτιν] ξοτι δὲ B¹DdE καί — 14 ὀρέων] ἔστιν δὲ Β πρῶτον B^1DE ἐν οἶς] ὅπον Dd 15 κεῖται B^1 Μωσῆς E ἐν + τῆ E πῦρ] πνρίνη νεφέλη Dd νυπτὶ + δὲ E ὡς πῦρ $\int BB^1E$ 16 γίνεται + φωτός E κατὰ] ἐπὶ CDd περὶ B τόπον BB^1CDd ὅτι — p. 74, 3 σήμερον $\int CDd$ 17 καὶ + διὰ τοῦτο BB^1 ἔδοκεν (sic) E τῷ Ἱερεμία χάριν, ἵνα τὸ τέλος τοῦ μυστηρίου αὐτοῦ αὐτὸς ποιήσειεν, ἴνα γένηται συγκοινωνὸς Μωϋσέως καὶ δμοῦ εἰσιν ἕως σήμερον.

γ΄. 'Ιεζεκιὴλ. Οὖτός ἐστιν ἐκ γῆς 'Αρίρα, ἐκ τῶν ἱερέων 5 καὶ ἀπέθανεν ἐν τῆ γῆ τῶν Χαλδαίων ἐπὶ τῆς αἰχμαλωσίας πολλὰ προφητεύσας τοῖς ἐν τῆ 'Ιουδαία. 'Απέκτεινεν δὲ αὐτὸν ὁ ἡγούμενος τοῦ λαοῦ 'Ισραὴλ ἐκεῖ ἐλεγχόμενος ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ εἰδώλων σεβάσμασι. Καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν ἀγρῷ Μαοὺρ ἐν τάφω Σὴμ καὶ 'Αρφαξὰδ πατέρων 'Αβραάμ, καὶ το ἔστιν ὁ τάφος σπήλαιον διπλοῦν, ὅτι καὶ 'Αβραὰμ ἐν Χεβρῶν πρὸς τὴν ὁμοιότητα αὐτοῦ ἐποίησε τὸν τάφον Σάρρας. Διπλοῦν δὲ λέγεται, ὅτι είλικτόν ἐστι καὶ ἀπόκρυφον ἐξ ἐπιπέδου ὑπερῷον καὶ ἐστι ἐπὶ γῆς ἐν πέτρα κρεμάμενον.

Οὖτος ὁ προφήτης τέρας ἔδωκε τῷ λαῷ, ώστε προσέχειν 15 τῷ ποταμῷ Χοβάρ, ὅτε ἐκλείποι, ἐπελπίζειν τὸ δρέπανον τῆς ἐρημώσεως εἰς πέρας τῆς γῆς, καὶ ὅτε πλημμυρήση, τὴν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐπάνοδον. Καὶ γὰρ ἐκεῖ κατώκει ὁ ὕσιος καὶ πολλοὶ πρὸς αὐτὸν συνεστρέφοντο. Καί ποτε πλήθους

5 cf. Ezech. 28, 25 9 Genes. 23, 2. 9, 19 14—16 cf. Ezech. 1, 3; 36, 8; 47, 1

1 ήερεμία Ε 2 ποιήση Β ποιήσει Β'Ε ΐνα] όπως ΒΕ Μωϋσέως + καὶ Ααρών ΒΒ1 3 είσὶ έτη Ε έως της ΒΒ1Ε σήμερον + έπειδή καὶ ήερεμίας έκ σπέρματος ἱερατικοῦ έστι Ε ∠ CDd σαριρᾶ Dd σαιρᾶ Β σαιηρᾶ Β¹ σαρηρὰ CE 5 τη L BB¹Dd τῶν Δ Β Ε 7 έλεγχομένου Β έπεῖ Δ Ε αὐτοῦ + ἐπεῖ Ε " 8 ἔθαψεν 9 Μαὼο ΒΒ¹ BB^1 αὐτὸν + ὁ λαὸς BB^1 ἀγρῶ + καλουμένω EΣὴθ B^1 Αφράξαδ Aα Αφραξαδὲ BB^1 καὶ — 10 Αβραάμ $\int B^1 E$ 12 λέγεται δὲ E είλικτὸν B^1 έλικτὸν Dd 13 έν ὑπερώφ Eείλικτον - κοεμάμενον] είλικτος έστιν ο τάφος έν πέτρα κεκρυμμένος Ε κοεμάμενον] κεκουμμένον BB1C 15 Χωβάο Β ότε] ΐνα όταν έκλείπει, τότε έλπίζειν Ε ότι έκλείπει CDd ότε καί έκλείψει BB¹ έπελπίζειν] έπελθεῖν BB¹CDd τὸ δρέπανον L BB¹ 16 ότε όταν Ε πλημμυρίσει CD πλημμερήσει Β¹ 17 είς 'Ιερουσαλ. lacuna E έκετ | έκείνην Ε 18 πολλοί + οί τοῦ νόμου άντεχόμενοι Ε συνεστρέφοντο] συνήγοντο Β¹ δήποτε Ε πλήθος (sic) Β

συνόντος αὐτῷ ἔδεισαν οί Χαλδαῖοι, μὴ ἀντάρωσι, καὶ ἐπῆλθον αὐτοῖς εἰς ἀναίρεσιν. Καὶ ἐποίησε στῆναι τὸ ὕδωρ, ἵνα ἐκφύγωσιν εἰς τὸ πέραν γενόμενοι. Καὶ οί τολμήσαντες τῶν ἐχθρῶν ἐπιδιῶξαι κατεποντίσθησαν.

Οὖτος διὰ προσευχῆς αὐτομάτως αὐτοῖς δαψιλῆ τροφὴν 5 ἰχθύων παρέσχετο καὶ πολλοῖς ἐκλείπουσι ζωὴν ἐλθεῖν ἐκ θεοῦ παρεκάλεσεν.

Οὖτος ἀπολλυμένου τοῦ λαοῦ ὑπὸ τῶν ἐχθοῶν προσῆλθε τοῖς ἡγουμένοις καὶ διὰ τεραστίων φοβηθέντες ἐπαύσαντο. Τοῦτο ἔλεγεν αὐτοῖς, ὅτι διαπεφωνήκαμεν, ἀπώλετο ἡ ἐλπὶς 10 ἡμῶν. καὶ ἐν τέρατι τῶν ὀστέων τῶν νεκρῶν αὐτοὺς ἔπεισεν, ὅτι ἔσται ἐλπὶς τῷ Ἰσραὴλ καὶ ὧδε καὶ ἐπὶ τοῦ μέλλοντος.

Οὖτος ἐκεῖ ὢν ἐδείκνυ τῷ λαῷ Ἰσραὴλ τὰ ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν τῷ ναῷ γινόμενα. Οὖτος ἡρπάγη ἐκεῖθεν καὶ ἦλθεν

6 cf. Ezech. 47, 9 10 ibid. 37, 11 14 ibid. c. 8, 3

1 συνόντως Ε έδησαν Β έδόκησαν Ε Χαλδαΐοι + τοὺς έβραίovs CDd + τοῖς έβραίοις Β¹ περὶ τῶν έβραίων Ε μίαν τάρωσιν 3 φύγωσιν Ε γενόμενοι [Ε γενάμενοι ΒΒ¹ οἱ τολμήσαντες] οσοι ετόλμησαν BB1 οι LE οι + δε Dd 4 των έχθοων] οι έχθοοί Ε καταδιώξαι Β¹ κατεπόθησαν ΒΒ¹ 5 οῦτως ΒΒ¹ αὐτομάτως] ἐν καιρῷ λιμοῦ \mathbf{E} αὐτοῖς \mathbf{L} \mathbf{B}^1 δαψιλῆ τροφῆ \mathbf{B}^1 τροφὴν 6 παρέσχε Dd Ιχθύων + τῶ λαῷ BB^1 πολλῶν ἐκλι-+ αὐτοῖς Ε πόντων Ε ζωήν έχ θεοῦ παρεκάλ. έλθεῖν Ε ζωήν έκ θεοῦ έλθεῖν παρεσκεύασεν ΒΒ1 8 ούτως Β ούτος + Ίεζεκιήλ Ε ήγουμένοις + των Χαλδαίων Ε ήγ.] Χαλδαίοις ΒΒ1 9 διὰ - ἐπαύσαντο] σημείον (σημεία CDd) ποιήσας (+ έπ' αὐτοὺς σκότους Ε) ἔπαυσέ (ξθραυσε Dd) τοὺς πολεμίους καταπλήξας αὐτοὺς (αὐτοῖς E) ούρανόθεν BB¹CDdE 10 τοῦτο — αὐτοῖς] τότε (+ γὰο Dd) έλεγεν (ήν λέγων Ε) δ Ίσοαήλ BB¹CDdE ὅτι / Β $BB^{1}CDdE$ 11 $\dot{\eta}\mu\tilde{\omega}\nu+\pi\tilde{\alpha}\sigma\alpha$ \dot{E} $\dot{\tau}\dot{\epsilon}\rho\alpha\sigma\iota$ $BB^{1}E$ $\dot{\tau}\tilde{\omega}\nu$ $\dot{\nu}\epsilon\kappa\rho\tilde{\omega}\nu$ $\dot{\delta}\sigma\dot{\tau}\dot{\epsilon}\omega\nu$ Eτῶν — ἔπεισεν] ἐπιστοποίησεν αύτους Ε 12 ἐστι BCDd τῷ μέλλοντος] ἐπὶ τοῦ μέλλοντος τῷ λαῷ καὶ ὡδε καὶ ἐπεκεῖνα Ε 13 ἐκεῖ ὢν] οἰκειῶν \mathbf{B}^1 ἐδείκνυε CDdE τῷ λαῷ Ἰσραὴλ ἐδείκνυ \mathbf{B} 14 $\kappa \alpha l + \tau \dot{\alpha}$ BE ϵl_s] $\epsilon \nu$ B

εἰς Ἱερουσαλημ εἰς ἔλεγχον τῶν ἀπίστων. Οὖτος κατὰ τὸν Μωϋσῆν εἶδε τὸν τύπον, οὖ τὸ τεῖχος καὶ περίτειχος πλατύ, καθὼς εἶπε καὶ ὁ Δανιήλ, ὅτι κτισθήσεται. Οὖτος ἔκρινεν ἐν Βαβυλῶνι τὴν φυλὴν Δὰν καὶ τοῦ Γάδ, ὅτι ἠσέβουν 5 εἰς τὸν κύριον διώκοντες τοὺς τὸν νόμον φυλάσσοντας καὶ ἐποίησεν αὐτοῖς τέρας μέγα, ὅτι οἱ ὄφεις ἀνήλισκον τὰ βρέφη αὐτῶν καὶ πάντα τὰ κτήνη αὐτῶν, καὶ προείρηκεν, ὅτι δι' αὐτοὺς οὐκ ἐπιστρέψει ὁ λαὸς εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ, ὰλλὰ ἐν Μηδία ἔσονται ἕως συντελείας πλάνης αὐτῶν. Καὶ 10 ἐξ αὐτῶν ἦν ὁ ἀνελὼν αὐτόν. ᾿Αντέκειντο γὰρ αὐτῷ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ.

δ΄. Δανιήλ. Οἶτος μὲν ἦν ἐκ φυλῆς Ἰούδα, γένους τῶν ἐξεχόντων τῆς βασιλικῆς ὑπηρεσίας, ἀλλ' ἔτι νήπιος ἤχθη ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς γῆν Χαλδαίων ἐγεννήθη δὲ ἐν Βεθώρφ

1 Exod. 25, 9 3 Dan. 9, 25; Ezech. c. 40; 43, 2; 44, 2; 46, 1. 2. 8. 14; cf. Genes. 49, 16—19 13 Dan. 1, 3; cf. 4 Reg. 20, 18; Isa. 39, 7

τη ανωτέρα και ήν ανήρ σώφρων, ώστε δοκείν τους 'Ιουδαίους είναι αυτύν σπάδοντα.

Πολλὰ ἐπένθησεν οὖτος ἐπὶ τὴν πόλιν καὶ ἐν νηστείαις ἤσκησεν ἀπὸ πάσης τροφῆς ἐπιθυμητῆς καὶ ἦν ἀνὴρ ξηρὸς τὴν ἰδέαν, ἀλλὰ ὡραῖος ἐν χάριτι ὑψίστου.

Οὖτος πολλὰ ηὔξατο ὑπὲρ τοῦ Ναβουχοδονόσορ παρακαλοῦντος αὐτὸν Βαλτάσαρ τοῦ υίοῦ αὐτοῦ, ὅτε ἐγένετο ϑηρίον
καὶ κτῆνος, ἵνα μὴ ἀπόληται. Ἦν τὰ ἐμπρόσθια ὡς βοῦς
σὺν τῷ κεφαλῷ καὶ οἱ πόδες σὺν τοῖς ὀπισθίοις λέων. Ἀπεκαλύφθη τῷ ὁσίῳ περὶ τοῦ μυστήριου τούτου, ὅτι κτῆνος 10
γέγονε διὰ τὴν φιληδονίαν καὶ τὸ σκληροτράχηλον, καὶ ὅτι
ώς βοῦς ὑπὸ ζυγὸν γίνονται τοῦ Βελίαρ. Ταῦτα ἔχουσιν
οἱ δυνάσται ἐν νεότητι ἐπὶ τέλει δὲ ϑῆρες γίνονται ἁρπά-

4 Dan. 1, 8, 13

1 άνωτέρα + ο Ε σοφός Ε + σπανός δε τῷ είδει Ε ῶστε] ώς Ε δοκείν] θαυμάζειν πάντας CDd 'Ιουδαίους + πιστεύοντας είς αὐτόν 2 αύτὸν / CDd 3 πολλά + οὖν οὖτος ἐπένθησε Ε Οὖτος πολλά έπενθ. CDd την πόλιν] τον λαον (ναον Ε) καί την πόλιν 'Ιερουσαλήμ Β'CDdE πόλιν + 'Ιερουσαλήμ Β τροφής] βρώσεως CDd 4 ήσκησεν + ένεκρατεύσατο δὲ ΒΒ' ἐπιθυμητής Ε ἐπιθ. + σπέρματα γης (\angle B) έσθίων (+ εἴκοσι εν έτος E) BB¹CDdE ξηρὸς + μεν CDdE + καὶ σπανὸς Dd - 5 εἰδέαν B¹C τὴν ἰδέαν] τῶ σώματι Ε ῶραιος Αα 7 ὅτι Ε ἐγένετο + ὡς CE καὶ κτῆνος \angle D ἀπωλῆται B^1 8 ἦσαν BB^1 + γὰρ BB^1 ἦν + γὰρ CDd τὰ έμπο.] τὸ μέν (ΔΒ) έμποοσθεν αὐτοῦ έχων ΒΒΙΕ έμποόσθεια Αα βοῦς + ἔχων BCDά 9 σὺν τῆ κεφ.] τὸ σχῆμα καὶ κεφαλήν CDd όπισθείοις Αα λέοντος BB¹Dd ώς λέων Ε και άπεκάλ. Dd Άπεκαλ. 10 όσίω + Δανιήλ Ε περί + αύτοῦ τὸ μυστήριον + δè BB¹E τοῦτο CDd τούτου \angle Ε΄ κτῆνος γέγονε \angle Ε΄ τὴν + ἄλογον (+ αὐτοῦ B¹CDd) BB¹CDdE καὶ \angle Β τὸ σκληφοτρ.] σκληφοτραχηλίαν BB¹CDdE 11 καὶ \angle Β¹ καὶ ὅτι \angle Ε΄ 12 ὑπὸ ζυγὸν ὡς βοῦς Ε΄ ὑπὸ ζυγοῦ Β¹ ὑποζύγιον BCDd γέγονε CDd γενήσεται CDd γένηται Β' έγενήθη Ε τοῦ] τῷ BB CDdE Βελ. + λέων (λέγει Ε) δὲ διὰ τὸ τυραννικὸν καὶ άρπακτικὸν καὶ δηριῶδες (δηριωδέστατον Ε) (αύτοῦ τρόπον Ε) (τοῦ τρόπου αύτοῦ Β) BB¹CDdE ταῦτα + γὰρ B ἐν νέοτητι] τὴν ἀρχὴν E νεότητι + τουτέστι τὸ κτηνῶδες Dd 13 ἐπὶ τέλει] ἐν ὑστέρφ Dd δὲ + ὡς E Θηρία BB^1 ἀρπάζ.] ἄρχοντες καὶ BB^1 ζοντες όλοθρεύοντες ἀναιροῦντες καὶ πατάσσοντες. "Εγνω διὰ θεοῦ ὁ ἄγιος, ὅτι ὡς βοῦς ἤσθιε χόρτον καὶ ἐγένετο ἀνθρωπίνης φύσεως τροφή. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ Ναβουχοδονόσορ μετὰ τὴν πέψιν ἐν καρδία ἀνθρωπίνη γενόμενος δ ἔκλαιε καὶ ἠξίου κύριον πᾶσαν ἡμέραν καὶ νύκτα τεσσαρακοντάκις δεόμενος. Βεημωθ ἐπεγίνετο αὐτῷ καὶ ἐλάνθανεν, ὅτι γέγονεν ἄνθρωπος ἤρθη ἡ γλῶσσα αὐτοῦ τοῦ μὴ λαλεῖν καὶ νοῶν εὐθέως ἐδάκρυσεν οί ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἦσαν ὡς κρέας ἐκ τοῦ κλαίειν. Πολλοὶ γὰρ ἐξιόντες ἐκ τῆς πόλεως 10 ἑώρων αὐτόν. Ὁ Δανιὴλ μόνος οὐκ ἢθέλησεν αὐτὸν ἰδεῖν, ὅτι πάντα τὸν χρόνον τῆς ἀλλοιώσεως αὐτοῦ ἐν προσευχῆ ἡν περὶ αὐτοῦ ἔλεγεν, ὅτι πάλιν ἄνθρωπος γενήσεται καὶ ἢπίστουν αὐτῶ. Ὁ Δανιὴλ τὰ ἐπτὰ ἔτη, ἃ εἶπεν ἔπτὰ καιρούς, ἐποίησε γενέσθαι ἔπτὰ μῆνας τὸ μυστήριον τῶν ἔπτὰ 15 καιρῶν ἐτελέσθη ἐπ' αὐτόν, ὅτι ἀποκατέστησεν ἑπτὰ μησί,

1 Dan. 4, 23, 30 13 ibid. 4, 29

Β'CD πατάσσοντες + τὰς δὲ τούτων ἀμοιβὰς παρὰ τοῦ δικαίου κριτοῦ θεοῦ (- BB¹) ἀπολαμβάνοντες BB¹CDd ἔγνω + δὲ Ε + οὐν CDd ἔγνω] εἰπὼν BB¹ διὰ + τοῦ Dd 2 ἔσθιε Αα ἐγένετο + αὐτῷ Dd ἐγίνετο Αα 3 ἀνθρωπίνη φὴ (sic) Ε τροφἢ Β¹ τροφή + δ χόρτος CDd 4 πέμψιν Ε πέψιν + τῆς τροφῆς BB¹CDdE ἀνθρώπου CD 5 τὸν κύριον Ε πᾶσαν - CDE νύκτα καὶ ἡμέραν Dd δεόμενος + τὴν ἀποκατάστασιν αὐτοῦ Ε 6 βεημώθ] ὅτε οὖν Ε ὡς δὲ CDd βεημώθ - BB¹ αὐτοῦ Β καὶ - Ε 7 καὶ ὅτε γέγονεν Ε γέγονεν + αὐτῷ καρδία ἀνθρώπου Ε ἡρται γὰρ Ε ἤργει Dd τοῦ - Εμὴ - Dd 8 ἐννοῶν Ε εὐθέως - Ε ἐδάκρυεν Β¹Ε καὶ οἱ BΒ¹ οἱ + δὲ CDdE ὡς + νεκρὸν BB¹CDd κρέας + νεκρὸν Ε ἐμ ἀπὸ Ε ἐκ — πόλεως - BΒ¹ καὶ πολλοὶ - - γὰρ Ε 10 ἐώρων] ἤρχοντο Ε ἐθεώρουν ΒΒ¹CDd αὐτὸν ἐκ τῆς πόλεως BΒ¹ ὁ + δὲ BΒ¹CDdε μόνος - - ΒΒ¹ ἤθελεν DdE 11 ἐν προσευχῆ] εὐπροσευχής Β περὶ ὑπὲρ CDd 12 καὶ ἔλεγεν Ε ἔλεγεν + γὰρ BΒ¹CDd καὶ - αὐτῷ - Β¹ 13 Δανιὴλ + οὖν ΒΒ¹CDd τὰ - - - Εἰπεν] καὶ τοὺς Ε ᾶ] οὺς ΒΒ¹ 4 καιροὺς + προσευχόμενος πρὸς τὸν ἵψιστον ΒΒ¹CDd έποίησεν + ὁ θεὸς εὐχομένου Ε γεν. μῆνας ἐπτὰ Ε ἐπτὰ μ. γ. CDd μῆνας + καὶ ΒCDdE 15 αὐτὸν] αὐτῷ CDdE ἐπ' αὐτὸν] ἐν αὐτῷ Β

τὰ τὰ τὰ ἔτη καὶ τὰ μῆνας ὑπέπιπτε κυρίφ καὶ ὡμολόγει τὴν ἀσέβειαν αὐτοῦ καὶ μετὰ ἄφεσιν τῆς ἀνομίας αὐτοῦ ἀπέ-δωκεν αὐτῷ τὴν βασιλείαν. Οὕτε ἄρτον ἢ κρέα ἔφαγεν οὕτε οἶνον ἔπιεν ἐξομολογούμενος, ὅτι ὁ Δανιὴλ αὐτῷ προσέταξεν ἐν. ὀσπρίοις βρεκτοῖς καὶ χλόαις ἐξιλεοῦσθαι κύριον. Διὰ 5 τοῦτο ἐκάλεσεν αὐτὸν Βαλτάσαρ, ὅτι ἠθέλησεν αὐτὸν συγκλη-ρόνομον καταστῆσαι τῶν τέκνων αὐτοῦ. 'Αλλ' ὁ ὅσιος εἶπεν' τλεώς μοι ἀφεῖναι κληρονομίαν πατέρων μου καὶ κολληθῆναι κληρονομίαις ἀπεριτμήτων. Καὶ τοῖς ἄλλοις βασιλεῦσι Περσῶν πολλὰ ἐποίησεν τεράστια, ὅσα οὐκ ἔγραψαν. 'Εκεῖ ἀπέθανε 10 καὶ ἐτάφη ἐν τῷ σπηλαίφ τῷ βασιλικῷ μόνος ἐνδόξως.

Καὶ αὐτὸς ἔδωκε τέφας ἐν ὄφεσι τοῖς ὑπεφάνω Βαβυλῶνος, ὅτι΄ ὅτε καπνισθήσεται τὸ ἐκ βοὐόᾶ, ἥξει τὸ τέλος Βαβυλῶνος.

5 Dan. 4, 33 8 ibid. 1, 7; 4, 5

αὐτοῖς Β ότι ἀποκ.] καὶ ἀποκατέστη CDd καὶ ἀποκαταστάς έν BE $\dot{\alpha}\pi\dot{\nu}$ καταστάσεως \dot{B}^1 1 $\dot{\xi}$] $\dot{\epsilon}\pi\dot{\iota}\lambda$ οιπα \dot{E} πέντε \dot{B}^1 τ $\dot{\alpha}$ + $\dot{\delta}\dot{\epsilon}$ λοιπά CDd προσέπιπτε Ε κυρίω] τῷ θεῷ Dd έξωμολογεῖτο Ε τας ασεβείας Ε 2 αύτοῦ + και πᾶσαν την ανομίαν αύτοῦ CDd $\mu \varepsilon \tau \dot{\alpha} + \tau \dot{\eta} \nu \ BB^{1}CDdE \ \tau \ddot{\omega} \nu \ \dot{\alpha} \nu o \mu \iota \dot{\omega} \nu \ E \quad \dot{\alpha} \pi \dot{\varepsilon} \delta \omega \varkappa \varepsilon \nu + \dot{\delta} \ \vartheta \varepsilon \dot{\delta} \varsigma \ CDdE$ ό θεός άπέδ. αὐτοῦ Β 3 βασιλείαν αὐτοῦ CDdE οὕτε L Ε καλ ούτε BB^1CDd ἄρτον + καὶ οίνον καὶ κρ. Ε κρέα + οὐκέτι Ε Β' χλόαις] ύδως και έλεημοσύναις Ε χλώαις Β' έξιλεώσασθαι ΒΒ'CDdE τούτου Β' κύριον] τον θεον Ε 6 αὐτον] το δνομα αὐτοῦ CDd τῶν τέκνων] τοῦ νίοῦ αὐτοῦ Ε 7 &\lambda\lambda' \L B¹E δ + δε Β'Ε δσιος] νέος ούκ ήθελησεν είπων CDd μοι BB^1 ἀφῆναι + με E ἀφεῖναι] ἐγκαταλιπεῖν E μον $\angle E$ κολληθῆναι + με CDd κληθῆναί με B^1 9 κληφονομία CDdE κληφονομίαις B ἀπεριτμήτων E ἄλλοις + δὲ DdE Περσῶν έγο.] γραφή ού παρεδόθη CDd όσα — ἔγραψαν / Ε έκεῖ — 11 ένδόξως \angle B^1 καὶ ἀπέθανεν έκεῖ D ἀπέθ. + Δανιήλ έν εἰρήνη Eτῷ \angle Ε τῷ βασιλικῷ \angle Ε ἐνδόξως \angle Ε 12 αὐτὸς] οὖτος BB^1 ὑπεράνω + τῆς B^1CDd ὅτι manu recent. suprascr. B 13 βορειοῦ B^1 $\beta o \delta \delta \tilde{\alpha} + \tau \delta \tau \epsilon D d \tau \delta \angle B^1 \tau \epsilon \lambda o s + \tau \tilde{\eta} s C D d$

5

10

ότε δὲ ὡς ἐν πυρὶ κεῖται, τὸ τέλος πάσης τῆς γῆς.

ὅτε δὲ κατ' ἀνατολὰς ὕδωρ καθαρὸν ἔξελεύσεται, τότε ἐπὶ γῆς ὁ θεὸς φανεὶς ὡς ἄνθοωπος καὶ εἰς ἐαυτὸν ἀναθέξεται ἀνομίας τῆς γῆς, ἐν τῷ ἀνασκολοπίζεσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἱερέων τοῦ νόμου [καὶ πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ Ἰσραήλ. Τότε φόνος ἔσται τοῦ Βελίαρ]. Εὐθέως δὲ χαρὰ ἐκχυθήσεται εἰς πάντα τὰ ἔθνη ὅτε δὲ κατὰ νότον ἐν πυρὶ καίεται, τὸ τέλος ἔσται πάσης τῆς γῆς.

15 ἐὰν δὲ τὸ ἐν τῷ νότῷ ὁεύση ὕδατα, ἐπιστρέψει ὁ λαὸς εἰς γῆν αὐτοῦ, καὶ ἐὰν αἶμα ὁεύση, φόνος ἔσται τοῦ Βελίαρ ἐν πάση τῆ γῆ. Καὶ ἐκοιμήθη ἐν εἰρήνη ὁ ὅσιος.

1 cf. Ezech. 47, 1 ss 3 ὁ θεὸς: testament. XII patriarch. Simeon c. 6 (Migne Patr. gr. 2, 1051 A).

1 όταν CDd ώς πῦς καίηται Dd τότε τὸ CDd 1 δὲ Β κατὰ ἀνατολὴν Β¹
2 καθαρόν Ε 3 ὁ — φαν | φανήσεται Ε 4 ἐαυτὸν] αὐτὸν Ε ἀναδέξεται + πάσας τὰς Ε 5 τῆς γῆς] τοῦ κόσμου Ε 6 ἀνασκωλωπίζεσθαι Β¹Ε αὐτὸν ΄ Ε τοῦ νόμου Ε 8 καὶ — 10 Βελίαρ Ε Βελίαρ + καὶ Ε δὲ Ε χαρὰ | πνεῦμα χάριτος Ε 12 ὅτε Ε ἔν πυρὶ] πῦρ Ε τὸ] τότε Ε

15 αν BB^1 τὸ] τὰ B^1 ἐπιστρέψει + δὲ B εἰς + τὴν BB^1CDdE 16 καὶ $[E^1E$ ἐὰν + δὲ BB^1E δεύσει AaBE τοῦ] τῷ B τῆ B^1 τοῦ Bελίαρ] παντὸς αῖματος ἀκαθάρτου E 17 ἐκοιμήθη + ἐκεῖ BCDd ὅσιος + καὶ ἐκλεκτὸς τοῦ θεοῦ Δανιήλ E ἐν εἰρήνη BB^1CDd ὅσιος + ἐν εἰρήνη CDd + μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ BB^1

- ε΄. 'Ωσηέ. Οὖτος ἡν ἐκ Βελεμὼθ τῆς φυλῆς 'Ισάχαρ καὶ ἐτάφη ἐν τῆ γῆ αὐτοῦ ἐν εἰρήνη. Καὶ ἔδωκε τέρας, ῆξειν κύριον ἐπὶ τῆς γῆς, ἐὰν ἡ δρῦς ἡ ἐν Σηλὼμ μερισθῆ ἀφ' ἑαυτῆς καὶ γένωνται δρύες δώδεκα.
- ς΄. Μιχαίας ὁ Μωραθὶ ἡν ἐκ φυλῆς Ἐφραΐμ. Πολλὰ 5 ποιήσας τῷ ᾿Αχαὰβ ὑπὸ Ἰωρὰμ τοῦ υίοῦ αὐτοῦ ἀνηρέθη κρημνῷ, ὅτι ἤλεγχεν αὐτὸν ἐπὶ ταῖς ἀσεβείαις τῶν πατέρων αὐτοῦ. Καὶ ἐτάφη ἐν τῆ γῆ αὐτοῦ μόνος σύνεγγυς πολυανδρίου Ἐνακείμ.
- ζ. 'Αμώς ην έκ Θεκουέ. Καὶ 'Αμασίας πυκνῶς αὐ- 10 τὸν τυμπανίσας τέλος, καὶ ἀνεῖλεν αὐτὸν ὁ υίὸς αὐτοῦ ἐν ροπάλω πλήξας αὐτοῦ τὸν κρόταφον καὶ ἔτι ἐμπνέων ηλθεν εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ καὶ μεθ' ἡμέρας ἀπέθανε καὶ ἐτάφη ἐκεῖ.
- 1 Osee 1, 1 3 cf. testament. XII patriarch. Simeon c. 6 5. 6 Mich. 1, 1; Ierem. 26, 28; 3 Reg. 22, 8 s 10 Amos 1, 1; 7, 10

- η΄. Ἰωὴλ ἦν ἐκ τῆς γῆς τοῦ Ῥουβὴν ἐν ἀγοῷ Βεθωμόρων, [προφητεύσας περὶ λιμοῦ καὶ ἐκθλίψεως θυσιῶν καὶ πάθους προφήτου δικαίου καὶ δι' αὐτοῦ ἀνακαινισθήσεθαι τὴν κτίσιν εἰς σωτηρίαν]. Ἐν εἰρήνη ἀπέθανε καὶ ἐτάφη ἐκεῖ.
- 5 θ΄. 'Αβδιοῦ ἦν ἐκ γῆς Συχὲμ ἀγροῦ Βηθαχαράμ. Οὖτος ἦν μαθητὴς 'Ηλία καὶ πολλὰ ὑπομείνας δι' αὐτὸν περιεσώξετο. Οὖτος ἦν δ τρίτος πεντηκόνταρχος

οὖ ἐφείσατο Ἡλίας καὶ κατέβη πρὸς ᾿Οχοζίαν. Μετὰ ταῦτα το ἀπολιπῶν τὴν λειτουργίαν τοῦ βασιλέως προεφήτευσε καὶ ἀπέθανε ταφεὶς μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ.

τοῦ 'Αχαὰβ δεηθεὶς τοῦ 'Ηλία ἐγένετο αὐτοῦ μαθητὴς καὶ πολλὰ παθών δι αὐτὸν καὶ καταλιπών τὴν λειτουργίαν τοῦ βασιλέως ἢκολούθει τῷ 'Ηλία καὶ προεφήτευσε καὶ ἐτάφη μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ.

15 ι΄. Ἰωνᾶς ἦν ἐκ γῆς Καριαθμοῦς πλησίον πόλεως Ἑλλήνων ᾿Αζώτου κατὰ θάλασσαν.

1 Ioel 1, 9 — 20 3 ibid. 2, 22 6. 7 3 Reg. 18, 3 ss; 4 Reg. 1, 13 ss

1 in marg. αὐτὸς ἰχθύς Ε ἡν B^1 Ε τῆς B^1 Ε γῆς + ἡν B^1 Ε 'Ρουβὶμ B^1 Ε γῆς] φυλῆς $C\bar{D}d$ ἐν Bεθ.] ἀγροῦ τοῦ (τούτου BB^1) βεθωρῶν (βεθομόρων B, μεθ' ἐμόρων (sic) B^1) $BB^1C\bar{D}d$ ἐν Bεθ. E Bεθ. + οὐτος E 2 προφ. + 4 σωτης. ACDd τοῦ] καὶ B^1 ἐκλείψεως B^1 καὶ + ὡς E 4 καὶ ἀπέθ. ἐν εἰρήνη $BB^1C\bar{D}d$ ἀπέθανε δὲ E ἐκεῖ] ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ $BB^1\bar{E}$ 5 ἐκ γῆς] ἐγγὺς Aa Bηθαρχαάμ Dd Bριθαραχαράν $BB^1\bar{E}$ οὖτος $B^1\bar{E}$ δεν τῆς $B^1\bar{E}$ $B^1\bar{E}$ $B^1\bar{E}$ $B^1\bar{E}$ περισώζεται $B^1\bar{E}$ σῦτος $B^1\bar{E}$ $B^1\bar{E}$ περισώζεται $B^1\bar{E}$ τοῦτος $B^1\bar{E}$ $B^1\bar{E}$ περισώζεται $B^1\bar{E}$ σῦτος $B^1\bar{E}$ σῦτος B

9 καὶ μετὰ CDd 10 ἀπολειπῶν (!) Aa 12 καὶ ἐτάφη CDd 8 καὶ ἐδεήθη E 10 αὐτὸν] αὐτῶν B^1 αὐτὸν + καὶ ὑπομείνας διασώζεται B^1 11 καταλειπῶν B^1 12 ἠκολούθη B^1E

15 in marg. περιστερά Ε Ίωνᾶς + ὁ προφήτης BB¹e + οὖτος BB¹E Καριαεμαοῦθ Β¹ Καριαμαούθ ΒΕ Καριαὲ μαοὺθ ε Καριαθιαρὶμ CDd πλησίον / ε 16 Άζώτον πόλ. Έλλ. BB¹Ee ἀζότον e ἀζῶντα Ε

Καὶ ἐκβρασθεὶς ἐκ τοῦ κήτους καὶ ἀπελθών ἐν Νινευἤ ἀνακάμψας οὐκ ἔμεινεν εἰς τὴν γην αὐτοῦ, ἀλλὰ παραλαβών την μητέρα αὐτοῦ παρώχησε την Σούο χώραν άλλοφύλων έθνῶν έλεγε γάρ, ὅτι οὕτως ἀφελῶ ὄνειδός μου, ὅτι ἐψευσάμην προφητεύσας κατά Νινευή της μεγάλης πόλεως. Ήν τότε Ήλίας έλέγγων τὸν οίπου 'Αγαάβ καὶ καλέσας λιμον επί την γην εφυγεν. Καί έλθων εύρε την γήραν μετά τοῦ υίοῦ αὐτῆς οὐ γὰρ ἠδύνατο μένειν μετὰ ἀπεριτμήτων καὶ εὐλόγησεν αὐτήν. θανόντα τὸν υίὸν αὐτῆς πάλιν ηγειρεν έκ νεκράν δ θεός δια τοῦ Ἡλία ἡθέλησε γὰρ δεῖξαι

1 Ion. 2, 1; 4, 2 8 ibid. 4, 1 ss 11. 12 3 Reg. 17, 1; 21, 17. 20. 28 14 ibid. 17, 9 18 ibid. 17, 17

2 έν] είς CDd Νινευί + καί Dd 6 Σούο] Ίωο Dd 8 άφελῶ + τὸ CDd 11 τότε] τὸ τηνικαῦτα Dd 14 ἀπελθών CDd 15 αὐτῆς + καὶ ἔμεινε παος αὐτοῖς Dd ἐδύνατο As 17 αὐτὴν + διὰ τὴν ξενοδοχίαν αὐτῆς CDd + ἦν γὰο γινώσκων αὐτῆν ἐκ πολλῶν Dd καὶ ΄ CD θανόντα + δὲ C 20 ἦθέλησε — δεῖξαι] δεικνὺς CDd

Ήν τότε Ήλίας δ πουφήτης έλέγχων του Άγαὰβ βασιλέα Σαμαρείας καὶ ἐκάλεσε λιμὸν μέγαν ἐπὶ τῆς γῆς ἔφυγεν έν τη ερήμω και ετρέφετο έκ 5 τῶν ποράκων τῆς ἐρήμου, καὶ ἔπιεν ΰδωρ έχ τοῦ χειμάρδου καὶ ὡς ἐξηράνθη ὁ χειμάρδους ἐπείνασεν ὁ προφήτης καὶ ήλθεν είς Σαρεφθά και εύρε 10 την γήραν μετά τοῦ υίοῦ αὐτῆς Ίωνᾶν καὶ εὐλόγησεν αὐτὴν σίτω καὶ ἐλαίω καὶ ἔμεινεν μετ' αὐτοῦ. Οὐ γὰο ήδύνατο μένειν μετά άπερι- 15 τμήτων καὶ θανόντα τὸν υίὸν αὐτῆς Ίωνᾶν πάλιν ἤγειρεν αὐτὸν ὁ θεὸς ἐκ νεκρῶν διὰ τοῦ ἀΗλία. Καὶ ἀπέδωκεν αὐτὸν τῆ μητρὶ αὐτοῦ διὰ 20

2. 3 3 Reg. 17, 1; 21, 17. 20. 28 6 ibid. 17, 6 10 ibid. 17, 9 12 ibid. 17, 12. 15 16 ibid. 17, 17 cf. Ps. Athanas. quaest. ad Antioch. 65 (Migne 28, 633 C)

4 μεγάλην B^1 7 ξπινεν B^1 8 χείμαδόος B^1 10 Σαραφθά B^F 'Ιερεφθά B^1 εύρὼν E 11 χήραν] χεῖρα E χήρα B^1 14 μετ' αὐτῶν F μετ' αὐτοῦ] ἐπεῖ E αὐτοῦ] αὐτῶν B^1 17 'Ιωνᾶν — 18 νεπρῶν] ἀνέστησεν ὁ θεὸς ἐπ τῶν νεπρῶν B^1F 19 καὶ — p. 84, 1 αὐτῆς L B^1

αὐτῷ, ὅτι οὐ δύναται ἀποδρᾶσαι θεόν. Καὶ ἀναστὰς μετά τὸν λιμὸν ἦλθεν ἐν γῆ Ἰούδα. Καὶ ἀποθανοῦσαν 5 τὴν μητέρα αὐτοῦ κατὰ τὴν δδὸν ἔθαψεν αὐτὴν ἐχόμενα τῆς βαλάνου Δεββώρας. Καὶ κατοικήσας έν γῆ Σαραάρ απέθανε καὶ ἐτάφη ἐν σπη-10 λαίω Κενεζέου πριτοῦ γενομένου μιᾶς φυλης έν ημέραις τῆς ἀναργίας. Καὶ ἔδωκε τέρας ἐπὶ Ἱερουσαλημ καὶ ὅλην την γην, ότε ίδωσι λίθον 15 βοῶντα οἰκτρῶς, ἐγγίζειν τὸ τέλος. Καὶ ὅτε ἴδωσιν ἐν 'Ιερουσαλήμ πάντα τὰ ἔθνη, **ότι ή πόλις ξως ἐδάφους** ηφάνισται ὅλη.

14 Habac. 2, 11

20

1 ού] ούδὲ θανών Dd 3 είς γῆν C καὶ ἀποθ.] Θανοῦσαν δὲ Dd 6 αὐτην / Dd 8 Eake Dd 7 Δεβώδδας Dd 9 $\tilde{\epsilon}v + \tau \tilde{\varphi}$ CDd Kaivezlov D 13 καl + έφ' Dd 16 ὅταν CDd žv _ Dd 18 πόλις + ήφανίσθη όλη CD ήφαν. όλη] και μετατεθήσονται οι λίθοι αύτης κατά δυσμάς ήλίου, έκεῖ ἔσται ή προσκύνησις τοῦ ήλειμμένου (ήλειμμένον sic Dd) CDd

την φιλοξενίαν αὐτῆς. Καὶ γενόμενος υίὸς Ίωνᾶς μέγας έπέμφθη ύπὸ χυρίου είς Νινευΐ την πόλιν 'Ασσυρίων. Καὶ ἐζήτησεν Ἰωνᾶς ἀποδρᾶσαι κυρίου, καὶ κατεπόθη ύπὸ τοῦ κήτους καὶ ἐκβρασθεὶς έκήρυξε την απώλειαν Νινευί, καὶ μετενόησαν οί ἄνδρες οί Νινευίται καὶ ἡλεήθησαν. Καὶ ἐλυπήθη Ἰωνᾶς καὶ ἀνακάμψας οὐκ ἔμεινεν εἰς τὴν γῆν αὐτῶν, ἀλλὰ παραλαβὼν την μητέρα αὐτοῦ παρώχησε την Σούο χώραν άλλοφύλων. "Ελεγε γὰο ὅτι' οῦτως ἀφελῶ τὸ ὄνειδός μου, ὅτι ἐψευσάμην προφητεύσας κατά Νινευί τῆς μεγάλης πόλεως 'Ασσυρίων, ηθέλησε γαρ ο θεός δείξαι

2 Ion. c. 1, 2; 3, 2 6 ibid. 2, 1; 4, 2

2 νίὸς $B^{1}F$ Ἰωνᾶς E3 Γινενη B δ Ἰων. B^{1} ἀποδράσαι B (cf. Aa) 6 κύριον e 7 καl + εlτα E e ἐκβρασθεlς + έκ τοῦ κήτους $B^{1}F$ 8 Nινενη BB^{1} 10 ἐλεήθησαν B^{1} 11 ἐλυπήθην + \dot{o} e 12 οὐκ] οὐκέτι E 15 Σ οῦ (sic) BB^{1} χώραν + τῶν E 16 ὅτι· οῦτως] \dot{o} τοιοῦτος B^{1} 17 ἐψευσάμην \dot{e} θεασάμην \dot{e} Γε Ασυρίων \dot{e} F

αὐτῷ, ὅτι οὐ δύναται ἀποδρᾶσαι θεόν. Καὶ κατοικήσας ἐν γῆ Σαὰρ ἐκεῖ ἀπέθανε καὶ ἐτάφη ἐν τῷ σπηλαίφ τοῦ Κενεζίου τοῦ κριτοῦ Οὖτός ἐστιν Ἰωνᾶς 5 ὁ γενόμενος εἰς τύπον τῆς τοῦ κυρίου ἀναστάσεως καὶ ἔδωκε τέρας ἐπὶ Ἰσραὴλ λέγων, ὅτι ὅτε ἴδωσιν ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ πολλὰ ἔθνη, ὅτι ἡ πόλις ἕως 10 ἐδάφους ἀφανισθήσεται.

ια΄. Ναούμ απὸ Ἐλκεσὶ πέραν τοῦ Ἰσβηγαβαρὶν φυλῆς Συμεών. Οδτος μετὰ τὸν Ἰωνᾶν τῆ Νινευῖ τέρας ἔδωκεν, ὅτι ὑπὸ ὑδάτων γλυκέων καὶ πυρὸς ὑπογείου ἀπολεῖται, ὁ καὶ γέγονεν. Ἡ γὰρ περιέχουσα αὐτὴν λίμνη κατέκλυσεν αὐτὴν 15 ἐν σεισμῷ καὶ πῦρ ἐκ τῆς ἐρήμου ἐπελθὸν τὸ ὑψηλότερον αὐτῆς μέρος ἐνέπρησεν. ᾿Απέθανε δὲ ἐν εἰρήνη καὶ ἐτάφη ἐν τῆ γῆ αὐτοῦ.

ιβ΄. 'Αμβακούμ έκ φυλης ην Συμεών έξ άγροῦ Βηθζουχάρ.

13 Nah. 2, 8s 15. 16 ibid. 1, 8; 3, 15

Οὖτος εἶδε πρὸ τῆς αἰχμαλωσίας περὶ τῆς ἀλώσεως Ἱερουσαλημ καὶ ἐπένθησε σφόδρα. Καὶ ὅτε ἡλθε Ναβουχοδονόσορ ἐν Ἱερουσαλημ, ἔφυγεν εἰς Ὀστρακίνην καὶ παρώκησεν ἐν γῆ Ἰσμαήλ. ٰΩς δὲ ἐπέστρεψαν οἱ Χαλδαῖοι καὶ οἱ καταλοιποι οἱ ὄντες ἐν Ἱερουσαλημ εἰς Αἴγυπτον, ἡν παροικῶν τὴν γῆν αὐτοῦ καὶ ἐλειτούργει θερισταῖς τοῦ ἀγροῦ αὐτοῦ. ՝Ως δὲ ἔλαβε τὸ ἔδεσμα, προεφήτευσε τοῖς ἰδίοις εἰπών πορεύομαι εἰς γῆν μακρὰν καὶ ταχέως ἐλεύσομαι. Εὶ δὲ βραδύνω, ἀπενέγκατε τοῖς θερισταῖς. Καὶ γενόμενος ἐν Βαβυλῶνι το καὶ δοὺς τὸ ἄριστον τῷ Δανιὴλ ἐπέστη τοῖς θερισταῖς ἐσθίουσι καὶ οὺδενὶ εἶπε τὸ γενόμενον συνῆκε δὲ ὅτι τάχιον ἐπιστρέψει ὁ λαὸς ὑπὸ Βαβυλῶνος. Καὶ πρὸ δύο ἐτῶν ἀποθνήσκει τῆς ἐπιστροφῆς. Καὶ ἐτάφη ἐν ἀγρῷ ἰδίφ μόνος.

"Εδωκε δὲ τέρας τοῖς ἐν τῆ Ἰουδαία, ὅτι ὄψονται ἐν τῷ 15 ναῷ φῶς καὶ οὕτως ἴδωσι τὴν δόξαν τοῦ ναοῦ. Καὶ περὶ συντελείας τοῦ ναοῦ προεῖπεν, ὅτι ὑπὸ ἔθνους δυτικοῦ γενή-

1 Habac. 1, 6 ss; c. 2 6 Dan. 14, 32 ss

1 ούτος] δς Ε ίδε ΑαΒ' άλώσεως + τῆς CDd Ίερουσαλημ + καὶ τοῦ ναοῦ CD 2 σφόδρα + ἐπὶ τὴν πόλιν καὶ τὸν λαὸν BB^1 3 έν | είς BB¹CDdE παρώκησεν] ήν πάροικος BB¹E παροίκησεν Α2 4 έπέστο. — 5 παροικ.] καταλειφθέντες από της αίχμαλωσίας κατέβησαν είς Αίγυπτον, αὐτὸς ἀνηλθεν είς B¹CD Χαλδαΐοι + άπὸ τῆς Ἱερουσαλὴμ εἰς τὴν γῆν αὐτῶν λάφυρον αὐτὴν ποιήσαντες ΒΒ1 5 'Ιερ. + κατέβησαν CDd ήν πάροικος αὐτὸς δὲ άνηλθεν είς BB1 6 έλειτούργει + τοῖς BB¹CDdE ηψισε Β έψησε Β'Ε ιδίοις + αὐτοῦ Dd 9 απενέγκατε + φαγείν BB E + τὸ ἄριστον Dd γενόμενός τε Ε 10 Davinz + είς τον λάκκον των λεόντων έπιστρέψας έπέστη ΒΒ1Ε οὐδὲν Ε γενόμενον + εἰ μὴ μετὰ χρόνον $\dot{\rm BE}$ δὲ + ὁ προφήτης $\dot{\rm BE}$ συνήμει $\dot{\rm Aa}$ τάχειον $\dot{\rm AaB}^{\rm 1}$ 12 ἐπιστρέψαι $\dot{\rm Aa}$ ὑπὸ] ἀπὸ BB¹E έκ τῆς αἰχμαλωσίας τῆς εἰς Βαβυλῶνα CDd έτῶν + τῆς έπιστροφης CDd καὶ — 13 μόνος \angle BB CE — 14 Καὶ ξόωκε Ε δὲ \angle BE τοῖς \angle E — 15 φῶς + μέγα BE ἴδωσι] ὄψονται CDd ναοῦ] θεοῦ Dd — 16 εἰπεν BB $^{\rm L}$ Ε γενήσεται + ή πόρθησις τοῦ ναού έν 'Ιερουσαλήμ BB¹E γενήσεται] φαγήσεται Dd

σεται. Τότε ἄπλωμά φησι τοῦ Δαβὴρ εἰς μικρὰ ὁαγήσεται, καὶ τὰ ἐπίκρανα τῶν δύο στύλων ἀφαιρεθήσονται καὶ
οὐδεὶς γνώσεται ποῦ ἔσονται αὐτὰ δὲ ἐν τῆ ἐρήμω ἀπενεχθήσονται ὑπὸ ἀγγέλων, ὅπου ἐν ἀρχῆ ἐπάγη ἡ σκηνὴ
τοῦ μαρτυρίου. Καὶ ἐν αὐτοῖς γνωσθήσεται ἐπὶ τέλει κύριος, 5
ὅτι φωτίσουσι τοὺς διωκομένους ὑπὸ τοῦ ὄφεως ἐν σκότει
ὡς ἐξ ἀρχῆς. [Καὶ διασώσει αὐτοὺς κύριος ἐκ σκότους
καὶ σκιᾶς θανάτου καὶ ἔσονται ἐν σκηνῆ ἁγία. Οὖτος ὁ
προφήτης περὶ τῆς ἐλεύσεως τοῦ Χριστοῦ πολλὰ προεφήτευσε.
Καὶ πρὸ δύο ἐτῶν τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ λαοῦ τῆς ἀπὸ Βα- 10
βυλῶνος ἐτελεύτησε καὶ ἐτάφη ἐν τῷ ἰδίω ἀγρῷ μονώτατος
ἐνδόξως.]

- ιγ΄. Σοφονίας έκ φυλης ην Συμεών ἀγροῦ Σαβαραθά προεφήτευσε περὶ της πόλεως καὶ περὶ τέλους έθνων καὶ αἰσχύνης ἀσεβων καὶ θανών ετά τη εν ἀγρῷ αὐτοῦ.
- ιδ΄. 'Αγγαῖος ὁ καὶ ἄγγελος, τάχα νέος ἦλθεν ἐκ Βαβυλῶνος εἰς 'Ιερουσαλὴμ καὶ φανερῶς περὶ τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ λαοῦ προεφήτευσε καὶ εἶδεν ἐκ μέρους τὴν οἰκοδομὴν τοῦ ναοῦ.

7 Habac. 3, 4 ss 3, 9. 10. 14. 15. 19 13 Zachar. 14, 10. 12. 18; Sophon. 2, 11; 16 s Agg. 1, 8; 2, 10

Καὶ θανών ἐτάφη πλησίον τοῦ τάφου τῶν ἱερέων ἐνδόξως* ώς αὐτοί.

ιε΄. Ζαχαρίας ήλθεν ἀπὸ Χαλδαίων ἤδη προβεβηκὼς κἀκεὶ πολλὰ τῷ λαῷ προεφήτευσε καὶ τέρατα ἔδωκεν εἰς ἀπόδειξιν. 5 Οὖτος εἶπε τῷ Ἰωσεδέκ, ὅτι γεννήσει υίὸν καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ ἱερατεύσει. Οὖτος καὶ τὸν Σαλαθιὴλ ἐφ' υίῷ ηὐλόγησε καὶ ὄνομα Ζοροβάβελ ἐπέθηκε καὶ ἐπὶ Κύρου τέρας ἔδωκεν εἰς νῖκος καὶ περὶ τῆς λειτουργίας αὐτοῦ προηγόρευσεν, ἢν ποίησει ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ καὶ εὐλόγησεν αὐτὸν 10 σφόδρα. Τὰ δὲ τῆς προφητείας εἶδεν ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ περὶ τέλους ἐθνῶν καὶ Ἰσραὴλ καὶ τοῦ ναοῦ καὶ ἀργίας προφητῶν καὶ ἱερέων, καὶ περὶ διπλῆς κρίσεως ἐξέθετο καὶ ἀπέθανεν ἐν γήρει μακρῷ καὶ ἐκλειπὼν ἐτάφη σύνεγγυς ᾿Αγγαίου. [᾿Αλληλούϊα ᾿Αγγαίου καὶ Ζαχαρίου εἶπεν ὁ πνευμα-15 τικὸς προφήτης Δαυὶδ ἐν τοῖς τελευταίοις ψαλμοῖς τουτέστιν αἰνεῖτε τὸν θεὸν ἐν ψαλμοῖς καὶ χοροῖς περὶ τῆς ἐπανόδου ἀπὸ Βαβυλῶνος.]

3 Zachar. 1, 1 9 ibid. 9, 8; 14, 12 10 s ibid. 1, 16; 4, 9; 6, 12-15; 13, 2-22

ις΄. Μαλαγίας. Οδτος μετά την επιστροφήν τίκτεται έν Σωφά καὶ ἔτι πάνυ νέος καλὸν βίον ἔσχηκε. έπειδή πᾶς ὁ λαὸς ἐτίμα αὐτὸν ὡς ὅσιον καὶ ποᾶον, έκάλεσεν αὐτὸν Μαλαγί, ο έρμηνεύεται ἄγγελος ἡν γὰρ καὶ τω ίδειν εὐπρεπής. 'Αλλά καί όσα εἶπεν αὐτὸς ἐν προφητεία, 5 αὐτη τη ημέρα ὀφθείς άγγελος θεοῦ ἐπεδευτέρωσεν, ὡς έγένετο εν ήμέραις άναρχίας ώς γέγραπται εν Σφαρφωτίμ, τουτέστιν εν βίβλω κριτών. Καὶ έτι νέος προσετέθη πρός τούς πατέρας αὐτοῦ ἐν ἀγρῷ αὐτοῦ.

ιζ'. Ναθάν προφήτης Δαυλό ην έκ Γαβά καὶ αὐτὸς ην δ διδάξας αὐτὸν νόμον κυρίου καὶ είδεν, ὅτι Δαυίδ ἐν τῆ

Ναθάν δ προφήτης τοῦ 10 Δαυίδ έκ φυλής ίερωσύνης ήν. Έγεννήθη δὲ ἐν Γαβαῷ καὶ αὐτὸς ἐδίδαξε τὸν Δαυὶδ Βηρσαβεὲ παραβήσεται καὶ νόμον κυρίου καὶ γνοὺς ὅτι

3 cf. Mal. 3, 1 7 Iudic. 2, 18 10 2 Reg. 7, 2; Sir. 47, 1 12 2 Reg. 12, 188

1 ις' Dd ιγ' Β Μαλ. + δ προφήτης BB1 ὑποστροφην Ε ούτος τίκτεται έν Γοφά μετά την έπιστο, του λαού CDd έπιστροφήν + τοῦ λαοῦ ΒΒ'Ε 2 σοφία Ε σοφά Β νέος + ών BCDdE ἔσχηκε + Διὸ \mathbf{E} 3 ἐπειδή] ἐτίμα αὐτὸν \mathbf{E} ἐτίμα αὐτὸν \angle \mathbf{E} πραύν Β' πραύν Αα 4 εκάλεσάν τε BB'E Μαλαχίαν DdE ο έρμην.] 5 ίδειν] είδει BCDdE τὰ είδη Β' τουτέστιν Ε άγγελον Ε ίδεῖν + πάνυ BB¹CDdE 6 δφθείς + ώς Dd ἄγγ. κυρίου ώφθεὶς (sic) $B^{1}E$ ώς] ὅπερ $B^{1}E$ 7 ἡμέραις + τῆς Dd ἀναρτήας B^{1} σαφὰρ φωτὴμ Dd φαρφαθὲ E φαρφωθὲμ BB^{1} 8 βιβλίω E ἔτι \angle E νέος + ὢν BCDdE νέος + ἀπέθανεν καὶ B^{1} προσετ. - αὐτοῦ] ἀπέθανεν καὶ ἐτάφη ΒΕ 9 αὐτοῦ + ἐνδόξως ΒΒ¹Ε

Dd ponit Nathan post Achiam. 10 Νάθαν Αι προφήτης - ην] τοῦ Δανίδ CDd Γαβαῶν Dd 13 ίδεν Αα

10 ις'. Β ό] ούτος ήν Ε προφ. + έν ήμέραις Ε ίεροσύνης Β1 ιεοωσύνην (sic) F ιερωσύνης] Λευί Ε 12 Γαβῶ Ε 13 ἐδίδασκε Ε 14 του νόμου Ε γνούς + διὰ πυρίου Β'ΕΓ

σπεύδοντα έλθεῖν ἀγγεῖλαι αὐτῷ ἐνεπόδισεν ὁ Βελίαο, ὅτι κατὰ τὴν ὁδὸν εὖοε νεκρὸνκείμενον γυμνὸν ἐσφαγ- ὁ μένον καὶ ἐπέμεινεν ἐκεῖ καὶ τῆ νυκτὶ ἐκείνη ἔγνω, ὅτι ἐποίησε τὴν ἁμαρτίαν. Καὶ ὑπέστρεψε πενθῶν καὶ ὡς ἀνεῖλε τὸν ἄνδρα αὐτῆς, 10 ἔπεμψε κύριος ἐλέγξαι αὐτόν καὶ αὐτὸς πάνυ γηράσας ἀπέθανε καὶ ἐτάφη εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ.

15

20

1 σπεύδοντα — ἀγγεῖλαι] ἔσπευσε τοῦ ἐλθεῖν πρὸς αὐτὸν καὶ ἀναγγεῖλαι Dd 2 ἐνεπόδισε + δὲ Dd 6 τῆ — ἐκείνη] ὅτε D 7 ἀμαρτίαν + ὁ Δαυίδ CD καὶ ½ Dd 9 αὐτῆς] Βηρσαβεὲ CDd 12 ἐν τῆ γῆ D

έν Βηρσαβεὲ παραβήσεται δ Δαυίδ, ἔσπευσε τοῦ ἐλθεῖν καὶ ἀναγγείλαι αὐτῷ, Ϭστε φυλάξασθαι ἀπὸ τῆς ἀνομίας. Καὶ ἐνεπόδισεν αὐτὸν ὁ Βε-'Ερχόμενος γὰρ εἰς λίαο. 'Ιερουσαλήμ είνοε νεχρόν έσφαγμένον παρεσκευασμένον γυμνον και αποδυσάμενος την στολην και περιβαλών αὐτῶ ἐπέμεινεν ἐκεῖ θέλων θάψαι τὸν νεκρόν καὶ μὴ φθάσας έλθεῖν ποὸς Δαυὶδ τη νυκτί έκείνη, έποίησε την ανομίαν. Καὶ γνοὺς τῷ πνεύματι ό ὅσιος, ὑπέστρεψε πενθῶν πάσας τὰς ἡμέρας, καὶ ότε ανείλε τον ανδρα αυτής, απέστειλεν αὐτὸν ὁ θεὸς έλέγξαι τὸν Δαυίδ, ἐπειδὴ γὰρ ἔβλεπεν ὁ θεὸς πενθοῦντα τον Ναθάν Ελεγε γάο, ὅτι

1 βήφσαβαιὲ BB¹ Βηφσαβετ Ε ἔσπενδεν Β¹ 7 Γ. + κατὰ τὴν ὁδόν Ε 8 παφασκευασμένον ΒΓ 10 τὴν στολὴν] τὸ παλίον Ε 11 αὐτῷ] αὐτὸν ΒΕΓ ἐπέμεινεν + αὐτὸν Ε 12 τὸν νεκφὸν ½ Ε μὴ — Δανὶδ ½ Ε 15 ἀνομίαν] ἀμαφτίαν ὁ Δανὶδ Ε 16 ὅσιος] πφοφήτης Ε 18 ὅτε] ὡς Ε ἀνεῖλεν + τὸν Οὐφίαν Ε 21 ἔβλεπεν] εἰδεν Ε

δι έμοῦ γέγονεν ἡ ἀσέβεια αῦτη. Καὶ προσέσχεν ὁ κύριος ἐπὶ τὸν στεναγμὸν αὐτοῦ καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν ἐπειδὴ διὰ σοῦ νομίζεις γεγενῆσθαι 5 τὸ τραῦμα, διὰ σοῦ καὶ ἡ θεραπεία γενήσεται. ᾿Απελθὼν οὖν ἤλεγξεν αὐτὸν ἐπὶ κεκρυμμένοις καὶ ἐποίησεν αὐτός, καθὼς ἐνετείλατο αὐτῷ ὁ κύ- 10 ριος. Οὖτος οὖν εἰς βαθὺ γῆρας ἐλάσας καὶ ἐν πολλῆ ἀγαθῆ ἐκοιμήθη ἐν εἰρήνη.

Σηλωμ ὁ καὶ Ἡλεί, ἔνθα ἦν καὶ ἡ σκηνὴ τὸ πάλαι. 15 Σηλωμ δὲ ἐκαλεῖτο ὁ Ἡλεί ἐν ἀρχῆ τῆς ἱερωσύνης προεφή-

ιη΄. 'Αχία ἀπὸ Σηλώμ, ὅπου ἦν ἡ σκηνὴ τὸ παλαιὸν ἐκ πόλεως 'Ηλί. Οὖτος εἶπε περὶ Σολομών, ὅτι προσκρού-

14 3 Reg. 11, 29; 12, 15

14 Άχιὰ ἦν CDd 16 Ήλεί C 17 Σολομῶντος Dd Σαλωμών Αα προσκρούσει + τῷ CD καὶ + ούτος Dd

1 γέγονεν] έγένετο Ε ἀσέβεια αιαρτία Ε 2 προσείχεν Ε κύριος] θεός Ε 3 έπλ - στεναγμ.] τῷ στεναγμῷ Ε έπὶ τὸν πιστὸν Β' 7 άπελθων αναστάς Ε 8 έπει κεκουμμένος και πανηγυοίσας B'F κεκο.] ἀποκούφω Ε π ollā (sic) B π al — 13 slonvn LB^1 εἰρήνη + καὶ ἐτάφη εἰς την γην αύτοῦ ἐν Γαβαῷ Β'Ε 14 Σηλώμ — 'Ηλεί] 'Ηλεί ὁ και Σηλώμ ούτος έγεννήθη έν Σηλωμ ποῦ Ε ὁ / Β΄ Ἡλί Β'Ε 15 τὸ πάλαι] κυρίου Ε 16 Σηλωμ] Βηλώθ (sic) Ε έκλήθη Ε 'Ηλεί + κατὰ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως ούτος ό Ήλει έν Ε ίεροσύνης B¹ 17 προεφήτευσε + δὲ $B^iF \pi \epsilon \rho l + \tau \rho \tilde{v} E$

σει κυρίφ· καὶ ἤλεγξε τὸν Ιεροβοάμ, ὅτι δόλφ πορεύσεται μετὰ κυρίου εἶδε ζεῦγος βοῶν πατοῦν τὸν λαὸν καὶ 5 κατὰ τῶν ιερέων ἐπιτρέχον· προείπε καὶ τῷ Σολομῶντι, ὅτι αί γυναίκες αὐτὸν ἐκστήσουσι καὶ πᾶν τὸ γένος αὐτοῦ· καὶ ἀπέθανε καὶ ἐτάφη σύνεγγυς 10 τῆς δρυὸς Σηλώμ. τευσε περί Σολομώντος, ότι προσπρούσει διὰ τὰς γυναῖκας. ὅτι γυναῖκες ἐκστήσουσι καὶ διαστρέψουσιν αὐτὸν ἀπὸ κυρίου καὶ ἄπαν τὸ γένος αὐτοῦ καὶ περὶ τοῦ Ἱεροβοὰμ είπεν, ότι δόλω πορεύσεται μετὰ πυρίου καὶ μετὰ Ίσεἶδε οαήλ ' ζεύγος βοών θηλείων καταπατοῦν τὸν λαὸν καὶ κατὰ τῶν [ερέων ἐπιτρέχου καὶ ὅτι παραβήσεται Σολομών τὸν νόμον τοῦ ύψίστου ταῦτα προείπεν Ήλεὶ πρός τους υίους αυτους ίερατεῦσαι. Καὶ ούτος ὁ προφήτης αὐτὸς ἀπέθανεν ἐν γήρει βαθυτάτω οὐκ ἀγαθῶς.

15

1 κυρίου + καὶ Dd 4 πατοῦντα Aa 5 ἐπιτρέχοντα Aa 6 προεῖπε + δὲ Dd Σαλομῶν Aa 7 ἐκστήσουσι] ἐξαπατήσουσι Dd

 $1\pi \epsilon \varrho l] \epsilon \pi l B^1 2\pi \varrho \sigma \sigma \rho \varrho \dot{\nu}$ σει + τῶ χυρίω Β ΙΕ 3 οτι γυναῖκες / Ε έκστήσωσι BB1F έκστήσ. + γὰρ αὐτὸν αἱ γυναῖκες αὐτοῦ Ε 4 αποτρέψουσιν Ε διατρέψωσιν BB F και — αύτοῦ / Ε 'İερ. + υίοῦ Ναβέτ Ε 8 Ισο.] Ιερουσα-λημ ΕΓ καὶ ίδεν Β'ΕΓ καταπατούντων Ε 10 καταπατοῦνται ΒΒ' Ελαόν λόγον Β' 11 έπιτρεχούσας Ε έπιτοέχονται Β¹ 13 δ Σ. Β¹Ε τοῦ ὑψ.] πυρίου καὶ Ε 14 είπεν Ε πρός - αύτοὺς] πρό τοῦ Ε 15 ἱεραιεύειν Ε 17 αὐτὸς] οὖν Ε ἀπέθανε ΔΕ 18 βαρυτάτω Ε + έφθακώς ἀπέθανεν Ε άγαθῶς + καὶ ἐτάφη σύνεγγυς της δουός Σηλώμ Β1

- ιθ΄. Ἰωὰδ ἐκ τῆς Σαμαρείμ. Οὖτός ἐστιν, ὂν ἐπάταξεν δ λέων καὶ ἀπέθανεν, ὅτε ἤλεγξε τὸν Ἱεροβοὰμ ἐπι ταῖς δαμάλεσι καὶ ἐτάφη ἐν Βεθὴλ σύνεγγυς τοῦ ψευδοπροφήτου τοῦ πλανήσαντος αὐτόν.
- π΄. 'Αζαρίας ἐκ γῆς Συβαθά, ὃς ἐπέστρεψεν ἐξ 'Ισραὴλ 5 τὴν αἰχμαλωσίαν 'Ιούδα' καὶ θανὼν ἐτάφη ἐν ἀγρῷ αὐτοῦ. κα΄. 'Ηλίας Θεσβίτης ἐκ γῆς 'Αράβων, φυλῆς 'Ααρών, οἰκῶν ἐν Γαλαάδ, ὅτι ἡ Θέσβις δόμα ἡν τοῖς ἱερεῦσιν. "Ότε εἶχε τεχθῆναι, εἶδε Σοβαχὰ ὁ πατὴρ αὐτοῦ, ὅτι ἄνδρες λευκοφανεῖς αὐτὸν προσηγόρευον, καὶ ὅτι ἐν πυρὶ αὐτὸν ἐσπαρ- 10 γάνουν, καὶ φλόγα πυρὸς ἐδίδουν αὐτῷ φαγεῖν καὶ ἐλθὼν ἀνήγγειλεν ἐν 'Ιερουσαλὴμ καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ χρησμός' μὴ δειλιάσης' ἔσται γὰρ ἡ οἴκησις αὐτοῦ φῶς καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ ἀπόφασις καὶ κρινεῖ τὸν 'Ισραήλ.
- 1 3 Reg. 13, 24, 29 2 ibid. 12, 28 5 2 Chron. 15, 1. 3 7 3 Reg. 17, 1
- 1 γ΄ Β΄ Ιωὰβ Dd ΄ Ιωὰμ C΄ Ιωὰδ lacuna Ε΄ Ιωὰβ + ἡν CDd τῆς $\[\]$ D τῆς $\[\]$ γῆς $\[\]$ Dd Σαμαρείας CDdE οὐτός ἐστιν $\[\]$ C ἐστιν $\[\]$ ήν Ε δντινα Dd $\[\]$ 2 ἀπέθανεν δτε $\[\]$ ἐθανάτωσεν αὐτόν, ὅτι παρήκουσε κυρίον · οὐτος Ε ἐπὶ $\[\]$ ἀσεβείας τῶν εἰδώλων καὶ ἐπὶ Ε $\[\]$ 3 καὶ ἀποθανὼν $\[\]$ σύνεγγυς $\[\]$ ἐν τῷ τάφφ $\[\]$ Ε $\[\]$ τὸν ἀποστατή σαντα αὐτοῦ (sic) $\[\]$ Ε $\[\]$ δ΄ Ε $\[\]$ Χαρείας $\[\]$ $\[$

Τὰ δὲ σημεῖα ἃ ἐποίησεν, εἰσὶ ταῦτα ηὕξατο Ἡλίας καὶ οὐκ ἔβρεξεν ἐπὶ ἔτη τρία καὶ πάλιν ηὕξατο μετὰ τρία έτη και γέγονε πολύς ύετός έν Σαρεφθοίς της Σιδωνίας έποίησε διὰ δήματος κυρίου τὴν ὑδρίαν τῆς γήρας μὴ 5 εκλείψαι καὶ τὴν καψάκην τοῦ ελαίου μὴ ελαττωθήναι τὸν υίον αὐτῆς ἀποθανόντα ἤγειρεν ο θεος ἐκ νεκρῶν εὐξαμένου αὐτοῦ. Προβλήματος γενομένου παρ' αὐτοῦ καὶ τῶν προφητῶν τοῦ Βάαλ, τίς ἂν εἴη ὁ ἀληθινὸς καὶ ὄντως θεός, ηρησε γενέσθαι θυσίαν παρά τε αὐτοῦ κἀκείνων καὶ μὴ 10 ύποθείναι πύο, άλλ' ξκαστον εύξασθαι καὶ τὸν ἐπακούοντα αὐτὸν εἶναι θεόν. Οἱ μὲν οὖν τοῦ Βάαλ ηὕγοντο καὶ κατετέμνοντο έως ώρας ενάτης και οὐδείς αὐτοῖς επήκουεν ό δὲ Ἡλίας καὶ δόατος πολλοῦ πληρώσας τὸν τόπον, ἔνθα ήν ή θυσία, ηὔξατο καὶ εὐθὺς ἐπέπεσε πῦρ καὶ ἀνή-15 λωσε τὴν θυσίαν, καὶ τὸ ὕδωρ ἐξέλειπεν καὶ πάντες τὸν μέν θεόν εὐλόγησαν, τούς δὲ τοῦ Βάαλ ἀνείλον ὄντας τετρακοσίους πεντήκοντα. Τῷ βασιλεῖ Ὀζία ἀποστείλαντι μαντεύσασθαι παρά ειδώλων προεφήτευσε θάνατον καί ἀπέθανεν.

Δύο πεντηκοντάρχων ἀποσταλέντων ἐπ' αὐτὸν παρὰ Όχοζίου τοῦ βασιλέως Ἰσραὴλ ἐπεκαλέσατο τὸν κύριον καὶ πῦρ ἀπ' οὐρανοῦ κατέβη κἀκείνους ἀνήλωσε τὸ πῦρ ἐκ προστάγματος κυρίου.

Κόρακες ἔφερον αὐτῷ ἄρτους τὸ πρωΐ, δείλης δὲ κρέα²⁵ τῆ μηλωτῆ ἐπάταξε τὸν Ἰορδάνην καὶ διηρέθη καὶ διέβησαν ξηρῷ τῷ ποδὶ, αὐτός τε καὶ Ἐλισαῖος¹ τὸ τελευταῖον ἀνελήφθη ἄρματι πυρός.

2 3 Reg. 17, 1 4 s ibid. 17, 9. 12. 15 10 ibid. 18, 28—38 16 ibid. 18, 19. 40; 4 Reg. 1, 12 s 23 3 Reg. 17, 6

9 ἥρεσε Aa $\vartheta v \sigma i α v A$ $16 \tau \sigma \tilde{v}$] $\tau \tilde{\eta}_S$ a 1-27 $\pi v \varrho \delta_S \not L BB CDdEF$

κβ΄. Ἐλισαῖος ἦν ἐξ ᾿Αβελμαοὺλ γῆς τοῦ Ῥουβήν καὶ ἐπὶ τούτου γέγονε τέρας, ὅτι, ἡνίκα ἐτέχθη ἐν Γαλγάλοις ἡ δάμαλις ἡ χρυσῆ οξὺν ἐβόησεν, ὥστε ἀκουσθῆναι εἰς Ἱερουσαλήμ καὶ εἶπεν ὁ ἱερεὺς διὰ τῶν δήλων, ὅτι προφήτης ἐτέχθη Ἰσραήλ, ὃς καθελεῖ τὰ γλυπτὰ αὐτῶν καὶ τὰ χωνευτά το καὶ θανών ἐτάφη ἐν Σαμαρεία.

Τὰ δὲ σημεῖα, ἃ ἐποίησεν, εἰσὶ ταῦτα ἐπάταξε καὶ αὐτὸς τὸν Ἰορδάνην τῆ μηλωτῆ τῆ Ἡλίου καὶ διηρέθη τὸ ὕδωρ καὶ διέβη καὶ αὐτὸς ξηρῷ τῷ ποδί τὰ ὕδατα ἐν Ἰεριχὼ πονηρὰ ἡν καὶ ἄγονα καὶ ἀκούσας παρὰ τῶν τῆς πόλεως 10 ἐπεκαλέσατο τὸν θεὸν καὶ εἰπεν ἴαμαι τὰ ὕδατα ταῦτα καὶ οὐκ ἔσται ἔτι ἐκεῖθεν θάνατος καὶ ἀτεκνουμένη καὶ ἰάθησαν τὰ ὕδατα εως τῆς ἡμέρας ταύτης. Παίδων ἀτακτούντων κατ αὐτοῦ κατηράσατο ἐν αὐτοῖς καὶ ἐξέλθουσαι δύο ἄρκοι ἐνέρξηξαν ἐξ αὐτῶν μβ΄. Γυνὴ προφήτου τελευτήσαντος 15 ὸχλουμένη ὑπὸ δανιστῶν καὶ μὴ ἔχουσα ἀποδοῦναι προσ-ῆλθε τῷ Ἐλισαίω, καὶ ἐνετείλατο αὐτῆ συναγαγεῖν ἀγγεῖα καινά, ὅσα δύναται, καὶ τὸ ἔχον ὸλίγιστον ἔλαιον ἐκκενοῦν εἰς αὐτά, εως ἀποσχῆ τὰ ἀγγεῖα καὶ τοῦτο ποιήσασα ἐπλήρωσε τὰ ἀγγεῖα καὶ ἀποδέδωκε τοῖς δανισταῖς καὶ τὸ περισ- 20 σεῦον ἔσχεν εἰς διατροφὴν τῶν παιδίων. Εἰς Σουμὰν

1 3 Reg. 19, 16 10 4 Reg. 2, 19 ss 14 ibid. v. 23 16 s ibid. 4, 1 ss 20 s ibid. v. 12 ss

ἀπελθών ἔμεινε παρά τινι γυναικί καί μὴ ποιοῦσαν αὐτὴν παιδίου, επιθυμούσαν δε σχείν εύξάμενος πεποίηκε συλλαβείν καὶ τεκεῖν εἶτα ἀποθανόντα τὸν παῖδα εὐξάμενος πάλιν ήγειρεν έκ νεκρών. Είς Γάλγαλα έλθων κατήγθη παρά τοῖς 5 υίοις των προφητών και έψεθέντος προσφαγίου και θανατικής βοτάνης συνεψεθείσης τῷ προσφαγίω καὶ παρ' ὀλίγον κινδυνευόντων πάντων πεποίηκεν άβλαβες καὶ ήδὺ τὸ βρῶμα. τῶν υίῶν τῶν προφητῶν κοπτόντων ξύλα παρὰ τὸν Ἰορδάνην έξέπεσε τὸ δρέπανον καὶ κατεποντίσθη δ δὲ Ἐλισ-10 σαΐος εὐγόμενος πεποίηκεν ἐπιπολάσαι τὸ δρέπανον. Ναιμᾶν δ Σύρος δι' αὐτοῦ ἐκαθερίσθη ἀπὸ τῆς λέπρας. Τὸν παίδα αὐτοῦ Ἐλισαῖος λεγόμενον Γιεζεί, ἀπελθόντα κρύφα παρὰ γνώμην αὐτοῦ πρὸς Ναιμᾶν καὶ αἰτήσαντα ἀργύριον, ὕστερον έλθόντα καὶ ἀρνούμενον ἤλεγξε καὶ κατηράσατο αὐτὸν καὶ 15 γέγονε λεπρός. Βασιλέως Συρίας πολεμοῦντος τὸν Ίσραὴλ ήσφαλίζετο τὸν βασιλέα Ίσραὴλ ἀπαγγέλλων αὐτῷ τὰς σκέψεις τοῦ έγθροῦ τοῦτο μαθών ὁ βασιλεύς Συρίας πέμπει δύναμιν άγαγεῖν τὸν προφήτην ὁ δὲ εὺξάμενος πεποίηκεν αὐτοὺς καταγθηναι ἀορασία καὶ ἀπήγαγεν είς Σαμαρείαν παρὰ τοὺς 20 έγθρούς, άβλαβεῖς τε αὐτοὺς φυλάξας διέσωσε καὶ ἔθρεψεν. τοῦτο μαθών δ βασιλεύς Συρίας έπαύσατο τοῦ πολεμεῖν. Μετὰ θάνατον Ἐλισαίου ἀποθανών τις καὶ θαπτόμενος έζδίφη έπὶ τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ καὶ μόνον ὡς ῆψατο τῶν ὀστέων τοῦ Ἐλισαίου, ὁ νεκρὸς εὐθὺς ἀνέζησεν.

25 κγ΄. Ζαχαρίας ἐξ Ἱερουσαλὴμ υίὸς Ἰωδαὲ τοῦ ίερέως, ὃν ἀπέκτεινεν Ἰωὰς δ βασιλεὺς Ἰούδα ἐχόμενα τοῦ θυσιαστηρίου:

4 4 Reg. 4, 38 12 ibid. 5, 1 ss 22 ibid. 6, 11 s; 13, 21 25 s 2 Chron. 24, 20; Mt. 23, 25; Lc. 11, 51

¹⁰ Ναμᾶν Α 23 ἐρίφη Α
α 25 ἐξ Ἱερουσαλημ \angle BB¹E δυ — Ἰωὰς] πατηρ δὲ Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ (+ καὶ προδρόμου Ε) τοῦτον ἀπέκτεινεν Ἡρώδης BB¹EF Ἰούδα \angle BE

καὶ ἐξέχεεν τὸ αἶμα αὐτοῦ ὁ οἶκος Δαυὶδ ἀνὰ μέσον ἐπὶ τοῦ Αἰλάμ καὶ λαβόντες αὐτὸν οἱ ἱερεῖς ἔθαψαν αὐτὸν μετὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἔκτοτε ἐγένοντο τέρατα ἐν τῷ ναῷ φαντασίας καὶ οὐκ ἴσχυον οἱ ἱερεῖς ἰδεῖν ὀπτασίαν ἀγγέλων θεοῦ οὕτε δοῦναι χρησμοὺς ἐκ τοῦ Δαβεἰρ οὕτε ἐρωτῆσαι 5 ἐν τῷ Ἐφοὺδ οὕτε διὰ δήλων ἀποκριθῆναι τῷ λαῷ ὡς τὸ πρίν.

[(Ἰαδωπ). "Ανθοωπος τοῦ θεοῦ ὁ ἐλθων ἐκ γῆς Ἰούδα εἰς Ἱερουσαλὴμ πρὸς Ἱεροβοὰμ Ἰαδωκ ἐκαλεῖτο. Οὖτος προεφήτευσε περὶ Ἰωσία τοῦ βασιλέως Ἰούδα, ὅτι τὰ ὀστᾶ τῶν 10 ἱερέων τοῦ Βαὰλ κατακαύσει ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου, ἔνθα Ἱεροβοὰμ ἔθυε τῷ Βαάλ. Καὶ προφητεύοντος αὐτοῦ ἐξέτεινεν ὁ βασιλεὺς τὴν χεῖρα αὐτοῦ συλλαβεῖν αὐτόν, καὶ ἐξηράνθη ἡ χεὶρ τοῦ βασιλέως παραυτίκα.

Σίμων ὁ υίὸς τοῦ Κλωπᾶ, ὁ ἀνέψιος τοῦ κυρίου συ- 15 κοφαντηθεὶς ὑπὸ τῶν αιρέσεων κατηγορήθη ἐπὶ ᾿Αττικοῦ ὑπατικοῦ. Καὶ ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας αἰκιζόμενος ἐμαρτύρησεν,

8 4 Reg. 23, 17; 3 Reg. 13, 1 10 ibid. v. 2 14 ibid. v. 3

1 ὁ οἶκος Δανὶδ] ἐν οἴκω θεοῦ (κυρίου F). Οὐτος ἡν ἐξ Ἱερουσαλήμ· οἴκου (ὁ οἰκος Β¹F) Δανὶδ ΒΒ¹ΕΓ ἐπὶ \angle Γ 2 αἰλάμ ἀδάμ Β¹DF ἐλάμ Β + ἐν (ἐξ Β) οἴκω (οἴκου Β) κυρίου ΒΒ¹ΕΓ λαβόντες — ἰερεῖς] ἐκεῖ ΒΒ¹Ε αὐτὸν + μεταξὲ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τοῦ οἴκου ΒΒ¹ΕΓ 3 αὐτοῦ + Ἰωδαὲ ΒΒ¹ΕΓ τέρατα + πολλὰ ΒΒ¹Γ ἐγίνοντο ΒΓ ναῷ + φαντασίαι ΒΕ 4 ἴσχυσαν Β¹ ἱεροῖς (sic) Ε ἰδεῖν + οὐκέτι ΒΒ¹Ε ὀπτασίας ΒΒ¹ ἀγγέλου ΒΕ 5 θεοῦ \angle ΒΒ¹Ε χρησμόν Ε Δαβὴρ Β¹Ε ἐρωτᾶν Ε 6 διὰ + τῶν ΒΕ ιωσερ βΒ¹Ε 8 Ἰαδών — p. 98, 3 \angle Αα Ἰαδών — finis \angle ΒΒ¹. Solum servatur in CDdE Ἰαδών \angle CDd Ἰαδώμ Ε + ὁ Ε η΄ ἄνθρωπος CDd 9 Ἰαδών ἐκαλεῖτο \angle Ε προεφήτευσε προφήτης Ε 11 βὰλ Ε βάαλ D τοῦ θυσιαστηρίου] τὸ θυσιαστήριον CE ἔνθα — 14 βασιλ. lacuna Ε 12 Ἰεροβοὰμ C τῷ] τῆ C 13 συλλαβεῖν πρὸς τὸ συλλαβέσθαι C 14 τοῦ βασιλέως αὐτοῦ C παραυτίκα] παραχρῆμα corr. e παρὰ χρημα C hic explic. C fol. 108 15 ι΄ Dd ὁ \angle Ε ἀνέψιος + δὲ Ε 16 αἰρεσιαρχῶν Ε

15

ώς πάντας ύπερθαυμάσαι καὶ τὸν ὑπατικόν, πῶς οκ΄ ἐτῶν τυγχάνων ὑπέμεινε τὰς αἰκίας καὶ ἐκέλευσεν αὐτὸν σταυρωθῆναι.]

Καὶ ἄλλοι προφήται ἐγένοντο κρυπτοί, ὧν τὰ ὀνόματα 5 ἐμφέρονται ἐν ταῖς γενεαλογίαις αὐτῶν ἐπὶ βίβλων ὀνομάτων Ἰσραήλ ἐγράφοντο γὰρ πᾶν τὸ γένος Ἰσραήλ κατ ὄνομα [τῶν προφητῶν καὶ ὁσίων ἀνδρῶν καὶ ὁ θάνατος αὐτῶν καὶ τὰ ἀξιώματα αὐτῶν καὶ πότε ἀπέθνησκον καὶ ἦν εἰς μνημόσυνον τῶν ἱερέων καὶ βασιλέων καὶ προφητῶν καὶ 10 τῶν μεγιστάνων καὶ ὁσίων ἀνδρῶν].

Καὶ ταῦτα μὲν μέχοι τούτων.

Ε.

DE PROPHETARUM VITA ET OBITU, RECENSIO SCHOLIIS HESYCHII ALIORUMQUE PATRUM IN PROPHETAS ADIECTA.

- A = Monac. 472 saec. XI fol. 20.
- a = editio Hoeschelii (Migne Patr. gr. 93, 1348).
- B = vitae inter Theodoreti expositiones in cod. Laurent. plut. XI cod. 4 saec. XI (Migne Patr. gr. 81, 1632).
- 20 C = vitae prophetarum inter Theophylacti commentationes (Migne Patr. gr. 126, 817).

1 πάντων Ε καὶ + αὐτὸν Ε πῶς ρκ'] δς ἐκατὸν εἴκοσι Ε 4 καὶ + ταῦτα μὲν περὶ τούτων οἱ Ε ἄλλοι + δὲ Ε τὰ ὀνόματα] αἱ ὀνομά (!) Ε 5 ἐκφέρονται Ε ἐπὶ — 6 Ἰσρ.] καθὼς ἡ βίβλος τῶν νίῶν Ἰσραὴλ περιέχει finis Ε 6 κατ ὄνομα] καὶ τὰ ὀνόματα Dd τῶν — 11 τούτων [Αα τούτων + Παρακαλῶ δὲ τοὺς ἐντυγχάνοντας τῷδε τῷ πονήματι ἤγουν τῷ ἰστορικῷ διήγματι, εὐχὰς ἡμῖν ἀντιδοῦναι τοῦ κόπου. Νομίζω γὰρ οὐ

10

- α΄. 'Ωσηὲ ξομηνεύεται σωζόμενος. Οὖτος ἦν ἐκ Βελεμωθ τῆς φυλῆς Ἰσάχαρ, καὶ ἔδωκε τέρας ῆξειν κύριον ἐπὶ γῆς ἀνθρώποις συναναστρεφόμενον καὶ ἡ δρῦς ἡ ἐν Σιλωμ μερισθήσεται εἰς δώδεκα μέρη καὶ γενήσονται δώδεκα δρύες ἐπακοῦσαι καὶ ἀκολουθῆσαι αὐτῷ ἐπὶ γῆς φανέντι θεῷ, καὶ δι' αὐτοῦ σωθήσεται πᾶσα ἡ γῆ καὶ οὕτως θανων ἐτάφη ἐν τῆ γῆ αὐτοῦ.
- β΄. Ἰωὴλ εξημηνεύεται ἀγαπητὸς πυρίου ἢ ἀρχή. Οὖτος ἦν ἐκ τῆς φυλῆς Ῥουβὴν ἀγροῦ Βεθομόρων ἐν εἰρήνῃ ἀπέ-θανε καὶ ἐτάφη ἐκεῖ.
- γ΄. 'Αμώς έφμηνεύεται στεφέωσις ἢ ἰσχύς. 'Αμώς ἦν ἐκ Θεκουέ' καὶ 'Αμασίας συχνῶς αὐτὸν τυμπανίσας τέλος ἀνεῖλεν αὐτὸν ξίφει' ἔτι δὲ ἐμπνέοντος αὐτοῦ ἀνῆλθεν εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ' καὶ μεθ' ἡμέφας δύο ἀπέθανε καὶ ἐτάφη ἐκεῖ.
- δ΄. 'Αβδιοῦ ξομηνεύεται δοῦλος ἐξομολογητός. Οὖτος ην ἐκ τῆς Συχέμ. Οὖτος ην ὁ τριστάτης ξκατόνταρχος ὁ τρίτος 'Οχοζίου καὶ δεηθεὶς τοῦ 'Ηλίου, καὶ διασωθεὶς παραδόξως ἐγένετο αὐτοῦ λειτουργός. Πολλὰ δὲ παθὼν καὶ ὑπὸ τοῦ 'Αγαὰβ διὰ τὸν 'Ηλίαν τέλος καταφρονήσας θανάτου,
- 1 Osee 1, 1 3 testam. XII patriarch. Simeon c. 6 et Dan. c. 5 11. 12 Amos 1, 1; 7, 10 15 4 Reg. 1, 13 ss

μικοὸν τυγχάνειν τὴν ἐκ τούτων ἀφέλειαν τὸ μὴ ἀγνοεῖν τὴν τῶν ἀγίων τούτων πολιτείαν τε ναὶ τελείωσιν, ὅτι μνήμη δικαίον μετ' ἐγκωμίων, καὶ διότι ἡ πρὸς τοὺς ἀγαθοὺς τῶν ὁμοδούλων τιμὴ ἀπόδειξιν ἔχει τῆς πρὸς τὸν κοινὸν δεσπότην εὐνοίας Ε Τὰ ὀνόματα τῶν ις' προφητῶν καὶ ὅπως ἐτελεύτησαν καὶ ἐν ποίοις τόποις κεῖνται· καὶ τί ἔκαστος προεφήτενσεν καὶ ὅσα ἐπ' αὐτῶν παράδοξα γέγονεν Β 1 α' / ΑαC Βελελεμὸθ C 2 ἥ-ξειν + τὸν C κύριον + καὶ Β 3 δρύς Α ἡ δρῦς ἡ] ἰδρύσει Β ἡ] εἰ Α Σηλὼμ Β 4 εἰς / ΑΒ; manu rec. in marg. scriptum Α 5 ἐπακοῦσαι / Β αὐτῷ] τῷ ΒC 6 οῦτως] οὐτος Β 9 μεθομόρων ΑΒ 13 ξίφει + πλήξας αὐτὸν ἐν ξοπάλω κατὰ τοῦ κροτάφον καὶ Β 15 Αβδιού ΒC ἐξομολογητής α 17 Όζίον Β' Ἡλιοῦ ΑΒ 18 παθῶν Α

καταλιπών τον βασιλέα, ηκολούθησε τῷ Ἡλία καὶ προεφήτευσε καὶ ἀποθανών ἐν εἰρήνη ἐτάφη μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ.

ε΄. Ιωνάς έρμηνεύεται ύψίστου πονούντος η περιστερά. 5 Ίωνᾶς ἦν ἐκ γῆς Καριαθὲμ πλησίον Άζώτου πόλεως Έλλήνων κατά θάλασσαν καὶ ἐκβρασθείς ἐκ τοῦ κήτους, ἀπελθών είς Νινευί και κηρύξας και ανακάμψας ουκ έμεινεν έν τή γη αὐτοῦ ἀλλὰ παραλαβών τὴν μητέρα αὐτοῦ παρώκησεν έν τῆ Ασσούρ χώρα ἀλλοφύλων έθνῶν ἔλεγεν γάρ, ὅτι 10 ,,οῦτως ἀφελῶ τὸ ὄνειδός μου, ὅτι ἐψευσάμην προφητεύσας κατά Νινευΐ τῆς μεγάλης πόλεως." Ήν τις Ήλίας ελέγγων τὸν Άγαὰβ καὶ καλέσας λιμὸν ἐπὶ τῆν γῆν ἔφυγε καὶ ἐλθὼν είς Σαραφθά ηθρε την γήραν μετά του υίου αυτης, καί έμεινε παρ' αὐτοῖς: οὐδὲ γὰρ ἠδύνατο μένειν μετὰ τῶν ἀπε-15 οιτμήτων καὶ εὐλόγησεν αὐτὴν διὰ τὴν ξενοδοχίαν, ἡν γὰο προγινώσκων αὐτὴν ἐκ πρώτου. Θανόντος δὲ τοῦ υίοῦ αὐτῆς έν μέσω απεριτμήτων, πάλιν ήγειρεν ο θεος δια του Ήλία έκει νεκρόν ήθέλησε γαρ δείξαι αυτώ, ότι ου δύναταί τις άποδρασαι θεόν. Καὶ ἀναστὰς Ἰωνας μετὰ τὸν λιμὸν ἦλθεν 20 είς την Ιουδαΐαν καὶ ἀπέθανεν ή μήτης αὐτοῦ κατὰ την δδόν, καὶ έθαψεν αὐτὴν έγόμενα τῆς βαλάνου Δεββώρας. Καὶ κατώκησεν εν γη Σαραήρ. 'Απέθανε δὲ εκεί καὶ ετάφη έν σπηλαίω Κενέζ κριτοῦ γενομένου ἐν ἡμέραις τῆς ἀναργίας.

1 3 Reg. 18, 3 s 5 ibid. 17, 1 6 Ion. 2, 1; 4, 2 10 ibid. 4, 1 s 11 3 Reg. 17, 1; 17—19 13 s ibid. 17, 9 14 ibid. 17, 12. 15 16 ibid. 17, 17

4 'Ιωνάς C περιστερά A 5 Καραθιαρείμ (al. Καραθιαραίμ Cod. Venet.) C+ άς τινες φασί C 'Ελλήνων $\angle C$ 7 Νινενή B 9 'Ασσοῦρ B τῆ] γῆ C 11 τῆς πόλεως τῆς μεγάλης C τις] δὲ τότε C 'Ηλίας + ό προφήτης C ήν - p. 101, 9 πνοής $\angle B$ 13 Σάρεφθα C εὐρε C χῆρα A 18 δείξαι A 19 διαδράναι C 21 Δεβόρδας A Δεβάρας C 22 Σαραὰρ A Σαραὰμ C

Καὶ ἔδωπε τέρας πολὺ ἐπὶ Ἰσραὴλ καὶ ἐφ' ὅλην τὴν γῆν ὅταν φησὶ ἴδωσι λίθον βοῶντα οἰκτρῶς, καὶ κάνθαρον ἀπὸ ξύλου πρὸς θεὸν φθεγγόμενον, τότε ἐγγίζειν τὴν σωτηρίαν τότε ὄψονται τὴν Ἱερουσαλὴμ ἢδαφισμένην εως θεμελίων ὅλην, καὶ εἰς αὐτὴν πάντα τὰ ἔθνη [ἐν] προσκυ- τνήσει τῷ κυρίῳ καὶ μεταθήσουσι τοὺς λίθους κατὰ δυσμὰς ἡλίου, καὶ ἐκεῖ ἔσται ἡ προσκύνησις τοῦ ἢλειμμένου διὰ τὸ τὴν Ἱερουσαλὴμ βδελυχθῆναι ἐν ἐρημώσει θηρίων καὶ πάσης ἀκαθαρσίας, καὶ τότε ἥξει τὸ τέλος πάσης πνοῆς.

- ς΄. Μιχαίας έφμηνεύεται ταπείνωσις ἢ ταπεινούμενος. 10 Οὖτος ἢν ἀπὸ Μοφαθεὶ ἐκ φυλῆς Ἐφφαΐμ. Οὖτος πολλὰ ποιήσας τῷ ᾿Αχαάβ · ὑπὸ Ἰωφὰμ τοῦ υίοῦ αὐτοῦ ἀνηφέθη κρημνῷ, ὅτι ἢλεγχεν αὐτὸν ἐπὶ ταῖς ἀσεβείαις τῶν πατέφων αὐτοῦ καὶ ἐτάφη ἐν τῆ γῆ αὐτοῦ μόνος, σύνεγγυς πολυανδρίου Ἐνακείμ.
- ζ. Ναούμ έρμηνεύεται παράκλητος. Οὖτος ἦν ἀπὸ Ἐλκεσὶν πέραν τοῦ Ἰηνβαρεὶν ἐκ φυλῆς Συμεών. Οὖτος μετὰ τὸν Ἰωνᾶν τέρας ἔδωκεν, ὅτι ὑπὸ ὑδάτων γλυκέων καὶ πυρὸς ἀπολεῖται ἡ Νινευῖ: ὁ καὶ γέγονεν. Ἡ γὰρ περιέ-χουσα αὐτὴν λίμνη κατέκλυσεν αὐτὴν ἐν σεισμῷ καὶ πῦρ 20 ἐκ τῆς ἐρήμου τὸ ὑψηλότερον αὐτῆς μέρος ἐνέπρησεν ἀπέ-θανε δ' ἐν εἰρήνη καὶ ἐτάφη ἐν τῆ γῆ αὐτοῦ.

2 Habac. 2, 11 7 ibid. 2, 14; Zach. 6, 15; 8, 20; 14, 16 11 Mich. 1, 1; Ierem. 26, 28 12 3 Reg. 22, 8s 17 Nah. 2, 8ss 20 ibid. 1, 8; 3, 15

¹ έπὶ] ἐν C 4 ἐδαφισμένην Α ἠφανισμένην C ἐν \angle C 6 τῷ \angle A δυσμᾶς A 7 ἠλημμένου Aa 10 ἢ] ἢν (!) A 11 Μοραθὶ C οὖτος] καὶ C 12 Άχαάμ a Ἰωρὰμ] Ἰωὰβ C 15 ἐν Άκείμ B 16 παράκλησις AC 17 Ἐλκεσεῖν AB Ἑλκεσαῖ C τὴν βαρεὶν A Ἰηνβαρεὶν] Ἰορδάνου εἰς Βιγαβρὶ C ταύτην βάριν B 19 ἡ Νινευὶ \angle AB ἡ \angle C 20 αὐτὴν] αὐτἢ A κατέκλεισεν B 21 ἐρήμου + ἐπελθὸν C

- η΄. 'Αμβακούμ ἢ 'Αββακού, έρμηνεύεται πατὴρ ἐγέρσεως. ['Αμβακούμ δ προφήτης ήν έξ άγροῦ Βεθουχάρ, φυλής Συμεών. Καὶ είδε ποὸ τῆς αίγμαλωσίας περὶ τῆς άλώσεως της Ίερουσαλήμ καὶ ἐπένθησε σφόδρα. Καὶ ὅτε ἡλθε Να-5 βουγοδονόσοο ἐν Ἱερουσαλήμ, ἔφυγεν εἰς Ὀστρακίνην, καὶ ην πάροικος εν γη Ίσραήλ. Ώς δε επέστρεψαν οι Χαλδαῖοι καὶ οί κατάλοιποι οί ὄντες ἐν Ἱερουσαλημ κατέβησαν εἰς Αίγυπτον, ήν ούτος παροικών την γην αύτου και λειτουργών θερισταίς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. Ώς δὲ ἔλαβε τὸ ἔδεσμα ἀπ-10 ενέγκαι τοῖς ἐργάταις, προεφήτευσε τοῖς Ἰουδαίοις εἰπών Πορεύομαι είς γην μακράν, καὶ ταγέως έλεύσομαι. Ἐὰν δὲ βραδύνω, ἀπενέγκατε τοῖς θερισταῖς τὸ ἄριστον αὐτῶν. Καὶ γενόμενος εν Βαβυλώνι, και δούς το άριστον τῷ Δανιήλ έπέστη τοῖς θερισταῖς ἐσθίουσι καὶ οὐδενὶ εἶπε τὸ γεγονός. 15 Συνηκε δὲ ἐκ τούτου, ὅτι τάχιον ἐπιστρέψει ὁ λαὸς ἐκ Βαβυλώνος. Καὶ πρὸ δύο ἐτῶν τῆς ἐπιστροφῆς θανὼν ἐτάφη έκει εν αγοώ. "Εδωκε δε τέρας τοις εν τη Ιουδαία, ὅτι ὄψονται εν τῷ ναῷ φῶς, καὶ οῦτως ἴδωσι τὴν δόξαν τοῦ Καὶ περὶ τῆς συντελείας τοῦ ναοῦ προεῖπεν, ὅτι ὑπὸ 20 έθνους δυτικού γενήσεται. Καὶ τότε τὸ απλωμα τού Δαβείο είς μικρά διαβραγήσεται, καὶ τὰ ἐπίκρανα τῶν δύο στύλων άφαιρεθήσεται καὶ ουδείς γνώσεται, ποῦ ἔσονται. δε εν τη ερήμω απενεγθήσονται υπό αγγέλου, οπου εν αρχη έπάγη ή σκηνή τοῦ μαρτυρίου καὶ τοῖς ἐπὶ τέλει γνωσθήσε-25 ται χύριος.]
 - θ΄. Σοφονίας έρμηνεύεται σκοπιὰ κυρίου. Οὖτος ἦν ἐκ φυλῆς Συμεὼν ἀγροῦ Σαρὼθ καὶ προεφήτευσε περὶ τῆς
 - 8 Habac. 1, 6; c. 2 13 Dan. 14, 32 s

¹ \angle BC 2 - 25 & solum in C, ex textu Epiphaniano II depromptum 5 Όστραγένην C 27 Σαβαρὰθ Α Σαβαὰθ Β έπροεφήτενσε Α

πόλεως 'Ιερουσαλήμ καὶ περὶ τέλους 'Ισραήλ καὶ ἀντεισαγωγῆς καὶ σωτηρίας ἐθνῶν, καὶ αἰσχύνης ἀσεβῶν, καὶ δόξης δικαίων, καὶ κριτοῦ πάσης πνοῆς καὶ θανὼν ἐτάφη ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ.

- ΄. 'Αγγαῖος εορτάζων ερμηνεύεται. Οὖτος ετέχθη εἰς 5 Βαβυλῶνα' ἢν δὲ ἐκ φυλῆς Λευὶ καὶ ἔτι νέος ὢν ἢλθεν ἀπὸ Βαβυλῶνος εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ φανερῶς περὶ τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ λαοῦ προεφήτευσεν' καὶ εἶδεν ἐκ μέρους τὴν οἰκοδομὴν τοῦ ναοῦ' καὶ ἀποθανὼν ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐτάφη πλησίον τάφου τῶν ἱερέων ἐνδόξως, ὡς αὐτοί, ἐπειδὴ καὶ 10 αὐτὸς ἢν ἐκ γένους ἱερατικοῦ.
- ιά. Ζαχαρίας έρμηνεύεται μνήμη ύψίστου ἢ νικητης λέοντος. Οὖτος ἦν ἐκ γένους Λευῖ, ἐγεννήθη ἐν Γαλαὰδ καὶ ἐλθὰν ἀπὸ Χαλδαίων ἤδη προβεβηκώς, καὶ πολλὰ τῷ ναῷ προφητεύσας ἔδωκεν εἰς ἀπόδειξιν. Οὖτος εἶπε τῷ 18 Ἰωσεδέκ, ὅτι γεννήσει υίόν, καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ ἱερατεύσει, εἰς τύπον τοῦ ἀληθῶς ἀρχιερέως. Οὖτος καὶ τὸν Σαλαθιὴλ ἐπὶ υίῷ ηὐλόγησε, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ζοροβάβελ ἐπέθηκε καὶ ἐπὶ Κύρου τέρας ἔδωκεν εἰς νῖκος καὶ περὶ τῆς λειτουργίας αὐτοῦ προεφήτευσεν, ἢν ποιήσει ἐν Ἱερουσαλήμ, 20 καὶ ηὐλόγησεν αὐτὸν σφόδρα. Τὸ δὲ τῆς προθέσεως εἶδεν Ἱερουσαλήμ καὶ περὶ τέλους Ἰσραήλ, καὶ ἀρχῆς ἐθνῶν καὶ τέλους τοῦ ναοῦ, ὡς θεμελίων καταστροφῆς, καὶ ἀργίας προφητῶν καὶ ἱερέων καὶ σαββάτων, καὶ διπλῆς κρίσεως ἔξέθετο. Καὶ ἀπέθανεν ἐν γήρει μακρῷ καὶ ἐκλιπὰν ἐτέθη σύνεγγυς 26 τοῦ ᾿Αγγαίου.

1 Zachar. 14, 10; Soph. 2, 11; 3, 9. 10. 14 8 Agg. 1, 8; 2. 10 13 Zachar. 1, 1 22 ibid. 1, 16; 4, 9; 6, 12—15 24 ibid. 13, 2 ss

³ πριτοῦ] πρίσεως B 15 ἀπόδειξιν. οὕτως εἶπεν C 17 ἀληθη A ἀληθινοῦ B 19 νίπος A εἰς νῖπος \angle B 21 ἴδεν B 24 ἰερῶν BC 25 ἐκλείπων B

ιβ΄. Μαλαχίας έρμηνεύεται ἄγγελος. Οὖτος μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν τίπτεται ἐν Σοφιρῷ ἐκ γένους Λευῖ, καὶ ἔτι πάνυ νέος ὢν καλὸν βίον ἔσχεν. Καὶ ἐπειδὴ πᾶς ὁ λαὸς ἐτίμα αὐτὸν ὡς ἄμεπτον καὶ πραῦν, ἐκάλεσε Μαλαχίαν ὁ αὐτόν, ὅ ἐστιν ἄγγελος. Ἡν γὰρ καὶ τῷ εἴδει εὐπρεπής ἀλλὰ καὶ ὅσα αὐτὸς εἰπεν ἐν προφητεία, αὐτῆ τῆ ἡμέρα ἄγγελος ὀφθεὶς θεοῦ ἐπεδευτέρου τοὺς λόγους αὐτοῦ τὸν δὲ ἄγγελον οὐδεὶς ἀνάξιος ἐθεώρει, ἀλλ' ἤτοι φωνὴν αὐτοῦ ἤκουε μόνον οἱ δὲ ἄξιοι καὶ τὸ εἶδος αὐτοῦ ἐθεώρουν, ὡς 10 ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς ἀναρχίας, ὡς γέγραπται ἐν σχωφετείμ, τουτέστιν ἐν βίβλφ κριτῶν. Καὶ ἔτι νέος ὢν προσετέθη πρὸς τοὺς πατέρας αὐτοῦ ἐν βίφ ἀγαθῷ, καὶ ἐτάφη μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ.

[ιγ΄. Ἡσαΐας ὁ προφήτης ἐγένετο μὲν ἐν Ἱερουσαλὴμ

15 ἐκ φυλῆς Ἰούδα, θνήσκει δὲ ὑπὸ Μανασσῆ τοῦ βασιλέως Ἰούδα πρίονι ξυλίνω πρισθεὶς εἰς δύο, καὶ ἐτέθη ὑποκάτω δρυὸς Ῥωγὴλ ἐχόμενα τῆς διαβάσεως τῶν ὑδάτων, ὧν ἀπώλεσεν Ἐζεκίας ὁ βασιλεὺς χώσας αὐτά.

Ίερεμίας ὁ προφήτης ἦν ἐξ ἀναθὼθ καὶ ἐν Τάφναις 20 Αἰγύπτου λιθοβοληθείς ὑπὸ τοῦ λαοῦ ἐτελεύτησεν.

'Ιεζεκιὴλ ὁ προφήτης ἡν ἐκ γῆς Σαρηρᾶ, ἐκ τῶν υίῶν τῶν ἀρχιερέων λευΐτης' ἀπέθανε δὲ ἐν τῆ γῆ τῶν Χαλ-δαίων ἐπὶ τῆς αἰγμαλωσίας.]

5 cf. Mal. 3, 1 11 Iudic. 2, 1s

2 Σοφηρά Β Σωφιρά Α 5 τῷ] τὸ Α ὅσα] δς ΑαC 7 ἐπεδεύτεροι αC 8 ἤτοι] ἤτη Α ἢ τὴν Β 9 ἤκουον Α ἤκουσε Β 10 σχωφετείμ] ἐφαρφωτείμ ΔΒ 14 solum in a usque ad finem.

APPENDIX

Versio Latina textus Syriaci Epiphanio et Cornelio in codice Sinait. Syro 10 (saec. IX) attributi.

Porro capitulum exhibens, quibus temporibus fuerint prophetae et qua ex tribu, et ubi obdormierit unusquisque. 5

- I. Ex iis Moyses ex tribu Levi, vixitque CXX annos et mortuus est in deserto ac sepultus a Deo in monte Nebo.
- II. Samuel ex tribu Ephraim et mortuus est ac sepultus in Ramatha in diebus Saul regis primi.
- III. David ex tribu Iuda; vixitque annos LXX et sepultus est in Ierusalem.
- IV. Nathan ex Gabaon, et mortuus est ac sepultus in Gabaon in diebus Roboam regis.
 - V. Achias porro fuit in diebus Ieroboam.
- VI. Ioad erat ex Samaria, eumque occidit leo in diebus Ieroboam regis sepultusque est in Bethel.
- VII. Elias erat a Thesbi ex tribu Levi in diebus Achab regis, et in diebus [verba aliquot hic excidisse videntur] hic in coelos evectus est.
- VIII. Abdias ex tribu Ephraim, isque erat praefectus copiarum Achab, isque abscondit centum prophetas in spelunca, eratque discipulus Eliae prophetae.
- IX. Ionas fuit ex Geth Opher (gdhfr), filius Amathi, eumque salvavit Elias propheta, cum fugeret tempore 25 Oziae regis.
- X. Elisaeus fuit ex tribu Ruben, eratque discipulus Eliae.
- XI. Isaias fuit in diebus Oziae et Ioathan et Achaz et Ezechiae, regum Iuda, eratque ex tribu Iuda, et mor-so tuus est ac sepultus in Ierusalem.

XII. Ieremias fuit ex tribu Levi, filius Helciae, sacerdotis, sororque eius Susanna erat. Fuitque tempore quo descendit captivitas (i. e. captivi) in Babylonem. Lapidatus autem est a Iudaeis, qui remanserant, cum irent Memphim, quae est in Aegypto, et mortuus est ac sepultus ibidem.

XIII. Ezechiel fuit in captivitate, quam cepit Nabuchodonosor, eratque ex tribu Levi, mortuusque est in captivitate ac sepultus ibidem.

10 XIV. Daniel erat ex tribu Iuda et mortuus est ac sepultus in Susis castro.

XV. Osee fuit tempore Oziae, ex tribu Issachar, sepultusque est in terra sua.

XVI. Michaeas fuit in diebus Ioram filii Achab, ex 16 tribu Ephraim.

XVII. Amos fuit de Thecue; occiditque eum Amasias, sacerdos Bethel.

XVIII. Nahum fuit ex tribu Simeon.

XIX. Habacuc fuit tempore captivitatis, ex tribu Siso meon. Isque attulit pulmentum Danielo, fuitque in lacu leonum.

XX. Sophoniasque porro ex eadem tribu erat.

XXI. Et Aggaeas ex ea Levi.

XXII. Et Ioel ex ea Ruben.

Malachias autem ex eis, qui ascenderant a Babylone, natus est. Fueruntque prophetae ultimi. Haec autem conscripserunt Epiphanius de Cypro et Cornel(i)us de Ierusalem. Explicit. Porro capitulum de apostolis sanctis etc. etc.

ALTERA PARS. APOSTOLORUM DISCIPULORUMQUE INDICES.

A.

INDEX APOSTOLORUM DISCIPULORUMQUE DOMINI EPIPHANIO ATTRIBUTUS.

- A = Paris. 1115 anni 1276 fol. 233 v.
- B = Vindob. theol. gr. 77 saec. XIII exeunt. fol. 259.
- b = Versio latina Musculi 1557.
- C = Vatic. Pii gr. 47 saec. XII fol. 151 v.
- D = Baroc. 142 saec. XIV fol. 284.
- E = Textus inter Occumenii Commentaria.
- F = Matrit. 105 saec. ignoti fol. 37.
- F¹ = Turic. (C 11) saec. XIV, textus Pseudosophronii.

ΤΑ ΟΝΟΜΑΤΑ ΤΩΝ ΔΩΔΕΚΑ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ ΠΟΥ ΕΚΗΡΥΞΑΝ ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΧΡΙΣΤΟΥ ΚΑΙ ΠΩΣ 15 ΕΤΕΛΕΙΩΘΉΣΑΝ. (ΕΠΙΦΑΝΙΟΥ).

10

- α΄. Σίμων Πέτρος ὁ τῶν ἀποστόλων κορυφαῖος, ὡς διὰ τῶν ἐπιστολῶν αὐτοῦ φαίνεται δηλῶν ἐν Πόντῳ καὶ Γαλα-
 - 16 1 Petr. 1, 1. Cf. Origenes apud Euseb. h. e. III 1, 2
- 14 Τοῦ αὐτοῦ (sc. Ἐπιφανίου) περὶ τῶν ἀγίων ἀποστόλων ποῦ ἔκαστος αὐτῶν ἐκήρυξε καὶ πῶς καὶ ποῦ ἐτελεύτησαν, καὶ τὰ ᾶγια αὐτῶν σώματα ποῦ κεὶνται καὶ ἐν ποίοις τόποις Α Δωροθέου ἐπισκόπου Τύρου ἀνδρὸς πνευματοφόρου ἐπὶ Διοκλητιανοῦ ... διαλάμψαντος ... σύνοψις εἰς τοὺς βίους καὶ τὰ τέλη τῶν ἀποστόλων καὶ τῶν προφητῶν Bb Περ τῶν ἀγίων ἀποστόλων τῶν iβ καὶ τῶν ο΄, ποῦ ἐκήρυξεν ἕκαστος καὶ ποῖον ἔσχον τέλος C 14—16 / F1 Περὶ (LE) τῶν δώδεκα ἀποστόλων τὰ δνόματα καὶ ποῦ κτλ. DE 15 εὐαγγέλιον + τοῦ E 17 α΄] πρῶτος BbF πρῶτον C τῶν κορυφαῖος] λεγόμενος Kηφᾶς D 18 αὐτοῦ +

τία καὶ Καππαδοκία καὶ Βιθυνία καὶ ἐν Ἰταλία, [᾿Ασία καὶ ἐν τῷ Ἰλλυρικῷ] ἐκήρυξε τὸ εὐαγγέλιον τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ῦστερον δὲ ἐν Ῥώμη ἐπὶ Νέρωνος βασιλέως σταυροῦται κατὰ κεφαλῆς, αὐτοῦ οῦτως παθεῖν ἀξιώσαντος, δ θάπτεται δὲ ἐν αὐτῆ τῆ Ῥώμη πρὸ τριῶν Καλανδῶν Ἰουλίων, ὅ ἐστιν Ἐπιφὶ ε΄.

β. 'Ανδρέας δὲ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, ὡς οι πρὸ ἡμῶν παραδεδώκασιν, ἐκήρυξε Σκύθαις καὶ Σογδιανοῖς καὶ Γορσίνοις
καὶ ἐν Σεβαστοπόλει τῆ μεγάλη, ὅπου ἐστὶν ἡ παρεμβολὴ
10 "Αψαρος καὶ "Υσσου λιμὴν καὶ Φᾶσις ποταμός, ἔνθα οἰκοῦσιν

4 Ioa. 21, 18; Euseb. h. e. III 1, 2 ex Origine; demonstr. evang. III 5, 65; cf. martyr. Petri c. 8 et 9 (ed. Lipsius-Bonnet I 92, 18) 7 Ioa. 1, 40; Mt. 4, 18 8 Epiphanius monach. de Andrea (ed. Dressel 1843, p. 49, 23); Nicetas Dav. Paphl. or. IV in laud. S. Andr. (Migne 105, 64 C), Menolog. Basilii (Migne 117, 185 A). Cf. Acta Andreae et Matthiae (ed. Lipsius-Bonnet II 1, 63, 5 ss) 11 Acta Andreae c. 2 s (ibidem p. 38, 27 ss). Martyr. Andreae c. 8 (ibidem p. 51, 1)

Αλθίοπες, θάπτεται δὲ ἐν Πάτραις τῆς ᾿Αχαίας σταυρῷ προσδεθεὶς ὑπὸ Αἰγέα τοῦ βασιλέως Πατρῶν.

- γ΄. Ἰάκωβος δὲ δ τοῦ Ζεβεδαίου, ἀδελφὸς δὲ Ἰωάννου τοῦ εὐαγγελιστοῦ, ταῖς δώδεκα φυλαῖς τῆς διασπορᾶς ἐκήρυξε τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, ὑπὸ δὲ Ἡρώδου τοῦ τετράρχου τοῦν Ἰουδαίων ἀνηρέθη μαχαίρα καὶ ἐκεῖ ἐτάφη ἐν τῆ Ἰουδαία.
- δ΄. Ἰωάννης δὲ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, ἐν μὲν τῆ ᾿Ασία ἐκήουξε τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, ὑπὸ δὲ Τραιανοῦ τοῦ
 βασιλέως τῶν Ῥωμαίων ἐξορισθεὶς ὑπ᾽ αὐτοῦ ἐν Πάτμω τῆ
 νήσω διὰ τοῦ λόγου τοῦ κυρίου, ἐκεῖ ὢν συνέγραψε τὸ 10
 εὐγγέλιον τὸ κατὰ Ἰωάννην, καὶ ἐξέδοτο αὐτὸ διὰ Γαΐου
- 3 Mt. 4, 21 4 Iacob. 1, 1 6 Act 12, 1—2 7 Mt. 4, 21; 10, 2; Mc. 10, 35; Lc. 5, 10 9 cf. Acta Ioannis 2 s (ed. Lipsius-Bonnet II 1, 151, 13); acta Prochori (ed. Zahn p. 45, 1)
- 1 Aldiones + $\tilde{a}\gamma \rho i o i$ BC agrestes b oi έσώτεροι DF¹ 2 προσδεθείς | παραδοθείς Ε' σταυρώ προσδεθείς | έξέρχεται δέ τοῦ βίου τὸ τέλος σταυρῶ καὶ παραδοθείς καὶ αὐτὸς D σταυρῷ — Πατρών] ὑπὸ Αίγεου τοῦ ἀνθυπάτου σταυρωθείς ΕΓ Αίγεάτου ACF¹ Πατρών] 'Εδεσσηνών Β Edessenorum b 'Εδεσηνών F¹ 3 de bEFF o rou vios BC filius b adelgos - evayyelicrou άλιεῖς τὴν τέχνην BbC καὶ αὐτὸς ἐν τἢ ἐπιστολἢ αὐτοῦ φαίνεται κηρύξας D άδελφὸς — εὐαγγ. \angle EFF^i 4 φυλαῖς + τοῦ Ἰσραήλ D τῆς — ἐκήρυξε \angle D τῆς διασπορᾶς] ταῖς ἐν τῆ διασπορᾶς σπορά BCEFF1 tribubus in dispersione constitutis b διασποράς + πασιν Γ' 5 τοῦ Χριστοῦ / Ε Χριστοῦ] κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ ΒbF1 6 ἀνηρέθη δὲ μαχαίρα ὑπ. Ἡρ. τετράρχ. τ. Ἰονδ. F^1 τῶν Ἰονδαίων] τοῦ καὶ Ἰγρίππα E τῶν Ἰονδαίων /E καὶ — Ἰονδαία] ώς έν ταις πράξεσι των άποστόλων εύρίσκομεν D έκοιμήθη δέ έν πόλει της Μαρμαρικής ΕΕ 7 δε / BbDEF αὐτοῦ] Iacobi b αὐτοῦ + ὁ καὶ εὐαγγελιστής τοῦ κυρίου γενόμενος, δς καὶ ἡγάπα δ κύριος Bb μέν / EF 8 τοῦ Χριστοῦ] Iesu Christi b και έν τῆ Έφέσω D ὑπὸ - 9 αὐτοῦ] ἐξορισθεὶς δὲ ὑπὸ Τραιανοῦ τοῦ βασιλέως E ὑπὸ - 'Ρωμαίων] εἰτα E τοῦ - 'Ρωμαίων \angle b τῶν 'Ρωμαίων \angle BD ὑπ' αὐτοῦ \angle BbCE 10 διὰ - p. 110, 3 τῆ τοῦ] οπου και το εύαγγέλιον συνέθηκε και αιδείας τυχών εις "Εφεσον επέστρεψεν, οπου και έκοιμήθη ζών Ε διά - κυρίου / D ών συνέγραψε | συνεγράψατο Ε έκείσε οὖν διαθε | ἐνέγραψε D συνεγο. - 11 αύτὸ και τὸ ᾶγιον αύτοῦ εὐαγγέλιον ἔγραψε και

τοῦ ξενοδόχου, μετὰ δὲ τὴν Τοαιανοῦ τελευτὴν ἐπάνεισιν ἀπὸ τῆς νήσου εἰς τὴν Ἐφεσον καὶ ἐκεῖ ζῶντα ἐαυτὸν ἔθαψεν, ὢν ἐτῶν οκ΄ τῆ τοῦ θεοῦ βουλήσει.

- ε΄. Φίλιππος δὲ ὁ ἀπόστολος οὖτος ἡν ἀπὸ Βηθσαιδᾶ 5 ἐκ τῆς κώμης Πέτρου καὶ ᾿Ανδοέου, ἐν δὲ τῷ ἄνω Φρυγία ἐκήρυξε τὸ εὐαγγέλιον, θνήσκει δὲ ἐν Ἱεραπόλει καὶ ἐκεῖ Θάπτεται ἐνδόξως μετὰ τῶν αὐτοῦ.
- 5'. Βαρθολομαῖος δὲ ὁ ἀπόστολος Ἰνδοῖς τοῖς καλουμένοις Εὐδαίμοσιν ἐκήρυξε τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ καὶ τὸ τὰ κατὰ Ματθαῖον ἄγιον εὐαγγέλιον αὐτοῖς τῆ ἰδία διαλέκτω αὐτῶν συγγράψας ἐκοιμήθη δὲ ἐν ᾿Αλβανία πόλει τῆς μεγάλης ᾿Αρμενίας καὶ ἐκεῖ ἐτάφη.
 - 2 cf. Acta Ioannis c. 115 (ed. Bonnet p. 215, 1-4) 3 cf. Wright, Apocr. Acts of the Apostles II, London 1871, 59: Syr. hist. Iohannis filii Zebedaei 4 Ioa. 1, 44 5 cf. Acta Philippi (ed. Bonnet II 2 p. 49, 9) 6 Proclus apud Euseb. h. e. III 31, 4 8 Euseb. h. e. V 10, 3

έξέδωκεν εν Έφεσφ Β το - τοῦ] (+ το κατ' αὐτον εὐαγγέλιον D), δάπτεται δὲ ἐν Ἐφέσω ἔτι ζῶν DE ξενοδόχου + καὶ διακόνου, ὡ καὶ Παῦλος ὁ ἀπόστολος μαρτυρεῖ λέγων Ῥωμαίοις. άσπάζεται ύμᾶς Γάτος ὁ ξένος μου καὶ όλης τῆς ἐκκλησίας Bb 1 έπανίησεν ΑC 2 καί — 3 βουλήσει] ὁ μακάριος Ἰωάννης καὶ παραμένει ἐν Ἐφέσω καὶ ἔζησεν ἔτη ρχ΄, κατὰ μετὰ ταῦτα ζων έαυτον έχει έθαψε θεού βουλήσει, είσι δε οι λέγουσι μή έπλ Τραιανού αύτον έξορισθήναι είς Πάτμον, άλλ' έπὶ Δομετιανού νίοῦ Οὐεσπασιανοῦ Bb 4 δὲ \angle EFF¹ ὁ - ἡν \angle Bb ὁ - 5 Φουγία \angle D οὖτος - ἐκήουξε] ἔν Φουγία κηρύσσει EFF¹ έκ FF1 ένδόξως] σταυρώ παραδοθείς D αὐτοῦ + θυγατέρων Bb μετά - αὐτοῦ] ἐν αὐτῆ δὲ καὶ αἱ θυγατέρες σὐτοῦ ἐκοιμήθησαν, κατάκεινται D 8 δε / BDEFF1 δ ἀπόστολος / Bb τοῖς — 9 εὐδαίμοσιν \bot Ε Χριστοῦ] κυρίου ημῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ Βb κυρίου + τοῖς καλουμένοις εὐδαίμοσιν Ε Χριστοῦ + δς Ε οἰς + άγιον \bot BbDEFF¹ 10 τ $\ddot{\eta}$ - συγγράψας] ἔδωκεν DEFF¹ ἐξέδωκεν Βb 11 Άλβανῷ ΕΓ Άλβανοπόλει F^1 Άρπανοπόλει D 12 καὶ — έτάφη $\int_{\mathbb{R}^{+}} F^1$ καὶ — έτάφη] Ἰνδικῆς EF^1 στανοῷ παραδοθείς D

- ζ΄. Θωμᾶς δὲ ὁ ἀπόστολος, καθὼς ἡ παράδοσις περιέχει,
 ἦν μὲν ἀπὸ τῆς Πανιάδος πόλεως τῆς Γαλιλαίας, Πάρθοις
 δὲ καὶ Μήδοις ἐκήρυξε τὸ εὐαγγέλιον τοῦ κυρίου, καὶ
 Πέρσαις δὲ καὶ Γερμανοῖς καὶ Ύρκανοῖς [καὶ Ἰνδοῖς] καὶ
 Βάκτροις καὶ Μάγοις, ἐκοιμήθη ἐν πόλει Καλαμηνῆ τῆς τῶς
 Ἰνδικῆς.
- η΄. Ματθαίος δὲ ὁ εὐαγγελιστης ην ἀπὸ Ἱερουσαλημ καὶ ἐκεῖ συνέγραψε τὸ εὐαγγέλιον τοῦ κυρίου τῆ έβραίδι διαλέκτω, καὶ ἐξέδωκεν αὐτὸ τοῖς ἁγίοις ἀποστόλοις καὶ ἑρμηνεύων αὐτὸ Ἰάκωβος ὁ ἀδελφὸς τοῦ κυρίου, ἐκοιμήθη 10 δὲ ἐν Ἱεραπόλει τῆς Παρθίας καὶ θάπτεται ἐκεῖ.
- 2 cf. doctrina Addai (ed. W. Cureton, Ancient Syriac Documents p. 8). Thomas confunditur hic cum Addaeo, vide Lipsius, Apocr. Apostelgesch. I 271 3 Origenes apud Euseb. h. e. III 1, 1 4 cf. Nicetas David Paphl. or. VII (Migne 105, 136 D ss); Niceph. Call. h. e. II 40 (Migne 145, 861 D) 5 cf. Heracleon apud Clem. Alexandr. strom. IV 9, 71 7 Euseb. h. e. III 39, 16 e Papia 11 cf. Nicetas David Paphl. or. XI (Migne 105, 233 A—B)
- 1 δὲ [ΕΓΓ¹ δὲ ἀπόστολος] ος καὶ Ἰούδας καὶ Δίδυμος έκαλεῖτο D ὁ ἀπόστολος \angle Bb 2 $\eta \nu - \Gamma$ αλιλαίας \angle $BbDEFF^1$ 3 δὲ \angle EFF^1 ἐκήρυξε - κυρίου \angle bEF - 4 δὲ \angle $BDFF^1$ καλ Ἰνδοῖς \angle BbDEFF¹ Γερμανοῖς $\Big]$ Καρμανοῖς $\Big]$ 5 Μάγοις $\Big]$ Dacis $\Big]$ καὶ Μάγοις $\Big]$ έκηρυξε το εὐαγγέλιον τοῦ κυρίου Χριστοῦ ($\Big(\angle$ F¹) $\Big]$ έκοιμήθη $\Big]$ δὲ BDEF Καλαμίνη CEFF¹ Καλα-6 Ίνδικής + μαρτυρήσης και έκει έτάση ένδόξως Α μηνῆ [D Καλαμηνή — 'Ινδ.] Καλάμη τη λεγουένη λόγχη άναιρεθείς ένθα και έταφη ένδόξως Bb 7 δε LEF 7 - έκει finis] Ματθαΐος ὁ καὶ 🍴 εὐαγγελιστής τὸ εὐαγγέλιον τη έβραίδι διαλέκτφ συγγράψας έδωκεν είς Ίερουσαλήμ, βληθείς δε λίθοις έκοιμήθη έν Ιεραπόλει της Παρθίας D ην — 11 έκει / bEF γραψε / F τοῦ πυρίου / EF τοῦ πυρίου] D. N. I. Chr. b 10 πυρίου] γράψας ἔδωκεν F ἐπδέδωκεν Β τοῖς ἀγίοις ἀποστόλοις] εἰς Ἱερουσαλημ Ἰακώβω τῶ ἀδελφῶ τοῦ κυρίου τῶ κατὰ 11 καὶ — ἐκεῖ] κάκεῖ τέθαπται bEF θάπτεται ξκεί] ξτάφη ξυδόξως. Εν γάρ τῷ κοσμικῷ αὐτοῦ βίῷ ἐγένετο άρχιτελώνης, έν δε έκλογη των άποστόλων έγένετο άρχισυγγραφεὺς τῶν ἀγίων μυστηρίων τοῦ κυρίου ἡμῶν Ίησοῦ Χριστοῦ Α

θ΄. Ἰάκωβος [δ ἐπικληθεὶς Θαδδαῖος], ἀδελφὸς τοῦ κυρίου γενόμενος τὸ κατὰ σάρκα, ὅς καὶ πρῶτος ἐν Ἱεροσολύμοις κατεστάθη ἐπίσκοπος ὑπὸ τῶν ἀποστόλων προφάσεως δὲ γενομένης ζητημάτων τοῖς Ἰουδαίοις λίθοις ὑπὰ αὐτῶν βλη-5 θεὶς ἐκοιμήθη ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐκεῖ ἐτάφη πλησίον τοῦ τάφου τῶν ἱερέων ἐνδόξως.

[Σίμων ὁ ζηλωτὴς πᾶσαν τὴν Μαυοιτανίαν καὶ τὴν τῶν ἀροῶν χώοαν διελθών καὶ κηρύξας τὸν Χριστόν, ὕστερον δὲ ἐν Βρεττανία ὑπὰ αὐτῶν σταυρωθεὶς καὶ τελειωθεὶς θά10 πτεται ἐκεῖ.]

ί. Θαδδαῖος δὲ ὁ καὶ Λεββαῖος, ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, ὁ ἐπικληθεὶς Ἰούδας Ἰακώβου Ἐδεσσηνοῖς καὶ πάση τῆ Μεσοποταμεία ἐκήρυξε τὸ εὐαγγέλιον τοῦ κυρίου καὶ ἐπὶ Λὐγάρου τοῦ βασιλέως Ἐδεσσηνῶν, ἐτελεύτησε δὲ ἐν Βηρυτῷ 16 καὶ ἐκεῖ ἐτάφη ἐνδόξως.

1 Mc. 6, 3; Mt. 13, 55; Galat. 1, 19 2 Euseb. h. e. II 23, 4—6 ex Hegesippo comment. l. V 5 Flav. Ioseph. antiqu. 20, 9, 1 7 Nicetas David Paphl. or. XII in laudem s. Simonis (Migne 105, 244 D), Niceph. Call. h. e. II 40 (Migne 145, 864 D), Menol. Basilii die 10. Mai. (Migne 117, 448 C) 12 Acta Thaddaei c. 1. 5. 8 (ed. Lipsius I 276, 2; 278, 10)

- ια΄. Ἰούδας ὁ ἀδελφὸς τοῦ πυρίου μετὰ Ἰάπωβον τὸν ξαυτοῦ ἀδελφὸν καὶ Συμεὼν ἐξάδελφον τοῦ πυρίου, λιπὼν δὲ αὐτὸν ἐπίσκοπον ἐν Ἱεροσολύμοις ἔτη ζ΄, ἐκήρυξε δὲ τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ ἐν πάση τῆ Ἰουδαία καὶ Σαμαρεία, ἐποίησε δὲ καὶ καθολικὴν ἐπιστολήν, καὶ πρώην ἔσχε δύο 5 υίοὺς Ἰάπωβον καὶ Ζωκήρ, ἀπέθανε δὲ ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐνδόξως.
- [ια΄. Σίμων δ ἐπικληθεὶς Ἰούδας, δ καὶ ἐπίσκοπος γενόμενος μετὰ τελευτὴν Ἰακώβου ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐπὶ Τραιανοῦ τοῦ βασιλέως σταυρῷ προσδεθεὶς ἐτελειώθη ἐν Ὀστρακίνη 10 τῆς Αἰγύπτου ζήσας ἔτη ρκ΄.]
- [ια΄. Σίμων ὁ Καναναῖος ὁ τοῦ Κλωπᾶ, ὁ καὶ Ἰούδας μετὰ Ἰάκωβον τὸν δίκαιον ἐπίσκοπος γέγονεν ἐν Ἱεροσολύμοις καὶ ζήσας οκ΄ ἔτη σταυρῷ παραδοθεὶς ἐμαρτύρησεν ἐπὶ Τραιανοῦ βασιλέως.]
 - ιβ΄. Ματθίας δὲ είς ὢν τῶν ο΄ μαθητῶν ὂν ἀνέδειξεν
- 3 Nicetas David Paphl. or. XIII in laud. s. Iudae (Migne 105, 264 C; 268 A); Niceph. Call. h. e. II 40 (Migne 145, 864 D); Menolog. Basil. die 19 Iunii (Migne 117, 504 C) 5 Epiphan. monach. vita Mariae (ed. Dressel, p. 28) 8 Euseb. h. e. III 32, 1 9 Hegesippus apud Euseb. h. e. III 32, 3 10 Confusio cum Simone Zelote 12 Confusio cum Simone Iuda 16 Euseb. h. e. I 12, 3

δ κύριος ήμῶν μετὰ τὴν ἀνάδειξιν τὴν ἐκ νεκρῶν, ος καὶ συγκατεριτμήθη μετὰ τῶν ἕνδεκα ἀποστόλων ἀντὶ Ἰούδα τοῦ Ἰσκαριότου, ἐκήρυξε τὸ εὐαγγέλιον τοῦ κυρίου ἡμῶν ἐν τἢ ἔξω Αἰθιοπία καὶ ἐκεῖ ἐμαρτύρησεν ὑπὸ τῶν Αἰθιόπων ἐπὶ τοῦ Ἰσσου λιμένα.

ιγ΄. Παῦλος δὲ δ ἀπόστολος μετὰ τὴν εἰς οὐρανοὺς τοῦ κυρίου ἀνάληψιν ἤρξατο κηρύσσειν τὸ εὐαγγέλιον τοῦ κυρίου ἀρξάμενος ἀπὸ Ἱεροσολύμων προῆλθεν εως τοῦ Ἰλλυρικοῦ καὶ τῆς Ἰταλίας καὶ Ἱσπανίας, οὖ καὶ ἐπιστολαὶ μετὰ σοφίας το παρ' ἡμῖν φέρονται. Ἐπὶ δὲ Νέρωνος υίοῦ Κλαυδίου βα-

1 Act. 1, 23 4 Act. Andreae et Matthiae c. 1 (ed. Bonnet II 1 p. 65, 7). Nicetas David Paphl. or. XIV in laud. s. Matthiae (Migne 105, 280 C); Menolog. Basil. die 9. Aug. (Migne 117, 580 A); Niceph. Call h. e. II 40 (Migne 145, 865 A) 8 Origenes apud Euseb. h. e. III 1, 3 (cf. Rom. 15, 34; 1 Clem. 5)

1 ήμων - 2 αποστόλων απόστολον D 2 ενδεκα] ια Ε ιβ' Β αποστόλων + δωδέκατος Β 3 Ισκαριότου + όστις (καί E) προδότης του πυρίου γέγονε (έγεγόνει Ε) CEF Ίσκαριότου] προδότου E Ισκαριότου + τοῦ προδεδωκότος τὸν κύριον Bb + τοῦ προδότου γενομένου F^1 + ούτος D ἐκήρυξεν - 5 λιμένα] θνήσπει δε έν τη Αίθιοπία τη έξω, έν χώρα οπου ή παρεμβολή "Αψαρος, έχει χηρύξας το εύαγγέλιον (οπου έχήρυξε το εύαγγέλιον F) CEF ούτος έν τη έσωτέρα (interiore b) Αίθιοπία οπου έστιν Τσσου λιμήν και Φάσις ὁ πιταμός, έκει ανθρώποις βαρβάροις σαρχοφάγοις έπηρυξε το εύαγγέλιον, απέθανεν έν Σεβαστοπόλει καὶ έκει έταφη πλησίον τοῦ ίεροῦ ήλίου Bb έν τη δευτέρα Αίδιοπία, οπου ή παρεμβολή Αψάρου και Τσσου λιμήν, εκήρυξε τὸ εὐαγγέλιον άγρίοις άνθρώποις οὖοι, καὶ ἐκεῖ ἐκοιμήθη καὶ έκει ετάφη έως της σήμερον Ε΄ 3 τοῦ — ήμων / Ď έξω] β΄ 4 και — 5 λιμένα D multas lacunas habet και έκοιμήθη έκε $\bar{\imath}$ ὑπ//// κατακοπείς· οὐτοι /// οἱ ιβ΄ λεγόμενοι κορυφα $\bar{\imath}$ οι ἀπόστολοι D hic finit C 6 In ABbD ἀπόστολος L Bb εἰς οὐφανούς Δ Bb πυρίου + Ἰησοῦ Χριστοῦ Bb 7 ἤφξατο] πφοκληθείς ὑπ΄ αὐτοῦ καὶ τοῖς ἀποστόλοις συγκαταλεγείς Bb 6 δè — 7 πυρίου] ὁ μεθεργάτης τοῦ/// ῶνος Χριστοῦ μαρτυρ(....)άνος D 9 Σπανίων $\dot{B}\dot{b}$ Σπανίας \dot{D} μετά] μεσταί πάσης $\dot{B}\dot{b}$ σοφίας \dot{b} ανοίβείας \dot{D} 10 πας ήμῖν \dot{b} $\dot{B}\dot{b}$ \dot{D} νίοῦ Κλανδίου] τοῦ $\dot{B}\dot{b}$ έπὶ p. 115, 2 Ιουλίων ούτος ούν ὁ ἀνεκδιήγητος ἄνθρωπος μετά τδ σιλέως εν πόλει 'Ρώμη την κεφαλην απετμήθη, εμαρτύρησεν Έπιφὶ ε΄, πρὸ γ΄ Καλανδῶν 'Ιουλίων' καὶ εκεῖ ετάφη πλησίον τοῦ άγίου αποστόλου Πέτρου, εκεῖ εἰσιν εως σήμερον εν Χριστῷ.

[Μαρτύριον Παύλου τοῦ ἀποστόλου. Ἐπὶ Νέρωνος τοῦ 5-Καίσαρος 'Ρωμαίων ἐμαρτύρησεν αὐτόθι Παῦλος ὁ ἀποστόλος ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀποτμηθεὶς ἐν τῷ τριακοστῷ καὶ ἕκτῷ ἔτει τοῦ σωτηρίου πάθους, τὸν καλὸν ἀγῶνα ἀγωνισάμενος ἐν 'Ρώμη πέμπτη ἡμέρα κατὰ Συρομακεδόνας Πανέμου μηνός, ὅστις λέγεται παρ' Αἰγυπτίοις Ἐπιφί, παρὰ δὲ 'Ρωμαίοις 10 πρὸ τριῶν Καλανδῶν 'Ιουλίων μηνὶ 'Ιουνίω, καθ' ἢν ἐτελειώθη ὁ ἄγιος ἀπόστολος τῷ κατ' αὐτὸν μαρτυρίω ἔξηκοστῷ καὶ ἐννάτω ἔτει τῆς τοῦ σωτῆρος ἡμῶν 'Ιησοῦ Χριστοῦ παρουσίας. 'Εστὶν οὖν ὁ πᾶς χρόνος, ἐξ οὖ ἐμαρτύρησε τριακόσια τριάκοντα ἔτη μέχρι τῆς παρούσης ταύτης ὑπατίας, 15 τετάρτης μὲν Αρκαδίου, τρίτης δὲ 'Ονωρίου τῶν δύο ἀδελφῶν αὐτοκρατόρων Αὐγούστων, ἐννάτης ἰνδικτίωνος τῆς πεντεκαιδεκαετηρικῆς περιόδου μηνὸς 'Ιουνίου εἰκοστῆς ἐννάτης ἡμέρας.]

ιδ. Μάρκος ὁ εὐαγγελιστης ην μεν Κυρηναΐος της Λι- 20 βύης, εκήρυξε δε τὸ εὐαγγελιον 'Αλεξανδρεῦσι καὶ πάση τη περιχώρω αὐτῶν εως Πενταπόλεως καὶ εν πάση τη Αἰγύπτω εκδοθεν ὑπὸ Πέτρου τοῦ ἀποστόλου μετέδωκε τὸ της εὐσε-

20 Acta Marci, vide Lipsius, Die apocr. Apostelgesch. II 2, 332 22 Monarch. prologi in Evang., Euseb. h. e. IV 15 23 Papias apud Euseb. h. e. III 39, 15

πληρῶσαι αὐτὸν τὸ εὐαγγέλιον ἦλθεν ἐν Ῥώμη πάκεῖ ἀπετμήθη τῆς πεφαλῆς ἐπὶ Νέρωνος βασιλέως D 1 ἐμαρτύρησεν + μηνὶ B 2 ἐπιφὶ ε΄ L b ἐκεῖ — 4 Χριστῷ] θάπτεται ἐν αὐτῷ τῷ Ῥώμη, ὡς καὶ Πέτρος ὁ πρῶτος τῶν ἀποστόλων Bb 3 ἀγίον + πανευφήμου D 3 ἐκεῖ — 4 Χριστῷ] εἰδέον δὲ ὅτι ἐπὶ ιβ΄ ἔτη τὰ σώματα αὐτῶν ἄταφα ἔμειναν D 5 In E solum 20 Tantum in A

βείας μυστήριον εν τῆ μεγαλοπόλει 'Αλεξανδρεία συρθείς εν σχοινίοις ετελεύτησε καὶ τεφρωθείς ὑπὸ τῶν εἰδολομανῶν Ελλήνων εν τοῖς Βουκόλου τόποις κατετέθη καί ἐστιν εως σήμερον, ἐστὶ δὲ ἡ ἡμέρα τῆς κοινήσεως αὐτοῦ Φαρμουθί 5 κ[ύριε], ὅ ἐστιν 'Απρίλλιος.

[Μάρκος ὁ εὐαγγελιστής καὶ πρῶτος 'Αλεξανδρείας ἐπίσκοπος 'Αλεξανδρεῦσι καὶ πάση τῆ περιχώρα αὐτῆς ἐκήρυξε τὸ εὐαγγέλιον τοῦ κυρίου, ἀπὸ Αἰγύπτου καὶ μέχρι Πενταπόλεως ἐπὶ δὲ τῆς βασιλείας Τραιανοῦ ἐν 'Αλεξανδρεία (Βου) 10 κόλων λαβών κατὰ τοῦ τραχήλου καὶ συρεὶς ἀπὸ τῶν καλουμένων Βουκόλου τόπων ἔως τῶν καλουμένων 'Αγγέλωι, ἐκεῖ ἐκάη πυρὶ ἀπὸ τῶν εἰδωλομανῶν μηνὶ Φαρμουθὶ λ΄ καὶ ἐκεῖ ἐτάφη ἐν τοῖς Βουκόλου.

Μάρκος ὁ εὐαγγελιστης 'Αλεξανδοεῦσι καὶ πάση τη πε15 οιχώοω αὐτης εως της Πενταπόλεως κηρύξας τὸ εὐαγγέλιον τοῦ κυρίου, θάπτεται ἐν 'Αλεξανδοεία ἐν τοῖς Βουκόλων μετὰ
"Ικταρος τοῦ ἐν τῆ Λύκω ποωτομάρτυρος, ὃν 'Αλέξανδρος κατήνεγκε καὶ ἔθηκεν, ἔνθα πάντες οἱ ἐπίσκοποι κεῖνται].

ιε΄. Λουκᾶς δὲ ὁ εὐαγγελιστής, ἰατρὸς μὲν τὴν τέχνην, 20 αὐτὸς δὲ συνέγραψε τὸ κατὰ Λουκᾶν εὐαγγέλιον, κατ' ἐπιτροπὴν Παύλου τοῦ ἀποστόλου. Ἐκηρύχθη δὲ ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐν Ῥώμη καὶ ἐν Ἰταλία, ἔγραψε δὲ καὶ τὰς πράξεις τῶν ὰποστόλων κατ' ἐπιτροπὴν Παύλου τοῦ ἀποστόλου, συναπεδήμει

1 Acta Marci, vide Lipsius, Die apocr. Apostelgesch. II 2, 336—338; Nicet. Dav. Paphl. or. XV in laud. s. Marci (Migne 105, 300 A); Menolog. Basilii (Migne 117, 424 A); Niceph. Call. h. e. II 43 (Migne 145, 876 B)

6 In Bb 12 Φαρμουδὶ λ΄] mense Aprili b 13 In DE 16 τοῦ - 18 κεῖνται] πρὸς Αἴγυπτον, alia illegibilia D 19 In A et D δὲ \angle D ἰατρὸς - 22 ἔγραψε] γράφει D δὲ + τὸ εὐαγγέλιον D 23 ἐπιτροπὴν + τοῦ μακαρίον D p. 117, 1 ἀποστόλοις + καὶ ἐθεώρει τὰς ἀγῶνας καὶ τὰ ἀποβησόμενα αὐτοῖς π (αρὰ) ἐθνῶν καὶ Ἰουδαίων καὶ D

γὰρ τοῖς ἀποστόλοις, μάλιστα τῷ άγίφ Παύλφ, δς καὶ μνημονεύων ὁ μακάριος Παῦλος ἐν ἐπιστολαῖς γράφει ἀσπάζεται ὑμᾶς Λουκᾶς ὁ ἰατρὸς ἐν κυρίφ, ἐπίσκοπος Θηβῶν ἐκεῖ ἀπέθανεν καὶ ἐτάφη.

[Λουκᾶς ὁ εὐαγγελιστης 'Αντιοχεὺς μὲν τὸ γένος ην, 5 ἰατρὸς δὲ την τέχνην, συνεγράψατο δὲ τὸ μὲν εὐαγγέλιον κατ' ἐπιτροπην Πέτρου τοῦ ἀποστόλου, τὰς δὲ πράξεις τῶν ἀποστόλων κατ' ἐπιτροπην Παύλου τοῦ ἀποστόλου συναπε-δήμησε γὰρ τοῖς ἀποστόλοις καὶ μάλιστα τῷ Παύλῳ, οὖ καὶ μνημονεύσας ὁ Παῦλος ἔγραψεν ἐν ἐπιστολῆ ἀσπάζεται 10 ὑμᾶς Λουκᾶς ὁ ἰατρὸς ὁ ἀγαπητὸς ἐν κυρίῳ. 'Απέθανε δὲ ἐν 'Εφέσῳ καὶ ἐτάφη ἐκεῖ, μετετέθη δὲ ὕστερον ἐν Κωνσταντίνουπόλει μετὰ καὶ 'Ανδρέου καὶ Τιμοθέου τῶν ἀποστόλων κατὰ τοὺ⟨ς⟩ καιροὺς Κωνσταντίου τοῦ βασιλέως υίοῦ Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου.

"Εστιν ό διηγούμενος τὰς πράξεις τῶν ἀποστόλων Λουκᾶς ὁ εὐαγγελιστής. Αντιοχεὺς γὰρ οὖτος ὑπάρχων τὸ γένος,
ἰατρὸς δὲ τὴν ἐπιστήμην, συναπεδήμει τοῖς ἀποστόλοις καὶ
μάλιστα τῷ Παύλω, καὶ εἰδὼς ἀκριβῶς γράφει διηγεῖται δέ
ὡς ἀγγέλων ὑπολαβόντων ἀνελήφθη ὁ κύριος καὶ τὴν τοῦ 20
άγίου πνεύματος ἔκχυσιν γενομένην ἐν τῆ πεντεκοστῆ ἐπί τε
τοῖς ἀποστόλοις καὶ πάντας τοὺς τότε παρόντας, τήν τε κατάστασιν τοῦ Ματθία ἀντὶ Ἰούδα τοῦ προδότου καὶ τὴν κατάστασιν τῶν ἔπτὰ διακόνων καὶ τὴν ἐκλογὴν τοῦ Παύλου
καὶ ὅσα ἔπαθεν, καὶ ὅσα οἱ ἀπόστολοι διὰ προσευχῆς καὶ 25
τῆς εἰς αὐτὸν τὸν Χριστὸν πίστεως ἐθαυματούργησαν.]

2 Col. 4, 14 3 Menolog. Basil. (Migne 117, 113 C); Niceph. Call. h. e. II 43 (Migne 145, 876 C) 12 Hieronymus, de vir. inlustr. c. 7; Menolog. Basil. (Migne 117, 113 D); Niceph. Call. h. e. II 43 (Migne 145, 876 D)

1 τῷ ἀγίφ Παύλφ] Παύλου D δs — 4 ἐτάφη] ἐκοιμήδη δὲ ἐν ἀντιοχείφ τῆ μεγάλη καὶ ἐκεῖ ἐτάφη 5 In Bb 16 In E

[Περὶ τῶν ο΄ ἀποστόλων.

- α΄. Ἰακωβος ὁ ἀδελφὸς τοῦ κυρίου τὸ κατὰ σάρκα, ὁ καὶ ἐπικληθεὶς δίκαιος καὶ πρῶτος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων χειροτονηθείς, λίθοις βληθεὶς ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων ἐν αὐτῆ τῆ 5 Ἱερουσαλὴμ ἐκοιμήθη καὶ ἐκεῖ ἐτάφη ἐν τῷ ναῷ πλησίον τῶν ἱερέων.
- β΄. Τιμόθεος ὁ ὑπὸ Παύλου ἐπίσκοπος γενόμενος Ἐφέσου ἐν τῷ Ἰλλυρικῷ καὶ ἐν ἁπάση τῆ Ἑλλάδι ἀρξάμενος ἀπὸ Ἐφέσου, ἐκήρυξε τὸ εὐαγγέλιον τοῦ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ: 10 ἐκεῖ οὖν ἀπέθανε καὶ ἐκεῖ ἐτάφη ἐνδόξως.
 - γ΄. Τίτος ὁ ἐπίσκοπος Κοήτης αὐτῆ τῆ Κοήτη, ταῖς τε πέριξ νήσοις ἐκήρυξε τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, κἀκεῖσε ἀποθανὼν ἐτάφη ἐνδόξως.
- δ΄. Βαρνάβας δ μετὰ Παύλου τῷ λόγῳ διακονήσας πρῶ-15 τος ἐν Ἡωμη τὸν Χριστὸν ἐκήρυξε μετέπειτα δὲ Μεδιολάνων ἐπίσκοπος ἐγένετο.
 - έ. Άνανίας δ βαπτίσας τὸν ἄγιον Παῦλον Δαμασκοῦ ἐπίσκοπος ἐγένετο.
- 5'. Στέφανος δ πρωτομάρτυς, δ είς τῶν έπτὰ διακόνων, 20 λιθοβληθείς ἐτελειώθη ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων ἐν Ἱερουσαλήμ, ὡς Λουκᾶς μαρτυρεῖ ἐν ταῖς πράξεσι τῶν ἀποστόλων.
 - 2 Galat. 1, 19 4 Flav. Ioseph. 20, 9, 1; cf. Euseb. h. e. II 1, 3, II 23, 4—6 ex Hegesippo 7 Act. 16, 3s; 1 Cor. 4, 17; 16, 10; 1 Tim. 1, 3; Tit. 1, 5; Euseb. h. e. III 4, 6; Ap. Const. VII 46, 7. Menolog. Basil. die 22. Ian. (Migne 117, 273 B) 11 Tit. 1, 5. Euseb. h. e. III 4, 6. Ap. Const. VII 46, 10. Menolog. Basil. die 25. August. (Migne 117, 604 D) 14 Act. 9, 27; 11, 26; Clement. Recogn. et Homiliae I 6, 7 17 Act. 9, 10 19 ibid. 6, 5. 7. 54. 57—59
 - 1 [Περί p. 121, 6 κγ΄. έγένετο] solum in Bb servantur, cum in A abrepta aut non scripta sint. Numeri et omnes initiales litterae I etc. in B desunt pictore oblito 6 τῶν ἰερέων] prope altare b 17 Damascorum episc. b

- ζ. Φίλιππος δ καὶ αὐτὸς εἶς τῶν ἐπτά, δ καὶ Σίμωνα (καὶ) τὸν εὐνοῦχον βαπτίσας ἐν Τράλλεσι τῆς ᾿Ασίας ἐπίσοπος γέγονεν.
- η΄. Πρόχωρος δ καὶ αὐτὸς εἶς τῶν ἐπτά, Νικομηδείας τῆς κατὰ Βιθυνίαν ἐπίσκοπος γέγονεν.
- θ'. Νικάνωο δ καὶ αὐτὸς εἶς τῶν ἐπτά, κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν καὶ αὐτὸς τὸν βίον ἐξετέλεσε, καθ' ἢν καὶ δ συνδιάκονος αὐτοῦ καὶ πρωτομάρτυς Στέφανος σὺν δισχιλίοις ἄλλοις τῶν ἠλπικότων εἰς Χριστόν.
- ί. Σίμων ὁ καὶ αὐτὸς εἶς τῶν ἐπτά, ὁ καὶ ἐπίσκοπος 10 Βόστρων 'Αράβων γενόμενος' ἐκαύθη ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων.
- ια΄. Παρμενᾶς ὁ καὶ αὐτὸς εἶς τῶν ἐπτά, οὖτος ἐπ' ὅψεσι τῶν ἀποστόλων ἀπέθανεν ἐν τῆ διακονία αὐτοῦ.
- ιβ΄. Νικόλαος δ καὶ αὐτὸς εἶς τῶν ἐπτά, οὖτος γέγονε μὲν Σαμαρείας ἐπίσκοπος ἐτεροδοξήσας δὲ ἄμα τῷ Σίμωνι 15 ἀπέστη.
- ιγ΄. Κλεόπας ό καὶ Συμεών ό ἀνέψιος τοῦ κυρίου, δς καὶ εἶδεν αὐτὸν καὶ ὡμίλησεν ἄμα καὶ τῷ Λουκᾳ συνοδεύ-σας μετὰ τὸ ἀναστῆναι τοῦτον ἐκ τῶν νεκρῶν, ὡς ἐν τῷ
- 1 Act. 6, 5 2 ibid. 8, 13 (Simon Magus). Act. 8, 34 s. Hieronym. ep. 108 ad Eustoch., Menolog. Basilii die 11. Octobr. (Migne 117, 104 B) 4 Act. 6, 5; encomium (AA SS, Iunii V 414); Menol. Basilii (Migne 117, 564 C) die 28. Iulii 6 Act. 6, 5; Menol. Basilii die 28. Iulii 10 Act. 6, 5: Τίμων. Menolog. Basilii die 30. Ian. (Migne 117, 236 A) 12 Act. 6, 5. Menol. Basilii die 2. Mart. (M 336 A) 14 Act. 6, 5; Clem. Alex. strom. II 28, 118; III 4, 25. 26. Irenaeus adv. haer. I 26, 3; III 11, 1 ss 17 Ioa. 19, 25. Hegesippus apud Euseb. h. e. IV 22, 4—5 18 Lc. 24, 18; Gregor. Magn., Menologia, Theophylat, vide Lipsius, Die apocr. Apostelgesch. II 2, 360. 862

¹ Simonem Magum et Eunuchum b 2 καl [B Traselli b 15 Σαμαφείας] Sapriae b priorem Nicolaum, deinde Parmenam ponit b

εὐαγγελίω γέγραπται οὖτος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων ἐγένετο δεύτερος.

- ιδ΄. Σίλας ὁ μετὰ Παύλου τῷ λόγῳ διακονήσας ἐν Κορίνθῳ ἐπίσκοπος γέγονεν.
- 5 ιε΄. Κρήσκης, οὖ μέμνηται ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἐν τῆ πρὸς Τιμόθεον δευτέρα ἐπιστολῆ, ὁ καὶ ἐπίσκοπος Χαλκη-δόνος τῶν ἐν Γαλλίαις γενόμενος ἐκεῖ ἐκήρυξε τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ δὲ Τραιανοῦ βασιλέως καὶ ἐμαρτύρησε καὶ ἐτάφη ἐκεῖ.
- 10 ις΄. Ἐπαινετός, οὖ ὁ ἀπόστολος μέμνηται ἐν τῆ πρὸς Ἡρωμαίους ἐπιστολῆ, ἐπίσκοπος Καρθαγένης ἐγένετο.
 - ιζ΄. 'Ανδρόνικος, οὖ καὶ αὐτοῦ ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἐν τῆ πρὸς 'Ρωμαίους ἐπιστολῆ μέμνηται, ἐπίσκοπος Παννονίας ἐγένετο.
- 15 ιη΄. Άμπλίας, οὖ καὶ αὐτοῦ μέμνηται ὁ Παῦλος ἐν τῆ πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῆ, ἐπίσκοπος Ὀδύσσου ἐγένετο.
 - ιθ΄. Οὐοβανός, οὖ καὶ αὐτοῦ μέμνηται ὁ ΙΙαῦλος ἐν τῆ πρὸς 'Ρωμαίους ἐπιστολῆ, ἐπίσκοπος Μακεδονίας ἐγένετο.
- κ΄. Στάχυς, οὖ καὶ αὐτοῦ ἐν τῆ αὐτῆ ἐπιστολῆ μέμνηται το δ Παῦλος, ἐπίσκοπος πρῶτος Βυζαντίου κατέστη ὑπὸ ἀνδρέου τοῦ ἀποστόλου ἐν ἀργυροπόλει τῆς Θράκης.
 - κα΄. Απελλης, οδ καὶ αὐτοῦ ἐν τῆ αὐτη ἐπιστολή ὁ
 - 1 Hegesippus apud Euseb. h. e. III 32, 3 3 Act. 15, 22; encomium (AA. SS. Iunii V 414); Menolog. Basilii (Migne 117, 565 C) 5 2 Tim. 4, 10; Euseb h. e. III 4, 8; Apost. Const. VII 46, 13; encomium (AA. SS. Iunii V 416) 10 Rom. 16, 5 12 ibid. 16, 7; Menol. die 30. Iulii 15 Rom. 16, 8; Menol. die 30. Octobr. 17 Rom. 16, 9; Menol. die 31. Nov. 19 Rom. 16, 9; Menol. die 31. Nov. 22 Rom. 16, 10; Menol. die 10. Septbr., encomium (AA. SS. Iunii V 414)

³ post Silam: Sylvanus qui et ipse, cum Paulo verbo servivit, Thessalonicensium factus est episcopus b (1 Thess. 1, 1; 1 Petr. 5, 12) 15 Odissae civitatis b

Παῦλος μέμνηται, ἐπίσκοπος Σμύρνης ἐγένετο πρὸ τοῦ άγίου Πολυκάρπου.

- κβ΄. 'Αριστόβουλος, οὖ καὶ αὐτοῦ ἐν τῆ αὐτῆ ἐπιστολῆ ὁ Παῦλος μέμνηται, ἐπίσκοπος Βρεττανίας ἐγένετο.
- κγ΄. Νάοκισσος, οὖ καὶ αὐτοῦ ἐν τῆ αὐτῆ ἐπιστολῆ ὁ ε αὐτὸς μέμνηται, ἐπίσκοπος ᾿Αθηνῶν ἐγένετο.]
- κό. Ἡοωδίων, οὖ καὶ αὐτοῦ ἐν τῆ αὐτῆ ἐπιστολῆ ὁ αὐτὸς μέμνηται, ἐπίσκοπος Πατρῶν ἐγένετο.
- κε΄. 'Ροῦφος, οὖ καὶ αὐτοῦ ἐν τῆ αὐτῆ ἐπιστολῆ ὁ αὐτὸς μέμνηται, ἐπίσκοπος Θηβῶν ἐγένετο.
- κς'. 'Ασύγκριτος, οὖ καὶ αὐτοῦ ἐν τἢ αὐτἢ ἐπιστολῆ δ αὐτὸς μέμνηται, ἐπίσκοπος (Υρκανίας γέγονεν.)
- κζ΄. Φλέγων, οὖ καὶ αὐτοῦ ἐν τἢ αὐτἢ ἐπιστολῆ ὁ αὐτὸς μέμνηται, ἐπίσκοπος Μαραθῶνος γέγονεν.
- κη΄. Έρμης, $\langle οὖ$ καὶ αὐτοῦ ἐν τη αὐτη ἐπιστολη ὁ αὐτὸς 15 μέμνηται ἀπόστολος, ἐπίσκοπος Δαλματίας ἐγένετο.
- κθ΄. Έρμας, οὖ καὶ αὐτοῦ ἐν τῆ αὐτῆ ἐπιστολῆ ὁ αὐτὸς μέμνηται ἀπόστολος>, ἐπίσκοπος Φιλίππων πόλεως ἐγένετο.
- 3 Rom. 16, 11; Menolog. die 30. oct., encomium (AA. SS. Iunii V 416) 5 Rom. 16, 11; Acta Philippi, Menolog. (Lipsius, Die apocr. Apostelgesch. II 2, 37) 7 Rom. 16, 11; Menolog. die 27. Mart., encomium (AA. SS. Iunii V 414) 9 Rom. 16, 13; Menolog. die 8. April., encomium (AA. SS. Iunii V 416) 11 Rom. 16, 14; Menolog. die 8. April. 13 ibidem 15 ibidem 17 Rom. 16, 14; Menolog. die 4. Nov.
- 6 Άθηνῶν] Patrarum episcopus b 7 hic incipit A Ἡρωδιανὸς καὶ αὐτὸς πρὸς Ῥωμαίους ἐπίσκοπος Πατάρων + Ἅγαβος ὁ
 ἐν ταῖς πράξεσι προφητικὸν χάρισμα ἠξιώθη (Act. 11, 27; 21,
 10. 11) 9 οῦ αὐτοῦ deest semper in A αὐτῷ μέμνηται] πρὸς Ῥωμαίους Α 10 ἐγένετο] γέγονεν Α 11 οῦ 12 μέμνηται]
 ὁ ἐν τῷ πρὸς Ῥωμαίους Α 13 οῦ 14 μέμνηται] ἐν τῷ πρὸς Ῥωμαίους Α Ματιαθῶν Α 15 16 ἐγένετο] Πατρῶβαν ἐν
 τῷ πρὸς Ῥωμαίους ἐπίσκοπος Ποτιόλων Α 15 οῦ 18 ἀπόστολος] ἐν τῷ πρὸς Ῥωμαίους Α

- λ΄. Πατρόβας, οὖ καὶ αὐτοῦ ὁ αὐτὸς ἀπόστολος Παῦλος μέμνηται, ἐπίσκοπος ἐν $[N\epsilon]$ Ποτιόλοις ἐγένετο.
- λα΄. "Αγαβος, ὁ ἐν ταῖς πράξεσι τῶν ἀποστόλων μνημονευόμενος, οὖτος καὶ προφητικοῦ ἠξιώθη χαρίσματος.
- δ λβ΄. Λίνος, οὖ καὶ αὐτοῦ ὁ ἀπόστολος Παῦλος μέμνηται, πρῶτος ἐπίσκοπος Ῥώμης μετὰ Πέτρον τὸν κορυφαῖον ἐγένετο.
 - λγ΄. Γάϊος, οὖ καὶ αὐτοῦ ὁ ἀπόστολος Παῦλος μέμνηται, ἐπίσκοπος Ἐφέσου μετὰ Τιμόθεον γέγονεν.
- λδ΄. Φιλόλογος, οὖ καὶ αὐτοῦ ὁ Παῦλος μέμνηται, ἐπί-10 σκοπος Σινώπης ὑπὸ ἀνδρέου ἐγένετο.
 - λέ. 'Ολυμπᾶς, οὖ καὶ αὐτοῦ ὁ Παῦλος μέμνηται, οὖτος ἐν 'Ρώμη ἄμα Πέτοω τῷ κοουφαίω ἐμαρτύρησε τὴν κεφαλὴν ἀποτμηθείς.
- λς΄. 'Ρωδίων, οὖ καὶ αὐτοῦ ὁ Παῦλος μέμνηται, καὶ 15 αὐτὸς ὁμοίως ἐν 'Ρώμη μετὰ Πέτρου καὶ 'Ολυμπᾶ τῷ μαρτυρίω ἐτελειώθη τὴν κεφαλὴν καὶ αὐτὸς ἀποτμηθείς.
 - λη'. 'Ιάσων, οὖ καὶ αὐτοῦ ὁ Παῦλος μέμνηται, ἐπίσκοπος Ταρσοῦ ἐγένετο.
 - 1 Rom. 16, 14; Menolog. die 4. Nov. 3 Act. 11, 27; 21, 11; Menolog. die 8. Apr. 5 2 Tim. 4, 21; Euseb. h. e. I 12, 1; Menolog. die 4. Nov., encomium (AA. SS. Iunii V 416) 7 Rom. 16, 23; Act. 19, 29; Menolog. die 4. Nov. 9 Rom. 16, 15; Epiphan. monach. vita Andr. (ed. Dressel p. 68, 25); Menolog. die 4. Nov. 11 Rom. 16, 15; Menolog. die 10. Nov. 14 Rom. 16, 11; Menolog. die 10. Nov. 17 Rom. 16, 21; encomium (AA. SS. Iunii V 414) ep. Thessalonicae; Menolog. die 28. April.
 - 1 iam n posuit A 2 episcopus Neapolitanus b 3 etiam post n posuit A 5 ο n 6 n ρωτος n A n ετὰ έγένετο] γέγονεν A 7 ο n 8 γέγονεν] n μετὰ n Γίμωνα έπίσκοπος Έφέσου γεγόνασιν (sic) A 9 ο n 10 έγένετο] ὁ ὑπὸ Ανδρέου τοῦ ἀποστόλου ἐπίσκοπος Σινώπης A 11 ο n 13 ἀποτμηθελς] καλ Ήρωδίων ᾶμα Πέτρω έν τῆ 'Ρώμη ἀπετμήθησαν A 14 16 n A 17 A ordinem ponit iuxta Rom. 16, 21 Lucium Iasonem, Sosipatrum ο n έγένετο] ὁ ἐν τῆ πρὸς 'Ρωμαίους ἐπίσκοπος Ταρσοῦ A; A semper hac forma breviori utitur, ideo dehinc non commemoratur.

- λθ΄. Σωσίπατρος, οὖ καὶ αὐτοῦ δμοίως δ Παῦλος μέμνηται, ἐπίσκοπος Ἰκονίου ἐγένετο.
- μ΄. Λούκιος, οὖ καὶ αὐτοῦ ὁ Παῦλος μέμνηται, ἐπίσκοπος ἐν Λαοδικεία τῆς Συρίας ἐγένετο.
- μα΄. Τέρτιος ὁ κατ' αὐτὴν τὴν πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολὴν 5 τοῦ Παύλου γράψας ἐπίσκοπος δεύτερος Ἰκονίου ἐγένετο.
- μβ΄. "Εραστος, οὖ καὶ αὐτοῦ μέμνηται Παῦλος ἐν τῆ αὐτῆ ἐπιστολῆ, οἰκονόμος τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις ἐκκλησίας ἐγένετο, ἔπειτα ἐπίσκοπος Πανεάδος ἐγένετο.
- μγ΄. Φύγελος, οὖ καὶ αὐτοῦ ὁ Παῦλος μέμνηται ὡς 10 έτεροδοξήσαντος καὶ τὰ Σίμωνος φρονήσαντος, ἐπίσκοπος Ἐφέσου γέγονεν.
- μδ΄. Έφμογένης, οὖ καὶ αὐτοῦ ὁ Παῦλος ὁμοίως ὡς έτεφοδοξήσαντος μέμνηται, ἐπίσκοπος ἐν Μεγάφοις ἐγένετο.
- μέ. Δημᾶς, οὖ καὶ αὐτοῦ ὁμοίως ὁ ἀπόστολος Παῦλος 15 μέμνηται ὡς ἀποστήσαντος δηλοῖ γὰο περὶ τῶν τριῶν ἐν τῆ πρὸς Τιμόθεον δευτέρα αὐτοῦ ἐπιστολῆ, ὅτι ἐτεροδοξήσαντες Φύγελος καὶ Ἑρμογένης ἀντέστησαν τῆ διδασκαλία αὐτοῦ. Ὁ δὲ Δημᾶς ἀγαπήσας τὸν νῦν αἰῶνα κατέλιπε τὸν εὐαγγελικὸν λόγον, καὶ ἐν Θεσσαλονίκη ἱερεὺς τῶν εἰδώλων 20 ἐγένετο. Περὶ τούτων καὶ Ἰωάννης ὁ ἀπόστολος ἔγραψεν ἐξ ἡμῶν ἐξῆλθον, ἀλὶ οὐκ ἦσαν ἐξ ἡμῶν.
- μς΄. Κούαρτος, οὖ καὶ αὐτοῦ ἐν τῆ πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῆ ὁ Παῦλος μέμνηται, ἐπίσκοπος Βηρυτοῦ ἐγένετο.
- 1 Rom. 16, 21; Menolog. die 10. Nov. 3 Rom. 16, 21; Menolog. die 21. Aug. 5. 7 Rom. 16, 22. 23; Menolog. die 10. Nov. 10. 13. 15 2 Tim. 1, 15; cf. Acta Theclae c. 14 17 2 Tim. 1, 15 18 ibid. 4, 10 22 1 Ioa. 2, 19 23 Rom. 16, 23; Menol. die 10. Nov.
- 2 ἐπίσκοπος + τοῦ A 4 Λαοδικείας A 5 κατ' αὐτὴν] καὶ A 6 τοῦ Παύλου / A δεύτερος + τοῦ A 8 τῆς 9 ἐγένετο] Ἱερουσολύμων γέγονε A 10 μγ', 13 μδ', 15 με' / A 23 οὖ 24 μέμνηται] ὁ ἐν τῆ πρὸς 'Ρωμαίους μνημονευθείς A

- μζ. Άπολλώς, οὖ καὶ αὐτοῦ ἐν τῆ ποὸς Κοοινθίους ἐπιστολῆ ὁ Παῦλος μέμνηται, ἐπίσκοπος Καισαοείας ἐγένετο.
- μη΄. Κηφᾶς, ὃν ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἐν 'Αντιοχεία ἤλεγξε διαλεχθεὶς δμωνυμοῦντα τῷ Πέτρω, ἐπίσκοπος Κονίας 5 ἐγένετο.
 - μθ΄. Σωσθένης, οὖ καὶ αὐτοῦ ὁ Παῦλος μέμνηται, ἐπίσκοπος Κολοφονιάδος ἐγένετο.
 - ν'. Ἐπαφρόδιτος, οὖ καὶ αὐτοῦ ὁ Παῦλος μέμνηται, ἐπίσκοπος ᾿Αδριακῆς ἐγένετο.
- 10 να΄. Καίσαρ, οὖ καὶ αὐτοῦ ὁ Παῦλος μέμνηται, ἐπίσκοπος Δυβραγίου ἐγένετο.
 - νβ΄. Μάρκος ὁ ἀνέψιος Βαρνάβα, οὖ καὶ ὁ Παῦλος μέμνηται, ἐπίσκοπος ᾿Απολλωνιάδος ἐγένετο.
- νή. Ἰωσὴφ ὁ λεγόμενος καὶ Ἰοῦστος καὶ Βαρσαββᾶς, 15 οὖ μέμνηται Λουκᾶς ἐν ταῖς πράξεσι τῶν ἀποστόλων ὡς συγκληρωθέντος τῷ Ματθία, ἐπίσκοπος Ἐλευθεροπόλεως γέγονε.
 - νδ΄. 'Αρτεμᾶς, οὖ καὶ αὐτοῦ ὁ Παῦλος μέμνηται, ἐπίσκοπος ἐν Λύστρα ἐγένετο.
- νέ. Κλήμης, οὖ καὶ αὐτοῦ ὁ Παῦλος μέμνηται, λέγων το μετὰ Κλήμεντος καὶ τῶν λοιπῶν συνεγοῶν μου, ὃς καὶ ποῶ-
 - 1 1 Cor. 1, 12; 3, 4. 21 (cf. Act. 18, 24; 19, 1); Menolog. die 7. Ian. 3 1 Cor. 1, 12; Clem. Alex. apud Euseb. h. e. I 12, 2 6 1 Cor. 1, 1; Menolog. die 9. Dec. 8 Phil. 2, 25 s; Menolog. die 9. Dec., encomium (AA. SS. Iunii V 414) 10 cf. Philip. 4, 22 12 Col. 4, 10 (2 Tim. 4, 11; Phil. 24) 14 Act. 1, 23 17 Tit. 3, 12; Menolog. die 20. Oct. 19 Philip. 4, 3

τος έξ έθνῶν καὶ Ἑλλήνων ἐπίστευσεν εἰς Χριστόν, ἐπίσκοπος Σαρδικῆς ἐγένετο.

- νς΄. 'Ονησίφορος, οὖ καὶ αὐτοῦ ὁ Παῦλος μέμνηται, ἐπίσκοπος Κορωνείας ἐγένετο.
- νζ. Τυχικός, οὖ καὶ αὐτοῦ μέμνηται ὁ Παῦλος, πρῶτος 5 ἐπίσκοπος Χαλκηδόνος τῆς ἐν Βιθυνία ἐγένετο.
- νη΄. Κάρπος, οὖ καὶ αὐτοῦ ὁ Παῦλος μέμνηται, ἐπίσκοπος Βεὸδοίας τῆς Θοάκης ἐγένετο.
- νθ'. Εὐοδος, [οὖ καὶ αὐτοῦ ὁ Παῦλος μέμνηται], πρῶτος ἐπίσκοπος 'Αντιοχείας μετὰ Πέτρον τὸν κορυσαῖον ἐγένετο. 13
- ξ΄. Φιλήμων, πρὸς ὃν ἐπιστολὴν ἰδίαν ὁ Παῦλος ἔγραψεν, ἐπίσκοπος Γάζης ἐγένετο.
- ξα΄. Ζηνᾶς ὁ νομικός, οὖ καὶ αὐτοῦ ὁ Παῦλος μέμνηται, ἐπίσκοπος Διοσπόλεως γέγονεν.
- $\xi \beta'$. 'Ακύλας, οὖ καὶ αὐτοῦ ὁ Παῦλος μέμνηται, ἐπί- 15 σκοπος 'Ηρακλείας ἐγένετο.
- ξή. Ποίσκας, οὖ καὶ αὐτοῦ ὁ Παῦλος μέμνηται, ἐπίσκοπος Κολοφῶνος ἐγένετο.
- ξό΄. Ἰουνίας, οὖ καὶ αὐτοῦ ὁ Παῦλος μέμνηται, ἐπίσκοπος ἸΑπαμείας τῆς Συρίας ἐγένετο.
- 3 2 Tim. 1, 16; 4, 19; Acta Thecl. c. 2s; Menolog. die 9. Dec. 5 Ephes. 6, 21; Col. 4, 7; 2 Tim. 4, 12; Epiph. monach. (ed. Dressel, p. 65, 18); Menolog. die 9. Dec. 7 2 Tim. 4, 13; Menolog. die 26. Mai. 9 cf. Euseb. h. e. III 22; Ap. Constit. VII 46; encomium (AA. SS. Iunii V 414); Malalas, Niceph. Call. h. e. II 35; Menolog. die 7. Septbr. 11 Phil.; Menolog. die 14. Febr. 13 Tit. 3, 13 15. 17 Rom. 16, 3 (1 Cor. 16, 19; 2 Tim. 4, 19) 19 Rom. 16, 7; Menolog. die 17. Mai.
- 1 ἐπίστευσεν Χριστὸν] A 2 ἐγένετο $\angle A$ 3 οδ μέμνηται] ἐκ τοῦ ἀποστόλου A 4 Κορωνίας A 5 οδ πρῶτος $\angle A$ 6 ἐν ἐγένετο] Βιθυνίας A 7 οδ μέμνηται $\angle A$ 8 ἐγένετο $\angle A$ 9 οδ πρῶτος $\angle A$ 10 κορυφαῖον] ἀπόστολου A Αντιοχείας + τῆς Συρίας A 11 ξ΄. Μάρκος δ καὶ ἐν ταῖς πράξεσιν ἐπίσκοπος Βίβλου (= ξε΄) A 13 Ζηνᾶς] Παρμενᾶς A οδ μέμνηται $\angle A$ 15 Ακύλας Βίβλου ἐγένετο] Φιλήμων ἐπίσκοπος Γάζης A ξβ΄ ξε΄ $\angle A$

- ξε΄. Μάρκος ὁ καὶ Ἰωάννης καλούμενος, οὖ μέμνηται ὁ Λουκᾶς ἐν ταὶς πράξεσι τῶν ἀποστόλων, ἐπίσκοπος Βίβλου ἐγένετο.
 - ξς'. 'Αρίσταρχος, οδ καὶ αὐτοῦ ὁ Παῦλος μέμνηται.
 - ξζ. Πούδης, οδ καὶ αὐτοῦ ὁ Παῦλος μέμνηται.
- ξή. Τρόφιμος, οὖ καὶ αὐτοῦ ὁ ἀπόστολος Παῦλος μέμνηται. Οὖτοι οἱ τρεῖς ἐν πᾶσι τοῖς διωγμοῖς τοῦ ἀποστόλου Παύλου συγκακοπαθήσαντες αὐτῷ, τελευταῖοι καὶ διὰ μαρτυρίου σὺν ἐκείνῳ ἐτελειώθησαν ὑπὸ Νέρωνος τὰς κεφαλὰς 10 σὺν ἐκείνῳ ἀποτμηθέντες.

Τούτοις συναριθμουμένων καὶ Μάρκου καὶ Λουκᾶ τοῦ εὐαγγελιστοῦ όμοῦ ο΄.

APPENDICES.

1. De Timotheo, Tito, Crescente, eunucho reginae
Candacis.

Τιμόθεος ὁ ἐπίσκοπος Ἐφέσου κατασταθεὶς ὑπὸ τοῦ μακαρίου Παύλου ἐξ ἐθνῶν ἦν, οὐκ ἐκ περιτομῆς, ὧ καὶ πολλὰ μαρτυρεῖ Παῦλος νουθετῶν τὴν καλὴν ὁμολογίαν τοῦ δοθέντος αὐτῷ χαρίσματος φυλάξαι, ὃς καὶ ἐνδόξως ἐκεῖ ἐμαρτύρησεν.

1 Act. 12, 12. 25; 15, 37 4 Phil. 24 (cf. Col. 4, 10) 5 2 Tim. 4, 21 6 2 Tim. 4, 20 (Act. 20, 4; 21, 29); Menolog. die 15. Apr.

- 14 A = Vindob. theol. gr. 77; B = editio in Oecumenii comm.; C = Ps. Sophronius (ed. Osc. v. Gebhardt p. 12s); D = Baroc. 142 saec. XIV; E = Vatic. 1506 saec. XIII—XIV fol. 78; F = Vatoped. 635 saec. XI (ed. Lipsius, Ergänzungsheft pag. 87); G = Vallic. 47 fol. 71v; H = Ath. Ephigm. 131; I = Laurent. 56, 13; [K = Ambros. 484 (L 49 sup.) saec. XIII fol. 117v. 120v].
- 4 ξς' ξη' μέμν.] Άρίσταρχος καὶ Πούδης καὶ Τρόφιμος Α 8 συγκακοπαθ. 12 όμοῦ ο΄] σὰν αὐτῷ ἀπετμήθησαν ὑπὸ Νέρωνος Α Sequitur in Λ fol. 235 ὀνόματα τῶν γονέων κτλ. 16 19 \angle ADEFGHI Solum in BC 16 Τιμοθ. ὁ + ἀπόστολος Β Ἐφέσον 19 έμαρτύρησεν \angle B

Τίτος ἐπίσκοπος Κρήτης «ὐτοῖς τοῖς Κρησὶ καὶ ταῖς πέριξ νήσοις ἐκήρυξε τὸ εὐαγγέλιον τοῦ κυρίου κάκεῖ θανών ἐτάφη.

Κοήσκης εν Γαλλίαις εκήφυξε τὸ εὐαγγέλιον τοῦ κυφίου κάκεῖ θάπτεται.

Ό εὐνοῦχος Κανδάκης τῆς βασιλίσσης Αἰθιόπων ἐν 'Αρα- 5 βία τῆ εὐδαίμονι καὶ ἐν Ταπροβάνη νήσω καὶ ἐν ὅλη τῷ ἐρυθρῷ ἐκήρυξε τὸ εὐαγγέλιον τοῦ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, λόγος δὲ ἔχει καὶ μεμαρτυρηκέναι αὐτὸν ἐνδόξως καὶ ταφῆναι ἐκεῖ καί ἐστιν αὐτοῦ τὸ κοιμητήριον ὅπλον ἀκαταμάχητον τοῖς πιστοῖς ἀλιτηρίων βαρβάρων, φυγαδευτήριον νόσους 10 ἀπελαῦνον καὶ ἰάματα ἐνεργοῦν ἕως καὶ σήμερον.

2. De LXX discipulis apud Clementem Alex.

Έκ τῶν ἀποστόλων τοῦ σωτῆρος τῶν ο΄ γεγόνασιν, ὡς ἱστορεῖ Κλήμης ἐν πέμπτη τῶν ὑποτυπόσεων, Βαρνάβας,

- 14 Euseb. h. e. I 12, 2 e Clem. Alexandr. (solum de Cepha interpretandum).
- 18 A = editio Oecumenii pag. 0; B = Vatic. 1506 fol. 78v; C = Vatop. 635 saec. XI fol. 10v (communicatus a Ph. Meyer per Lipsius, Ergänzungsheft p. 87); D = Ottob. 167 fol. 147v.

Σωσθένης, Κηφᾶς δμώνυμος Πέτρω, Ματθίας δ συγκαταριθμηθείς τοῖς ἕνδεκα, [Εὔβουλος, Πούδης, Κρίσκης, ἐν τῆ ρ΄,] Βαρσαβᾶς καὶ Λίνος, οὖ μέμνηται Παῦλος Τιμοθέω γράφων, Θαδδαῖος, Κλεόπας καὶ οἱ σὺν αὐτῷ.

3a. De electione septem diaconorum.

Ταῦτα εἰσὶ τὰ ὀνόματα τῶν ποοχειοισθέντων διακόνων. α΄. Στέφανος ὁ πρωτομάρτυς. β΄. Φίλιππος. γ΄. Ποόχωρος. δ΄. Νικάνωρ. ε΄. Τίμων. ς΄. Παρμενᾶς. ζ΄. καὶ Νικόλαος.

3b. De eximiis discipulis.

10 Τῶν δὲ ο΄ οἱ πρόκριτοἱ εἰσιν οἶτοι: Παῦλος, Μάρκος, Λουκᾶς, Τίτος, Κανδάκης ὁ εὐνοῦχος, Ἰωάννης βαπτιστής.

4a. De quattuor evangeliis.

Δεῖ γινώσκειν τὸ πῶς συνεγράφησαν τὰ δ΄ εὐαγγέλια. "Ότι μετὰ τὴν ἀνάληψιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ

3 2 Tim. 4, 21; cf. Euseb. h. e. III 2; III 4, 8 5 Act. 6. 5

καὶ ὅσοι ἐπίσταμαι τῶν ἀποστόλων. Παῦλος, Βαρνάβας, Μάρκος, Τίτος, Τιμόθεος, Λονκᾶς καὶ Σιλουανός D 1 Κηφᾶς + ὁ Α Πέτρου Α Ματθαῖος (sic) C 2 ἕνδεκα] δώδεκα Α Εὕβουλος — 3 β΄] καὶ Α β΄ in margine: ἐν τἢ ἐπιστολῆ οὐκ ἐστίν B Βαρσαβάς AC Λῖνος B 4 Κλωπᾶς A

- 5 A = Matrit. 105; B = editio Oecumenii pag. ι ; C = Ottob. 167 fol. 147 6 T ων δὲ ἐγκατασταθέντων διακόνων τὰ δνόματά ἐστι ταῦτα B [Λί] T ων καταστ \langle αθ \rangle έντων ἑπτὰ διακόνων περὶ τῶν ἀγίων ἀποστόλων τὰ δνόματα C 7 πρωτομάρτυρος (sic) C Πρόχορος C 9 Νταόλαος + μετὰ ταῦτα ἐκλήθη καὶ Παῦλος σκεῦος ἐκλογῆς C
- 10 Ottob. 167 fol. 147 v (A); Ambros. 506 (M 15 sup.) saec. XV fol. 114 v (B) 10 έστιν Β Παῦλος (ἐξ) Ἱερουσαλημ μηρύξας τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ κτλ. Β
- 12 A = Vat. 1506 saec. XIII—XIV fol. 78 v; B = editio Diekamp, Hippolytos von Theben, Texte und Untersuchungen, Münster 1898 p. 40 et LIV e Cod. Paris. 177 saec. X fol. 322, ibique alii manuscripti notantur; [C = Ambros. 506 (M 15 sup.) fol. 114 v; Nondum collatus] 14 / B

τὸ κατὰ Ματθαῖον μετὰ ἔτη η΄, τὸ κατὰ Μάρκον μετὰ ἔτη ιβ΄, τὸ κατὰ Ἰωάννην μετὰ ἔτη λ΄ ἐπὶ Δομετιανοῦ τοῦ βασιλέως, τὸ κατὰ Λουκᾶν μετὰ ἔτη ιε΄.

b.

Τέσσαρά έστιν τὰ εὐαγγέλια.

Τὸ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγέλιον έβραϊδι διαλέκτω γραφεν ὑπ' αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐξεδώθη, ἑρμηνεύθη δὲ ὑπὸ Ἰωάννου.

Τὸ κατὰ Μάρκον ὑπηγορεύθη ὑπὸ Πέτρου ἐν Ῥώμη. [Τὸ κατὰ Λουκᾶν ὑπηγορεύθη ὑπὸ Παύλου ἐν τῆ Ῥώμη.]

Τὸ κατὰ Ἰωάννην ἐν τοῖς χοόνοις Τραιανοῦ ὑπηγορεύθη 10 ὑπὸ Ἰωάννου αὐτοῦ ἐπὶ Κομόδου, ἐν Πάτμω τῆ νήσω ἐγράφη.

Τοῦ δὲ κατὰ Λουκᾶν ὑπὸ Λουκᾶ μαθητοῦ ὑπάρχοντος τοῦ ἀποστόλου Παύλου, οὖ μνημονεύων ὁ αὐτὸς ἀπόστολος ἔν τινι ἐπιστολῆ γράφει ἀσπάζεται ὑμᾶς Λουκᾶς ὁ ἀγαπη- 15 τὸς ἰατρός, καὶ τὰς πράξεις δὲ τῶν ἁγίων ἀποστόλων ὁ αὐτὸς εὐαγγελιστὴς συνεγράψατο.

Οὕτε πλείονα τῶν ἀριθμῶν, οὕτε ἐλάττονα ἐνδέχεται αὐτὰ γενέσθαι.

Τὸ μὲν γὰο κατὰ Ἰωάννην εὐαγγέλιον τὴν ἀπὸ τοῦ πα- 20 τοὸς ἡγεμωνικὴν αὐτοῦ καὶ ποακτικὴν καὶ ἔνδοξον γενεὰν

5 cf. Diekamp, Hippolytos von Theben, Text IX c (p. 40)

1 η΄] ὀκτώ Β 2 ιβ΄] δέκα Β λ΄] τριάκοντα τρία Β

5 A = Vatic. 1506 fol. 78 v; B = Vatic. 1974 fol. 6; C = Ottob. 268 fol. 44 v 6 - 17 συνεγράψατο \(\text{C} \) 6 \(\text{A} \) 7 έξεδόθη A 8 Μάρκον + εὐαγγέλιον A 9 τὸ - 'Ρώμη \(\text{A} \) 11 αὐτοῦ - 17 συνεγράψατο \(\text{B} \) 13 solum in A 18 - p. 130, 17 χάριτί σου \(\text{A} \)

Prophetarum vitae fabulosae ed. Schermann.

διηγεῖται εν ἀρχῆ ἡν ὁ λόγος, καὶ ὁ λόγος ἡν πρὸς τὸν θεὸν καὶ θεὸς ἡν ὁ λόγος, πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο διὰ τοῦτο εἰς ὁμοίωμα ἀετοῦ.

Τὸ δὲ κατὰ Λουκᾶν ἄτε ἀπὸ ἱερατικοῦ χαρακτῆρος ὑπάρ5 χων ἀπὸ Ζαχαρίου ἤρξατο τοῦ ἱερέως λέγων ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡρώδου, τοῦ βασιλέως τῆς Ἰουδαίας, ἱερεύς τις ὀνόματι Ζαχαρίας ἐξ ἐφημερίας ᾿Αβία, ἐπειδὴ κατὰ τὴν παλαιὰν τοῦ νόμου παράδοσιν οἱ ἱερεῖς ταύρους ἐκόμιζον διὰ τοῦτο καὶ τὸ εἰδος αὐτοῦ ὡς μοσχόμορφον ἀνιστορίζεται.

10 Ματθαίος δὲ τὴν κατὰ ἄνθρωπον αὐτοῦ γένεσιν ἐξη-γεῖται, βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ υίοῦ ᾿Αβραάμ, καὶ πάλιν τοῦ δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ γέννησις οῦτως ἦν, ὅθεν καὶ ἀνθρωπόμορφον αὐτοῦ τὸ εὐαγγέλιον ἔξεικονίζεται.

Μάρκος δὲ ἀπὸ τοῦ προφητικοῦ πνεύματος τοῦ ἐξ θψους 15 ἐπιόντος ἐν τοῖς οὐρανοῖς τὴν ἀρχὴν ἐποιήσατο, ἀρχὴν λέγων τοῦ εὐαγγελίου, καθὼς γέγραπται ἐν τοῖς προφήταις φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμω, τὴν προφητικὴν εἰκόνα τοῦ εὐαγγελίου, διὰ τοῦτο δεικνὺς καὶ τὴν ἐν τῇ ἐρήμω τοῦ λέοντος ἀνιστορίζων εἰκόνα [άγια τριὰς ὁ θεὸς ἡμῶν σῶσον ἡμᾶς 20 τῇ χάριτί σου].

c.

Μάρκος ὁ εὐαγγελιστής, ἐπίσκοπος ᾿Αλεξανδρέων. Λουκᾶς ὁ εὐαγγελιστής, οὖτοι οἱ δ᾽ ἐκ τῶν ο΄ τυγχάνουσιν διασκορπισθέντες ἐπὶ τῷ κηρύγματι ῷ εἶπεν ὁ κύριος ἐὰν μή τις 25 οὐ φάγη μου τὴν σάρκα καὶ πίη μου τὸ αἷμα, οὐκ ἔστι

2 διὰ - 3 ἀετοῦ [B 5 λέγων - 9 ἀνιστορίζεται [B 10 ἐξηγήται B 11 Ἦροαάμ] Δαβίδ B 12 ὅθεν - 13 είκονίζεται [B ἐξικονίζε]] C 16 τὴν] τὸ C 16 φων - 17 ἐρήμω [B 16 φων<math> C 18 καὶ - 19 εἰκόνα B 22 Solum in Cod. Barb. 306 s. XVI post textum Ps. Hippolyti de apost. et disc. Dom. vide Lipsius, Apocr. Apostelgesch. II 2, 356

μου ἄξιος. 'Αλλ' ὁ μὲν διὰ Πέτρου, ὁ δὲ διὰ Παύλου πάλιν ἐπανακάμψαντες πρὸς κύριον εὐαγγελίσασθαι καταξιοῦνται ὑπὲρ οὖ καὶ ἐμαρτύρησαν, ὁ μὲν πυρποληθείς, ὁ δὲ σταυρωθείς ἐπὶ ἐλαίας.

B.

5

INDEX APOSTOLORUM DISCIPULORUMQUE DOMINI, PSEUDO-DOROTHEI.

```
A = Paris. 237 saec. X fol. 242 v.
a = Casanat. 334 saec. XV—XVI fol. 325.
a<sup>1</sup> = Athous Laur. 34 K saec. ignot. fol. 247.
                                                                     10
a = Ottob. 167 saec. XIV fol. 147.
B = Coisl. 224 saec. XI tol. 8v.
B^1 = Vindob, theol gr. 34 saec. XI fol. 39.
B^{s} = Baroc. 206 \text{ saec. XIII fol. 124}.
b = Vallic. 47 anni 1425 fol. 69.
                                                                     15
C = Coisl. 205 saec. XI fol. 258.
C<sup>1</sup> = Monac. 211 saec. XI fol. 218.
C = Vatic. 1974 saec. XII fol. 4v.
D = Leid. Voss. saec. X fol. 46.
D^1 = \text{Coisl. 209 saec. XI fol. 260.}
                                                                     20
D<sup>2</sup> = Laurent, plut. IV cod. 32 saec. XI fol. 3.
d = Iviron. 60 saec. XII fol. 191.
d^1 = \text{Napol. II C 34 saec. XV fol. 137.}
d<sup>2</sup> = Athous S. Laurae 38 Q saec. ignoti fol.
D = Baroc. 142 saec. XIV fol. 290.
                                                                     25
b = Ottob. 408 saec. XVI fol. 144 v.
E = Paris. 1085 saec. XII fol. 267.
  = Coisl. 258 saec. XII fol. 212.
e^1 = \text{Napol. II AA } 27 \text{ saec. XVI fol. } 315 \text{ v.}
€ = Ottob. 268 saec. XVI fol. 43 r.
                                                                     30
   = editio Guil. Cave 1688.
   = editio Fabricii 1714.
   = editio Chron. Paschal. iuxta nov. edit. L. Dindorf H. Vol.
```

p. 120 ss. 1832.

V = Vindob. theol. gr. 77 saec. XIII—XIV fol. 259.

ΣΤΓΓΡΑΜΜΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΠΕΡΙ ΤΩΝ \overline{O} ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ.

Δωροθέου ἐπισκόπου Τύρου ἀρχαίου ἀνδρὸς πνευματοφόρου καὶ μάρτυρος γεγονότος ἐν τοῖς καιροῖς Λικινίου καὶ 5 Κωνσταντίνου τῶν βασιλέων.

Οδτος δ προλεχθείς ἀσίδιμος ἀνὴρ συγγράμματα διάφορα καταλέλοιπε 'Ρωμαϊκά τε καὶ 'Ελληνικά, ἐπειδήπερ καὶ έκατέρων τῶν γλωσσῶν ἔμπειρος ὑπῆρχε' γέγονε δὲ καὶ πολυτότωρ δι' εὐφυΐαν. Μετὰ δὲ τὴν τελευτὴν Διοκλητιανοῦ το καὶ Δικινίου κατέλαβε καὶ αὐτὸς τὴν ἰδίαν παροικίαν καὶ ἡν ἰθύνων τὴν ἐν Τύρω ἐκκλησίαν μέχρις 'Ιουλιανοῦ τοῦ

6 Theophanes, chron. ad a. 316 (ed. C. de Boor I 24, 20—32); Anastasius Biblioth. (ed. C. de Boor, Theophanes II 84, 31—85, 4)

1 — 2 / ABB¹CC ¹D ¹D ²dd ¹d ²D δ V σύγγραμμα — 2 πυρίου] έκ των του άγίου de περί των ο άποστόλων D 3 Δωροθέου 5 βασιλέων Κοσμά 'Ινδικοπλεύστου περί τῶν ὀνομάτων τῶν άγίων ἀποστόλων \mathbf{d} ἀρχιεπισκόπου \mathbf{B}^1 ἀρχαίου / \mathbf{V} Τύρου — ἀνδρὸς] συγγραμμάτου τοῦ \mathbf{d}^2 4 καιροῖς] χρόνοις $\mathbf{B}\mathbf{B}^1\mathbf{b}$ γεγονότος — 5 βασιλέων τοῦ βασιλέως D2 καιροῖς — βασιλέων] χρόνοις Διακλητιανού (sic) και Λικινίου και Κωνσταντίνου τού μεγάλου βασιλέων καὶ μαρτυρήσαντος έπὶ τῶν Ἰουλιανοῦ τοῦ άποστάτου χρόνων Σ έπὶ Διοκλητιανοῦ βασιλέως διαλάμψαντος και του μεγάλου και άγίου Κωνσταντίνου διαρκέσαντος δε και μέχοι Ιουλιανού βασιλέως του αποστάτου, ὅτι καὶ ἐμαρτύρησε. Σύνοψις είς τοὺς βίους καὶ τὰ τέλη τῶν ἀποστόλων καὶ τῶν προφητών V 5 των βασιλέων] βασιλέως + Όμιλία περὶ των ο΄ μαθητών τοῦ κυρίου C^1 βασιλέων + σύγγραμμα εἰς τοὺς ιβ΄ άποστόλους και είς τους ο΄ ΒΒ1 + περί των ο΄ μαθητών τοῦ σω-6 λεχθείς BB b ἀσίδαμος Β'c ἀσίδιμος αδίκιος D' δ ἀοίδ. ἀνὴρ ὁ προλεχθεὶς D^1D^2dd f ἀνὴρ + καὶ B^2CC^1cDdEp + πλεῖστα $\mathfrak D$ διάφορα $\mathcal L$ $B^1CC^1cDD^1dEep$ 7 καταλελοιπώς $\mathfrak a$ έπειδὴ D^1 καὶ] γὰρ ἐν πείρα $\mathfrak D$ καὶ $\mathcal L$ $\mathcal BB^1b$ 8 γλωσσῶν] γραφῶν $\mathfrak a$ έμπειρος $\mathcal D$ ὑπῆρχε] ἡν $\mathcal D^1$ ὑπῆρχεν $\mathfrak c$ δὲ $\mathcal L$ $\mathcal C^1ep$ 9 τελευτήν C' in margine 10 καὶ Λικινίου / Β τοῦ κινίου (sic) d Λικιννίου AD2e1 Λικινίου + έλευθερωθείς της φυγαδείας μαὶ αὐτὸς V καταλαβὼν \mathfrak{D} 11 $\mathring{\eta}\nu$] $\mathring{\eta}\nu$ $D^1D^2\mathfrak{D}$ $\mathring{\eta}\vartheta$ ύνων $DD^2\mathbf{d}$ \mathfrak{D} $\mathring{\eta}\nu$ $\partial \mathring{\nu}$ υνων \mathcal{D} $\mathcal{D$ έκκλησίαν] παροικίαν b μέχρι D

τυράννου. Καὶ ἐπειδήπερ οὐκ αὐτοφανῶς, ἀλλὰ κρυπνῶς διὰ τῶν ἀρχόντων Ἰουλιανὸς ἀνήρει τοὺς Χριστιανούς, πάλιν ὁ Δωρόθεος κατέλαβε τὴν Ὀδυσσούπολιν, ἔνθα καὶ συσχεθεὶς ὑπὸ τῶν Ἰουλιαν. ῦ ἀρχόντων, καὶ πολλοὺς αἰκισμοὺς ὑπομείνας ἐν βαθυτάιω γήρα διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν ταῖς βασάναις ἐναπέθανεν, ἐκατὸν καὶ ἑπτὰ ἐτῶν ἤδη τυγχάνων.

Οὖτος τοίνυν ὁ μέγας πρεσβύτης καὶ συγγράματα ἡμῖν ἐκκλησιαστικὰ καταλέλοιπεν, ἐν οἶς καὶ τὰ περὶ τῶν ο΄ μαθητῶν τοῦ σωτῆρος ἱστόρησε, καὶ ἔνθα ὁ καθεὶς τῶν προφητῶν 10 καὶ ἀποστόλων τὸν βίον ἐτέλεσεν. Ἐν πρώτοις μὲν τοὺς ο΄

1 τυράννου] παραβάτου ΒΒ'D έπειδή α αὐτοφανῶς] προφανώς D'dd D κουπτώς d και — 3 Δωρόθεος] είτα ὑπ' έκείνου διωχθείς BB¹b 2 ἀρχόντων + φόβον δ d 3 Ὀδυσσοῦ πόλιν DD¹D² Ὀδύσσου πόλιν BB¹B²C¹cEe Ὀδησσὸν πόλιν p 4 ὑπὸ τῶν ἀρχόντων τοῦ Ἰουλιανοῦ 81 καὶ — Όδυσσόν С αίκισμοὺς] διωγμοὺς a 5 γήeει $DD^1D^2dd^1$ γύeει d^2 τῆς . . . όμολογίας d 6 ταῖς βασάναις [a ἐναπάθανον B^2 καὶ ἑπτὰ [a^1 lacuna A καὶ] δέκα C^1 d ἑκατὸν — ἑπτὰ] ριζ΄ D^1D^2 d² ρζ BB^1 b έτη C ήδη L D'D' ήδη τυγχάνων] γενόμενος D (finis prologi D) 8 - p. 134, 6 έπισημαίνεται λέγων] Έν τούτοις τοίς συγγράμμασι τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς ἄπερ ὡς ἔφημεν, ὁ μέγας οὐτος πρεσβύτης καταλέλοιπε, περί τε άλλων ιστόρησε και περί των μαθητών των βρε΄ πάντων ήγουν των άποστόλων, των τε ιβ΄ καί τῶν ο΄, ἀλλὰ δὴ καὶ περὶ τῶν προφητῶν, ἔνθα ἐκάτερος αὐτῶν καὶ όπως τὸν βίον έξετέλεσε V 8 οῦτως Ε ἡμῶν D ἡμῖν + iκανὰ $d^2 + ως ἔφημεν Ακα¹ 9 ο΄ <math>\angle BB¹b$ ο΄] ἑβδομήκοντα dσωτήφος] κυρίου ήμων Ίησου Χριστου D'dd'd2 10 έστόρησεν Ακα¹ ξυθεν BB^1b τῶν — ἀποστόλων $\int D^1D^2d^1d^2$ τῶν — ἀποστόλων] αὐτῶν BB^1b 11 τὸν $\int e$ ἐν πρώτοις — λέγων] καὶ πρῶτον μὲν λέγει περὶ τῶν ιβ ἔπειτα περὶ τῶν ο΄. Ἰωάννης δὲ ό 'Ρωμαίων κτλ. quod est subsequens initium indicis 12 apostolorum, quem BB1 priorem ponit, postea: φησί δὲ ὁ προλεχθείς έν άγίοις Δωρόθεος τους ο΄ μετά την έχ νεχρών τοῦ σωτήρος άνάστασιν υποστρέψαι και έν τοῖς ἀποστόλοις είναι (γενέσθαι Β1) οθς και επισκόπους γενέσθαι ύπ' αύτῶν, ών τὰς επωνυμίας ώδε που λέγει ούτως BB¹ 11 μέν] μέντοι d μέν + ούν A ο΄] έβδομήκοντα d o' + μαθητών AaC'd2 τους - λέγει] τούτους μαθητάς D1 éxeivous] olxeious e1

ἐκείνους είναι λέγει, ών οι πλείους και ἐπίσκοποι ἐν διαφόροις παροικίαις ἐγένοντο, ὧν καὶ ὁ θεῖος ἀπόστολος ἐν τοῖς ἀσπασμοῖς αὐτοῦ μέμνηται μετὰ γὰρ τὴν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν πάντας αὐτοὺς ἐπιστρέψαι ση-5 μαίνει καὶ ἐν τοῖς ἀποστόλοις γεγενῆσθαι, ὧν καὶ τὰς ἐπωνυμίας ὧδε που οὖτος ἐπισημαίνεται λέγων.

- α΄. Ἰάκωβος ὁ ἀδελφὸς τοῦ κυρίου καὶ πρῶτος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων ὑπ' αὐτοῦ τοῦ κυρίου γενόμενος.
- β΄. Κλεοπᾶς ὁ καὶ Συμεών, ὁ ἀνέψιος τοῦ κυρίου γε-10 νόμενος καὶ δεύτερος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων, ὃς καὶ εἶδεν αὐτὸν μετὰ τὸ ἀναστῆναι αὐτὸν ἐκ νεκρῶν.
 - γ΄. Ματθίας δ ἀναπληρώσας τὸν ἀριθμὸν τῶν ιβ΄ ἀποστόλων.
- δ'. Θαδδαῖος ὁ τὴν ἐπιστολὴν Αὐγάρω τοπάρχω ἀποκο15 μίσας ἐν Ἐδέσση καὶ ἰασάμενος αὐτοῦ τὸ πάθος.
 - έ. 'Ανανίας ὁ βαπτίσας τὸν ἅγιον Παῦλον καὶ Δαμασκοῦ μετέπειτα γενόμενος ἐπίσκοπος.
 - 7 Testimonia vide in textu A 14 Acta Thaddaei c. 1. 5. 8. Alia testimonia iam ad textum A notata sunt

- 5'. Στέφανος δ πρωτομάρτυς δ είς τῶν ἐκλελεγμένων ὑπὸ τῶν ιβ' ἀποστόλων εις διακονίαν.
- ζ΄. Φίλιππος ὁ εἶς τῶν ζ΄, ὁ καὶ Σίμωνα καὶ τὸν εὐνοῦχον βαπτίσας, καὶ ἐν Τράλλεσι τῆς ᾿Ασίας γεγονὼς ἐπίσκοπος.
- η'. Πρόχωρος ὁ είς τῶν ζ' καὶ ἐπίσκοπος Νικομηδείας τῆς Βιθυνίας γενόμενος.
- θ΄. Νικάνως δ εἶς τῶν ζ΄, δς κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν ἀπέθανε, καθ' ἣν ὁ ἄγιος Στέφανος σὺν δισχιλίοις ἄλλοις τῶν ἠλπικότων εἰς τὸν Χριστόν.
- ί. Τίμων ὁ εἶς τῶν ζ΄, ος ἐπίσκοπος Βοστρῶν τῶν ᾿Αράβων γενόμενος ἐκαύθη ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων.
- ια΄. Παρμενᾶς δ εἶς τῶν ζ΄, δς ἐπ' ὄψεσι τῶν ἀποστόλων ἀπέθανεν ἐν τῆ διακονία αὐτοῦ.
- ιβ΄. Νικόλαος ὁ εἶς τῶν ζ΄, ος ἐπίσκοπος Σαμαφείας 15 γενόμενος έτεροδόξησεν ἄμα τῷ Σίμωνι.
 - ιγ΄. Βαρνάβας δ μετὰ Παύλου τῷ λόγω διαπονήσας
- 1 δ έκλελεγμ.] καὶ ἐκλελεγμένος D^2 είς ἐκλελεγμ.] πρῶτος τῶν ἑπτὰ καὶ ἐκλεχθέντων d^1 ἐκλελεγμ. + εἰς διακονίαν AsBB $^1C^1D^1D^2d^1d^2\mathfrak{D}$ 2 εἰς + τὴν αὐτῶν d^1 3 δ] καὶ αὐτὸς 7 γενόμενος] κατὰ Νικομηδείας τῆς Βιθυνίας ἐπεσκόπησε D 8 δ] και αὐτὸς ABB¹D είς νίὸς (sic) d¹ κατὰ ταύτην BB¹C¹D¹ 9 ἀποθανών d² ἀποθανών έφάνη d¹ καθ' ην] και BB¹C τῶν ἠλπικότων] τοῖς ἠλπικόσιν AD¹D²d² τὸν [C¹ Cd d D δ] καί οὐτος et in sequentibus aliis numeris ABB D Βόστροις A Βοστρίν D¹ Βόστρης BC τῶν Δ ABB Cd D 12 τῶν Ἑλλήνων] πυρὰ ὑπὸ τῶν ἐκεῖσε ὄντων d¹ καὶ ὑπὸ τῶν είδωλολατοῶν Ελλήνων πυρί παραδοθείς άναιρεῖται Β έκαύθη] έκαη C'Dd² 13 ὄψει BB¹ 14 έν [Eee¹ αὐτοῦ] αὐτῶν As¹ 16 γεγονώς C1 έτεροδόξησεν δστερον έτεροδοξήσας 15 8s / D d¹ έτερόδοξος D Σίμωνι + ἀπεβλήθη καὶ τῆς έπισκοπῆς καὶ τοῦ 17 Βαρναβάς aEp ό] ος C1 τον λόγον D'd' δια-Poóvov d1 κονίσας d1

ποῶτον ἐν Ῥώμη τὸν Χριστὸν ἐκήρυξεν, ἐπίσκοπος Μεδιο-

- ιδ΄. Μάρκος, δς ύπὸ Πέτρου τοῦ ἀποστόλου ἐπίσκοπος ᾿Αλεξαυδρείας ἐγένετο καὶ εὐαγγελιστής.
- ε ιε΄. Σιλᾶς ὁ σὺν τῷ Παύλω τῷ λόγω διακονήσας καὶ ἐν Κορίνθω ἐπίσκοπος γεγονώς.
- ις'. Λουκᾶς, ος κατὰ πᾶσαν τὴν γῆν τὸ εὐαγγέλιον σὺν τῷ Παύλω ἐκήρυξεν.
- ιζ΄. Σιλουανὸς ὁ σὺν τῷ Παύλω τῷ λόγω διακονήσας 10 Θεσσαλονίκης ἐπίσκοπος γέγονεν.
 - ιή. Κοήσκης, οὖ μέμνηται ὁ ἀπόστολος ἐν τῆ ποὸς Τιμόθεον δευτέρα ἐπιστολῆ, ὃς καὶ ἐπίσκοπος Χαλκηδόνος τῆς ἐν Γαλλία ἐγένετο.
- ιθ΄. Ἐπαίνετος, οὖ ὁ ἀπόστολος μέμνηται ἐν τῆ πρὸς 15 Ῥωμαίους ἐπιστολῆ, ὃς καὶ ἐπίσκοπος Καρθαγένης ἐγένετο.

1 τὸν Χριστὸν \angle D^1 κηρύξας D^1 έκήρυξεν + καὶ d^1 + ἕπειτα ένταῦθα ΒΒ¹ μετέπειτα γεγονώς] έγένετο ΒΒ¹ νοτερον έγένετο d¹ μετέπειτα] ν̃στερον $\mathfrak D$ γέγονε μετὰ ταῦτα ἐπισκ. Μεδ. $\mathfrak D^1$ 2 γεγονώς] γενόμενος $\mathfrak C^1$ 3 $\mathfrak S_S$] ὁ καὶ $\mathfrak D^1\mathfrak D^2$ 4 ἐγένετο] γενόμενος Α γεγονώς D¹ καὶ εὐαγγελιστής [Αα¹ΒΒ¹ 5 Σίλας $DD^{1}D^{2}d^{1}d^{2}$ $\sigma \dot{v}v + \alpha \dot{v}\tau \dot{\omega}$ $A\mathfrak{D}$ $\tau \dot{\omega} + \dot{\alpha}\pi \sigma \sigma \tau \dot{\sigma} \lambda \omega$ d^{1} Κορίνθου γενόμενος d² καὶ / BB¹ διακονήσας τῆς διακονίας Ερ έπίσκ. γεγ. έν Κορ. ΒΒ1 7 — 8 έκήρυξεν] ιε΄, ιε΄ Σίλας καλ Λουκάς ώς κατά πάσαν την γην σύν τῷ Παύλφ ἐκήρυξαν D1 Λουκάς + ο ζατρός και εὐαγγελιστής και ιστοριόγραφος d¹ δς] 8 έκήρυξαν Β² κηρύξας καὶ τὰς πράξεις δ εὐαγγελιστής BB1 τῶν ἀποστόλων συνεγράψατο d¹ κηρύξας, είτα μετὰ τὴν αύτοῦ τελευτήν έπιδημήσας ταϊς έπταπύλαις Θήβαις της Βοιωτίας έκεί ποιμάται Β 9 τον λόγον Β'd'd² 10 γεγονώς Α γενόμενος d² 11 Κρίσκης CC'DD'd' Κλήμης p in nota Κρίσκος D οὐ ὁ Παῦλος μέμνηται d¹ 12 β΄ ἐπιστολής Β'ΕΕ Καλχηδόνος d' Καρχη-13 Γαλατίας d² Γαλία Α Γαλλίαις δόνος BB¹D Χαλκίδος C¹ $\mathbf{d^1}$ Χαλκ. - έγένετο] Καρχηδόνος της έν τη κάτω Γαλλία γενόμενος BB1 γέγονεν D'D2 14 Έπαινετός C'D οδ] δυ D δ απόστολος έν τη πρὸς 'Ρωμαίους μέμνηται (et sic per omnes ceteros numeros) C'd'd' 15 Καρταγένης Β Χαρταγέννης της έν Γαλλίαις Β2CDEe έν Καρταγέννη των έν Γαλλίαις d1 γέγονεν D1 ιδ'. '4μπλίας, κ'. 'Ανδρόνικος, κα'. 'Επαίνετος ponit D

10

- τ΄. 'Ανδρόνικος, οὖ ὁ ἀπόστολος μέμνηται ἐν τῆ πρὸς 'Ρωμαίους, ὃς καὶ ἐπίσκοπος Σπανίας ἐγένετο.
- κα΄. 'Αμπλίας, οὖ καὶ αὐτοῦ μέμνηται ἐν τῆ ποὸς 'Ρωμαίους, ὃς καὶ ἐπίσκοπος 'Οδυσσοῦ ἐγένετο.
- κβ΄. Οὐοβανὸς, οὖ καὶ αὐτοῦ ἐν τῆ ποὸς Ῥωμαίους μέ- 5 μνηται, ὃς ἐπίσκοπος Μακεδονίας ἐγένετο.
- κή. Στάχυς, οὖ καὶ αὐτοῦ ἐν τῆ πρὸς Ῥωμαίους μέμιηται, ὃν καὶ ᾿Ανδρέας ὁ ἀπόστολος τὴν Ποντιδικὴν θάλασσαν διαπλέων ἐν ᾿Αργυροπόλει τῆς Θράκης ἐπίσκοπον τοῦ Βυζαντίου κατέστησεν.
- κδ΄. 'Απελλης, οδ καὶ αὐτοῦ ἐν τη πρὸς 'Ρωμαίους μέμυηται ὁ ἀπόστολος, ος καὶ αὐτὸς ἐπίσκοπος 'Ηρακλείας ἐγένετο.
- κε΄. Φύγελλος τὰ Σίμωνος φοονήσας Ἐφέσου ἐπίσκοπος ἐγένετο.
- κς΄. Έφμογένης, δς εν Μεγάφοις καὶ αὐτὸς κατέστη επίσκοπος.
- 1 Άνδοόνικος + ἐπίσκοπος Πανανίας d² 2 'Pouaious + ύπαγορεύει \mathbf{d}^1 έν — ' $P\omega\mu$. / \mathbf{D}^1 Σπανίας] Πανονίας $\mathbf{A}\mathbf{C}^1\mathbf{D}^1\mathbf{D}^2$ Πανεάδος $\mathbf{B}\mathbf{B}^1$ 'Ισπανίας \mathbf{d}^1 3 Άμπλίας + ἐπίσκοπος Όδυσσοῦ d² 4 Ὀδυσσου D Ὀδύσσου BB¹B²CDE //δυσσοῦ Α Ὀδησσοῦ p 5 Ούρανὸς ΒΒ¹ κβ΄ [C¹ Ούρβ. + ἐπίσκοπος Μακεδονίας d² δωνίας D δς και Ana DD De δωνίας D δς καὶ A88 ${}^1D^1D^2$ 7 Σ τάχυς ἐπίσκοπος Αργυροπόλεως Θράκης τοῦ Bυζαντίου d^2 οῦ — 10 κατέστησεν / d^2 7 μέμνηται] ἐπιστολῆ ὑπαγορεύει D^1 καὶ + ὁ πρωτόκλητος Ανδρέας d1 9 διαπλέων θάλ. Aa BB1 Ποντικήν CDd p επίσκοπον + πρώτον d¹ κατέστησεν] έχειροτόνησεν d¹ in margine ούτος δ Στάχυς πρώτος ἐπίσκοπος τοῦ Βυζαντίου ὑπὸ τοῦ ἀποστόλου Ανδρέου ἐγένετο d¹ 11 ἀπελλῆς] ἀμπλίας (sic) d¹ ἀπ. + ἐπίσκοπος Ἡρακλείας d² 14 κε΄ deest in D¹d¹, ideo sequens discipulus κε' numeratur Φύγελλος + ἐπίσκοπος Ἐφέσου L τὰ - έγένετο d^2 Φύγελλος + δς τὰ Aa^1C^1 15 γέγονεν ADΈρμογένης + εν Μεγάροις έτεροδόξησεν d² δς] δ e και — κατέστη ΑΒΒ Σ έπίσκοπος + γέγονε ΑΒΒ Σ Μεγάροις + τοίς πρός έσπέραν ΒΒ1 κατέστιν e

- κζ΄. Δημᾶς, οὖ ὁ ἀπόστολος μνημονεύει ἐν τῆ ποὸς Τιμόθεον β΄ ἐπιστολῆ, ὅτι ἐτεροδοξήσαντες Φύγελλος καὶ Ἑρμογένης ἀντέστησαν τῆ διδασκαλία αὐτοῦ. Ὁ δὲ Δημᾶς
 ἀγαπήσας τὸν νῦν αἰῶνα κατέλιπε τὸν εὐαγγελικὸν λόγον,
 5 καὶ ἐν Θεσσαλονίκη ἱερεὺς τῶν εἰδώλων ἐγένετο, περὶ οὖ καὶ
 Ἰωάννης ὁ ἀπόστολος ἔγραψεν ἐξ ἡμῶν ἐξῆλθον, ἀλλ' οὐκ
 ἦσαν ἐξ ἡμῶν.
- κη΄. 'Απελλης, οὖ καὶ αὐτοῦ ἐν τῆ πρὸς 'Ρωμαίους μέμνηται ὁ ἀπόστολος, ὃς καὶ αὐτὸς ἐπίσκοπος Σμύρνης ἐγένετο 10 πρὸ τοῦ ἀγίου Πολυκάρπου.
 - κθ΄. 'Αριστόβουλος, οὖ καὶ αὐτοῦ ἐν τῆ πρὸς 'Ρωμαίους μέμνηται ὁ ἀπόστολος, ος Βρετανίας ἐπίσκοπος ἐγένετο.
 - λ'. Νάρκισσος, οὖ καὶ αὐτοῦ μέμνηται ἐν τἢ πρὸς Ῥωμαίους, ὃς καὶ αὐτὸς ἐπίσκοπος ᾿Αθηνῶν γέγονεν.
- 15 λα΄. Ἡρωδίων, οὖ καὶ αὐτοῦ μέμνηται ἐν τῆ πρὸς Ἡωμαίους, ὑς καὶ ἐπίσκοπος Παταρῶν ἐγένετο.
 - λβ΄. "Αγαβος δ εν ταῖς πράξεσι τῶν ἀποστόλων μνημονευόμενος, ος καὶ προφητικοῦ γαρίσματος ἡξιώθη.

1 μνημονεύει ΑΒΒ' Σ 2 ότι] ότε BB2 έτεροδόξησαν, ότι DEe ότι — αύτοῦ] ούτος σύν τῷ Φυγέλλω καλ Έρμογένη έτεροδόξησε και άντέστη τη διδασκαλία αύτου του Παύλου και περί αὐτοῦ φανερῶς γράφει d¹ ύτι - 5 έγένετο] άγαπήσας γάρ τὸν νῦν αίῶνα ἐν Θεσσαλονίκη ήτεροδόξησεν D1 3 καὶ ἀντέστησαν AB^1B^2CDEe 4 εὐαγγελικὸν λόγον] εὐαγγελισμὸν d^1 5 τῶν C^{11} Θεσσαλ + καὶ ὁ ἱερεὺς εἰδώλων BB^1C οὐ] ὧν C^1 τούτον δε καὶ BB^1C καὶ + ὁ θεῖος ἀπόστολος καὶ εὐαγγελιστής α άπόστολος + έν τῆ αὐτοῦ ἐπιστολῆ ΒΒ1 6 ἔγραψεν + λέγων ABB'D + ὅτι D¹ ἐξηλθον + φησὶν d¹ <math>1-6 ×ξ'. Δημᾶς ίερεὺς των είδώλων έν Θεσσαλονίκη κατέλιπε τὸν λόγον καὶ Ψύγ. καὶ Έρμον, έτεροδοξήσαντες άντέστησαν τη διδασκαλία αὐτοῦ τοῦ Παύλου περὶ ὧν καὶ \mathbf{d}^z 8 Αμπέλης \mathbf{e} Απελλής $\mathbf{B}\mathbf{B}^{\mathrm{I}}\mathbf{C}$ 10 τοῦ Παύλου περί ὧν καὶ d² Πολυκάρπου + τοῦ γεγονότος μαθητοῦ τοῦ θεολόγου ΒΒ1 Βρετάνης D'd2 Βρεττανίας CD γέγονεν ABB'B2CDe έπίσκοπ. έγένετο] κεχειροτόνηται d¹ 13 Νάρκισσος - 14 γέγονεν L &¹ καὶ αὐτὸς [ABB CDD DEe ἐπίσκοπος + τῆς πόλεως d¹ 15 Ηρωδίων e 16 καὶ / D¹ Πατρῶν C¹d¹ Πατάρων BB¹D¹ ό] δς και DID2 18 προφητικόν γάρισμα άξιωθείς D1 προφητικών

- λγ΄. 'Ροῦφος, οὖ καὶ αὐτοῦ ἐν τῆ πρὸς 'Ρωμαίους ὁ ἀπόστολος μέμνηται, ὃς καὶ ἐπίσκοπος Θηβῶν ἐγένετο.
- λδ΄. 'Ασύγκοιτος, οὖ καὶ αὐτοῦ ἐν τῆ πρὸς 'Ρωμαίους ἐπιστολῆ μέμνηται, ος καὶ αὐτὸς ἐπίσκοπος 'Υρκανίας ἐγένετο.
- λε΄. Φλέγων, οὖ καὶ αὐτοῦ ἐν τῆ πρὸς Ῥωμαίους μέ- 5 μνηται, ὃς καὶ ἐπίσκοπος Μαραθῶνος ἐγένετο.
- λς΄. Έρμῆς, οὖ καὶ αὐτοῦ ἐν τῆ πρὸς Ῥωμαίους μέμνηται, ὃς καὶ ἐπίσκοπος Δαλματίας ἐγένετο.
- λζ΄. Πατροβᾶς, οὖ καὶ αὐτοῦ ὁ ἀπόστολος μέμνηται, ος καὶ ἐπίσκοπος ἐν Ποτιόλοις γέγονεν.
- λη΄. Έρμᾶς, οὖ καὶ αὐτοῦ ἐν τῆ πρὸς Ῥωμαίους μέμνηται, ος καὶ ἐπίσκοπος Φιλιππουπόλεως ἐγένετο.
- λθ΄. Λίνος ὁ μετὰ Πέτρου τὸν ἀπόστολον Ῥώμης ἐπίσποπος γεγονώς.
- μ΄. Γάϊος, οὖ ὁ ἀπόστολος μέμνηται, ὃς ἐπίσκοπος Ἐφέσου 15 ἐγένετο μετὰ Τιμόθεον τὸν μαθητὴν Παύλου τοῦ ἀποστόλου.
- μα΄. Φιλόλογος, οὖ καὶ αὐτοῦ ὁ ἀπόστολος μέμνηται, ὑς καὶ ἐπίσκοπος γέγονεν ὑπὸ ᾿Ανδρέου ἀποστόλου ἐν Σινώπη.
 - μβ΄. 'Ολυμπᾶς. μγ΄. 'Ρωδίων, ὧν καὶ αὐτῶν ὁ ἀπόστολος

γαρισμάτων ΒΒ1 ήξιώθη + δς και την ζώνην τοῦ Παύλου έπι γείρας λαβών ύπερ αύτοῦ προεφήτευσεν d1 2 επίσκοπος + τῶν d¹ Θηβῶν] Αθηνῶν C¹d² 4 Toκανίας] Οὐοβανίας DD¹Ee¹ 6 Μαράθονος d² Μαράθων Dp Μαραθών C¹ έγένετο] κεχειροτόνητο d¹ 9 Πατρωβάν Α Πατρώβας d¹ Πατρόβας a¹B²DDe Πατροβάν C 10 έν / BB¹C¹d¹ Ποτιόλων d¹ έγένετο ABB¹D 11 λη'. Γάιος. λθ'. Έρμας. μ'. Λίνος α1 12 Φιλιπποπόλεως Β²CC DEep της Φιλιπ. έπίσκοπος κεγειροτόνοιτο (sic) d1 έγένετο + τῆς ποδς Μακεδονίαν BB^1 γέγονεν D 13 Λίνος $a^1BB^1d^1$ δ] δς $Aaa^1BB^1DD^1$ 'Ρώμη + τῆ μεγάλη BB^1d^1 γενόμενος d^1 15 Γαΐος D δς — ἀποστόλου] τῆς Έφεσίων ἐκκλησίας ἐπίσκοπος κεχειροτόνητο μετά Τιμοθέου τοῦ ἀποστόλου Παύλου d¹ τὸν — 16 ἀποστόλου / BB1 17 Φιλόγος (sic) d1 18 καl — Σινώπη] δς επίσκοπος της Σινόπης ύπο τοῦ ἀποστόλου Ανδρέου κεχειροτόνητο d¹ ἐπίσκοπος + Σινώπης Αα¹ΒΒ¹D 'Ανδρέου + τοῦ **Aa** ¹BB ¹DDe 18 Συνόπτης a¹ 19 Όλυμπᾶς + καὶ Ad ¹D μβ'. μγ'. d1 'Ρωδίων και 'Ολυμπᾶς d1 Γορδίων C1 Αρωδίων d1 δν και αύτον Β'Ee

μέμνηται, οἱ καὶ ἐν Ῥώμη ἄμα Πέτοω τῷ ἀποστόλω ὑπὸ Νέοωνος τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν.

- μδ΄. Λουκᾶς, οὖ καὶ αὐτοῦ ἐν τῆ πρὸς Ῥωμαίους μέμνηται, ὃς καὶ ἐπίσκοπος ἐν Λαοδικεία τῆς Συρίας ἐγένετο. με΄. Ἰάσων, οὖ καὶ αὐτοῦ ἐν τῆ πρὸς Ῥωμαίους μέμνηται, ὃς καὶ ἐπίσκοπος Ταρσοῦ ἐγένετο.
- μς΄. Σωσίπατρος, οὖ καὶ αὐτοῦ ἐν τῆ πρὸς Ῥωμαίους μέμνηται, ὃς καὶ ἐπίσκοπος Ἰκονίου ἐγένετο.
- μζ΄. Τέρτιος ὁ καὶ τὴν πρὸς Ῥωμαίους γράψας ἐπιστο-10 λήν, ὃς δεύτερος ἐπίσκοπος Ἰκονίου ἐγένετο.
 - μη΄. "Εραστος, οὖ καὶ αὐτοῦ μέμνηται ἐν τῆ αὐτῆ ἐπιστολῆ, ος καὶ οἰκονόμος τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις ἐκκλησίας γέγονεν καὶ ἐπίσκοπος μετέπειτα Πανιάδος.
- μθ΄. Κούαφτος, οὖ καὶ αὐτοῦ μέμνηται ἐν τῆ αὐτῆ 15 ἐπιστολῆ, ὃς καὶ ἐπίσκοπος Βηρυτοῦ γέγονεν.
 - ν΄. 'Απολλώς, οδ καὶ αὐτοῦ ἐν τῆ πρὸς Κορινθίους ἐπιστολῆ μέμνηται ὁ ἀπόστολος, ος καὶ ἐπίσκοπος Καισαρείας γέγονεν.

1 οἱ καὶ] οἴτινες Aa²d¹D μγ΄ — 2 ἀπετμήθησαν] μγ΄. Ἡρωδίων ἔτερος οὐ καὶ αὐτοῦ μέμνηται, δς ᾶμα τῷ Ὀλυμπὰ μετὰ Πέτρον τὸν ἀπόστολον τὸν λόγον τοὴ εὐαγγελίον κηρύξας σὰν τῷ Πέτρῳ ὑπὸ Νέρωνος ἐτελειώθη BB^1 τὰς — ἀπετμήθησαν] ἀποκεφαλίσθησαν a^1 3 Λούκιος d^1 Λουκᾶς + ἔτερος ἤτοι Λούκιος BB^1 4 δς καὶ] ὅστις Α γεγονὼς ἐπίσκοπος Λαοδικείας τῆς Συρίας BB^1 5 Ἰασον C 6 δς καὶ] ὅστις Α semper habet, Τάρσον τῆς Κιλικίας a^1 δς — ἐγένετο lacuna d^2 8 ἐπίσκοπος + τοῦ AC^1D Εἰκονίου D μξ΄. Ἦραστος, μη΄. Τέρτιος, μθ΄. Κούαρτος D^1 9 Τερέντιος e καὶ — Ῥωμαίους in margine e ἐπιστ. γρ. τ. πρὸς Ῥωμ. C^1 ὁ] ὑπαγορευθεὶς παρὰ τοῦ ἀποστόλου BB^1 10 δς / C δς] οὐτος d^1 11 οὖ — 12 δς καὶ] ὁ D^1 αὐτοῦ] αὐτὸς B^2 Ε e^1 αὐτῆ] πρὸς Ῥωμαίους a^1 δς καὶ A^1 A^2 A^2 A^2 A^2 A^2 A^3 A^3

- να΄. Κηφᾶς, ὃν ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἐν Αντιοχεία ἤλεγξεν, ος καὶ ἐπίσκοπος Κονίας ἐγένετο.
- νβ΄. Σωσθένης, οὖ καὶ αὐτοῦ ὁ ἀπόστολος μέμνηται, ὃς καὶ ἐπίσκοπος Κολοφωνίας ἐγένετο.
- νγ΄. Τύχικος, οὖ καὶ αὐτοῦ ὁ ἀπόστολος μέμνηται, ος δ ἐπίσκοπος Κολοφωνίας ἐγένετο.
- νδ΄. Ἐπαφρόδιτος, οὖ καὶ αὐτοῦ ὁ ἀπόστολος μέμνηται, ος καὶ ἐπίσκοπος 'Ανδριακῆς γέγονεν.
- νε΄. Καῖσαρ, οὖ καὶ αὐτοῦ μέμνηται ὁ ἀπόστολος, ὃς ἐπίσκοπος τοῦ Δυβραχίου γέγονεν.
- νς΄. Μάρκος ὁ ἀνέψιος Βαρνάβα, οὖ καὶ αὐτοῦ μέμνηται δ ἀπόστολος, Ὁς καὶ ἐπίσκοπος ᾿Απολλωνιάδος γέγονεν.
- νζ΄. Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Ἰοῦστος, οὖ καὶ αὐτοῦ μέμνηται ὁ ἀπόστολος ἐν ταῖς πράξεσι τῶν ἀποστόλων, ὃς καὶ ἐπίσκοπος Ἐλευθεροπόλεως γέγονεν.
- νη΄. 'Αρτεμᾶς, οὖ καὶ αὐτοῦ μέμνηται ὁ ἀπόστολος, ὑς ἐπίσκοπος γέγονεν Αύστρας.
- νθ΄. Κλήμης, οὖ καὶ αὐτοῦ μέμνηται ὁ ἀπόστολος λέγων μετὰ Κλήμεντος καὶ τῶν λοιπῶν συνεργῶν μου, ὃς καὶ πρῶ-
- 2 Κονίας] Ἰκονίου α¹ Κονείας BB^1 Κολονίας D^1d^2 Κολονείας C^1 4 Κολοφωνίας d Κολοφῶνος D Κολοφωνιάδος BB^1 5 οδ δς] δ μέγας d^1 δς + καὶ αὐτὸς a^1d^1 Κολοφῶνος AC^1 Κολόφωνος a^1 τῆς αὐτῆς Κολοφωνιάδος BB^1 νγ΄ 6 ἐγένετο] Τυχικὸς καὶ αὐτὸς Κολοφωνίας ἐπίσκοπος γέγονεν, οδ μέμνηται καὶ ἀπόστολος D 8 δς Dd^1E γέγονεν] κεχειροτόνητο d^1 Άνδριακοῦ D Ανδριάκης $a^1C^1d^2$ 9 Καίσαρ Dd^1 Κέσαρ C^1 οδ ἀπόστολος] ∂ ν ∂ θεῖος Παῦλος ἐμνημόνευσεν d^1 δς] καὶ d^1 10 Δοραχίου CDD^1DEp Δυραχίου + τοῦ πρὸς δύσιν BB^1 νέ. Μάρκος, νς΄. Καΐσαρ D^1 11 Μαρῖνος D 12 Απολλονιάδος D^2 Γέγονεν] κεχειροτόνητο D^1 13 οδ ἀπόστολος] D^2 D^2 Λονκᾶς ἐν ταῖς πράξεσι μέμνηται D^2 14 τῶν ἀποστόλων] Λονκᾶς D^2 D^2

τος έξ έθνῶν καὶ Ελλήνων ἐπίστευσεν εἰς Χριστόν, ος καὶ μετέπειτα ἐπίσκοπος Σαρδικῆς γέγονεν.

- ξ΄. Όνησίφορος, οὖ καὶ αὐτοῦ μέμνηται ὁ ἀπόστολος, ος ἐπίσκοπος Κορωνίας γέγονεν.
- ξά. Τύχικος, οὖ καὶ αὐτοῦ μέμνηται ὁ ἀπόστολος, πρῶτος ἐπίσκοπος τῆς Χαλκηδόνος τῆς Βιθυνίας γέγονεν.
 - ξβ΄. Κάοπος, οὖ καὶ αὐτοῦ μέμνηται ὁ ἀπόστολος, ος καὶ Βεροίας τῆς Θράκης ἐπίσκοπος γέγονεν.
- ξγ΄. Εὔοδος, δς μετὰ Πέτρον τὸν ἀπόστολον ἐπίσκοπος 10 γέγονεν ἐν 'Αντιογεία, οὖ καὶ αὐτοῦ ὁ ἀπόστολος μέμνηται.
 - ξδ΄. 'Αρίσταρχος, οὖ καὶ αὐτοῦ μέμνηται ὁ ἀπόστολος, ος καὶ ἐπίσκοπος 'Απαμείας τῆς Συρίος γέγονεν.
 - ξε΄. Μάρκος ὁ καὶ Ἰωάννης καλούμενος, οὖ ὁ Λουκᾶς ἐν ταῖς πράξεσι μέμνηται, ος καὶ ἐπίσκοπος Βύβλου γέγονεν.
- 15 ξς΄. Ζηνᾶς ὁ νομικός, ού καὶ αὐτοῦ ὁ ἀπόστολος μέμνηται, ὃς καὶ ἐπίσκοπος Διοσπόλεως γέγονεν.
 - ξζ΄. Φιλήμων, πρὸς ὃν καὶ ἐπιστολὴν ἔγραψεν, ὃς καὶ ἐπίσκοπος Γάζης γέγονεν.

1 εἰς + τὸν B²CC¹D¹D²Eρ εἰς Χριστὸν δς καὶ] τῷ Χριστῷ οὖτος ἐπίσκοπος μετέπειτα τῆς Σαρδικῆς d¹ 2 Σαρδικῆς + τῆς νῦν λεγομένης Τραλίτζας BB^1 γέγ. Σαρδ. AD 4 Κορωνείας ἐγένετο ABDD Κορωνέας a^1 Κορονίας C^1 5 Τυχικὸς + ἕτερος BB^1 6 ἐπίσκοπος α΄ ἐν Χαλκηδόνι D^1 τῆς + ἐν Χαλκηδόνι D Χαλκηδώνως a^1 Καλχηδόνος BB^1 CC¹p Βηθυνίας C Βυθυνίας B^2 ἐν Βιθυνία ABC^1 [θυνίας D γέγονεν] ἐγένετο Aa^1D^1D 7 δς - 8 γέγονεν] οὐτος Bερίας τῆς ἐν Θράκη d^1 τῆς + πρὸς Μαμεδονίαν ἤτοι Θράκην BB^1 Βερξοίας θρακηκῆς a^1 Βερύας B^2 9 δς + καὶ C^1 δς CD 10 Αντιοχείας ἐπίσκοπος Aa^1D^1 12 δς καὶ CD^1 τῆς Συρίας D^1 τῆς [μαρι] D^1 τῆς D^1 της D^1 τῆς D^1 της D^1 τῆς D^1 της D^1 τη

ξη΄. ξθ΄. ο΄. Αρίσταρχος καὶ Πούδης καὶ Τροφιμος οὖτοι οἱ τρεῖς ἐν πᾶσι τοῖς διωγμοῖς τοῦ ἀποστόλου συγκακοπαθήσαντες τέλος ἐν Ῥώμη σὺν τῷ αὐτῷ ἀποστόλῳ ὑπὸ Νέρωνος τοῦ βασιλέως τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν.

Ταῦτα ὁ τοισμακάριος καὶ πανόλβιος Δωρόθεος ἐν Ῥώμῃ 5 γεγονὼς διὰ Ῥωμαϊκῆς διαλέκτου ἐν ὑπομνήμασι καταλέλοιπεν, ἐξ ὧν καὶ ἡμεῖς ἐρανισάμενοι καὶ πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν μεθερμηνεύσαντες φωνὴν ἐμφανῆ τοῖς πᾶσι πεποιήκαμεν, τὴν τῶν ἐβδομήκοντα μαθητῶν ἐκλογὴν πιστὴν καὶ ἀληθῆ αὐτὴν καταλαβόμενοι. Καὶ γὰρ ὁ ἀπόστολος γράφων περὶ αὐτῶν 10 ἔλεγεν, ὅτι καὶ πρὸ ἡμῶν γεγόνασιν ἐν κυρίω. Καὶ οὐκ

είς το μετέπειτα επίσκοπος Γάζης εγένετο d1 εγραψεν] ο άπόστολος ἔπεμψεν C^1D^1 ος $\angle D^1$ καὶ $\angle AD = 1$ ξη'. Αρίσταρχος, ξθ΄. και Π., ο΄. και Τρόφ. in margine όμοῦ ἀπόστολοι ο΄ B Τρόφημος D 2 τρεῖς + φημι δη Αρίσταρχος και Πούδης και Τρόφιμος B^1 τρεῖς] μακάριοι d^1 διω; μοῖς και θλίψεσι d^1 2 ἀποστόλου] μακαρίου Παύλου d¹ ἀποστόλου + Παύλου Β¹ 3 αὐτῷ / CD τέλος τοῦ ἀποστ.] τῷ ἀποστόλω Παύλω d² σὺν] νοτερον ἐν Ῥώμη ὑπὸ Νέρωνος ᾶμα d¹ Νέρονος D τοῦ βασιλέως L D^1 2 οὐτοι - 4 ἀπετμήθησαν] τρεῖς φημί, δὴ βασιλέως [D1 Αρίσταρχος καὶ Πούδης καὶ Τρόφιμος συγκακοπαθήσαντες (συνεκακοπάθησαν Β) αύτῷ καὶ συγκακουχηθέντες τέλος μετὰ τὸ άποκεφαλισθήναι αὐτὸν ὑπὸ τοῦ παρανόμου καὶ δυσσεβοῦς βασιλέως Νέρωνος εν 'Ρώμη σύν αύτῷ τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν είς δόξαν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὡ ἡ δόξα είς τοὺς αίῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν ΒΒι 4 ἀπετμήθησαν + τέλος τῶν ο΄ ἀποστόλων d^1 hic finiunt Dd^2 5 τρισμακάριστος $a^1B^1Ccd^1Ep$ καὶ πανόλβιος / d^1 έν + τ $\tilde{\eta}$ d^1 6 έν ὑπομνήμασι / D^1D κατέλοιπεν hic finit b καταλέλοιπεν + έφησεν δε έν τοις έαυτοῦ συγγράμμασιν ὁ δηλωθείς ίερος Δωρόθεος, ότι και Σίμων ὁ Κυρεναίος ύπερ Χριστού σταυρωθείς άναιρείται (ὁ ἡ δόξα είς τούς \triangle ΑΦ ξβδομήχοντα] ιβ΄ καὶ ο΄ τῶν Φ 9 πιστήν + τε \mathbb{C}^1 πιστὴν] εὕπιστον \mathbf{d}^1 αὐτὴν] ταύτην $\mathbf{A}\mathbf{C}^1\mathbf{D}^1\mathfrak{D}$ καταλαμβάνοντες \mathbf{D}^1 10 περί αὐτῶν \angle D^1 11 ὅτι] οἷ $AC^1D^1\mathfrak{D}$ οἶτε c οὐκ αν] οὐκοῦν c αν \angle $D^1\mathfrak{D}$ οὖκ \angle e^1

αν απιστόν τις λογίσηται μετά την ανάστασιν τοῦ Χοιστοῦ ἐπιστρέψαι τοὺς ο΄ καὶ πιστεῦσαι εἰς αὐτόν, θεωρήσαντας την ανάστασιν αὐτοῦ την ἐκ νεκοῶν, ὁ μείζον πάντων τῶν θαυμάτων ὑπῆρξε καί ἐστιν.

δυτος τοίνυν ὁ μέγας ἀρχιερεὺς Δωρόθεος διηγήσατο ἐν γραφαῖς, ὅτιπερ ὁ σεπτὸς οἶκος τῆς ἀγίας καὶ καλλινίκου μάρτυρος Εὐφημίας ἐν τῷ Πετρίω ὑπὸ Τίτου τινὸς ἐκτίσθη ἀπὸ πρώτης, ὅστις Τίτος γεγονῶς ἐπίσκοπος τοῦ Βυζαντίου καὶ τελειωθεὶς ἐν αὐτῆ, ἀπετέθη πλησίον τῶν παλαιῶν τευτο χῶν, ἐξότε 'Ανδρέας ὁ ἀπόστολος καὶ τοὶς τόποις ἐπέστη καὶ πολλὰ πλήθη Χριστιανῶν παρ' αὐτὰ συντρέχειν παρεσκεύαζεν, ὡς μήτε τοσούτους ἐν ἄλλοις τόποις εὐρίσκεσθαι. "Απαντες γὰρ οἱ τοῦ Βυζαντίου διδάσκαλοι καὶ ὑπομονητικοὶ γενόμενοι διὰ ταπεινοφρωσύνην, τὰς μὲν τυρβανικὰς ἀπέτουγον ἀπειλάς, τοῖς δὲ ἐξ ἐθνῶν ἢ ἐξ Ἰουδαϊσμοῦ τὸν ἔνθεον ἐπέσπειρον λογισμόν, εὶ καὶ μάλιστα τοῦ Τίτου θαυματουργίας ἐπιτελοῦντος, οἵας τε καὶ ὁ Σωτὴρ ἐπετέλεσεν. "Ετι δὲ καὶ τῆς τυραννίδος Λικινίου καὶ Διοκλητιανοῦ

1 ἄπιστόν τι c λογίσηται + τοῦτο, ὅτι d¹ 3 δ] ὅπερ καὶ $Ad^1\mathfrak{D}$ τῶν + τοῦ Χριστοῦ d¹ 4 ϑανμάτων + αὐτῶν D^1 ὑπῆρχεν $AC^1d^1\mathfrak{D}$ καὶ ἐστιν D^1 ἐστιν + καὶ πιστεύεται d¹ hic finis est textus LXXII discipulorum Domini in Aaa^1C^1 , in quibus immediate sequitur ὑποκατιῶν κτλ. h. e. initium περὶ τῶν ιβ ἀποστόλων 5 Οὐτος — 9 τενχῶν] Τοῦ αὐτοῦ Δωροθέον ἐπισκόπον καὶ μάρτυρος περὶ τοῦ Bvξαντίον καὶ τῶν ἐπισκόπων αὐτοῦ \mathfrak{D} 5 διηγήσατο, inde finit d¹ eiusque copia b, prosequitur καὶ μνήμην ποιεῖται in invitatorio XII apostolorum οὖτως D^1 τοίνυν] οὖν c 6 ἐγγράφως B^1CD^1 7 Ένφημίας + ὁ διακείμενος D^1 8 ἐπίσκοπος γέγονε D^1 αὐτῆ] αὐτῷ D^1 10 ἐξότε] ἐξ ὅτον \mathfrak{D} ὅτε c ὅτε + ὁ B^1 c καὶ $D^1\mathfrak{D}$ ἐπιστὰς D^1 11 αὐτὰ] αὐτῷ B^1CE συντρέχειν + παρὶ αὐτῷ ἐσκεύαζεν D^1 παρεσκεύασεν c 12 ὡς μήτε] ὥστε μὴ \mathfrak{D} τοσούτως] τοῖς οὕτοις (sic) D^1 14 γενάμενοι D^1 ταπεινοφροσύνης D^1 15 ἐξ \mathcal{L} \mathcal{D} Ἰονδαισμῶν \mathcal{D}^1 16 ἐνέσπειρον $\mathcal{D}^1\mathfrak{D}$ ἀπέσπαρον \mathcal{B}^1 c εἰ / \mathcal{D} 17 οἰατε c ἐπετείλεσεν \mathcal{C} ἀπετέλεσεν \mathcal{D}^1 18 δὲ καὶ \mathcal{L} \mathcal{D}^1 δὲ \mathcal{L} \mathcal{B}^1CE ἔτι — τυραννίδος] δς ἐπὶ \mathfrak{D}

κρατούσης εν τη ύποθέσει ταύτη αναιρείται. Καὶ Κάρος δ βασιλεὺς καὶ οί τούτου υίοὶ Καρίνος καὶ Νουμεριανὸς λοιπὸν εν ἀδεία οί τύρανοι γενόμενοι ἀναιδεστέρως πρὸς τὰς τιμωρίας τῶν Χριστιανῶν ηὐτομόλουν, εἰς χιλιάδας τὸ καθ' ἡμέραν ἐκ τούτων ἀναιροῦντες μεθ' ὧν 'Αδριανὸς ὁ τοῦ 5 Πρόβου υίὸς θανεῖν ἔσπευσεν.

Γενόμενος γαο έν τη Νικομηδέων πόλει μετα την Κάρου άναίρεσιν καὶ ἰδών τὰ πλήθη τῶν Χριστιανῶν ὑπὸ Λικινίου άναιδῶς ἀναιρούμενα, προσελθών πρὸς τὸ βῆμα ἔλεγεν τῷ Λιχινίω· διὰ τί οθτως ἀναιδῶς τὸ στράτευμα τῶν 'Ρωμαίων 10 άναιρείται; καὶ ιδού τὰ πλείστα τῶν Ῥωμαίων βάρβαροι κατέγουσιν. Ὁ δὲ Λικίνιος πρὸς αὐτόν μὴ καὶ σὰ Χριστιανός εί; Ὁ δὲ ᾿Αδριανός πρός αυτόν καὶ μὴν εὔγομαι έν τη δμολογία ταύτη τελειωθηναι η το αρνήσασθαι τον Χριστόν. Λικίνιος δὲ πολλάς μὲν βασάνους, πολλάς δὲ καὶ 15 θωπεύσεις καὶ ἐπαγγελίας πρὸς αὐτὸν προσήγαγεν. 'Ως δὲ έώρα αὐτὸν τη τοῦ Χριστιανοῦ δμολογία ἐνιστάμενον, θυμομαχήσας κατ' αὐτοῦ ἐκέλευσεν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀποτμηθηναι. Τοῦ δὲ ἐν τῆ δμολογία ταύτη τελειωθέντος δ Μητροφάνης γνούς ἄρτι τῆς ἐπισκοπῆς ἐναρξάμενος, ἄμα 20 τοις συνούσιν αὐτῷ καταλαμβάνει τὴν Νικομήδειαν καὶ ὑποκλέψας αὐτοῦ τοῦ Καλλινίκου μάρτυρος 'Αδριανοῦ τὸ λεί-

ψανον, ἀπεκομίσατο αὐτὸ καὶ ἀπέθετο ἐν τῆ πρώτη αὐτοῖς ὑπαρξάση ἐκκλησία διακειμένη πλησίον τοῦ Βυζαντίου ἐπιλεγομένου τόπου ᾿Αργυροπόλεως, ἔνθα καὶ Τίτος πρῶτος ἡγησάμενος ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως ἀπέθετο τὸ λείτονονον ᾿Αδριανοῦ τοῦ ἐπὶ Μαξιμιανοῦ μαρτυρήσαντος, καὶ Ναταλίαν τὴν τούτου γυναῖκα καὶ ἐτέρους τοὺς σὺν αὐτῷ μαρτυρήσαντας, ὅπου καὶ τὸ λείψανον ἀπέκειτο Στάχυος τοῦ ἐνὸς τῶν ἐβδομήκοντα μαθητῶν, ὡς ὑπὸ ᾿Ανδρέου τοῦ ἀποστόλου ἐν τῷ αὐτόθι τόπῳ πρῶτος ἐπίσκοπος τοῦ νῦν Βυτο ζαντίου κατέστη.

Ό γὰρ ᾿Ανδρέας ἐπὶ τὸν Πόντον διαπερούμενος ἤθελεν τοῖς ἐν τῷ Βυζαντίῳ τὸν Χριστὸν καταγγεὶλαι. ᾿Αλλ᾽ ἐπειδήπερ Ζεύξιππος τὸν τόπον τότε ἡγεμονεύων αίμοβόρος τις
ὢν πάντας τοὺς προσβάλλοντας ξένους τῷ Βυζαντίῳ πρό15 τερον διερωτωμένους τὰ περὶ τοῦ Χριστοῦ, εἶθ᾽ οὕτως εἰσιέναι
συνεχώρει. Καὶ ἐάν τις ὡμολόγησεν τὸν Χριστόν, εἰς δέσμα
τοῦτον εὐθὺς καὶ παρ᾽ αὐτὰ δεσμευθέντας τοὺς πόδας τε
καὶ χεῖρας θαλαττοῦσθαι προσέτασσεν. Διὰ τὴν τοιαύτην
οὖν ὡμότητα παραπλεύσας ὁ ᾿Ανδρέας τὸ Βυζάντιον, κατώ-

19 Niceph. patr. chronogr. brev. (Migne P. gr. 100, 1042 D) et Niceph. Callisti h. e. 8, 6 (Migne P. gr. 146, 28 D).

1 ἀπεκόμισεν B^2CcD 2 κειμένη πλησίως παρὰ τοῦ D τοῦ + νῦν Cp ἐπιλεγομένης B^2c 3 ἐν ἀργυροπόλει D ἔνθα — ὅπον καὶ] καὶ ἐκεῖ κατέθεντο τὸ λείψανον ἀδριανοῦ τοῦ μάρτυρος καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Ναταλίας καὶ τῶν σὺν αὐτῷ μαρτυρησάντων ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ βασιλέως, ἔνθα D πρῶτος D^1 4 προηγησάμενος D^1 5 Μαξίμον D^1 καὶ — μαρτυρήσαντας D^1 7 ἐπέκειτο C Σταχύος D^1 καὶ — μαρτυρήσαντας D^1 7 ἐπέκειτο D^1 11 Πόντον] τόπον D^1 διαπερεούμενος D^1 11 Πόντον] τόπον D^1 διαπερεούμενος D^1 διαπεραιούμενος D^1 15 διερωτώμενος D^1 διαπερεούμενος D^1 τῶν D^1 σῶτος D^1 τοῦ D^1 τοῦν D^1 διαπεραιούμενος D^1 15 διερωτώμενος D^1 τοῦ D^1 τοῦν D^1 διαπεραιούμενος D^1 15 διερωτώμενος D^1 τοῦν D^1 διαπεραντών πρῶτον D^1 15 διερωτώμενος D^1 τοῦν D^1 διαμενοθέντα D^1 διαμενος D^1 δεσμενθέντα D^1 διαμεραντίος D^1 δεσμενθέντα D^1 διαμέρας καὶ πόδας D^1 19 D^1 ἀπόστολος D^1

κησεν ἐπὶ διετῆ χρόνον πλησίον τοῦ Βυζαντίου τῷ Θρακίῷ μέρει ὡς ἀπὸ σταδίου ἐνὸς τῆς ᾿Αργυροπόλεως, ἐκεὶ ἐπὶ συναγωγὴν τῶν ἐνθέσμων καὶ φιλαλήθων ἀνδρῶν ποιούμενος. Ὁς οὖν περὶ τοὺς δισχιλίους ἐπισυνάξας τῷ Χριστῷ θυσιαστήριον ἐδράσας ἐν τῆ ᾿Αργυροπόλει καὶ τὸν Στάχυν ἐπίσονοπον καταστήσας εἰς Σινώπην τοῦ Πόντου μεθίσταται.

Τοῦ δὲ Στάχυος διαγενομένου τοῖς αὐτοῦ εξ καὶ δέκατον ἔτος ἐν τἢ ἐπισκοπἢ Ὀνήσιμος μετὰ τοῦτον γίνεται, περὶ οὖ Παῦλος ὁ ἀπόστολος τῷ Φιλήμονι ἔγραψεν. Καὶ τούτου δὲ τεσσαρεσκαιδέκατον ἔτος διανύσαντος ἐν τἢ λειτουργία Πο- 10 λύκαρπος μετὰ τούτου τρία ἔτη ἐπίσκοπος τοῦ Βυζαντίου καθίσταται. Διαγενομένου δὲ καὶ τούτου δέκα πρὸς τοὶς ὀκτὰ ἔτεσι Πλούταρχος μετέρχεται τὴν ἱερωσύνην. Καὶ αὐτοῦ δὲ διανύσαντος ἔτη ις΄, Σεδεκίων διάδοχος αὐτοῦ καθίσταται ἐπὶ ἐνναετῆ χρόνον. Μεθ' ὃν Διογένης ἐν ἔτει ιε΄ τἢ 15 ἱερατεία προσμείνας τελειοῦται. Μετὰ δὲ τοῦτον Ἐλευθέριος ἐπὶ ἐπταετῆ χρόνον. Μεθ' ὃν Φίλιξ ἐπὶ πέμπτου ἔτους καὶ μετὰ τοῦτον Πολύκαρπις εως ἐτῶν ιζ΄. "Ενθα τοίνυν τὰ

¹ Βυζαντίου + έν B^2cD Θρακώω D^1D Θρακόω C 2 έκει D^1D ώς] πολλούς D 4 ώς] ό D^1 δισχιλίους] χιλίους D^1 δυσχρόνους (sic) D δυσιαστήριόν τε δράσας CD 5 Στάχυον C 6 Σινόπην B^2c τοῦ] τῆς CD^1 καθίσταται C 7 γενομένου C αὐτοῦ] αὐτόθι D^1D in margine α' D^1 15΄ D 8 'Ωνήσιμος C in margine β' D^1 γίνεται έτη ιδ΄ πρεσβυτερίου δὲ ἀξίαν μετειληφώς ἐν δάκρυσι κατανύξεως ἑκάστην ἡμέραν διατέλει· ἀπὸ οὖν 'Ονησίμου εως 'Αλυπίου έπεσκόπευσεν ἀριθμῷ κ' ἐπίσκοποι ἐπὶ ἔτεσιν ϱ' , μετὰ οὖν τὴν Άλυπίου τελευτὴν εἰς ἐπισκοπὴν προεχειρίσαντο Περτίνακα, ἐπισκοπήσαντα ἔτη ιδ΄ D οmnia alia desunt usque ad πλούσιός τε σφόδρα D. 150, D 1 in D 9 Παῦλος D^1 γράφει Φιλήμονι D^1 ιδ΄ ἔτει D^1 καὶ τοῦτος ιδ΄ ἔτι διανύσας (sic) D^1 γράφει Φιλήμονι D^1 ιδ΄ ἔτει D^1 καὶ τοῦτος ιδ΄ ἔτι διανύσας (sic) D^1 γ΄ in margine D^1 τούτον] τοῦτο D^1 D^1 ἐπίσκοπος D^1 13 in margine D^1 τούτον Πλούταρχος διαδέχεται τὴν ἱερωσύνην D^1 13 in margine D^1 14 ἔτη D^1 μο in margine D^1 καθίσταται D^1 χίνεται ἐπὶ ἔτη D^1 15 τῷ D^1 πέμπον ἔτους] ἔτη ιε΄ D^1 καὶ D^1 18 ιζ΄ D^1 ιβ΄ D^1 πέμπον ἔτους] ἔτη ιε΄ D^1 καὶ D^1 18 ιζ΄ D^1 ιβ΄ D^1 πέμπον ἔτους] ἔτη ιε΄ D^1 καὶ D^1 18 ιζ΄ D^1 ιβ΄ D^1 πέμπον ἕτους]

τούτων οώματα απετέθη λιθίνω σηκώ έκει και το της Ναταλίας σώμα ἀπετέθη καὶ 'Αδριανοῦ τοῦ μετέπειτα μαρτυρήσαντος. Έν δὲ τῷ ετέρω λάρνακι εξ εὐθείας τότε ποιηθέντι τῶν ιγ΄ μαρτύρων τὰ λείψανα ἐνεβλήθη. Ἐν δὲ 5 μολυβδίνη λάρνακι καθ' ξαυτον άπετέθη ο 'Αδριανός ο Ναταλίας ἀνήρ, ἃ καὶ μέχρι τῆς δεῦρο ἐμφανῶς πρόκεινται ἐν τῷ ὑπογαίω σπηλαίω, ἔνθα ἀπόστολος Ανδρέας τὸ θυσιαστήριον ήδρασεν. "Ηδη δε πλήθους ίκανοῦ συναθροισθέντος τῶν εἰς Χριστὸν ἡλπικότων, παυσαμένης δὲ καὶ τυραννίδος 10 τοῦ Βυζαντίου μετὰ τὴν τοῦ Ζευξίππου τελευτὴν έγκρατεῖς τε τόπων πλεόνων γενόμενοι οί της εν Αγουροπόλει εκκλησίας προεστώτες την των πολλών όγλησιν καὶ την των Έλλήνων καὶ Έβραίων προσβολήν ἐκφυγεῖν βουλόμενοι, ἐν τοῖς μεσογείοις πλησίον τῆς Αργυροπόλεως ἐκκλησίαν ἄλλην 15 ανεγείρουσιν, ην Κωνσταντίνος δ μέγας βασιλεύς μετέπειτα μειζοτέραν πεποίηκεν, σταυροειδή αὐτην διαγραψάμενος, βουλόμενος καὶ τὸ αὐτοῦ σῶμα ἐκεῖσε κατατεθῆναι. 'Αλλ' ἐπειδή λοιπόν τὰ τοῦ Βυζαντίου ηὐξήθη, συνεβούλευσαν οί συνόντες τῷ Κωνσταντίνω μὴ δεῖν έξωθεν τῆς πόλεως τὰ τῶν 20 βασιλέων σώματα ἀποκομίζεσθαι. Τούτου οὖν γάριν ἕτερος μεν τόπος είς ταφην των βασιλέων εγένετο. Ο δε γεγονώς οίκος ἀφιερώθη τοῖς ἐν τῷ νόμω καρτερικοῖς καὶ θεόφροσιν έπτα παισίν και Έλεαζάρω τῷ ἀρχιερεῖ, τὴν ἀρχαίαν έπωνυ-

1 ἀπετέθη + ἐν D^1 σηκῷ | σοκῷ B^2 c 3 δὲ τῷ $\bigcup D^1$ ποιηθέντο D^1 4 ἐπεβλήθη B^1 ἀπεβλήθη C 5 μολυβδίνω B^2 c καθ' ἑαυτὸν | καλ μετὰ τούτων D^1 καθ' ἑαυτὸ C 'Αδριανὸς \bigcup δ B^2 Cc 6 ᾶ] ὡς C τῆς δεῦρο | τοῦ νῦν D^1 7 τῷ $\bigcup D^1$ ἔνθα + ὁ B^2 CcD¹ 8 ἱκανοῦ $\bigcup D$ συναθροισθέντων D^1 9 πασαμένης D^1 καλ + τῆς B^2 CD¹ 11 γενάμενοι D^1 14 μεσογαίοις D^1 μεσογέοις D^2 15 ἀνήγειραν D^1 ἀνεγείρασιν D^2 D^2 μέγας $\bigcup D^1$ μετέπειτα $\bigcup D^1$ 16 πεποίηκεν | ἀνήγειρεν D^1 βονλόμενος $\bigcup D^1$ 17 ἐκελ ἐγκατατιθέναι D^2 έκελ δὴ D^2 18 D^2 C νοιπὸν D^1 συνεβουλεύσαντο D^1 19 ἔξω D^2 C 20 οὖν D^1 21 εἰς | πρὸς D^1 τοῦς βασιλεῦσιν D^1 22 ἀμφιερώθη D^1 23 ἑπτὰ παισὶν D^1

μίαν τον τόπον οίκος κληρωσάμενος. Έλαιων γαρ έξ άργαίων τῶν γρόνων ὁ τόπος ἐπικέκληται, ὅνπερ εὐκτήριον οἶκον Αθηνόδωρος ο μετὰ Πολύκαρπον ἐπίσκοπος γεγονώς πρῶτος ενήρξατο. Έκει την επισκοπην διανύσας εν έτεσι τέσσαρσι, μεθ' ών εν τοις αὐτοῦ ενδέκατος επίσκοπος τοῦ Βυζαντίου 5 καθίσταται Εύζώϊος. ος καὶ αὐτὸς ἐν ἔτεσιν εξ τοῖς αὐτῶν ίερατεύσας, Λαυρεντίω την ίερωσύνην καταλέλοιπεν. αὐτοῦ δι' Ενδεκα έτη καὶ μῆνας εξ πληρώσαντος 'Αλύπιος ήγειται της ιερωσύνης επί έτη ιγ΄ ήμισυ. Πάλιν δε μετά τούτον Περτίναξ εγένετο έτη ιδ΄ κρατήσας της ιερωσύνης. 10 Ούτος δὲ ὁ Περτίναξ ὑπατικὸς τῶν ἐν Ῥώμη καὶ στρατηλάτης γεγονώς πάθει τε άφύκτω παραπεπτωκώς, διάγων έν τοῖς Θρακίοις μέρεσιν, ἔμαθεν πλείστας δυνάμεις γενέσθαι ἐν τῷ Βυζαντίῳ ὑπὸ τῶν Χριστιανῶν. Παραγενόμενος δὲ πρὸς Αλύπιον τον επίσκοπον εν τη επί Έλαίας λεγομένη εκκλησία καὶ 15 διὰ τῆς αὐτοῦ ἐντεύξεως καὶ τῆς τῶν γειρῶν αὐτοῦ ἐπιθέσεως δυσθείς τῶν ἀλγηδόνων, ἀπαρνεῖται τὴν τῶν εἰδώλων πλάνην καί την της στρατιάς ύπερογην καί βαπτισθείς τη είς Χριστόν έλπίδι ἦν προσκατερῶν τῷ ἀλυπίω, τῆς τοῦ πρεσβυτέρου ἀξίας μετειληφώς εν δάκουσι κατανύξας εκάστην ήμεραν διατελών 20 καί μετά την Άλυπίου τελευτην είς επίσκοπον αὐτὸν προεχειρί-

1 τόπον + ὁ $B^{2}CcD^{1}$ κληφοσάμενος c 2 ἐπικέκλητο D^{1} οὕπεφ εὐκτηφίον οἴκον B^{2} 3 ἀθενόδωφος $B^{2}C$ Πολυκάφπον D^{1} 4 τὴν - διανύσας] ἐστιν ἐπίσκοπος D^{1} 5 μεθ' δν $B^{2}CcD$ τοῦ + νῦν p 7 Λανφέντιον $B^{2}cE$ 5 μεθ' δν - 9 ῆμισν] αὐτόθι ν ' ἐπίσκοπος Εὐζοίας καθίσταται ἐν ἔτεσιν ς ', Λανφέντιος διάδοχος αὐτοῦ γίνεται καὶ αὐτὸς δὲ ια' ἔτη καὶ μῆνας ς ' πληφόσαντος, 'Ολύμπιος ἡγεῖται D^{1} 8 δι'] δὲ cp ἕνδεκα - ἔξ] ἔτη γ ' καὶ μῆνας ς ' D^{1} 9 ἐπὶ $\int D^{1}$ Πάλιν δὲ] καὶ D^{1} 10 Περτίνυξ B^{2} Περτίνιξ C κρατήσας - ἱερωσ. $\int D^{1}$ 11 δὲ $\int D^{1}$ 12 ἀφλέκτω D^{1} περιπεπτηκώς $B^{2}CcE$ περιπεσών D 13 Θρακώσις D^{1} D γίνεσθαι D^{1} 14 παραγενάμενος C παραγινόμενος c 15 ἀλύπιον] 'Ολύμπιον D^{1} ἐλαία D^{1} 17 ρυσθεῖσαν D^{2} εὶς περιληφώς D^{2} μετειληφώς D^{1} τὸν τοῦ πρεσβυτερίον ἀξίαν D^{1} 21 εἰς $\int D^{1}$ ἐχειρίσαντο C

σαντο. Πλούσιός τε σφόδρα ύπάργων δ Περτίναξ πάλιν αὐτὸς ἐκκλησίαν ἀνίστησιν παρ' αὐτὸ τὸ θαλασσίδιον ἐν τῷ έπιλεγομένω Σύκαις, Ειρήνην τον οίκον προσαγορεύσας, δυπερ τόπου οί Χριστιαυοί ως μίαυ των πόλεων απετέλεσαυ, ε οίκους διαφόρους καὶ πλείστους ἀναστήσαντες, διόπερ καὶ μετέπειτα Κωνσταντίνος ὁ ἀεισεβέστατος τείγεσι τὸν τόπον έτίμησεν. Μετά δὲ τὸν Πεοτίνακα καὶ Ὀλυμπιανὸς ἐν τῆ έκκλησία τη επιλεγομένη Ειρήνη καθίσταται επίσκοπος αὐτὸς ίερατεύσας επί ια έτη. Τούτου διάδοχος γίνεται Μάρκος 10 έπὶ τρισκαιδέκατον έτος μετὰ τοῦτον Κυριλλιανός έν έτεσιν ις΄, μετὰ τοῦτον Καστίνος ἐτῶν ἐπτά Ο οὖν Κωνσταντίνος εν τῶ πρώτω αὐτοῦ ἔτει εκκλησίαν ἄλλην ἀνίστησιν έσωθεν τοῦ Βυζαντίου κατά τὸ βόρειον μέρος, ένθα καὶ οι ήγεμονεύσαντες τοῦ Βυζαντίου κατέκειντο, Εὐφη-15 μίας τῆς μάρτυρος τὸν οἶχον προσαγορεύσας κατ' αὐτὸν τὸν καιρὸν μαρτυρησάσης αὐτῆς. Έκεῖ τοίνυν τὸν ἐπίλοιπον γρόνον της ιερατείας τελέσας Τίτον διάδογον καταλιμπάνει, ος έτη λε΄ καὶ μῆνας ς΄ πληρώσας Δομέτιον τον ἀδελφον τοῦ Πρόβου τοῦ βασιλέως διάδογον καθίστησιν, καὶ τούτου 20 δὲ κδ΄ ἔτη πρὸς μησὶν εξ τελέσαντος. Πρόβος ὁ Δομετίου υίος διαδέγεται την ιερωσύνην έως πληρώσεως έτων ιβ΄, μεθ' ών Μητροφάνης, δ άδελφὸς Πρόβου καὶ Δομετίου υΐὸς,

ἐπίσχοπος τοῦ Βυζαντίου καθίσταται ι΄ ἔτη προσμείνας τῆ ἱερατεία.

Ἐφ' οὖπερ καὶ Κωνσταντῖνος ὁ ἀεισεβέστατος ενεκεν τῆς πρὸς Λικίνιον παρατάξεως καταλαβών τὸ Βυζάντιον, καὶ ἀρεσθεὶς τῆ τοῦ ἀνδρὸς σεμνότητι καὶ τὴν τῶν τόπων 5 εὐκοσμίαν ἐννοήσας, τέως ταῖς εὐχαῖς τοῦ Μητροφάνους ἐγκρατὴς τοῦ κατὰ Λικίνιον πολέμου ἐγένετο, καὶ εὐθὺς τὰ τῆς Ῥώμης βασίλεια εἰς τὸ Βυζάντιον μετατίθησι τείχεσί τε αὐτὴν ὀχυρώσας καὶ ὀροφαῖς, παροχάς τε δαψιλεῖς τοῖς πολίταις χαρισάμενος κατὰ τὴν αὐτοῦ ἐπωνυμίαν.

Ταῦτα ὁ πανάριστος Δωρόθεος ἐν Ῥωμαικοῖς συγγράμμασι καταλέλοιπεν, ἀντεβλήθησάν τε καὶ παρ' ἡμῶν ἐν
ὑπατεία Φιλοξένου καὶ Πρόβου, ὁπηνίκα Ἰωάννης ὁ ἐπίσκοπος Ῥώμης ἤλυθεν ἐν Κωνσταντινουπόλει. Προτραπεὶς
γὰρ ὑπὸ τοῦ τῆς πόλεως ἀρχιεπισκόπου συλλειτουργῆσαι αὐτῷ 15
ἐν τοῖς γενεθλίοις τοῦ Χριστοῦ, ἀπηγόρευσε τοῦτο ποιῆσαι,
ἐὰν μὴ πρῶτος τοῦ τῆς πόλεως ἐπισκόπου ἱερατεύση, ὅσα
τε δὴ τῆς Ῥώμης πρὸ Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου δεξαμένης. Κινήσεως οὖν ἐκ τούτου γεναμένης ἐκ τῶν συγγραμμάτων τοῦ μεγάλου Δωροθέου τὴν σύστασιν οἱ Κων- 20
σταντινουπόλεως ἐποιοῦντο, δεικνύντες προγενεστέραν τῆς

¹ ι΄] ιέ ἔτη D^1 3 ἀεὶ σέβαστος c 4 Λικηνίου D^1 καταλαβῶν + γὰρ D^1 5 τῆ . . . εὐκοσμία D^1 D 6 νοήσας c τέως — εὐχαῖς] ὡς ταῖς προσευχαῖς D^1 7 τυῦ \angle C κατὰ Ληκίου (sic) D^1 έγένετο καὶ] γένοιτο D γίνεται D^1 8 ἐν τῷ Βυζαντίῷ D 9 αὐτὴν] ταὐτην D^1 καὶ] εἰς πόλιν τοῦτο μετασκευάζει D δρόφαις c δροφαῖς + έξαισίως διακοσμήσας D 10 ἐπωνυμίας c ἐπωνυμίαν + Κωνσταντινούπολιν ταὐτην μετωνόμασεν B^2CcDE 11 πανάρετος D γράμμασι κατέλειπεν D^1 13 ὑπατία D^2CDE 11 πανάρετος D γράμμασι κατέλειπεν D^1 13 ὑπατία D^2CDE 14 ἤλυθεν] ἦλθεν D^1CcD^1D Κωνσταντίνου πόλει D^1 15 ἐπισκόπου D^1 ἀρχ.] πατριάρχου D^1 Κωνσταντίνου πόλει D^1 15 ἐπισκόπου D^1 ἀρχ.] πατριάρχου D^1 δοσα τε] ὡς ᾶτε D ὡς ᾶτε D^1 δοσα δὲ D^1 πρῶτος] πρὸ D^1 δοσα τε] ὡς ᾶτε D^1 ῷ ᾶτε D^1 δοσα δὲ D^1 γενομένης D^1 19 ἐκ] ἀπὸ D^1 δεικνύοντες D^1 ἔποιοῦντο — Κωνστ. D^1 ἐκ] ἀπὸ D^1 δεικνύοντες D^2 ἔποιοῦντο — Κωνστ. D^1

'Ρώμης τὴν Κωνσταντινουπόλεως εἶναι ἐπισκοπήν. 'Ιωάννης δὲ ὁ 'Ρωμαίων ἐπίσκοπος τὸ μὲν σύγγραμμα Δωροθέου ἀληθὲς εἶναι διεβεβαιοῦτο, προτιμᾶσθαι δὲ τοῦ τῆς πόλεως ἐπισκόπου ἔλεγεν διὰ τὸ τοῦ κορυφαιοτάτου τῶν ἀποστόλων τὸν τόπον 5 ἐπέχειν, καὶ τούτου ἕνεκεν τὰ πρωτεῖα αὐτῷ παρεχωρήθη, οὐ μὴν διὰ τὸ προϋπάρχειν τὴν τῆς 'Ρώμης ἐπισκοπὴν τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Τποκατιών δὲ ἐν τοῖς τελευταίοις τοῦ συγγράμματος αὐτοῦ ὁ ίερὸς Δωρόθεος μνήμην ποιεῖται καὶ τῶν δώδεκα 10 ἀποστόλων σημαίνων, ἔνθα ὁ καθεὶς αὐτῶν ἐκήρυξεν εἰπών.

1 $t\eta v$] $t\eta s$ cD $\epsilon iv\alpha i$] $\epsilon \chi \epsilon iv$ D^1 $\epsilon \pi i s x \delta \pi \eta v + x \alpha i$ $t\eta v$ $\chi \epsilon i \varphi o$ τονίαν του άγιου αποστόλου Ανδρέου D Ιωάννης hic incipit 2 έπισκοπήν + πρώτον μέν λέγει περί τῶν ιβ΄, επειτα περί των ο΄. Ίω άννης κτι. BB1 αληθώς B αληθινόν B2 άληθη D¹ 3 της πόλεως] τοῦ Κωνσταντινουπόλεως τὸν Ῥώμης έλεγε ΒΒ1 του της πόλεως επίσκοπου Ο 4 πορυφωτάτου C κορυφαιοτάτου ο κορυφέου Πέτρου D διά το τον του κορυφαιο-Περί τῶν ιβ΄ ἀποστόλων. Ὑποκατιών δὲ ἐν τοῖς τελευταίοις τοῦ συγγράμματος αὐτοῦ μετὰ (τὰς [sic] a^1) τὴν τῶν ἐπισκόπων τοῦ Βυζαντίου ἀπαρίθμησιν Aa^1 ὑποκατιὼν — σημαίνων] εἰτα έλεγεν έν τῷ δηλωθέντι συγγράμματι τοῦ ἱεροῦ Δωροθέου ένσημαίνεσθαι και περί των ιβ΄ αποστόλων ένθα B (fol. 9 v) B1 ύποκατιών — δ] δ δε αὐτὸς ἱερομόναχος τοῦ Χριστοῦ D'd'. Ούτος τοίνυν ο μέγας ἀρχιερεύς Δωρόθεος διηγήσατο καὶ μνήμην nτλ. d¹ ὑποκατιών hic continuatur C¹ (fol. 222 v) 9 o — 11 είπων] Των ιβ΄ αποστόλων και άγίων κορυφαίων τὰ ὀνόματα και που είς εκαστος αυτών, που έκήρυξαν και που ἀπόκεινται τὰ ᾶγια λείψανα αύτῶν A Δωρόθεος μνήμην ποιήτε (sic) τῶν δώδεκα άποστόλων 🤄 Δωροθέου περί τῆς τῶν ιβ΄ ἀποστόλων μνήμης 🤄 $9 \tau \tilde{\omega} v + \dot{\alpha} \gamma i \omega v d^{1}$ 10 σημαίνων εκβαίνων c ο καθείς είς ξιαστος D είπων + και ποίω τέλει τοῦ βίου έχρήσατο, ως έγραφησαν οἱ λεγόμενοι ἐπίσκοποι τοῦ Βυζαντίου μέχρι τοῦ ἐν ἀγίοις Μητροφάνους ἀπὸ βιβλίου ἀρχαιοτάτου ἔχοντος ἐπιγραφὴν ταύτην. Δωροθέου κτλ. i. e. initium indicis LXX apostolorum et concluditur iste textus in D

- α΄. Πέτρος μὲν ὁ ἀπόστολος ἐν Γαλλία καὶ ἐν τοῖς μεσογαίοις Πόντου καὶ εἰς πᾶσαν τὴν Καππαδοκίαν καὶ Βιθυνίαν κηρύξας τὸ εὐαγγέλιον μετὰ τὸ ἐπαναζεῦξαι αὐτὸν ἀπὸ ἀντιοχείας, ὕστερον δὲ καὶ ἐν τῆ Ἰταλία πάση καὶ ዮώμη, ἔνθα καὶ ὑπὸ Νέρωνος σταυρωθεὶς ἐν αὐτῆ τῆ ዮώμη 5 θάπτεται πρὸ τριῶν Καλανδῶν Ἰουλίων.
- β΄. ἀνδρέας δ άδελφὸς αὐτοῦ πᾶσαν τὴν παραλίαν τῆς Βιθυνίας τε καὶ Πόντου, Θράκης τε καὶ Σκύθας διῆλθεν εὐαγγελιζόμενος τὸν κύριον. Μετέπειτα δὲ ἐπορεύθη ἐν Σεβαστοπόλει τῆ μεγάλη, ὅπου ἡ παρεμβολὴ ἄψαρος καὶ 10 δ Φᾶσις ποταμός, ἔνθα οί ἐσώτεροι Αἰθίωπες κατοι-
- 1 cf. 1 Petr. 1, 1; Orig. apud Euseb. h. e. III 1, 2 3 Act. 12, 3 cf. Euseb. h. e. III 36, 1; chronicon ad ann. 40 5 Ioa. 21, 18 s; Martyr. Petr. c. 8 et 9; Origenes apud Euseb. h. e. III 1, 2; acta Petri et Pauli c. 81 8 Martyr. Andreae (ed. Lipsius-Bonnet II 1, 47, 9); cf. Niceph. Call. h. e. II 39 9 Epiph. monach. de Andrea; Nicet. Dav. Paphl. or. IV in laud. s. Andreae 11 Acta Andreae (ed. Lipsius-Bonnet II 1, 38, 27 ss); Menol. Basilii die 30. nov.; Niceph. Callisti h. e. II 39

κοῦσιν. Ἐτάφη ἐν Πάτραις τῆς ᾿Αχαΐας σταυρωθεὶς ὑπὸ Αἰγεάτου.

- γ΄. Ἰάκωβος δὲ ὁ τοῦ Ζεβεδαίου τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ, μεθ' ὧν εὐαγγελιζόμενος τὸν Χριστὸν ἀναιρεῖται 5 μαχαίρα ὑπὸ Ἡρώδου τοῦ τετράρχου ἐν Καισαρεία τῆς Παλαιστίνης.
- δ΄. Ἰωάννης δ τούτου ἀδελφός, ὃς καὶ τὸ εὐαγγέλιον γεγράφηκεν, ἐν τῆ Ἐφέσω κηρύξας τὸν Χριστὸν ὑπὸ Τραιανοῦ τοῦ βασιλέως εἰς Πάτμον τὴν νῆσον διὰ τὸν λόγον τοῦ 10 Χριστοῦ ἐξορίζεται. Ἐκ ταύτης μετάρσιος γεγονώς, διὸ καὶ λόγος κεκράτηκεν σὺν τῷ Ἐνὼχ καὶ τῷ Ἡλίᾳ ἔτι ἐν σαρκὶ αὐτὸν ὑπάρχειν.
 - [δ΄. Ἰωάννης δ τούτου ἀδελφὸς ἐτῶν ὑπέχων ν΄ καὶ μηνῶν ζ΄ εἰσελθὼν ἐν Ἐφέσω καὶ κηρύξας ἐν αὐτῆ τὸν
 - 3 Iacob. 1, 1 4 Act. 12, 1—2 5 ibid. 12, 19; Menolog. Basil. die 15. Novembr. 7 Acta Ioannis per Prochorum (ed. Zahn p. 45, 1) 11 cf. Tertullian de anima c. 50; Andreas Caesar. comm. in apocal. 29 (Migne 106, 309 C); Hippolyt. Theban. chron. I 5, 5 (ed. Diekamp p. 7, 2—3) 13 Acta Ioannis per Prochorum (Zahn p. 162, 5—9)
 - 1 ἐτάφη 2 Αἰγεάτου] ὕστερου δὲ σταυρωθεὶς καὶ αὐτὸς ὑπὸ Αἰγεάτου d^1 μετάτου d^1 μετάτου d^1 μετάτου d^1 μετάτου d^1 μετέλου d^1 καὶ σαρείας Παλαίστοις (sic) d^1 παλαιστίνης d^1 d^1 d^1 παλαιστίνης d^1 d^1

λόγον ἔτη ιθ΄, ἐξορίζεται ὑπὸ Τραιανοῦ τοῦ βασιλέως ἐν Πάτμω τῆ νήσω καὶ διατρίψας ἐν αὐτῆ ἔτη ιε΄ συνεγράψατο τὸ ᾶγιον εὐαγγέλιον καὶ τὴν ἀποκάλυψιν καὶ πάλιν ὑποστρέψας ἐν Ἐφέσω καὶ ζήσας ἔτη κς΄ διδάσκων, μετεστάθη ἐν κυρίω, ὑπάρχων ἐτῶν ρ΄ καὶ μηνῶν ζ΄, ταφεὶς ὑπὸ τῶν 5 μαθητῶν αὐτοῦ, καθὼς διηγεῖται ὁ ἀπόστολος Πρόχωρος ὁ καὶ τὴν περίοδον αὐτοῦ συγγραψάμενος.]

- έ. Φίλιππος δὲ ἀπόστολος ἐν Φουγία κηρύξας τὸ εὐαγγέλιον θάπτεται ἐν Ἱεραπόλει μετὰ τῶν ζ΄ θυγατέρων αὐτοῦ, ὧν Λουκᾶς ὁ εὐαγγελιστὴς ἐν ταῖς πράξεσι τῶν ἀποστόλων 10 ἀπεμνημόνευσεν.
- ς΄. Βαρθολομαῖος δ ἀπόστολος Ἰνδοῖς τοῖς καλουμένοις εὐδαίμοσι κηρύξας τὸν Χριστὸν καὶ δεδωκώς αὐτοῖς τὸ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγέλιον, ἐκιιμήθη ἐν Κορβανοπόλει τῆς μεγάλης ᾿Αρμενίας.
- ζ΄. Θωμᾶς δὲ ὁ ἀπόστολος Πάρθοις καὶ Μήδοις, καὶ Πέρσαις καὶ Γερμανοῖς καὶ Βάκτροις καὶ Μάγοις κηρύξας
- 8 Acta Philippi (ed. Bonnet II 2, p. 49, 9. 11); cf. Nicetas David Paphl. or. IX in s. Philippum (Migne 105, 169B); Menol. Basilii ad 14. Novembr. et Niceph. Call. h. e. II 39 (Migne 145, 861B) 9 Proclus apud Euseb. h. e. III 31, 4 10 Act. 21, 9 12 Euseb. h. e. V 10, 3 16 Origenes apud Euseb. h. e. III 1 17 Syriac. doctrina Apostol. (ed. W. Cureton, p. 33); cf. Nicetas David Paphl. or. VII (Migne 105, 136 D; 140 B—C); Niceph. Call. h. e. II 40 (Migne 145, 861 D)
- 8 ἀπόστολος [MBB¹D¹d¹ δὲ + ὁ ACC¹cD¹d²E εὐαγγέλιον + καὶ κατὰ κεφαλῆς κρεμασθεὶς d¹ ἐν + καὶ ἀθλήσας M 9 μετὰ 10 ὧν] οὐ d¹ ὧν] ὡς ABB¹C¹D¹ 11 ἀπεμνημόνευσεν | μνείαν πεποίηται d¹ 12 ὁ ἀπόστολος [AMBB¹d¹ καλουμένοις] καλοῦσι d² 13 εὐράσμοσι (sic) M 14 Ερβανοπόλει M Όρβανοπόλει d² Οὐρβανοπ. Β Οὐρκανοβόλει C Κορβαν. CE Έλμωρβ. d¹ 15 ᾿Αρμενίας + οὐτος ὁ μακάριος Φίλιππος λέγεται ἔχειν καὶ ἐπτὰ θυγατέρας συνοῦσαι αὐτῷ εἰς τὸ κήρυγμα, καὶ ἐπὶ Δομετιανοῦ σὺν αὐτῷ ταφῆναι αὐτὰς μετὰ θάνατον d¹ 16 δὲ ὁ ἀπόστολος MBB¹ ἀπόστολος] καὶ Δίδυμος d¹ 17 Πέρσεσιν M Γερμανοῖς] Ὑρκανοῖς AC¹D¹d² καὶ Βάκτροις Μάγοις [d¹

τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, τελειοῦται ἐν πόλει τῆς Ἰνδίας Καλάμη τῆ λεγομένη.

- η΄. Ματθαΐος δὲ ὁ εὐαγγελιστης τη έβραζδι διαλέκτω τὸ εὐαγγέλιον παραδοὺς τη ἐν Ἱεροσολύμοις ἐκκλησία κηρύξας τὸν Χριστὸν τελειοῦται ἐν Ἱεραπόλει της Συρίας.
 - θ΄. Ἰούδας δὲ ὁ Ἰακώβου ἐν πάση τῆ Μεσοποταμία κηρύξας τὸν Χριστὸν τελειοῦται ἐν Εδέσση καὶ ἐκεῖ θάπτεται.
- ί. Σίμων δὲ ὁ ἐπικληθεὶς Ἰούδας ἐν Ἐλευθεροπόλει καὶ ἀπὸ Γάζης εως Αἰγύπτου κηρύξας τὸν Χριστὸν θάπτε10 ται ἐν τῆ Ὀστρακίνη πόλει τῆς Αἰγύπτου σταυρωθεὶς ἐπὶ Τραιανοῦ τοῦ βασιλέως.
- ια΄. Ματθίας δὲ ὁ συγκαταριθμηθεὶς τοῖς ενδεκα ἀποστόλοις ἀντὶ Ἰούδα ἐν τἢ πρώτη Αἰθιοπία κηρύξας τὸν Χριστόν, ΰστερον δὲ καὶ ἐν Βρεττανία σταυρωθεὶς ὑπ' αὐτῶν 15 καὶ τελειωθεὶς θάπτεται ἐκεῖ.
 - 1 cf. Heracleon apud Clem. Alexandr. strom. IV 9, 73 8 Papias apud Euseb. h. e. III 39, 15 5 Nicetas David Paphl. or. XI (Migne 105, 233 A—B); Menol. Basilii ad 16. Novembr. (Migne 117, 164 C) 6 cf. Menol. Basilii die 19. Iunii (Migne 117, 504 C); Acta Thaddaei c. 1, 3
 - 1 ἔν τινι πόλει d^1 2 Καλαμιτῆ C Καλαμίτη cp Καλαμητῆ BB^1C λεγομ. + λόγχη ἀναιφεθεὶς AM + παρὰ τῶν ἐγχωρίων Δίδνμος λέγεται ὁ Θωμᾶς διὰ τὸ μετὰ καὶ ἔτερον ἀδελφὸν τεχθηναι, φησὶ γὰρ ὁ ἱστοριόγραφος οῦτως. Θωμᾶς καὶ Ἑλεάζαρος οἱ δίδνμοι d^1 3 ὁ + τελώνης καὶ d^1 4 ἐκκλησία + καὶ $AMBB^1d^1$ 5 Ἱεραπόλει Συρίας] Ἑδέση καὶ ἐκεῖ θάπτεται ἐν Παρθεία d^1 6 ὁ + ἀδελφὸς AM ὁ $\int C^1c$ Ἰακώβον + καὶ ἀδελφόθεος ὁνομαζόμενος d^1 7 Χριστὸν + ἐπὶ Αὐγάρον βασιλέως AM Αἰδέσι d^2 Ἐδέση C Ἑδ. + τῆ πόλει BB^1 ἐκεῖ θάπτεται] αὐτός d^1 8 δὲ + Κανανίτης d^1 ἔπικληθεὶς + καὶ d^1 επικληθεὶς + καὶ d^1 επικρον d^1

ιβ΄. Σίμων δὲ ὁ ζηλωτὴς πᾶσαν τὴν Μαυριτανίαν καὶ τὴν τῶν ᾿Αφρῶν χώραν διελθὼν καὶ κηρύξας τὸν Χριστόν, ὅστερον δὲ καὶ ἐν Βρεττανία σταυρωθεὶς ὑπ᾽ αὐτῶν καὶ τελειωθεὶς θάπτεται ἐκεῖ.

Ταῦτα ἡμῖν ὁ Δωρόθεος ἐξ Ἑλληνικῶν καὶ Ἑβραικῶν το συνήγαγε καὶ παρέδωκε Ῥωμαϊκοῖς ὑπομνήμασιν, ἄπερ ἡμεῖς ὡς χρηστὰ καὶ εὐπαράδεκτα συναγαγόντες ἐμφανῆ πεποιήκαμεν. ὅπως τε ἡ ἔναρξις τῆς ἐπισκοπῆς Κωνσταντινουπόλεως γέγονεν, ἐξ οῖου τε γένους ὁ Μητροφάνης κατήγετο.

Εύρομεν δὲ ταῦτα έν τοῖς ἱστορικοῖς συγγράμμασι τοῦ 10 λεχθέντος θείου ἀνδρὸς Δωροθέου, ὅτι ὁ <math>Σίμων ὁ Κυρη-ναῖος ἐσταυρώθη ὑπὲρ τοῦ <math>Χριστοῦ,

[Περὶ τοῦ προφήτου Ἱερεμίου καὶ τῆς αἰχμαλωσίας Ἱερουσαλήμ]

καὶ ὅτιπεο ὁ Ἱερεμίας ἱερεὺς ὢν καὶ προφήτης θείω 15

11 cf. act. Ioa. c. 98 (Lipsius, Die apokryph. Apostelgesch. II 2, 427) 13 cf. Euseb. praep. ev. IX 39 (Eupolemus)

¹ Σίμων - 4 έκεῖ Παῦλος μετὰ τὴν ἀνάληψιν τοῦ κυρίου μετά ένιαυτον ενα είσηλθεν είς την αποστολήν d? ∠ AaABB¹D² δὲ + ἔτερος ὁ λεγόμενος d¹ 2 τῶν ∠ c ἄφρων + άφικόμενος και κηρύξας B hic finis in Aaa 'AE 5 6 / C¹D¹ δ + μακάριος άρχιερεύς d1 Ελλην. + γλωσσών d1 6 συναγαγών 8 $\tau \varepsilon + \kappa \alpha i C^1 \dot{\eta} \ \text{Evan}[\xi_i \varsigma] \ \text{Example decomposition}$ 9 γέγουεν + και τίς ὁ πρῶτος ταύτην ιερατεύσας d¹ δ] και ήγιασμένος άρχιεφεύς d¹ κατήγετο] έγένετο d¹ 10 εύφομεν — 11 Δωφοθ. | Ταῦτα έν τοῖς συγγράμμασι τοῦ προλεχθέντος ἀνδρὸς Δωροθέου εΰρομεν D'd' ευραμεν C1 10 ταῦτα — τοῦ] ἐκ τοῦ προλεχθέντος $BB^{1}D^{1}d^{1}$ τοῦ + προλεχθέντος C^{1} 11 8 / BB¹B²CC¹D¹E 12 τοῦ Χριστοῦ] αὐτοῦ C^1 Χριστοῦ + δ βαστάσας τὸν στανρὸν αύτοῦ ΒΒ¹ + παρών τότε καὶ ἰδών τὰ ἐπὶ Χριστοῦ ἐν τῷ στανοῷ αὐτοῦ γενόμενα d¹ hic finit D² 13 Sequentia in BB¹B²CC¹c DD¹d¹d²Eep 13—14 / BC¹cD 15 δ / BB¹CC¹DE Ἱερεμ. + ό προφήτης καὶ d¹ ἱερεὺς ὢν καὶ / D προφήτης / Bd²

πνεύματι προθεωρήσας καὶ τὴν τῆς Ιερουσαλὴμ αἰχμαλωσίαν μετὰ τὴν τε ευτὴν Ἰωσίου τοῦ βασιλέως Ἰουδαίας.

[Περὶ τῆς κιβωτοῦ καὶ τῶν ἐν αὐτῃ ἁγίων.]

Αρας την σκηνην την Μωσαϊκην καὶ την κιβωτόν της 5 διαθήκης καὶ πάντα τὰ ἄγια ἐν αὐτῆ καὶ πάντα τὰ σκεύη, ὰ Μωϋσῆς κατεσκεύασεν, ἐλθὼν εἰς τὸ ὄρος Ναβαίου, ἔνθα ὁ Μωϋσῆς αὐτὸς ἐτάφη, εὖρε σπήλαιον κὰκεὶ πάντα ἀπέθετο, καὶ ηὔξατο εὐχήν, ώστε μὴ φανερωθῆναι αὐτὰ ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος, καὶ ἔκτοτε ὁ τόπος ἀγνώριστος ἐγένετο 10 καὶ αὐτοῖς τοῖς ἱερεῦσιν ἄμα τῷ Ἱερεμία ἀποθεμένοις αὐτά.

[Περὶ τῆς θυγατρὸς τῆς Ἡρωδιάδος.]

Έπὶ ὑπατείας Γάλβιν καὶ Σύλλα, ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἀπὸ κρύους παγωθείσης τῆς λίμνης Γεννησαρὲτ ἡ θυγάτηρ τῆς Ἡρωδιάδος κατὰ τέρψιν ἐπὶ τοῦ πάγους ἀπέβαινε. 15 Τοῦ δὲ πάγους διαθρυβέντος τὸ σῶμα αὐτῆς κατεπόθη ὑπὸ

3 2 Maccab. 2, 4-8; vide vitae prophet. sub Ieremia

1 θεωρήσας d^2 καὶ / d^1 τὴν / c^1 2 τοῦ / d^1 Ἰούδας D α CC^1d^2 3 / $BB^1B^2cDd^2$ 4 τὴν Μωσαϊκὴν / B3 L BB'B'cDd' loύδα CC1d2 την πιβ. — 5 διαθήπης καί / D διαθήπης + πυρίου d^1 άγια πάντα L d'd2 6 Μωσης d'd2 Ναβάν BB CC D Ναβάου cEp ό / C1 αὐτὸς / Dd 7 ἐναπέθετο d1 8 φανερωθηναί] εύρεθ ηναι \mathbf{d}^1 αὐτὰ] αὐτὸν \mathbf{e}^1 τοῦ αἰῶνος \mathbf{D} 9 ἄγνωστος $\mathbf{B}\mathbf{B}^1\mathbf{C}^1\mathbf{d}^1$ καὶ — 10 αὐτά \mathbf{D} 9 καὶ — 10 αὐτά] πᾶσιν άνθρώποις, άλλὰ μὴν καὶ αύτοῖς τοῖς συνοῦσιν αὐτοῦ ἱερεῦσιν: σὺν τούτοις οὖν καὶ ταῦτα εὑρήκαμεν d^1 ἱερεῦσι + τοῖς C^1 11 περὶ — 'Ηρ.) σὺν οἰς καὶ ταῦτα εὐρήκαμεν B^1C^1 cp ὁμοίως εὐρήκαμεν D^1d^2 12 ἐπὶ / C^1 ἐν ὑπατεία BD^1d^2 ὑπατίας B^1d^1E Γάλλου BB^1d^2 Γαλλίου D^1 Συλλά C^1 Σύλα C ἐπὶ τούτω τῷ ὑπάτω C τοῦτον τὸν ὑπάτον C 13 ἀπὸ κρύους] ὑπὸ χρύous c παγείσης Β παγωθήσης D1 Γεννεσαρέτ c της λίμνης [d2 12 έπὶ - 15 διαθουβέντος έπὶ τούτων ούν τῆς ἀρχῆς παγωθείσης ύπὸ γειμερινού κρύους τῆς λίμνης Γεννησαρέτ, τῆς δὲ θυγατρός της Ήρωδιάδος κατά τέρψιν έπί τοῦ πάγους τοῖς ποσίν αμα παίζουσα ο πάγος διακλασθείς προνοία θεού d1 πάγους cp έπέβαινε BB^1B^2c διατουβέντος Dd^1d^2 το + μεν d^2 ύπο τ. \tilde{v} δατος / d2

τοῦ δόατος, ή δὲ κεφαλή αὐτῆς ἐκκοπεῖσα ὑπὸ τοῦ πάγους ἄνωθεν ἔμεινεν. Ἡ δὲ Ἡρωδιὰς ἐπὶ τῶν γονάτων αὐτῆς ἀπεθεμένη τὴν κεφαλὴν τῆς θυγατρὸς κλαίουσα ὡμολόγει, ὅτι διὰ τοῦ αἰτήσασθαι αὐτὴν τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ τοῦτο ὑπέμεινεν.

Καὶ Ἡρώδης δὲ κατὰ ταύτην βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων τετραρχήσας ἀπέθανε σκωληκόβρωτος γενόμενος. Ἐκληρονόμησε δὲ τὸν Ἡρώδην ὁ Πιλάτος, καθότι κατ' ὀφθαλμοὺς Ἡρώδου καὶ οι τέσσαρες υίοὶ αὐτοῦ καὶ αὕτη ἡ Ἡρωδιάς, ἐξ ἦς ἔσχεν αὐτούς, σκωληκόβρωτοι γενόμενοι ἐξέψυξαν.

['Αλλὰ καὶ ὁ Ἡρώδης σκωληκόβρωτος περὶ τὰ αἰδοῖα καὶ ὅλου τοῦ σώματος γενόμενος κακινκάκως τὴν ψυχὴν ἀπέρξηξεν. Ὁ δὲ Πιλάτος καθότι κατ' ὀφθαλμοὺς ἰδὼν τοῦ Ἡρώδου καὶ τοὺς τέσσαρας υίοὺς αὐτοῦ σκωληκοβρώτους γενομένους καὶ ἀποψύξαντας ἔλαβε πάντα τὰ αὐτοῦ καὶ 15 ἐκληρονόμησεν αὐτόν, ἀλλὰ καὶ αὕτη ἡ μοιχαλὶς Ἡρωδιὰς ἄμα τοῖς τέσσαρσιν υίοῖς αὐτῆς καὶ τῷ Ἡρώδη σκωληκό-βρωτος γενομένη τὴν ἰδίαν ψυχὴν ἀπέρξηξεν.]

Προκόπιος τοίνυν τις τοῦ πρεσβυτερίου ἢξιωμένος βίφ τε καὶ λόγω εὐσεβείας διαπρέψας καὶ πάση τῆ περὶ τὰς γραφὰς 20 ἐμμελεία τε καὶ ἐμπειρία ἀεὶ ἐνασκηθείς καὶ ἐντετυχηκῶς ταῖς ἱστορικαῖς συγγραφαῖς τοῦ ἀγιωτάτου καὶ μακαριωτάτου ἐπισκόπου καὶ μάρτυρος Δωροθέου, ταῦτα πάντα ἡμῖν ἐγ-

γοάφως καταλέλοιπεν. Χάρις τοίνυν αὐτοῦ τοῖς πόνοις καὶ τῆ ἀθανάτω μνήμη νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

APPENDIX.

5 DE BAPTISMATE APOSTOLORUM ET BMV.

- A = Coisl. 224 saec. X-XI fol. 12 v.
- a = editio Cotelerii.
- B = editio Ducangii e Paris. 1712.
- C = editio Lambecii e Vindob. theol. gr. 34 saec. X-XI.
- 10 D* = editiones fragm. encom. Sophronii in s. Ioannem.
 - D = editio in synaxario CPolit. per Delehaye facta.
 - d = variae lectiones e Coisl. 223 anni 1301.
 - d1 = variae lectiones in Menaeis.
- d² = variae lectiones in textu interpolato chronici Hippolyti
 Thebani (IV 3, 5-13).
 - E* = Ps. Evodii fragm. epistulae "lux" titulatae.
 - E = textus interpol. chronici Hippolyti Thebani V 2, 5.
 - e = Niceph. Call. Xanthop. h. e. II 3 (Migne 145, 757 B).

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΒΑΠΤΙΣΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

'Αποφούντων τινῶν καὶ λεγόντων' ὑπὸ τίνος ἄφα οἱ ἀπόστολοι ἐβαπτίσθησαν; καὶ εἰ μὴ ἐβαπτίσθησαν, πῶς ἐβάπτι-

ζον: καὶ εἰ μὴ παρά τινος κεχειροτόνηνται, πῶς ἐχειροτόνουν; Παρώρμησαν οὖν τὴν ἡμετέραν ταπείνωσιν φιλοπονώτερον περὶ τούτων τὴν ἔρευναν ποιήσασθαι.

Ευρομεν οὖν ἐν τοῖς ὑπομνήμασι τοῦ ἁγίου Σωφοονίου καὶ ἄλλα μὲν πλεῖστα μνήμης ἄξια, ἀλλὰ μὴν καὶ τοῦτο ὅτι το μόνον τὸν ἄγιον Πέτρον ὁ κύριος οἰκείαις χεροὶ ἐβάπτισε,

4 Synax. CPolit. die 8. Mai. (Delehaye 663, 9). Menol. Graecorum, Venetiis 1588, p. δ' (35). Ed. Cotelerius vol. I ed. altera (ed. Clericus), Amstelodami 1724 p. 280 nota 5 fragm. initii, p. 119 aliud fragm. 6—7 cf. Ioa. Mosch. pratum spirituale c. 176 (Migne Patr. gr. 87, 3, 3045) e "libro V hypotyposeon Clementis". Sophronius apud Hippolyt. Theban. Chronicon, textus interpol. IV c. 3, 5—13 (ed. Diekamp p. 20, 15 ff.), cf. Ps. Evodius, epistola $\phi \bar{\omega} c$, apud Hippolyt. Theban. Chronicon, textus interpol. V c. 2, 5 (ed. Diekamp p. 27, 5) et apud Niceph. h. e. II 3 (Migne Patr. gr. 145, 757 B).

p. 160, 18 — 4 Έκ τοῦ ἐγκωμίου Σωφρονίου Ἱεροσολύμων εἰς τὸν θεολόγον μανθάνομεν D (Delehaye p. 663, 11). Ὁ ἐν ἀγίοις πατριάρχης Ἱεροσολύμων Σ. ἐγκωμιαστικὸν λόγον εἰς τὸν μέγιστον θεολόγον Ἰωάννην, συγγραψάμενος διέξεισι ἀ Ἐγκωμιάζων δὲ τὸν εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης Ἱερ. ὁ μέγας Σ., διδάσκει τὴν τοῦ θεοῦ ἐκκλησίαν ἀ² 160, 18 — 5 τοῦτο] Καὶ τοῦτο δὲ ἐμφέρεται ἐν τοῖς τοῦ ἀγίου Εὐωδίου συγγράμμασι, καὶ μᾶλλον ἐν τῷ αὐτοῦ ἐπιστολῷ τῷ λεγομένη "φῶς" ὅτι Ε Ὁ δὲ πολὺς τὰ θεῖα Εὐόδιος ... ἐν τῷ ἐπιστολῷ, ῷν "φῶς" ἐπέγραψε καὶ ταῦτα προστίθησιν e "ὁ Χριστὸς [λέγων e] ἰδίαις χεροὶ τὸν Πέτρον μόνον ἐβάπτισε, Πέτρος δὲ ἀνδρέαν καὶ τοὺς νίοὺς Ζεβεδαίου, ἀνδρέας δὲ καὶ οἱ τοῦ Ζεβεδαίου τοὺς λοιποὺς ἀποστόλους καὶ τοὺς ο΄. Τὴν δὲ θεοτόκον Ε (ἀποστόλων τοὺς δὲ ἑβδομήκοντα e) Πέτρος καὶ Ἰωάννης ὁ θεολόγος βαπτίζουσιν Ε e

Πέτρος δὲ 'Ανδρέαν, καὶ 'Ανδρέας 'Ιάκωβον καὶ 'Ιωάννην' οὖτος δὲ τοὺς λοιποὺς ἀποστόλους καὶ ὅτι τὴν δέσποιναν ἡμῶν θεοτόκον 'Ιωάννης σὺν τῷ Πέτρῳ ἐβάπτισεν' καὶ προθείς, ὅτι ἀνεψιὸς ἡν ὁ θεολόγος τοῦ κυρίου ἡμῶν 'Ιησοῦ 5 Χριστοῦ κατὰ σάρκα.

Ό γὰς Ἰωσὴφ ὁ μνήστως τῆς παρθένου τέσσαρας υίοὺς ἔσχεν ἐκ τῆς βιωτικῆς αὐτοῦ γυναικὸς Ἰάκωβον, Σίμωνα, Ἰούδαν καὶ Ἰωσῆ, καὶ τρεῖς θυγατέρας Ἐσθήρ, Θάμαρ καὶ Σαλώμην ὁμώνυμον τῆ μητρί, ῆν τινα ἐξέδοτο Ἰωσὴφ πρὸς το γάμον τῷ Ζεβεδαίω. Μεθ' ἡς ἔτεκεν ὁ Ζεβεδαίος Ἰάκωβον καὶ τὸν εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην, ὃς τρεῖς μητέρας ἔσχεν ἐπὶ τῆς γῆς τὴν Σαλώμην, ἐξ ἡς καὶ γεγέννηται σωματικῶς:

6 Sophronii encomium; Hippolyt. Theban. Chronicon textus interpol. IV c. 3, 6 (Diekamp p. 20, 9f.); cf. Hippolyt. Theban. Chronicon I c. 6, 1—2 (Diekamp p. 7, 4) codic. aliquot manuscripti. 8 Mt. 13, 55; Mc. 6, 3 9 Encomium Sophronii cf. Origenes comment. in Mt. 142. 144. Vide Diekamp p. 119 nota 1 11 Hippolyt. Theban. Chronicon. textus interpol. IV c. 3, 11 (Diekamp p. 20, 22); Theophylact. com. in Ioa. (Migne Patr. gr. 123, 1136 B)

1 ὁ δὲ Πέτρ. d δὲ \angle AaCDd¹d² 2 οὖτος δὲ] Ἰωάννης δὲ καὶ Ἰάκωβος AaCDd¹d² λοιποὺς + πάντας a καὶ] φησὶ δὲ καὶ τοῦτο AaC τὴν + πανάχραντον AaC δέσποιναν - 3 ἡμῶν | ἀγίαν Ddd¹d² Ἰωάννης - ἐβάπτισεν] Πέτρος καὶ Ἰωάννης ἐβάπτισαν Ddd¹d² Θεοτόκον + καὶ μητέρα τῆς ζωῆς ἡμῶν ὁ Πέτρος σὺν τῷ θεολόγῳ Ἰωάννη aC Ἰωάννης - Πέτρω \angle C + προθεὶς] προστίθησιν AC ἀνέψιος Aa θεολόγος + Ἰωάννης AC κυρίον] σωτῆρος C + 6 ὁ + παρθένον \angle Ddd¹d² μνηστὴρ B τέσσ. + + γυναικὸς] νἱοὺς εἰχε τεσσ. D τέσσαρας νἱοὺς ἔσχε καὶ θυγατέρας τρεῖς, νἱοὺς μὲν d² νἱοὺς ἔσχε τέσσαρας dd¹ + Σιμεών Dd Ἰωσῆν D + 8 καὶ τρεῖς + ἀθ θυγατ. + τήν τε ACDdd¹d² Εσθ. + καὶ τὴν CDdd¹d² Θάμαρ] Μάρθαν Dd¹d² (Diekamp p. 127) καὶ + τὴν Ddd¹d² + τρίτην τὴν C + ὑμώννμον + 11 Ἰωάννην, δς + Ddd¹d² + τρίτην τὴν C + ὑμώννμον + 11 Ἰωάννην, δς + Ddd¹d² + τρίτην τὴν C + ὑμώννμον + 11 Ἰωάννην, δς + Ddd¹d² + τρίτην τὴν C + ὑμώννμον + 11 Ἰωάννην, δς + Ddd¹d² + τρίτην τὴν C + ὑμώννμον + 11 Ἰωάννην, δς + Ddd¹d² + τρίτην τὴν παναγίαν θεοτόκον D (cf. dd¹d²) ἔξέδοτο + ὁ C Ζεβεδάϊῳ C + Δ C + 11 οὖτος ἐπὶ τῆς γῆς τρεῖς μητ. ἔσχηκε Dd πρῶτος ἐπὶ γῆς τρ. μ. ἔσχηκεν + 12 πρώτην τὴν Ddd¹ μίαν μὲν τὴν ACd² γεγένηται + σωματικῶς + Ddd¹d²

5

10

15

20

25.

δευτέραν δέ, ὅτι βροντῆς υίὸς ἐχρημάτισε νοητῶς παρὰ τοῦ κυρίου καὶ τὴν τρίτην τὴν ἁγίαν θεοτόκον πνευματικῶς κατὰ τὸ ἡηθὲν ὑπὸ τοῦ κυρίου ἐπὶ τοῦ σταυροῦ 'Ίδοὺ ἡ μήτηρ σου καὶ αὖθις πρὸς τὴν θεοτόκον ἰδοὺ ὁ υίός σου.

C.

INDEX APOSTOLORUM DISCIPULORUMQUE DOMINI PSEUDO-HIPPOLYTI.

A = Coisl. 120 saec. X fol. 223 v.

B = Paris. 1085 anni 1001 fol. 256.

 $B^1 = \text{Coisl.}$ 258 saec. XI fol. 207 v.

C = Coisl. 296 saec. XII fol. 32.

c = editio Combesis 1648.

D = Vatic. 1506 saec. XIII -XIV fol. 78 v.

E = Paris. 1555 A saec. XIV fol. 186 v.

e = Athous Esphigm. 131 saec. XV fol. 247v.

 $e^1 = \text{Napol. II C 34 saec. XV fol. 72.}$

 $e^2 = Ottob.$ 408 saec. XV fol. 77.

e⁸ = Vatic. 1226 saec. XVI—XVII fol. 35.

e' = Vatic. 1177 saec. XVI -XVII fol. 468.

e⁵ = Vatic. 1862 saec. XVI—XVII fol. 19.

e⁶ = Vallic. 126 saec. XVI - XVII fol. 125.

F = Vallic. 47 anni 1425 fol. 59 v.

f = Laur. plut. 46 cod. 13 saec. XV fol. 61.

 $f^1 = Barbar$. 306 saec. XVI fol. 150 v.

 f^2 = Napol. II et A 27 saec. XVI fol. 312.

g = editio Gallandii 1781.

1 Mc. 3, 17 4 Ioa. 19, 26. 27

1 δέ \angle Ddd¹ δὲ + βροντήν C νοητῶς \angle Ddd¹d² καὶ \angle Ddd¹d² 2 τρίτην + δὲ d² παναγίαν Ddd¹ ἀγίαν + Μαρίαν Dd² Μαρίαν + τὴν D πνευματικῶς \angle Ddd¹d² 3 ὑπὸ] παρὰ d ἐπὶ — σταυροῦ \angle Dd¹d² ἐπὶ — σταυροῦ] ἐν τῷ σταυρῷ d ὡς τῷ σταυρῷ παρειστήπεσαν AC 4 καὶ — σου \angle Ddd¹d² Θεοτόκον] παρθένον C ἰδού] γύναι δέ A γύναι ἰδε C σοῦ + εἰπόντος AC

ΙΠΠΟΛΥΤΟΥ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΙΒ΄ ΑΠΟΣΤΟΙΩΝ, ΠΟΥ ΕΚΑΣΤΟΣ ΑΥΤΩΝ ΕΚΗΡΥΞΕΝ ΚΑΙ ΠΟΥ ΕΤΕΙΕΙΩΘΉ.

- α΄. Πέτρος μεν εν Πόντω και Γαλατία και Καππαδοκία και Βιθυνία και Ίταλία και Άσια κηρύξας το εὐαγ-5 γέλιον, ΰστερον ὑπὸ Νέρωνος εν 'Ρώμη σταυροῦται κατὰ κεφαλῆς, οῦτως αὐτοῦ ὰξιώσαντος παθεῖν.
 - β΄. 'Ανδρέας Σκύθαις. Θράκαις κηρύξας έσταυρώθη έν Πάτραις τῆς 'Αγαίας ἐπὶ ἐλαίας ὄρθιος καὶ θάπτεται ἐκεῖ.
- γ΄. Ἰωάννης δὲ ἐν ἸΑσία ὑπὸ Δομετιανοῦ τοῦ βασιλέως 10 ἐξορισθεὶς ἐν Πάτμω τῆ νήσω, ἐν ἦ καὶ τὸ εὐαγγέλιον
 - 8 1 Petr. 1, 1 5 Ioa. 21, 18 s. Origenes apud Euseb. h. e. III 1, 2; Martyr. Petr. c. 8 et 9; Euseb. demonstr. evangel. III 5, 65; acta Petri et Pauli c. 81 7 Origenes apud Euseb. h. e. III 1 8 Acta Andreae (ed. Lipsius-Bonnet II 1 p. 38, 27). Martyr. Andr. (ib. p. 51, 1). Menol. Basil. (Migne 117, 516); Petr. Chrysol. sermo 133 de s. Andrea 9 Georg. Monach. Hamart. (ed. de Boor II 447, 22—448, 6) 10 Acta Ioa. c. 2. 14 (ed. Bonnet II 1 p. 151, 13); per Prochor. (ed. Zahn p. 45, 1)
 - 1 Ἱππολύτου Δ D Ἱππόλυτος f¹ Ἱππολύτου + μάφτυφος e e e 'Εξήγησις Ίππολύτου Θηβαίου περί των μαθητών του κυρίου Mosq. τῶν L e ιβ'] δώδεκα D'Ee A et B in margine περί τῶν άποστόλων] 2 ποῦ] ἐν ποίοις τόποις ἐκήρυξαν καὶ ἐν ποίοις έτελειώθησαν $\mathbf D$ καὶ ποῦ + καὶ πῶς έτελειώθησαν $\mathbf f^1$ καὶ \perp ποῦ Mosq. 3 numeros in margine habent $B^1De^6f^1$ Σίμων Πέτρος D μεν $\int Df^1$ Πόντω + μεν E Πόντω] Αντιοχεία f^2 4 Βυθυνία f^2 Βηθυνία ΑΕ καὶ Βιθ. (C) Βηθανεία (C) Βιθυν. (C) καὶ (D) 5 νότερον (C) (C) στανρούται] ἐστανρώθη (C) (C) νπὸ (C) (C) επὶ (C) επὶ (C)οωνος σταυρούται D σταυρωθεί ύπο κεφαλής κάτωθεν (sic) f2 6 ούτως - παθείν L Ce παθείν + και θάπτεται έκει ΑΕΕΘΕ1 ούτως — παθείν] ούτος αὐτοῦ ἀξιώσαντος τὸ πάθος f¹ 7 Θράκαις — 8 Άχαίας] 'Ογδοανοίς και Σακαις D Θραξί Ει κηρύξας + τὸ εὐαγγέλιον ΒC ἐσταυρώθη + ὑπὸ Αίγαίου e⁴ 8 ὀρθὸς C 7 — 8 έκεῖ] Άνδρέας ὁ άδελφὸς αὐτοῦ έν Σκύθαις κηρύξας, είτα ἔσταυρώθη ἐν Πάτρες τῆς ᾿Αχαίας ἐπὶ ἐλαίου ὄρθο (sic) f^1 9 D ponit priorem γ΄. Ἰάκωβος. δ΄. Ἰωάννης. δὲ L DE ᾿Ασία +καὶ C ὑπὸ - βασιλέως \angle D Δομετιανοῦ] Δόμνον f^2 10 τῆ νήσω — εὐρέθη] διὰ τὸν λόγον τοῦ κυρίου συνέγραψε εὐαγγέλιον D έν $\hat{\eta}$ \angle F συνέγραψε $e^{3}e^{4}$

10

συνεγράψατο, καὶ τὴν ἀποκάλυψιν ἐθεάσατο, ἐπὶ Τραιανοῦ ἐκοιμήθη ἐν Ἐφέσφ, οδ τὸ λείψανον ζητηθὲν οὐς εδρέθη.

- δ΄. Ἰάκωβος ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐν τῆ Ἰουδαία πηρύσσων ὑπὸ Ἡρώδου τοῦ τετράρχου ἀναιρεῖται μαχαίρα καὶ θάπτεται ἐκεῖ.
- ε΄. Φίλιππος εν Φουγία κηρύξας εν Ίεραπόλει εσταυρώθη κατὰ κεφαλης επὶ Δομετιανοῦ καὶ θάπτεται εκεῖ.
- 5. Βαρθολομαΐος δὲ Ἰνδοῖς, οἶς καὶ τὸ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγέλιον ἐκδεδωκὼς ἐσταυρώθη κατὰ κεφαλῆς καὶ θάπτεται ἐν Ἰλλανῷ τῆς μεγάλης Ἰρμενίας.
- ζ΄. Ματθαῖος δὲ τὸ εὐαγγέλιον εβραϊστὶ γράψας δέδωπεν εν Ἱερουσαλημ καὶ εκοιμήθη εν Ἱερείει τῆς Παρθίας.
- 2 Acta Ioan. per Prochor. (Zahn, Acta Ioan. p. 164, 12). Hipp. Theb. chron. interp. II 5, 5 (Diekamp p. 14, 1) cf. Nicet. David Paphl. or. VI in Ioan. (Migne 105, 124 A); Menol. Basilii die 26. Sept. 3 Hipp. Theb. chron. interp. V 5 (Diekamp p. 30) 4 Act. 12, 1—2 6 Acta Philippi c. 133 (ed. Bonnet II 2 p. 64, 3), c. 137. 138 (p. 70, 3 ss) 8 Euseb. h. e. V 10, 3 9 Acta Philippi c. 137 (ed. Bonnet II 3 p. 69, 15); cf. Menol. Basil. (Migne 117, 161 A) κατὰ κεφαλῆς. Iosephus Rhetor (Lipsius, Die apocr. Apostelgesch. II 2, 105) 11 Papias apud Euseb. h. e. III 39, 15 12 Nicetas Dav. Paphl. or. XI (Migne 105, 233 A—B). Symeon Metaphr. (Migne 115, 820).

- η΄. Θωμᾶς ἐν Πάρθοις, Μήδοις, Πέρσαις, Ύρκανοῖς, Βακτροῖς, Μάργοις κηρύξας ἐλακιδιάσθη τοῖς τέσσαρσι μέρεσιν αὐτοῦ ἐν πόλει Καλαμηνῆ τῆς Ἰνδικῆς καὶ θάπτεται ἐκεῖ.
- δ΄. Ἰάκωβος δὲ ᾿Αλφαίου, κηρύσσων ἐν Ἱερουσαλήμ, ὑπὸ Ἰουδαίων καταλευσθεὶς ἀναιρεῖται καὶ θάπτεται ἐκεῖ παρὰ τῷ ναῷ.
- ί. 'Ιούδας ὁ καὶ Λεββαῖος Αἰδεσινοῖς καὶ πάση Μεσοποταμεία κηρύξας ἐκοιμήθη ἐν Βηρυτῷ καὶ θάπτεται ἐκεῖ. ιο ια΄. Σίμων ὁ Κανανίτης ὁ τοῦ Κλωπᾶ, ὁ καὶ 'Ιούδας, μετὰ 'Ιάκωβον τὸν δίκαιον ἐπίσκοπος γενόμενος 'Ιεροσολύμων, ἐκοιμήθη καὶ θάπτεται ἐκεῖ, ζήσας ἔτη ρκ΄.
- ιβ΄. Ματθίας δὲ εἶς ὢν τῶν ο΄, συγκαταριθμεῖται τοῖς ια΄ ἀποστόλοις καὶ κηρύσσων ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐκοιμήθη καὶ 15 θάπτεται ἐκεῖ.
 - 1 Nicetas Dav. Paphl. or. VII (Migne 105, 136 Dss). Niceph. Call. h. e. II 40 (Migne 145, 861 D) 2 cf. Acta Thomae c. 164 (ed. Bonnet II 2 p. 278, 4. 13); 165 (ib. II 2 p. 278, 21; 279, 19) 5 Hipp. Theb. chron. interp. IV 7 (Diekamp p. 25, 3); secundum Hegesippum apud Euseb. h. e. II 23, 4—6 et Flav. Ioseph. antiqu. 20, 9, 1 8 Acta Thaddaei c. 1. 5. 8 (ed. Lipsius I 276 ss) 10 Hegesippus apud Euseb. h. e. III 32, 1. 3 13 Act. 1, 23; Euseb. h. e. I 12, 3
 - 1 έν] δὲ f^2g Πέρσαις L C Πέρσαις L Καρμανοῖς D 2 έλαπήδη έλογχιάσθη Eg in marg. έλογχιάσθη A έλακιδιάσθη Be^1e^2 λογίσθη (sic) C έλακιδ. -4 έκεῖ L D 2 τέτρασι ee^1f 3 Καλαμίνη be^1 Καλουμένη e Καλαμικῆ e^2e^3 5 κηρύσσων -6 καταλευσθεὶς] ὁ έπικεκλημένος δίκαιος λίθοις ὑπὸ Ἰουδαίων ἐν Ἱεροσολύμοις ἀναιρεῖται D καταλευθεὶς e^1 παρὰ -7 ναῷ L C 8 Ἰούδας D Θαδδαῖος D Λεβραῖος + ὁ καὶ Ἰούδας D Έδεσσηνοῖς Df^2 9 Bηρυττῷ Eee^1 κηρύξας έκεῖ] έπὶ Αὐγάρου βασιλέως Ἐδεσσηνῶν τελευτῷ, θάπτεται δὲ ἐν Bηριτῷ D 10 Κλοπᾶ f^1 Κλεόπα D Κλοπᾶ L ὁ A 12 ἐκοιμήθη έκεῖ L D έκεῖ manu recent. additum ζήσας ἕτη ρκ΄ A ρκ΄ + σταυρῷ ἐμαρτύρησεν ἐπὶ Tραιανοῦ D 13 Ματθ//ος A Ματθαῖος $B^1 C$ ο΄ + μαθητῶν D συναριθμεῖται f^2 14 καὶ 15 ἐκεῖ] ἀντὶ Ἰούδα τοῦ Ἰσκαριότου D

ιή. Παῦλος δὲ μετ' ἐνιαυτὸν ἕνα τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀναλήψεως εἰσῆλθεν εἰς τὴν ἀποστολὴν καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ προῆλθεν ἕως τοῦ Ἰλλυρικοῦ καὶ Ἰταλίας καὶ Σπανίας κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον ἔτη λε΄. Ἐπὶ δὲ Νέρωνος ἐν Ῥώμη τὴν κεφαλὴν ἀποτμηθεὶς θάπτεται ἐκεῖ.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΠΕΡΙ ΤΩΝ Ο ΑΠΟΣΤΟΙΩΝ.

- α΄. Ἰάκωβος ὁ ἀδελφόθεος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων.
- β'. Κλεώπας δ ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων.
- γ΄. Ματθίας ὁ ἀναπληρώσας τὸν τόπον τῶν ια΄ ἀποστόλων.
 - δ΄. Θαδδαίος ὁ τὴν ἐπιστολὴν Αὐγάρω κομίσας.
 - ε΄. 'Ανανίας ὁ βαπτίσας Παῦλον, ἐπίσκοπος Δαμασκοῦ.
 - ς'. Στέφανος δ πρωτομάρτυς.
 - ζ'. Φίλιππος δ τον εὐνοῦχον βαπτίσας.
- η'. Πρόχορος ἐπίσκοπος Νικομηδείας, ὁ καὶ πρῶτος 15 ἐξελθὼν πιστεύσας μετὰ τῶν θυγατέρων αὐτοῦ.
 - θ΄. Νικάνως ἀπέθανεν, ὅτε Στέφανος ἐμαρτύρησεν.
- 3 Origenes apud Euseb. h. e. III 1, 3 4 cf. Rom. 15, 34; 1 Clem. 5 6 Euseb. h. e. II 1, 3 et II 23, 3 ss 8 Hegesippus apud Euseb. h. e. III 32, 3 9 Act. 1, 23 11 Acta Thaddaei c. 1. 5. 8 13—15 Act. 6, 5; 7, 54; 8, 34s; Menolog. Basil. die 28. Iulii. 17 Act. 6, 5
- 1 δὲ -3 προῆλθεν $\[D \]$ 1 Χριστοῦ] κυρίον e^2 3 //λυριποῦ A ἡλιρυκοῦ C 4 Ἱσπανίας D κηρύσσων λε΄ $\[D \]$ 5 ἐν Ῥώμη $\[\]$ $\[C \]$ ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ ἀρξάμενος κηρύσσειν προῆλθεν ἀποτμήθη (sic) καὶ D ἐκεῖ] ἐν αὐτῆ D 6 αὐτοῦ + Ἱππολύτον Ee^2g περὶ τῶν ο΄ ἀποστόλων in margine A περὶ ἀποστόλων $\[\]$ C 8 Κλεωπᾶς Efg 9 ια΄] ἔνδεκα e^2e^3 τόπον τῶν $\[\]$ $\[\iotaβ' \]$ B^1 ; Ee^1 ponit priorem Ananiam, deinde Thaddaeum 11 Ανάρω A Αβάρω e^4 αὕγαρον $B^1e^1e^2$ 12 ἐπίσκοπον B^1Ce^3 Δαμάσκον Ee^1e^2 14 εὐνοὺχ A 15 Πρόχωρος Be^8 ///είας B^1 17 E ponit priorem B^1 . Τίμων, deinde $\[\iota' \]$ Νικάνωρ

- ί. Τίμων ἐπίσκοπος Βόστρης.
- ια΄. Παρμένων επίσκοπος Σόλων.
- ιβ΄. Νικόλαος ἐπίσκοπος Σαμαρείας.
- ιγ΄. Βαονάβας ἐπίσκοπος Μεδιολάνου.
- δ ιδ΄. Μάρχος ὁ εὐαγγελιστὴς ἐπίσχοπος Αλεξανδρείας.
 - ιέ. Λουκᾶς δ εὐαγγελιστής.

Οὖτοι ιε΄ ἐκ τῶν ο΄ τυγχανόντων διασκορπισθέντων ἐπὶ τῷ ἡήματι ὁ εἶπεν ὁ κύοιος ἐἀν μή τις μου φάγη τὴν σάρκα καὶ πίνη μου τὸ αἶμα, οὐκ ἐστίν μου ἄξιος. ᾿Αλλ΄ 10 ὁ μὲν διὰ Πέτρου, ὁ δὲ διὰ Παύλου πάλιν ἐπανακάμψαντες πρὸς κύριον εὐαγγελίζεσθαι καταξιοῦνται, ὑπὲρ οὖ καὶ ἐμαρτύρησαν, ὁ μὲν πυρποληθείς, ὁ δὲ σταυρωθείς ἐπὶ ἐλαίας.

- ις'. Σίλας ἐπίσκοπος Κορίνθου.
- ιζ΄. Σιλουανὸς ἐπίσκοπος Θεσσαλονίκης.
- 15 ιη΄. Κρίσκης ἐπίσκοπος Καρχηδόνος ἐν Γαλλίαις.
 - ιθ΄. Ἐπαινετὸς ἐπίσκοπος Καρθαγένης.
 - κ΄. 'Ανδρόνικος ἐπίσκοπος Παννονίας.
 - κα΄. 'Αμπλίας ἐπίσκοπος 'Οδύσσου.
 - κβ΄. Οὐοβανὸς ἐπίσκοπος Μακεδονίας.
- 20 κγ΄. Στάγυς ἐπίσκοπος τοῦ Βυζαντίου.
 - κό. Βαρσαβάς ἐπίσκοπος Ἡρακλείας.

1 Act. 6, 5; Menolog. die 30. Ianuar 2 Act. 6, 5; Menolog. die 2. Mart. 3 Act. 6, 5 4 Menolog. die 11. Oct., cf. Hieron. ad Eustoch. ep. 108 8 Ioa. 6. 53 13 Menolog. die 30. Iul. 14 2 Cor. 1, 19; 1 Thess. 1, 1 15 Euseb. h. e. III 4, 8; Ap. Constit. VII 46, 13; encomium (AA. SS. Iunii V 416) 16 Dehinc testimonia vide in textu A

1 Σίμων Be^1e^2 Τιμόθεος E 2 Παρμενᾶς B^1f^1g βαρμενᾶς e^1 Σολῶν e^1e^3 3 ι β΄. d $\int_{\mathbb{R}} B$ 4 ///διολάνον E 5 in margine etiam Μάρκος E 7 οὖτοι + οἱ Ee^1f^1 ι ε΄] οἱ δύο τυγχάνοντες ἐκ τῶν ο΄ διασκορπισθέντες Ee^1 8 δ] ώ Ee^1 κύριος] Χριστός Ee^1f^1 9 πίει A 11 καταξιοῦνται e^1e^2 13 Σιλᾶς Ee^1f^2 15 Καρχηδόνος] Κάρχης e^3 Γαλίαις Ee^1e^2 16 Ἐπαίνετος g 21 Βαρσάβας e^1 Βαρνάβ. g

10

15

κέ. Φύγελλος ἐπίσκοπος Ἐφέσου καὶ τὰ Σίμωνος ἐφρόνησεν.

κς΄. Έρμογένης, οὖτος ὁμόφρων αὐτοῦ γέγονεν.

κζ΄. Δημάς καὶ οὖτος ιερεὺς ειδώλων γέγονεν.

κη΄. 'Απελλης ἐπίσκοπος Σμύονης.

κθ΄. 'Αριστόβουλος ἐπίσκοπος Βρεττανίας.

λ'. Νάρκισσος ἐπίσκοπος 'Αθηνῶν.

λα΄. Ἡρωδίων ἐπίσκοπος Ταρσοῦ.

λβ΄. "Αγαβος ποοφήτης.

λγ΄. 'Ροῦφος ἐπίσκοπος Θηβῶν.

λό΄. 'Ασύγκριτος ἐπίσκοπος 'Υρκανίας.

λε΄. Φλέγων ἐπίσκοπος Μαραθώνος.

λς'. 'Ερμης ἐπίσκοπος Δαλματίας.

λζ΄. Πατρόβουλος ἐπίσκοπος Ποτεόλων.

λη'. Έρμας ἐπίσκοπος Φιλίππων.

λθ΄. Λίνος ἐπίσκοπος Ῥώμης.

μ'. Γάιος ἐπίσκοπος Ἐφέσου.

μα'. Φιλόλογος ἐπίσχοπος Σινώπης.

μβ΄. μγ΄. 'Ολυμπᾶς καὶ 'Ροδίων ἐν 'Ρώμη ἐμαοτύρησαν.

μδ΄. Λούκιος ἐπίσκοπος Λαοδικείας Συρίας.

με΄. Ἰάσων ἐπίσκοπος Ταρσοῦ.

μς΄. Σωσίπατρος ἐπίσκοπος Ἰκονίου.

μζ΄. Τερέντιος ἐπίσκοπος Ἰκονίου.

μή. Έραστος ἐπίσχοπο; Πανεάδος.

2 ἐφώρισεν Α ἠφόρισεν Β ἐφόρησεν e³ ἐφρόνησεν δὲ τὰ τοῦ Σίμωνος e¹ 3 Ἑρμογένης + καὶ e¹ 4 Δῆμας Α Δήμας e¹ 6 Βρετανίας f¹ 8 Τάρσον BB^1CDEe^1 10 'Ρούφων Ae^1 12 Μάρθων Ae^1 13 ἐρμίς A 14 Ποτύλων Ae^3 Ποτιόλων B^1 Πατροβᾶς e¹ 15 Φιλιππωνπόλεως Ce^1 18 Σινόπης Ae^3 19 καὶ A ἐμαρτύρησαν + σὰν τῷ Παύλῳ in margine A in textu Ee^1 20 Λαοδικ. Συρ.] 'Ολυμπιάδος e^3 21 'Ιάσων suprescript. in A Ταρσοῦ] Συρίας e^2 22 Εἰκονίον Ae^3 23 μ ς' — 'Ικονίον Ae^3 A0 Γκονίον A1 Γέρτιος A1 Γκονίον A2 A2 Γκονίον A3 A3 Γκονίον A4 Γκονίον A5 A4 Γκονίον A6 A7 Γκονίον A6 A8 Γκονίον A8 A9 Γκονίον A9 A9 Γκονίον A9 A9 Γκονίον A1 Γκονίον A1 Γκονίον A1 Γκονίον A2 A1 Γκονίον A2 A1 Γκονίον A3 A3 Γκονίον A4 Γκονίον A5 A1 Γκονίον A6 A1 Γκονίον A6 Γκονίον A8 A1 Γκονίον A9 A1 Γκονίον A1 Γκονίον A1 Γκονίον A1 Γκονίον A1 Γκονίον A2 A1 Γκονίον A2 A1 Γκονίον A1 Γκονίον A2 A1 Γκονίον A2 A1 Γκονίον A3 A1 Γκονίον A3 A1 Γκονίον A5 A1 Γκονίον A1 Γκονίον A3 A1 Γκονίον A1 Γκονίον A1 Γκονίον A2 A1 Γκονίον A2 A1 Γκονίον A1 Γκονίον A1 Γκονίον A2 A1 Γκονίον A2 A1 Γκονίον A2 A1 Γκονίον A3 Γκονίον A4 Γκονίον A5 A1 Γκονίον A5 A1 Γκονίον
- μθ΄. Κούαφτος ἐπίσκοπος Βηφύτου.
- ν'. 'Απολλώς ἐπίσκοπος Καισαφείας.
- να΄. Πέτρος ἐπίσκοπος Κονίας.
- νβ΄. Σωσθένης ἐπίσκοπος Κολοφωνίας.
- 5 νγ΄. Τυχικός ἐπίσκοπος Κολοφωνίας.
 - νδ΄. Ἐπαφρόδιτος ἐπίσκοπος 'Ανδριακής.
 - νέ. Καϊσαρ ἐπίσκοπος Δυδύαχίου.
 - νς΄. Μάρκος δ ἀνεψιὸς Βαρνάβα, ἐπίσκοπος ᾿Απολλωνίας.
- 10 νζ΄. Ἰοῦστος ἐπίσκοπος Ἐλευθερουπόλεως.
 - νή'. 'Αρτεμάς ἐπίσκοπος Λύστρας.
 - νθ΄. Κλήμης ἐπίσκοπος Σαρδινίας.
 - ξ΄. 'Ονησίφορος ἐπίσκοπος Κορονίας.
 - ξα΄. Τυχικός ἐπίσκοπος Καλχιδώνος.
- 15 ξβ΄. Κάρπος επίσκοπος Βηρύτου τῆς Θράκης.
 - ξή. Εὐοδος ἐπίσκοπος 'Αντιοχείας.
 - ξό'. 'Αρίσταρχος ἐπίσκοπος 'Απαμείας τῆς Συρίας.
 - ξε΄. Μάρκος καὶ Ἰωάννης δμοίως ἐπίσκοπος Βιβλουπόλεως.
- 20 ξς΄. Ζηνᾶς ἐπίσκοπος Διοσπόλεως.
 - ξζ΄. Φιλήμων ἐπίσκοπος Γάζης.
 - ξη΄. 'Αρίσταρχος, ξθ΄. Πούδης, ο΄. Τρόφιμος, ὅστις σὺν Παύλφ ἐμαρτύρησεν.
 - 1 Βηφυτοῦ $B^{1}e^{1}$ βιζόντου A 3 Πέτρος lacuna B^{1} Πέτρος Κονίας] Κηφᾶς $E^{1}f^{1}f^{2}g$ post να΄ lacuna C 5. 14 Τύχικος $E^{1}g$ 6 ἀνδρακίου e^{3} 8 ὁ \angle $B^{1}Eef^{1}$ 11 Λύστρας additum in A a correctore 13 Κορωνείας e^{1} Κορώνης $E^{1}g$ 14 Καλχηδόνος $B^{1}E$ Χαλκηδ. g 15 Βηρύτου] Βεροίας a correctore additum in A βεροίας E^{1} 17 τῆς Συρίας \angle $BB^{1}E^{1}f^{2}$ 18 Μάρκος + ὁ $BB^{1}Ee^{1}g$ όμοίως \angle e^{1} ἐπίσκοποι e^{1} 20 διοπόλεως E^{1} 21 Φιλήμων] Φιλίππων e^{3} 22 ἀρίσταρχος + ἐπίσκοπος e^{1} Σπούδης + ἐπίσκοπος e^{1} ὅστις \angle e^{1} Τρόφιμος] Τυχικὸς ἐπίκοπος Κολοφωνίας e^{6} σὰν + τῷ AEe^{1} 24 ἐμαρτύρησεν + οά΄. Τίμων, οβ΄. Νίγερ $e^{3}e^{4}e^{5}e^{6}$ In $e^{3}e^{4}e^{5}e^{6}$ In $e^{3}e^{4}e^{5}e^{6}$

D.

INDEX ANONYMUS GRAECO-SYRUS.

A = Vatic. 2001 saec. XII fol. 302 v.

B = Vatic. 1506 saec. XIII—XIV fol. 78 v.

TA ONOMATA TON AFION KAI ENDOEON AHODTOAON 5 TON $\overline{1B}$ KAI HOT EDIDAEAN KAI HOD ETELEIOHEAN.

- α΄. Πέτρος ἀπὸ Βιθσαϊδᾶ, οὖτος γενόμενος ἐπίσκοπος πρῶτον ἐν ἀντιοχεία, ἔπειτα δὲ ἐν Ῥώμη. Ἐκεῖ τελειοῦται ὑπὸ Νέρωνος σταυρωθεὶς κατακέφαλος.
- β΄. Παῦλος ἀπὸ Ταρσοῦ τῆς Κιλικίας ἀναστραφεὶς ἐν 10 Ἱεροσολύμοις ὑπὸ Γαμαλιήλ, ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ μέχρι τοῦ Ἰλλυρικοῦ κηρύξας ἐν Ῥώμη ὁμοίως τελειοῦται.
- γ΄. 'Ανδοέας ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου, κηρύξας ἐν τῆ Ελλάδι εἰς Πάτρας τελειοῦται ὑπὸ τοῦ Αἰγεάτου.
 - δ΄. Ἰωάννης ὁ εὐαγγελιστής.
- ε΄. Ἰάκωβος ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, υίοὶ Ζεβεδαίου ταὐτοῦ ὑπάρχοντος ὁ μὲν Ἰάκωβος ὑπὸ Ἡρώδου τελειοῦται ξίφει, δ δὲ Ἰωάννης ἐν Ἐφέσω ἐτελειώτησεν μετὰ ξη΄ ἔτη μετὰ τὴν κυρίου ἀνάληψιν.
- 7 Ioa. 1, 44; Euseb. h. e. III 36, 1; chronicon ad ann. 40; cf. Act. 12, 3 9 Ioa. 21, 18 s. Origenes apud Euseb. h. e. III 1, 2; Mart. Petr. c. 8 et 9; Euseb. demonstr. evang. III 5, 65; acta Petri et Pauli c. 81 10 Act. 22, 3 11 Origenes apud Euseb. h. e. III 1, 3 13 Ioa. 1, 40 14 Acta Andr. (ed. Bonnet II 1 p. 38, 27); Martyr. Andr. (ibidem p. 51, 1) 16 Mt. 4, 21 17 Act. 12, 1—2 18 Polycrates apud Euseb. h. e. V 24; Euseb. theophan. IV 6. Acta Ioan. 115 (ed. Bonnet II 1, 215, 1—4) 19 Hieronymus et alii; vide P. Corssen, Monarchian. Prologe zu den vier Evangelien. T. u. U. XV 1, 1896, p. 81
- 5 Τὰ \int Α Α Αλλη τάξις. Τὰ B 6 ποῦ] πῶς B ἐτελιώθησαν B 7 Βιθσαϊδά B 9 κατὰ κεφαλῆς B 12 τελειοῦται] τελευτᾶ ὑπὸ Νέρωνος ξίφει B 14 Αἰγεάτου + ὀρθῶς σταυρωθείς B 15 εὐαγγελιστὴς + μετέστη ἐν Ἐφέσω B 16 ταὐτοῦ] ἐξ αὐτῶν ὁμοίως Bιθσαϊδαῖοι B 18 ἐτελειώτησεν] μετέστη B

- 5΄. Φίλιππος έξ αὐτῆς ὁμοίως Βιθσαιδᾶ, ἐν Ἱεραπόλει μαρτυρεί.
- ξ΄. Σίμων ὁ ζηλωτής, ὁ ἀπὸ Κανᾶν τῆς Γαλιλαίας ἐν Βοσπόρω τῆς Ἰβερίας ξίφει τελειοῦται.
- η΄. Βαρθολομαῖος ἐν ᾿Αρβανοπόλει τῆς Ἁρμενίας σταυουῦται.
- θ΄. Θωμᾶς ὁ καὶ Ἰούδας ἀπὸ Ναζαφὲτ ἐν Ἰνδία τῆ παλαμήτιδι τελειοῦται περιδαφείς.
- ί. Ματθαΐος ὁ τελώνης ὁ καὶ εὐαγγελιστής, ἐν Ἡρη 10 τῆς Παρθίας τελειοῦται λίθοις.
 - ια΄. Ἰούδας ὁ ἀδελφὸς Ἰαπώβου ἐν Ῥεβὲκ τῆ Βλεμμοίφ ἀναφτηθεὶς καὶ τοξευθεὶς τελειοῦται.
 - ιβ΄. Ἰάπωβος ὁ ᾿Αλφαίου υίὸς ἐν Ἰνδία τῆς Μαομαφικῆς σκελόκλαστος.
- 15 Αί μὲν οὖν τῶν δώδεκα ἀποστόλων τοῦ κυρίου αὖται αἱ προσωνυμίαι.
 - Αί δὲ τῶν ἐβδομήποντα δύο μαθητῶν τοῦ πυρίου, αί ἐν τῷ πατὰ Λουκᾶν εὐαγγελίω μνημονευομέναι προσωνυμίαι αὖταί εἰσιν.
- 20 α΄. Ἰάκωβος ὁ δίκαιος, ὃς καὶ ποῶτος ἐν Ἱεροσολύμοις ἐπεσκόπευσεν, ὁ ἀδελφὸς τοῦ κυρίου κατὰ σάρκα.
 - 1 Ioa. 1, 44 2 Acta Philippi c. 133 (ed. Bonnet II 2 p. 64, 3) 4 Epiphanius monach. vita Andreae (ed. Dressel p. 67). Moses Khoren. 5 Acta Philippi c. 137 (ed. Bonnet II 2 p. 69, 15) 8 Confusio cum martyrio Bartholomaei c. 9 10 vgl. Lipsius, Apocr. Apostelgesch. II 2, 130 Nota 1 11 traditio Armeniaca 13 Nicetas David Paphl. or. VIII (Migne 105, 157 C); Niceph. Call. h. e. II 40 (Migne 145, 864 B) 10 Hegesippus apud Euseb. h. e. II 1, 3 et II 23, 4—6
 - 1 Βιθσαϊδαΐος Β 3 Κανᾶ Β 4 Εἰβερίας Α 5 'Αρβάνω πόλει Α 7 'Ιούδας] Δίδυμος Β παλαμήτιλι] Καμίτιδι Β 8 περιδαρείς] λογχευθείς ὑπὸ παρανόμου ἀνδρῶν in margine περιδαρείς ἔνθα Β΄ 9 "Ηρη] Εἴρει Β 10 λίθοις] δὲ πυρός Β 11 ὁ Δ Β 13 νίὸς Δ Β 14 σκελέμματος Β 15 ιβ' Β 20 πρῶτος — 'Ιεροσολύμοις] 'Ιεροσολύμων Β

15

- β. Ματθίας ό συγκαταψηφισθείς μετά τῶν ενδεκα.
- γ΄. Ἰωσηφ ὁ καὶ σὺν αὐτῷ τοῦ κλήρου ηξιωμένος.
- δ΄. Ἰωσὴφ ὁ ἀπὸ ἸΑριμαθίας ὁ αἰτησάμενος πρὸς ταφὴν τὸ δεσποτικὸν σῶμα.
 - έ. Μάρχος δ εὐαγγελιστής.
- ς'. Βαρνάβας ὁ ἀνεψιὸς αὐτοῦ, καθῶς ἡ Πέτρου δηλοῖ ἐπιστολή.
 - ζ'. Λουκᾶς.
- η΄. Κλεώπας καὶ οί εἰς Ἐμμαοῦμ ποοευόμενοι κάκεῖ τὸν Ἰησοῦν θεασάμενοι.
- θ΄. Σένεκας, οὖ καὶ ἐπιστολαὶ σώζονται ποὸς τὸν ἀπόστολον Παῦλον.
 - Οἱ ἐν ἀντιοχεία ὄντες, καθῶς ἡ βίβλος τῶν πράξεων δηλοῖ.
 - ί. Συμεών δ καὶ Νίγεο.
 - ια΄. Λούκιος ὁ Κυρηναῖος.
 - ιβ΄. Μαναήν ὁ σύντροφος Ἡρώδου.
- ιγ΄. Σωσθένης ὁ ἄμα Παύλφ ἐν ταῖς πρὸς Κορινθίους ἐπιστολαῖς.

1 Act. 1, 23

2 ήξιωμένος + ὁ καλούμενας Βαρσαβᾶς ἐπεκλήθη δὲ Ἰοῦστος δ λεγόμενος 'Ιησούς έν τη προς Κολοσσαείς πράξει Β 5 ε΄ — 8 Λουκᾶς] ε΄. Κλήμης ὁ 'Ρωμαΐος μαθητής Πέτρου. ζ΄. Μάρκος δ εὐαγγελιστής, Αίγυπτίοις καὶ Άλεξανδοεῦσι κηρύσσει τὸ εὐαγγέλιον, τελειούται εν Άλεξανδρεία οἰκήσας εν τοῖς Καπιτάνοις, θάπτεται δε εν τοῖς <β>ουκόλου τῷ μαρτυρίῳ μετὰ Ἰούκτορος. ένθα και πάντες οι επίσκοποι κείνται οι πρό Θεωνά, ετελειώθη ύπὸ Καλοδίων συρόμενος, τὸ δὲ σῶμα αὐτοῦ πυρὶ μετὰ θάνατον ζ΄. Ἰωάννης έλέγετο νίὸς Μαρίας έν ταῖς πράξεσι τῶν ἀποστόλων, τοῦτον υίὸν ἡ Πέτρου δηλοῖ ἐπιστολὴ ἡ πρώτη. ς'. Ιάσων, Απολλώς δ Άλεξανδρεύς Β 9 Κλεόπας Β οί] δ ... πορευόμενος . . . θεασάμενος Β 11 Σένεκας — 12 Παῦλον] Αρχιππος έκ της πρός Κολοσσαείς έν α' Β 12 in margine 5. δ΄. ι΄. ια΄. ιβ΄. ιγ΄. έκ τῶν πράξεων Β 14 καὶ] ἐπικαλούμενος Β 15 ια - Κυρηναΐος \angle B 16 Μαναήν + τε B Hρώδου + τοῦ 17 έν - 18 έπιστολαῖς] ἀρχισυναγωγός Κρῖσπος τετράρχου Β έλέγετο Β

- ιδ΄. Κηφᾶς ον ήλεγξε Παῦλος εν 'Αντιοχεία' ου γάρ εστιν ο μέγας Πέτρος, καθῶς Κλήμης μορτυρεῖ εν τῷ πέμπτω λόγω τῶν ὑποτυπώσεων καὶ Εὐσέβιος εν τῷ ἐκκλησιαστικῷ ἱστορία.
- 5 ιε΄. Θαδδαῖος ὁ τὸν Αὔγαρον θεραπεύσας, οὖ καὶ ίστορία σώζεται.
 - ις΄. Έρμας ὁ καὶ ποιμήν, περὶ οὖ Παῦλος Ῥωμαίους ἐπιστέλλων ἀσπάζεται καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ πάντας, ὧν εἶς ἡν οὖτος.
- 10 ιζ΄. 'Ανδρονίπος. ιη΄. 'Ιωνίας. ιθ΄. 'Αμπλίας. κ΄. Οὺρβανός. κα΄. 'Ρωδίων. κβ΄. 'Ασύγκριτος. κγ΄. 'Ιάσων, περὶ τούτου λέγει ὁ Παῦλος, πρὸ αὐτοῦ γεγονέναι ἐν Χριστῷ.

Οί έπτα διάκονοι ών είσιν ούτοι.

- κδ΄. Στέφανος. κε΄. Φίλιππος. κς΄. Πρόχορος. κζ΄. Τί15 μων. κη΄. Νικάνωρ. κθ΄. Παρμενᾶς. λ΄. Νικόλαος μαρτυρεῖ ἡ βίβλος τῶν πράξεων λέγουσα συναγαγόντες οἱ ιβ΄
 τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν, οἱ ἀποσταλέντες ἐν 'Αντιοχεία μετὰ
 Βαρνάβα καὶ Παύλου.
- λα΄. Ἰούδας. λβ΄. Σίλας. λγ΄. Σιλουανός μεθ' οὖ Παῦ20 λος Θεσσαλονικεῦσι γράφει. λδ΄. Σίμων ὁ τοῦ Κλοπᾶ΄ περὶ
 οὖ τὸ κατὰ Ἰωάννην μέμνηται οὖτος γέγονεν ἐπίσκοπος
 τῶν Ἱεροσολύμων, καὶ ἐμαρτύρησεν ἐπὶ Δομετιανοῦ τοῦ βασιλέως ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀποτμηθεὶς ἐν Καισαρεία τῆς
 Παλαιστίνης.
- 25 λε΄. Μυάσων ὁ Κύπριος, περὶ οὖ ἡ βίβλος τῶν πράξεων μέμνηται λέγουσα ἀρχαῖον αὐτὸν εἶναι μαθητήν.
 - λς΄. "Αγαβος ὁ ἐπὶ Παῦλον προφητεύσας διὰ τῆς ζώνης.
 - 2 μαρτυρεί] ἰστορεί B 5 οὐ] ῷ B 8 ὧν 9 ούτος \bot B 10 Ανδρόνικος + ἐν τῆ πρὸς Ὑρωμαίους B 11 κα΄. Ἡρωδίων B Ἰάσων] Φιλόλογος B 13 διάκονοι + τῆς χάριτος B 15 λ΄. Νικόλαος \bot B 19 Σίλας] Θίμι/// B 20 γράφει + Ἐπαίνετος ἐν τῆ πρὸς Ῥρωμαίους B Σίμων 24 Παλαιστίνης] λδ΄. ⟨desunt tria verba⟩ α΄. Φιλήμων B

- λζ΄. 'Ανανίας ό τὸν Παῦλον βαπτίσας ἐν Δαμασκῷ.
- λη΄. Ἰγνάτιος δ γενόμενος ἀντιοχείας ἐπίσκοπος ἡ αὐτοῦ ἐπιστολὴ μαφτυφεῖ, ἢν ἀπέστειλεν ἀντιοχεῦσιν, ὁπότε ἀπήγετο ἐν Ῥώμη μαφτυφῆσαι ὑπὸ Τφαιανοῦ θηφίοις εἰς βωφᾶν κατακριθείς.
- λθ΄. Σίμων ὁ Κυρηναῖος ὁ ἀγγαρευθείς, ἵνα ἄρη τὸν σταυρὸν τοῦ Ἰησοῦ καὶ οί τούτου υίοί.
- μ΄. Ροῦφος. μα΄. 'Αλέξανδρος. μβ΄. Ναθαναὴλ δ γραμματεύς, ὁ εἰπὼν' ἐκ Ναζαρὲτ δύναταί τι ἀγαθὸν εἶναι;
- μγ΄. Νικόδημος ὁ Φαρισαῖος. μδ΄. Κλοπᾶς καὶ οἱ ἀδελ- 10 φοὶ αὐτοῦ. με΄. Ἰωσήφ. μς΄. Ἰάκωβος. μζ΄. Ἰούδας. μη΄. Σίμων. μθ΄. Σίμων ἕτερος, παρ' ὧ ἐξενίσθη ὁ ἅγιος Πέτρος ἐν Ἰόππη.
- ν΄. Λουκᾶς ὁ ἰατρὸς 'Αντιοχεὺς ὁ καὶ εὐαγγελιστής, ὡς τὰ παρ' αὐτοῦ γραφέντα μηνύει.
- να΄. Βαρνάβας, οὖ καὶ ἡ ἐπιστολὴ σώζεται, ὅτι δεδεμένος ἐν Ῥώμη ἀνήχθη μετὰ τὴν τελευτὴν Παύλου κἀκεῖ τελειοῦται.

Τούτων τῶν προγεγραμμένων τοῦ κυρίου μαθητῶν τὸ ὅντως ἐστὶν ἀκριβῶς εἰδέναι ἐκάστου τὴν προσωνυμίαν, ἐο τοῦτο μὲν ἐκ τῶν ἀγίων γραφῶν, τοῦτο δὲ ἐξ ἀρχαίων ίστο-ριογράφων, τινῶν δὲ καὶ ἐπιστολαὶ σώζονται, [καθὼς τὴν μαρτυρίαν ἐσήμανεν], τῶν δὲ λοιπῶν κατὰ τὰ ὀνόματα εύρο-μεν ἐν ἀντιγράφω τινὶ κείμενα οὕτως.

5 κατακριθείς + έν α΄. Εὔοδος ἢ Εὔβουλος ἐν τῇ πρὸς Τιμόθεον Β 6 Σίμων — 10 Φαρισαῖος] ἐν α΄. Ἐπαφρᾶς ἢ Ἐπαφράδιτος ἐν τῷ πρὸς Κολυσσαεῖς. μ΄. ////τος πρὸς Κορινθίους α΄. μα΄. Ζηλᾶν (sic) τὸν νομικὸν πρὸς Τίτον. μβ΄. Λῖνον Β 10 μδ΄. — 15 μηνύει] μδ΄. Πούδην πρὸς Τιμόθεον β΄. με΄. με΄. Τύχικος ἢ Τρόφιμος οἱ ᾿Ασιανοί. μβ΄. Σώπατρος Κυρηναῖος ἢ Σωσίπατρος. μη΄. Ὑνησίφορος. μδ΄. Μάρκος ὁ ἀνεψιὸς Βαρνάβα ἐν τῷ πρὸς Κολοσσαεῖς. ν΄. Σίμων Βυρσεύς (sic), παρ' οδ ἐξενίσθη ὁ ᾶγιος Πέτρος ἐν Ἰόπη Β 16 να΄. + Ἰωσὴς ὁ καὶ Β 22 καθὼς — ἐσήμανεν glossa in Α

νβ΄. Ἰωάννης, ὂν καλοῦσι πατήο. νγ΄. Βαοσάββας. νδ΄. Στέφανος.

Οί μὲν ἀδελφοί, οἱ ἄμα Πέτοω ⟨ἀνῆλθον⟩ ἐν Καισαρεία ἀπὸ Ἰόππης. νε΄. Χαρίσιος. νς΄. Μίλιγγος. νζ΄. Γαῖος. 5 νη΄. ⟨Ά⟩κύλας. νθ΄. Φλέγων.

Οί ᾶμα Κοοίνθ[ί]ω ἀποστατήσαντες, ὅτι αὐτὸς [εἰς] Κόοινθος γέγονεν αἰρεσιάρχης ἐκ τῶν οβ΄ μαθητῶν, ὑπάρχων καὶ συναπήχθησαν αὐτῷ ἕτεροι ἕνδεκα, ὧν τὰ ὀνόματά ἐστιν ταῦτα.

10 α΄. Κόρινθος. β΄. Εὖρων. γ΄. ᾿Απέλλης οὺχ ὁ δόκιμος.
δ΄. Συμεών. ε΄. Λευίς. ς΄. Μακουβᾶς. ζ΄. Κλέων. η΄.
Συριανός. Θ΄. Κάνδαρος. ι΄. Κλέων ἕτερος. ια΄. Δημᾶς.
ιβ΄. Νάρκισσος.

Περὶ τούτων φασὶν λέγειν τὸν ἄγιον Ἰωάννην, ὅτι ἐξ ἡμῶν ἐξῆλθον εἰς τινά μέν, ἀλλ' οὐκ ἦσαν ἐξ ἡμῶν καὶ τὸν ἄγιον Παῦλον ἀποκλαίειν αὐτοὺς ψευδαποστόλους καὶ ἐργάτας δολίους. Τούτων οὖν ἀποστατήσαντες οἱ μακάριοι ἀπόστολοι ἐξελέξαντο ἀντ' αὐτῶν τούτους τοὺς ὑποκειμένους, ἵνα ὁ ἀριθμὸς τῶν οβ΄ μὴ διαφθαρῆ, ὥσπερ καὶ ἀντὶ 20 Ἰούδα ἀντεισήχθη Ματθίας ἔστιν δὲ τὰ ονόματα αὐτῶν ταῦτα.

α΄. ἀπέλλης ὁ δόπιμος. β΄. ἀζμοπλίας. γ΄. Οὐοβανός. δ΄. Στάχυς. ε΄. Πούπλιος. ε΄. ἀριστόβουλος. ξ΄. Στέφανος οὐχ ὁ Κορίνθιος. η΄. ἀροδίων ὁ Ναρκίσσου. Θ΄. 'Ροῦφος. 25 ι΄. 'Ολυμπᾶς.

Δώδεκα μεν εξεβλήθησαν, δέκα δε αντεισήχθησαν, δι' ην αιτίαν οὐκ ἴσμεν. 'Εν τοῖς άγίοις δε εὐαγγελίοις, εἴς τινα μεν

¹ Ἰωάννης — 5 Φλέγων] Κούαφτος ἐν τἢ πρὸς Ῥωμαίους. νγ΄. ἀχαικός. νδ΄. Στεφανᾶς ἐν τἢ πρὸς Κορινδίους α΄. νε΄. Ἐνήτιμος ἢ Νάρκισσος. Γάτος (ἐν πράξεσιν). ἀρίσταρχος Μακεδών πρὸς Κορινδίους. Κάρπος. νη΄. ἀκύλας ὁ Πρισκύλλας πράξ. νδ΄. Φλογέας ἢ Φλέγων. νζ΄. Ἑρμᾶς Β 3 //λθον Α 6 Multa illegibilia in Β 8 συναπείχδ. Α 23 Πριστόβουλος Α

άντίγραφα περιέχει οβ', είς δὲ ετερα ο΄ μόνον καὶ πάλιν, οδτοι γενναίως τοις ψευδαποστόλοις αντηγωνίζοντο, διά τουτο δ μακάριος Παῦλος συνεργούς αὐτούς ἐν Χριστῷ καλεῖ.

\mathbf{E} .

INDEX APOSTOLORUM DISCIPULORUMQUE DOMINI IN PSEUDO-SYMEONIS LOGOTHETAE CHRONICO ASSERVATUS.

A = Paris. 1712 saec. XIV fol. 64, exarat. a Gelzer.

B = Paris. 1712 saec. XIV fol. 64, collatio a Schoene facta.

ΟΙ ΛΟΙΠΟΙ ΙΒ ΑΠΟΣΤΟΛΟΙ.

10

- α΄. Πέτρος δ μέγας απόστολος εν 'Ρώμη ύπο Νέρωνος τοῦ βασιλέως κατὰ κεφαλής σταυρωθείς τελειοί τὸν βίον.
- β'. 'Ανδρέας δ τούτου αὐτάδελφος, εν 'Αχαία ήτοι εν Πάτραις της Πελοποννήσου ύπο Αίγεάτου τοῦ ἡγεμόνος σταυρωθείς καταλύει τὸν βίον.
- γ΄. Ἰωάννης δ θεολόγος εν Πάτμω εξωρίσθη, καὶ μετὰ τοῦτο ἐν Ἐφέσω τῆς ᾿Ασίας ταφείς μετετέθη.
- δ΄. Ἰάκωβος ὁ τοῦ [Άλφαίου, θεολόγος] ξίφει ὑπὸ Ἡρώδου ανηρέθη.
- 11 Ioa. 21, 18. Martyr. Petri c. 8 et 9. Origenes apud Euseb. h. e. III 1, 2; Euseb. demonstr. evang. III 5, 65 13 Ioa. 1, 40; Mt. 4, 18 14 Acta Andreae (ed. Lipsius-Bonnet II 1 p. 38, 27), Martyr. Andr. (ibid. 51, 1) 16—17 Nicet. David Paphl. or. VI in Ioan. (Migne 105, 124 A); Menol. Basil. ad 26. Septbr. 18 Act. 12, 1-2
- 10 "Επειτα καθ' έξης οἱ κτλ. Α ἀπόστολοι + ήγουν Α τελειοί Α 13 αύταδέλφως Α 14 Αίγαία τοῦ Α Αγαιάτου Β Prophetarum vitae fabulosae ed. Schermann.

- έ. Φίλιππος ἐν Ἱεραπόλει ἐπί τινος κίονος κρεμασθεὶς κατὰ κεφαλῆς τελειοῦται.
- 5'. Ματθαίος ὁ εὐαγγελιστης καὶ τελώνης ἐν Εἰρηνη τῆς Παρθίας τελειοῦται λίθοις.
- 5 ζ΄. Θωμᾶς ὁ καὶ Δίδυμος ἐν Ἰνδία τἢ παλαμήτιδι λόγχαις
 ἐκκεντηθεὶς τελειοῦται.
 - η΄. Ἰάπωβος ᾿Αλφαίου ἐν Ἰνδία τῆς ᾿Αφοικῆς λίθοις παρὰ Ἰουδαίων ἀνηρέθη.
- θ΄. Ἰούδας ὁ καὶ Θαδδαῖος καὶ Δεββαῖος καλούμενος το υίὸς μὲν Ἰωσήφ, ἀδελφὸς δὲ Ἰακώβου ἐν Ῥεβέκτη τῆ πόλει παρὰ τῶν Βλεμμύων ἀναρτηθεὶς καὶ τοξευθεὶς τελειοῦται.
 - ί. Βαρθολομαῖος καὶ αὐτὸς ἐν Πάρθοις ὄρθιος σταυροῦται, ἀναλύει πρὸς κύριον.
- ια΄. Σίμων ὁ ἀπὸ Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας ὁ καὶ λεγόμενος 15 ζηλωτής, ἐν Βοσπόρω τῆς Ἰβηρίας ξίφει τελειοῦται.
 - ιβ΄. Ματθίας ὁ εἰσελθών ἀντὶ Ἰούδα τοῦ Ἰσκαριώτου ἐν Αἰθιοπία τελειοῦται.

Αί μὲν οὖν τῶν ιβ΄ ἀποστόλων τοῦ κυρίου προσωνυμίαι ἐν τούτοις αί δὲ τῶν ο΄ οὕτως.

1 Acta Philippi c. 133 (ed. Bonnet II 2 p. 64, 3) 3 Mc. 2, 14 4 Vgl. Lipsius, Die apocr. Apostelgesch. II 2, 130 Nota 1 5 Ioa. 11, 16; 20, 24; cf. Acta Thomae c. 164 (Bonnet II 2 p. 278, 4. 13). Nicet. David Paphl. or. VII (Migne 105, 144A); Menol. Basil. (Migne 117, 93A); Niceph. Call. h. e. II 40 (Migne 145, 864A) 7 Nicet. David or. VIII (Migne 105, 157C) 8 cf. Hegesippus apud Euseb. h. e. II 23, 4—6 9 Traditio Armeniaca 18 Acta Philippi c. 137; Nicet. David Paphl. or. X (Migne 105, 209 D); Niceph. Call. h. e. II 39 (Migne 145, 861 B—C) 14 Epiphanius monach. vita Andreae (ed. Dressel, p. 67); Moses Khoren. 16 Act. 1, 23 16 Act. Andreae et Matthiae c. 1 (ed. Bonnet II 1 p. 65, 7); Nicet. David. Paphl. or. XIV; Menolog. Basil. die 9. Aug.; Niceph. Call. h. e. II 40

5 καλαμίτ. AB 6 τελειοῦται A 13 in margine: ὑπὸ δὲ τοῦ ὅχλου ἀφίεται· ὕστερον δὲ ἐν Οὐρβανοπόλει τῆς Άρμενίας πάλιν σταυρωθείς AB

- α΄. Ἰάκωβος ὁ δίκαιος ος καὶ πρῶτος ἐν Ἱεροσολύμοις ἐπίσκοπος ἐγένετο.
- β΄. Βαρνάβας, δς μετὰ Παύλου ἐν Ῥώμη κηρύξας ἐπίσοκοπος Μεδιολάνων γέγονεν.
- γ΄. Κλεώπας δ ἀνεψιὸς τοῦ κυρίου, ὁ γαμβρὸς Ἰωσὴφ 5 τοῦ δικαίου, ἀνὴρ δὲ Μαρίας τῆς καλουμένης ἀδελφῆς μητρὸς τοῦ κυρίου, οὖτινος εἰς τὸν γάμον τὸ ὕδωρ οἶνον ἐποίησεν ὁ Χριστός, ὃς καὶ εἶδεν αὐτὸν μετὰ τὴν ἀνάστασιν μετὰ Λουκᾶ εἰς πόλιν Ἐμμαούς, οὖτος δεύτερος ἐπίσκοπος γέγονεν Ἱεροσολύμων.
 - δ΄. Ματθίας ὁ συγκαταψηφισθεὶς μετὰ τῶν ια΄.
- ε΄. Θαδδαῖος τὴν ἐπιστολὴν Αὐγάρῳ τοπάρχῳ ἀποστείλας ἐν Ἐδέσση καὶ ὶασάμενος αὐτὸν τοῦ πάθους, οὖ καὶ ἱστορία σώζεται.
- 5'. 'Ανανίας ὁ βαπτίσας τὸν ἅγιον ἀπόστολον Παῦλου, 15 ος ἐγένετο ἐπίσκοπος Δαμασκοῦ.
- ζ΄. Στέφανος δ ποωτομάρτυς ελιθοβολήθη ὑπὸ Ἰουδαίων μετὰ επτὰ ἔτη τῆς ἀναλήψεως τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
- η΄. Φίλιππος ὁ εἶς τῶν ἐπτὰ διακόνων, ὁ καὶ τὸν Σί- 20 μωνα καὶ τὸν εὐνοῦχον βαπτίσας, ಏς ἐγένετο ἐπίσκοπος ἐν Τράλλεσι τῆς 'Ασίας.
 - θ΄. Πρόχωρος, ος εγένετο Νικομηδείας της Βιθυνίας.
- ί. Νικάνως, ος κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν τῆς τελειώσεως τοῦ άγίου πρωτομάρτυρος Στεφάνου σφαγιάζεται ως πρόβα- 26 τον ὑπὸ Ἰουδαίων σὺν έτέροις δισχιλίοις.
- 1 Hegesipp. apud Euseb. h. e. II 23, 4—6 et II 1, 3 sec. Clem. Alexandr. 8 Ioa. 2, 9 9 cf. Lc. 1, 2: Menologia, Theophylact, Simon Metaphr., vide Lipsius, Die apocr. Apostelgesch. II 2, 358. 360 10 Hegesippus apud Euseb. h. e. III 32, 3 11 Act. 1, 23 12 Acta Thaddaei c. 1. 5. 8 15 Alia testimonia vide in textu A

- ια΄. Σίμων, ος εγένετο επίσκοπος Βοστοῶν τῆς 'Αραβίας, πυρὶ τελειοῦται.
- ιβ΄. Παρμενᾶς καὶ αὐτὸς ἐπ' ὄψεσι τῶν ἀποστόλων ἀπέθανεν ἐν τῆ διακονία αὐτοῦ.
- τγ΄. Νικόλαος, ος ἐπίσκοπος Σαμαρείας γεγονως ιδίαν αῖρεσιν μιαράν συνεστήσατο, ἄμα τῷ Σίμωνι, ἀφ' οδ ἡ Νικολαιτῶν αῖρεσις.
- ιδ΄. Μάρκος ὁ ὑπὸ Πέτοου τοῦ ἀποστόλου γεγονως ἐπίσκοπος 'Αλεξανδρείας ὁ εὐαγγελιστής.
- ο ιε΄. Τίτος, δς γέγονε ἐπίσκοπος Γορτύνης ἐν Κρήτη.
- ις΄. Σίλας δ σὺν Παύλφ κηρύξας, δς γέγονεν ἐπίσκοπος πόλεως Κορίνθου.
- ιζ΄. Σιλουανὸς ὁ σὺν Παύλφ καὶ οὖτος τῷ λόγφ διακονήσας Θεσσαλονίκης ἐπίσκοπος γέγονε.
- 15 ιη΄. Λουκᾶς δ ἰατρὸς καὶ εὐαγγελιστής, ὃς κατὰ πᾶσαν τὴν γῆν σὺν τῷ Παύλῳ κηρύξας τὸ εὐαγγέλιον ἐπίσκοπος γέγονεν 'Αντιοχείας. Ὁ τοιοῦτος συνεγράψατο καὶ τὰς πράξεις τῶν ἀποστόλων.
- ιθ΄. Κοήσκης, οὖ μέμνηται ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἐν τῆ 30 πρὸς Τιμόθεον β΄ ἐπιστολῆ, ὃς ἐπίσκοπος Χαλκίδος ἐγένετο.
 - κ΄. Ἐπαίνετος, οὖ ὁ αὐτὸς ἀπόστολος Παῦλος μέμνηται ἐν τῆ ποὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῆ, ὃς καὶ ἐπίσκοπος Καο-Θαγένης ἐγένετο.
- κα΄. 'Ανδρόνικος, μέμνηται καὶ τούτου ὁ αὐτὸς ἀπό-25 στολος ἐν τῆ πρὸς 'Ρωμαίους ἐπιστολῆ, ὃς καὶ ἐπίσκοπος Παννουίας ἐγένετο.
 - κβ΄. 'Αμπλίας, καὶ αὐτοῦ μέμνηται ὁ θεῖος ἀπόστολος ἐν τῆ αὐτῆ ἐπιστολῆ, ὃς καὶ ἐπίσκοπος 'Οδύσσου ἐγένετο.
- κή. Στάχυς, οὖ καὶ αὐτοῦ μέμνηται ἐν τῆ ποὸς Ῥω-30 μαίους ἐπιστολῆ ὁ ᾶγιος Παῦλος, ὃν καὶ ὁ ἀπόστολος ᾿Αν-
 - ΑΒ 28 '') δησσοῦ Β 21 'Επαινετὸς Α 24 τούτον] ὁ τοῦτον

15

20

δρέας διαπλέων την Ποντικήν θάλασσαν εν Άγουροπόλει της Θράκης επίσκοπον του Βυζαντίου εποίησεν.

- κδ΄. Φύγελλος ἐπίσκοπος μὲν Ἐφέσου γέγονε, τὰ Σίμωνος δὲ φρονήσας.
 - κε΄. Έρμογένης, ος εν Μεγάροις κατέστη επίσκοπος.
- κς'. Δημᾶς καὶ οὖτος έτεροδόξησε σὺν τῷ Φυγέλλω καὶ 'Ερμογένη καὶ ἀντέστησαν τῆ διδασκαλία τοῦ ἀποστόλου Παύλου. Ὁ δὲ Δημᾶς ἀγαπήσας τὸν νῦν αἰῶνα κατέλιπε τὸν εὐαγγελικὸν λόγον, καὶ ἐν Θεσσαλονίκη ιερεὺς εἰδώλων ἐγένετο, περὶ ὧν καὶ Ἰωάννης ἀπόστολος ἔγραψεν ἐξ ἡμῶν 10 ἐξῆλθον, ὰλλ' οὐκ ἦσαν ἐξ ἡμῶν καὶ ὁ ἄγιος ἀπόστολος Παῦλος ἀποκαλει αὐτοὺς ψευδαποστόλους καὶ ἐργάτας δολίους.
- κζ΄. 'Απελλης, ος επίσκοπος Σμύονης εγένετο ποὸ τοῦ άγιου Πολυκάοπου.
 - κη΄. 'Αριστόβουλος επίσκοπος Βρεττανίας εγένετο.
 - κθ΄. 'Ηρωδίων ἐπίσκοπος Πατρῶν ἐγένετο.
 - λ'. Νάρκισσος ἐπίσκοπος 'Αθηνῶν ἐγένετο.
 - λά. "Αγαβος προφητικής χάριτος ήξιώθη.
 - λβ΄. 'Ροῦφος ἐπίσκοπος Θηβῶν ἐγένετο.
 - λή. 'Ασύγκοιτος έπίσκοπος 'Υρκανίας έγένετο.
 - λδ΄. Φλέγων ἐπίσκοπος Πάρθων ἐγένετο.
 - λε΄. Έρμης ἐπίσκοπος Δαλματίας ἐγένετο.
 - λς΄. $\langle \Pi \rangle$ ατροβᾶς ἐπίσκοπος ἐν Ποτιόλοις ἐγένετο.
- λζ΄. Έρμᾶς δ καὶ ποιμὴν ἐπίσκοπος Φιλιππουπόλεως ἐγένετο.
- λη΄. Αῖνος, δς μετὰ Πέτρον τὸν ἀπόστολον ἐπίσκοπος ἐν Ῥώμη ἐγένετο.
- λθ΄. Γάϊος μετὰ Τιμόθεον τὸν ἀπόστολον ἐπίσκοπος Ἐφέσου ἐγένετο.
- 5 Μεγάλοις A 9 Θεσαλονίκη A 11 τὸν ᾶγιον ἀπόστολον Παῦλον ἀποκαλεῖν AB 13 ἀπελῆς A 18 ἄγαβος numerum non habet, ideo λα'. 'Ροῦφος etc. 23 Ποντιόλοις A 26 Αῆνος A

- μ΄. Φιλόλογος ὑπὸ ἀνδρέου τοῦ ἀποστόλου ἐπίσκοπος ἐν Σινώπη γέγονε.
- μα΄. Όλυμπᾶς καὶ Ῥωδίων οὖτοι οἱ δύο ᾶμα Πέτρω τῷ ἀποστόλω ὑπὸ Νέρωνος τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν.
- 5 μβ΄. Λούκιος εν Λαοδικεία τῆς Συρίας εγένετο επίσκοπος.
 - μή. Ἰάσων ἐπίσχοπος Ταοποῦ ἐγένετο.
 - μδ΄. (Σ)ωσίπατρος ἐπίσκοπος Ἰκονίου ἐγένετο.
- με΄. $\langle T \rangle$ έρτιος καὶ οὖτος ἐπίσκοπος Ἰκονίου ἐγένετο δ καὶ τὴν ἐπιστολὴν πρὸς Ῥωμαίους γράψας.
- 10 μς΄. "Εραστος ὁ οἰκονόμος Ἱεροσολύμων, ἔπειτα ἐπίσκοπος Πανεάδος ἐγένετο.
 - μζ΄. (Κ)ούαρτος ἐπίσκοπος Βηρυτοῦ ἐγένετο.
 - μη΄. 'Απολλώς ἐπίσκοπος Καισαρείας ἐγένετο.
- μθ΄. Κηφᾶς, ον δ ἀπόστολος Παῦλος ἐν ᾿Αντιοχεία 15 ἥλεγξεν οὐτος ἐπίσκοπος Κολωνείας ἐγένετο.
 - υ'. (Σ)ωσθένης επίσκοπος Κολοφωνιάδος γέγονε.
 - να΄. Ἐπαφρόδιτος ἐπίσκοπος Αδριακῆς γέγονε.
 - νβ΄. Καϊσαρ ἐπίσκοπος τοῦ Δυββαχίου ἐγένετο.
- νγ΄. Μάρκος δ ἀνεψιὸς Βαρνάβα ἐπίσκοπος ᾿Απολλωνιά-20 δος ἐγένετο.
 - νδ΄. Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Ἰοῦστος ἐπίσκοπος Ἐλευθεροπόλεως ἐγένετο οὖτός ἐστιν ὁ λεγόμενος Βαρσαβᾶς ὁ σταθεὶς σὺν τῷ Ματθία εἰς τὸν κλῆρον.
 - νέ. 'Αρτέμας επίσκοπος Λύστρας εγένετο.
- νς΄. Κλήμης, περὶ οὖ ὁ ἀπόστολος λέγει μετὰ τοῦ Κλήμεντος καὶ τῶν λοιπῶν συνεργῶν μου, ὑς καὶ πρῶτος ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἐπίστευσεν εἰς Χριστόν, ἔπειτα ἐπίσκοπος Σαρδικῆς ἐγένετο.
- νζ΄. Τυχικός, ος πρώτος ἐπίσκοπος Χαλκηδόνος τῆς ἐν 30 Βιθυνία ἐγένετο.
 - 1 inde desunt numeri AB 5 έγένε manus XVI. saec. corr. το Α 11 Πανετάδω Α 19 Άπολονιάδος Α 26 έχ τῶν] έξ Α

- νη΄. Εὔοδος, ὃς μετὰ Πέτρον τὸν ἀπόστολον ἐπίσκοπος γέγονεν ἀντιοχείας.
- νθ΄. Μάρκος ὁ καὶ Ἰωάννης καλούμενος ἐν ταῖς πράξεσιν ἐπίσκοπος Βύβλου γέγονεν.
- ξ΄. Φιλήμων, πρὸς ὃν καὶ ἐπιστολὴν ὁ ἀπόστολος Παῦ- το λος ἔπεμψεν, ἐπίσκοπος Γάζης γέγονεν.
- ξα΄. "Αρχιππος, οὖ καὶ αὐτοῦ μέμνηται ὁ ἀπόστολος ἐν τῆ πρὸς Φιλήμονα ἐπιστολῆ, ὃς γέγονεν ἐπίσκοπος ἐν Κολλοσσαῖς.
- ξβ'. Ίγνάτιος ὁ Θεοφόρος ὁ γενόμενος 'Αντιοχείας ἐπί- 10 σκοπος, ος καὶ ἐν 'Ρώμη ἐπὶ Τοαιανοῦ θηριομαχεῖ.
- ξή. Σίμων ὁ ἀγγαρευθείς, ἵνα ἄρη τὸν σταυρὸν τοῦ κυρίου, ος καὶ σταυρωθείς ὑπὲρ Χριστοῦ τελειοῖ τὸν βίον.
- ξδ΄. Ναθαναὴλ ὁ γοαμματεὺς ὁ εἰπών ἐκ Ναζαοὲτ δύναταί τι ἀγαθὸν εἶναι;
 - ξέ. Κάρπος ἐπίσκοπος Βεροίας τῆς Θράκης ἐγένετο.
 - ξς'. 'Ονησίφορος επίσκοπος Κορωνίας εγένετο.

Καὶ τῶν μὲν ο΄ ἀποστόλων τὰ ὀνόματα ἐνταῦθα οὕτως ἀνεγράφησαν ἐν δὲ τοῖς θείοις εὐαγγελίοις εἰς τινὰ μὲν ἀντίγραφα περιέχει, ὡς οβ΄ ὑπῆρχον, εἰς ἔτερα ο΄ μόνα, οῦ το καὶ ἠγωνίσαντο γενναίως ἐν τοῖς ψευδαποστόλοις καὶ λοιποῖς ἀντιθέτοις τοῦ ὀρθοῦ τῆς ἀληθείας δόγματος καὶ κηρύγματος. Διὰ τοῦτο ὁ μακάριος Παῦλος τοὺς ο΄ τοὺς Χριστοῦ μαθητὰς συνεργοὺς καλεῖ καὶ οὕτως μὲν τὰ τῶν ἀγίων ἀποστόλων.

10 Vide Funk, Didascalia Apostol. I 543 nota 4 ad Apost. Const. VII 46, 4 12 Mt. 27, 82; Mc. 15, 21; Lc. 23, 26 18 cf. Acta Ioa. c. 98 (vide Zahn, Forsch. zur Gesch. des neutest. Kanons VI 223, 2); Lipsius, Die apocr. Apostelgesch. II 2, 427 14. 15 Ioa. 1, 45. 46; 21, 2

F.

INDICES APOSTOLORUM DISCIPULORUMQUE IN MENOLOGIIS ET SYNAXARIIS GRAECIS SERVATI.

a.

FORMA BREVIOR

in menologio Basilii imp. Porphyrogeniti, secundum editionem cardinalis Albani apud Migne Patr. gr. 117, 516.

b.

FORMA LONGIOR

in synaxariis Graecis.

A = Cod. Sirmond. nunc Berol. 219 saec. XV sec. edit. Delehaye.

B = Paris. 1587 saec. XII.

C = Paris. 1588 saec. XII.

15 D = Monac. 255 et 551 sec. edit. A. Thenn.

 $(E = Athous Laur. 38 \Omega.$

 $\mathbf{F} = \text{Paris. } 1712.$

Б

10

c.

FORMA ABBREVIATA.

20 A = Paris. 1575 saec. XII.

8.

Ή σύναξις τῶν ἀγίων ιβ΄ ἀποστόλων.

Εὶ καὶ ἕκαστος τῶν ἀγίων ἀποστόλων ἐν ἄλλω καὶ ἄλλω καιοῷ ἐμαρτύρησεν, ἀλλ' οὖν ἡ ἐκκλησία τοῦ θεοῦ διὰ τι
15 μὴν ὑπερβάλλουσαν ἑορτάζει τὴν σύναξιν τούτων ἐχόμενα τῆς μνήμης τῶν ἁγίων ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου καὶ πάντας δμοῦ ἐγκωμιάζει, ὡς τὴν οἰκουμένην φωτίσαντας.

15

"Εστω τοίνυν πᾶν ποῶτον ἐπαίνων ἐπάξιος Πέτρος ὁ διάπυρος μαθητής ὁ ὑπὸ Νέρωνος κατὰ κεφαλῆς σταυρωθείς.

Δεύτερος Παῦλος τὸ σκεῦος τῆς ἐκλογῆς ὁ ὑπ' αὐτοῦ ἀποκεφαλισθείς.

Τοίτος 'Ανδοέας ὁ πρωτόκλητος ὁ ὑπ' Αἰγεάτου ἐν δέν- το δρω σταυρωθείς.

Τέταοτος Ἰάκωβος, ὁ τοῦ Ζεβεδαίου ὁ ὑπὸ Ἡοώδου μαχαίοα σφαγείς.

Πέμπτος ὁ τούτου ἀδελφὸς Ἰωάννης, ὁ ζῶν ταφεὶς καὶ μετατεθείς.

Έκτος Φίλιππος ὁ ὑπὸ Ἑλλήνων ἐν τείχει κρεμασθείς. Εβδομος Θωμᾶς ὁ Δίδυμος ὁ ὑπὸ Ἰνδῶν λόγχαις ἀναιρεθείς.

"Ογδοος Βαρθολομαΐος δ σταυρωθείς.

"Εννατος Ματθαίος ὁ λιθοβληθείς.

Δέκατος Ἰάκωβος ᾿Αλφαίου.

Ένδέκατος Σίμων ο ζηλωτής.

Δωδέκατος Ἰούδας Ἰακώβου κοεμασθείς καὶ τοξευθείς.

b.

Ή σύναξις τῶν τιμίων ἀποστόλων καὶ δήλωσις, ὅπως 20 καὶ ποῦ ἔκαστος αὐτῶν ἐκήρυξεν. Εὶ γὰρ μὴ ὁμοῦ πάντες κεκοίμηνται, ἐν ἄλλω δὲ καὶ ἄλλω καιρῷ, ἀλλ' οὖν ἑορτάζουσα ἡ ἐκκλησία δι' ὑπερβάλλουσαν τιμὴν τὴν τούτων μνήμην πάντων ὁμοῦ μνημονεύει. "Εστι τοίνυν

α΄. Πέτρος ὁ διάπυρος ἐραστης τοῦ Χριστοῦ. Ὁς πρό- 25 τερον μὲν ἐν Ἰουδαία, εἶτα ἐν Ἀντιοχεία, ἔπειτα ἐν Πόντω

26 Act. 21, 3

20 Μηνὶ τῷ αὐτῷ λ΄ ABD Τριακοστὴ τοῦ μηνὸς C 21 Ei-24 τοίνυν \angle BC 25 διάπυρος - δς] ἀπόστολος καὶ πρωτομαθητής B πρῶτος μαθητής ἐκήρυξε C 26 ἐν \angle C

καὶ Γαλατία καὶ Καππαδοκία, 'Ασία τε καὶ Βιθυνία κηρύξας κατῆλθε μέχρι 'Ρώμης αὐτῆς, καὶ διὰ τὸ παρευδοκιμῆσαι αὐτὸν ἐν τοῖς θαύμασιν εἰς τὸν Σίμωνα μάγον, ὑπὸ Νέρωνος σταυρωθεὶς κατὰ κεφαλῆς τελειοῦται.

- β΄. Παῦλος τὸ σκεῦος τῆς ἐκλογῆς, τὸ μέγα δοχεῖον τοῦ παναγίου πνεύματος ὅς τῷ ζήλῳ καὶ τῆ εἰς Χοιστὸν πίστει πάντας ὑπερβαλὼν τοὺς ἀποστόλους, ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ μέχρι τοῦ Ἰλλυρικοῦ κηρύξας τὸν Χριστὸν καὶ καταλαβὼν τὴν Ῥωμαίων πόλιν, ὑπὸ Νέρωνος τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη.
- ο γ΄. 'Ανδρέας δ πρωτόκλητος καὶ ἀδελφὸς Πέτρου, κατὰ πᾶσαν τὴν παράλιον Βιθυνίας τε καὶ Πόντου καὶ 'Αρμενίας τὸν Χριστὸν κηρύξας καὶ ὑποστρέψας διά τε Πόντου καὶ Βυζαντίδος κατῆλθε μέχρις Έλλάδος καὶ ἐν Πάτραις τῆς 'Αχαίας ὑπὸ Αἰγεάτου σταυρωθεὶς τελειοῦται.
- δ΄. Ἰάκωβος ὁ τοῦ Ζεβεδαίου. "Ος ἐν πάση τῆ Ἰουδαία τὸν Χριστὸν κηρύττων ὑπὸ Ἡρώδου τοῦ καὶ ᾿Αγρίππα διὰ τὸ εὐπαρρησίαστον αὐτοῦ μαχαίρα ἀναιρεῖται.
 - ε΄. Ἰωάννης δ εὐαγγελιστής καὶ θεολόγος καὶ ἀδελφὸς

1 1 Petr. 1, 1 2 Act. Petri cum Simone c. 23; Hippol. Philos. 6, 20; Didasc. apostol. 6, 9 3 Ioa. 21, 18 ss. Origenes apud Euseb. h. e. III 1, 2; Euseb. demonstr. evang. III 5, 65; 7 Origenes apud Euseb. h. e. III 1, 3 10 Ioa. 1, 40; Mt. 4, 18 11 Menol. Bas. ad 30. Nov. (Migne 117, 185 A) 13 Martyr. Andr. (ed. Lipsius-Bonnet II 1, 47, 9); Nicetas David Paphl. or. IV in S. Andr., Niceph. Call. h. e. II 39 14 Acta Andr., Menolog. Basilii, Niceph. Call. 16 Act. 12, 1—2 18 Mt. 4, 21

1 κηρύξας \angle BC 2 κατηλθε + δὲ καὶ C 3 αὐτὸν] καὶ ὑπερακοντίσαι C εἰς — μάγον \angle C τὸν \angle B 5 β΄] δεύτερος AD τὸ σκεῦος — δς] ὁ πανεύφημος καὶ κορυφαῖος τῶν ἀποστόλων καὶ BC 7 πάντας τοὺς ἀποστ. ὑπερβαλ. BC 10 γ΄] τρίτος AD κατὰ \angle B πάση τῆ παραλίω C 11 τε \angle C 13 μέχρι τῆς D 15 δ΄] τέταρτος AD δς \angle BC πάση ταύτη C κηρύξας D 16 ἴρώδον B καὶ \angle BCD 18 ε΄] πέμπτος AD καὶ θεολόγος \angle BC άδ. + τοῦ τοῦ (sic) B ὁ \angle C

'Ιακώβου ὁ ἐπὶ τὸ στῆθος τοῦ Χριστοῦ ἀναπεσών 'ος ἐν 'Ασία τὸν Χριστὸν κηρύξας καὶ ἐν Πάτμω τῆ νήσω ὑπὸ Δομετιανοῦ ἐξορισθεὶς καὶ πολλὰ πλήθη προσαγαγών τῷ Χριστῷ ὑποστρέψας ἐν Ἐφέσω ἐν εἰρήνη ἀνεπαύσατο πλήρης ἡμερῶν ὑπάρχων.

- 5'. Φίλιππος ὁ ἀπὸ Βηθσαϊδὰ τῆς Γαλιλαίας, συμπολίτης Ανδρέου καὶ Πέτρου ος ἔν τε 'Ασία καὶ 'Ιεραπόλει τὸν Χριστὸν κηρύξας ὁπὸ τῶν Ελλήνων σταυρωθείς τελειοῦται.
- ζ΄. Θωμᾶς ὁ καὶ Δίδυμος, ος Πάρθοις καὶ Μήδοις, Πέρσαις καὶ Ἰνδοῖς τὸν θεὸν Λόγον κηρύξας ὑπ' αὐτῶν 10 λόγχαις διατετρηθεὶς ἀναιρεῖται.
- η΄. Βαρθολομαῖος, δς Ἰνδοῖς τοῖς καλουμένοις εὐδαίμοσι κηρύξας τὸ Χριστοῦ εὐαγγέλιον σταυρῷ προσηλωθεὶς ἐν Ἰρβανουπόλει τελειοῦται.
- θ΄. Ματθαῖος ὁ καὶ Λευζς καὶ ἀδελφὸς Ἰακώβου τοῦ 15 ἸΑλφαίου, ὁ τελώνης καὶ εὐαγγελιστής, ὁ καὶ ποιήσας δοχὴν μεγάλην τῷ Ἰησοῦ, ἐν Ἱεραπόλει τῆς Συρίας κηρύξας ἐκοιμήθη λίθοις βληθείς ὑπὸ τῶν διωκτῶν.
- 2 Acta Ioan. c. 2. 14 4 Polycrates apud Euseb. h. e. V 24. Acta Ioan. c. 115 (ed. Bonnet II 1 p. 215, 1—4) 6 Ioa. 1, 44 8 Acta Philippi c. 133. 137. 138 9 Ioa. 11, 16; 20, 24 10 Nicet. David Paphl. or. VII (Migne 105, 144 A); Menol. Basil. (Migne 117, 93 A); Niceph. Call. h. e. II 40 (Migne 145, 864 A) 12 Euseb. h. e. V 10, 3 13 Acta Philippi c. 137. Menolog. Basil. ad 11. Iuni. (Migne 117, 493 D) 15 Mc. 2, 14 17 Menolog. Basil. ad 16. Nov. (Migne 105, 164 C)
- 1 δς L BC 4 πλήρης 5 ὑπάρχων L D 6 ς'] ἑπτὸς AD Βηθσαϊδὰ D ὁ L B 7 δς] καὶ αὐτός BC ἐν τῆ BC Ἱεραπόλει + συμμαριὰμ (σὺν Μαριάμνη τῆ CD) τῆ ἀδελφῆ αὐτοῦ καὶ Βαρθολομαίω BCD Βαρθ. + νῶτερον ἐν αὐτῆ τῆ Ἱεραπόλει D 9 ς'] ἔβδομος AD δς L BC 10 λόγον L D θεὸν L C 11 διατετρηθείς L C διατρωθείς D 12 η'] ὄγδοος AD δς \rbrace δ ἀπόστολος BC 13 τὸ] τοῦ B 14 Ὑρκανοπόλει D 15 δ΄ ἔννατος AD κελευῖ C 16 τελώνης L καὶ C 17 Ἱησοῦ] Χριστῷ C ἐκοιμήθη ἐν Ἱεραπ. BC κηρ. ἐκοιμήθη L BC L Συρίας L τὸν Χριστὸν D

- ί. Ἰάκωβος ᾿Αλφαίου, ὁ καὶ ἀδελφὸς Ματθαίου, ἀμφότεροι γὰο τὸν ᾿Αλφαῖον ἔσχον πατέρα. Οἶτος τοῖς ἔθνεσι τὸν Χριστὸν κηρύξας σπέρμα θεῖον ἐπωνυμίαν ἐπλούτησε τομῶς δὲ πρὸς τὸ κήρυγμα χωρήσας καὶ τοὺς ἀπαιδεύτους δήμους διακατελέγχων σταυρῷ ἀναρτᾶται καὶ τῷ θεῷ τὸ πνεῦμα παρατίθεται.
- ια΄. Σίμων ὁ ζηλωτής, ὁ ἀπὸ Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας ὁ καὶ ἐν τῷ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγελίω Ναθαναὴλ ὀνομαζόμενος. Οὖτος πᾶσαν τὴν Μαυριτανίαν καὶ τὴν τῶν Ἄφρων χώραν 10 διελθών, ἔπειτα ἐν Βρεττανία ἀπελθών καὶ κηρύξας τὸν Χριστὸν σταυρωθεὶς ὑπ' αὐτῶν τελειοῦται.
- ιβ΄. Ἰούδας Ἰακώβου, ὁ παρὰ μὲν τοῦ Λουκᾶ ἔν τε τῷ εὐαγγελίῳ καὶ ταῖς πράξεσιν Ἰούδας ἐπονομαζόμενος, παρὰ δὲ Ματθαίου καὶ Μάρκου Θαδδαῖος καὶ Λεββαῖος καλού-15 μενος, ἀδελφὸς κατὰ σάρκα χρηματίζων τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Οὐτος ἐν Μεσοποταμία κηρύξας τὸ εὐαγγέλιον, ὕστερον ἐκοιμήθη ἐν ᾿Αραρὰτ τῆ πόλει, ὑπὸ τῶν ἀπίστων ἀναρτηθεὶς καὶ τοξευθείς.

Ματθίας ὁ ἀντὶ τοῦ προδότου Ἰούδα συγκαταριθμηθεὶς 20 τοῖς ἀποστόλοις ἐν τῆ Αἰθιοπία κηρύξας τὸ εὐαγγέλιον καὶ

- 1 Menolog. Basil. ad 9. October. (Migne 117, 100 B—C) 7 Ioa. 21, 2. Menolog. Basil. die 10. Mai. (Migne 117, 448 C). Nicetas David Paphl. or. XII in laud. s. Simonis (Migne 105, 244). Niceph. Call. h. e. II 40 (Migne 145, 864 D) 16 Acta Thaddaei c. 1. 5. 8 (ed. Lipsius I 276. 278) 17 Traditio Armeniaca 19 Act. 1, 23. Menolog. Basil. die 9. Aug. (Migne 117, 580 A)
- 1 ι΄] δέκατος AD Ἰάκ. + ὁ C 2 Οὖτος 6 παρατίθεται \angle BC 4 τοῖς ἀπαιδεύτοις δήμοις D 7 ια΄] ἐνδέκατος AD ὁ \angle B 8 εὐαγγέλιον (sic) B 9 οὖτος \angle BC 10 ἔπειτα ἀπελθὼν \angle D βρετανία C 12 ιβ΄] δωδέκατος AD τῷ \angle D 14 καὶ Λεββαῖος \angle C Λεβαῖος D 16 οὖτος \angle BC 17 ἀράτω BC τῶν \angle BC 19 παραδότον C 20 κηρύξας \angle BC εὐαγγέλιον + κηρύξας C

πολλαίς τιμωρίαις ύπ' αὐτῶν αἰκισθεὶς τὸ πνεῦμα τῷ θεῷ παρατίθεται.

'Ιάκωβος, ὁ ἀδελφὸς τοῦ κυρίου καὶ υίὸς 'Ιωσὴφ τοῦ μνήστορος, πρῶτος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων γενόμενος ὑπὸ τῶν 'Ιουδαίων ἀπὸ τοῦ πτερυγίου τοῦ ἱεροῦ κυημνισθεὶς καὶ ξύλφ 5 τῶν κυαφέων τὴν κάραν κρουσθεὶς τελειοῦται.

Σίμων ὁ καὶ Συμεών, ὁ καὶ Κλεώπας, υίὸς Ἰωσὴφ, ἀδελφὸς δὲ Ἰακώβου καὶ δεύτερος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων. Οὖτος ἔζησεν ἔτη έκατὸν εἴκοσι, καὶ ὡς συγγενὴς τοῦ κυρίου καὶ τῆς Ἰούδα φυλῆς κατακριθείς, ἰοβόλων θηρίων σκορπίων 10 καὶ ὄφεων καὶ ἐτέρων φαλαγγίων ἐκπιεσθέντων, τὸ ἐκθλιβὲν ἐκεῖθεν ὑγρὸν ὑπὸ Δομετιανοῦ βασιλέως Ῥωμαίων ἀναγκασθεὶς πιεῖν, πέπονθεν οὐδὲν βλαβερόν ὕστερον δὲ ὑπὸ Τραιανοῦ βασιλέως σταυρῷ παραδοθεὶς τελειοῦται.

Βαρνάβας δ καὶ Ἰωσῆς ἐν ταῖς πράξεσι τῶν ἀποστόλων 15 ἐμφερόμενος, εἶς ἐστι τῶν έβδομήκοντα μαθητῶν. Οὖτος τὸ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγέλιον οἰκειοχείρως γράψας ἐν τῆ τῆς Κύπρου νήσω τελειοῦται.

Μάρκος δ εὐαγγελιστής, δ χοηματίσας υίδς τοῦ κορυφαίου τῶν ἀποστόλων Πέτρου καὶ ὑπ' αὐτοῦ τὸ εὐαγγέλιον 20 συγγραψάμενος 'Αλεξανδρεῦσι καὶ πάση τῆ περιχώρω τῆς

3 Hegesippus apud Euseb. h. e. II 23, 4—6. Flav. Ioseph. antiqu. 20, 9, 1 7 Euseb. h. e. III 32, 1. 3 11 Niceph. Call. h. e. II 40 id refert de Iacobe Alphaei 15. 16 Act. 4, 36; 11, 26 19 1 Petr. 5, 13 20 Papias apud Euseb. h. e. III 39, 15 21 Menolog. Basil. die 25. April. (Migne 117, 424 A)

Πενταπόλεως ἐκήρυξε τὸ εὐαγγέλιον ἐν δὲ ᾿Αλεξανδρεία τῆ κατ ᾿Αἴγυπτον συρείς καὶ τεφρωθείς ἐμαρτύρησε καὶ ἐτάφη ἐν αὐτῆ.

Αουκάς ὁ εὐαγγελιστής καὶ ἰατρός. ὁ καὶ συνέκδημος 5 Παύλου τὸ ἴδιον εὺαγγέλιον συγγραψάμενος, ὑπαγορεύσαντος αὐτῷ τοῦ μακαρίου Παύλου, ἔτι δὲ καὶ τὰς πράξεις τῶν ἀποστόλων. Μετὰ δὲ τὸ αὐτὸν ἀποχωρῆσαι ἀπὸ Ῥώμης, ἐγκαταλειφθέντος ἐκεῖσε τοῦ Παύλου πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα διδάξας ἐν Θήβαις τῆς Βοιωτίας, ῶς φασιν, ὀγδοήκοντα γε- 10 νόμενος ἐτῶν ἐν εἰρήνη τελειοῦται. Φασὶ δὲ αὐτὸν πρῶτον καὶ τὴν εἰκόνα Χριστοῦ τοῦ θεοῦ καὶ τῆς αὐτὸν τεκούσης καὶ τῶν κορυφαίων ἀποστόλων διὰ ζωγραφικῆς τέχνης ζω γραφῆσαι κὰκεῖθεν εἰς πᾶσαν τὴν οἰκουμένην ἐξενεχθῆναι τὸ τοιοῦτον εὐσεβὲς καὶ πάντιμον ἔργον.

15 Φίλιππος ὁ ἐν ταῖς πράξεσιν ἐμφερόμενος, ὁ ἐκ Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης, καὶ γάμφ προσομιλήσας καὶ τέσσαρας ἔχων θυγατέρας προφήτιδας καὶ διάκονος κατασταθεὶς ὑπὸ τῶν ἀποστόλων καὶ τὸν Σίμωνα ὑποκριθέντα βαπτίσας, ἀλλὰ καὶ τὸν Αἰθίοπα εὐνοῦχον ὁμοίως φωτίσας. Οὖτος ἐν Τράλλη 20 τῆς ᾿Ασίας κηρύξας σὺν ταῖς ἑαυτοῦ θυγατράσιν ἐκεὶ τὸν βίον μετήλλαξεν.

4 Col. 4, 14 8 cf. Hieronymus de vir. inl. c. 7; doctrina apostol. syriaca (ed. Cureton p. 34) 10 Theodorus Anagnost. Menolog. Basilii die 18. Oct. (Migne 117, 113 C). Lipsius, Die apocr. Apostelgesch. II 2, 361 17 Act. 21, 9 18. 19 ibid. 8, 13. 26 20 Menolog. Basil. die 11. Oct. (Migne 117, 104 B)

5 εναγγ. + πρότερον C 6 καὶ \bigcup C 7 ὑποχωρῆσαι] ὑπαναχωρῆραι BD μετὰ ταῦτα ἀναχωρήσας C ἀπὸ + τῆς D 8 ἐγκαταλειφθ.] καταλήψας C τοῦ \bigcup D τὸν Παῦλον καὶ C Ελλ. + κηρύξας καὶ C 9 ὀγδοήκοντα] π B 10 πρώτον \bigcup D 11 τοῦ Χριστοῦ θεοῦ B θεοῦ + πρώτον D 13 κακεῖθεν + ἱστορῆσαι καὶ οὕτως C 16 τεσσάρης B 17 καταστὰς D 19 Αἰθίοπον B Τράλη BC 20 θυγατέραις B

'Ανανίας ὁ ἀπόστολος καὶ ἐπίσκοπος Δαμασκοῦ, ος καὶ Παῦλον ἐβάπτισε δι' ἀποκαλύψεως. Οὖτος τελῶν πολλὰς ἰάσεις ἐν Δαμασκῷ καὶ 'Ελευθεροπόλει ὑπὸ Λουκιανοῦ ἡγεμόνος τύπτεται βουνεύροις καὶ τὰς πλευρὰς ξέεται καὶ λαμπάσι πυρὸς καταφλέγεται καὶ ἐξωσθεὶς τῆς πόλεως λιθο- Ββολεῖται.

Ἰωσὴφ ὁ καὶ Ἰοῦστος, ὁ καὶ Βαοσαβᾶς, ὁ καὶ σύμψηφος γενόμενος Ματθίου, καὶ αὐτὸς τῶν ἐβδομήκοντα μαθητῶν ὑπάρχων εἶς, ἐν εἰρήνη τελειοῦται.

Στέφανος ὁ πρωτομάρτυς, είς τῶν έπτὰ διακόνων καὶ 10 τῶν έβδομήκοντα μαθητῶν, καθῶς ἐν ταῖς ἱεραῖς τῶν ἀποστόλων πράξεσιν ἐμφέρεται, ὑπὸ Ἰουδαίων λιθοβολεῖται καὶ ἀναιρεῖται, συνευδοκοῦντος καὶ Παύλου τῆ αὐτοῦ ἀναιρέσει, καὶ κατατίθεται ἐν Ἱερουσαλήμ εἶτα ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου ἀνακομίζεται τὸ λείψανον αὐτοῦ ἐν 18 Κωνσταντινουπόλει καὶ ἀποτίθεται ἐν Κωνσταντιαναῖς.

Πρόχορος, είς τῶν ἐπτὰ καὶ τῶν ἐβδομήκοντα μαθητῶν, γενόμενος ἐπίσκοπος Νικομηδείας τῆς Βιθυνῶν ἐπαρχίας ἐν εἰρήνη τελειοῦται.

Τίμων, είς τῶν έπτὰ καὶ τῶν έβδομήκοντα, ἐπίσκοπος 20 Βοστοῶν τῆς ᾿Αραβίας πυρὶ ὑπὸ Ἑλλήνων ἐκαύθη.

- 2 Act. 6, 10 ss 3 Menolog. Basil. die 1. Oct. (Migne 117, 80 C); Synaxar. CPolit. (ed. Delehaye 95, 5) 7 Col. 4, 11; Act. 15, 22. 27 8 ibid. 1, 23 10 ibid. 6, 5 15 Menolog. Basil. ad 2. Aug. (Migne 117, 569 D) 17 Alia testimonia vide in textu A

Παρμενάς, είς των έπτα και των έβδομήκοντα επ' όψεσι τῶν ἀποστόλων ἐν εἰρήνη ἐκοιμήθη ἐπὶ τῆ διακονία αὐτοῦ.

Νικόλαος ὁ προσήλυτος Αντιογεύς, καὶ αὐτὸς είς τῶν έπτὰ καὶ τῶν έβδομήκοντα, ος έτεροδοξήσας ἀπεβλήθη τῆς 5 τῶν ἀποστόλων γορείας εξ οὖ καὶ ή τῶν Νικολαϊτῶν αἶρεσις συνέστη.

Τιμόθεος μαθητής Παύλου, εν πάση συνέκδημος Παύλφ, είς ὢν τῶν εβδομήκοντα μαθητῶν ἐπίσκοπος Ἐφέσου γέγονεν: εν αὐτῆ θανών ετάφη.

Τίτος καὶ αὐτὸς μαθητής γέγονε Παύλου ος Κρήτης γεγονώς επίσκοπος καὶ εν αὐτῆ κηρύξας εκοιμήθη.

Νικάνωρ, είς τῶν έπτὰ καὶ τῶν έβδομήκοντα ἐν εἰρήνη ξχοιμήθη.

[Ιούδας δὲ ὁ προδότης, ως φησι Παπίας ὁ Ἰωάννου 15 μαθητής του εὐαγγελιστου έν τῷ τετάρτω τῆς έξηγήσεως τῶν κυριακῶν λογίων, μέγα ἀσεβείας ὑπόδειγμα ἐν τούτῳ τῷ κόσμω περιεπάτησεν, ώστε μηδέ, ὁπόθεν ἄμαξα ξαδίως διέργεται, έχεινος δύνασθαι διελθείν, άλλα μηδε αὐτον τον τῆς πεφαλῆς ὄγκον αὐτοῦ τὰ μὲν γὰρ βλέφαρα τῶν ὀφθαλ-20 μῶν αὐτοῦ τοσοῦτον ἐξοιδῆσαι, ὥστε αὐτὸν καθόλου τὸ φῶς μη βλέπειν, τους δε όφθαλμους αύτου μηδε ύπο ζατρου διόπτρας όφθηναι δύνασθαι τοσούτον βάθος είχον ἀπὸ τῆς

1 των Δ ΒC 2 έκοιμήθη] έτελειώθη ΒC τελειωθείς D έπί] έν BCD 3 δ — Αντιοχενς \angle BC τῶν \angle BC 4 δ s + καὶ B 7 — 11 deest in BCD 12 εἰς + καὶ αὐτὸς BCD τῶν \angle BC $\dot{\epsilon}$ ν — 13 ἐκοιμήθη] γέγονεν BC ἐκοιμήθη. Hic adiungit A seriem discipulorum depromptam e Dorotheo et multis vitiis completam; Hipp. Delehaye secundum Dorothei textum in editione Dindorfii redactum istum indicem complevit 14 'Ιούδας traditur in AD et in codice Ath. Laurae 38 Ω (= E), in quo ista historia textui Dorotheano adiuncta est. Ἰούδας Ἰσκαριότης Ε δ μαθητής Ἰωάννον Ε 15 τῷ L Ε 16 λογίων L Ε λόγων De 17 ωστε μηδε] όρμη δε Ε΄ αμαξα] απαξ Ε΄ 18 έκεινου D έκείνω Ε 19 αὐτοῦ [Ε 20 αὐτοῦ + ωασὶ e ωστε] ως θ αὐτον + ωεν e καθόλου [DE 22 δι' ὅπτρας Ε ἔξωθεν ἐπιφανείας. Τὸ δὲ αἰδοῖον αὐτοῦ πάσης μὲν ἀσχημοσύνης ἀηδέστερον καὶ μεῖζον φαίνεσθαι, φέρεσθαι δὲ δι' αὐτοῦ ἐξ ἄπαντος τοῦ σώματος ρέοντας ἰχῶράς τε καὶ σκώληκας εἰς ῦβριν δι' αὐτῶν μόνων τῶν ἀναγκαίων. Μετὰ πολλὰς δὲ βασάνους καὶ τιμωρίας ἐν ἰδίω φησὶν χωρίω δ τελευτῆσαι καὶ τοῖς ἀπὸ τοῦδε ἔρημον καὶ ἀοίκητον εἶναι τὸ χωρίον μέχρι τῆς νῦν γενέσθαι, ώστε μὴ δυνασθαί τινα μέχρι τῆς σήμερον ἐκεῖνον τὸν τόπον παρελθεῖν, ἐὰν μὴ τὰς ρίνας ταῖς χερσὶν ἐπιφράξη τοσαύτη διὰ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς ἔκρυσις ἐχώρησε. Καὶ ταῦτα μὲν εἰς τοσοῦτον.] 10

[Είσὶ δὲ καὶ γυναϊκες αί διακονοῦσαι τῷ σωτῆρι Χριστῷ καὶ τοῖς ἀποστόλοις. Αὖται αἰ καὶ μυροφόροι προσαγορεύονται, Μαρία ἡ Μαγδαλήνη καὶ Σαλώμη, γυνὴ Χουζᾶ ἐπιτρόπου Ἡρώδου τοῦ Φιλίππου, καὶ ἡ μήτηρ τῶν υίῶν Ζεβεδαίου, Μαρία Ἰακώβου τοῦ μικροῦ, μήτηρ Ἰούδα, γυνὴ 15 ἀδελφοῦ τοῦ κυρίου καὶ Ἰωσῆ μήτηρ, ἡ ἀναθρέψασα τὸν ἀδελφὸν τοῦ κυρίου Ἰωσῆ υίὸν Ἰωσὴφ καὶ Ἰωάννα. Ταύτην

¹ μὲν + αἰσχύνης καὶ D 2 φαίνεσθαι D 3 ἐξάπαντος Ε ἐκ παντὸς e συξόξοντος e εἰχωρείσθαι (sic) Ε τοὺς ἀφθαλμοὺς δὲ Ε 4 αὐτῷν] αὐτοῦ Ε 5 δὲ L D ἐνηδίω Ε φασὶ Ε 6 τελευτήσαντος Ε καὶ - τοῦδε] ἀπὸ τῆς ὀδμῆς Ε ἑρῆμον Ε εἰναι L Ε εἰναι ἐκεῖνο Α 7 χωρίον + καὶ D τῆς] τοῦ DE ἄστε μὴ] ἀλλ' οὐδὲ Ε 8 μέχρι τῆς σήμ. δύν. Ε παφελθεῖν L 9 ἐπιφράξη ἐπιφράξοι Α τοσαύτη + καὶ DE 10 κρίσει D κρίση Ε κρίσις Α ἐχώρισεν Ε εἰς] ἔως DE τοσούτον Ε 12 - 194, 5 ἔγνωσαν solum in A; reservatum etiam in Cod. Paris. 1712 (F), ex quo textum communicavit Cotelier: SS. Patrum qui temporibus Apostolicis floruerunt . . . opera, I. B. Cotelerius . . . Nov. ed. Ioa. Clericus. Editio altera. Vol. I Amstelod. 1724 p. 281 12 Εἰσὶ - 13 Μαγδαλήνη Μυροφόροι δὲ ἑπτὰ ἡ Μαγδαλήνη Μαρία, ἀφ΄ ἡς ἐξέβαλεν ὁ Χριστὸς τὰ ἐπτὰ δαιμόνια F γυνὴ - 14 Φιλίππον L F 15 Μαρία + ἡ μήτηρ μὲν F μήτηρ] γυνὴ δὲ F γυνὴ] τοῦ F καὶ ἡ μήτηρ Ἰωσῆ F 16 ἡ - 17 Ἰωσὴφ] αῦτη δὲ δυγάτηρ ἡν Σαλόμης, τῆς ἐξαδελφῆς τῆς δεοτόκου, ῆτις ἀναθρέψασα τὸν Ἰωσῆ, μήτηρ αὐτοῦ ἐλέγετο F 17 Ταύτην - p. 194, 1 ὑπάρχειν] αῦτη δὲ ἡν ἡ γυνὴ Πέτρου F

φασίν τινες γυναϊκα Πέτρου ὑπάρχειν καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς τοῦ κυρίου, Μαρία ἡ τοῦ Κλωπᾶ, γυνὴ ἀδελφοῦ Ἰωσὴφ καὶ θυγάτηρ Ἰωσήφ. Αὖται αι ἀοίδιμαι μυροφόροι ἐπτάκις τῆς νυκτὸς ἐκείνης ἦλθον εἰς τὸ σωτήριον μνῆμα 5 καὶ τὸ πότε ἀνέστη ὁ κύριος, οὐκ ἔγνωσαν.]

'Ιστέον ὅτι οἱ ἄγιοι καὶ πανεύφημοι ἀπόστολοι οἱ δώδεκα καὶ οἱ μετ' αὐτοὺς ἑβδομήκοντα, οῦς ὁ κύριος ἀποστόλοις ἀνέδειξε σὺν ταῖς γυναιξίν, οὐκ ἐτελέσθησαν τῷ θείω καὶ άγίω βαπτίσματι· διὰ τὸ αὐτὸν ἐκεῖνον τὸν κύριον ἡμῶν το Ἰησοῦν Χριστόν, ὑποσχέσθαι αὐτοὺς μετὰ τὴν θείαν ἀνάστασιν καὶ εἰπεῖν, ὅτι Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν πνεύματι ἁγίω οὐ μετὰ πολλὰς ταύτης ἡμέρας.

Χρὴ οὖν γινώσκειν, ὅτι μετὰ τὸ ὑποστρέψαι αὐτοὺς εἰς 15 Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ τοῦ Ἐλαιῶνος ὄρους καὶ καθῆσθαι ἐν τῷ ὑπερώῳ σὺν πἄσι τοῖς πιστοῖς καὶ ἀδελφοῖς τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆ παναχράντῳ αὐτοῦ μητρί, ὡς καὶ εἶναι πάντας έκατὸν εἴκοσι κατῆλθε τὸ πανάγιον καὶ ζωαρχικὸν πνεῦμα ἐπὰ αὐτούς καὶ ἐμπλησθέντες ὑπὰ αὐτοῦ, καθὼς Ἰωὴλ ὁ προσφήτης φησί, οὐκ ἐδεήθησαν ἐτέρου βαπτίσματος.

c.

Σύναξις τῶν ἁγίων δώδεκα τοῦ Χριστοῦ ἀποστόλων, ὧν α΄. ὑπάρχει Πέτρος, ὁ ἐν Ἰουδαία καὶ ἸΑντιοχεία καὶ λοιπαῖς πόλεσι κηρύξας τὸν λόγον καὶ ἐν Ῥώμη ὑπὸ Νέ- 25 ρωνος σταυρωθείς τελειοῦται.

23 Act. 21, 3 24 cf. loa. 21, 18 s. Origenes apud Euseb. h. e. III 1, 2

2 γυνη — 3 καὶ η ξότι F Ἰωσηφ + καὶ η γυνη τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Κλωπᾶ F αὐτοι — 5 ἔγνωσαν \digamma F 6 Ἰστέον — finis in BC servatur 6 δώδεκα ἀπόστολοι C οἱ \digamma C 8 ταῖς + πισταῖς C 10 αὐτοὺς αὐτοῖς C 14 ὑποστοέψας B 22 in margine τὸ συναξάριον A

- β΄. Παῦλος ὁ πανεύφημος ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ μέχοι τοῦ Ἰλλυρικοῦ καταγγείλας τὸν Χριστόν, καὶ αὐτὸς ὑπὸ Νέρωνος τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη.
- γ΄. 'Ανδρέας ὁ πρωτόκλητος' πᾶσαν τὴν παράλιον διαδραμών καὶ μέχρι Βυζαντίδος καὶ Ελλάδος, ἐν Πάτραις τῆς 5 'Αχαίας ὑπὸ Αἰγεάτου σταυρωθεὶς τελειοῦται.
- δ΄. Ἰάχωβος ὁ τοῦ Ζεβεδαίου, ἐν πάση τῆ Ἰουδαία κηούξας ὑπὸ Ἡρώδου μαχαίρα ἀναιρεῖται.
- έ. Ἰωάννης ὁ φιλούμενος μαθητής, ἐν ᾿Ασία τὸν Χριστὸν κηρύξας καὶ πάμπολλα πλήθη προσαγαγών τῷ Χριστῷ ἐν 10 εἰρήνη ἀνεπαύσατο.
- ς΄. Λουκᾶς δ εὐαγγελιστής, δ καὶ συνέκδημος Παύλου, πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα διδάξας ἐν Θήβαις τῆς Βοιωτίας ἐπὶ ἐλαίας προσπαγεὶς τὸ πνεῦμα τῷ θεῷ παρέθετο.
- ζ'. Ματθαίος, ὁ καὶ Λευΐς ὁ τελώνης καὶ εὐαγγελιστής, 15 ἐν Ἱεραπόλει τῆς Συρίας κηρύξας λίθοις βληθεὶς ὑπὸ τῶν διωκτῶν ἐτελειώθη.
- η΄. Μάρκος, ὁ εὐαγγελιστὴς καὶ υίὸς θετὸς Πέτρου, ᾿Αλεξανδρεῦσι καὶ πάση τῆ περιχώρω κηρύξας τὸν λόγον ἐν ᾿Αλεξανδρεία τῆ πρὸς Αἴγυπτον συρεὶς ὑπὸ τῶν ἀπίστων 30 ἐτελειώθη.
 - θ'. Βαρθολομαΐος Ίνδοῖς τοῖς καλουμένοις εὐδαίμοσι
- 4 Martyr. Andr. (ed. Lipsius-Bonnet II 1, 47, 9). Nicet. David Paphl. or. IV; Niceph. Call. h. e. II 39. Acta Andreae (Bonnet II 1, 38, 27) 7 Mt. 4, 21; Iacob. 1, 1 8 Act. 12, 1—2 9—10 Polycrates apud Euseb. h. e. V 24; Acta Ioan. c. 115 (ed. Bonnet II 1 p. 215, 1—4) 12 cf. 2 Cor. 8, 18 13 Georg. Mon. Ham., Niceph. Call. II 43 15 Mc. 2, 14 16 Menolog. Basilii ad 16. Novemb. (Migne 117, 164 C) 18 1 Petr. 5, 13. Euseb. h. e. IV 15 20 Nicetas David Paphl. or. XV; Niceph. Call. II 43 22 Euseb h. e. V 10, 3

κηρύξας τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ σταυρῷ προσηλωθείς ἐν 'Αρβανοπόλει τελειοῦται.

- ι΄. Σίμων δ ζηλωτής, δ ἀπὸ Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας δ καὶ Ναθαναὴλ λεγόμενος τὴν Μαυριτανίαν καὶ τὴν τῶν 5 ᾿Αφρῶν χώραν διελθών καὶ κηρύξας ἐν Βρεττανία σταυρωθεὶς τελειοῦται.
 - ια΄. Θωμᾶς ὁ καὶ Δίδυμος, Πάρθοις καὶ Μήδοις, Πέρσαις καὶ Ἰνδοῖς τὸν λόγον τοῦ κυρίου καταγγείλας λόγχαις ὑπ' αὐτῶν διατριθεὶς ἀναιρεῖται.
- ιο ιβ΄. Φίλιππος δ ἀπὸ Βηθσαιδᾶ τῆς Γαλιλαίας ἐν Ἀσία καὶ Ἱεραπόλει σὺν Μαριάμνη τῆ ἀδελφῆ καὶ Βαρθολομαίω τὸν Χριστὸν κηρύξας ὑπὸ Ἑλλήνων σταυρωθεὶς τελειοῦται.

Μυήμη τῶν ἀγίων ἐπτὰ διακόνων τῶν ἀποστόλων, ὧν πρῶτος ὑπάρχει.

- 15 α΄. Στέφανος ὁ πρωτομάρτυς δς ὑπὸ Ἰουδαίων λιθοβοληθεὶς τελειοῦται.
 - β΄. Νικάνως ος κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέςαν ἀπέθανεν, καθ' ἣν καὶ ὁ ἄγιος Στέφανος σὺν καὶ ἄλλοις δισγιλίοις Χριστιανοῖς.
- γ΄. Φίλιππος ὁ ἐν ταῖς πράξεσι, ὁ ἐν Καισαρεία τῆς 20 Παλαιστίνης ὁ τὸν Σίμωνα ὑποκριθέντα βαπτίσας, καὶ τὸν Αἰθίοπα εὐνοῦχον, ἐν Τράλλη τῆς ᾿Ασίας κηρύττων σὺν ταῖς ἑαυτοῦ θυγατράσι ἐκεῖ τὸν βίον μετήλλαξεν.
 - 2 Acta Philippi c. 137. Menol. Basil. ad 11. Iunii (Migne 117, 493 D); Nicet. David Paphl. or. X (Migne 105, 208 A) 4 cf. Ioa. 21, 2 5 Nicet. Dav. Paph. or. XII in laud. s. Simonis (Migne 105, 244); Niceph. Call. h. e. II 40 (Migne 145, 864 D) 7 Ioa. 11, 16; 20, 24. Nicet. David or. VII; Menol. Basil.; Niceph. Call. h. e. II 40 10 Ioa. 1, 44 11 Acta Philippi c. 133 (ed. Bonnet II 2, 41, 9. 11). Nicet. David Paphl. (Migne 105, 173 C. 176 C); Menol. Basil. ad 14. Novemb; Niceph. Call. h. e. II 39 (Migne 145, 861 A) 12 Acta Philippi c. 133. 137. 138 15 Testimonia vide in textu A

15

- δ΄. Πρόχωρος επίσκοπος Νικομηδείας γεγονώς ετελειώθη.
- έ. Σίμων ἐπίσκοπος Βοστρῶν τῆς ᾿Αραβίας γεγονὼς ὑπὸ Ἑλλήνων ἐκαύθη.
- ς΄. Παρμενᾶς ἐπ' ὄψεσι τῶν ἀποστόλων ἀπέθανεν εἰς διακονίαν αὐτοῦ προφητικοῦ ἀξιωθεὶς γαρίσματος.
- ζ΄. Νικόλαος γεγονώς ἐπίσκοπος Σαμαφείας έτεφοδοξήσας απεβλήθη.

G.

TEXTUS MIXTI APOSTOLORUM INDICUM.

10

Inter recensionem Hippolyti et Dorothei.

a.

A = Petropol. 254 anni 1111 fol. 147 v sec. edit. P. de Lagarde.

a = edit. F. X. Funk.

B = Ottob. 333 saec. XVI-XVII fol. 176 v.

b.

Inter istum priorem textum et Epiphanii.

A = Vindob. hist. gr. 73 (olim 46) saec. XI-XII fol. 160 v.

B = Vindob. hist. gr. 64 (olim 47) saec. XVI fol. 105.

a.

'Ιππολύτου ἐπισκόπου 'Ρώμης' καὶ Δωροθέου ἐπισκόπου 10 Τύρου καὶ ἱερομάρτυρος' περὶ τῶν μαθητῶν τοῦ κυρίου, ὅπου ἕκαστος αὐτῶν ἐκήρυξε τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ καὶ ἐτελειώθη.

4 ἐπόψεσι A 20 - 23 / B; in A solum adscriptum

- α΄. Πέτρος οὖτος ἐκήρυξεν ἐν Γαλιλαία καὶ ἐν τοῖς μεσογείοις Πόντου καὶ Γαλάταις καὶ 'Ασίας καὶ Βιθυνίας καὶ 'Ρώμης, ἔνθα καὶ ἐσταυρώθη ὑπὸ 'Αγρίππα πρεφέκτου, ἐν χρόνοις Νέρωνος, βασιλέως 'Ρωμαίων.
- δ΄. Παῦλος οὖτος ἐκήρυξεν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ ἔως τοῦ Ἰλλυρικοῦ καὶ Ἰταλίας καὶ Ἱσπανίας μέχρι Ἱώμης, ἴνθα καὶ τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἀσεβῶν ἀρχόντων κηρύξας τὴν εὐσεβῆ πίστιν τῆ ἀνθρωπότητι ἐν ἔτεσι λε΄ ἐτελειώθη δὲ μετὰ Πέτρου ἐν τῆ εἰρημένη πόλει Ῥώμη.
- γ΄. Ἰάκωβος ὁ τοῦ Ζεβεδαίου οὖτος ταῖς ιβ΄ φυλαῖς τοῦ Ἰσραὴλ ταῖς ἐν τῆ διασπορὰ εὐαγγελισάμενος τὸν Χριστὸν ἀναιρεῖται μαχαίρα ὑπὸ Ἡρώδου τοῦ τετράρχου.
- δ΄. Ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ οὖτος τῆ ᾿Ασία κηρύσσων ὑπὸ Δομετιανοῦ βασιλέως Ὑρώμης ἐξωρίσθη ἐν Πάτμω τῆ 15 νήσω, ἔνθα καὶ συνεγράψατο τὸ εὐαγγέλιον αὐτοῦ ἐν τοἰς χρόνοις Τραιανοῦ, ὅπου καὶ τὴν ἀποκάλυψιν ἐθεάσατο ἐτέθη δὲ ἐν Ἐφέσω μετάρσιος γεγονώς, διὸ καὶ ὁ λόγος κεκράτηκε, σὺν τῷ Ἐνὼχ καὶ Ἡλία ἔτι ἐν σαρκὶ αὐτὸν ὑπάρχειν.
- ε΄. 'Ανδρέας δ ἀδελφὸς Πέτρου' οὐτος ἐκήρυξε πάση το τῆ παραλίω Βιθυνίας τε καὶ Πόντου, Θράκης καὶ Σκυθίας, μετέπειτα δὲ ἐπορεύθη ἐν Σεβαστοπόλει τῆ μεγάλη, ὅπου παρεμβάλλει Ψάρος καὶ Φᾶσις ποταμός, οὖ ἐσώτερον οἱ Αἰθίοπες οἰκοῦσιν' ἔπειτα ἐν Πάτραις τῆς 'Αχαΐας καὶ ἐσταυρώθη ὑπὸ Αἰγεάτου ἀνθυπάτου' καὶ ἐτέθη ἐν Πάτραις τῆς τῆς τοῦ εὐαγγελιστοῦ καὶ Τιμοθέου.
 - ς'. Φίλιππος οδτος εν Φουγία εκήουξε του Χοιστου καὶ εσταυρώθη εν Ιεραπόλει τῆς 'Ασίας' ενθα καὶ ετέθη.
 - ζ'. Βαρθολομαΐος οὖτος τοῖς Ἰνδοῖς τοῖς καλουμένοις

⁷ ἀπετμήθει A αὐτῶν L a 8 τὸν εὐσεβῆι a ἔτισι B 9 δὲ] καὶ B ἐτελιώθη AB 13 ἀσῆα a 18 ἡλία a 19 ἐκή- ρυξεν + ἐν B 20 τὲ a 21 σεβαστουπόλει a

Εὐδαίμοσι πηρύξας τὸν Χριστὸν καὶ δεδωκώς αὐτοῖς τὸ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγέλιον, τέθαπται ἐν Οὐρβανουπόλει τὴν κεφαλὴν ἀποτμηθεὶς πρὸ τῆς σφαγῆς ἐκδαρθεὶς ὥσπερ θύλαξ.

- η΄. Θωμᾶς οὖτος ἐκήρυξε Πάρθοις καὶ Μήδοις καὶ δ Γερμανοῖς καὶ Ύρκανοῖς, τελειοῦται δὲ λογχευθεὶς ἐν πόλει τῆς Ἰνδίας Καλαμίτη λεγομένη, κεῖται δὲ ἐν Ἐδέση τῆς "Οσδρόνης.
- θ΄. Ματθαῖος ὁ τελώνης οὖτος τῆ έβραϊδι γλώσση τὸ εὐαγγέλιον αὐτοῦ συνεγράψατο πρῶτος ἐν Ἱερουσαλήμ, ἡρ- 10 μηνεύθη δὲ τῆ Ἑλληνικῆ γλώσση ὑπὸ Ἰωάννου τοῦ Ζεβε-δαίου οὖτος κηρύξας τὸν Χριστὸν ἐν Ἱεραπόλει τῆς Συρίας πυρὶ τελειοῦται.
- ί. Ἰούδας Ἰακώβου· οὖτος ἐν πάση τῆ Μεσοποταμία κηρύξας τὸν Χριστὸν ὑπὸ Ἰουδαίων ἀναιρεῖται λίθοις, κεῖται 15 δὲ ἐν Ἐδέση τῆ πόλει.
- ια΄. Θαδδαῖος ὁ Λεββαῖος καὶ Ἰούδας οὖτος Ἐδεσηνοῖς ἐκήρυξε τέθαπται δὲ ἐν Ὀστρακίνη τῆ πόλει τῆς Αἰγύπτου σταυρωθείς.
- ιβ΄. Ἰάκωβος οὖτος ἦν ἀδελφὸς τοῦ κυρίου κατὰ σάρκα, 20 καθίσταται δὲ πρῶτος ἐπίσκοπος ἐν Ἱερουσαλήμ οὖτος ἐμαρτύρησε καταβληθεὶς ὑπὸ ἀνόμων ἀνδρῶν ἐκ τοῦ πτερυγίου τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ κειμένου αὐτοῦ κάτω καὶ ἔτι ζῶντος κναφεὺς ἀνεῖλεν αὐτόν, πατάξας τῷ ξύλῳ μεθ' οὖ ἐβάσταζε τὰ ἱμάτια καὶ ἐπορεύετο ἀποπλύναι αὐτά.
- ιγ΄. Σίμων ὁ Κανανίτης ὁ ζηλωτής οὖτος ἐπήρυξε πάση τη Βρεττανία καὶ τη τῶν ᾿Αφρῶν χώρα, μετέπειτα δὲ ἐν τη Ἰουδαία καθίσταται ἐν Σιὼν ἐπίσκοπος μετὰ Ἰάκωβον τὸν δίκαιον, τὸν ἀδελφὸν κυρίου ὅστις ζήσας ἔτη ρκε΄ ἐμαρτύρησε σταυρωθεὶς ἐπὶ ᾿Αδριανοῦ βασιλέως Ὑρώμης.

3 ἐκδωρθείς a 7 καὶ λαμίτη B 18 ὀστρακνη (!) Aa 20 σακα (sic) Aa 23 κειμ. + δὲ Β 25 ἀπὸ πλύναι Β

- ιδ΄. Ματθίας δέ οὖτος εν τῆ Ἰουδαία εκήρυξε τὸν λόγον εἶς ὢν εκ τῶν εβδομήκοντα μαθητῶν μετὰ τὴν τοῦ κυρίου ἀνάστασιν συγκαταριθμηθεὶς τοῖς ια΄ ἀποστόλοις ἀντὶ Ἰούδα, ος καὶ ἐν τῆ πρώτη Αἰθιοπία κηρύξας τὸν Χριστὸν τελειοῦται καὶ τέθαπται ἐκεῖ.
- ιε΄. Λουκάς δ εὐαγγελιστής οὖτος σὺν τῷ Παύλῳ ἐκοπίασεν ἐν τῷ εὐαγγελίω τοῦ Χριστοῦ, ὅστις τὸ εὐαγγέλιον
 αὐτοῦ καὶ τὰς πράξεις τῶν ἀποστόλων ἔγραψε Θεοφίλω ἐπισκόπω 'Αντιοχείας τῆς μεγάλης οὖτός ἐστιν, οὖ μέμνηται
 10 Παῦλος ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς αὐτοῦ λέγων συνέπεμψα δὲ μετὰ
 τούτων τὸν ἀδελφόν, οὖ ὁ ἔπαινος ἐν τῷ εὐαγγελίω καὶ
 πάλιν ἀσπάζεται ὑμᾶς Λουκᾶς ὁ ἰατρός.
- ις΄. Μάρκος δ εὐαγγελιστής οὖτος ἐν τῆ Αἰγύπτω ταῖς
 ιβ΄ φυλαῖς ταῖς ἐν τῆ διασπορᾶ κηρύσσων τὴν πίστιν κα15 θίσταται ἐπίσκοπος ἐν 'Αλεξανδρεία τῆ μεγάλη, ος καὶ τὸ
 εὐαγγέλιον συνέγραψε, ως Πέτρος ὁ ἀπόστολος αὐτῷ ὑφηγήσατο, ον καὶ υίον ὀνομάζει ἐν τῆ ἐπιστολῆ αὐτοῦ ὁ Πέτρος
 οῦτως λέγων ἀσπάζεται ὑμᾶς Μάρκος ὁ υίος μου.

Ο μέν Φίλιππος ὁ ἀπὸ Βηθσαιδᾶ πεῖται ἐν Ἱεραπόλει, 20 ὅπου καὶ ἐσταυρώθη. Ὁ δὲ εἰς τοὺς ἐβδομήκοντα Φίλιππος εἰς ὢν ἐκ τῶν ἑπτὰ διακόνων, ὁ καὶ τὸν Κανδάκης βαπτίσας, θυγατέρας ἔσχεν τέσσαρας καὶ κεῖται ἐν Τράλλη τῆς ᾿Ασίας μετὰ καὶ τῶν θυγατέρων αὐτοῦ, ὕστερον δὲ μετετέθησαν.

b.

25 α΄. Πέτρος ὁ τῶν ἀποστόλων πρόκριτος ἐκήρυξεν τὸ εὐαγγέλιον Πόντω, Γαλατία, Καππαδοκία, Ασία, Βιθυνία καὶ τελευταῖον ἐν Ῥώμη, ἐν ἦ καὶ ἐσταυρώθη ὑπὸ ᾿Αγρίππα πρεφέκτου βασιλεύοντος Νέρωνος, εἰς ἣν καὶ θάπτεται.

10 2 Cor. 8, 18 11 Col. 4, 14 18 1 Petr. 5, 13

8 θεοφίλων ἐπισκόπων Β 11 τοῦτον Β 18 μακάφιος Β 21 Κανδάκην ΑΒ 26 Άία / Β 27 Ῥώμη] τῆ Ῥωμαίων Β 28 πραιφέντου Α τέθαπται Β

- β΄. 'Ανδρέας ὁ ἀδελφὸς Πέτρου πηρύττει τὸ εὐαγγέλιον Σπύθαις, Σογδιανοῖς, Θραξίν, ὃς διὰ τὸ Χριστοῦ πήρυγμα σταυρῷ τελειοῦται ὑπὸ Αἰγεάτου ἀνθυπάτου, καὶ ἐτάφη ἐν Πάτραις, ὕστερον δὲ μετετέθη ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπὸ Κωνσταντίου αὐτοκράτορος.
- γ΄. Ἰακωβος ὁ τοῦ Ζεβεδαίου ἀδελφὸς Ἰωάννου, ἐκήρυξεν ἐν Ἰουδαία τὸ εὐαγγέλιον, ἀνηρέθη μαχαίρα ὑπὸ Ἡρώδου τοῦ τετράρχου καὶ κεῖται ἐν Καισαρεία.
- δ΄. Ἰωάννης ὁ εὐαγγελιστής, ἀδελφὸς Ἰακώβου, φυγαδευθεὶς ὑπὸ Δομετιανοῦ ἐν Πάτμω τἢ νήσω συνεγράψατο 10 τὸ κατ' αὐτὸν εὐαγγέλιον ἐν τοῖς Τραιανοῦ χρόνοις κεῖται ἐν Ἐφέσω ἰδίω τέλει χρησάμενος, οὖ τὸ λείψανον ζητηθὲν οὐχ ηθρηται.
- έ. Φίλιππος 'Ασιανῆ διοικήσει κηρύξας τὸν ζωοποιὸν λόγον ἐν Ἱεραπόλει τῆς Φρυγίας τέθαπται ἄμα ταῖς θυγα- 16 τράσι μαριυρίφ τελειωθεὶς ἐπὶ Δομετιανοῦ αὐτοκράτορος.
- 5'. Βαρθολομαῖος 'Ινδοῖς τὸ κατὰ Ματθαῖον ἐκήρυξεν εὐαγγέλιον, ὃς καὶ τέθαπται ἐν 'Ινδία.
- ζ'. Θωμᾶς ἐκήρυξε Πάρθοις, Μήδοις, Πέρσαις, Γερμανοῖς, Ύρκανοῖς, Βακτριανοῖς, Βαρσοῖς, ὃς καὶ μαρτυρήσας 20 κεῖται ἐν Ἐδέση τῆς Ὀσδροήνης.
 - η' . Matthaeus, de quo nihil notatur.
- θ΄. Ἰάκωβος ᾿Αλφαίου τὰς ιβ΄ φυλὰς ταῖς ἐν τῆ διασπορῷ πηρύττει τὸ εὐαγγέλιου, ὃς καὶ αὐτὸς κεῖται ἐν Ἰουδαία.
- ί. Θαδδαῖος ὁ καὶ Λεββαῖος ἐπικαλούμενος Ἰούδας ζηλωτής, Ἐδεσηνοῖς κηρύξας τὸν λόγον καὶ τοῖς ἐν τῆ μέση
- 1 δ L Β ἐπήριξεν (sic) Β 2 $/\!\!/\gamma$ διανοῖς Α πύρυγμα Β 5 Κωνσταντίνου Α 7 ἀνηρέθη + δὲ Β 11 πεῖται + δὲ Β 13 εῦρηται Α 15 Φρυγείας Β 20 Βαπηριανοῖς Β μάρσοις Β 21 Ὀδροήνης Β 25 Ἰούδαία Lagarde 26 ἐπιπαλούμενος + δὲ παλ Β 27 ἐδαισηνοῖς Α

τῶν ποταμῶν ᾿Αβγάρου Ἐδέσης τοπαοχοῦντος τέθαπται εν Βηρυτῷ τῆς Φοινίκης.

- ια΄. Σίμων δ Κανανίτης κήρυξ τοῦ λόγου σταυρῷ τελειοῦται ἐν τῆ Ἰουδαία ἐπὶ Δομετιανοῦ.
- ιβ΄. Ματθίας ἐν Ἰουδαία διδάσκων τὸν Χοιστοῦ λόγον τῶν ἐβδομήκοντα γεγονὼς μαθητῶν, ἣς μετὰ τὴν Χοιστοῦ ἄνοδον συγκαταριτμήθη τοῖς ιβ΄ ἀποστόλοις ἀντὶ Ἰούδα τοῦ γενομένου προδότου, κεῖται ἐν Ἱερουσαλήμ.

Παῦλος, ὁ τῶν ἐθνῶν διδάσκαλος, ἀπὸ Ἱερουσαλημ καὶ 10 κύκλω μέχρι τοῦ Ἰλλυρικοῦ καταγγείλας τὸ Χριστοῦ εὐαγγέλιον, τοῖς ἔθνεσιν ἐν Ῥώμη διδάσκων τὸν λόγον, ἀνηρέθη ὑπὸ Νέρωνος καὶ ᾿Αγρίππα βασιλέων Ῥώμης κεφαλῆ κολασθεὶς καὶ τέθαπται ἐν τῆ αὐτῆ Ῥώμη.

Ίακωβος δ τοῦ κυρίου ἀδελφὸς λίθοις ὑπὸ Ἰουδαίων ἐν 15 Ἱεροσολύμοις διὰ τὸν Χριστοῦ λόγον ἀνήρηται.

H.

TEXTUS ANONYMUS. DE APOSTOLORUM PARENTIBUS.

- A = Paris. 1085 anni 1001 fol. 272.
- 30 B = Paris. 1115 anni 1276 fol. 235.
 - C = Coisl. 296 saec. XII fol. 31 v.
 - D = Baroc. 206 saec. XIII fol. 130 v.
 - E = Ottob. 268 saec. XVI fol. 42.
 - f = editio Fabricii 1719.
- 25 g = editio Dindorf 1832.

1 τοπαρχ. + διὰ τέλει χρησάμενος B θάπτεται B 3 Κανανίτης + καὶ B διὰ στανροῦ B 4 τῆ L B 5 \acute{o} — διδάσσαλος L B 10 τὸ] τῷ A 12 κεφ. κολασθεὶς] τὴν κεφαλὴν ἀποτμηθείς B 14 λίθοις] ξύλοις B 15 //ρειται B

ΤΑ ΟΝΟΜΑΤΆ ΤΩΝ ΪΒ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΓΕΝΝΗΣΑΝΤΩΝ ΑΥΤΌΤΣ.

- α΄. β΄. Πέτρος καὶ 'Ανδρέας ἀδελφοί, ἐκ πατρὸς Ἰωάννου καὶ μητρὸς Ἰωάννης, άλιεῖς τὴν τέχνην, ἀπὸ Βηθσαϊδᾶς τῆς κώμης.
- γ΄. δ΄. Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης ἀδελφοί, ἐκ πατοὸς Ζεβεδαίω, μητοὸς καὶ Ἱεροκλείας, άλιεῖς καὶ αὐτοί.
- έ. Φίλιππος ἐκ πατρὸς Φιλισάνω, μητρὸς δὲ Σοφίας ἀπὸ Βηθσαϊδᾶς τῆς κώμης, ἡνίοχος τὸ ἐπιτήδευμα.
- ζ΄. Θωμᾶς ὁ καὶ Δίδυμος ὢν μετὰ ἀδελφῆς λεγομένης 10 Αυτίας ἐκ πατρὸς Διαφανοῦς, μητρὸς δὲ Ῥώας ἀπὸ ἀντιοχείας.
- ζ΄. Βαρθολομαΐος ἐκ πατρὸς Σωσθένους, μητρὸς δὲ Οὐρανίας, πωμαρίτης ἤτοι λαχάνια φυτεύων.
- η΄. Θαδδαῖος ὁ καὶ Λεββαῖος ἐκ πατρὸς Νεκροφάνους, 15 μητρὸς δὲ Σελήνης, Ἰταλικός.
- θ΄. Ἰάκωβος ὁ τοῦ ᾿Αλφαίου ἐκ πατρὸς Ἅνδρονος, μητρὸς δὲ Εὐτυχίας ἀπὸ Ἱεραπόλεως λαοξόος τὴν τέχνην.
- 1 2 Τῶν ιβ΄ ἀποστόλων αἱ πατρίδαι καὶ τὰ ὀνόματα τῶν γεννησάντων αὐτούς ADfg 'Εστὶ τὰ ὀνόματα τῶν γονέων τῶν ιβ΄ ἀποστόλων καὶ τοῦ Μελισεδέκ Β 2 αὐτοὺς + καὶ πόθεν κατήγοντο Ε 1 2 \ C 3 α΄. β΄. \ BDfg 'Ιωάννου] 'Ιωνᾶ Α 4 καὶ μητρὸς] μητρὸς δὲ BD καὶ \ fg 'Ιωαννᾶς BD 'Ιωνᾶς Α 'Ιωαννᾶ fg 'Ιωάννας C τῆ τέχνη C Βηθσαϊδᾶς] Θηβαίδος g Βηθσαϊδᾶ f Βαθσαιδᾶς D Βιθσαιδᾶς BC 5 κόμης Ε 6 γ΄. δ΄. \ BDfg 7 καὶ] δὲ Β καὶ \ fg 'Ιεροκλίας Ε 8 ε΄ \ BDfg φιλισανὼς Dfg φιλησανῶν C φιλισαόνων Β 9 Βηθσαϊδᾶς] Θεβαίδος g βιθσαιδὰ C ἐν βιθσαϊδᾶ τῆς κώμης (sic) Β κόμης g Βηθσ. ἡνίοχος] Βαηνίοχος (sic) Ε ἡνίοχοι Dfg 10 Θωμᾶς καὶ 'Ιούδας δίδυμοι BD ῶν λεγομένης] ὁ μετὰ ἀδελφῶν λεγομένας C ῶν \ D 11 'Ασίας B διοφάνους ΑCΕ δισφανοῦς D ξοᾶς Α ξόας ΒΕ 13 Βαρθολομάϊος D Σωσθένης Ε δὲ \ D 14 Οὐρινίας Dfg νομαρείτης fg νομαρίτης C πομαρίτης ἡ τοῦ Ε λάχανα CE λαχανᾶς τὸ ἐπιτήδευμα Β 15 Θαδδάτος D ὁ \ B Λεββάτος D Νεκρεφᾶ fg 16 σελήνης] 'Ιωάννης Ε Σιανῆς, 'Ιταλικὸς ὁ καὶ 'Ιούδας 'Ιακάβου Β 17 ἀνδρῶνα Β 18 λαοξᾶς Β λεξὸς Β λαοξὸς Ε λαϊξός Α

- ί. Ματθαίος ὁ καὶ Λεβί, τελώνης τὸ ἐπιτήδευμα, ἐκ πατρὸς Ῥούκου, μητρὸς δὲ Χαιροθείας ἀπὸ Γαλιλαίας
- ια΄. Σίμων ὁ Κανανίτης, ἀριστόκλητος ὢν τοῦ ευρίου εἰς τοὺς γάμους, ἐκ πατρὸς Καλλίονος, μητρὸς δὲ Κιμίας. ιβ΄. Σίμων ὁ καλούμενος ζηλωτής, ἀπὸ Σαλεὶμ ἐι πατρὸς Ζήνωνος, μητρὸς δὲ....

'Ιούδας ὁ 'Ισκαριώτης.

I.

VERSUS IN DUODECIM APOSTOLOS IOANNIS EUCHAITENSIS.

10

- A = Ottob. 167 saec. XIV fol. 147 v.
- B = Paris. 1310 saec. XV fol. 34 v.
- C = Paris. 1782 saec. XIV fol. 77.
- D = Baroc. 197 anni 1344 fol. 581.
- 15 F = editio Matth. Bust 1610.
 - f = editio Io. Alb. Fabricii 1719.

ΣΤΙΧΟΙ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΙΒ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥΣ.

Σταυφοῖ Πέτφον κύμβαχον ἐν Ῥώμη Νέφων. Ῥώμη ξίφει θνήσκοντα τὸν Παῦλον βλέπει.

1 Ματθάϊος D λευίς Dfg λευίτης B 2 φάκου D χειφοθίας B κεχειφοθίας A χειφοθείας fg Γαλλίας B έκ — Γαλιλ. [C] 3 ὁ ἀφιστόκλιτος E ἀφιστοκλήτωφ B ὢν [C] 4 εἰς τοὺς γάμους [C] ξίας C Γαλλίωνος Df Γαλλίονος g Καλλιωνᾶ B Αμμίας Dfg διανίας B κ' άμίας C 5 ὁ [C] A ἀπὸ Σαλ. [C] Β Σαλημ [C] Ε Τονωνᾶ Ε μητφὸς δὲ . . . Dfg Ζήνωνος + σημεῖον δέ, ὅτι ὁ Λουκᾶς τὸν μὲν Θαδδαῖον Ἰούδαν Ἰακώβου (Lc. 6, 16) ἐκάλεσεν, Σίμωνα δὲ τὸν Κανανίτην ζηλωτην (Lc. 6, 15; Act. 1, 13) ἐκάλεσεν Dfg 7 Ἰούδας ὁ Ἰσκαφιώτης [C] BC 17 [C] Γ τοὺς + ἀγίους καὶ πανευφήμους [C] ἀποστόλους + πῶς ἐτελειώθησαν [C] Η διαλαμβάνοντες ποίω τφόπω καὶ ἐν τίνι τόπω ἐτελειώθη ἕκαστος αὐτῶν [C] Β σταυφοῦ [C] Α κύμβαχος [C]

Είσηνικῶ τέθνηκε Λουκᾶς ἐν τέλει. Ζωῆς ὅπνον πρύτανιν ὑπνοῖ Ματθαῖος. Μάρκον θανατοί δημος 'Αλεξανδρέων. Καὶ μὴ θανών ζῆ, καὶ θανών Ἰωάννης. Σταυρούσι Πατρείς ανδρες δμώς Ανδρέαν. Νεπρούσι λόγχαις τὸν Θωμάν ἐν Ἰνδία. Βαρθολομαΐος σταυρικώ θνήσκει τρόπω. Καὶ τὸν Σίμωνα σταυρὸς ἐξάγει βίου. Μάγαιρα τέμνει τους Ίακώβου δρόμους. 'Ισον Πέτρω δίδωσι Φίλιππος μύρον. Τῷ δεσπότη μὲν ἶσον οί πόδες κάτω Σταυρούνται σταύρωσιν ὀρθίαν πάλαι. Έξ οὐρανοῦ γὰρ ἦλθον εἰς ἡμᾶς κάτω Ως ὄμβρος είς γην, ως έπὶ γλόην δρόσος, 'Αντίστροφος δε παρηγοι οι πόδες θέσιν, Είς οὐρανὸν γὰρ ἡλκεν αὐτῶν ὁ δρόμος.

K.

INDEX APOSTOLORUM RESERVATUS IN HOMI-LIA PSEUDO-CHRYSOSTOMI IN XII APOSTOLOS.

A = editio Gerardi Voss. B = Paris. 1453 saec. XII fol. 123.

20

10

15

1 εἰρηνικῶς Β εἰρηνικός Ff Λουκὰς Α τέλει + περί Α 2 τρίτανης Α πρύτανις C 3 θανατοὶ Α 4 καὶ] εἰ Α θάνων Α 5 Πατρεῖς] τε τρεῖς Ff Πατρᾶς Α ὁμῶς] ὅμεν Α ωμῶς Β ᾿Ανδρέας Α λόγχαι C ᾽Ινδίη B 7 τρόπω] πάθει BCFf 8 στα/// Α 9 μαχαίρα AB τέμνει τοὺς] τέμνεται A δρόμη A 10 ἴσον C 11 Tω̃ — 16 δρόμος L BFf 12 σταυρουμώ A παρ᾽ $\tilde{η}$ χοι A 11 — 16]:

Τούτων με Χριστε δεκτικός ίκεσίας, Στήσου προβάτων κατά την στάσιν, Λόγε C

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΓΙΟΥΣ ΔΩΔΕΚΑ ΑΠΟΣΤΟΙΟΥΣ.

Πέτρος εντεύθεν μαθητεύει την 'Ρώμην.
Παύλος εκείθεν εὐαγγελίζεται κόσμον.
'Ανδρέας της 'Ελλάδος σοφούς διορθούται.
Σίμων διδάσκει θεὸν τοῦς βαρβάρους.
Θωμᾶς διὰ βαπτίσματος λευκαίνει τοὺς Αἰθιόπας.
'Ιακώβου τὴν καθέδραν ἡ 'Ιουδαία τιμᾶ.
Μάρκου τὸν θρόνου' Αλεξανδρεία ἡ παρὰ Νείλον ἀσπάζεται Λουκᾶς καὶ Ματθαίος γράφουσιν τὰ εὐαγγέλια.
'Ιωάννης ἔτι θεολογῶν καὶ μετὰ τέλος ὡς ζῶν θεραπεύει

Βαρθολομαΐος παιδαγωγεί σωφρονείν τους Λυκάονας, Φίλιππος θαυματουργών σώζει την Ἱεράπολιν.

15

10

την "Εφεσον.

L.

TEXTUS LATINI.

a.

Breviarium apostolorum.

- A = Sangall. 110 saec. IX p. 275.
- 20 B = Paris. lat. 2316 saec. X fol. 120.
 - b = Genovef. Paris. H. L. 10 saec XIII fol. 1.
 - C = Paris. lat. 12604 saec. XII fol. 88 v.
 - D = Paris, lat. 2543 saec. XIII fol. 91 v.
 - E = Monac. lat. 6382 saec. IX fol. 41.
- 25 f = editio d'Achery 1723 e martyr. Gellonensi c. 804.
 - g = editio Mart. Gerbert 1777 e ms Rhenaug. saec. VIII.
 - m = editio Martène et Durand 1717.
 - 5 Έλλάδος + τοὺς B σοφοὺς + πείθει καὶ B G διδάσκει + τὸν B 11 θεολογῶν + ὡς B ὡς \bigwedge B ζῶν + τῷ μνήμιατι μόνῳ B 13 παιδαγωγῶν σωφρονίζει B τοὺς \bigwedge B

Breviarium apostolorum ex nomine vel locis ubi praedicaverunt, orti vel obiti sunt.

Simon qui interpretatur oboediens, Petrus agnoscens, filius Ioannis, frater Andreae, dicitur ortus vico Bethsaida, 5 provincia Galilaeae, qui propter Simonem magum, licet Dei occulto nutu, Romani pervenit; ibique praedicans evangelium XXV annorum eiusdem urbis tenuit pontificatum; sexto autem et tricesimo anno post passionem Domini sub Nerone Caesare, ut voluit, cruce suspensus 10 est, cuius natalicium III. Kalendas Iulias celebratur.

- II. Paulus qui interpretatur pius, ortus ex tribu Beniamin, apostolus gentium, hic secundo post ascensionem Domini anno baptizatus et sub Nerone Romae eodem die, quo et Petrus, capite truncatus ibique sepultus est.
 - III. Andreas qui interpretatur virilis vel decorus,
- 1 Incipit breviarium E breviarium] adbreviatio C nomina E nominibus B orti — sunt / C praedic. + et ubi fm 4 Symon bCE in marg. petri rubro col. C petrus E qui interpretatur / A interpretatur petrus E obediens AbCEfgm oboediens + vel ponens moerorem sive audiens tristiciam D agnuscens B agn. + eo quod Christum credens qui dictus est petra D 5 Iohannis ABCDÉfgm dicitur / D betsaida C bethsaida E 6 provinciae CD Galylee b Galileae Bf Symonem E cult(o) bC occulta E evang, praedicans D viginti et quinque b XX ti V ACfg 8 pontif. + in, man. rec. E 9 sexta B trice-simo sexto post D tricissimo f xxxmo AE 10 cessare g ut \(\subseteq C \) 11 cuius natalicium \(\subseteq D \) celebratur \(\subseteq D \) ortus \(\subseteq m \)

 Saulus C 12 beniamen B hic] in m ascensionem passionem A 14 baptizatur b Romae sub Nerone D apud Romam C Roma B die / C diae A die + capite truncatus est C 15 capite trunc.] cruce suspensus est D est] II. Kalendas Iulii D II. Kal. 16 Andreae in marg. C qui interpret. L D Decembres b viriles B vell et m decorus + interpretatur D + vir, in greca lingua dicitur D

frater Petri, hic praedicavit Scythiam et Achaiam, bique in civitate Patras cruce suspensus occubuit pridie Ialendas Decembris.

- IV. Iacobus, qui interpretatur supplantatus, filis Zebedaei, frater Ioannis, hic Spaniae et occidentalia loca praedicat et sub Herode gladio caesus occubuit, sepiltusque est in Achaia marmarica VIII. Kalendas Augusi.
- V. Ioannes, qui interpretatur gratia Dei, apostous et evangelista, filius Zebedaei, frater Iacobi, dilectus Domini, o praedicator Asiae et in Epheso VI. Kalendas Ianuarias sepultus, natalicia VIII. Kalendas Iulias dicuntur, quando et sancti Ioannis Baptistae natalicia celebrantur.
 - VI. Thomas, qui interpretatur abyssus, Didymus hoc est Christi similis, hic Partis et Medis praedicat et lesti-

1 praedicavit + per g Scythiam] sciciam D spaciam B in scithia C scithiam E Achagiam B Achaia C in Achia b 2 patras suscr. alt. manu C cruci A cruce L D occubuit L D pridiae A pridie] II bDm 3 Decembr. + celebratur f 4 lacobi in marg. C Iacob m supplantator bDEfm supplicator g 3 Decembr. + celebratur f 4 laqui L D Zebedaei bC 5 Iohannis BbDf hic + praed cator Dfg Hispaniae CD hyspanie b occidentalibus locis CD paedicavit bC praedicatur AE praedicat et L D 6 Herodej Nerone D cesus CD 7 in / b Achagia B Acaia m Aclaiam maritimam I) marmorica C Augustas Af Septembres B 8 Iohannes BcDf Ioannis in marg. C qui interpr. L D Dei + nter-9 Zebed. + et m dilectissimi B a Domino D pretatur D 10 praedicavit C Asie C Asye D in L CDm effeso BE Epheso 11 sepultus L ACEfg se-+ ibique occubuit D Ianuarii m pultus — 12 celebrantur / D natalicia (natalis Em) + eius, alii dormitionem eius (natale, eius b) VIII. Kal. Iulii dicunt, quando nativitas sancti Ioannis (+ Baptistae m) celebratur AbCEfgm celebrantur + XII Kal. Ianuarias b 13 Thome in marg. C Thomas B abisus B Didimus E abis. + et gemitus, graece D 1 idymus + propter dubium cor in credendo effectum dominicae ressurectiones, abissus dicitur, quod certam fidem 14 //milis A similis / b Christi miles E Christo D Parthis bim praedicavit bCD praedicatur Eg praedicator f distans f distinans B destinans — p. 209, 1 praedicavit / D destinans + ad b ibi Cg

naus orientalem plagam ibique evangelium praedicavit. Lancea enim ibi transfixus occubuit in Calamnice, Indiae civitate, ibi sepultus est in honore XII. Kalendas Ianuarii.

VII. Philippus, qui interpretatur os lampadis, a Bethsaida civitate ortus, unde et Petrus Gallis praedicavit 5 Christum, deinde Hierapoli Phrygiae provinciae crucifixus et lapidatus obiit ibique cum filiabus suis quiescit, cuius natalicium Kalendas Maias celebratur.

VIII. Iacobus frater Domini, Hierosolimorum primus episcopus, hic dum Hierusalem Christum Dei filium prae- 10 dicaret et de templo a Iudaeis praecipitatus lapidibusque opprimitur, ibique iuxta templum humatur. Eius natalicium et ordinatio VI. Kalendas Ianuarias creditur.

IX. Bartholomaeus apostolus nomen e syriaca lingua suscepit et interpretatur filius suspendentis aquas, 15

2 enim / D ibique D transfixus / C obcubuit m Calaminicae f calaminice bDg calaminica m calaminice BE Cal. + 3 civitatem B civitatis E in honore L Dfm in] cum C XII — Ianuarii] VI Kal. Februarii B 4 Phylippus CE Philippi in marg. C qui interpr. / D lampadis + interpretatur sive lampadarum eo quod fratri suo lumen, a quo illuccesitus fuit, per oris offitium propinavit D os \(\int \) D lampas C lampadas g 5 et \(\int \) B 6 deinde + in bCDfgm Hierapoli \(\int \) Bb gerapoli C ierapolim D frigie ABCDEfm provintia Bb [C obiit] occubuit D filiabus suis] fidelibus D cuius natalicium 7 D cuius b natalicium + 25 b celebratur Kl. Mai. C Kal. Maii fm Madias E 9 Iacobi in marg. C Ierusalem g ierosolimorum bDm episcopus fuit hic I hierosolymorum Cf 10 Christum / D 11 et / bDm templi B 12 obprimitur Bg obprimitur E obrutus praecipitatur fgm ibi D iusta B cuius m eius — ordinatio VI L D eiusque b 13 VI — Ianuar.] Kal. Maias et sexto Kal. Ian. creditur C natal. + Kal. Maii fg Kal. Maii celebratur, VI Kal. Ianuar. b creditur / Dfgm creditur + celebratur E 14 Bartholomaei in marg. C noim b apostolus / D syriaca] ira g syra bfm 15 accepit D suscipit B et / Dfm aquas + sira D siria B eo quod mentes eorum, quos praedicaverat, ad coelestia contemplanda suscepit et suorum dictis guttis inebriavit, hic D

Lycaoniam praedicavit ad ultimum in Albano maioris Armeniae urbe vivens a barbaris decoratus atque per iussum regis Astargis decollatus sicque terrae conditus IX. Kalendas Septembris.

- X. Matthaeus apostolus et evangelista, qui interpretatur donatus. Hic etiam e tribu sua Levi sumpsit cognomen, ex publicano a Christo electus primum quidem in Iudaea evangelizavit, postmodum in Macedonia, et passus in Persida: requiescit in montibus Partorum XI. Kalendas Octobris.
- Chananaeus, zelo Dei fervens, par cognomento Petri et similis in honore. Hic accepit Aegypti principatum et post Iacobum iustum cathedram dicitur tenuisse Hierosolymorum. Post annum CXX. meruit sub Adriano per

1 Laiconiam B Lichaoniam m liconiam bEg Laodiceam D praedicavit] pre (sic) g ad ultimum L D praedic. + et C Albono g arminiae B 2 decoriatus CEm decoriatur fg atque] ibique C decoratus + est C periussus B 3 Astragris (rasum A) E Astiagis m Astyagis fg astragis D dicollatis B decollatur fgm sique B condetus B conditur fg conditus + est bD VIII Kal. Eg VIII Kal. B decembris suprascr. 4 septembris C thei in marg. C apostolus — interpretatur] dicitur D natus + videlicet quod magno Dei manere de thelonario ac publicano in apostoli et evangelistae est delegatus officium D a sua tr. B ex Efm sua [D sumsit m cognomentum D 7 ex] ab a [g electus [D quidem in Iud.] quod est in India g 8 postea E Machedonia C macedoniam E macedoniam D per-9 portarum C porcorum b portorum BEfgm par-10 Symonis in marg. C Symon Zelotis CE Zelotes sidia C thorum D - 12 par] chananaeus a Chana Galilaeae vico primum cognomen accepit, quod Lucas cum interpretatione posuit, Symon Zelotes, Chana quippe Zelus Domini, Chananaeus autem zelotes i. semulator autem zelo Dei fervens, parvi D est] primus dictus (dilectus C) bCEfgm 11 cananaeus Em dei] dim b par + in 12 in L C egypti bCDE honore, hic explicit A iherosolimorum C ierosolimorum bDm 14 Et post annos XX fg annos CXX DE annos, centum viginti bm annos centum XX C arriano D a//riano b

crucem sustinere martyrium passionis. Iacet in Portoforo; eius natalicium celebratur V. Kalendas Novembris.

XII. Iudas, qui interpretatur confessor, Iacobi frater, in Mesopotamia atque interioribus Ponti praedicavit: sepultus in Nerito Armeniae urbe, cuius festivitas celebratur 5 V. Kal. Novembris.

Mathias de septuaginta discipulis unus, et pro Iuda Scarioth duodecimus inter apostolos subrogatus, electus sorte et solus sine cognomento, cui datur evangelii praedicatio in Iudaea. Explicit.

b.

Notitia de locis sanctorum apostolorum.

- A = Paris. lat. 10837 saec. VIII fol. 3 sec. exarat. Bonnet.
- B = editio a vv. de Rossi-Duchesne 1894 facta sec. cod. Epternac.
- C = editio Vallarsi sec. cod. Corbeiens.
- C¹ = collatio de Rossi-Duchesne istius cod.
- C² = collatio de Rossi-Duchesne cod. Bernensis.
- D = editio Florentinii 1688 sec. cod. Lucens.

1 martirium bD passionis. iacet \(\subset \) D iacet \(\text{licet b in porro} \) foro B portophoto D portico foro g 2 eiusque C eius celebr. [D calendas m novembris CD november B in marg. C qui / m confessor suprascr. confitens b Iacobi frater] frater Iacobi CEgm frater domini, hi D 4 mesopotamiam D stque + in CDgm sepultusque est bCm 5 nerito] monte D armenie ab urbe C armenie urbis D cuius — celebr. L D festivitas] natalicium C 6 novembris C november Bb 7 Mathias in marg. C unus + fuit C pro Iuda L D pro L m rioht C duodecim g subtogatus, elegatus et electus D subrogat. + et C electus / g et solus / D solis B 9 evangelium praedicavit D Iudaea + VI Kalendas Martias (Martii m) fm Iudaea + natalicium eius V Kal. otrii (octobris, martii?) E Explicit L bCE Explicit | Iudas Scarioth a vico, in quo ortus est, aut ex tribu Isachar persagium, sive divinationis vocabulum sumpsit Isachar et merces Scarioth, Memoria mortis D

- III. Kl. Iul., nat. apostolorum s. Petri et Pauli Romae.
- II. Kl. Decembr., nat. s. Andreae apostoli in civitate Patras provincia Achaiae.
- VI. Kl. Ian., nat. apostolorum s. Iacobi fratris Domini et Iohannis evangelistae.
 - VIII. Kl. Iul., nat. dormitionis s. Iohannis apostoli et evangelistae in Epheso.
- XII. Kl. Ian., nat. s. Thomae apostoli in India et 10 translatio corporis eius in Edessa.
 - VIII. Kl. Aug., nat. s. Iacobi apostoli, fratris Ioannis evangelistae, in Hierosolymis.
 - Kl. Mai., nat. s. Philippi apostoli in civitate Hierapoli provincia Asiae.
- VIII. Kl. Sept., nat. s. Bartholomaei apostoli, qui decollatus est in India iussu regis Astyagis.
 - XI. Kl. Oct., nat. s. Mathei apostoli, qui passus est in Persida.
 - 1 Iulii C + Romae natale ACD SS. D sancti / C Rome B 3 Decembris C natalis CD sancti / C apostoli / A 5 Ianuarii C nat. apost.] Ordinatio vinciae CD Achiae AB episcopatus CC1C2 Iacobi + apostoli CC1C2 Domini + qui ab apostolis primus ex Iudaeis Hierosolymae (Hierosolymis Ĉ²) est episcopus ordinatus. Et assumptio (adsumptio C²) CC¹ evangelistae + in Epheso D + apud Ephesum civitatem (cuius sepulcro manna scaturit CC1) (cuius corpus translatum est apud 7 VIII — 8 Epheso \(\(\text{CC}^1 \text{C}^2 \text{D} \) Efesum civitatem C2) Natalis C sancti / C apostoli + qui passus est CC¹C² et — 10 Edessa / C Edesa A 11 VII Kai Augusti. Natalis S. C 12 in Hierosolymis / CC1C2 13 Maii C In civitate Hierapoli, depositio C sancti L C 14 provinciae BD Assiae B+ 15 IX Kal. C natalis C decolatus B gisast //argis A India + citeriore (interiore C²) pro Christo CC¹C² iussu — Astyagis] iusure A Astiagis B (corr. Astragis 2 a man. B) Astriagis C 17 natalis C Matthaei C Matthei C1 apostoli + et evangelistae C qui + pro Christo nomine C 18 Persida Aethiopia civitate Tartium C (Tharrium C1)

10

15

V. Kl. Novemb., nat. apostolorum Simonis Cananaei et Simonis Zelotis, qui a templorum pontificibus occisi sunt in Suanis civitate Persarum.

c.

Laterculus quidam anonymus.

A = Paris, lat. 9562 saec. XII-XIII fol. 112v.

B = Marcian. 21, 10 saec. XIII sec. edit. Th. Zahn.

Petrus et Paulus Romae sepulti sunt.

Andreas Patrae civitate Achaiae.

Iacobus Zebedaei in arce Marmarica.

Ioannes in Epheso.

Philippus cum filiabus suis in Hierapoli Asiae.

Bartholomaeus in Albone, civitate maioris Armeniae.

Thomas in Calamia civitate Indiae.

Matthaeus in montibus Parthorum.

Marcus Alexandriae in Bucolis.

Iacobus Alphaei iuxta templum.

Thaddaeus et Iudas in Beryto Edessenorum.

Simon Cleophas, qui et Iudas, post Iacobum episcopum CXX annorum crucifixus est in Ierusalem Traiano mandante. 20 Titus Cretae.

Crescens in Galliis.

Eunuchus Candacis reginae, unus ex LXX apostolis, in Arabia quae felix est, ut ait Clemens in quinto libro hypotyposeon, id est informationum.

1 noemb. B Chananei B Cannanei B 2 Zelotes A Simonis] Iudae C 3 Suanis — Persarum] Susia civitate magna apud Persidem CC¹

8 Rome A 9 Patras A Achaie A acaiae B 10 Zebedei A 12 iherapoli Asie A 13 Armenie A 14 Colamia B Indie A Indae B 16 in bucolis / B buolis A 18 Britio B beruto A 19 Symon A 21 Tytus A 23 septuaginta A 24 ait: lacuna in B 25 ypotyposeon A

Notitia regionum et civitatum, quibus sanctorum apostolorum et evangelistarum venerabilia corpora requiescunt.

5 A = editio Chr. Brower et Iac. Masenii, Antiquitatum et annalium Trevirensium libri XXV, tom. I, Leodii 1670, 533.

Ioannes Baptista, requiescit in civitate nomine Sebasta. Petrus apostolus, requiescit Romae in provincia Tuscia. Paulus apostolus, requiescit Romae in provincia Campania.

o Andreas apostolus, requiescit Patras in civitate, in provincia Acaia.

Iacobus apostolus, requiescit in Hierosolyma, in provincia Syria.

Ioannes apostolus, requiescit Efesii, in provincia Asia.

15 Bartholomaeus apostolus, requiescit Lycaonia, provincia Armenia.

Thomas apostolus, requiescit Aemina, in India Saracinorum.

Philippus apostolus, requiescit Hierapoli, in provincia 20 Phrygum.

Matthaeus apostolus, requiescit in Erminea, in terris Amonitarum.

Simon Cananaeus apostolus, requiescit in Hierinto in terris Quadi.

Matthias apostolus, requiescit Hierosolyma in provincia Syria.

Iacobus alter apostolus, requiescit Hierosolyma in provincia Syria.

Marcus Evangelista, requiescit Alexandriae in provincia so Aegypti.

Lucas Evangelista, requiescit Boeothia in provincia Mesopotamia.

10

15

20

e.

Versus memoriales.

A = Paris. lat. 8069 saec. XI fol. 3v.

Romanis Petrus, Andreas sanctus Achivis.
Aethiopes Matthaeus adit, loca Partica Thomas.
Iacobus Hispaniis, Asiae dat iura Iohannes.
Nilicolas Simon, Hebraeos Matthias cogit.
Alter habet Solimam, Iacobus Iuda Mesopotamos.
Paulus adit gentes, totus quas continet orbis.
Bartholomaeus Indos, Gallos tu porro Philippus.

f.

Series apostolorum e poëmate Venantii Fortunati Pictaviensis deprompta.

A = editio apud Migne Patr. lat. 88, 270.

B = Montepus. 39 saec. XII.

Iuris consulti Pauli comitante volatu
Princeps Romana currit ab arce Petrus.
Conveniunt ad festa simul sua dona ferentes,
Hi quorum cineres urbs, caput orbis, habet
Culmen apostolicum radiante luce coruscum.
Nobilis Andream mittit Achaia suum.
Praecipuum meritis Ephesus veneranda Ioannem,
Dirigit et Iacobos terra beata sacros.

12 Beatus Fortunatus Pictaviensis praesul uersificator luculentus in codice laudum suarum olim sic cecinit dicens:

Siderei proceres ad regia vota frequentes
Certatim veniunt adglomorando corum. B
20 choruschum B 22 precipuum B 23 Dirigit — sacros]
Alphei Iacobum Ierusalem tribuit
Quam repetunt populi Iacobum natum Zebedaei,

Galiciae tellus mittit ad astra poli. B

5

Laeta suis votis Hierapolis alma Philippum,
Producens Thomam munus Edessa pium.
Inde triumphantem fert India Bartholomaeum.
Mathaeum eximium Naddavi alta virum.
Hinc Simonem ac Iudam lumen Persida gemellum
Lacte relaxato mittit ad astra sinu.
Et sine rore ferox Aegyptus horrida illarum
Lucae evangelica partecipante tuba.

g.

Quibus locis singuli apostoli iaceant.

A = Codex Fuldensis sec. edit. Ranke.

a = ed. Chr. Brower 1626 (iter. 1670).

B = Sangall. 682 saec. IX p. 409.

Petrus et Paulus Romae.

15 Iohannes evangelista Epheso.

Andreas Patras.

Philippus in Asia civitate Hierapoli.

Matthaeus in Pontum.

Iacobus Hierosolyma.

20 Bartholomaeus in Phrygia, civitate Dolici.

Thomas in India civitate Iothabis.

Iacobus Alphaei in civitate Joppe.

Simon Zelotes in Cappadocia, civitate Caesarea.

Iudas Iacobi in provincia Phoenice civitate Beryto.

2 Edissa B 5 Symonem B 6 lata B 7 Et — 8 tuba |: Undique collectis divisis partibus orbis, Agminibusque iunctis regia pompa trahit. 10 In quibus B iaceant + id est Aa 14 Paulus + in civitate B 18 in \(\sum_B \) Pontum + civitatem B 16 in Patras B 21 Thomas + progigia B civitate] provinciae civitatis B vincia B 23 Caelotes B in + provincia qui dicitur civitate B civitate \(\Lambda \) B 24 provincia + quae vocatur B Phenice AB Byreto A Perinto B

Marcus evangelista Alexandria.

Lucas evangelista Antiochia.

Timotheus Epheso.

Philippus unus de septem Caesarea Palaestinae.

Stephanus protomartyr Hierosolyma.

Ioannes Baptista in Samaria, civitate Sebaste.

Caput Ioannis Baptistae in provincia Phoenice, civitate Emessa.

Barnabas et Silas Cypro civitate Constantia.

h.

10

Divisio apostolorum.

A = Paris. 12604 saec. XII fol. 91 v.

Post ascensionem Domini nostri Iesu Christi Iudaei debitis clavibus purgebantur, sancti vero apostoli Domini et salvatoris nostri ceterique discipuli ad praedicandum 15 verbum Dei per singulas quasque orbis terrae provincias dirimuntur.

Iacobum quidem, qui et iustus cognominatus est ab antiquis virtutum merito et insignis privilegio, primum historiae tradiderunt suscepisse ecclesiaeque in Hieroso-20 lymis esse sedem.

Thomas, sicut nobis traditum est, sortitus est Parthos, Matthaeus Aethiopiam, Bartholomaeus Indiam citeriorem, Andreas Scythiam, Ioannes Asiam, unde et apud

1 evang. + in B 2 Antiochia] civitatis Antiochiae B
3 Timotheus + in B 4 Caesaream B Palestinae A + civitate B 5 protom. + in A 6 Iohannes A Iohannis B bapt. +
qui vocatur A samaia B + provinciae civitatis in B 7 capuut B
Iohannis B Phenicae A Phenice B 8 Emetza A mezza B
9 civitate Cipro B civitate / B Constantia + provincia B Explicit B 20 hystoriae A iherosolimis A 23 Matheus Ethiopiam A 24 Iohannes A

Ephesum et commoratus est et defunctus. Petrus Pontum, Galatiam, Bithyniam, Cappadociam ceterasque confines provincias, Iudaeis dumtaxat praedicans circuisse deprehenditur, ad altimum ad urbem Romam ut celestis quidem negotiator ex orientis partibus Claudii temporibus adveniens, mercimonia divini luminis si quis scit comparare paratus advexit, et salutaris praedicationis verbo primus in urbe Roma evangelii sui clavibus ianuam regni celestis aperuit.

De Paulo autem quid dicam, qui ab Hierusalem usque to ad Illyricum replevit evangelium Christi et ad ultimum sub Nerone martyrium duxit. Delectat tantorum tractare margaritas sanctorum, delectat gemmas intueri dulcium piscatorum. Nec modus in colore, nec numerus in virtute.

S.

Versio Latina textus Syriaci in Cod. Sinait. Syro 10 (saec. IX) reservati.

15

Porro capitulum de apostolis sanctis.

- 1. Simon a Bethsaida ex tribu Nephthali. Mortuusque est Romae anno CCCLXXVI mense Iunio XXVIII eius.
- 2. Andreas frater Simonis mortuus est Patris in urbe.
- 3. Iacobus filius Zebedaei, ex tribu Zabulon. Ante unum annum [sic] ascensionis Domini nostri occidit eum Herodes.
- 4. Ioannes frater Iacobi; mortuusque est anno Trajani 25 regis sepultusque est Ephesi.
 - 5. Philippus ex tribu Aser a Bethsaida sepultusque est Hierapoli.
 - 2 Galathiam, bithiniam A 3 deprehend///itur A 8 celesti A 9 iherusalem A

10

20

- 6. Bartholomaeus ex tribu Issachar sepultusque est Albanopoli (alobopolis).
 - 7. Thomas mortuus est Calaminis in urbe Parthorum.
- 8. Matthaeus ex tribu Issachar a Nazareth civitate mortuusque est in India.
 - 9. Simeon ex tribu Ephraim, a Cana civitate.
- 10. Iudas, qui dicitur Thaddaeus, qui et Lebbaeus, ex tribu Iuda sepultusque est Beryti.
- 11. Iacobus, filius Alphaei, ex tribu Manasse sepultusque est in terra Iuda.
- 12. Iudas proditor ex tribu Dan, a Scara (sqra) nominatusque est pro eo Matthias, qui sumpsit locum eius, ex tribu Ruben.
- 13. Paulus ex tribu Benjamin mortuusque est cum Petro Romae. Explicit.

Porro nomina septuaginta apostolorum composita ab Irenaeo episcopo Lugduni.

- 1. Adar e Paneade, mortuusque est Edessae.
- 2. Ananias occissus est Damasci.
- 3. Meleas obrutus est lapidibus Alexandriae.
- 4. Cephas obrutus est lapidibus Antiochiae.
- 5. Barnabas occisus est in Cypro insula ac depositus ibidem.
 - 6. Sosthenes depositus est in Hellesponto.
 - 7. Crescus mortuus est fame Alexandriae.
- 8. Ioseph decurio, qui est tabularius, in cuius coenaculo dedit Dominus noster corpus suum miscuitque sanguinem suum.
- 9. Nicodemus Pharisaeus. 10. Nathanael princeps scribarum. 11.1) Matthias is qui fuit pro Iuda. 12. Iustus. 30

¹⁾ Numerus hic deest in codice.

- 13. Iudas frater Domini nostri. 14. Silas. 15. Iudas Barsabbas. 16. Marcus. 17. Ioannes. 18. Mnason Cyprius. 19. Manael. 20. Herodes. 21. Niger. 22. Iason ('json). 23. Rufus. 24. Alexander. 25. Simon Cyrenaeus, 5 qui erat pater eorum. 26. Lucius a Cyrene.
 - 27. Cleophas frater Ioseph. 28. Simeon filius eius, qui fuit episcopus in Ierusalem, necatusque est natus CXX annos in Ierusalem. 29. Iacobus frater Domini nostri. 30. Iudas qui vocatur Simon. 31. Orion.
- Hique sunt qui ambulabant cum Cleopha in via [qui sunt hi]: 32. Thyrsis. 33. Castor. 34. Zabrion.

Hique sunt septem diaconi: 35. Stephanus, qui lapidatus est. 36. Philippus, qui edocuit Samariam. 37. Prochorus. 38. Nicanor. 39. Parmenas. 40. Timon. 15 41. Nicolaus proselytus.

Hique sunt, quos commemorat Paulus, qui erant Romae: 42. Andronicus. 43. Iunias. 44. Titus. 45. Patrobas. 46. Hermes (hrma). 47. Phlegon. 48. Asyncritus. 49. Hermes (hrma) alter, quem nominant pastorem.¹)

- Sexque porro alii fuerunt cum Petro Caesareae:
 - 50. Crescens (krsis). 51. Milichius. 52. Crito. 53. Simon. 54. Gaius. 55. Apollos.

Hique porro sunt qui descierunt a Christo, ex iis computantur esse: 56. Cerinthus. 57. Ebion, intraverunt autem pro eis: 58. Lucas evangelista, 59. Apella electus.

60. Urbanus. 61. Stachys. 62. Popilius (vel Publius, popljos). 63. Aristobulus. 64. Stephanas. 65. Herodion. 66. Narcissus. 67. Rufus. 68. Olympas. 69. et Narcissus. 70. Zacchaeus. 71. Gamaliel. Explicit.

¹⁾ lege rā 'jā pro rīšā.

Nomina evangelistarum.

- 1. Matthaeus de duodecim locutusque est hebraice in Palaestina.
 - 2. Marcus de septuaginta locutusque est latine Romae.
- 3. Lucas de septuaginta locutusque est graece Ale- s xandriae.
- 4. Ioannes de duodecim locutusque est graece Ephesi. Explicit.

INDICES.

I. INDEX LOCORUM S. SCRIPTURAE ET LIBRORUM PATRUM.

```
Gen. 11, 11 = 12
                                3 Reg. 21, 17. 20. 28 = 19.81
    23, 2.9.19 = 12.47.63.74
                                    22, 8 = 18, 28, 56, 81, 10
    49, 16-19 = 13. 48. 76
                                    23, 17 = 5.97
Exod. 25, 9, 10 = 13, 48, 64, 76
                                4 \text{ Reg. 1, 3. 8} = 6
Iudic. 2, 1 = 23.37.60.89.104
                                    1, 12. 13 = 18. 30. 56. 82
2 \text{ Reg. } 7, 2 = 54.89.
                                      94. 99
    c. 11 = 4.54
                                    2, 11 = 7.67
                                    2, 19 = 7.95
    12, 1 = 4.54.89
3 \text{ Reg. } 3, 4 = 5.97
                                    2,23 = 95
    11, 29 = 4.54.91
                                    4, 1 = 95
                                    4, 12 = 95
    12, 15 = 4.54.91
                                    4,38 = 96
    12, 28 = 5.93
    12, 29. 33 = 7. 17. 27. 56.
                                    5, 1. 20 = 7.96
      81. 89
                                    6, 11 = 96
    13, 1 = 17
                                    c. 12 = 53.96
    13, 18 = 6
                                    13, 21 = 7.67.96
    13, 24, 28, 29 = 5, 6, 54, 93
                                    20, 13 = 43, 61, 70
    13, 31 = 6
                                    20, 18 = 14.43.49.61.
    14, 2 = 5
                                      64. 71. 76
    17, 1 = 6. 19. 30. 53. 56.
                                    c. 21 = 8. 41
                                2 Chron. 15, 1. 3. 8 = 6.55.93
      66. 83. 93. 94. 100
    17, 6 = 19.93.94
                                    24, 20 = 23. 24. 53. 96
                                    28, 8-15 = 6.55
    17, 9 = 19.31.57.83.94.
      100
                                    32, 3. 30 = 8. 41. 60. 69
    17, 12 = 94
                                    32, 27 = 43.61.70
    17, 15 = 94
                                    c. 33 = 8.41
    17, 17. 20 = 19.31.57.83
                                Ecclesiast. 47, 1 = 4. 49. 89
                                    48, 3. 5. 9 = 7
    18, 3 = 18, 82, 100
    18, 19. 28. 38. 40 = 7. 94
                                    48, 17 = 8.41.60.69
    19, 16 = 7.53.67.95
                                Oseas 1, 1 = 17.27.55.81.99
```

```
Oseas 5, 4 = 17
                                Zachar. 14, 10 = 22. 34. 87
    6, 1-3 = 26
                                    14, 12. 18 = 34.58.87.103
    9, 12 = 26
                                    14, 16 = 57.101
    11, 12 = 26
                                Aggaeus 1, 8; 2, 10. 23 = 22.
    13, 14 = 26
                                    34. 58. 87. 103
Amos 1, 1 = 17.27.56.81.99
                                Sophon. 2, 11 = 22.33.87.103
    4, 13 = 27
                                    3, 9. 10. 14. 15. 19 = 22.
    7, 10 = 17.27.56.81.99
                                      34. 87. 103.
    9, 11. 12 = 27
                                Malach. 1, 11 = 36
                                    3, 1 = 23. 36. 37. 59. 89.
Mich. 1, 1 = 17.28.56.81.101
    4, 1-4 = 17.81
                                      104
    5.1 = 28
                                    3, 5 = 36
    7, 19. 20 = 28
                                    4, 5.6 = 67
Ioel 1, 9-20 = 18.82
                                Iesaias 6, 1 = 40
    2, 22 = 18.22
                                    7, 14 = 18.82
                                    11, 10 = 41
    2,28-32=29
    3, 1 = 18.82.
                                    15, 1. 2 = 78.
    3, 9. 12. 20 = 18
                                    19, 1 = 10, 45, 62, 72
Ion. 1, 2 = 19.84.100
                                    22, 9-11 = 8, 41, 60, 69.
    2, 1 = 19.30.56.83.84.100
                                    28, 16 = 41
    3, 2 = 19.84.100
                                    39, 7 = 14.49.64.76
    3, 10 = 19
                                    48, 5 = 67
    4, 2 = 19, 30, 56, 83, 84, 100
                                    53, 3. 7. 9 = 40. 41
    4, 1. 2 = 20. 30. 83. 100
                                    61, 1 = 41
Abdias 1, 15. 17 = 27
                                    66, 16 = 7.53
Nah. 1, 1 = 20
                               Ieremias 1, 1 = 9.44.61.71
    1, 8 = 20.32.57.85.101
                                    26, 18 = 17.28.56.81.101
    1, 15 = 31
                                    31, 31 - 84 = 43
    2, 89 = 20.32.57.85.101
                                    43, 8. 9 = 9. 44. 61. 71
                               Baruch 1, 12 = 16
    3, 15 = 20.32.57.85.101
Habac. 1, 6; c. 2 = 20. 32. 57.
                               Ezech. 1, 3 = 11.47.63.74
      86. 102
                                   8, 3 = 13.48.64.75
    2, 11 = 19.31.57.84.101
                                   c. 17; c. 18 = 11. 74
    2, 14 = 57.101.
                                   28, 25 = 11.74
    3, 4 = 21.33.87
                                   36, 8 = 47.63.74
Zachar. 1, 1. 16 = 22. 35. 58.
                                   37, 11 = 13.48.64.75
      88. 103
                                   c. 40; c. 43. 44 = 13.48.
    4, 9 = 23.36.59.88.103
                                     64. 75
    6, 12-15 = 23.36.57.59.
                                   47, 1 = 16.47.51.63.66.
      88. 103
                                     74. 80
    8, 20 = 57
                                   47, 8.9 = 12.46.48.64.75
    9, 8; 13, 2, 4, 8; 14, 12 =
                               Daniel 1, 3 = 14.49.64.76
      22. 36. 59. 88
                                   1, 7 = 16.51.66.79
    11, 12 = 43
                                   1, 8. 13 = 14. 49. 64. 77
    13, 6 = 35
                                   2,45 = 49
```

D 11 4 4 44 40 40	T
Daniel 4, $\delta = 51.66.79$	Ioa. 2, $9 = 179$
4, 16, 23, 29, 30 = 14, 15	6, 27 = 34
50. 65. 78	6,53 = 168
4, 33 = 15. 51. 65. 79	9, 7 = 8.42.60.69
5, 1. 22 = 16	11, 16 = 178, 187, 196
7, 13 = 49	19, 25 = 119
c. $13 = 66$	20, 24 = 178. 187. 196
14,32 = 21,33.57,86,102	21, 2 = 183. 188
1 Macchab. $2, 58 = 7.67$	21, 18 = 107, 177, 186, 194
6, 32 = 20	Act. 1, $23 = 114$. 124 . 166 . 167 .
2 Macchab. 2, $4-8 = 10.11$	173. 178. 188. 191
45, 46, 62, 63, 72, 73, 158	2, 17 = 18. 29. 82
15, 14 = 9.44	4,36 = 189
Matth. $2, 5 = 28$	6, 5 = 118.119.167.191
4, 18 = 107	6, 10 = 191
4, 21 = 109, 171, 186, 195	7,44=13
10, 30 = 109	8, 13. 26 = 118. 190
11, 14 = 37	8,32-35=41
12, 40 = 30	9, 10 = 118
13, 55 = 112	11, 26. 27 = 118. 122. 189
14, 2-5 = 25	12, 1. 2 = 109. 154. 165.
21, 35 = 9	171. 177. 186. 195
23, 35 = 24. 53. 96	12, 3 = 153, 185, 194
23, 37 = 9	12, 12. 25 = 126
27, 9 = 43	12, 19 = 154. 195
27, 32 = 183	13, 41 = 32
	•
Marc. $6, 3 = 112$	15, 16 = 27
6, 16-20 = 25	15,22.27.37 = 120.126.191
14, 27 = 35.88	16, 3 = 118
15, 21 = 183	18, 24; 19, 1 = 124
Luc. $1, 2 = 179$	19, 29 = 122
1,5=24	21, 9 = 155. 190
2, 26-30 = 24	21, 11 = 122
4, 18-21 = 41	
	22, 3 = 171
5, 10 = 109	1 Petr. 1, $1 = 107.153.164.186$
7,28=25	5, 13 = 189.195
11, 51 = 53	1 Ioa. 2, $19 = 123$
13, 34 = 9	Rom. 15, 34 = 167
23, 26 = 183	16, 3, 5, 7, 8, 9 = 150, 125
24, 18 = 119	16, 10. 11. 13 = 121. 122
Ioa. 1, $29 = 25$	
	16, 14, 15, 21, 22, 23 =
1, 40. 41 - 53 = 108. 171.	121. 123
177. 186	1 Cor. 1, $12 = 124$
1,44=109	3, 4. 21 = 124
1,45 = 172,183,187,196	4, 17 = 118

```
1 Cor. 15, 3. 4 = 26
    15, 55 = 27
    16, 10 = 118
2 \text{ Cor. } 1, 19; 2, 12 = 168
    8, 18 = 195
Gal. 1, 19 = 112. 118
Ephes. 6, 21 = 125
Phil. 2, 25 = 124
    4, 3. 18 = 124
    4,22 = 124
Col. 4, 7 = 125
    4, 10 = 124.126
    4,11 = 191
    4, 14 = 117.190
1 Thess. 1, 1 = 168
Hebr. 8, 8-12 = 44
    11,37 = 8.9.44.60.71
1 Tim. 1, 4 = 118
2 \text{ Tim. } 1, 15 = 123
    1, 16 = 125
    4, 10 = 120.123
    4, 13. 19 = 125
    4,21 = 122.126.128
Tit. 1, 5 = 118
    3, 12 = 124
Philem. 23-24 = 124. 126
Iacob. 1, 1 = 154. 195
```

Testamenta XII patriarch.:
Simeon. c. 6 = 6.17.80.81.99
Aser c. 7 = 16
Beniamin c. 10 = 16
Dan c. 5 = 17.99
Martyr. Isaiae c. 5 = 8.60.68
Iosephus antiqu. 20, 9, 1 = 112.118.166.189
Protoev. Iac. 23, 3 = 24
Acta Ioa. c. 89 = 183
c. 115 = 109.177.178
Acta Ioa. p. Prochor. = 109.154.165.187
Martyr. Petri c. 8.9 = 153.164.171.177.186

Acta Petri et Pauli c. 81 = 107. 153. 164. 171. 177. 186 Acta Theclae c. 14 = 123Acta Andreae c. 2 = 108. 164. 177. 186 Acta Andr. et Matthiae c. 1 = 108. 114. 178 Martyr. Andr. c. 8 = 108.153. 164. 177. 186. 195 Acta Thaddaei c. 1. 5. 8 == 112. 134. 166. 167. 179. 188 Acta Thomae c. 164.165 = 172.178 Acta Philippi c. 120 = 110 c. 133. 137 = 165. 172. 178. 187. 196

1 Clem. 5 = 167

Iustin. c. Tryph. 120 = 8.60Irenaeus adv. haer. I 26, 3 = 119 $\coprod 11, 1 = 119$ Clem. Alex. strom. II 28, 118 = 119III 4, 25. 26 = 119IV 9, 71. 73 = 111. 156Origenes in Ioa. tom. XIII 57 = 9.44Tertullian, de anim, c. 50 = 154de pat. c. 14 = 8scorpiac. c. 8 = 24Euseb. h. e. I 12, 1 = 12212, 2 = 124. 12712, 3 = 113.166II 1, 3 = 118.167.17223, 3. 12 = 167. 172. 18923, 4-6 = 112. 118III 1, 1 = 111.155.1641, 2 = 107.153.164.171.186. 194 1, 3 = 114.167.171.186c. 2 = 128

4, 6 = 118.195

Euseb. h. e.

III 4, 8 = 120. 128. 168

21, 1. 3 = 166

22 = 125

31, 4 = 110. 155

32, 1. 3. 6 = 113. 120.

167. 179. 189

36, 1 = 153

39, 15 = 111. 115. 156.

165. 189. 195

IV 15 = 115

22, 4-5 = 119

V 10, 3 = 110. 155. 165. 187

c. 24 = 171. 187

Euseb. praep. evang. 9, 39 = 157

Euseb. demonstr. evang. 3, 5, 65= 153. 171. 186 chronic. ad ann. 40 = 171theophan. 4, 6 = 171. 187 Ps. Athanasius quaest. ad Ant. 65 = 19. 31. 57 Chrysost. in Mt. hom. 75 = 24Didascal. apost. 6, 9 = 186Constit. apost. 4, 6, 6 = 5 4, 7, 2 = 5 7, 46 = 118. 120. 125. 168 Recogn. Clement. 1, 6, 7 = 118Hieronym. ep. 108 = 119. 168 in Mt. l. IV = 24 Petr. Chrysol. sermo 133 = 164

II. INDEX VERBORUM GRAECORUM.

'Αβλαβής 66, 11; 96, 7 άγγαρεύω 175, 6 άγγεῖον 95, 17. 19. 20 άγήρως 52, 7 άγκάλη 24, 14 άγνοέω 9, 11; 61, 4; 70, 12 άγνώριστος 158, 9 άγονος 43, 4; 95, 10 άδεια 145, 3 άδικέω 6, 3 ἀετός 130, 3 άηδής 193, 2 åθeovs 52, 12 aldotov 159, 11; 193, 1 αίκία 98. 2 αίκίζω 97, 17; 189, 1 αίχισμός 133, 4 αὶμοβόρος 146, 13 αίρεσις 97, 16 αίγω 25, 2; 78, 7 αίοχύνη 22, 6; 34, 13; 58, 19; 87, 14 xἰφνιδίως 8, 14; 42, 11; 60, 16; 69, 12

αίγμαλωσία 6, 9; 11, 17; 20, 14; 32, 19; 39, 4; 47, 5; 49, 14; 55, 3; 57, 18; 63, 12; 74, 5; 86, 1; 93, 6; 102, 3; 104, 24; 158, 1 αίχμάλωτος 38, 6 ἀκαθαρσία 101, 9 ἄκαρπος 43, 4; 61, 9; 71, 1 άκαταμάχητος 127, 9 άκολουθία 2, 19 άχοιβής 67, 6 άλγηδών 149, 17 άλείφω 84, 32 (appar.); 101, 7 άλιεύς 203, 4. 6 άλιτήριος 127, 9 άλλάττω 23, 15 άλληλοῦια 22, 12. 15; 83, 14 άλλοίωσις 15, 13; 51, 3; 65, 16; 78, 11 άλλόφυλος 8, 12. 16; 56. 21; 60, 12; 69, 8. 11; 83, 6; 84, 15 **ὰλμυ**ρός 7, 9 άλογος 50, 7

αλωσις 10, 9; 20, 15; 32, 19; 45, 14; 57, 18; 62, 15; 72, 13; 86, 1; 102, 3 αμαξα 192, 17 άμεμπτος 104, 4 άμιλλάομαι 52, 14 άμνός 25, 2 άμοιβή 50, 13 άναγγέλλω 6, 18; 54, 7; 93, 12 άναγινώσκω 11, 9; 39, 8; 41, 2. 14; 46, 4; 73, 12 ùναιδής 145, 3. 9. 10 άναίρεσις 75, 2; 145, 8 άναιρέω 4, 13; 11, 5; 12, 16; 14, 2. 18; 45, 26; 47, 21; 48, 22; 50, 12; 56, 3. 9; 60, 3; 64, 18; 73, 9; 76, 10; 78, 1; 81, 6, 11; 90, 18; 99, 12; 101, 12; 109, 4; 154, 4; 195, 8; 199, 24; 201, 7; 202, 11. 15 άναζάω 67, 24; 96, 24 άνακαινίζω 82, 3 άνακάμνω 19, 18; 30, 20; 56, 19; 83, 2; 84, 12; 100, 7 άνακεφαλαίωσις 2, 19 άναχομίζω 191, 15 άναλαμβάνω 7, 4; 67, 7; 94, 25 άναλίσκω 4, 11; 13, 16; 48, 19; 64, 16; 76, 6; 94, 14. 21 άναπαύω 195, 11 άναπλάττω 11, 1 άναπτύσσω 10, 16; 45, 21; 62, 22; 66, 22; 73, 4 άναρτάω 172, 12; 178, 11; 188, 5. 18 άναρχία 23, 20; 31, 11; 84, 12; 89, 7 άνασχολοπίζω ό2, 3; 80, 6 άνάστασις 6, 6; 62, 23; 85, 7; 194, 10; 200, 3 άναστρέφω 39, 22 άνατολή 9, 8; 42, 20; 51, 23; 61, 2; 70, 9; 80, 1 άνέρχομαι 99, 13 άνεψιός 97, 15; 162, 4

άνθραξ 40, 16 άνθοώπινος 78, 3. 4 άνθρωπόμορφος 130, 13 άνθρωπότης 198, 8 άνθύπατος 198, 24; 201, 3 άνίστημι 11, 2; 19, 11; 57, 5 άνιστορίζω 130, 9. 19 ανοδος 202, 7 άνομία 4, 8; 15, 20; 51, 10; 65. 21; 79, 2; 80, 4: 90, 15 ανομος 199, 22 άνταγωνίζομαι 177, 2 άνταίρω 12, 15; 63, 24 άντάκειμαι 14, 2 άνταράττω 47, 20; 75, 1 άντεισαγωγή 103, 1 άντιβάλλω 151, 12 άντίγοαφον 175, 24; 177, 1; 183, 20 άντλάω 8, 16; 60, 14 άνυπονόητος 9, 10; 44, 22; 60, 16; 70, 11 άνώτερος 49, 16; 77, 2 ἀξίωμα 98, 8 ἀοίδιμος 132, 6; 194, 3 άοίκητος 193, 6 άορασία 96, 18 άπαίδευτος 188, 4 άπατάω 5, 17 άπάτη 52, 19 άπειθέω 48, 11 άπερίτμητος 16, 8; 19, 10; 31, 4; 51, 18; 57, 2; 66, 4; 79, 11; 83, 15. 16; 100, 14. 17 άπιστέω 78, 13 ἄπιστος 13, 10; 60, 11; 76, 1; 195, 20 απλωμα 21, 14; 33, 11; 58, 12; 87, 1; 102, 20 άποβάλλω 192, 4; 197, 7 άπόδειξις 22, 20; 35, 19; 59, 1; 88, 4; 103, 15 άποδημέω 10, 12; 45, 17; 62, 17; 72, 15 άποδράω(-διδράσκω) 19,14;31,

7; 57, 5; 84, 2. 5; 85, 1; 100, 19 άποδύω 90, 9 άποχαθίστημι 15, 17; 16, 5; 51, 6; 78, 15 άποκαλύπτω 38, 16 άποκάλυψις 22, 8; 155, 3; 191, 2; 198, 16 άποχεφαλίζω 185, 4 αποχομίζω 146, 1 άπύχουφος 12, 5; 47, 12; 63, 18; 74, 12 άπολαύνω 127, 11 άπόλαυσις 9, 2; 42, 15; 60, 19; 70, 4 άπόλλυμι 8, 4; 13, 1; 48, 5; 64, 4. 6 άπομνημονεύω 155, 11 άποπλύνω 199, 25 άποζοξέω 160, 21 αποδδήγνυμι 159, 13 άποστέλλω 8, 7. 9; 42, 2. 3 άποστρέφω 6, 9; 39, 21; 55, 2 άποτέμνω 195, 3; 198, 7; 199, 3 άπόφασις 6, 20; 53, 8; 67, 4; 93, 14 άποφέρω 21, 5. 17; 33, 14; 58, 14; 87, 3 άποψύχω 159, 15 απτομαι 21, 3; 96, 23 άπώλεια 19, 16; 84, 8 άραρίσκω 94, 9 άργία 23, 6; 36, 5; 59, 7; 88, 11; 103, 23 άργόλαοι 45, 2. 4; 72, 2. 3 άρέσκω 94, 9; 151, 5 άριστόκλητος 204, 3 άριστον 21, 7; 33, 6; 58, 4. 5; 86, 10; 102, 12. 13 ἄρχος 95, 14 αθμα 67, 7; 94, 26 άρμόδιος 32, 15 άρμόζω 26, 14; 30, 3; 34, 10; 89, 4 άρνέομαι 96, 13

άρπάζω 46, 15; 48, 9; 50, 11; 64, 10; 72, 13; 75, 14; 77, 13 άρπακτικόν 50, 9 ἄρωμα 42, 25; 61, 6; 70, 13 άσέβεια 28, 18; 48, 20; 50, 12; 56, 10; 58, 19; 64, 14; 79, 2; 81, 7; 91, 1; 101, 13 ασεβέω 76, 4 ἀσεβής 87, 15; 103, 2; 198, 7 άσκέω 14, 16; 49, 19; 64, 23; 77,4 άσπάζομαι 206, 9 άσπασμός 134, 3 άσπίς 9, 15; 10, 3; 45, 1; 61, 14. 18. 21; 62, 4; 71, 6. 10, 17 άσφαλίζω 96, 15 άσχημοσύνη 193, 1 άτακτέω 95, 13 ἄτεκνος 7, 9 άτεχνόω 95, 12 αύτοχράτωρ 201, 5. 16 αύτομάτως 12, 20; 47, 21; 64, 2; 75, 5 αύτομολέω 145, 4 αύτοφανής 133, 1 άφαιρέω 21, 16; 30, 23; 33, 12; 56, 22; 58, 13; 83, 8; \$4, 16; 87, 2; 100, 10; 102, 22 άφανίζω 20, 4; 31, 14; 4, 19; 85, 11 άφεσις 15, 20; 65, 21; 79, 2 άφιερόω 148, 22 άφίημι 16, 6; 19, 21; 66, 3; 79, 10 άφυπτος 149, 12

Βαδίζω 37, 19. 23; 52, .5 βαθύς 92, 18 βάλανος 31, 10; 84, 7 βαπτίζω 194, 11. 12 βάπτισμα 194, 9. 20; 20; 7 βάσανος 133, 6; 145, 15; 193, 5 βασιλικός 49, 14; 64, 20 βαστάζω 7, 3; 24, 13; 199, 25 βδελύσσω 101, 8 βεβαιόω 60, 1 βήμα 145, 9 βιάζω 6, 1 βιωτικός 55, 7; 162, 7 βλέφαρον 192, 19 βοάω 7, 8; 57, 8; 101, 2 βόρειος 150, 13 βοζόᾶς 66, 12; 79, 13 βοτάνη 96, 6 βουνεύρος 191, 4 βοῦς 65, 5; 77, 8. 12; 78, 2; 81, 3. 4 $\beta \rho \alpha \delta \dot{v} v \omega = 21, 5; 58, 3; 86, 9;$ 102, 12 βραχίων 38, 5 βρεκτός 16, 2; 51, 13; 65, 23; 79, 5; 94, 2 βρέφος 10, 7; 13, 16; 48, 19; 62, 9. 10; 64, 16; 72, 8; 76, 7 βροντή 162, 1 βρώμα 96, 6 βωρά 175, 5

Γαμβρός 179, 5 γάμος 162, 10; 179, 7 γενεά 129, 1 γενεαλογία 98, 5 γένεσις 55, 7 γενναΐος 177, 2 γεννάω 22, 20. 22 γέρων 71, 13 γήρας 36, 6; 88, 13; 91, 12; 92, 18 γηράω 66, 14; 90, 11 γλυκύς 20, 8; 85, 14; 101, 18 γλυπτά 67, 19; 95, 5 γλυφή 11, 7; 46, 2; 63, 1; 73, 11 γλῶσσα 65, 11; 78, 7 γνωστός 17, 3 γυμνός 4, 9; 54, 8; 88, 9

Δακούω 78, 8 δάκτυλος 11, 6; 63, 1; 73, 9

δάμαλις 5, 9. 14; 7, 7; 17, 17; 53, 12; 67, 16; 93, 3; 95, 4 δανιστής 95, 16. 20 δαψιλός (-ής) 12, 21; 48, 1; 64, 2; 75, 5; 151, 9 δέδια 12, 15; 47, 19; 75, 1 δειλιάω 6, 19; 53, 7; 93, 13 **δ**εξιός 45, 5; 72, 4 δέσμα 146, 17. 18 **δεσμεύω 15, 8: 146, 17** δήγμα 10, 3; 44, 14; 61, 21; 71, 10 διαβαίνω 94, 24; 95, 9 διάβασις 8, 4; 41, 19; 60, 5; 69, 1 διαβεβαιόω 152, 3 διαγράφω 9, 7; 42, 19; 61, 1; 70, 8 διάδοχος 147, 14; 150, 9. 17. 19 διαθούπτω 158, 15 διαιρέω 94, 24; 95, 8 διακονέω 52, 23; 193, 11 διακονία 197, 5 διαλάμπω 21, 11 διάλεκτος 110, 10; 111, 8; 156, 3 διανεύω 15, 9 διανύω 147, 10; 149, 4 διαπεράω 146, 11 διάπυρος 185, 25 διαφδήγνυμι 58, 12; 102, 21 διασχορπίζω 130, 23 διασπορά 109, 4; 198, 11; 200, 14; 201, 23 διαστρέφω 92, 4 διασώζω 21, 20; 66, 11; 87, 7; 96, 19; 99, 17 διατηρέω 52, 18 διατορέω 187,11 διατρέφω 12, 22 διατρέχω 52, 13; 195, 14 διατρίβω 155, 2 διατρίζω (-τριθείς) 196, 9 διατροφή 95, 21 διαφθορέω 42, 7; 60, 12 διαφωνέω 13, 8; 48, 5; 64, 6;

75, 10

διδάσκω 54, 5	είδος 23, 17; 37, 12; 59, 19;
διελέγχω 52, 19	104, 5
διέρχομαι 112, 8	είδωλομανοί 116, 2. 12
διερωτάω 146, 16	είδωλον 10, 6: 11, 22; 4.4, 7;
διηγέομαι 130, 1	47, 7: 62, 7; 63, 13; 72, 6;
διίστημι 47, 11	74, 8; 94, 18
δικαιοκριτής 50, 13	είλικιώδης 63, 17
δίκη 6, 6	είλικτός 47, 12; 74, 12
διοίκησις 201, 14	είρηνικός 205, 1
δίοπτρα 192, 22	εἴσοδος 9, 8; 24, 3; 42, 21. 22;
διορθόω 206, 5	61, 2; 70, 9
διπλούς 12, 3. 5; 23, 7; 36, 5;	έπατόνταρχος 99, 16
47, 10. 11: 52, 16; 74, 10. 12;	έκβάλλω 62, 21
88, 12; 103, 24	ἔκβασις 35, 10
διώκτης 187, 18; 195, 17	έμβράσσω 30, 19; 56, 18: 83,
διώκω 21, 19; 48, 17; 76, 5	1. 7; 100, 6
δόλιος 176, 17	έκδείρω 199, 3
δόμα ν. δῶμα 93, 8	έκδίδωμι 109, 11; 110, 9
δουλεία 70, 16	έκθλίβω 189, 11
δοχείον 186, 5	ะัท อ งเพเธ 82, 2
δοχή 187, 16	έκκενόω 95, 18
δράπων 66, 10	έχπευτέω 178, 6
δρέπανον 12, 9; 47, 15; 63, 20;	έκκόπτω 159, 1
74, 15; 96, 8. 9	εκλαμβάνω 36, 21
δρόμος 205, 9. 16	έκλείπω 12.8. 23; 48,1; 64,3;
δρόσος 205, 14 δρός 8 2, 17 7, 54 13, 56 1,	74, 15; 75, 6
δοῦς 8, 3; 17, 7; 54, 13; 56, 1;	έκλογή 143, 9: 186, 5
60, 4; 68, 20; 81, 3; 99, 3. 4;	έππιέζω 189, 11
104, 17	έχπίπτω 96, 8 Εκουσία 193, 10
δυνάστης 50, 10; 77, 13	έκουσις 193, 10
δυσμή 101, 6	έπτείνω 97, 12
δυτικός 20, 3; 21, 13; 33, 11;	έκτίθημι 23, 7
58, 11; 86, 16; 102, 20	έκφεύγω 47, 22
$\delta \tilde{\omega} \mu \alpha$ 53, 2; 66, 22	έκχέω 52, 4; 53, 19; 80, 11; 97, 1
'F! to 101 9	έλαία 164, 8; 195, 14
Εγγίζω 101, 3	έλαιον 83, 13; 94, 5
έγείοω 7, 17	έλαττόω 94, 5
έγερσις 102, 1	έλεγχος 13, 10; 48, 10; 64, 11;
έγκαταλείπω 190, 8	76, 1
έγκωμιάζω 184, 25	έλέγχω 4, 14. 15; 5, 4. 13; 11,
έδαφίζω 57, 10; 100, 4	22; 47, 7; 56, 9. 23; 74, 7;
έδαφος 20, 4; 84, 18; 85, 11	81, 7; 83, 2. 11; 90, 10; 93, 1;
έδεσμα 21, 3; 33, 3; 58, 1; 102, 9	100, 11
έδράζω 148, 8	έλεέω 84, 10
είδέα 14, 11	έλευσις 6, 11; 21, 22; 35, 6

έλπίζειν 63, 20	έπάνει
έλπίς 13, 4; 48, 6	έπάνο
έμμέλεια 159, 20	21;
έμπειρία 159, 20	17:
έμπειρος 132, 8	έπαρά
έμπίμποημι 20, 10; 85, 16;	έπαρχί
101, 21	έπιβαί
έμπνέω 99, 13	έπιβου
έμποδίζω 54, 7; 90, 2. 5	έπίγει
έμπροσθεν 14, 13; 50, 4	έπιγιν
έμπρόσθια 65, 5; 77, 8	έπιδευ
έμπυρέω 57, 16	7; 1
έμφανίζω 36, 9	έπιδημ
έμφέρομαι 98, 5	έπιδιά
ένανθρωπέω 16, 20	έπιθυμ
ἔναρξις 157, 8	1; 7
ένασπέω 159, 21	έπιθυ
ένδοξος 18, 10; 22, 2. 15; 35, 3;	έπικαλ
129, 21	έπίκοο
ένέδοα 17, 14. 17	87,
ένεδρον 10, 1; 61, 19	έπιμελ
ένέργημα 67, 21	έπιμέν
ะัทชิธos 144, 15	έπίπεδ
ένθεσμός 147, 3	74,
ένοχλέω 44, 11	έπιπίπ
έντευξις 149, 16	έπιπολ
έντυγχάνω 159, 21	έπισπε
έξεικονίζομαι 130, 13	έπιστο
έξεμέω 30, 16	33,
έξέχων 49, 13; 76, 13	66,
έξιλεόομαι 16, 2; 51, 14; 65, 23;	12;
79, 5	έπιστο
έξοιδέω 192, 20	10;
έξομολογητός 99, 15	8; 5
έξορίζω 109, 9; 164, 10; 155, 1;	87,
164,10;177,16;187,3;198,14	103,
έξοχος 14, 5; 64, 20	έπιτήδ
έξωθέω 191, 5	έπιτίθ
έορτάζω 103, 5; 184, 23; 185, 23	έπιτρέ
έπαγγελία 38, 1. 7. 13; 145, 16	έπίτρο
έπαίοω 40, 11	έπιφά
έπακούω 99, 5	έπιφα
έπαναζεύγνυμι 153, 3	ξπιφρ
έπανακάμνω 131, 2	έπωνυ
έπαναπαύω 67, 19	έρανίζ
	.68

ιμι 21, 1. 5; 22, 9; 110, 1 δος 11, 19; 12, 10; 38, 39, 3; 47, 17; 63, 22; 74, 88, 17 ομαι 43, 3; 61, 8; 70, 16 lα 191, 18 ίνω 10, 7 υλεύω 66, 12 oc 20, 8 ώσχω 44, 18; 62, 2 υτερόω 23, 19; 37, 14; 89, 104, 7 μία 23, 14 όχω 12, 18; 47, 23; 74, 4 μητός 14, 10; 49, 20; 65, 77, 4 μία 50, 15 λέω 94, 20 avov 21, 15; 33, 12; 58, 13; 2; 102, 21 $1\eta_S$ 9, 1; 42, 14; 70, 2 νω 4, 10 dov 12, 6; 47, 12; 63, 18; 13 ττω 94, 14 **λάζω 96, 9** είρω 144, 16 ρέφω 4, 12; 13, 18; 21, 9; 8; 57, 21; 58, 7; 59, 10; 19; 76, 8; 80, 15; 86, 4. 93, 5; 102, 6. 15 ροφή 11, 18; 21, 23; 22, 23, 11; 33, 9; 35, 1; 87, 58, 8, 22; 59, 16; 86, 13; 10. 17; 89, 1; 102, 16; , 7; 104, 2 δευμα 203, 9; 204, 1 ημι 88, 7 χω 4, 6; 92, 5. 11 σπος 193, 14 νεια 193, 1 výs 52, 21 άττω 193, 9 ρμία 134, 5; 151, 10; 188, 3 ω 143, 7

έραστής 185, 25	θάπτω 90, 12
έργάτης 58, 1	δ άρσει 67, 3
ἔρευνα 161, 3	θαυματουργέω 206, 14
έρημος 11, 11; 19, 3; 20, 9;	θεμέλιον 101, 5; 103, 23
21, 17; 33, 14; 57, 15; 83, 6;	θεοειδής 10, 7
85, 16; 101, 21; 193, 6	θεολόγος 162, 4
έρήμωσις 12, 9; 47, 16; 63, 20;	θεοποιέω 44, 9
101, 8	θεοτόχος 162, 3
έρμηνεύω 41, 2. 3; 110, 10;	θεραπεύω 10, 3; 44, 14; 61, 21;
199, 10	71, 10; 206, 12
εύγνωστος 18, 6	θεριστής 21, 2. 6; 32, 2. 6; 57,
εύεργετέω 9, 15; 44, 9; 71, 6	23; 58, 4. 5; 86, 6. 9. 10;
	102, 9. 12. 14
εύχτήριος 149, 2	
εύλογέω 38, 2	θεωρέω 104, 9 Βπονάδης 50, 9
εὐπαράδεμτος 157, 7	θηριώδης 50, 9
εύπαρδησίαστος 186, 17	$\vartheta \tilde{\eta} \varrho \ 9, \ 17; \ 44, \ 11; \ 61, \ 15$
εὐποεπής 23, 17; 37, 13; 59, 19;	θηρίον 61, 19. 22; 62, 5; 65,
89, 5; 104, 5	4. 7; 71, 11; 77, 7
εὐρύχωρος 16, 17	θρόνος 40, 11
εύφυτα 132, 9	θύλακος 199, 4
εύφνυμος 72, 4	θυμομαχέω 145, 17
έφίστημι 33, 6; 44, 18; 58, 5;	θυσιαστήριον 24, 2; 59, 9; 96,
71, 14	26; 97, 11; 147, 4
έχόμενα adv. 8, 11; 9, 4; 31, 9;	θυσία 82, 2; 94, 9
42, 17; 53, 18; 68, 20; 70, 6;	θώπευσις 145, 16
96, 25; 100, 21; 104, 17	u _
ἔψω 96, 5	"Ιαμα 127, 11
7	ľαμαι 7, 14. 15; 95, 11. 12
Ζεύγος 5, 5; 92, 3. 9	<i>ἴασις</i> 191, 3
ζηλωτής 67, 5; 112, 7	<i>ίδέα 50,</i> 1; 77, 5
ξυγός 14, 16; 65, 8; 77, 12	ίερατεύω 22, 21; 59, 2; 88, 6;
ξωαρχικός 194, 18	92, 15; 103, 16
ζωγραφικός 190, 12	iερατικός 46, 13; 103, 11; 130, 4
ζώνη 174, 27	ίερωσύνη 91, 17
ζωοποιός 201, 14	ίθύνω 132, 11
Hasumunda 190 91	ίπεσία 12, 13
Ήγεμωνικός 129, 21	ίλεως 66, 3; 79, 10
ήγοῦμαι 11, 21; 74, 7; 75, 9	<i>λόβολος</i> 189, 10
ήλειμμένος 84, 32; 101, 7	<i>ἰσχύς</i> 99, 11
ήλικία 19, 13	<i>ισχύω</i> 24, 7; 59, 13; 97, 4
ήμερολόγιον 38, 18	ίχθύς 48, 1; 75, 6
ήνίοχος 203, 9	ίχώς 193, 3
Θαλασσίδιος 150, 2	- N 1 -
θανατικός 96, 5	Καθαιρέω 7, 10; 53, 14; 67,
θαναττόω 9, 17	18; 95, 5
	-3, 55, 5

καθαρίζω 7. 17; 96, 11
καθαρός 80, 2
κάθεσρα 206, 8
καθίστημι 51, 16; 66, 2; 79, 7;
112, 3: 199, 21. 28; 200, 14
κάθοδος 29, 16
καυ ουυς 25, 10
παιρός 51, 5. 7; 78, 13; 79, 2
καίω 16, 14
πακόω 5, 15
καλανδοί 108, 3
καλλίνικος 144, 6
κάνθαρος 101, 2
καπνίζω 16, 13; 51, 22; 66, 16;
79, 13
καρδία 50, 17; 78, 4
καρτερικός 148, 22 καταβαίνω 21, 1; 30, 8; 33, 1;
καταβαίνω 21, 1; 30, 8; 33, 1;
56, 14; 57, 22; 82, 8; 102, 7
καταβάλλω 199, 21
καταβιβρώσκω 66, 13
καταγγέλλω 195, 2; 196, 8;
202, 10
κατάγω 96, 4
καταγορέω 97, 16
κατακαύω 97, 11
κατακέφαλος 171. 9
κατακλείω 48, 14; 85, 15 κατακλύζω 32, 6; 101, 20
κατακλύζω 32, 6: 101, 20
κατακρίνω 189, 10
καταλαμβάνω 133, 3; 143, 10;
145, 21
καταλείπω 82, 11; 100, 1
καταλεύω 166, 2
καταλιμπάνω 150, 17
κατάλοιπος 57, 21; 86, 5
καταλύω 57, 14
κατανύσσω 149, 20
καταπατέω 5, 6; 92, 10
4000000 10 11 19 15 69
καταπίνω 10, 11; 19, 15; 62, 16; 72, 15; 84, 6
παταπίπτω 158, 15
καταπλήττω 48, 4
καταποντίζω 12, 19; 47, 23;
64, 1; 75, 4; 96, 8

χαταράω 5, 15; 95, 14; 96, 13 καταστρέφω 66, 9 καταστροφή 103, 23 κατατέμνω 94, 11 κατατίθημι 45, 16 κατατολμάω 47, 23 καταφέρω 7, 2 καταφλέγω 191, 5 καταφρονέω 99, 19 **κατοικέω** 20, 1; 63, 22; 100, 22; 146, 19 καύω 191, 21; 197, 3 καψάκη 94, δ xijros 19, 16; 30, 19; 56, 19; 65, 3; 76, 7; 77, 8. 10; 83, 1; 84, 7; 100, 6 κιβωτός 5, 1; 10, 10; 11, 2. 11; 45, 15. 20. 23; 46, 6; 62, 15. 20. 23; 63, 4; 72, 14; 73, 3. 6. 11; 158, 4 μίνησις 151, 19 **χίων 178, 1 χλαίω** 50, 22; 78, 9 πληφονομία 16, 7; 66, 3. 4; 79, 8. 9 κναφεύς 189, 6; 199, 24 **χοινωνός 63, 9 χολάζω 202, 12 χολλάω** 51, 17; 66, 4; 79, 8 χολυμβήθοα 8, 10; 42, 5; 60, 11; 69, 6 **κοπιάζω 200, 6 χόπτω 96, 7** κόραξ 19, 4; 83, 6; 94, 24 **χορυφαΐος 107, 17 κρατέω 65, 10; 198, 17** κρέας 15, 10; 50, 22; 65, 21; 78, 9; 79, 3; 94, 23 **κ**ρεμάννυμι 12, 6; 17, 2; 47, 13; 74, 13; 178, 1; 185, 11. 18; 189, 5 **κρεώδης** 65, 12 κοημνός 28, 18; 56, 9; 81, 7; 101, 13 xgivo 48, 7, 16; 64, 13; 76, 3

πρίσις 23, 7. 14; 36, 6; 88, 12; 103, 24 **χ**ριτής 84, 10; 103, 3 προποδείλος 9, 17; 44, 12; 61, 16; 71, 8; 72, 1 **χ**ρόταφος 17, 16; 56, 4; 81, 12 **προύω 189, 6 πρύος 158, 13** μουπτός 98, 4 κτήνος 13, 17: 14, 13; 48, 19: 50, 4. 6; 64, 16 **πτίζω 13, 13; 76, 3** xtiois 82, 3 **κυκλέω** 202, 10 núxlos 44, 20 **χύμβαχος 204, 18 χυριώτερος 30, 2; 34, 9 κωλύω 4, 8; 9, 18; 61, 17; 62, 4 χώμη 110, 5**

Λαβίς 40, 16 λαιά 72, 4 λαϊλαψ 7, 4 λακιδιάζω 166, 2 λάκκος 8, 10; 21, 7; 42, 1; 60, 10; 66, 6. 12. 13; 69, 6 λαλιά 45, 5 λαοξόος (λαϊξός) 203, 18 λάσ**κο** 166, 2 λάφυρος 20, 19 λαχάνιον 203, 14 λειτουργέω 21, 1; 33, 2; 57, 23; 86, 6; 102, 8 λειτουργία 23, 3; 30, 8; 36, 2; 56, 10; 59, 5; 82, 10. 11; 88, 8; 103, 19; 147, 10 λειτουργός 99, 18 λείψανον 62, 3; 71, 15; 145, 22; 146, 4. 7; 165, 2; 191, 15; 201, 12 **λέποα 7, 4** λεπρός 96, 14 λευκαίνω 206, 7 λευχοφανής 6, 16; 53, 4; 66, 24; 93, 11

λέων 21,7; 77,9; 93,1; 1103,13 218: vos 148, 1 λιθοβάλλω 185, 15 λιθοβολέω 9, 13; 57, 8; 104, 20; 191, 5. 12; 196, 12 λίθος 44, 8; 61, 12; 71, 4; 84, 14; 101, 2. 16; 195, 16; 199, 15 λίμνη 20, 9; 32, 6; 57, 14; 85, 15; 101, 20 λιμός 19, 3; 31, 2; 57, 1; 82, 1; 83, 3. 12; 84, 3; 100, 12. 19 λόγχη 185, 12; 196, 8; 2:05, 6 λογχιάζω 166, 2 λοχεύω 10, 7; 62, 3; 199, 6 λοχοῦς 62, 10; 72, 8 λυπέω 84, 11 λυτρόω 38, 4

Μαθητεύω 206, 3 μακαρίτης 29, 15 μαχρογρόνιος 52, 17 μαντεύω 94, 17 μαρτύριον 21, 18; 33, 15; 58, 16; 102, 24; 201, 16 μάστιξ 15, 3 μάχαιρα 109, 6; 195, 8; 198, 12; 201, 7; 205, 9 μεγαλόφωνος 40, 5 μεγίστανος 98, 10 μεθερμηνεύω 143, 7 μεθίστημι 44, 19; 62, 3; 71, 15; 155, 4 μέλλον τό 48, 7 μερίζω 17, 8; 56, 2; 81, 3; 99, 4 μέρος 103, 8 μεσίτης 15, 18 μεσόγειος 148, 14; 153, 2 μεταλλάττω 190, 21; 196, 22 μετανοέω 19, 17; 84, 9 μετάρσιος 154, 10; 198, 17 μετατίθημι 101, 6; 185, 10; 198, 25; 200, 23; 201, 4 $\mu\eta x o \vartheta \epsilon v 9, 9; 61, 2; 70, 10$

μήπος 22, 5 μηλωτή 52, 16; 94, 24; 95, 8 μηνύω 13, 8; 175, 15 μιαίνω 43, 2; 61, 7; 70, 15 μιαρός 180, 6 μνημα 194, 4 μνημείον 6, 7 $\mu\nu\eta\mu\eta$ 8, 19; 42, 12; 103, 12 μνημονεύω 25, 10 μνημόσυνον 98, 9 μνηστήρ 162, 6; 189, 4 μοιχαλίς 159, 16 μολύβδινος 148, 5 μονογενής 16, 4 μονόζωος 67, 23 μόρος 205, 10 μοσχόμορφος 130, 9 μυστήριον 8, 17; 15, 17; 42, 11; 43, 8; 45, 12; 46, 11; 62, 2. 12; 63, 8; 65, 20; 67, 6; 70, 14; 71, 15: 72, 12. 13; 74, 1; 77, 10; 78, 14 μυροφόρος 193, 12; 194, 3

Nαός 21, 11. 13. 14; 22, 11; 23, 6; 24, 7 νεκρόω 205, 6 νεκρός 90, 4 νεύω 16, 15 νεφέλη 46, 3. 7; 73, 15 νεφώθ 70, 8 νήπιος 49, 14; 76, 13 νηστεία 49, 19; 64, 23; 77, 3 νικητής 103, 12 vlxos 23, 1; 36, 1; 59, 4; 88, 8; 103, 19 νομοθέτης 45, 18 νόμος 73, 17 νότος 9, 6; 42, 19; 52, 6. 7; 66, 18; 70, 7; 80, 12. 15 νουθετέω 39, 21

Σενίζω 175, 12 ξενοδοχία 100, 15 ξενόδοχος 110, 1 ξηφαίνω 5, 16; 19, 4; 83, 7; 97, 14 ξηφός 14, 10; 49, 20; 77, 4, 94, 25; 95, 9 ξίφος 99, 13; 204, 19 ξύλινος 104, 16 ξύλον 44, 19; 73, 1; 101, 3

"Oyxos 192, 19 οίχειόχειρος 189, 17 οίκησις 44, 9; 53, 7; 71, 5; 93, 13 οίχητήριον 52, 13 οίχοδομέω 9, 6; 16, 16; 22, 5 οίχοδομή 22, 11; 23, 6; 35, 2; 58, 23; 87, 18; 103, 8 οίκονομία 36, 14; 38, 4; 40, 3; 46, 16 οίπτρός 84, 15; 101, 2 δλιγοψυχέω 42, 1 όλιγωρέω 8, 6; 42, 1; 60, 7; 69, 3 όλοθρεύω 14, 18; 50, 11; 78, 1 ὄμβρος 205, 14 όμοιότης 12, 4; 47, 11; 63, 16; 74, 11 όμοίωμα 130, 3 όμολογέω 79, 3 δμόνυμος 162, 9 όνειδισμός 19, 21 δνειδος 56, 22; 83, 8; 100, 10 όπισθεν 50, 5; 60, 21; 70, 7 όπίσθιον 14, 14; 42, 18; 65, 6; 77, 9 δπλον 127, 9 όπτασία 5, 4; 6, 15; 24, 8; 59, 13; 97, 4 δρασις 38, 15 ὄφθιος 205, 12 όρπίζω 6, 4 όροφή 151, 9 δουκτός 12, 5 ὄσπρια 16, 2; 51, 13; 65, 23; 79, 5

όστέον 13, 5; 48, 6; 64, 7; 70, 15; 75, 11; 96, 22; 97, 10 όταν c. indicat. 42, 9; 60, 14, 15 οὐρανοδραμέω 52, 12 οὐρανοπολέω 52, 15 ὀφιόμαχος 45, 3; 72, 2 ὄφις 13, 16; 21, 20; 33, 17; 45, 2; 48, 18; 72, 1; 76, 6; 87, 6 ὀχλέω 95, 16 ὄχλησις 148, 12 ὀχνρόω 151, 19

 $\Pi \alpha \gamma \sigma \varsigma 158, 14; 159, 1$ παγόω 158, 13 παιδαγωγέω 206, 13 παλαιόν 5, 1; 91, 15 παλαμήτις 172, 8 πανανοχλέω 13, 2 πανάχραντος 194, 17 πανεύφημος 194, 6; 195, 1 πανευώνυμος 45, 5 παραβαίνω 4, 6; 54, 6; 85, 14; 92, 13 παραδίδωμι 35, 17; 108, 7 παράδοσις 111, 1; 130, 8 παρακαθίζω 8, 15; 42, 9; 69, 10 παράκλητος 101, 16 παραλαμβάνω 56, 13; 83, 4; 100, 8 παραλείπω 2, 18 παράλιος 186, 11; 195, 4; 198, 20 παραπλέω 146, 19 παρασκευάζω 90, 8 παράταξις 151, 4 παρατηρέω 39, 7 παρατίθημι 195, 14 παραχωρέω 152, 5 παρεμβάλλω 198, 22 παρεμβολή 108, 9; 153, 10 παρευδοκιμάω 186, 2 παρήχος 205, 14 παρθένος 10, 7; 45, 8; 72, 8 παρίστημι 21, 8

παροικέω 30, 21; 83, 5; 86, 3; 100, 8; 102, 8 παροικία 11, 21; 132, 10; 134, 2 πάροικος 20, 18; 57, 20; 102, 6 παρορμάω 161, 2 παρουσία 17, 7; 22, 7; 73, 1 πατάσσω 5, 13; 6, 2: 14, 18; 50, 11; 54, 16; 78, 1; 98, 1; 94, 24; 95, 7; 199, 24 πατροπαράδοτος 45, 11; 62, 12; 72, 10 πεινάω 19, 5; 83, 9 πέμψις 15, 3 $\pi \epsilon \nu \vartheta \dot{\epsilon} \omega = 4, 12; 14, 9; 49, 18;$ **57, 19; 86, 2; 90, 8**. 16. 21; 102, 4 πενιχρός 19, 6 πεντηκόνταρχος 18, 12; 30, 7; 56, 13; 82, 7; 94, 19 πέρας 12, 9; 20, 6; 62, 14; 63, 21; 72, 12; 74, 16; 75, 3; 85, 12; 101, 17 περιβόητος 37, 21 περιγίγνομαι 38, 9 περιδείρω 172, 8 περιέχω 101, 19 περιπατέω 192, 17 περισσεύω 95, 20 περιστερά 100, 4 περισώζω 18, 16; 30, 6; 82, 6 περίτειχος 48, 13; 64, 12; 76, 2 περιτίθημι 44, 20; 71, 16 περιττός 2, 16 περίγωρον 189, 21; 195, 19 πέτρα 62, 24; 63, 3 πέψις 50, 16; 78, 4 πήγνυμι 21, 18; 87, 4; 102, 24 πλανέω 54, 18; 93, 4 $\pi \lambda \dot{\alpha} \nu \eta$ 14, 1; 48, 22; λ 20; 76, 9 πλάξ 11, 1; 45, 21; (2, 21; 73, 4 πλάτος 22, 6 πλατύς 16, 17 πλευρά 191, 4

πλημμυρέω 12, 10; 47, 16; 63, 21; 74, 16 πληφόω 23, 15; 37, 22; 43, 7 πλήρωσις 150, 21 πλησίον 9, 1 πλήττω 81, 12 πνευματικός 88, 14; 163, 2 πνοή 101, 9; 103, 3 $\pi o \lambda \acute{v} \alpha v \delta \varrho o g 28, 19; 81, 8; 101, 15$ πολυίστως 132, 8 πονέω 100, 4 ποντικός 181, 1 πορθέω 20, 17 πόρθησις 20, 17 ποονεία 17, 10 πρακτικός 129, 21 $\pi \varrho i \omega 8, 3; 41, 18; 60, 4; 68, 20;$ 104, 16 προβαίνω 22, 18; 35, 18; 58, 26; 88, 3; 103, 14 πρόβατον 179, 25 πρόβλημα 94, 7 προγενής 151, 21 προγινώσκω 100, 16 προδότης 202, 8 πρόθεσις 103, 21 προθεωρέω 37, 22 πρόκριτος 200, 25 προμηνύω 30, 13 προπάτωρ 43, 1 προσαγορεύω 6, 16; 93, 10 προσβολή 148, 13 προσδέω 109, 2 προσδοκέω 88, 10 προσελαύνω 187, 13; 196, 1 προσέχω 47, 14; 63, 19; 74, 14 προσευχή 42, 14; 47, 24; 65, 16; 78, 11 προσεύχομαι 8, 6; 66, 8. 9 προσήλυτος 192, 3 προσχολλάω 16, 7; 18, 15 προσπρούω 5, 3. 9; 91, 17; 92, 1 προσκυνέω 10, 15; 45, 19; 62, 20; 73, 2; 101, 5 προσκύνησις 101, 7

προσομιλέω 190, 16 προσπήγνυμι 195, 14 πρόσταγμα 94, 22 προστίθημι 23, 22; 37, 16; 104, 11 προσφάγιον 96, 5. 6 προσωνυμία 172, 18; 175, 20; 178, 18 προτιμάω 152, 3 προτρέπω 151, 14 πρόφασις 2, 15; 112, 3 προφητικός 2, 15; 197, 5 προφητίς 1, 14; 3, 3 προχειρίζω 149, 21 πρόχειρον 30, 11 πρύτανις 205, 2 πρώην 38, 4 πρωτ 94, 28 πρωτείον 152, 5 πρωτόκλητος 186, 10; 195, 4 πρωτομάρτυς 196, 15 πτερύγιον 189, 5; 199, 22 πυκνός 81, 10 πύλη 48, 13. 14 πύρινος 67, 7 πυρπολέω 181, 3; 168, 13 πωμαρίτης 208, 14

'Pέω 16, 19; 66, 19. 20; 80, 15. 16 ξήγνυμι 21, 15; 87, 1 ξίς 193, 9 ξομφαία 7, 1; 53, 8; 56, 4; 67, 5 ξόπαλον 17, 16; 81, 11 ξύομαι 149, 17

Σάβαττα 41, 15; 103, 24 σέβασμα 11, 12; 47, 7; 63, 18; 74, 8 σεισμός 20, 9; 32, 7; 57, 14; 85, 16; 101, 20 σείω 10, 5; 45, 7; 62, 7; 72, 6 σηκός 148, 1 σπελόπλαστος 172, 14

σκεπάζω 11,7; 46,3; 63,1; 73,11 σκεύος 158, 5 σκέψις 96, 15 σκηνή 5, 1; 21, 18. 21; 33, 15; 54, 12; 58, 15; 87, 4. 8; 91, 15; 102, 24; 158, 4 σκιά 21, 21; 87, 8 σκληφοτραγηλία 50, 7 σκληφοτφάχηλος 65, 8; 77, 11 σπολιά 9, 10; 42, 22; 61, 3: 70, 10 σκοπεύω 33, 8 σχοπιά 102, 26 σχοπός 40, 4 σχορπίος 189, 10 σχότος 21, 21; 33, 17; 87, 6. 7 σχρίνια 39, 14 σκωληκόβρωτος 159, 7. 10. 11. 14. 17 σκώληξ 193, 3 σπάδων 14, 8; 49, 17; 64, 22; 77, 2 σπανός 50, 1 σπαργανύω 6, 17; 53, 5; 67, 1; σπέψμα 38, 3; 43, 3; 46, 13; 49, 20; 70, 16 σπεύδω 4, 7; 54, 8; 90, 1. 2 σπήλαιον 12, 3; 17, 2; 20, 2; 31, 10; 47, 10; 50, 20; 63, 15; 66, 15; 74, 10; 79, 13; 84, 9; 85, 14; 100, 23; 148, 7; 158, 7 στάδιον 147, 2 σταυρικός 205, 7 σταυροειδής 148, 16 στανρός 109, 1; 201, 3; 202, 3; 205, 8 σταυρόω 98, 2; 108, 4; 156, 10. 14; 157, 3; 165, 5. 8; 168, 13; 171, 9; 172, 5; 177, 12. 15; 185, 6. 14; 186, 4. 14; 188, 11; 194, 25; 195, 6; 196, 20 5. 12; 198, 3. 23, 28; 199, 19. 30; 200, 20. 27; 205, 12 σφαγή 199, 3

σταύρωσις 205, 12 στεναγμός 91, 3 στερέωσις 99, 11 στήθος 187, 1 στολή 90, 10 στύλος 21, 16; 33, 12; 87, 2 σύγγραμμα 39, 21 συγγράφω 198, 15; 199, 10 συγκαταριθμέω 156, 12; 188, 19; 200, 3; 202, 7 συγκαταψηφίζω 173, 1; 179, 11 συγκλεισμός 8, 12; 42, 6; 60, 12 συγκληφονόμος 16, 5; 51, 15; 66, 2; 79, 6 συγκοινωνός 46, 11; 74, 2 συγχέω 39, 8 συχοφαντέω 97, 15 συλλαμβάνω 96, 2; 97, 13 συλλειτουργέω 151, 15 συμπίπτω 10, 6; 45, 7; 62, 7; 72, 6 σύμψηφος 191, 7 συνάγω 11, 4; 45, 25; 47, 19; 62, 25; 73, 8 συναγωγή 41, 15; 147, 3 συναναστρέφω 99, 3 σύναξις 194, 22 συνάπτω 2, 18 συνέκδημος 190, 4; 192, 7; 195, 12 συνέχω 133, 6 συνέψω 96, 6 σύνθεσις 61, 3; 70, 11 σύνθετος 42, 22 συνθλάω 7, 10 συνστρέφω 12, 13; 74, 18 συντέλεια 11, 10; 21, 12; 33, 10; 46, 5; 48, 22; 52, 21; 58, 10; 63, 3; 73, 13; 76, 9; 86, 16; 102, 19; 158, 5 συντίθημι 9, 10; 38, 14; 39, 2 σύρω 116, 1. 10; 190, 2 195, σύστασις 151, 20

σφαγιάζω 179, 25 σφάττω 54, 8; 90, 4. 7; 185, 8 σφραγίζω 11, 6; 46, 1; 62, 26; 73, 8 σχοινίον 116, 2 σωματικός 162, 12 σωτήριος 194, 4

Τάξις 18, 5 ταπεινοφοοσύνη 144, 14 ταπείνωσις 101, 10; 161, 2 τείχος 13, 12; 48, 13; 76, 2 τελέω 15, 17; 78, 15; 194, 8 τέλος 22, 6; 201, 12; 205, 1 τελώνης 195, 15 τέρας 12, 7; 75, 11; 81, 2; 84. 13; 97, 3 τεράστιον 7, 6. 11; 13, 2; 16, 9; 58, 19; 75, 9; 79, 12 τεφρόω 116, 2; 190, 2 τίπτω 23, 12; 96, 2 τιμωρία 145, 4; 189, 1; 193, 5 τοξεύω 172, 12; 178, 11; 185, 18; 188, 18 τοπαρχέω 202, 1 τράχηλος 116, 10 τριστάτης 99, 16 τροφή 65, 10; 77, 4; 78, 3 τυμπανίζω 17, 14; 81, 11; 99, 12 τυπέω 191, 4 τύπος 11, 7. 14; 46, 2. 8; 48, 12; 73, 16; 76, 2; 85, 6; 103, 17 τυβδανικός 144, 14

"Υβρις 193, 4 ὑγρός 189, 12 ὑδρεύομαι 8, 16 ὑδρία 94, 4 ὑετός 7, 2; 94, 3 ὕμνος 22, 15 ὑπαγορεύω 190, 5 ὑπατεία 158, 12 ὑπατικός 97, 17; 98, 1; 149, 11 ὕπατος 158, 12

ύπεράνω 66, 16; 79, 14 ύπερβάλλω 184, 23; 185, 23 ύπερβολικός 35, 9 ύπερθαυμάζω 98, 1 ύπερῶον 12, 6; 47, 13; 63, 18; 74, 13; 194, 16 ύπέχω 194, 10 υπήχοος 65, 9 ύπηρεσία 14, 5; 64, 20; 76, 13 ύπηρέτης 7, 17 υπό c. Accus. 33, 11 ύπόγειος 32, 5; 57, 12; 85, 14; 148, 7 ύπόδειγμα 192, 16 ὑπύθεσις 39, δ. 7; 145, 1 ύποκάτω 8, 3; 41, 18; 60, 4 ύποκλέπτω 145, 21 ύποκριτής 196, 20 ύπομένω 30, 6; 82, 6 ύπομιμνήσκω 37, 24 ύπομονητικός 144, 13 ύποπίπτω 15, 18; 79, 1 ύποστρέφω 20, 18; 21, 7; 32, 22; 90, 8. 16; 194, 14 ύποτάσσω 39, 1 ύποτίθημι 94, 10 ύφηγέομαι 200, 16

Φάλαγγος 189, 11 φαντασία 24, 7; 97, 4 φαντασιώδης 59, 13 φάτνη 45, 8. 10; 72, 8 φθέγγομαι 101, 3 φιληδονία 14, 17 φιλήδονος 65, 7; 77, 11 φιλαληθής 147, 8 φιλοξενία 19, 12; 84, 1 φιλόπονος 161, 1 φλόξ 6, 17; 67, 1; 93, 11 φοιτητής 67, 14 φόνος 66, 20; 80, 9. 16 φυγαδευτήριον 127, 10 φυγαδεύω 10, 4; 44, 15; 61, 22; 71, 12; 201, 9 φῶς 67, 4; 102, 18

φωτεινός 46, 3 φωτίζω 21, 19: 33, 16: 87, 6: 190, 19

Χαρά 80, 10 χαρακόω 42, 8 χαρακτήρ 130, 4 χειμάψδους 19, 4. 5 \$ 83, 7. 8 χειροποίητος 10, 6; 62, 8 χειροτονέω 161, 1 χήρα 57, 2; 83, 11. 14; 100, 13 χλόη 65, 4; 79, 5; 205, 14 χλωρός 16, 2 χορεία 192, 5 χόρτος 15, 1; 65, 9; 78, 2 χοῦς 10, 2; 44, 14; 61, 21; 77, 10 χόω 41, 20; 60, 6; 69, χοηματίζω 24,12;163,1;189,19 χοηματισμός 6, 19 χοησμός 24, 8: 42, 16; 59, 14; 60, 20; 67, 3; 70, 5: 93, 12: 97, 5 χουσοῦς 67, 16; 95, 3 χωνευτός 7, 10; 67, 19; 95, 5

Ψευδαπόστολος 176, 16; 177, 2; 181, 12 ψευδοπροφήτης 5, 17; 6, 3 ψεύδω 30, 23; 56, 22; 84, 17; 100, 10

'Ωμότης 146, 19 ώρα**ι**ος 14, 11: 77, 5

III. INDEX NOMINUM PROPRIORUM.

'Ααρών 1, 17; 6, 13; 11, 12: 24, 11; 46, 7. 12; 53, 1; 62, 21; 63, 5; 66, 21; 73, 3, 15 'Αβδαδών 2, 9 'Αβδιοῦ 2, 8; 18, 11; 29, 21. 22; 30, 5; 56, 12; 82, 5; 99, 15; 105, 21 'Αβελμούδ' (-μαούλ, -μουήλ) 7, 5; 53, 10; 67, 14; 95, 1 Αβιμέλεχ 13, 1 Άβραάμ 1, 16; 12, 2. 3; 28, 14; 38, 4. 11; 47, 10; 63, 16; 74, 10 "Aγαβος 3, 2; 122, 5; 138, 17; 169, 9; 181, 18 'Αγγαῖος 2, 11; 22, 9. 15; 23, 9; 34, 14. 15. 21; 36, 7; 58, 21; 87, 16; 88, 3; 103, 5, 26; 106, 23 'Αγρίππας 186, 7; 198, 3; 200, 27; 202, 12

'Αδάμ 1, 16 'Αδδῶ 2, 3 "Λιδης 26, 20; 27, 1 'Αδριανός 145, 5. 13. 22: 146, 5: 148, 2. 5; 199, 30; 210, 14 'Αδωνίας 54, 14 Άζαρίας 2, 4, 7; 6, 8; 55, 1, 2; 93, 5 Άζῶτος 30, 18; 56, 18; 82, 16; 100, 5 Άθηναι 121, 6; 138, 14; 169, 6; 181, 17 'Αθηνόδωρυς 149, 3 Alγεάτης 109, 2; 154, 2; 171, 14; 185; 186, 14: 195, 6; 198, 24; 201, 3 Αίγύπτιος 38, 6; 70, 5. 8 Αίγυπτος 9, 13. 14. 16; 10, 5. 7; 12, 1; 33, 1; 38, 5; 43, 18; 44, 7. 9. 11; 45, 6; 57, 22; 61, 5, 11, 12, 15; 62, 7, 8;

```
7, 3, 13; 72, 5; 86, 5; 102,
  £ 104, 20; 106, 5; 113, 11.
  2; 115, 8; 156, 9. 10; 195,
  9; 199, 18; 200, 13; 210, 12
Αἰκάμ 2, 1
Αἰτοπία 34, 5; 42, 25; 114, 4;
  20, 4; 217, 22
Αἰίωψ 41, 1; 109, 1; 114, 4:
  27, 5: 153, 11; 190, 19; 196,
  1 198, 23; 206, 7
Aljáv 2, 1
'Axiu 28, 20
Άχλας 125, 15; 176, 5
Αλανία 110, 11; 210, 1; 219, 2
Άλεανδρεια 44, 19; 62, 3; 71,
  p; 116, 1. 6. 9. 16; 136, 4;
  18, 8; 180, 9; 189, 21; 190,
  1 195, 20; 200, 15; 206, 9
'Αλέανδοεύς 115; 116, 7. 14;
  во, 22; 195, 19; 205, 3
'Αλέανδους ὁ Μακεδ. 44, 17;
  C, 1; 71, 13
'Αλξανδρος άπ. 116, 17; 220, 4
Άλανός 165, 9
Αλιαίος 166, 5; 172, 13; 177,
  B; 178, 7; 185, 16; 187, 16;
  188, 2
'Αλπιος 149, 8. 15. 17. 22
Άμιθη 56, 17; 105, 24
'Αμισίας 3, 1; 17, 14. 15; 27,
  B; 56, 4; 81, 10; 99, 12
'Αμίακούμ 2, 9; 20, 13; 32, 10.
  1. 18; 57, 16; 85, 19; 102,
  1 2; 106, 19
'Αμελίας 120, 15; 137, 3; 168,
  B; 174, 10; 176, 22; 180, 27
Άμος 2, 8; 17, 12; 27, 6. 7. 18;
  40, 9; 56, 3; 60, 3; 81, 10;
  99, 11; 106, 16
'4ναθώθ 9, 12; 44, 7; 61, 11;
  70, 3; 104, 19
'Ανενίας 2, 4; 118, 17; 134, 16;
  167, 12; 175, 1; 179, 15;
  191, 1; 219, 19
Ανὸφέας 108, 7; 110, 5; 117, 5;
```

120, 20; 122, 10; 138, 8; 139, 18; 144, 10; 146, 8. 11. 19; 147, 1; 148, 7; 153, 7; 162, 1; 164, 7; 171, 13; 177, 13; 180, 30; 185, 5; 186, 10; 195, 4; 198, 19; 201, 1; 203, 3; 205, 5; 206, 5; 207, 5. 15; 212, 8; 213 88. Άνδοιάκη 124, 10; 141, 8; 170, 6; 182, 17 Άνδρόνικος 120, 12; 137, 1; 168, 17; 174, 10; 180, 24; 220, 17 "Ανδρονος 203, 17 "Aννα 3, 5. 6 Άντιοχεία 32, 16; 125, 10; 142, 10; 153, 4; 170, 16; 173, 12; 174, 1. 17; 175, 2; 180, 17; 183, 2. 10; 185, 26; 194, 23; 200, 9; 203, 11 Άντιοχεύς 117, 17 Άντίοχος 38, 9. 22 Απαμεία 125, 20: 142, 12; 170, 17 Άπελλῆς 120, 22; 137, 11; 138, 8; 169, 5; 174, 27; 176, 10. 22; 181, 13; 220, 25 'Απολλῶς ('Απόλλως) 124, 1; 140, 16; 170, 2; 182, 13; 220, 22 Άπολλωνιάς 124, 13; 141, 12; 170, 8; 182, 19 Άραβία 46, 23; 127, 5; 130, 5; 180, 1; 191, 21; 213, 24 **Λοαψ** 6, 13; 53, 1; 66, 21; 119, 11; 135, 12 'Αραράτ 188, 17 Άρβανόπολις 172, 15; 187, 14; 196, 2 "Aoyos 45, 3. 4; 72, 3. 4 Άργυρόπολις 120, 21; 137, 9; 146, 3; 147, 2.5; 148, 11; 181, 1 Άριμαθία 173, 3 'Αριρά 47, 4; 74, 4 Αρίσταρχος 126, 4; 142, 11; 143, 1; 170, 17. 22

'Αριστόβουλος 121, 3; 138, 11; 169, 5; 176, 23; 181, 15; 220, 26 Άρχάδιος 115, 16 Άρμαθείμ 5, 2 Άρμενία 110, 12; 155, 15; 165, 9; 172, 5; 186, 11; 210, 1; 211, 5; 213, 13; 214, 16 Άροδίων 176, 24 Άοτεμᾶς 124, 17; 141, 16; 170, 11; 182, 24 **Λο**φαξάδ (-άθ) 12, 2; 47, 9; 63, 14; 74, 9 Αρχιππος 183, 7 'Ασάφ 2, 1 Ασία 108, 1; 109, 7; 164, 4. 9; 186, 1; 187, 2; 195, 9; 196, 10. 21; 198, 2. 13. 28; 200, 22.26; 208, 10; 212, 14; 213 ss. Ασιανός 201, 14 Άσσούρ 100, 9 Άσσύριοι 12, 11 ; 19, 14 ; 84, 4. 19 Ασύγκριτος 121, 11; 169, 11; 174, 11; 181, 20; 220, 18 Astarges 210, 3 **Άστυάγης 23, 2; 212, 16** Ασώμ 67, 2 Άττικός 97, 16 Αύγαρος 134, 14; 167, 11; 174, 5; 202, 1 Άφροί 112, 8; 157, 2; 188, 9; 196, 5; 199, 27 Αχαάβ 18, 1; 19, 2; 28, 17; 31, 3; 56, 8; 57, 1; 81, 6; 82, 8; 83, 2. 12; 99, 19; 100, 12; 101, 12; 105, 22 Άχάζ 105, 29 Άχαία 109, 1; 154, 1; 164, 8; 186, 14; 195, 6; 198, 23; 208, 1. 7; 212, 4; 215, 21 'Azίας 2, 2; 4, 20; 5, 10; 54, 11. 12; 91, 14; 105, 15 Αχιμέλεχ 3, 1 Αψαρος (Ψάρος) 108, 10; 153, 10: 198, 22

Βάαλ 94, 8. 11. 16; 97, 11. 12 $B\alpha\beta\nu\lambda\omega\nu$ 11, 22; 13, 13; 14, 6; 16, 12. 13; 17, 1. 3; 21, 6. 10; 22, 1. 10; 23, 11; 33, 6. 8; 34, 21; 38, 7; 39, 4; 48, 16; 49, 2; 51, 22, 23; 58, 4, 7. 21; 64, 14; 66, 17; 79, 12. 14; 86, 9. 12; 87, 10. 16; 102, 13, 15; 103, 6, 7 Βαβυλώνιος 66, 8 Βαθουήλ 56, 11 Βακτριανοί 201, 20 Βάπτροι 111, 5; 155, 17; 166, 2 Βαλαάμ 2, 20 Βαλτάσας 16, 4; 50, 3. 14; 65, 2; 77, 7; 79, 5 Βαραχίας 22, 17; 36, 10; 58, 25 Βαρθολομαΐος 110, 7; 155, 12; 165, 7; 172, 5; 178, 12; 185, 14; 195, 22; 196, 11; 198, 29; 201, 17; 203, 13; 205, 7; 206, 12; 209, 14; 21298.; 219, 1 Βαρνάβας 118, 14; 124, 12; 127, 14; 128, 3; 135, 17; 168, 4; 170, 8; 173, 6; 175, 16; 179, 2; 189, 15; 217, 9; 219, 22 Βαρούχ 2, 10 Βαρσοί 201, 20 Βαρσαββᾶς 124, 14; 168, 21; 176, 1; 182, 22; 191, 7 Βεημών (-μώθ) 15, 5; 78, 6Βεηφεί 17, 4; 55, 21 Βεθεβορών (Βεθομορῶν, Βιθωμόρων) 14, 7; 29, 19; 82, 1; 99, 9 Βεθζαρία 36, 11 Bεθήλ (-ήρ) 3, 2. 3; 17, 14; 54,17; 93, 4; 105, 17 Βεθόρων (Βεθώρων, Βεθομός-) 49, 16; 64, 19; 77, 1; 82, 1 Βελίαο 4, 9; 14, 16; 16, 19; 52, 8; 54, 7; 65, 8; 66, 20; 77, 12; 80, 10. 16; 90, 24 Βελομώθ 17, 5; 27, 4; 55, 21; 81, 1; 99, 1

```
Beniamin 207, 12
Βεζδοία 125, 8
Βηγαβάρ 20, 6. 11
Βηθαγάμας (Βηθθαγ., Βηθα-
  ράμ, Βιδ.) 18, 12. 17; 30, 5;
  82, 5
Βηθζουχάρ (Βεθουχάρ, Βυζζου-
  χάρ, Βηθιτουχάρ, Βιδζουχάρ)
  20, 13; 32, 18; 57, 16; 86, 19;
  102, 2
Βηθλεέμ 24, 4. 9. 10
Βηθσαιδά 110, 4; 171, 7; 172, 1;
  187, 6; 196, 10; 203, 4. 9;
  207, 5; 209, 4; 218, 18. 26
Βηρσαβεέ 4, 6, 13; 54, 6; 89,
  14; 90, 1
Βηρυτός 112, 14; 123, 24; 140,
  15; 166, 9; 170, 1. 15; 182,
  12; 202, 2; 213, 18; 219, 8
Βιβλούπολις 170, 19
Bi\beta lovs (Bi\beta lovs) 126, 2; 142,
  14; 183, 4
Βιθυνία 108, 1; 119, 5; 125, 6;
  135, 7; 142, 6; 152, 2. 8;
  164, 4; 186, 1. 11; 198, 2. 20;
  200, 26
Βιταβαρήν 32, 3
Βλεμμύοι 172, 11; 178, 11
Βοιωτία 190,9; 195,13; 214,31
Βοζέᾶ 16, 13
Βόσπορος 172, 4; 178, 15
Βόστρα 119, 11; 135, 11; 168, 1;
  180, 1; 191, 21; 197, 2
Βουζη 63, 10
Βούχολα 116, 3. 9. 11. 13. 16
Βρεττανία 112, 9; 121, 4; 138,
  12; 156, 14; 157, 3; 169, 6;
  181, 15; 188, 10; 196, 5;
  199, 27
Βυζάντιον 120, 20; 137, 10;
  144, 13; 146, 2. 9. 12. 14. 19;
  147, 11; 148, 10. 18; 149, 5.
  14; 150, 13. 14; 151, 1. 4. 8;
  168, 20; 181, 2
Βυζαντίς 186, 13; 195, δ
```

Γαβαάο (-αάθ, -άθ, -αάν) 4, 4.7. 12; 9, 9; 42, 20; 54, 10; 61, 2; 70, 9; 89, 12, 13; 105, 13. 14 $\Gamma \alpha \delta 2$, 1; 13, 14; 48, 17; 64, 14; 76, 4 $\Gamma \acute{\alpha} \zeta \eta$ 125, 11; 142, 18; 156, 9; 170, 21; 183, 6 Γάτος 109, 11; 122, 7; 135, 15; 169, 17; 176, 4; 181, 27; 220, 22 $\Gamma \alpha \lambda \alpha \dot{\alpha} \dot{\delta} = 6, 13; 53, 2; 66, 22;$ 103, 13 Γαλατία 107, 18; 164, 3; 186, 1; 198, 2; 200, 26 Γάλβα 158, 12 $\Gamma \alpha \lambda \gamma \alpha \lambda \alpha 7, 7; 53, 11; 67, 16;$ 95, 2; 96, 4 Γαλιλαία 46, 22; 111, 2; 172, 3; 178, 14; 187, 6; 188, 7; 196, 3. 10; 198, 1; 204, 2; Galilaea 207, 6 $\Gamma \alpha \lambda \lambda (\alpha 120, 7; 127, 3; 136, 13;$ 153, 1; 168, 15; 213, 22 Γαμαλιήλ 171, 11; 220, 29 Γεννησαρέτ 158, 13 Γερμανός 111, 4; 155, 17; 199, 6; 201, 19 Geth Opher 105, 24 Γιεζή (-ζεί) 7, 17; 96, 12 Γορσίνοι 108, 8 Γορτύνη 180, 10 Γών 30, 2 Δαβήρ (-βείρ) 21, 15; 24, 9; 33, 12; 58, 12; 59, 14; 87, 1; 97, 5; 102, 20 Δαλματία 121, 16; 139, 8; 169, 13; 181, 22 Δαμασχός 118, 17; 134, 16; 167, 12; 175, 1; 179, 16; 191, 1. 3 Δάν 13, 14; 48, 16; 76, 4 Δανιήλ 2, 11; 13, 13; 14, 4; 15, 11; 16, 1. 4. 11; 17, 1; 16*

21, 7; 33, 6. 14; 38, 15; 49, Έλαιών 149, 1. 15: 194, 15 1. 2. 13; 50, 24; 51, 4. 13; Έλάμ 24, 4; 54, 1 58, 5; 64, 13. 19; 65, 14. 17. Έλδάμ 1, 17 22; 76, 3. 12; 78, 10. 13; Έλεάζαρος 148, 23 79, 4; 86, 10; 102, 13; 105, 10 Έλενθέριος 147, 16 **Δαρεῖος** 66, 8 Έλευθεφόπολις 124, 16 ; 141, 15 ; Δανίδ 1, 18; 4, 3. 5. 8. 11. 13. 156,8; 170,10; 182, 21; 191,3 14; 5, 3; 24, 4; 27, 11; 38, Έλιάδ 2, 5 15; 39, 12. 13; 43, 1; 46, 19; 'Ελισαβέτ 3, 6; 24, 19 53, 19; 54, 6; 55, 5; 70, 8. Έλισ(σ)αίος 2, 6; 7, 5. 11; 52, 14; 88, 15; 89, 11, 13; 90, 2. 16; 53, 9. 10; 66, 14; 94, 25; 13. 20; 97, 1; 105, 11 95, 1. 17; 96, 9. 12. 22. 24; *Δεββό*ρα (-βώρ.) 3, 5; 84, 7; 105, 26 Έλχεσαῖος 57, 11 100, 21 Δημᾶς 123, 15, 19; 138, 1. 3; Έλκεσί 20, 5; 32, 3; 85, 12; 169, 4; 181, 6. 8 101, 16 Ellás 116, 21; 118, 8; 171, 14; Διαφανής 203, 11 Δίδυμος 178, 5; 185, 12; 187, 9; 186, 13; 190, 8; 195, 5. 13; 198, 25; 206, 5 196, 7; 203, 10; Didymus ⁷Ελλην 9, 16; 44, 12; 61, 16; 208, 13 Διογένης 147, 15 71, 8; 82, 15; 100, 5; 116, 3; Διοκλητιανός 132, 9; 144, 18 119, 11; 125, 1; 148, 13; Διόσπολις 125, 14; 142, 6; 187, 3; 196, 12; 197, 3 Έλληνικός 157, 5; 199, 11 170, 20 Δομετιανός 129, 2; 164, 9; 165, 'Εμμαοῦς 173, 9; 179, 9 6; 174, 22; 187, 3; 189, 12; Ένακείμ 81, 9; 101, 15 · 198, 14; 201, 10. 16; 202, 4 Ένώς 2, 19 Ένώς 1, 16; 154, 11; 198, 18 Δομέτιος 150, 18. 20. 22 Δυζδάχιου 124, 11; 141, 10; Έπαινετός 136, 14; 180, 21: 170, 7; 182, 18 186, 16 Δωρόθεος 132,3; 133,3; 143,5; Έπαφρόδιτος 124, 8; 141, 7; 144, 5; 151, 11. 20; 152, 2. 9; 170, 6 Έπιφί 108, 6; 115, 2. 10 157, 5. 11; 159, 23; 197, 20 "Εραστος 123, 7; 140, 11; 169, `Εβραικός 157, 5 24; 182, 10 Εβραίος 44, 6; 47, 20; 148, 13 Έρμας 121, 17; 189, 11; 169, Έδέσση (-δέση, Aίδέση) $134,\,15$; 16; 174, 7; 181, 24; 220, 19 156, 7; 170, 13; 199, 7. 16. 17; Έρμῆς 121, 15; 139, 7; 169, 14; 201, 21; 202, 1; 212, 10; 181, 22; 220, 17 Έρμογένης 123, 13. 18; 137, 16; 216, 12 Έδεσσηνός 112, 12. 14; 166, 8; 138, 2; 169, 3; 181, 5. 7 199, 7; 201, 27; 213, 18 "Εσδρας 2, 11 Έζεκίας 8, 4. 9; 41, 19; 42, 4; Έσθής 162, 8 43, 1; 60, 6. 10; 61, 6; 69, Εύβουλος 128, 2 1. 6; 70, 14; 104, 18; 105, 30 Εύζώϊος 149, 6

```
Εὐνοῦχος 119, 2
Ευοδος 125, 9; 142, 9; 170, 16;
  183, 1
Εύρων 176, 10
Εὐσέβιος 174, 3
Εὐτυχία 203, 18
Εύφημία 144, 7; 150, 14
"Εφεσος 109, 2; 117, 12; 118,
  7. 9; 122, 8; 123, 12; 126,
  16; 137, 14; 139, 15; 154, 14;
  155, 4; 165, 2; 169, 1. 17;
  171, 18: 177, 17: 187, 4: 198,
  17; 201, 12; 206, 11; 208,
  10; 212 ss.; 218, 25
"Εφιδος 36, 8
Έφούδ 24, 9; 97, 6
'Εφραθά 28, 4
Έφραΐμ 18, 1; 28, 16; 56, 8;
  80, 5; 101, 11; 105, 9. 21
'Εφώθ (ν. Νεφώθ) 44, 12;
  61, 16
Ζαβουλών 17, 13; 23, 10. 12
```

Ζαμαίος 220, 29
Ζαμαίος 2, 6, 7, 12; 22, 16, 17; 23, 24; 24, 19; 35, 4, 5, 18; 53, 16, 17; 58, 25; 88, 3, 14; 94, 24; 96, 24; 103, 12; 130, 5
Ζεύξιππος 146, 13; 148, 10
Ζηνᾶς 125, 13; 142, 15; 170, 20
Ζήνων 204, 6
Ζοροβάβελ 16, 18; 22, 23; 34, 16; 35, 10; 36, 1; 59, 3; 88, 7; 103, 18
Ζώμης 113, 6

'Hλεί (-λί) 2, 3; 5, 2; 54, 13; 91, 14. 16; 92, 14
'Hλίας 2, 5; 6, 12; 7, 1; 18, 13. 15; 19, 11; 30, 6. 7; 31, 2. 7; 37, 5. 8; 52, 10. 11; 56, 14. 23; 57, 4; 66, 21; 67, 9; 82, 6. 8. 12; 83, 1. 11. 30; 93, 7; 94, 1. 13; 95, 8; 99, 17. 19;

100, 1. 11. 17; 105, 18. 23. 25. 28; 154, 11; 198, 18 Ήραχλεία 125, 16; 137, 12; 168, 21 Heη 172, 9 'Ηρώδης 22, 8; 24, 2; 25, 6; 109, 3; 154, 5; 159, 6. 7. 11. 13. 17; 165, 4; 171, 17; 173, 16; 177, 18; 185, 7; 186, 16; 193, 14; 195, 8; 198, 11; 201,7; 208,6; 218,23; 220,3 Ήρωδιάς 25, 6; 158, 11. 14; 159, 2. 9. 17 Ήρωδίων 121, 7; 138, 15; 169, 8; 181, 16; 220, 27 Ήσαΐας 2, 8; 8, 1. 11. 19; 9, 4; 17, 13; 36, 10; 40, 5, 8, 9; 41, 17; 42, 5. 10; 60, 3. 17; 68, 19; 69, 7; 70, 1; 104, 14; 105, 29

Θαδδαῖος 112, 1. 11; 128, 4; 134, 14; 167, 11; 174, 5; 178, 9; 179, 12; 188, 14; 199, 17; 201, 26; 203, 15; 213, 18 Θάμας 162, 8 Θαρσείς 19, 16 Θεβορῶν 56, 12 Θεκουέ 17, 12; 27, 18; 56, 3; 81, 10; 99, 12 Θεσβαί 6, 12 $\Theta \varepsilon \sigma \beta i \varsigma = 6, 14; 53, 1; 66, 22;$ 105, 18 Θεσβίτης 18, 13; 66, 21; 67, 9; 93, 7 Θεσσαλονίκη 128, 20; 186, 10; 138, 5; 168, 14; 180, 14; 181, 9 $\Theta \tilde{\eta} \beta \alpha \iota 117, 3; 139, 2; 169, 10;$ 181, 19; 190, 9; 195, 13 Θράξ 164, 7; 201, 1 Θράκη 120, 21; 125, 8; 137, 9; 153, 8; 164, 7; 170, 15; 181, 2; 198, 20 Θρακῶος 147, 1; 149, 13 Θώκ 4, 4

Θωμᾶς 111, 1; 155, 16; 166, 1;

172, 7; 178, 5; 185, 12; 187.

9; 196, 7; 199, 5; 201, 19; 203, 10; 205, 6; 206, 7; 208, 13; 212-217; 219, 3 ' Ιαδώμ 97, 8. 9 'Ιακώβ 1, 17 'Ιάχωβος 27, 16; 28, 14; 111. 10; 112, 12; 113, 1. 6. 9. 12; 134, 7; 154, 3; 162, 1, 7, 10; 165, 3; 166, 5; 167, 7; 171, 16; 172, 20; 175, 11; 177, 18; 178, 7; 179, 1; 185, 7. 16 - Άλφαίου 172, 13; 188, 1; 201, 23; 203, 17; 205, 8; 206, 8 - Zεβεδαίου 109, 3; 186, 15; 193, 15; 195, 7; 198, 10; 201, 6. 8; 203, 6; 208, 4. 9; 212, 11 — ἀδελφ. κυρ. 112, 1; 189, 1; 199, 20.28; 202, 14; 212-217 'Ιάσων 122, 17; 140, 5; 169, 21; 174; 182, 6; 220, 3 'Ιβερία 172, 4; 178, 15 'Ιγνάτιος 175, 2; 183, 10 'Ιδιθούμ 2, 1 'Ιεζεκιήλ 2, 11; 11, 16; 13, 4. 8. 11; 46, 14. 15; 47, 4; 63, 10; 74, 4; 104, 21; 105, 7 'Ιεραμῶς 56, 7 'Ιεράπολις 110, 16; 111, 11; 155, 9; 156, 5; 165, 5; 172, 1; 178, 1; 187, 7. 17; 195, 16; 196,11; 198,29; 199,12; 201, 15; 203, 18; 206, 14; 212 ss. ' Ιερεί(ει) 165, 11 `Ιεφεμίας 2, 10; 9, 12. 18; 43, 6; 44, 7; 45, 6. 14; 46, 10. 13; 61, 11; 71, 3; 72, 5; 74, 1; 104, 19; 106, 1; 157, 13, 15; 158, 10 'Ιερηχώ 7, 13; 95, 8 'Ιερουσαλήμ 4, 7; 6, 18; 7, 8; 8, 1; 9, 6; 12, 10; 13, 10, 18; 14, 9; 16, 17; 18, 8; 20, 3.

15. 20; 21, 10. 14; 22, 5. 10. 13: 23, 4. 5; 24, 3; 31, 13. 15: 32, 19: 33, 1: 34, 5. 7. 21; 35, 7, 20; 36, 3, 4, 11; 38, 19; 41, 17; 47, 16; 48, 8. 9; 49, 5. 19; 53, 6. 13. 14. 17; 55, 3; 57, 7, 9, 18, 20, 22; 58, 21, 26; 59, 2, 5; 60, 3; 63, 21; 64, 9, 10; 66, 2; 67, 17, 18; 68, 19; 74, 17; 75, 13; 76, 1; 84, 13, 17; 85, 9; 86, 1. 3. 5; 87, 17; 88, 5. 9. 10: 90, 7: 93, 12: 95, 3; 96, 25; 97, 9; 101, 4, 8; 102, 4. 5. 7; 103, 1. 7. 9. 16. 20. 22; 104, 14; 105, 12. 30; 111, 7; 112, 2, 5; 113, 2, 6, 9, 13; 114, 8; 118, 3, 20; 120, 1; 123, 8; 129, 7; 134, 8, 10; 140, 12; 156, 4; 157, 14; 158, 1; 165, 11; 166, 5, 11, 14; 167, 8; 169, 3; 171, 11; 172, 20: 179, 1. 9; 186, 7: 189, 4: 191, 14: 194, 15; 195, 1; 198, 5; 199, 10. 21. 23; 202, 8. 9. 15; 212-217 'Ιεροβοάμ 5, 4. 8. 14. 15. 16; 92, 2; 93, 3; 97, 9. 12; 105, 15. 17 'Ιεροκλεία 203, 7 '/εφθά 54, 5 ' Ιηνβαρείν (' Ισβηγαβαρίν) 85, 12 ; 101, 17 'lnon 2, 4 Ἰησοῦς 1, 17; 2, 5; 16, 18; 39, 17: 108, 3: 141, 13: 182, 21 '/χόνιον 123, 6; 140, 8. 10; 169, 22. 23 */πταφ 116, 17 'Ιλλυρικόν 108, 2; 114, 8; 118, 8; 167, 3; 171, 11; 186, 8; 195, 2; 198, 6; 202, 10 'Ινδία 156, 1; 172, 7. 13; 178, 5. 7; 199, 7; 201, 18; 205, 6 Ίνδικός 111, 6

'/vióg 110, 7; 155, 12; 165, 7; 185, 12; 187, 12; 195, 22; 196, 8; 198, 29; 201, 17 Ιπιόλυτος 197, 20 'Ιόππη 175, 13; 176, 4 'Ιοιδάνης 20, 6; 94, 24; 95, 8; 96, 7 'loiστος 124, 14; 141, 13; 170, 10; 182, 21; 191, 7 'Ιονδας 'Ιακώβου 112, 12; 113, 1. 12; 118, 1; 156, 6; 162, 8; 166, 7. 10; 172, 11; 174, 19; 175, 11; 185, 17; 188, 12; 193, 15; 199, 14; 216, 24; 220, 1 - 'Ισκαριότης 114, 2; 117, 23; 192, 14; 202, 7; 204, 7; 213, 18 — ζηλωτής 201, 26 *loύδα 6, 9; 8, 2. 3; 14, 4; 26, 16; 31, 9. 20; 43, 15; 49, 13; 53, 18; 55, 3; 59, 8; 64, 19; 76, 12; 84, 4; 93, 6; 96, 26; 97, 8, 10; 104, 15; 105, 11, 30 '/ουδαία 14, 6; 23, 8; 33, 10; 47, 6; 49, 15; 58, 9; 63, 14; 74, 6; 76, 14; 86, 14; 100, 20; 102, 17; 109, 5; 113, 4; 1.58, 2; 165, 3; 185, 26; 186, 1:5; 189, 5; 194, 23; 195, 7; 1:99, 28; 200, 1; 201, 7. 25; 2102, 4. 5 'lονιδαῖος 8, 15; 12, 14; 14, 6; 28, 8; 37, 7. 24; 42, 10. 13. 1:8; 60, 15; 64, 23; 69, 11; 7:2, 2; 102, 10; 109, 5; 112, 4:; 118, 20; 196, 15; 199, 15; 2(02, 14 'lου ιδί 3 3, 5 'Ιουλλιανός 132, 11; 138, 2. 4 ໄດນ໌ໄໄເອຣ 108, 3; 115, 2; 153, 6 Ιουινίας 109, 5; 125, 29; 174, 10 Ίοῦσστος 124, 14; 141, 13; 170, 100; 182, 21; 191, 7; 219, 30 Ίσας άπ 1, 16 Ισάχχαο 17, 5; 27, 4; 55, 21; 811, 1; 99, 2; 106, 12; 219, 1. 4

'Ισμαήλ 20, 18; 32, 22; 57, 21; 'Ισπανία (ν. Σπ.) 114, 9; 198, 6 Ίσραήλ 6, 10; 11, 20; 12, 12; 13, 6; 15, 6; 24, 9; 26, 16; 43, 10. 14; 47, 7; 48, 7. 8; 59, 7; 63, 11; 64, 8. 9; 66, 4; 74, 7; 75, 12. 13; 80, 9; 85, 8; 88, 11; 93, 5. 14; 94, 20; 95, 5; 96, 16; 98, 6; 101, 1; 102, 6; 103, 1, 22; 154, 4; 198, 11 '/ταλία 108, 1; 114, 9; 116, 22; 153, 4; 164, 4; 167, 3; 198, 6 'Ιταλικός 203, 16 'Ιωάθ ('Ιωάδ, 'Ιωάμ, 'Ιωδαέ) 5, 12; 6, 5; 24, 1; 53, 17; 54, 15. 16; 93, 1; 96, 25; 105, 16 'Ιωαθάμ 2, 6 'Ιωάννα 193, 17; 203, 4 'Ιωάννης ἀπόστ. 34, 19; 109, 3. 7. 11; 129, 7. 10. 20; 138, 6; 154, 7. 13; 162, 2. 3. 11; 164, 9; 170, 18; 171, 15. 18; 176, 1; 177, 16; 185, 9; 186, 18; 195, 9; 198, 13; 199, 11; 201, 6.8; 203, 3.6; 205, 4; 206, 11; 208, 5. 8; 212-216; 218, 24 'Ιωάννης ὁ βαπτ. 2, 13; 24, 1. 19; 25, 5; 36, 21; 159, 4; 208, 12; 214, 7; 217, 6. 7 — ἐπισκ. 'Ρώμης 151, 13; 152, 2 Ίωάς 53, 18; 59, 8; 96, 26 'Ιώβ 1, 18 'Ιωήλ 2, 7; 18, 7; 29, 1. 2; 56, 11; 82, 1; 99, 8; 106, 24 'Ιωνᾶς 2, 8; 18, 19; 19, 7. 13. 14. 18; 20, 7; 30, 11. 12. 16. 18; 31, 6; 32, 4; 82, 15; 83, 12. 17; 84, 2. 5; 85, 5. 13; 100, 4. 5. 19; 101, 18; 105, 24 Ίωνίας 174, 10 'Ιωράμ 18, 2; 28, 17; 56, 8; 81, 6; 101, 12; 106, 14 'Ιωσαφάτ 67, 15

'Ιωσεδέχ 22, 20; 35, 20; 59, 1;

88, 5; 103, 16 'Ιωσῆς 162, 8; 189, 3. 7; 193, 16 'Ιωσήφ 47, 9; 124, 14; 162, 6. 9; 173, 2. 3; 175, 11; 179, 5; 191, 7; 193, 17; 194, 3 'Ιωσίας 97, 10; 158, 2 Καῖσαφ 124, 10; 141, 9; 170, 7; 180, 18 Καισαρεία 124, 2; 140, 17; 154, 5; 170, 2; 174, 23; 182, 13; 190, 15; 196, 19; 201, 8 Καλάμη (-μίνη, -μίτη, -μηνή) 111, 5; 156, 2; 166, 3; 199, 7; 213, 14; 219, 3 **Καλλινίκος 145, 22** Καλλίων 204, 4 Καλχιδών (Καρχηδών) 168, 15; 170, 14 Καμία 204, 4 $K\alpha\nu\tilde{\alpha}(\nu)$ 172, 3; 188, 7; 196, 3 **Κάρδαρος 176, 12** Καππαδοκία 108,1; 153,2; 164, 3; 186, 1; 200, 26 Καρθαγένη 120, 11; 136, 15; 168, 16; 180, 22 Καριαθμαοῦς 18, 19; 30, 18; 82, 15 Καριαθέμ 100, 5 Κάρος 145, 1. 7 Κάρπος 125, 7; 142, 7; 170, 15; 183, 16 Καστίνος 150, 11 Κενέζεος 20, 2; 31, 12; 84, 10; 85, 4; 100, 23 Κηφᾶς 124, 3; 128, 1; 141, 1; 174, 1; 182, 14; 219, 21 Kilinia 171, 10 **Κλαύδιος 114, 1**0 Κλεόπας (-εώπας, -εωπᾶς, -οπᾶς, $-\omega\pi\tilde{\alpha}_{S}$) 113, 12; 119, 17; 128, 4; 134, 9; 166, 10; 167, 8; 173, 9; 175, 10; 179, 5; 220, 6

Κλήμης 124, 19. 20; 127, 14; 141, 18; 170, 12; 174, 2; 132, 25 Kollossaí 183, 8 Κολοφωνία (-φονιάς) 121, 7; 128, 18; 141, 4. 6; 170.4. 5; 182, 16 Κολωνεία 182, 15 Κόμοδος 129, 11 Kovία 124, 4; 170, 3 Κορβανόπολις 155, 13 Κόρινθος 120, 3; 136, 6: 168, 13; 174, 6. 10; 180, 12 Κορονία (-ρων.) 125, 4; 142, 4; 170, 13 Κούαρτος 123, 23; 140, 14; 170, 1; 182, 12 Κοήτη 118, 11; 127, 1; 192, 10 Κρήτης 127, 1 Κρίσκης (-ήσκ.) 120, 5; 127, 3; 128, 2; 136, 11; 168, 15; 213, 22 Κοιτός 23, 21 Kootong 23, 1 Κύπριος 174, 25 Κύπρος 189, 18 Κυρηναΐος 173, 15; 175, 6 Κυριλλιανός 150, 10 Κύρος 22, 23; 23, 3; 36, 1; 66, 10; 88, 7; 103, 19 Κωνστάντιος 117, 13; 201, 5 Κωνσταντίνος 117, 14; 132, 5; 148, 15. 19; 150, 6. 11; 151, 3; 191, 15 Κωνσταντινούπολις 117, 12; 146, 4; 151, 14, 18, 20; 152, 1. 7; 157, 8; 191, 16; 198, 25; 201, 4 Λάμεχ 2, 20 Λαοδικεία 123, 4; 140, 4; 169, 20; 175, 15; 182, 5 Λαυρέντιος 149, 7 Λεββαΐος 112, 11; 166, 8; 178, 9;

188,14;199,17;201,26;203,15

Aevis 103, 6. 13; 104, 2; 105,

Asvī 25, 1; 67, 15

6. 18; 176, 11; 187, 15; 195, 15; 204, 1 Λιβανον 31, 10 Λιβύη 115, 20 Auxiviog 132, 4. 10; 144, 18; 145, 8, 10, 15; 151, 4, 7 Airos 122, 5; 128, 3; 139, 13; 169, 16; 181, 26 lovag 116, 19. 20; 117, 3. 5; 118, 21; 119, 18: 124, 15: 129, 3. 9. 13. 15; 130, 4. 22; 136, 7: 140, 3: 142, 13; 155, 10; 168, 6; 172, 18; 173, 8; 175, 14; 180, 15; 190, 4; 195, 12; 198, 25; 200, 6: 205, 1; 206, 10; 214, 31; 216; 220s. .1ουπιανός 191, 3 .Ιούπιος 123, 3; 169, 20; 173, 15; 182, 5; 220, 5 1ύδιοι 23, 1 Αυκάων 206, 13 Λύχος 116, 17 Avoia 203, 11 Αύστρα 124, 18; 141, 17; 170, 11 Μάγοι 115, 5; 155, 17 Μαγών 30, 2 Μαθουσάλα 2, 20 Μακεδονία 120, 18; 137, 6; 168, 19 Μαχουβάς 176, 11 Μαλαχίας 2, 12; 23, 10; 36, 12. 13; 37, 12; 59, 16. 18; 89, 1. 4; 104, 1. 4; 106, 25 Μαναήν 173, 16; 220, 3 Μανασσής 8, 2; 41, 17; 68, 19; 104, 15; 219, 9 Μαξιμιανός 146, δ $M\alpha o v_0$ 12, 1; 47, 8; 63, 13; **74**, 9 Μαραθών 121, 14; 139, 6; 169, 11 Μάργοι 166, 2 Μαρία Ίακώβου 193, 15

— ή τοῦ Κλωπὰ 194, 2

Μαρία 3, 4. 7 ή Μαγδαλήνη 193, 13 Μαριάμνη 196, 11 Μάρκος 115, 20; 116, 6. 14; 124, 12; 126, 11; 129, 1. 8; 130, 14. 22; 136, 3; 141, 11; 142, 13; 150, 9; 165, 8; 170, 8. 17; 173, 5; 180, 8; 189, 19; 195, 18; 200, 13, 18; 205, 3; 206, 9; 213; 214; 217; 220 s. Μαρμαρική 172, 13; 213, 10 Ματθαίος 43, 12; 110, 10; 111, 7; 129, 1. 6; 130, 10; 155, 13; 156, 3; 165, 10; 172, 9; 178, 3; 185, 15; 187, 15; 188, 1; 195, 15; 199, 2. 9; 201, 17. 22; 204, 1; 205, 2; 206, 10 21288.; 219, 4; 221, 2 Ματθίας 113, 16; 117, 23; 124, 16; 128, 1; 134, 12; 156, 12; 166, 13; 169, 7; 173, 1; 178, 16; 179, 11; 182, 23; 188, 19; 200, 1; 202, 5; 2148; 219, 12 Μαυριτανία 112, 7; 157, 1; 188, 9; 196, 4 Μέγαρα 123, 14; 137, 16; 181, 5 Μεδιολάνον 118, 15; 186, 1; 168, 4; 179, 4 Memphis 106, 5 Μεσοποταμεία 112, 12; 156, 6; 166,8;188,16;199,14;214,32 $M\eta\delta i\alpha$ 48, 21; 76, 9 $M\tilde{\eta}\delta oi$ 23, 2; 111, 3; 155, 16; 166, 1; 187, 9; 196, 7; 199, 5; 200, 19; 208, 18 Μητροφάνης 145, 20; 150, 22; 151, 6; 157, 9 Μίλιγγος 176, 4; 220, 21 Μυάσων 174, 25; 220, 2 Μωδάδ 1, 18 Μωρασθή (Μορασθή, Μωραθί) 28, 16; 81, 5; 101, 11 Μωρατίθης 56, 7 $M\omega \ddot{v}\sigma \tilde{\eta}_{S}$ (- $\dot{\eta}_{S}$) 1, 17; 10, 17; 11, 12; 13, 11; 23, 14; 39, 16;

45, 22; 46, 7. 12; 48, 12; 62,

22; 63, 5, 9; 64, 11; 73, 5.

15; 74, 2; 76, 2; 105, 6;

158, 6. 7 Μωσαικός 158, 4 Nαβουχοδονόσος 14, 12; 15, 2; 16, 3; 20, 16; 32, 20; 38, 8; 50, 2. 16; 57, 19; 65, 1; 77, 6; 78, 3; 86, 2; 102, 4; 106, 7 $N\alpha \vartheta \acute{\alpha} v \ 1, \ 18; \ 4, \ 3. \ 5. \ 14. \ 16;$ 54, 3. 4; 89, 10; 90, 22; 105, 13 $N\alpha \vartheta \alpha \nu \alpha \eta \lambda$ 175, 8; 183, 14; 188, 18; 196, 4; 219, 29 $N\alpha o \psi \ 2, 9; 20, 5, 11; 31, 17;$ 32, 2; 57, 11; 85, 12; 101, 16; 106, 17 Nlphaoniogos 121, 5; 138, 13; 169, 7; 176, 13; 181, 17; 220, 28 Ναταλία 146, 6; 148, 2. 5 Νεεμάν (Ναιμᾶν, Νοεμάν) 7,16; 36, 8; 96, 10. 13 Neīlos 206, 9 Νευφοφάνης 203, 19 $N\acute{\epsilon}\rho\omega\nu$ 108, 3; 114, 10; 115, 5; 126, 9; 140, 2; 143, 4; 153, 3; 164, 5; 167, 4; 171, 9; 177, 11; 185, 2; 186, 3. 9; 194, 24; 195, 2; 200, 28; 202, 12; Nero 207, 10. 14 Νεφώθ 9, 16 Νικάνως 119, 6; 128, 8; 135, 8; 167, 17; 174, 15; 179, 24; 192, 12; 196, 17; 220, 14 Νικόδημος 175, 10; 219, 29 Νιπόλαος 197, 6; 220, 15 Νιπομηδεία 119, 4; 145, 7. 21; 167, 15; 179, 23; 191, 18; 197, 1 Nivevi 19, 17; 20, 1. 7; 30, 20; 31, 1; 32, 4; 56, 19, 23; 83, 2. 9; 84, 8. 18; 85, 13; 100, 7. 11: 101, 19 Νινευΐτης 84, 10

Νῶε 1, 16 'Οδύσσος ('Οδυσσός) 120,16; 137, 4; 168, 18; 180, 28 'Οδυσσούπολις 133, 3 Όζίας 94, 17; 105, 26. 29; 106, 12 'Οζιήλ 2, 5 Όλδά 3, 5 'Ολυμπᾶς 122, 11. 15; 139, 19; 169, 19; 176, 25; 182, 3 "Ολυμπιανός 150, 7 Όνήσιμος 147, 8 Όνησίφορος 125, 3; 142, 3; 170, 13; 180, 17 Όνώριος 115, 6 'Οσδρόνη (Όσδροήνη) 199, 8; 201, 21 Όστρακίνη 20, 17; 32, 21; 57, 20; 86, 3; 102, 5; 113, 10; 156, 10; 199, 18 Οὐρανία 203, 14 Οὐοβανός 120, 17; 137, 5; 139, 4; 168, 19; 174, 10; 176, 22 Οὐοβανόπολις 199, 2 Οὐοίας 20, 17; 32, 21; 57, 20; 86, 3; 102, 5 Όχοζίας 30, 8; 56, 14; 82, 9; 94, 19; 99, 17 $\Pi \alpha \lambda \alpha \iota \sigma \tau i \nu \eta$ 154, 5; 174, 24; 190, 16; 196, 20 $\Pi \alpha \nu \epsilon \alpha \varsigma 111, 2; 123, 9; 140, 13;$ 182, 11 Παντονία 120, 13; 168, 17; 180, 26 Παπίας 192, 14 $\Pi \alpha \rho \vartheta i \alpha$ 111, 11; 165, 11; 172, 10: 178, 4 $\Pi \acute{\alpha} \varrho \vartheta o \iota \ 111, 2; \ 155, 16; \ 166, 1;$ 178, 12; 181, 21; 187, 9; 196, 7; 199, 5; 201, 19; 208, 13 Παρμενᾶς 119, 12; 128, 8; 135,

13; 197, 4; 220, 14

Νουμεριανός 145, 2

Πάταρα 138, 16 $\Pi \acute{\alpha} \tau \mu o \varsigma = 109, 11; 129, 11; 154,$ 9; 155, 2; 164, 10; 177, 16; 187, 2; 198, 24; 201, 10 Πάτραι 108, 9; 109, 1; 121, 8; 154, 1; 164, 8; 171, 14; 177, 14; 181, 16; 186, 13; 195, 5; 198, 24; 201, 4; 208, 2; 212 ss. Πατρόβας (-οβᾶς) 121, 15. 16; 122,1; 139,9; 181,23; 220,18 Πατρόβουλος 169, 14 Παύλος 26, 9; 27, 2; 32, 15; 114, 6; 115, 5; 116, 21; 117, 1. 2. 8. 9. 23; 118, 14. 17; 120, 3. 5. 12; 129, 9. 14; 147, 9; 167, 1. 12; 168, 10; 171, 10; 180, 24; 185, 3; 186, 5; 195, 1; 198, 5; 200, 6. 10; 202, 9; 204, 19; 206, 4; 207, 12; 212 ss Παῦνι (Πάνεμος) 115, 9 Πελοποννησιακός 45, 3 Πελοπόννησος 72, 3; 177, 14 Πεντάπολις 115, 22; 116, 8, 15; 190, 1 Πεντεκοστή 29, 18 Πέρσαι 16, 9; 23, 1; 51, 18; 66, 5; 79, 9; 111, 4; 155, 16; 166, 1; 187, 10; 196, 7; 201, 19; 213, 3 Περτίναξ 149, 10. 11; 150, 1. 7 Πέτρος 29, 15; 107, 17; 110, 5; 115, 3, 23; 116, 21; 117, 7; 122, 6. 13. 15; 153, 1; 161, 6; 162, 1; 164, 3; 170, 3; 171, 7; 177, 11; 184, 24; 185, 1. 25; 194, 1. 23; 195, 18; 198, 1. 9. 19; 200, 16. 17. 25; 201, 1; 203, 3; 204, 18; 205, 9; 206, 3; 207, 4. 15; 208, 1; 212 ss.Πιλάτος 159, 8. 13 Πισιδία 32, 17 Πλούταρχος 147, 13 Πολύπαρπος 121, 1; 138, 10; 147, 10. 18; 149, 3; 181, 14

Ποντιδικός 137, 8; 181, 1 $H\acute{o}\nu\tau os$ 107, 18; 146, 12; 147, 6; 152, 2. 8; 164, 3; 181, 1; 185, 26; 186, 12; 198, 2. 20; 200, 26; 218, 1 Ποτιόλοι 122, 2; 139, 10; 169, 14; 181, 23 $\Pi o \acute{v} \delta \eta s$ 128, 2; 143, 1; 170, 22 Πούπλιος 176, 23; 220, 26 Πρίσκας 125, 17 Π_{θ} ó β og 145, 6; 150, 19, 20, 22: 151, 12 Προκόπιος 159, 21 Πρόχορος (-χωρος) 119, 4; 128,7; 135, 6; 155, 6; 167, 15; 174, 14; 179, 23; 191, 17; 197, 1; 220, 14 Πτολεμαΐος 44, 16; 45, 10; 61, 23; 62, 11; 71, 13; 72, 9 Ramatha 105, 10 Έρεβέκ 172, 11; 178, 10

Ρεβέχκα 3, 4 Roboam 105, 14 Povβίμ (-βήν) 7, 6; 18, 8; 29,19; 53, 10; 56, 11; 67, 15; 82, 14; 95, 1; 99, 9; 105, 27 'Pov& 39, 18 'Ροῦκος 204, 2 'Poṽφος 121, 9; 139, 1; 169, 10; 174, 7; 176, 24; 181, 19; 220, 4. 28 $^{\circ}P_{\omega\alpha}$ 203, 11 'Ρωγήλ 41, 18; 60, 5; 68, 20; 104, 17 'Ρωδίων 122, 14; 139, 19; 169, 19; 174, 11; 182, 3 Ρωμαΐοι 109, 8; 145, 10. 11 'Ρωμαϊκός 151, 11; 157, 6 'Ρώμη 108, 3. 5; 115, 1. 9; 166, 22; 118, 15; 122, 6, 12, 15; 129, 8. 9; 136, 1; 149, 11; 151, 8. 13. 18; 152, 1. 6; 153, 5; 164, 5: 167, 5; 169, 16. 19; 171, 8; 177, 11; 181,

27; 186, 2; 194, 24; 198, 4. 6. 9. 14; 199, 30; 202, 11. 12. 13; 204, 18. 19; 206, 3; 207, 7. 14; 214, 8; 218; 219 $\Sigma \alpha \dot{\alpha} \rho$ 20, 1; 31, 10; 57, 7 Σ αβαραθά (-θαθά) 22, 4; 34, 11; 58, 17; 87, 13 Σαδώπ 3, 1 $\Sigma \alpha \lambda \alpha \vartheta \iota \dot{\eta} \lambda 16, 18; 22, 22; 58, 3;$ 88, 6 Σαλείμ 204, 5 Σαλώμη 162, 9. 12; 193, 13 Σαμαρεία 5, 12; 7, 12; 19, 2; 35, 21; 38, 21; 53, 15; 67, 23; 83, 3; 95, 6; 96, 19; 105, 16; 113, 4; 119, 15; 135, 15; 168, 3; 180, 5; 197, 6 Σαμαρίν (-ρείμ) 54, 16; 93, 1 $\Sigma \alpha \mu \epsilon \alpha \varsigma 2, 2$ $\Sigma \alpha \mu o v \eta \lambda 1, 18; 3, 5; 55, 5; 105, 9$ $\Sigma \alpha o \dot{v} \lambda 2, 20; 39, 11.13; 105, 10$ Σαραάρ (-ραήρ, Σαάρ, -ρηρά) 11, 16; 63, 10; 84, 8; 85, 3; 100, 22; 104, 21 Σαρδική 125, 2; 142, 2; 182, 27 Σαρδινία 170, 12 Σαρεφθά 19, 6; 83, 10; 94, 3; 100, 13 $\Sigma \acute{\alpha} \acute{\varrho} \acute{\varrho} \alpha \ 3, 4; 12, 4; 47, 11; 63,$ 17; 74, 11 Σαρώθ 102, 27 Σατάν 15, 6 Σεβαστόπολις 7, 12; 108, 9; 153, 10; 198, 21; 214, 7 Σεδεκίων 147, 14 Σ ελήνη 203, 16 Σένεμας 173, 11 $\Sigma \eta \vartheta 2, 3; 47, 9$ Σηλωνίτης 4, 20 $\Sigma \eta \mu$ 12, 1; 63, 14; 74, 9 Σιδονία (-δωνία) 19, 6; 94, 3 $\Sigma i \lambda \alpha g (\Sigma i \lambda \tilde{\alpha} g)$ 120, 3; 136, 5; 168, 13; 174, 19; 180, 11; 217, 9 $\Sigma i \lambda o v \alpha v \acute{o}$ **136**, 9; 168, 14; 174, 19; 180, 13

Σιλώμ (Σηλώμ) 2, 3; 4, 20; 5, 11; 7, 7; 17, 7; 54, 11. 14; 56, 2; 81, 3; 91, 14. 16; 92, 10; 99, 3 Σιλωάμ 8, 5. 8. 15; 41, 20; 42, 3, 9, 13; 60, 6, 9; 69, 2. 5. 10 Σίμων Ἰούδας 112, 7; 113, 7; 119, 1. 10. 15; 123, 11; 137, 14; 156, 8; 162, 7; 189, 7 - ζηλ. (Καναν.) 113, 12; 157, 1; 166, 10; 172, 3; 178, 14; 185, 17; 188, 7; 196, 3; 199, 26; 202, 3; 204, 3, 5; 205, 7; 206, 6; 213-216; 219, 6 — ὁ τοῦ κλοπᾶ 95, 15; 174, 20 — Κυρηναίος 157, 11; 220, 4 $-\mu \acute{\alpha} \gamma o \varsigma 186, 3; 196, 20; 207, 6$ -- Πέτρος 107, 15; 207, 4; 218, 18 $\Sigma \iota \nu \tilde{\alpha}$ 10, 13; 11, 3; 45, 17. 25; 62, 25; 73, 7 $\sum i \nu \acute{\omega} \pi \eta$ 122, 10; 139, 18; 147, 6; 169, 18; 182, 2 $\Sigma \iota \acute{\omega} v 9, 8; 30, 4; 35, 7; 41, 9;$ 42, 20; 45, 18; 61, 2; 62, 18; 72, 16; 199, 28 Σκύθαι 30, 2; 108, 8; 201, 2 Σμύθη 153, 8; 164, 7 Σκυθία 198, 20; 208, 1 $\Sigma \mu \nu \rho \nu \eta$ 121, 1; 138, 9; 169, 5; 181, 13 $\Sigma_0 \beta \alpha \chi \alpha \quad (\Sigma_0 \beta)$ 53, 3; 66, 23; 93, 9 Σογδιανοί 108, 8; 201, 2 Σόλοι 168, 2 Σολομῶν 2, 2; 5, 3. 7; 9, 6; 39, 19; 42, 19. 24; 60, 22; 61, 7; 70, 8. 14; 91, 17; 92, 1. 6 $\Sigma_0 v_0$ 19, 20; 30, 22; 56, 21; 83, 6; 84, 15 $\Sigma o \varphi \acute{\alpha} (-\chi \acute{\alpha}) 23, 12; 37, 9; 59, 17$ Σοφία 203, 8 Σοφιρά 104, 2

Σοφονίας 2, 10; 22, 3; 33, 18; 58, 17; 87, 13; 102, 26; 106, 22 Σουμάν 95, 21 Susanna 106, 2 Susa 106, 11 Σπανία 137, 2; 167, 4; 208, 5 Στάχυς 120, 19; 137, 7; 146, 7; 147, 5. 7; 168, 20; 176, 23; 180, 29; 220, 26 Στεφανᾶς 220, 27 Στέφανος 118, 19; 119, 8; 128, 6; 135, 1. 9; 167, 13. 17; 174, 14; 176, 2. 23; 179, 7. 25; 191, 10; 196, 15. 18; 217; 220 Συβαθά 93, 5 Σύμαι 150, 3 Σύλλα 158, 12 Συμβαθᾶ 6, 8 $\Sigma v \mu \epsilon \acute{\omega} v = 2, 13; 20, 6. 14; 22,$ 3; 24, 11; 32, 4. 18; 34, 11; 57, 11. 17; 58, 18; 85, 12. 19; 87, 13; 101, 17; 102, 3. 27 Συμεών έξάδελφ. κυρίου 113, 2; 134, 9; 173, 14; 175, 12; 176, 11 Συνάθα 55, 2 $\Sigma v \varrho i \alpha$ 96, 5. 21; 123, 4; 140, 4; 142, 15; 156, 15; 169, 20; 170, 17; 182, 5; 195, 16; 199, 12; 214, 13. 26 Συριανός 176, 12 Συρομακεδών 115, 9 Σύρος 96, 10 Συχέμ 18, 11; 30, 5; 56, 13; 82, 5; 99, 16 Σφαρφωθείμ (-φωτίμ, Σφερτελ- $\lambda \epsilon (\mu)$ 23, 21; 37, 15; 89, 7 Σωβάπ 6, 15 $\Sigma \omega \sigma \vartheta \acute{e} \nu \eta s$ 124, 6; 128, 1; 141, 3; 170, 4; 173, 17; 182, 16; 203, 13; 219, 24 Σωσίπατρος 123, 1; 140, 7; 169, 22; 182, 7

Σωφά 89, 22 Σωφούνιος 161, 4

Ταπροβάνη 127, 6 Τάοσος (Ταοσός) 122, 18; 140, 6; 169, 8; 171, 10; 182, 6 Τάφναι 9, 12; 44, 7; 61, 11; 70, 3; 104, 19 Τερέντιος 123, 5; 140, 9; 182, 8 Τιμόθεος 117, 13; 118, 7; 122, 8; 126, 16; 139, 16; 192, 7; 198, 26; 217, 3 Τίμων 128, 8; 135, 11; 168, 1; 174, 14; 191, 20; 197, 2; 220, 14 Τίτος 118, 11; 127, 1; 144, 8: 146, 4; 150, 17; 180, 10; 192, 10; 213, 21; 220, 17 Τραιανός 109, 8; 110, 1; 113, 9. 15; 116, 9; 120, 8; 129, 10; 154, 8; 155, 1; 156, 11; 165, 1; 175, 4; 183, 11; 187, 14; 198, 16; 201, 11; 213; 218 T_{φ} $\alpha \lambda \lambda \epsilon_{S}$ (- η) 119, 2; 135, 4; 179, 20. 22; 190, 19; 196, 21; 200, 22 Τρόφιμος 126, 6; 143, 1; 170, 22 T_{voos} 132, 3. 11 Τυχιπός 125, 5; 141, 5: 142, 5; 170, 5. 14; 182, 29

Τομανία 121, 12; 169, 11; 181, 20 Τομανοί 111, 4; 166, 1; 199, 6; 201, 20 "Τσσος 108, 10; 114, 5

Φαραώ 9, 14; 44, 9; 70, 5 Φαρμουθί 116, 4. 12 Φᾶσις 108, 10; 153, 11; 198, 22 Φιλήμων 125, 11; 142, 17; 147, 9; 170, 21; 183, 5 Φίλιξ 147, 17 Φίλιππος 25, 7; 41, 2; 110, 4; 128, 6; 155, 8; 165, 5; 167,

14; 172, 1; 174, 14; 178, 1; 185, 11; 187, 6; 190, 15; 196, 19; 198, 26; 200, 19; 201, 14; 203, 8; 205, 9; 206, 14; 212 - 220Φιλιππούπολις 121, 18; 139, 12; 169, 15; 181, 24 Φιλισάνω 203, 8 Φιλόγονος 122, 9 Φιλόλογος 139, 17; 169, 18; 182, 1 Φιλόξενος 151, 12 Φλέγων 121, 13; 139, 5; 169, 11; 176, 5; 181, 21; 220, 18 Φοινικία 202, 2 Φουγία 110, 5; 165, 5; 198, 27; 201, 15; 214, 20 Φύγελλος 123, 10. 18; 137, 14; 138, 2; 169, 1; 181, 3. 6

Χαιροθεία 204, 2 Χαλδαῖοι 11, 17; 12, 15; 13, 7. 10; 20, 19; 22, 18; 32, 22; 35, 18; 47, 5. 20; 49, 15; 57, 21; 58, 25; 63, 12, 13; 64, 21; 74, 5; 75, 1; 76, 14; 86, 4; 88, 3; 103, 14 Xαλη δ ών 120, 6; 125, 6; 136, 12; 142, 6 Χαρίσιος 176, 4 $X \in \beta \varrho \tilde{\omega} v$ 12, 3; 47, 10; 63, 16; 74, 10 $X_0 \beta \acute{\alpha} \varrho$ 12, 8; 47, 15; 63, 20; 74, 15 Xονζα (Xονση) 58, 17; 193, 13 $^{\prime}\Omega\beta\eta\delta$ 2, 9 'Ωσηέ 2, 7; 26, 2. 3; 27, 4; 55, 21; 81, 1; 99, 1; 106, 12

IV. INDEX CODICUM MSS. ADHIBITORUM.

Athos, Dionys. 120 p. XLVIII; 187 p. LXIII; Esphigm. 87 p. XLVIII; 131 p. XIII. XL. LVI, 1. 126. 136; Iviron. 60 p. XLVII, 131; 329 p. LXIV; 388 p. LVII; Laur. Magn. 34 K p. XLV, 131; 38 Ω p. XLVIII, 131.184; Pantel. 829 p. LXIV; S. Pauli 22 p. LVII; Vatoped. 635 p. XXXVII. XXXIX. XL, 126. 127

Berolin. gr. 219 p. LXI, 184

Escurial. gr. Y-III-9 p. LXV; Q-IV-16 p. LVII

Laurent. plut. 4, 6 p. XII. XXIII, 1. 55; plut. 4, 32 p. XLVII, 131; pl. 11, 4 p. XXXI, 98; pl. 56, 13 p. XL. LVII, 126. 163 Leidens. Voss. gr. 46 p. XXVI. XXIX. XLVII, 68. 131

Matrit. gr. 105 p. XXXVII. XL. XLVII, 107. 128

Mediol. gr. Ambr. 260 (D 96 sup.) p. XXXII; 433 (H 45 sup.) p. XXXII; 445 (H 104 sup.) p. XXVIII. XLVIII, 68; 484 (L 49 sup.) p. XXXVIII. XL. XLVII, 126; 506 (M 15 sup.) p. XXXIX. XLVI, 128

Monac. gr. 211 p. XLVI, 131; 255 p. LXI, 184; 472 p. XXXI, 98; 551 p. LXI, 184; 557 p. XXII, 25; lat. 6382 p. LXVII, 206

Montepes. lat. 117 p. LXX, 215 Mosqu. bibl. synod. 186 p. LIV. LVII

Napol. gr. II AA 27 p. XXIV.

IL. LVII, 131. 163; II C 34 p. XLVIII. LVI, 131. 163

Oxon. Baroc. gr. 131 p. XXIX; 142 p. XXXVII. XXXIX. XLVII, 107, 126, 131; 197 p. LXV, 204; 206 p. XII. XXIII. XLVI. LIV. LVI. LXIV, 131. 202; Canon. gr. 19 p. LXIV; 34 p. XXXVII

Paris. gr. 117 p. XL, 128; 237 p. XLV, 131; 854 p. XIII, 1; 1085 p. XII. XXIII, IL. LV. LXIII, 1. 55, 131, 163, 202; 1115 p. XVII. XXXV. XXXVI, 3. 107. 202; 1259 A p. XIII, 1; 1310 p. LXV, 204; 1453 p. LXVI, 205; 1555 A p. LVI, 163; 1575 p. LXI, 184; 1587 p. LXI, 184; 1588 p. LXI, 184; 1712 p. XXIX. LII, 68. 160. 177; 1782 p. LXV, 204; 2469 p. XXIV

- Coisl. gr. 120 p. XII. XXII. LV. LVIII, 1. 55. 163; 205 p. XXVII. XLVI, 68. 131; 209 p. XLVII, 131; 223 p. LIII, 160; 224 p. XXVI. XXVIII. XLVI. LII, 68. 131. 160; 258 p. XII. XXIII. IL. LV, 1. 55. 131. 163; 296 p. LV. LXIV,

163. 202

- lat. 2316 p. LXVII, 206; 2543 p. LXVII, 206; 8069 p. LXX, 215; 9562 p. LXIX, 213; 10837 p. LXIX, 211; 12604 p. LXVII. LXX, 206.

— S. Genov. H. L. 10 p. LXVII,

Petropol. gr. 254 p. LIV. LXII, 197

Philadelph. gr. 1141 p. XXVII XLVIII, 68

Rom. Vat. gr. 1177 p. LVI, 163; 1226 p. LVI, 163; 1506 p. XXXIX. XL. LVI. LIX, 126. 127 ss. 163. 171; 1862 p. LVI, 163; 1941 p. XXII, 25; 1974 p. XXVIII. XLVII. XL, 68. 129. 131; 2001 p. LIX, 171; 2125 p. XXIV. XXVI, 68

— Pii II. gr. 47 p. XXXVI, 107

- Ottob. gr. 167 p. XXXIX. XL. XLV. LXV, 127. 128. 131. 204; 268 p. XL. IL. LXIV. 129. 131. 202; 333 p. LXII, 197; 408 p. XLVIII. LVI, 131. 163

-- Barber, gr. 306 p. XL. LVII, 130. 163

– Casanat. 334 p. XLV, 131 Vallic.gr. 47 p. XIII. XXXIX. XLVI. LVII, 1. 126. 131. 163; 126 p. LVI, 163

Sangall. lat. 110 p. LXVII, 206; 682 p. LXX, 216 Sinait. gr. 266 p. XXXVIII — syr. 10 р. XXXII. LXXI, 105.

218

Venet. Marcian. gr. 498 p. XII. XXIII. LVI

- lat. 21, 10 p. LXIX, 213 Vindob. theol. gr. 34 (N. 302) p. XLVI. L. LII, 131. 160; 77 (N. 40) p. XXI. XXXV. XXXVI. IL, 25. 107. 126. 131; 89 (N. 184) p. XXIII, 55

hist. gr. 64 (ol. 47) p. LXIII, 197; 73 (ol. 46) p. LXIII, 197

Zürich (Turic.) gr. C 11 p. XXXVIII, 107

LIPSIAE: TYPIS B. G. TEUBNERI.